

ชีวิตทางจิตวิญญาณคืออะไร — และวิธีที่จะปรับจูนให้เข้ากับมัน

ธีโอฟาน ผู้สันโดษ

จดหมาย:

|| 1 || 2 || 3 || 4 || 5 || 6 || 7 || 8 || 9 || 10 || 11 || 12 || 13 || 14 || 15 || 16 || 17 || 18 || 19 || 20 || 21 || 22 || 23 || 24 || 25 || 26 || 27 || 28 || 29 || 30 || 31 || 32 || 33 || 34 || 35 || 36 || 37 || 38 || 39 || 40 || 41 || 42 || 43 || 44 || 45 || 46 || 47 || 48 || 49 || 50 || 51 || 52 || 53 || 54 || 55 || 56 || 57 || 58 || 59 || 60 || 61 || 62 || 63 || 64 || 65 || 66 || 67 || 68 || 69 || 70 || 71 || 72 || 73 || 74 || 75 || 76 || 77 || 78 || 79 || 80 ||

|| 1 |

หลังจากที่พวกเราได้ตกลงกันก่อนที่คุณจะเดินทางไปมอสโกว่าจะหาหรือเรื่องที่จำเป็นสำหรับคุณเป็นลายลักษณ์อักษร ฉันก็คาดหวังโดยธรรมชาติว่าเมื่อคุณมาถึงแล้ว คุณจะแจ้งให้ฉันทราบเกี่ยวกับตัวคุณและสภาพแวดล้อมใหม่ของคุณ ฉันรอและรอ แต่ตอนนี้ฉันรอมาเป็นเวลานานแล้วโดยไม่ได้ยินอะไรเลย เกิดอะไรขึ้น? สบายดีไหม?

ขอพระแม่มารีย์คุ้มครองคุณ. หรือคุณเปลี่ยนใจแล้ว?! อะไรก็เกิดขึ้นได้ — และนั่นก็เป็นไปได้. ในกรณีที่เป็นเช่นนั้น ฉันเขียนมาตอนนี้เพื่อว่า หากคุณมีความกังวลใด ๆ เกี่ยวกับฉัน — ว่าฉันอาจเป็นภาระหรือสิ่งอื่นใด — คุณจะไม่ต้องกังวลใจอีกต่อไป การเขียนถึงคุณ โดยเฉพาะในเรื่องเช่นนี้ ไม่ใช่ภาระสำหรับฉันเลย — ตรงกันข้าม มันจะเป็นความยินดีอย่างยิ่ง นำความหลากหลายมาสู่กิจวัตรประจำวันของฉัน ฉันจะพูดอะไรเพิ่มเติมอีก: หากสิ่งที่เราวางแผนไว้ไม่เกิดขึ้น ฉันจะรู้สึกเหมือนกับว่าฉันได้สูญเสียหรือประสบเคราะห์ร้ายบางอย่าง ฉันจะไม่อธิบายให้คุณฟังว่าทำไมถึงเป็นเช่นนี้ แต่ฉันขอย้ำอีกครั้งว่านี่จะเป็นกรณีและนี่คือสิ่งที่ควรจะเป็น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ควรให้คำแนะนำแก่ท่าน แต่ขอร้องเพียงข้อเดียว: จงเขียน

แม้ท่านจะไม่อาจคาดหวังถึงปัญหาอันยิ่งใหญ่จากข้าพเจ้าได้ แต่เพียงการทบทวนทุกสิ่งที่มีคุณค่าแก่การพิจารณา ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อท่าน ช่วยฟื้นฟูความทรงจำเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้ และทำให้ท่านมีสมาธิกับมันอีกครั้ง บางทีอาจด้วยพลังและความมุ่งมั่นที่สดใหม่ และนั่นจะเป็นพรอันประเสริฐเพียงใด! หากเราประสบกับความยากลำบากในชีวิต ความยากลำบากเหล่านี้แทบจะไม่เกิดขึ้นจากความมั่งร่ำหรือความปรารถนาไม่ดี

แต่เกิดจากการขาดความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่นต่อสิ่งที่ถูกต้องมากกว่า

ดังนั้น จงเขียน

| 2 |

และฉันก็จมอยู่กับการคาดเดา: มันจะเป็นอะไรได้ล่ะ? นี่คือการตอบ! คุณยายป่วยเล็กน้อย คุณยายเป็นคำที่เต็มไปด้วยชัยชนะ สำหรับหลานสาว ไม่มีที่ไหนอบอุ่นไปกว่าบ้านของคุณยาย และสำหรับคุณยาย ไม่มีอะไรมีค่าไปกว่าหลานสาวที่ดี และสำหรับสิ่งนี้ เราต้องขอบคุณพระเจ้า และคุณควรปลอบโยนคุณย่าของคุณให้บ่อยขึ้น และฟังสิ่งที่เธอพูดอย่างตั้งใจมากขึ้น ผู้หญิงแก่มีปัญหาที่ได้มาจากประสบการณ์และความทุกข์ยากในชีวิต

และพวกเธอมักจะถ่ายทอดบทเรียนที่ฉลาดเหล่านี้ออกมาในคำพูดที่เรียบง่ายซึ่งคุณไม่สามารถหาได้ในหนังสือ แม้ว่า你能ได้ให้คำอธิบายที่น่าพอใจมากเกี่ยวกับเหตุผลที่คุณไม่ได้เขียนมาเป็นเวลานาน

แต่คุณก็ควรได้รับการตักเตือนเล็กน้อยเพื่อการปรับปรุง อย่างไรก็ตาม

ฉันคิดว่าคุณอาจจะเต็มใจที่จะปรับปรุงตัวเองมากขึ้นหากฉันขอขอบคุณคุณสำหรับการเขียนและสำหรับสิ่งที่คุณเขียน และฉันขอขอบคุณคุณจริงๆ

คุณสัญญาว่าจะพูดตรงไปตรงมา ตีมาก! ความตรงไปตรงมาเป็นสิ่งแรกในการติดต่อสื่อสาร มิฉะนั้นก็จะมีประโยชน์ที่จะเริ่มต้น และเขียนอย่างอิสระเสมอ — ทุกสิ่งที่อยู่ในใจของคุณ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอธิบายอย่างละเอียดในคำถามที่ก่อตัวขึ้นในหัวของคุณและเรียกร้องคำตอบอย่างไม่หยุดหย่อน จากนั้นทางออกจะปรากฏขึ้น ดั่งดินที่กระหายน้ำดูดซับน้ำ และนี่คือวิธีที่ดีที่สุดในการรับและเสริมสร้างในจิตวิญญาณของคุณ ให้เข้าใจแนวคิดที่อธิบายแก่นแท้ของวิชาและเรื่องราวที่เราเห็นว่าจำเป็นสำหรับตัวเราเอง ด้วยความชัดเจนของสายตาแห่งจิตใจ หากฉันเขียนถึงคุณเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง แต่ดวงวิญญาณของคุณกำลังคิดถึงสิ่งอื่นอยู่ แล้วจะมีประโยชน์อะไร? มันก็จะเป็นเพียงคำพูดที่ว่างเปล่า คล้ายกับสองคนที่คุยกันโดยหันหลังให้กัน และแต่ละคนก็ตีความสิ่งที่อยู่ตรงหน้าตนเอง ดูเหมือนว่าเราได้ตกลงกันแล้วว่าจะไม่เข้าสู่การคิดแบบนามธรรมหรือวางแผนและทฤษฎีต่าง ๆ แต่จะดำเนินบทสนทนาของเราไปตามเหตุการณ์ปัจจุบันในชีวิต ดังนั้นขอให้เราดำเนินการไปที่ละขั้นตอน

เขียนสิ่งที่คุณเห็นตรงหน้าคุณ สำหรับสองวันที่คุณบอกว่า ฉันบังเอิญได้เข้าร่วมงานสังคมตามปกติที่นี้: ฉันนั่งในโรงละคร ไปเดินเล่น เข้าร่วมงานเลี้ยง และนี่คือความวุ่นวายนี่คืออะไร คำพูดเหล่านี้คืออะไร การตัดสินใจที่ชาญฉลาดเกี่ยวกับทุกสิ่งเหล่านี้คืออะไร มารยาทเหล่านี้คืออะไร? ทั้งหมดนี้ดูแปลกสำหรับฉัน และฉันไม่สามารถรวบรวมความคิดจากฝูงชนได้" นั่นคือสิ่งที่คุณรู้สึกในตอนแรก แต่ให้ดูให้ใกล้ขึ้น ความรู้สึกที่คุณได้สัมผัสหลังจากชีวิตครอบครัวที่เงียบสงบในหมู่บ้าน เป็นเรื่องปกติอย่างสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ท่านว่า: นั่นคือเหตุผลที่ท่านตัดสินใจว่าความจริงของชีวิตอยู่ที่ใดและคำโกหกอยู่ที่ใด — แต่ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะอะไรได้ฝังแน่นในจิตวิญญาณของท่านจากทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะเป็นไปได้อันผิวเผินอาจมีการไม่เห็นด้วยกับคำสั่งเช่นนั้น แต่ลึกลงไปมีความเห็นอกเห็นใจและความปรารถนาที่จะทำซ้ำ ชีวิตที่คุณได้เห็นเว็บหนึ่งนั้นมีคุณสมบัติที่น่าหลงใหล: แม้ว่าผู้คนจะเห็นว่ามันไม่ถูกต้อง พวกเขาก็ยังถูกดึงดูดเข้าไป เหมือนกับคนที่ติดฝิ่นที่รู้ว่ามันจะทำให้พวกเขาเสียด แต่พวกเขาก็ยังเสพมันอยู่ดี คุณรู้สึกอย่างไร? คุณยังถูกดึงดูดเข้าไปในชีวิตแบบนี้หรือไม่? นั่นคือวิธีที่คุณต้องการใช้ชีวิตของคุณหรือไม่? กรุณาเขียนถึงฉันเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยละเอียด — และอย่างตรงไปตรงมา

| 3 |

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งกับคำตอบของท่าน! "มันไม่ได้ดึงดูดข้าพเจ้าเลย ตรงกันข้าม มันกลับผลักไสข้าพเจ้าออกไป หลายวันต่อมา ข้าพเจ้ารู้สึกแตกสลาย จิตวิญญาณของข้าพเจ้าทรมานและโหยหา และข้าพเจ้าไม่สามารถยอมรับตัวเองได้ ต้องใช้ความพยายามอย่างมากกว่าจะผ่านพ้นมันไปได้" เหตุใดท่านจึงไม่กล่าวถึงเรื่องนี้ในครั้งที่แล้ว?

ดูเหมือนว่าฉันจะคิดว่าการที่คุณเงียบอยู่ คุณกำลังซ่อนหนามหรือเศษไม้ที่ติดอยู่ไว้ ขอให้พระเจ้าทรงโปรดประทานความรู้สึกลึกซึ้งของการแยกตัวออกจากชีวิตสังคมและความบันเทิงทางสังคมอยู่กับคุณตลอดไป แต่อาจเป็นไปได้เช่นกันว่าคุณจะตกหลุมรัก ดูเหมือนว่าคุณไม่สามารถหลีกเลี่ยงการติดต่อกับชีวิตแบบนี้ได้ ครั้งที่สองจะไม่ทำลายล้างและสับสนเท่าครั้งแรก ครั้งที่สามจะน้อยลงไปอีก และหลังจากนั้นก็ไม่มีอะไรเลย — เหมือนที่เขาพูดเกี่ยวกับขวดกำ: แก้วแรกเหมือนหลักไม้, แก้วที่สองเหมือนเหยี่ยว, และหลังจากนั้นก็เอาเลยเถาะ คนที่ต้องเข้าไปในร้านขายยาสูบจะรู้สึกอย่างไร? มันเสบตา, มันเสบจุมก, และคุณหายใจไม่ออก แต่ผู้ที่สูบบุหรี่ไม่รู้สึกอะไรเลย; และแม้แต่ผู้ใหม่ที่เพิ่งเริ่มสูบ หลังจากยืนอยู่สักพัก ก็ไม่หรีตา จาม หรือไอมากนัก และแล้วความไม่สะดวกเหล่านี้ก็หายไปโดยสิ้นเชิง

ดูสิว่าไม่มีอะไรที่คล้ายกันเกิดขึ้นกับคุณ ในความสัมพันธ์กับระเบียบของชีวิตที่ได้รับกานความสงบของคุณเช่นนี้

คุณดูเหมือนจะคาดเดาคำถามของฉันได้และพูดว่า: "และฉันไม่คิดว่าฉันจะยอมรับชีวิตแบบนี้ได้ ฉันมองอย่างใกล้ชิดและพบว่านี่ไม่ใช่ชีวิต ฉันไม่สามารถอธิบายได้ แต่ฉันเชื่อมั่นว่านี่ไม่ใช่ชีวิต ที่นี้มีการเคลื่อนไหวมากมาย แต่ไม่มีชีวิต ดูช่างเย็บผ้าของฉันสิ เธอกำลังวุ่นวายอยู่ แต่เธอมีวิถีแบบไหนกัน?" หัวเล็ๆ ของเธอช่างคิดอะไรได้ยอดเยี่ยม ตอนนี้ฉันสามารถพิจารณาตำแหน่งของเธอได้มันคงขึ้น ความรู้สึกเพียงอย่างเดียวนั้นเปราะบาง: มันสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่เมื่อมันได้รับการสนับสนุนจากความคิดที่มั่นคง มันจะแข็งแกร่งขึ้นและในทางกลับกันก็ทำให้ความคิดแข็งแกร่งขึ้นด้วย เมื่ออยู่ด้วยกัน พวกเขาเปรียบเสมือนป้อมปราการ แต่เพื่อให้ป้อมปราการนี้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

คุณจำเป็นต้องเข้าใจว่าทำไมชีวิตนั้นถึงปราศจากชีวิตชีว หากการสนทนาของเราดำเนินต่อไป สิ่งนี้จะชัดเจนขึ้นในรายละเอียดเมื่อเวลาผ่านไป; สำหรับตอนนี้ ฉันจะพูดเพียงเท่านี้: ไม่มีชีวิตอยู่ในชีวิตนั้น เพราะมันไม่ได้ครอบครองและหล่อเลี้ยงทุกแง่มุมของชีวิตมนุษย์ แต่เป็นเพียงส่วนเล็กๆ เท่านั้น และส่วนที่อยู่ในลำดับสุดท้าย หรือจะพูดให้ถูกก็คือ อยู่บนขอบของชีวิต โดยไม่ได้สัมผัสกับศูนย์กลางเลย ชีวิตมนุษย์นั้นซับซ้อนและมีหลายมิติ ประกอบด้วยด้านกายภาพ ด้านจิตใจ และด้านจิตวิญญาณ แต่ละด้านมีจุดแข็งและความต้องการของตนเอง มีวิธีการและกิจกรรมเฉพาะในการตอบสนองความต้องการเหล่านั้น

เมื่อพลังทั้งหมดของเราถูกนำมาใช้และความต้องการทั้งหมดของเราได้รับการตอบสนองแล้วเท่านั้น บุคคลจึงจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างแท้จริง

และเมื่อมีเพียงบางส่วนของพลังของเขาที่กำลังเคลื่อนไหวและเพียงบางส่วนของความต้องการของเขาที่ได้รับการตอบสนอง ชีวิตนี้ก็ไม่ใช่ชีวิต: มันเหมือนกับจักรเย็บผ้าของคุณ ที่สามารถทำงานได้อย่างถูกต้องก็ต่อเมื่อทุกส่วนของมันเคลื่อนไหว หากส่วนใดหยุดทำงาน จักรก็จะหยุด: มันไม่ใช่ชีวิต มนุษย์ก็ไม่ใช่ชีวิตอย่างแท้จริงเมื่อทุกสิ่งในตัวเขาไม่ได้เคลื่อนไหว มีเพียงในเครื่องจักรเท่านั้นที่การหยุดชะงักของชีวิต — การเคลื่อนไหว — สามารถมองเห็นได้ แต่ในมนุษย์ การไม่กระทำในชีวิตมนุษย์อย่างเต็มที่ ด้วยการกระทำของเพียงส่วนเดียวและความพึงพอใจในความต้องการเพียงไม่กี่อย่าง เกิดขึ้นอย่างไม่ปรากฏให้เห็น แม้ว่าจะเป็นเรื่องจริง เช่นเดียวกับความนิ่งของเครื่องจักรที่กล่าวถึงข้างต้นที่เป็นเรื่องจริง กฎของชีวิตมนุษย์ก็เป็นเช่นนั้น! ให้เราลองนำไปใช้กับสิ่งที่เรากำลังพูดถึงกันอยู่ มีแรงผลักดันใดบ้างที่กำลังทำงานอยู่ที่นั่น และความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนอง? มือ, เท้า, ลิ้น, ตา, หู, ความรู้สึกทางกลิ่น, ความรู้สึกทางสัมผัส, ความจำ, จินตนาการ, ความฝัน, และความฉลาดเฉียบแหลม ล้วนทำงานอยู่ — ทั้งหมดนี้คือด้านต่ำที่สุดของมนุษย์ ซึ่งก็เหมือนกับในสัตว์; และเพียงความต้องการเดียวของชีวิตสัตว์ที่ได้รับการตอบสนอง หรืออาจกล่าวได้ว่า ความสนุกสนานของชีวิตนี้ ซึ่งก็ปรากฏในลูกแกะและแกะเมื่อพวกมันถูกปล่อยออกไปยังทุ่งหญ้าเขียวขจี นอกเหนือจากความสามารถเหล่านี้แล้ว มนุษย์ยังมีระดับของความสามารถเหล่านี้อีกสองหรือสามระดับ และศูนย์กลางหลักของมัน

ตอนนี้จึงพิจารณาด้วยตัวท่านเองว่าชีวิตเช่นนี้สามารถเรียกว่าชีวิตได้หรือไม่ ความรู้สึกของท่านบอกท่านว่าไม่มีชีวิตอยู่ที่นั่น ข้ากำลังชี้ให้เห็นเหตุผลหลักว่าทำไมจึงไม่มีชีวิต บางทีผลของเหตุผลนี้อาจยังไม่ชัดเจนสำหรับท่านในตอนนี้อย่างไรก็ตาม แต่แนวคิดทั่วไปนี้อาจเข้าใจผิดได้ รายละเอียดจะชัดเจนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป เพราะข้าตั้งใจที่จะสรุปทุกสิ่งที่เป็นจากโครงสร้างของธรรมชาติมนุษย์ เราต้องดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมา และเมื่อใครบางคนไม่ใช่ชีวิตในทางนี้ เราสามารถกล่าวได้อย่างปลอดภัยว่าพวกเขาไม่ได้ใช้ชีวิตเลย ขอให้คุณพอใจกับสิ่งนี้ในตอนนี้อย่างไรก็ตาม

| 4 |

ครั้งที่แล้ว ฉันไม่ได้ตอบทุกสิ่งที่คุณกล่าวถึงในจดหมายของคุณ ฉันจึงส่งเอกสารเพิ่มเติมนี้มาให้คุณ คุณกล่าวว่า: "นี่คือสิ่งที่ฉันเห็นเพิ่มเติม: ทุกคนกำลังรีบเร่ง วิ่งไล่ตามบางสิ่งบางอย่างที่จะจับให้ได้ แต่ไม่มีใครสามารถจับอะไรได้เลย" ฉันบังเอิญเดินไปตามถนนหรือสถานที่ที่แออัด — ช่างวุ่นวายและคึกคักอะไรเช่นนี้! แต่แล้วฉันก็มองดู: มันก็เหมือนกันในบ้านของพวกเขา และอาจจะในจิตวิญญาณของพวกเขาด้วย ฉันไม่เข้าใจ: เป็นไปได้หรือที่จะใช้ชีวิตแบบนี้? และนี่คือสิ่งที่ฉันเห็นเพิ่มเติม: พวกเขาเบียดเสียดกัน, ผูกมัดกัน, และกดขี่กันเอง ไม่มีใครมีเจตจำนงหรือเสรีภาพของตัวเอง อยากล่าแต่ตัวตามใจชอบ อยากล่าเดินตามใจชอบ อยากล่าพูดตามใจชอบ — อยากล่าทำอะไรก็ตามใจชอบเลย ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์บางอย่างที่ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้เขียนขึ้นมา มันกดขี่ทุกคน แต่ไม่มีใครกล้าฝ่าฝืน แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับกลายเป็นทาสต่อกันและกัน กล้าที่จะไม่เชื่อฟังใครบ้างไหม แล้วความทุกข์จะตามมา ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าจะร้องเพลงเมื่อข้าพเจ้ารู้สึกอยากร้อง เพราะทำดีที่สุดแล้ว มันคือสวรรค์: มันเป็นความสุขสำหรับข้าพเจ้าและสำหรับผู้ที่ได้ฟัง แต่ที่นั่น ไม่ว่าคุณต้องการหรือไม่ก็ตาม คุณต้องร้องเพลง มันถูกแนะนำอย่างสุภาพมาก แต่การปฏิเสธถือว่าผิดกฎหมาย ดังนั้นคุณจึงร้องเพลง ความตึงเครียดนั้นทนไม่ได้ — หน่ออกของคุณแทบจะระเบิด แต่คุณพองตัวขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณกำลังร้องจากใจ ฉันสังเกตเห็นสิ่งนี้ในคนอื่นด้วย เสรีภาพหายไปไหนหมด! แต่จากภายนอก ดูเหมือนว่าทุกคนเป็นอิสระ เป็นอิสระ แต่ถูกมัดมิดมัดเท้า! สิ่งนี้ทำให้ฉันเริ่มมองอย่างใกล้ชิดมากขึ้นเพื่อดูว่าพวกเขากำลังทำอะไรจากใจจริงหรือไม่ แล้วฉันเห็นอะไร? บางทีฉันอาจจะผิด แต่ฉันไม่เห็นอะไรที่มาจากใจจริงเลย ความรักใคร่เป็นเพียงการแสดง

ความเต็มใจที่จะรับใช้และความเคารพซึ่งกันและกันก็เป็นเพียงการแสดงเช่นกัน ทุกอย่างล้วนแต่เสแสร้ง เบื้องหลังรูปลักษณ์ที่เรียบหรูและสง่างามนั้น ซ่อนจิตวิญญาณที่แตกต่างออกไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งหากถูกเปิดเผยออกมา ไม่มีใครจะพบว่าเป็นเพียงความสง่างามเท่านั้น แม้แต่จะทนได้ก็ไม่มี และเมื่อเราอยู่ด้วยกัน มันกลับกลายเป็นว่าเราคือกลุ่มคนเสแสร้งและแกล้งทำเป็นคนอื่น ช่างเป็นเรื่องตลกเสียจริง! สิ่งที่ทำให้ฉันประหลาดใจยิ่งกว่านั้นคือ ทุกคนดูเหมือนจะเย็นชาเหลือเกิน มันเป็นไปได้อย่างไร?! ทุกคนดูเหมือนจะเป็นเพื่อนกันทุกคน พร้อมที่จะมอบวิญญาณให้กันและกัน แต่กลับมีความเย็นชาอยู่รอบตัว!

ถูกต้องแล้ว ไม่มีอะไรจะเพิ่มเติมในคำอธิบายของคุณ
สิ่งเหล่านี้ได้รับการสังเกตและชี้ให้เห็นมานานแล้วเพื่อเป็นข้อควรระวัง
มาคาริอัสผู้ยิ่งใหญ่ได้บรรยายถึงความสับสนและการไล่ตามบางสิ่งที่คุณเห็นไว้ดังนี้: เด็ก ๆ
ในวัยนี้เปรียบเสมือนข้าวสาลีที่ถูกหลงในตะแกรงของผืนดินนี้ และพวกเขาถูกรองทามกลางความคิดที่ผันแปรของโลกนี้
ท่ามกลางความวุ่นวายไม่หยุดหย่อนของกิจการทางโลก ความปรารถนา และแนวคิดทางวัตถุที่ซับซ้อน
ชาตานเขย้าจิตวิญญาณและกรองมนุษย์ที่เต็มไปด้วยบาปทั้งหมดด้วยตะแกรง นั่นคือ ด้วยกิจการทางโลก ตั้งแต่การล่มสลาย
เมื่ออาดัมละเมิดพระบัญญัติและยอมจำนนต่อเจ้าแห่งความชั่วร้ายที่เข้ามาครอบครองอำนาจเหนือเขา
เขาได้ร่อนลูกหลานของยุคนี้ด้วยความคิดที่เขี้ยววนและปั่นป่วนอย่างต่อเนื่อง
และนำพวกเขาเข้าสู่ความขัดแย้งในตะแกรงของโลก เช่นเดียวกับข้าวสาลีในตะแกรงที่ถูกตี และถูกโยนขึ้นอย่างต่อเนื่อง
และพลิกตัวไปมาในนั้น จนเจ้าแห่งการหลอกลวงครอบครองผู้คนทั้งหมดด้วยกิจการทางโลก สันเสื่อเทือนพวกเขา
นำพวกเขาเข้าสู่ความสับสนและความวิตกกังวล ทำให้พวกเขาเกาะติดกับความคิดอันว่างเปล่า ความปรารถนาที่ไม่สะอาด
ความสัมพันธ์ทางโลกและทางวัตถุ ดึงดูดพวกเขาอย่างต่อเนื่อง ทำให้เฝ้าพันธู์บาปของอาดัมทั้งหมดหลงใหลอยู่ตลอดเวลา
และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงพยากรณ์แก่บรรดาอัครสาวกถึงการกบฏในอนาคตของมารร้ายต่อพวกเขาว่า: " "
"ชาตาน ได้ขอที่จะคัดพวกท่านเหมือนข้าวสาลี แต่เราได้อธิษฐานเพื่อท่านแล้ว เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ล้ม" (ลูกา 22:31-
32) สำหรับคำนี้และคำนิยามนี้ ซึ่งถูกกล่าวโดยพระผู้สร้างต่อคาอินนั้น ชัดเจนว่า:
"เจ้าจะเป็นผู้หนักและผู้พลัดถิ่นบนแผ่นดิน" (ปฐมกาล 4:12) ทำหน้าที่เป็นภาพลักษณ์และความเหมือนกลับๆ
สำหรับคนบาปทุกคน เพราะเฝ้าพันธู์ของอาดัมซึ่งได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติและกลายเป็นคนบาป
ได้แอบรับความเหมือนนี้ไว้เป็นของตนเอง ผู้คนถูกนำพาไปสู่ความสับสนโดยความคิดที่แปรปรวนจากความกลัว
ความวิตกกังวล ความวุ่นวายทุกรูปแบบ ความปรารถนา และความเพลิดเพลินหลากหลายประเภท
เจ้าแห่งโลกนี้ปลุกเร้าวิญญาณทุกดวงที่ไม่ได้เกิดจากพระเจ้า และตั้งข้าวสาลีที่หมูนานอยู่ในกระซอน
เขาปลุกเร้าความคิดของมนุษย์ในหลากหลายวิธี ทำให้ทุกคนสั่นคลอนและจับพวกเขาไว้ด้วยการล่อลวงทางโลก
ความสุขทางกาย ความกลัว และความสับสน (บทสนทนา 5, 1, 2)

นี่คือการเพิ่มเติมจากข้อสังเกตของคุณ! คุณได้สังเกตเห็นแล้วว่ามันมีอยู่และเกิดขึ้นจริง
และนักบุญมาคาริอัสได้ชี้ให้เห็นทั้งสาเหตุของมันและแหล่งที่มาหลักของมัน
มุมมองนี้เกี่ยวกับเรื่องในวงกลมที่กล่าวถึงนั้นไม่ได้รับการยอมรับ และเป็นไปไม่ได้ที่จะหยิบยกขึ้นมา
ฉันขอให้คุณรับมุมมองนี้ไว้ในใจและจดจำไว้เสมอ มันแสดงถึงแก่นแท้ของเรื่องนี้ และหากท่านยอมรับด้วยความเชื่อมัน
มันจะเป็นเกราะป้องกันท่านจากเสน่ห์ของชีวิตทางโลก เพื่อที่จะได้คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้มากขึ้นและค้นเคยกับวิธีคิดนี้มากขึ้น
กรุณาเสียเวลาอ่านบทสนทนาครั้งที่ห้าทั้งหมดของนักบุญมาคาริอัส ข้าพเจ้าได้มอบหนังสือเล่มนี้ให้กับมารดาของท่าน
และท่านต้องการที่จะซื้อเล่มนี้

ในส่วนของฉัน

ฉันอยากจะเพิ่มเติมว่าการแสวงหาบางสิ่งและความไม่พอใจกับทุกสิ่งนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่ฉันเขียนไว้เมื่อครั้งที่แล้ว นั่นคือ
ไม่ใช่ว่าธรรมชาติของมนุษย์ทั้งหมดจะได้รับการหล่อเลี้ยงจากวิถีชีวิตเช่นนี้
และไม่ใช่ว่าความต้องการทั้งหมดของมันจะได้รับตอบสนอง ฝ่ายที่ไม่พึงพอใจ เช่นเดียวกับผู้ที่หิวโหย
ต้องการอาหารเพื่อสนองความหิวและกระหาย และผลักดันให้มนุษย์แสวงหา มัน ชายคนหนึ่งวิ่งไปเพื่อแสวงหา มัน
แต่เมื่อเขาวนเวียนอยู่ในวงกลมเดิม ซึ่งไม่อาจเติมเต็มความหิวโหยได้ ก็ยอมไม่มีความพึงพอใจ
ความหิวและความกระหายก็ยังไม่หมดไป ความต้องการอาหารก็ไม่มีความสิ้นสุด และการแสวงหาก็ไม่หยุดยั้ง
และสิ่งเหล่านี้จะไม่มีวันสิ้นสุดสำหรับผู้ที่ดำเนินชีวิตตามจิตวิญญาณของโลกนี้ ศัตรูทำให้พวกเขาอยู่ในความมืดมิด
เพื่อที่พวกเขาจะไม่สังเกตเห็นความผิดพลาดของตนเอง ว่าพวกเขากำลังวิ่งไปตามเส้นทางที่ผิดและพยายามในสิ่งที่ผิด
และในความมืดนี้ เขาทรมาณและทำให้วิญญาณอันน่าสงสารเหล่านี้หายใจไม่ออก และด้วยเหตุนี้

ศัตรูจึงทำให้พวกเขาสับสนจนไม่มีใครกล้าบอกพวกเขาเกี่ยวกับความผิดพลาดของพวกเขา พวกเขาจะตำราเหมือนสัตว์ร้ายที่ดุร้าย นี่ไม่ใช่เสียงคำรามของสิงโตที่เดินเฟ่นพานไปทุกหนทุกแห่ง คอยหาเหยื่อที่จะกลืนกินหรือ (1 เปโตร 5:8)?

สำหรับแง่มุมอื่น ๆ ของชีวิตทางโลก (ทางโลกีย์) ที่คุณได้สังเกตเห็นนั้น ข้าพเจ้าจะกล่าวเพียงว่า มันไม่อาจเป็นอย่างอื่นได้ เพราะชีวิตเช่นนี้คือชีวิตของมนุษยชาติที่ตกต่ำ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคือการรักตนเอง หรือความเห็นแก่ตัว ซึ่งตั้งตนเองเป็นเป้าหมาย และทุกสิ่งทุกอย่างรวมถึงผู้อื่นเป็นเพียงเครื่องมือเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น นี่คือเหตุผลว่าทำไมทุกคนจึงต้องการบังคับให้ผู้อื่นทำตามความต้องการของตนหรือผูกมัดพวกเขาไว้กับตนเอง ซึ่งคุณได้เรียกสิ่งนี้อย่างเหมาะสมว่า "การกดขี่" ไม่ว่าใครจะพยายามแต่งเติมความต้องการของตนให้ดูดีเพียงใด เบื้องหลังทั้งหมดนั้นก็คือความเห็นแก่ตัว ต้องการให้คุณกลายเป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุเป้าหมายของตนเอง หรือทำให้คุณเป็นเพียงทางผ่านไปสู่อุดมคติปลายทางของตน นี่คือเหตุผลของความหน้าไหว้หลังหลอก ซึ่งแก่นแท้คือการพยายามอย่างตึงเครียดที่จะซ่อนด้านที่ไม่ดีของตนเองในทุกวิถีทางโดยไม่แก่ไข่มัน มีฉะนั้น อิทธิพลของตนต่อผู้อื่นจะถูกตัดขาด และผลที่ตามมาคือการใช้ผู้อื่นเป็นเครื่องมือก็จะหมดไป นี่ก็เป็นเหตุผลว่าทำไมทุกคนจึงดูเย็นชา — เพราะทุกคนปิดกั้นตนเองและไม่แผ่รัศมีแห่งชีวิตที่อบอุ่นออกไปรอบตัว

จริงอยู่ คุณอาจพบคนบางคนที่มีนิสัยเห็นอกเห็นใจ: พวกเขาเกาะติดคุณและนำคุณเข้าสู่หัวใจโดยตรง นิสัยนี้เป็นเศษเสี้ยวของความสัมพันธ์ทางสายเลือดที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่ในที่นี้มันประกอบด้วยการใช้ความเห็นแก่ตัว ซึ่งไข่มันเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการจัดการเรื่องราวของตน ฉันรู้จักคนแบบนั้นคนหนึ่ง ดีกว่าเป็นคนที่มีอีโก้ชัดเจนเสียยิ่งดีกว่าคนดีหรือผู้หญิงดีแบบนั้น อย่างน้อยกับคนประเภทหลัง คุณยังพอจะเห็นได้ว่าพวกเขากำลังจะพาคุณไปทางไหน แต่กับคนประเภทแรก มีน้อยคนนักที่จะทำได้

จริงอยู่ คุณพบเจอกับบริการอยู่ตลอดเวลา แต่บริการเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นเพื่อที่ภายหลังพวกเขาจะได้ใช้คุณทำงานสืบอย่างเพื่อผลประโยชน์ของพวกเขา คุณอาจพูดว่า "แต่มันจะเป็นไปได้อย่างไร? ทุกคนที่นี่ให้คุณค่ากับความซื่อสัตย์ และการแสดงความไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องใดก็ตามหมายถึงการทำลายตัวเอง" เป็นความจริงที่ว่าเป็นเช่นนั้น แต่ความซื่อสัตย์นี้เป็นเพียงหน้ากากของความเห็นแก่ตัว จุดสำคัญที่นี่ไม่ใช่การสูญเสียหน้า ซึ่งมักมีการกระทำที่ไร้เกียรติที่สุดเพื่อรักษาไว้ トラบโดที่สามารถซ่อนจากผู้อื่นได้ คุณจะไต่ยีนหรือเคยไต่ยีนคำตัดสินเหล่านี้มาแล้ว: เขาเป็นคนเห็นแก่ตัว เธอเป็นผู้หญิงเห็นแก่ตัว! อย่าคิดว่าผู้ที่พูดเช่นนี้ปราศจากความเห็นแก่ตัว ไม่เลย การตัดสินเช่นนี้ใช้กับผู้ที่ไม่อนุญาตให้ตนเองถูกชกหรือถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุจุดประสงค์อันเห็นแก่ตัวของผู้ที่ตัดสิน พวกเขาในลักษณะนี้ และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นการเปิดโปงผู้ที่ตัดสินโดยตรงว่าเป็นคนเห็นแก่ตัว ข้าพเจ้าไต่ยีนมาว่าบุคคลเหล่านี้ถึงกับตำหนิพระสงฆ์ว่าเห็นแก่ตัว โดยกล่าวว่าท่านดำรงชีวิตเพื่อตนเองเท่านั้น พระสงฆ์ที่นางสาร! ท่านไม่มีอะไรจะกิน ไม่มีอะไรจะดื่ม ไม่มีที่นอน ท่านต้องยืนและเดินอยู่ตลอดทั้งวันทั้งคืน ปฏิบัติตามคำสั่ง ไม่มีเจตจำนงของตนเอง และไม่มีความปลอดภัยใด ๆ — แต่กลับถูกตราหน้าว่าเห็นแก่ตัว! จากสิ่งนี้เพียงอย่างเดียว คุณสามารถตัดสินคุณค่าของ และโดยทั่วไปแล้ว ข้อกล่าวหาเรื่องความเห็นแก่ตัวที่คุณพบหรือจะพบในหมู่คนทางโลก พวกเขามีความหมายว่า: ขวานได้พบหินแล้ว

เมื่อได้อ่านสิ่งที่เขียนไว้ซ้ำอีกครั้ง ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้าได้ตัดสินชีวิตทางโลกอย่างรุนแรงเกินไป แต่ข้าพเจ้าไม่ขอถอนคำพูดของตน บางทีฉันอาจจะไม่ได้เขียนสิ่งที่ฉันเขียนไป แต่เนื่องจากคุณเองก็สังเกตเห็นจุดที่ค่อนข้างมืดในแสงสว่าง ฉันจึงสูญเสียความกระตือรือร้นที่จะร้องเพลงเดิม และฉันไม่คิดว่าสิ่งนี้จะทำให้คุณไม่สบายใจในทางใดทางหนึ่งหลังจากที่คุณเองได้พูดไปแล้ว แต่ฉันคาดหวังว่าคุณจะถามว่า "เราควรทำอย่างไร?" เราจะตัดสินใจในเรื่องนั้นในระหว่างการติดต่อของเรา สำหรับตอนนี้ ฉันจะพูดเพียงเท่านี้: แน่แน่นอนว่าคุณไม่สามารถแยกตัวออกจากทุกคนได้อย่างสมบูรณ์ แต่จงปฏิเสธที่จะเข้าไปอยู่ในวงสังคมนี้นี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเมื่อคุณถูกดึงเข้าไปโดยไม่เต็มใจ จงทำตัวราวกับว่าคุณไม่ได้อยู่ที่นั่น: ไม่เห็นและไม่ยินอะไรเลย ให้สิ่งที่คุณเห็นผ่านสายตาของคุณ และสิ่งที่คุณไต่ยีนผ่านหูของคุณ. ภายนอก ให้ทำตัวเหมือนทุกคน เหมือนคุณเปิดกว้าง แต่ให้ระวังใจของคุณจากความเห็นอกเห็นใจและความปรารถนา. นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุด: จงระวังใจของท่าน... และท่านจะอยู่ที่นั่นเพียงร่างกายเท่านั้น ไม่ใช่จิตวิญญาณ โดยปฏิบัติตามพระบัญญัติของอัครสาวกอย่างซื่อสัตย์ว่า

"ให้ผู้ที่ใช่โลกนี้เหมือนกับผู้ที่ไม่ได้ใช่" (1 โครินธ์ 7:31)

โลกในที่นี้หมายถึงสิ่งเดียวกันกับแสงสว่างและชีวิตทางโลกสำหรับเรา คุณจะกลายเป็นผู้ที่ปรารถนาโลก นั่นคือผู้ที่มีความต้องการที่จะอยู่ในชีวิตทางโลก แต่เมื่อคุณเก็บหัวใจของคุณให้ห่างไกลจากทุกสิ่ง คุณจะกลายเป็นผู้ที่ไม่ปรารถนาชีวิตเช่นนั้น นั่นคือ ผู้ที่ไม่เข้าร่วมในมันด้วยความเห็นอกเห็นใจและความปรารถนา แต่ถูกบังคับโดยสถานการณ์ที่แท้จริงของเธอ

ฉันทำให้คุณเหนื่อยกับจดหมายยาวของฉัน แต่คุณบังคับให้ฉันเขียนมัน
ฉันขออภัยคุณอย่าเพิกเฉยต่อสิ่งที่ฉันเขียนไว้ โดยเฉพาะบรรทัดสุดท้าย

| 5 |

คุณถามคำถามเกี่ยวกับจดหมายสองฉบับก่อนหน้านี้นี้มากมายเหลือเกิน! นี่แสดงให้เห็นว่าคุณเป็นนักเรียนที่ขยันขันแข็งมีชีวิตชีวา และรับฟังคำแนะนำได้ดี ซึ่งล้วนเป็นนิมิตหมายที่ดีสำหรับความสำเร็จในอนาคต
ยิ่งฉันเห็นความตั้งใจของคุณมากเท่าไร ก็ยิ่งอยากเขียนตอบมากขึ้นเท่านั้น แต่ตอนนี้ฉันจะไม่ตอบทุกคำถาม จะเก็บคำตอบไว้ตอบในครั้งหน้า และจะเน้นเรื่องที่คุณกังวลมากที่สุดก่อน คุณเขียนว่า: "คำพูดของคุณเกี่ยวกับแง่มุม จุดแข็งและความต้องการของธรรมชาติมนุษย์ดึงดูดให้ฉันหันกลับเข้าหาตัวเอง" ข้าพเจ้าเข้าไป ข้าพเจ้าเห็นบางสิ่ง แต่ส่วนใหญ่แล้วมันเลื่อนรางหรือไม่สามารถมองเห็นได้ ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรู้ด้านจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของบุคคลนั้นเป็นอย่างไร ความต้องการแต่ละอย่างคืออะไร และจะตอบสนองอย่างไร
ข้าพเจ้าต้องการอย่างยิ่งที่จะรักษาตนเองให้อยู่ในระดับของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ — อย่างแท้จริงตามที่เรากำหนดให้เป็นโดยผู้สร้าง

ดีมาก! ท่านได้แต่ต้องถึงรากฐานของชีวิตของเรา ซึ่งการอธิบายสิ่งนี้จะให้ฐานแก่เราสำหรับการคิดต่อไปในอนาคต หากไม่ใช่ตามวิธีที่ท่านถูกสร้างขึ้นแล้ว มนุษย์จะดำรงชีวิตได้อย่างไร?
ด้วยการสร้างแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมา
เราจะได้รับคำแนะนำที่แม่นยำที่สุดเกี่ยวกับวิธีที่มนุษย์ควรดำรงชีวิต ดูเหมือนว่าหลายคนไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างที่ควรจะเป็น เพราะพวกเขาคิดว่ากฎเกณฑ์ของชีวิตที่เหมาะสมนั้นถูกกำหนดมาจากภายนอก มากกว่าที่จะมาจากธรรมชาติของมนุษย์เอง และคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีกฎเหล่านั้น หากพวกเขาเชื่อมั่นว่าเป็นเช่นนั้นจริง พวกเขาจะไม่ขัดแย้งหรือเบี่ยงเบนจากกฎเหล่านั้น ดังนั้น จงฟังให้ดี

ร่างกายของเราประกอบด้วยอวัยวะต่างๆ ซึ่งแต่ละอวัยวะทำหน้าที่เฉพาะของตนเอง ซึ่งจำเป็นต่อชีวิตทางกายภาพ มีอวัยวะหลักสามส่วน: 1) กระเพาะอาหารพร้อมกับปอด หัวใจ หลอดเลือดแดงและหลอดเลือดดำ ท่อน้ำเหลืองและหลอดเลือดอื่นๆ อีกมากมาย หลอดเลือดฝอยและต่อม ซึ่งทำหน้าที่ในการแบ่งเลือดและของเหลวในร่างกาย
หน้าที่ของพวกมันคือบำรุงร่างกายหรือสร้างเนื้อเยื่อ; 2) ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก ซึ่งมีหน้าที่ในการเคลื่อนไหวทั้งภายในและภายนอก; และ 3) ระบบประสาท ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่ศีรษะ ไขสันหลัง และระบบปมประสาท — ซึ่งอยู่ใต้แนวกันช่องท้องและทรวงอก โดยมีแขนงแผ่กระจายไปทั่วร่างกาย;
หน้าที่ของมันคือความไวต่อการกระตุ้น เมื่อกระบวนการทำงานของหน้าที่เหล่านี้และความสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นไปอย่างปกติ ร่างกายจะแข็งแรงและชีวิตจะไม่ตกอยู่ในอันตราย แต่เมื่อความปกตินี้ถูกรบกวน ร่างกายก็จะเจ็บป่วยและชีวิตจะตกอยู่ในอันตราย แต่ละหน้าที่ที่มีความต้องการเฉพาะตัว
ซึ่งสิ่งนี้จะแสดงออกให้สิ่งมีชีวิตรับรู้และเรียกร้องให้ได้รับการตอบสนอง ความต้องการของกระเพาะอาหารหรือส่วนที่เกี่ยวกับการให้สารอาหารและสร้างเนื้อเยื่อ คือ อาหาร เครื่องดื่ม อากาศ และการนอนหลับ
ส่วนความต้องการของกล้ามเนื้อและกระดูก คือ ความต้องการในการเกร็งกล้ามเนื้อ ซึ่งทุกคนจะรู้สึกหลังจากนั่งเป็นเวลานาน และโดยตรงคือความต้องการในการเคลื่อนไหว ซึ่งบังคับให้คนเดิน เดินเล่น และทำบางสิ่งบางอย่าง
ความต้องการของระบบประสาทคือการกระตุ้นที่นำพอใจของเส้นประสาททั่วร่างกาย เช่น ความรู้สึกของความร้อนและความเย็น และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระตุ้นที่นำพอใจของประสาทสัมผัสทั้งห้าของเรา
ซึ่งระบบประสาทได้ปรากฏตัวขึ้นมาเพื่อสื่อสารกับโลกภายนอก

ทั้งหมดนี้ อย่างที่คุณเห็น เป็นสิ่งทางกายภาพ ไม่ว่าจิตวิญญาณจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับมันอย่างไรก็ตาม แต่เนื่องจากมันเชื่อมโยงกับร่างกายอย่างใกล้ชิด

มันจึงยอมรับร่างกายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพและถือว่าความต้องการของร่างกายทั้งหมดเป็นของตนเอง นั่นคือเหตุผลที่เราพูดว่า: ฉันอยากกิน อยากดื่ม อยากนอน ฉันอยากเดิน อยากเดินเล่น อยากทำงาน ฉันอยากเห็นสีต่างๆ อยากได้ยินเสียงต่างๆ อยากดมกลิ่นต่างๆ และอื่นๆ เมื่อจิตวิญญาณได้ดูดซึมความต้องการทางร่างกายทั้งหมดแล้ว ก็ถือว่าความพึงพอใจในสิ่งเหล่านั้นเป็นหน้าที่ของตน และจึงหมกมุ่นอยู่กับอาหาร เครื่องดื่ม การนอนหลับ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และทุกสิ่งทุกอย่าง โดยปรารถนาในทุกวิถีทางที่จะทำให้ร่างกายสงบสุข และไม่ถูกรบกวนด้วยความต้องการอันน่ารำคาญของมัน ทัศนคติของจิตวิญญาณต่อร่างกาย ซึ่งมันรักษาไว้ไม่ใช่ผ่านการเรียนรู้ แต่ด้วยตัวของมันเอง ผ่านแรงผลักดันภายในบางอย่าง แสดงออกมาในตัวมันเองเป็นเหมือนสัญชาตญาณ — ความรักในชีวิต ความรักต่อร่างกาย ความปรารถนาที่จะพักผ่อนร่างกายและได้รับทุกสิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น

ผลรวมของทั้งหมดนี้คือด้านกายภาพของชีวิตมนุษย์ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างที่นี้จะเป็นกายภาพเท่านั้น หรือเป็นทางกายและทางอารมณ์เพียงอย่างเดียว ส่วนที่มีคุณค่าทางโภชนาการเท่านั้นที่เป็นทางกายอย่างแรงกล้า แต่แม้กระทั่งส่วนนี้ก็ได้รับการยกย่องให้สูงขึ้นโดยการปรับความพอใจของมันให้สอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของ วิญญาณเอง

อวัยวะที่ใช้ในการเคลื่อนไหวและการรับรู้ทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการของจิตวิญญาณมากกว่าความต้องการของร่างกาย และอวัยวะหนึ่งซึ่งดูเหมือนจะอยู่นอกระบบของอวัยวะอื่น ๆ นั่นคืออวัยวะที่ใช้ในการพูด เป็นอวัยวะของจิตวิญญาณโดยเฉพาะ ออกแบบมาเพื่อรับใช้จิตวิญญาณเพียงอย่างเดียว

ชีวิตทางกาย, ทางเนื้อหนัง, ทางความรู้สึก — ซึ่งถูกประณามทางศีลธรรม — คือชีวิตที่บุคคลถูกพาไปโดยความรักในชีวิตอย่างสุดซึ้งและความรักในร่างกาย ทำให้ความสงบของร่างกาย หรือความพึงพอใจอย่างครอบคลุมในความต้องการของร่างกายเพียงอย่างเดียว เป็นเป้าหมายหลักและความกังวลของเขา สัมพันธ์กับจิตวิญญาณ และยิ่งไปกว่านั้นเกี่ยวกับจิตวิญญาณ ในขณะเดียวกัน ความต้องการทางกายภาพทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติหรือเรียบง่าย

จะหิวคือเป็นความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้และติดนิสัยในการตอบสนองความต้องการนั้นในหลากหลายวิธี ยกตัวอย่างเช่น อาหาร เครื่องดื่ม หรือเสื้อผ้า สิ่งใดที่ดูเหมือนจะเรียบง่ายที่สุดในที่นี้? และถึงกระนั้น ความต้องการที่จำเป็นมีมากมายเพียงใด: แม้ว่าคุณจะตาย ขอให้ฉันได้สิ่งนั้น!

นั่นคือเหตุผลที่เราเห็นว่าบางคนไม่มีเวลาว่างเลย วิ่งไล่ตามสิ่งที่พวกเขาต้องการเพื่อตอบสนองความต้องการของพวกเขา แม้ว่าคนอื่น ๆ อีกหลายสิบคนจะยุ่งอยู่กับการทำสิ่งเดียวกันนี้เพื่อพวกเขา คนเหล่านี้หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องอดอยากทางจิตวิญญาณและจิตใจ หากพวกเขา ยังไม่ได้ถูกกดขี่ ข่มเหง และจมอยู่กับความใคร่ทางโลกจนหมดสิ้นแล้ว

โปรดคิดถึงทุกสิ่งทุกอย่างนี้. เกี่ยวกับวิญญาณ — จนกว่าจะถึงจดหมายฉบับต่อไป.

| 6 |

ท่านได้เข้ามาภายในแล้ว; ให้เราเข้าไปที่นั่นอีกครั้ง. ดุเถิด

ความมากมายและหลากหลายของการกระทำและการเคลื่อนไหวที่นั่น! สิ่งหนึ่งแล้วสิ่งอื่นเข้ามา แล้วออกไป ถูกยอมรับ แล้วถูกปฏิเสธ ทำเสร็จแล้วทำซ้ำอีก. เพราะดวงวิญญาณนั้นเคลื่อนไหวอยู่เสมอ และไม่สามารถอยู่ในที่เดียวได้.

หากเราพิจารณาจิตวิญญาณไปด้วยกัน เราจะไม่เข้าใจอะไรเลย — เราต้องแบ่งการกระทำของมันออกเป็นหมวดหมู่ แล้วจึงตรวจสอบแต่ละหมวดหมู่แยกกัน เมื่อนานมาแล้ว

เราได้ตรวจสอบและแบ่งการกระทำทั้งหมดของจิตวิญญาณออกเป็นสามหมวดหมู่ — ความคิด ความปรารถนา และความรู้สึก โดยตั้งชื่อแต่ละอย่างว่าเป็นด้านหนึ่งของจิตวิญญาณ — การคิด การปรารถนา และการรู้สึก

ให้เราแบ่งส่วนนี้และเริ่มตรวจสอบแต่ละด้าน

ด้านความคิด หากเราเห็นความสับสนภายในตัวเรา มันจะปรากฏชัดเจนที่สุดในความคิดของเรา

ในขณะที่ความปรารถนาและความรู้สึกต่าง ๆ นั้นถูกกระตุ้นอยู่ภายใต้อิทธิพลของความคิดอยู่แล้ว

แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งในหมวดหมู่ของความคิดจะเป็นการเคลื่อนไหวที่ไร้ระเบียบ

มีกิจกรรมที่จริงจิงอยู่หลายอย่างในหมู่ความคิดเหล่านี้ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว

กิจกรรมเหล่านี้คือการทำงานที่แท้จริงของชีวิตจิตวิญญาณในด้านของความคิด กิจกรรมเหล่านี้มีดังต่อไปนี้:

1) ทันทีก่อนที่คุณสังเกตเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายนอกผ่านประสาทสัมผัสของคุณ หรือได้ยินผู้อื่นพูดถึงสิ่งที่พวกเขาสังเกตเห็นด้วยประสาทสัมผัสของพวกเขา จินตนาการของคุณจะจินตนาการถึงสิ่งนั้นทันที และความทรงจำของคุณจะจดจำสิ่งนั้นไว้ ไม่มีสิ่งใดสามารถเข้าสู่จิตวิญญาณได้ยกเว้นจินตนาการและความทรงจำ จากนั้นกิจกรรมของความคิดที่ตามมาจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของจินตนาการและความทรงจำ ความทรงจำที่ไม่สามารถเก็บรักษาไว้ได้ คุณไม่สามารถจินตนาการได้ และคุณจะไม่คิดถึงมัน มันเกิดขึ้นที่ความคิดเกิดขึ้นโดยตรงจากจิตวิญญาณ แต่พวกมันถูกห่อหุ้มด้วยภาพทันที ดังนั้นด้านความคิดของจิตวิญญาณจึงเป็นภาพทั้งหมด

2) แต่จินตนาการและความทรงจำเพียงแค่นี้และเก็บไว้สำหรับความคิด การเคลื่อนไหวของความคิดเองมาจากจิตวิญญาณและถูกควบคุมด้วยกฎของมัน จำได้ไหมว่าตอนที่น้องชายของคุณเห็นสิ่งใหม่ เขาหันไปหาคุณหรือคนอื่นพร้อมคำถามทันทีว่า "นี่คืออะไร? ใครทำมัน?" "มันทำมาจากอะไร?" — และจะไม่สงบลงจนกว่าทุกคำถามเหล่านี้จะได้รับคำตอบและเขาพอใจแล้ว ความสามารถในการคิดของจิตวิญญาณเริ่มต้นขึ้นอย่างแม่นยำด้วยการเกิดของคำถามเหล่านี้ และให้กำเนิดความคิดเพื่อตอบสนองต่อคำถามเหล่านั้น หรือยอมรับความคิดที่พร้อมใช้เกี่ยวกับคำถามเหล่านั้นจากผู้อื่น จินตนาการและความทรงจำไม่ได้คิด พวกมันคือแรงงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ความสามารถของจิตวิญญาณที่คำถามเหล่านี้เกิดขึ้นและที่ความคิดถูกค้นหาและสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองต่อคำถามเหล่านั้นเรียกว่าเหตุผล ซึ่งหน้าที่ของมันคือการให้เหตุผล ไตรตรอง และค้นหาวิธีแก้ปัญหาที่จำเป็น สิ่งเกิดตัวเอง แล้วคุณจะพบว่าไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นโดยไม่มีการไตรตรองและพิจารณา ทุกสิ่งทุกอย่างต้องได้รับการพูดคุย แม้จะดูเหมือนเกิดขึ้นทันทีทันใดก็ตาม การพิจารณาจะเกี่ยวข้องอยู่ทุกที่และตามคำถามที่กล่าวไว้ข้างต้น

3) เมื่อคุณกำลังคิด ยังไม่มีความคิดที่ชัดเจน ความคิดที่ชัดเจนจะเกิดขึ้นเมื่อคุณพบคำตอบของหนึ่งในคำถาม จิตใจของคุณยังคงค้นหา พยายามหาคำตอบว่าสิ่งนั้นคืออะไร มาจากไหน มีไว้เพื่ออะไร และอื่นๆ เมื่อคุณหาคำตอบได้ด้วยตัวเองหรือได้ยินจากผู้อื่นและเห็นด้วยกับคำตอบนั้น คุณมักจะพูดว่า "ตอนนี้ฉันเข้าใจแล้ว ไม่มีอะไรต้องพูดคุยอีกแล้ว เรื่องนี้จบแล้ว" วิธีนี้ช่วยให้จิตใจของคุณสงบในเรื่องที่ครอบงำคุณอยู่ จากนั้นจิตใจของคุณจะหันไปคิดเรื่องอื่น และความคิดที่ตั้งขึ้นจะถูกเก็บไว้ในคลังข้อมูลทางจิต — ความทรงจำ ซึ่งเมื่อจำเป็นจะถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาอื่นๆ หรือเป็นวิธีการในการคิดเรื่องอื่นๆ ความสมบูรณ์ของทุกแนวคิดที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้ประกอบเป็นภาพของความคิดของคุณ ซึ่งคุณจะเผยออกมาในคำพูดของคุณในทุกกรณี นี่คือขอบเขตของความรู้ของคุณ ซึ่งได้มาจากการทำงานทางจิตใจ ยิ่งคุณแก้ไขคำถามได้มากเท่าไร คุณก็จะมีความคิดหรือแนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ มากขึ้นเท่านั้น; ยิ่งคุณมีแนวคิดเช่นนั้นมากเท่าไร วงความรู้ของคุณก็จะกว้างขึ้นเท่านั้น ดังนั้น ดังที่คุณเห็น ความคิดเหตุผลอยู่เหนือความจำและจินตนาการ ซึ่งผ่านการทำงานทางจิตใจ จะช่วยให้คุณได้รับความรู้หรือแนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ

เราไม่สามารถหาคำตอบที่ชัดเจนสำหรับทุกคำถามได้ ส่วนใหญ่ยังคงไม่ได้รับการแก้ไข เราคิดและคิด แต่ไม่สามารถคิดอะไรที่ชัดเจนได้ นั่นคือเหตุผลที่เราพูดว่า: อาจเป็นแบบนี้ อาจเป็นแบบนั้น นี่ทำให้เรามีความคิดเห็นและสมมติฐาน ซึ่งโดยรวมแล้วไม่มีมากกว่าจำนวนของความรู้ที่ชัดเจนที่เรามี เมื่อมีคนกำลังพูดถึงประเภทของวัตถุที่รู้จักกันอยู่แล้ว

รวบรวมความคิดและความคิดที่ชัดเจนมากมายเกี่ยวกับพวกเขา ทั้งจากตัวพวกเขาเองและจากผู้อื่น และสามารถเสริมสิ่งที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขด้วยความคิดเห็นและสมมติฐานที่ประสบความสำเร็จจนพวกเขาสามารถพิจารณาของหัวข้อเหล่านี้ว่าเพียงพอที่จะรู้จักและเข้าใจได้ จากนั้นพวกเขาก็จัดเรียงทุกสิ่งที่ได้รับมาให้เป็นระเบียบ นำเสนอในลักษณะที่สอดคล้องและสม่ำเสมอ และมอบวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับหัวข้อเหล่านั้นให้กับเรา วิทยาศาสตร์คือมกุฎแห่งงานปัญญาของเหตุผล

ข้าพเจ้ากำลังบอกกล่าวสิ่งเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อที่ท่านจะได้เข้าใจอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่ากิจกรรมตามธรรมชาติและขอบธรรมของพลังปัญญาของเราควรประกอบด้วยอะไร กิจกรรมนั้นควรมีการอภิปรายสิ่งที่ยังไม่รู้อย่างขยันขันแข็งเพื่อที่จะเข้าใจมัน มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มีพรสวรรค์ในการเป็นนักวิทยาศาสตร์ และไม่ใช่ว่าทุกคนที่จะสามารถศึกษาวิทยาศาสตร์ได้ แต่ทุกคนสามารถและควรพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัวเราเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดบางอย่างเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น นี่คือสิ่งที่พลังทางปัญญาของทุกคนควรให้ความสำคัญ สิ่งที่มีนัยยะบรรลุได้มากนักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับพลังของมัน

แต่ต้องมีส่วนร่วมอยู่เสมอในกิจการที่จริงจังของการคิดและหารือเกี่ยวกับความเป็นจริง ในขณะที่เดียวกัน เราเห็นอะไรในอาณาจักรทางจิตใจของเรา?

การเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องของภาพและแนวคิดที่ไม่มีจุดประสงค์หรือลำดับที่แน่นอน ความคิดเกิดขึ้นทีละอย่าง บางครั้งเรียงตามลำดับ บางครั้งขัดแย้งกัน บางครั้งรีบเร่งไปข้างหน้า บางครั้งย้อนกลับมา บางครั้งวิ่งออกไปด้านข้าง โดยไม่หยุดที่สิ่งใดเลย นี่ไม่ใช่การคิดอย่างมีเหตุผล แต่เป็นการหลงทางและความวอกแวกของความคิด ดังนั้น

รัฐที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับสิ่งที่พลังความคิดของเราควรจะเป็น — โรคที่ฝังรากลึกอยู่ในมันและแพร่หลายในทุกคนจนคุณจะไม่พบแม้แต่คนเดียวที่สามารถคิดอย่างจริงจังอย่างต่อเนื่องโดยไม่ถูกรบกวนและหลงทาง ซึ่งทำให้เสียสมาธิจากงานที่ทำอยู่และนำไปสู่ทิศทางที่แตกต่างออกไป เรามักสงสัยว่า: สภาวะนี้คืออะไร?

นี่คือคำตอบ: ความคิดหยั่งลงสู่คลังแห่งความทรงจำ และด้วยความช่วยเหลือของจินตนาการ

คัดกรองขยะที่สะสมไว้ทั้งหมดที่นั่น เคลื่อนจากเรื่องราวหนึ่ง ไปสู่อีกเรื่องหนึ่งตามกฎที่คุ้นเคยของการเชื่อมโยงความคิด หอสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน และบ่อยครั้งแม้กระทั่งสิ่งที่เป็นไปได้ เข้าไปในอดีต

จนกระทั่งมันกลับมา มีสติและกลับสู่ความเป็นจริงรอบตัว พวกเขาพูดว่า: เขาได้กลายเป็นคนที่คิดลึกซึ้ง

เขาได้กลายเป็นคนที่คิดลึกซึ้ง แต่ในความว่างเปล่า ไม่ใช่ในการอภิปรายเรื่องสำคัญ นี่ก็เหมือนกับการฝันในยามว่าง — การคิดที่ว่างเปล่าและไร้สาระ สิ่งเกิดตัวเอง —

แล้วคุณจะเห็นว่าเวลาส่วนใหญ่ของเราถูกใช้ไปกับการคิดว่างเปล่าและการคิดฟุ้งซ่านเช่นนี้ บางวัน

(และไม่ใช่ว่ามีวันเหล่านั้นมากกว่าหรือ?) ไม่มีแม้แต่ความคิดที่จริงจังสักอย่างผุดขึ้นมาในใจ

ฉันขอให้คุณสังเกตสิ่งนี้และพิจารณาคำถามนี้: เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่ที่สิ่งมีชีวิตที่มีเหตุผลจะกระทำเช่นนี้?

ในขณะที่เดียวกัน ฉันจะหันไปสนใจกิจกรรมทางจิตใจประเภทอื่นแทน

| 7 |

ด้านที่น่าปรารถนา แรงที่ทำงานอยู่ที่นี่คือเจตจำนง ซึ่งปรารถนาที่จะได้มา ใช้ หรือกระทำสิ่งที่ตนเห็นว่า มีประโยชน์ จำเป็น หรือน่าพึงพอใจสำหรับตนเอง และไม่ปรารถนาสิ่งที่ขัดแย้งกับสิ่งนี้ แรงกระตุ้นของเจตจำนงเรียกร้องการกระทำที่สอดคล้องกัน เพราะเจตจำนงเป็นพลังโดยตรงและกระตือรือร้นซึ่งความต้องการที่สำคัญคือการมีชีวิตและการกระทำ

มันควบคุมพลังทั้งหมดของจิตวิญญาณและร่างกาย รวมถึงวิธีการทั้งหมดที่อยู่ในความครอบครอง ซึ่งจะถูกนำมาใช้เมื่อจำเป็น แก่นแท้ของมันคือความกระตือรือร้น หรือความกระหายที่จะลงมือทำ — ความกระหายที่จะกระทำ —

และสิ่งกระตุ้นมันคือสิ่งที่น่ารื่นรมย์ มีประโยชน์ และจำเป็น เมื่อสิ่งเหล่านี้ขาดหายไป ความกระตือรือร้นจะหลับไหล

และพลังที่กระตือรือร้นจะสูญเสียความตึงเครียดและอ่อนแรงลง พวกมันค้ำจุนความปรารถนา

และความปรารถนาเป็นเชื้อเพลิงให้กับความกระตือรือร้น

กระบวนกาการเปิดเผยแง่มุมนี้ของจิตวิญญาณมีดังนี้ จิตวิญญาณและร่างกายมีความต้องการ

ซึ่งความต้องการในชีวิตประจำวัน — ทั้งครอบครัวและสังคม — ถูกเพิ่มเติมเข้ามา

ความต้องการเหล่านี้ไม่ได้ก่อให้เกิดความปรารถนาเฉพาะเจาะจงในตัวมันเอง

แต่เพียงกระตุ้นให้เราแสวงหาความพึงพอใจเท่านั้น เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองในทางใดทางหนึ่งแล้ว

ก็จะมีความต้องการเกิดขึ้นพร้อมกับการตื่นตัวของความต้องการนั้น

ซึ่งก็คือความปรารถนาในสิ่งที่ได้ตอบสนองความต้องการนั้นแล้ว

ความปรารถนาจะมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่ตอบสนองความต้องการเสมอ

ความต้องการที่แตกต่างกันได้รับการตอบสนองในรูปแบบที่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อความต้องการหนึ่งถูกปลุกขึ้น

ความปรารถนาที่แตกต่างกันก็จะเกิดขึ้น: สำหรับสิ่งหนึ่ง แล้วอีกสิ่งหนึ่ง แล้วสิ่งอื่นที่สามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้

ในชีวิตที่เปิดเผยของคุณ ความปรารถนาจะไม่ปรากฏอยู่เบื้องหลังความต้องการ

มีเพียงความต้องการเท่านั้นที่หลับไหลเข้ามาในจิตวิญญาณและเรียกร้องการตอบสนอง

ราวกับว่ามันเป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ด้วยตัวเอง

จิตวิญญาณควรทำอะไรกับความปรารถนาเหล่านี้? มันต้องเลือกว่าจะให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ใดที่ต้องการ

การเลือกนั้นจะตามมาด้วยการตัดสินใจ — ที่จะทำ, ที่จะได้รับ, หรือที่จะใช้สิ่งที่เลือกไว้ หลังจากตัดสินใจแล้ว

วิธีการและลำดับการดำเนินการจะถูกกำหนดขึ้น จากนั้นจึงเป็นการกระทำในเวลาที่เหมาะสมและสถานที่ที่เหมาะสม

ทุกสิ่งทุกอย่าง แม้แต่สิ่งเล็กน้อยที่สุด ก็ล้วนเป็นไปตามลำดับนี้ คุณสามารถตรวจสอบได้ด้วยตัวคุณเองในเรื่องราวของคุณเอง

ด้วยการฝึกฝน การกระทำเหล่านี้ทั้งหมดบางครั้งจะเกิดขึ้นในทันที และความปรารถนาจะตามมาด้วยการกระทำในทันที การเลือก การตัดสินใจ และวิธีการจะนำมาจากพฤติกรรมที่ผ่านมา และไม่ต้องมีการเตรียมการพิเศษใด ๆ

ในบุคคลที่มีชีวิตยืนยาว เกือบทุกอย่างทุกอย่างล้วนกระทำด้วยนิสัย แทนจะไม่มีการกระทำหรือความพยายามใด ๆ ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากลำดับเหตุการณ์และความรู้ที่คุ้นเคย ชีวิตที่มั่นคงจึงต้องการการกระทำที่เหมาะสมกับมัน เมื่อการกระทำเหล่านี้ถูกทำซ้ำบ่อยครั้ง พวกมันก็จะกลายเป็นนิสัย ลักษณะนิสัย กฎของชีวิต และลักษณะบุคลิกภาพ การรวมกันของนิสัย กฎเกณฑ์ และกิจวัตรทั้งหมดเหล่านี้ก่อให้เกิดวิถีชีวิตของบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่นเดียวกับที่การรวมกันของแนวคิดที่ได้รับการยอมรับแล้วก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของความคิดและมุมมองของเขา การรู้จักวิถีชีวิตของใครสักคน เราสามารถคาดเดาได้ว่าเขาคิดอะไรในขณะใดเวลาหนึ่ง และเขาจะปฏิบัติตนอย่างไรในสถานการณ์ต่างๆ

ผู้ปกครองของชีวิตที่กระตือรือร้นคือความรอบคอบ ซึ่งก็คือเหตุผลเช่นเดียวกัน แต่ทำหน้าที่รับใช้เจตจำนงเท่านั้น ในโลกแห่งจิตใจ เหตุผลตัดสินว่าสิ่งใดมีอยู่ และในโลกแห่งความปรารถนาและการกระทำ มันกำหนดว่าสิ่งใดต้องทำเพื่อให้บรรลุสิ่งที่ปรารถนาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อเขาค้นเคยกับการตัดสินใจอย่างถูกต้อง จนทำให้บุคคลสามารถดำเนินกิจการของตนได้สำเร็จอยู่เสมอหรือเกือบตลอดเวลาแล้ว เขาจึงสมควรได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีปัญญา — ความสามารถในการดำเนินกิจการให้สำเร็จ โดยพิจารณาอย่างรอบคอบถึงวิธีการกับผลลัพธ์ และกิจการกับสภาพแวดล้อมภายนอก

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว จะไม่ยากสำหรับคุณที่จะสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมตามธรรมชาติและขอบธรรมของเจตจำนง ซึ่งตามที่คุณเห็นแล้ว เป็นนายแห่งพลังทั้งหมดของเราและของชีวิตทั้งหมด หน้าที่ของมันคือการกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขอบเขตในการตอบสนองความปรารถนาที่เกิดจากความต้องการหรือทดแทนมัน เพื่อให้ชีวิตดำเนินไปอย่างถูกต้อง นำมาซึ่งสันติสุขและความสุขแก่ผู้ที่มีชีวิตอยู่ ดังที่ได้กล่าวไว้ เรามีความต้องการและความปรารถนา — ทั้งทางจิตวิญญาณ ร่างกาย ในชีวิตประจำวัน และทางสังคม สิ่งเหล่านี้ไม่ได้แสดงออกมาอย่างเท่าเทียมกันในทุกคน เพราะชีวิตไม่ได้ดำเนินไปในแบบเดียวกันสำหรับทุกคน มันแตกต่างกันสำหรับแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่จะตัดสินใจว่า ในสถานการณ์ของตนเอง พวกเขาจะสามารถและควรตอบสนองความต้องการและความปรารถนาของตนได้อย่างไร โดยปรับใช้วิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ และดำเนินชีวิตตามนั้น การดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุผล ตามบรรทัดฐานที่ตั้งไว้ ด้วยกิจการและการกระทำทั้งหมด —

นี่คือภารกิจของด้านที่พึงประสงค์หรือด้านที่กระตือรือร้นของชีวิตเรา ดังนั้นจึงควรเป็นเช่นนั้น แต่ลองมองให้ใกล้และพิจารณาดูว่าเกิดอะไรขึ้น

ในความคิดของเรา เราประสบกับความสับสน ความวอกแวก และความคิดที่ล่องลอย ในขณะที่ในความปรารถนาของเรา เราประสบกับความไม่สอดคล้อง ความไร้ระเบียบ และความหลงผิด ตามด้วยการกระทำ เราใช้เวลาไปกับการไม่ทำอะไรและไร้ประโยชน์มากเพียงใด: เราเดินเตร่ไปมาโดยไม่รู้เหตุผล; เราทำและทำซ้ำโดยไม่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน; เราเริ่มต้นความพยายามหนึ่งแล้วอีกหนึ่ง และงานหนึ่งแล้วอีกหนึ่ง แต่สิ่งที่ได้มาคือความสับสน — ความว่างเปล่า ความปรารถนาเกิดขึ้น และเราไม่สามารถทำอะไรกับมันได้: ปล่อยให้มันเป็นไป และมันคงไม่เป็นไรหากเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่มันเกิดขึ้นเกือบทุกชั่วโมง ทำให้ถึงเป็นเช่นนี้? เจ้านายของเรา ความตั้งใจ ได้กลายเป็นสิ่งที่พราหมณ์

ลองดูด้วยว่ามีสิ่งกระตุ้นภายนอกมากมายเพียงใดที่ทำให้เกิดความปรารถนา: ความโกรธ ความเกลียด ความอิจฉา ความโลภ ความหยิ่งยโส ความภูมิใจในตนเอง และอื่นๆ

แหล่งที่มาของความปรารถนาควรเป็นความต้องการตามธรรมชาติของชีวิตครอบครัวและสังคมที่มีมันคง แต่สิ่งใดในบรรดาสิ่งเหล่านี้ที่เป็นธรรมชาติ? พวกมันเพียงแต่ทำลายธรรมชาติและระเบียบของชีวิตทั้งหมด การรุกรานอันป่าเถื่อนนี้มาจากไหน? ฉันทจะปล่อยให้คุณพิจารณาเอง และตัวฉันเองจะรีบไปยังจุดจบ

ด้านของความรู้สึกคือหัวใจ ใครเล่าจะไม่รู้ว่าหัวใจของเรามีความสำคัญเพียงใดในชีวิต?

ทุกสิ่งที่เข้ามาในจิตวิญญาณจากภายนอกและถูกผลิตขึ้นโดยการคิดและการกระทำของมันจะถูกฝากไว้ในหัวใจ;

และทุกสิ่งที่จิตวิญญาณเปิดเผยออกมาภายนอกก็ผ่านหัวใจเช่นกัน นั่นคือเหตุผลที่มันถูกเรียกว่าศูนย์กลางของชีวิต

หัวใจมีหน้าที่รู้สึกถึงทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรา

และมันรู้สึกถึงสภาพของจิตวิญญาณและร่างกายอย่างต่อเนื่องและไม่มีวันหยุดพัก รวมถึงความรู้สึกต่างๆ จากการกระทำทางจิตใจและร่างกายที่เฉพาเจาะจง จากวัตถุที่อยู่รอบตัวและที่พบเจอ จากสถานการณ์ภายนอก และโดยทั่วไปแล้ว จากกระแสของชีวิต

ซึ่งบังคับและกระตุ้นให้บุคคลแสวงหาความสุขในทุกสิ่งเหล่านี้และหลีกเลี่ยงความไม่พึงประสงค์ สุขภาพและความไม่สุขภาพของร่างกาย ความกระฉับกระเฉงและความเหนื่อยชา ความเหนียวล้าและความแข็งแรง ความกระปรี้กระเปร่าและความว่างซึม แล้วสิ่งที่เห็น ได้ยิน สัมผัสได้ กลิ่นได้ รสได้ สิ่งที่จดจำและจินตนาการ สิ่งที่เกิดและใคร่ครวญ สิ่งที่ทำแล้ว ทำอยู่ และกำลังจะทำ สิ่งที่ได้มาแล้ว กำลังจะได้ สิ่งที่สามารถและไม่สามารถได้ สิ่งที่เป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์ต่อเรา — ไม่ว่าจะบุคคลหรือการรวมกันของสถานการณ์ — ทั้งหมดนี้สะท้อนอยู่ในใจ และทำให้ใจรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจอย่างน่าพอใจหรือไม่พอใจ. ตามที่กล่าวมา ใจไม่สามารถอยู่ในความสงบได้แม้เพียงชั่วครู่ แต่จะอยู่ในภาวะกระวนกระวายและวิตกกังวลอยู่เสมอ เหมือนกับบาร์อมิเตอร์ก่อนเกิดพายุ. แต่ความรู้สึกนั้นเกิดขึ้น และหลายสิ่งผ่านไปโดยไม่ทิ้งร่องรอยไว้เลย ดังที่คุณสามารถตรวจสอบได้จากกรณีที่เราบังเอิญไปอยู่ที่ไหนสักแห่งเป็นครั้งแรก ทุกสิ่งทุกอย่างที่นั่นจะดึงดูดความสนใจของเรา แต่หลังจากครั้งที่สองหรือสามไปแล้ว แทบจะไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย

ทุกอิทธิพลที่มีต่อหัวใจจะก่อให้เกิดความรู้สึกพิเศษในนั้น

แต่ไม่มีคำในภาษาของเราที่จะแยกแยะระหว่างความรู้สึกเหล่านั้นได้ เราแสดงความรู้สึกของเราในลักษณะทั่วไป: น่าพอใจ — น่าพอใจ, ชอบ — ไม่ชอบ, สนุก — น่าเบื่อ, ความสุข — ความเศร้า, ความทุกข์ — ความสุข, ความสงบ — ความวิตกกังวล, ความรำคาญ — ความพอใจ, ความกลัว — ความหวัง, ความเกลียดชัง — ความเห็นอกเห็นใจ สิ่งเกิดตัวเองแล้วคุณจะพบว่าหัวใจของคุณรู้สึกอย่างหนึ่งหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง

แต่ความสำคัญของหัวใจในการช่วยชีวิตเรานั้น

ไม่ได้มีเพียงแค่การทนรับความรู้สึกและยืนยันถึงสภาพที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของเราเท่านั้น

แต่ยังรวมถึงการรักษาพลังงานของพลังทั้งหมดของจิตวิญญาณและร่างกายด้วย

ลองดูสีว่างานที่เรามีความสุขและหัวใจของเราผูกพันอยู่ จะเสร็จสิ้นได้รวดเร็วเพียงใด! แต่เมื่อเป็นเรื่องที่ไม่ใกล้เคียงกับหัวใจ

มือก็ปล่อยและทำไม่ซบซึ้ง นั่นคือเหตุผลที่ผู้รู้วิธีปกครองตนเอง เมื่อเผชิญกับการกิจที่จำเป็นแต่ไม่ถูกใจ

จะรีบหาสิ่งที่น่าพอใจในนั้น และเมื่อได้ปรับใจให้ยอมรับแล้ว ก็จะรักษาพลังงานที่จำเป็นสำหรับภารกิจนั้นไว้ ความกระตือรือร้น

ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนของเจตจำนง มาจากหัวใจ เช่นเดียวกับการทำงานทางจิตใจ:

หัวข้อที่อยู่ใกล้หัวใจจะถูกพูดคุยอย่างรวดเร็วและครอบคลุมมากขึ้น ความคิดจะเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ

และงานไม่ว่าจะใช้เวลาานเพียงใด ก็จะไม่ยากลำบาก

ไม่ใช่ทุกคนที่จะชอบทุกสิ่ง และไม่ใช่ทุกคนที่หัวใจจะโน้มเอียงไปสู่อะไรทุกอย่างเท่ากัน

บางคนก็โน้มเอียงไปทางสิ่งหนึ่งมากกว่า และบางคนก็โน้มเอียงไปทางอีกสิ่งหนึ่งมากกว่า สิ่งนี้แสดงออกได้ดังนี้:

ทุกคนมีรสนิยมของตนเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับบางส่วนของนิสัยโดยธรรมชาติ และบางส่วนของ — และอาจมากกว่า? —

จากความประทับใจแรกพบ จากความประทับใจของการเสียดู และจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต

แต่ไม่ว่าความชอบจะถูกสร้างขึ้นอย่างไร มันก็บังคับให้บุคคลจัดชีวิตของตนในลักษณะนั้น

เพื่อล้อมรอบตัวเองด้วยวัตถุและความสัมพันธ์ตามที่รสนิยมของตนกำหนดและที่ตนพอใจ

ความพึงพอใจในสิ่งที่ใจปรารถนาทำให้พวกเขามีความสงบ —

ความสงบอันหวานที่ประกอบขึ้นเป็นมาตรวัดความสุขของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดรบกวนพวกเขา — นั่นคือความสุข

หากบุคคลใดรักชาติสัมพันธ์ปัญหาในความคิดและใช้ความรอบคอบในการกระทำอยู่เสมอ

บุคคลนั้นจะประสบกับเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ในชีวิตน้อยที่สุด และด้วยเหตุนี้ จึงจะได้รับส่วนแบ่งแห่งความสุขมากที่สุด

แต่ดังที่ได้มีการชี้ให้เห็นแล้ว จิตใจมักไม่ประพฤติตนตามที่ควรจะเป็น มักหมกมุ่นอยู่กับความฝันและความวอกแวก

และจิตใจที่กระตือรือร้นก็เบี่ยงเบนไปจากเส้นทางปกติของมัน

ถูกพัดพาไปด้วยความปรารถนาอันไม่แน่นอนซึ่งไม่ได้เกิดจากความต้องการของธรรมชาติ แต่เกิดจากตัณหาภายนอก

นั่นคือเหตุผลที่หัวใจไม่มีความสุข และตราบโหดที่ด้านเหล่านี้ยังคงอยู่ในสภาพเช่นนี้ ก็ไม่สามารถมีความสุขได้

ความหลงใหลครอบงำหัวใจมากที่สุด หากไม่มีความหลงใหล ย่อมมีปัญหาอย่างแน่นอน

แต่ปัญหาเหล่านั้นจะไม่ทรมาณหัวใจเท่ากับที่ความหลงใหลทำ ความโกรธแค้นใหม่หัวใจเพียงใด!

ความเกลียดชังทรมาณหัวใจเพียงใด! ความอิจฉาริษยาอันชั่วร้ายกัดกินหัวใจเพียงใด!

ความกังวลและความทรนอันเกิดจากความหึงงาที่ไม่ได้รับการตอบสนองหรือถูกเหยียดหยามนั้นมากมายเพียงใด! ความโศกเศร้าถ่วงเราไว้เมื่อความภาคภูมิใจของเราต้องเจ็บปวด! แต่หากเราพิจารณาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เราจะพบว่าความวิตกกังวลและความเจ็บปวดใจทั้งหมดของเรามาจากความหลงใหล ความหลงใหลอันชั่วร้ายเหล่านี้ เมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว จะนำมาซึ่งความสุข แต่เพียงชั่วครู่เท่านั้น และเมื่อไม่ได้รับการตอบสนอง แต่กลับต้องเผชิญกับการต่อต้าน ความสุขนั้นจะกลายเป็นความทุกข์ทรมาณที่ยาวนานและทนไม่ได้

ดังนั้น จึงชัดเจนว่าหัวใจของเราเป็นรากฐานและศูนย์กลางของชีวิตอย่างแท้จริง

ด้วยการส่งสัญญาณถึงสภาพดีหรือร้ายของบุคคล หัวใจจะกระตุ้นพลังอื่นให้ทำงานและดูดซับผลกระทบของพวกมัน ทำให้ความรู้สึกรู้สึกที่กำหนดสภาพของบุคคลนั้นแข็งแกร่งหรืออ่อนแอลง

ดูเหมือนว่ามันควรได้รับการควบคุมอย่างสมบูรณ์เหนือการจัดการชีวิต เช่นเดียวกับที่หลายคนมากมายได้รับ และในระดับที่น้อยกว่ากับทุกคนอื่น ๆ ดูเหมือนจะเป็นเช่นนั้น

และบางทีโดยธรรมชาติแล้วมันอาจมีจุดประสงค์เช่นนั้นอย่างแท้จริง แต่เมื่อความหลงใหลเกิดขึ้น มันก็บดบังทุกสิ่ง ด้วยสิ่งเหล่านี้ หัวใจจึงชี้ให้เห็นสภาพของเราอย่างไม่ถูกต้อง ความประทับใจต่างๆ ก็ไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น รสนิยมก็บิดเบือน และความตื่นเต้นของพลังอื่นๆ ก็ถูกนำไปในทิศทางที่ผิด ดังนั้น

กฎหมายในปัจจุบันคือการควบคุมจิตใจและทำให้ความรู้สึก รสนิยม

และความปรารถนาของมันอยู่ภายใต้การวิจารณ์อย่างเข้มงวด เมื่อใครได้รับการชำระล้างจากกิเลสแล้ว ให้เขาปล่อยใจให้อิสระ แต่ในขณะที่กิเลสยังแรงกล้า

การปล่อยใจให้อิสระหมายถึงการตัดสินใจเองให้ตกอยู่ในความผิดพลาดทุกประเภทอย่างชัดเจน

ผู้ที่เลวร้ายที่สุดคือผู้ที่ทำให้ความสุขของใจและความสุขสบาย ตามที่พวกเขาว่ากัน

เป็นจุดมุ่งหมายทั้งหมดของชีวิตของพวกเขา

เนื่องจากความสุขทางกายและทางอารมณ์และความเพลิดเพลินทำให้ตัวเองรู้สึกได้แรงกว่า

ผู้คนเช่นนี้จึงมักตกอยู่ในความหยาบ โลกทางอารมณ์และกลายเป็นต่ำกว่าระดับที่แยกมนุษย์ออกจากสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ

ดังนั้นที่นี้คุณมีชีวิตจิตวิญญาณและจิตวิญญาณในทุกแง่มุม!

ฉันได้ชี้ให้เห็นอย่างตั้งใจว่าอะไรควรอยู่บนแต่ละด้านตามธรรมชาติและอะไรที่ไม่ควร และโดยไม่ต้องเตือนคุณ

ฉันเห็นในตัวคุณความพร้อมที่จะติดตามสิ่งแรกและปฏิเสธสิ่งหลัง และขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 9 |

คุณเขียนว่า: "ฉันพยายามที่จะคิดอย่างจริงจังแต่ก็ทำไม่ได้ ฉันคิดว่ามันเป็นเพราะฉันไม่คุ้นเคยกับการใช้เหตุผล

ฉันจึงหยิบหนังสือดีๆ มาอ่านเพื่อช่วยให้ฉันมีสมาธิกับการใช้เหตุผลในทางปฏิบัติ แต่ก็ยังเหมือนเดิม"

จิตใจของฉันเปลือยคิดถึงเรื่องไร้สาระไปเรื่อย สุดท้ายฉันก็หลงอยู่ในความคิดของตัวเองโดยสิ้นเชิง —

ทั้งเรื่องราวที่เคยผ่านมาและเรื่องที่ผมแต่งขึ้นเอง เพื่อนคนหนึ่งของฉันทำให้ฉันกลับมาสู่ความเป็นจริงด้วยคำถามว่า:

"ทำไมเธอถึงคิดปรัชญา? คิดเกี่ยวกับอะไร?" แต่ฉันไม่ได้คิดปรัชญาเลย ฉันกำลังฝันอยู่ มันเป็นแบบนี้มาตลอด

แต่ก่อนหน้านี้ฉันไม่ได้สนใจมันเลย ตอนนี้ฉันเห็นแล้ว และฉันเห็นว่ามันไม่ควรเป็นแบบนี้ แต่ฉันจะทำอะไรได้?

ฉันไม่สามารถควบคุมความคิดของตัวเองได้

ฉันจะบอกคุณในภายหลังว่าจะจัดการกับเรื่องนี้อย่างไร แต่ตอนนี้ฉันขอให้คุณเพิ่มข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่ง:

ลองใช้เวลาอย่างน้อยหนึ่งวัน โดยไม่มีความโกรธและความขุ่นเคือง แล้วบอกฉันว่าคุณจัดการอย่างไร

แล้วคุณถามฉันว่า: "คุณได้สรุปแล้ว: ที่นี้คุณมีจิตวิญญาณและชีวิตทางจิตวิญญาณ

แต่คุณยังไม่ได้กล่าวถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณ ไม่มีการพูดถึงคุณธรรมหรือความศรัทธาเลย"

และฉันเห็นในครอบครัวของเรา ในหมู่ญาติพี่น้องและคนรู้จักมากมาย พวกเขาอยู่ในอันดับแรกไม่เพียงแต่ในคำพูดเท่านั้น

แต่ยังในการกระทำด้วย ทำไมถึงไม่มีใครพูดถึงพวกเขาเลย?

ฉันกำลังจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้พอดี ฉันอยากจะพูดในสิ่งที่ฉันกำลังจะพูดตั้งแต่ครั้งที่แล้ว

แต่ฉันคิดว่าฉันจะรอดูว่าคุณจะมีปฏิกิริยาอย่างไรกับทุกสิ่งที่ได้พูดไปแล้ว และตอนนี้คำถามของคุณ

ขอบคุณสำหรับการพิจารณาอย่างจริงจังในสิ่งที่ได้เสนอไป มันสมควรแก่ความคิดที่รอบคอบของคุณ

สิ่งที่คุณสังเกตเห็นว่าเป็นความลະลະนั้นไม่ใช่ความลະลະ แต่การพูดถึงสิ่งที่คุณคิดว่าถูกละลະนั้นจะไม่เหมาะสมที่นี้

มันไม่ใช่หน้าที่ของจิตวิญญาณที่จะกังวลกับเรื่องเช่นนี้ นั่นคืออาณาจักรของจิตวิญญาณ

ในขณะที่จิตวิญญาณนั้นมุ่งเน้นไปที่โครงสร้างของการดำรงอยู่ชั่วคราวบนโลกของเราอย่างเต็มที ความรู้ทั้งหมดของมันขึ้นอยู่กับประสบการณ์เท่านั้น และกิจกรรมของมันมุ่งเน้นไปที่การตอบสนองความต้องการของชีวิตชั่วคราว และความรู้สึกของมันเกิดขึ้นและคงอยู่ได้เพียงจากสภาวะและตำแหน่งที่มองเห็นได้เท่านั้น สิ่งใดก็ตามที่อยู่เหนือกว่านี้ไม่ใช่สิ่งที่มันสนใจ แม้ว่าจะมีบางสิ่งที่สูงกว่านี้อยู่ในนั้น แต่มันก็เป็นเพียงแขกที่มาเยือน มาจากอีกมิติหนึ่งที่สูงกว่า — นั่นคือ โลกแห่งจิตวิญญาณ

จิตวิญญาณนี่คืออะไร? มันคือพลังที่พระเจ้าทรงเป่าเข้าสู่มนุษย์เมื่อพระองค์ทรงสร้างเขาเสร็จสิ้น สิ่งมีชีวิตทุกชนิดบนโลกถูกสร้างขึ้นตามพระบัญชาของพระเจ้าจากผืนดิน วิญญาณของสิ่งมีชีวิตทุกชนิดล้วนออกมาจากผืนดิน แม้ว่าจิตวิญญาณของมนุษย์จะคล้ายคลึงกับจิตวิญญาณของสัตว์ในส่วนที่ต่ำกว่า แต่ในส่วนที่สูงกว่านั้น มันเหนือกว่าอย่างเทียบไม่ได้ สิ่งที่มีมันเป็นในมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับการรวมตัวกับจิตวิญญาณ จิตวิญญาณซึ่งพระเจ้าทรงเป่าเข้าไปในมนุษย์ ผสมผสานกับมนุษย์ ได้ยกระดับมนุษย์ให้สูงส่งเหนือวิญญาณที่ไม่ใช่มนุษย์ทุกชนิด นั่นคือเหตุผลที่ภายในตัวเราเอง เราสังเกตเห็นสิ่งที่แตกต่างจากสิ่งที่เห็นในสัตว์ นอกเหนือจากสิ่งที่เห็นในสัตว์ นั่นคือสิ่งที่เฉพาะเจาะจงของวิญญาณมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้น สิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของจิตวิญญาณเอง

จิตวิญญาณในฐานะพลังที่แผ่พานออกมาจากพระเจ้า รู้จักพระเจ้า แสวงหาพระเจ้า และพบความสงบสุขในพระองค์เพียงผู้เดียว การยืนยันต้นกำเนิดของมันจากพระเจ้าด้วยสัญชาตญาณทางจิตวิญญาณบางอย่าง มันรู้สึกถึงการพึ่งพาพระองค์อย่างสมบูรณ์และถือว่าตนเองมีหน้าที่ต้องทำให้พระองค์พอพระทัยในทุกวิถีทางและดำรงชีวิตเพื่อพระองค์และผ่านทางพระองค์เท่านั้น

การปรากฏตัวที่ชัดเจนขึ้นของกระแสจิตเหล่านี้คือ: 1) ความกลัวพระเจ้า ทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในขั้นตอนใดของการพัฒนา ต่างก็รู้ว่ามีสิ่งสูงสุด คือพระเจ้า ผู้สร้างทุกสิ่ง รักษาทุกสิ่ง และปกครองทุกสิ่ง พวกเขาพึ่งพาพระองค์ในทุกสิ่ง และต้องทำให้พระองค์พอใจ พระองค์คือผู้พิพากษาและผู้ให้รางวัลแก่ทุกคนตามการกระทำของพวกเขา นี่คือสัญลักษณ์แห่งความเชื่อตามธรรมชาติ ที่ถูกเขียนไว้ในจิตวิญญาณ การสารภาพนั้น จิตวิญญาณถวายความเคารพต่อพระเจ้าและเต็มไปด้วยความยำเกรงพระเจ้า 2) มโนธรรม เมื่อจิตวิญญาณตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้องทำให้พระเจ้าพอพระทัย หากปราศจากการนำทางโดยมโนธรรมแล้ว จิตวิญญาณก็จะไม่รู้วิธีที่จะปฏิบัติตามหน้าที่นี้ เมื่อพระเจ้าได้สื่อสารกับจิตวิญญาณโดยถ่ายทอดส่วนหนึ่งของพระปรีชาญาณอันไร้ขอบเขตของพระองค์ผ่านสัญลักษณ์แห่งความเชื่อตามธรรมชาติที่กล่าวมาแล้ว พระองค์ได้จารึกข้อกำหนดแห่งความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม และความดีงามของพระองค์ไว้ในสัญลักษณ์นั้น พร้อมทั้งมอบหมายหน้าที่ให้มันเฝ้าสังเกตการปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้น และตัดสินตนเองว่าถูกต้องหรือผิดพลาด แง่มุมนี้ของจิตวิญญาณคือมโนธรรม ซึ่งบ่งชี้ว่าอะไรถูกอะไรผิด อะไรเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าและอะไรไม่ใช่ อะไรควรทำและไม่ควรทำ เมื่อได้ชี้แนะแล้ว มันจะบังคับอย่างเด็ดขาดให้บุคคลปฏิบัติตาม และเมื่อปฏิบัติตามแล้วก็จะให้รางวัลด้วยการปลอบประโลมใจ และลงโทษเมื่อไม่ปฏิบัติตามด้วยการรู้สึกผิด มโนธรรมคือผู้บัญญัติกฎหมาย ผู้พิทักษ์กฎหมาย ผู้พิพากษา และผู้ให้รางวัล มันคือแผนจารึกธรรมชาติของพันธสัญญาของพระเจ้า ซึ่งแผ่ขยายไปถึงทุกคน และเราเห็นในทุกคน พร้อมกับความกลัวพระเจ้า การกระทำของมโนธรรม

3) ความปรารถนาในพระเจ้า สิ่งนี้แสดงออกในการแสวงหาความดีที่สมบูรณ์แบบอย่างสากล และเห็นได้ชัดเจนในความไม่พอใจต่อสิ่งสร้างทั้งหลาย ความไม่พอใจนี้หมายความว่าอย่างไร? มันหมายความว่าไม่มีสิ่งใดที่สร้างขึ้นมาสามารถตอบสนองจิตวิญญาณของเราได้ เมื่อมาจากพระเจ้า มันแสวงหาพระเจ้า ปรารถนาที่จะลิ้มรสพระองค์ และเมื่ออาศัยอยู่ในความสัมพันธ์และการสามัคคีธรรมที่มีชีวิตกับพระองค์ มันพบความสงบในพระองค์ เมื่อมันบรรลุสิ่งนี้ มันก็อยู่ในสันติสุข แต่จนกว่ามันจะบรรลุสิ่งนี้ มันไม่สามารถมีสันติสุขได้ ไม่ว่าใครจะมีสิ่งของหรือทรัพย์สินมากมายเพียงใด ก็ไม่เคยเพียงพอ และทุกคนต่างแสวงหาและค้นหาอยู่เสมอ ดังที่คนได้สังเกตเห็นแล้ว พวกเขาแสวงหาและพบเจอ แต่เมื่อพบแล้ว พวกเขาก็ละทิ้งและเริ่มแสวงหาอีกครั้ง เพื่อที่เมื่อพบสิ่งนั้นแล้ว พวกเขาก็จะละทิ้งมันอีกครั้ง และดำเนินเช่นนี้ไปอย่างไม่รู้ที่สิ้นสุด นี่หมายความว่าพวกเขามีได้แสวงหาสิ่งที่ควรแสวงหา หรือแสวงหาในสถานที่ที่ควรแสวงหา

สิ่งนี้ไม่ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนหรือว่ามีพลังบางอย่างภายในตัวเราที่ดึงเราให้ห่างจากโลกและสิ่งของทางโลกไปสู่สิ่งที่
ที่เป็นสวรรค์?

ข้าพเจ้าจะไม่อธิบายถึงการปรากฏตัวของวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดแก่ท่านอย่างละเอียด
แต่ข้าพเจ้าจะขอให้ท่านสังเกตถึงการปรากฏอยู่ของมันในตัวเรา และขอให้ท่านคิดถึงมันให้มากขึ้น
และเชื่อมั่นว่าวิญญาณนั้นอยู่ในตัวเราจริง ๆ เพราะนี่คือลักษณะที่โดดเด่นของมนุษย์
จิตวิญญาณทำให้เราเป็นมากกว่าสัตว์เพียงเล็กน้อย แต่จิตทำให้เราเป็นน้อยกว่าเทวดาเพียงเล็กน้อย
แน่นอนว่าคุณคุ้นเคยกับความหมายของวลีที่เราใช้: จิตวิญญาณของนักเขียน จิตวิญญาณของประชาชน
นี่คือชุดของคุณลักษณะที่โดดเด่น เป็นจริงแต่ในบางแง่มุมเป็นอุดมคติ สามารถรับรู้ได้ด้วยจิตใจ หลบเลี่ยงและจับต้องไม่ได้
สิ่งเดียวกันนี้เป็นจริงสำหรับจิตวิญญาณของมนุษย์; มีเพียงจิตวิญญาณของนักเขียนเท่านั้นที่ถือว่าเป็นอุดมคติ
ในขณะที่จิตวิญญาณของมนุษย์นั้นฝังอยู่ในตัวเขาในฐานะพลังที่มีชีวิต
เป็นพยานถึงการมีอยู่ของมันด้วยการเคลื่อนไหวที่มีชีวิตและสามารถรับรู้ได้

จากสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านสรุปดังนี้:
ผู้ที่ไม่มี การเคลื่อนไหวหรือการกระทำของจิตวิญญาณนั้น ไม่เท่าเทียมกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

| 10 |

คุณถามว่า: "แต่คุณจะพูดได้อย่างไรว่าทุกคนมีจิตวิญญาณที่มีการแสดงออกตามที่กล่าวมาข้างต้น
เมื่อมีผู้คนมากมายที่ไม่รู้จักพระเจ้า?" ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่ามีพระเจ้าที่แท้จริง
แต่พวกเขาทุกคนก็ยอมรับว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระบิดา พระผู้สร้าง และพระผู้ทรงเป็นพระบิดาของทุกคน
เชื่อว่ามีพระเจ้าและต้องการที่จะนิยามอย่างชัดเจนว่าพระองค์คืออะไร
พวกเขาได้ทำผิดพลาดและเรียกพระเจ้าว่าสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้า: บางคนเรียกพระอาทิตย์ บางคนเรียกพระจันทร์หรือดวงดาว
หรือสิ่งอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนที่เข้าใจผิดอย่างร้ายแรงเช่นนั้น เมื่อพระเจ้าทรงกระจัดกระจายประชาชาติต่างๆ
ออกไปทั่วพื้นพิภพหลังจากเหตุการณ์หอคอยบาเบล
พวกเขาทุกคนยังคงนำแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าในฐานะพระวิญญาณที่มองไม่เห็น ผู้สร้าง ผู้ทรงดูแล ผู้พิพากษา
และผู้ประทานรางวัลติดตัวไปด้วย พระองค์ทรงเป็นผู้สร้าง ผู้ประทาน และผู้ให้รางวัลนั้นได้รับการรักษาไว้โดยทุกคน
แต่การที่พระองค์ทรงเป็นวิญญาณที่ไม่มีรูปร่างนั้นไม่ได้ถูกรักษาไว้โดยทุกคน แต่
"พวกเขาได้เปลี่ยนพระสิริของพระเจ้าผู้ไม่เสื่อมสลายให้กลายเป็นรูปเคารพที่เหมือนมนุษย์ที่เสื่อมสลาย—และนก
และสัตว์สี่เท้า และสัตว์เลื้อยคลาน" (โรม 1:23) พวกเขาเข้าใจพระเจ้า นั่นคือพวกเขารู้ว่ามีพระเจ้า
แต่พวกเขาไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ในฐานะพระเจ้า (ข้อ 21) ในบรรดาชนชาติตะวันออก ชาวเปอร์เซีย ชาวอินเดีย
ชาวเอเชีย และชาวอเมริกัน มีแนวคิดที่ยกย่องพระเจ้าสูงส่งกว่า ชาวกรีกและโรมันนั้น กล่าวได้ว่า
ได้ลดทอนพระลักษณะของพระเจ้าลง ชาวอเมริกัน ตัวอย่างเช่น ชาวอินเดียน เรียกพระเจ้าว่าจิตวิญญาณสากล —
มองไม่เห็น ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง นี่คือนำคิดที่สูงมาก
และจิตวิญญาณที่ถูกทิ้งไว้ให้อยู่ตามลำพังไม่สามารถไปไกลกว่านี้ได้
ชาวอินเดียเชื้อสายเอเชียได้ศึกษาค้นคว้าอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับความเข้าใจในพระเจ้า
แต่ยังคงรักษาแนวคิดเรื่องความไม่สามารถมองเห็น ความทรงพลังสูงสุด และการประทับอยู่ทุกหนทุกแห่งของพระองค์ไว้
เมื่อพวกเขาพยายามที่จะนิยามการกระทำที่สร้างสรรค์และการดูแลของพระองค์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
พวกเขากลับสับสนกับความไม่สอดคล้องกันหลายประการและได้เขียนเรื่องราวที่น่าอัศจรรย์มากมาย
ดังนั้นนี่คือความหมายของการกล่าวว่า มีผู้คนที่ไม่ได้รู้จักพระเจ้า! มันไม่ได้หมายความว่า
มีชนชาติที่ไม่ยอมรับการมีอยู่ของพระเจ้า
นักเดินทางบางคนได้ให้การเป็นพยานว่าพวกเขาได้พบกับชนชาติและเผ่าพันธุ์ที่ไม่รู้จักพระเจ้าเลย และไม่ได้บูชาพระองค์
สิ่งเดียวที่เป็นความจริงในคำให้การนี้คือ พวกเขาไม่ได้ยินการประกาศความเชื่อใด ๆ และไม่ได้เห็นการนมัสการพระเจ้า —
แต่ทั้งสองสิ่งนี้ไม่มีอยู่จริง... เพื่อที่จะรู้เรื่องนั้น พวกเขาจะต้องอาศัยอยู่ท่ามกลางชนเหล่านั้นเป็นเวลานานกว่านี้
เบคเคอร์อาศัยอยู่กับชนกลุ่มหนึ่งเป็นเวลาหนึ่งเดือนเต็ม — ใกล้ทะเลสาบที่แม่น้ำไนล์ไหลผ่าน —
และไม่เห็นการบูชาพระเจ้าเลย แต่เขากล่าวว่า พระจันทร์เสี้ยวใหม่มาถึง — ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชเสด็จไปที่ไหนสักแห่ง
ผู้เฒ่าผู้แก่ทั้งหมดกำลังมารวมตัวกัน และพวกเขากำลังเตรียมวัวตัวผู้ เมื่อถึงวันที่กำหนดไว้

พวกเขา ก็ไปบนภูเขาและสั่งเวรวัตัวผู้ ถ้าฉันออกเดินทางสองหรือสามวันก่อนหน้านั้น เบคเกอร์ก็กล่าวว่าฉันคงสามารถเป็นพยานด้วยความจริงใจว่า คนเหล่านี้ไม่ได้บูชาพระเจ้า

ดังนั้นจงลบความคิดนั้นออกจากหัวคุณว่ามีคนที่ไม่ได้ตระหนักถึงการมีอยู่ของพระเจ้า มีนักวิชาการบางท่านที่คิดว่าพวกเขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องมีพระเจ้า และพวกเขาก็พูดและเขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เมื่อลิ้นและปากกาของพวกเขาเอ่ยถ้อยคำที่ว่างเปล่าเช่นนั้น หัวใจของพวกเขากลับพูดในสิ่งที่แตกต่างออกไป พวกเขาภาคภูมิใจที่ไม่เชื่อในพระเจ้า แต่มันน่าสงสัยอย่างยิ่งว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ในที่สุดต่อหน้าจิตสำนึกของตนเอง

การรู้จักพระเจ้า ทุกคนจะสำนึกผิด ท่านองว่าบาป เคารพพระเจ้า อธิษฐานต่อพระองค์ และหวังว่าจะมีชีวิตในอนาคตที่ทุกคนจะได้รับรางวัลตามการกระทำของตน แรงที่รวมเอาความเชื่อและความเชื่อมั่นทั้งหมดไว้เช่นนี้คือจิตวิญญาณ ให้เราสมมติว่าทุกคนมีจิตวิญญาณ — ซึ่งเป็นแง่มุมที่สูงที่สุดของชีวิตมนุษย์ เป็นพลังที่ดึงดูดพวกเขาจากสิ่งที่มีมองเห็นได้ไปสู่สิ่งที่มองไม่เห็น จากสิ่งชั่วคราวไปสู่สิ่งนิรันดร์ จากสิ่งถูกสร้างไปสู่ผู้สร้าง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของมนุษย์และทำให้พวกเขาแตกต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่นทั้งหมดบนโลก แรงนี้สามารถอ่อนแอลงได้ในระดับที่แตกต่างกัน ความต้องการของมันอาจถูกตีความผิดได้ แต่ไม่สามารถถูกปราบปรามหรือทำลายได้โดยสิ้นเชิง มันเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติมนุษย์ที่แยกออกจากกันไม่ได้ และแสดงออกในแบบของมันเองในทุกคน

นี่คือสิ่งที่คำถามของคุณทำให้ฉันพูดออกมา แต่มันไม่ใช่เรื่องเลวร้าย ฉันต้องการเขียนถึงคุณไม่ใช่เรื่องนี้ แต่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นและกำลังเกิดขึ้นในจิตวิญญาณภายใต้อิทธิพลของจิตวิญญาณที่ผสมผสานกับมัน แต่จะพูดถึงเรื่องนั้นในครั้งต่อไป

| 11 |

ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อจากที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ — นั่นคือ สิ่งที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณอันเป็นผลมาจากการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับจิตวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า? จากสิ่งนี้ จิตวิญญาณทั้งหมดจึงถูกเปลี่ยนแปลงไป และจากที่มีธรรมชาติเป็นสัตว์ ก็กลายเป็นมนุษย์ มีพลังและการกระทำตามที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่เรากำลังพูดถึงในขณะนี้ ยังคงเป็นไปตามที่อธิบายไว้ มันเผยให้เห็นความปรารถนาที่สูงขึ้นและยกระดับขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น กลายเป็นจิตวิญญาณ

การทำให้จิตวิญญาณเป็นเช่นนี้สามารถมองเห็นได้ในทุกแง่มุมของชีวิตของจิตวิญญาณ — ทั้งทางจิตใจ, ทางกิจกรรม, และทางอารมณ์.

ในส่วนจิตใจของกิจกรรมของจิตวิญญาณ มีความพยายามที่จะบรรลุความสมบูรณ์แบบในจิตวิญญาณ กิจกรรมทางจิตใจนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์และการสังเกตทั้งหมด จากสิ่งที่เรียนรู้ในลักษณะนี้ ซึ่งกระจัดกระจายและไม่เชื่อมโยงกัน มันสร้างการสรุปทั่วไป ทำข้อสันนิษฐาน และด้วยเหตุนี้จึงได้ข้อสรุปพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่รู้จักในขอบเขตหนึ่ง มันสามารถหยุดอยู่แค่นั้นก็ได้ อย่างไรก็ตาม มันไม่เคยพอใจกับสิ่งนี้ แต่พยายามแสวงหาสิ่งเพิ่มเติม โดยพยายามหาความหมายของแต่ละมิติของสิ่งต่าง ๆ ในความสมบูรณ์ของการสร้างสรรค์ ตัวอย่างเช่น สิ่งที่มีมนุษย์คืออะไรสามารถเข้าใจได้ผ่านการสังเกต การสรุป และการอนุมาน แต่ไม่พอใจกับสิ่งนี้ เราถามตัวเองว่า: "มนุษย์มีความหมายอย่างไรในความสมบูรณ์ของการสร้างสรรค์ทั้งหมด?" ในการค้นหาคำตอบ บางคนจะตัดสินใจว่า: เขาคือหัวหน้าและมงกุฎของสรรพสิ่ง; บางคน: เขาคือพระสงฆ์ — ในความหมายว่าเขาคือผู้รวบรวมเสียงของสรรพสิ่งทั้งหมดที่สรรเสริญพระเจ้าอย่างไม่รู้ตัว และนำการสรรเสริญไปถวายแด่พระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงปัญญาด้วยเพลงที่ซาญลลาด.

จิตวิญญาณมีความปรารถนาที่จะสร้างความคิดเช่นนี้เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตทุกประเภทและเกี่ยวกับพวกมันทั้งหมดรวมกัน และมันก็สร้างมันขึ้นมาจริงๆ ว่ามันเกี่ยวข้องหรือไม่เป็นอีกคำถามหนึ่ง

แต่ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าจิตวิญญาณมีความปรารถนาที่จะค้นหาพวกมัน ค้นหาพวกมัน และสร้างมันขึ้นมา นี่คือการพยายามเพื่อความสมบูรณ์แบบ เพราะความหมายของสิ่งใดคือความคิดของมัน

ความปรารถนานี้เป็นสิ่งที่ทุกคนมีส่วนร่วม แม้แต่ผู้ที่ไม่ได้ให้คุณค่ากับความรู้ใด ๆ นอกจากความรู้ที่ได้จากการสังเกตการณ์ ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงการมีอุดมคติได้ แม้จะขัดกับความต้องการของตนเองก็ตาม

โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว พวกเขาปฏิบัติเสถียรความคิดด้วยคำพูดของตน แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขากำลังสร้างสรรค์มันขึ้นมา การคาดเดาที่พวกเขายอมรับ ซึ่งหากปราศจากสิ่งเหล่านี้แล้ว วงความรู้ใดก็ไม่อาจดำรงอยู่ได้ คือความคิดในระดับต่ำที่สุด

วิธีคิดที่เหมาะสมที่สุดคืออภิปรัชญาและปรัชญาที่แท้จริง

ซึ่งดำรงอยู่และจะดำรงอยู่ในขอบเขตของความรู้ของมนุษย์เสมอ จิตวิญญาณซึ่งมีอยู่ในตัวเราเสมอ ในฐานะพลังที่จำเป็น จะพิจารณาพระเจ้าผู้ทรงสร้างและทรงปกครอง และดึงจิตวิญญาณเข้าสู่ขอบเขตที่มองไม่เห็นและไร้ขอบเขตนั้น บางทีตามความเป็นเทพของมัน วิญญาณอาจถูกกำหนดให้ใคร่ครวญทุกสิ่งในพระเจ้า

และมันคงได้ทำเช่นนั้นหากไม่เกิดการล่มสลาย แต่แม้กระทั่งตอนนี้ ใครก็ตามที่ต้องการใคร่ครวญทุกสิ่งที่มีอยู่ในอุดมคติ ควรเริ่มต้นจากพระเจ้าหรือจากสัญลักษณ์ที่พระเจ้าได้เขียนไว้ในวิญญาณ นักคิดที่ไม่ทำเช่นนั้นไม่ใช่ปรัชญา

ไม่เชื่อในแนวคิดที่สร้างขึ้นโดยจิตวิญญาณบนพื้นฐานของแรงบันดาลใจจากจิต พวกเขาจะกระทำอย่างไม่ยุติธรรมเมื่อไม่เชื่อในสิ่งที่ประกอบเป็นเนื้อหาของจิต เพราะนั่นเป็นการสร้างสรรค์ของมนุษย์ และนี่คือสิ่งที่มาจากพระเจ้า

ส่วนที่กระตือรือร้นของการกระทำของจิตวิญญาณคือความปรารถนาและการกระทำที่ปราศจากตนเองหรือคุณธรรม หรือแม้กระทั่งที่สูงกว่านั้น — ความมุ่งมั่นที่จะเป็นคนมีคุณธรรม ในความเป็นจริง การกิจของจิตวิญญาณในส่วนนี้ (เจตจำนง) คือการจัดเตรียมชีวิตชั่วคราวให้กับบุคคล เพื่อให้เขาได้รับพร ในการบรรลุวัตถุประสงค์นี้

มันทำทุกอย่างบนพื้นฐานของความเชื่อมั่นว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นั้นเป็นสิ่งที่น่าพอใจ มีประโยชน์

หรือจำเป็นสำหรับชีวิตที่กำลังจัดระเบียบอยู่ ในขณะที่เดียวกัน มันไม่พอใจกับสิ่งนี้

แต่ก้าวข้ามวงกลมนี้และกระทำการและดำเนินการต่างๆ ไม่ใช่เพราะสิ่งเหล่านั้นจำเป็น มีประโยชน์ หรือน่าพอใจ

แต่เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ดี ใจดีและยุติธรรม มุ่งมั่นเพื่อสิ่งเหล่านี้ด้วยความกระตือรือร้นทั้งหมดของเธอ

แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะไม่ช่วยอะไรต่อการดำรงอยู่ชั่วคราวของเธอ และอาจไม่เป็นประโยชน์ต่อมัน และถูกกระทำไปโดยเสียสละมัน ในบางคน

ความปรารถนาเช่นนี้ปรากฏออกมาอย่างแรงกล้าจนยอมสละทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตเพื่อที่จะได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างแยกตัวออกจากทุกสิ่งทุกอย่าง การปรากฏตัวของความปรารถนาเช่นนี้สามารถพบได้ทั่วไป แม้กระทั่งนอกเหนือจากคริสต์ศาสนา พวกมันมาจากไหน? มาจากจิตวิญญาณ บรรทัดฐานของชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ ดึงมา และขอบธรรมได้ถูกจารึกไว้ในมนตรัม เมื่อได้รับรู้ถึงสิ่งนี้ผ่านการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับจิตวิญญาณ

จิตวิญญาณก็ถูกดึงดูดด้วยความงามและความยิ่งใหญ่ที่มองไม่เห็นของมัน

และตัดสินใจที่จะนำมันเข้าสู่แวดวงของกิจการและชีวิตของตน โดยเปลี่ยนแปลงมันให้สอดคล้องตามความต้องการของมัน

และทุกคนต่างเห็นใจในความปรารถนาเช่นนั้น แม้ว่าจะไม่ใช่ทุกคนที่ทุ่มเทให้กับมันอย่างเต็มที่ก็ตาม

แต่ไม่มีสักคนเดียวที่ไม่เคยอุทิศแรงงานและทรัพย์สินของตนให้กับกิจการที่อยู่ในจิตวิญญาณนี้บ้างเลย

ส่วนที่ละเอียดอ่อนของกิจกรรมของจิตวิญญาณคือความปรารถนาและความรักของจิตวิญญาณต่อความงาม หรืออย่างที่พวกเขามักจะพูดกันว่าต่อความสง่างาม

หน้าที่เฉพาะของส่วนนี้ของจิตวิญญาณคือการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสถึงสภาวะที่เป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์และอิทธิพลภายนอกในแง่ของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของความตึงเครียดทางจิตใจและร่างกาย

แต่เราเห็นในวงกลมของความรู้สึก พร้อมกับความรู้สึกเห็นแก่ตัวเหล่านี้ — ขอเรียกมันว่าอย่างนั้น —

มีจำนวนความรู้สึกที่ไม่เห็นแก่ตัวเกิดขึ้นโดยแยกออกจากความพอใจหรือไม่พอใจในความต้องการ —

ความรู้สึกยินดีในความงาม ดวงตาไม่ต้องการที่จะละลายตาจากดอกไม้ และหูไม่ต้องการที่จะหันหนีจากเสียงเพลง

เพียงเพราะทั้งสองอย่างนั้นสวยงาม ทุกคนจัดและตกแต่งบ้านของตนในทางใดทางหนึ่ง เพราะมันสวยงามกว่าอย่างนั้น

เราออกไปเดินเล่นและเลือกสถานที่เพื่อเหตุผลนั้น เพราะมันสวยงาม เหนือสิ่งอื่นใดคือความสุขที่ได้จากภาพวาด

ประติมากรรม ดนตรี และการร้องเพลง และเหนือสิ่งอื่นใดคือความสุขที่ได้จากการสร้างสรรค์บทกวี

ผลงานศิลปะอันงดงามไม่เพียงสร้างความเพลิดเพลินด้วยความงามของรูปทรงภายนอกเท่านั้น

แต่ยังสร้างความประทับใจด้วยความงามของเนื้อหาภายใน

ซึ่งเป็นความงามที่เกิดจากการพิจารณาอย่างมีสติปัญญาและเป็นอุดมคติ ปรากฏการณ์เช่นนี้ในจิตวิญญาณมาจากที่ใด?

พวกมันคือแขกจากอีกมิติหนึ่ง จากมิติแห่งจิตวิญญาณ จิตวิญญาณซึ่งรู้จักพระเจ้า

ยอมเข้าใจความงามของพระเจ้าโดยธรรมชาติ และแสวงหาที่จะเพลิดเพลินกับความงามนั้นเพียงลำพัง

แม้ว่ามันไม่สามารถบ่งชี้ได้อย่างแน่ชัดว่ามันคืออะไร แต่ในความลับนั้นมันได้แบกรับชะตากรรมของมันไว้ภายใน

และมันบ่งชี้อย่างชัดเจนว่ามันไม่ใช่สิ่งใด โดยแสดงออกผ่านการไม่พอใจกับสิ่งใดก็ตามที่ถูกสร้างขึ้น การพิจารณา ชื่นชม

และเพลิดเพลินกับความงามของพระเจ้าเป็นความต้องการของจิตวิญญาณ มันคือชีวิตของมันและชีวิตของสวรรค์
เมื่อได้รับรู้ถึงมันผ่านการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับจิตวิญญาณ

จิตวิญญาณจะถูกดึงดูดเข้าหาและเข้าใจมันด้วยภาพลักษณ์ทางจิตวิญญาณของมันเอง

จากนั้นจะโยนตัวเองเข้าไปอย่างยินดีในสิ่งที่ปรากฏแก่มันในวงกลมของมันเองในฐานะภาพสะท้อนของมัน (ผู้ชื่นชอบ)
หรือจะสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ขึ้นมาเองซึ่งมันหวังว่าจะสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่มันได้เห็นในลักษณะนั้น (ศิลปินและนักแสดง)

นี่คือที่มาของแขกเหล่านี้ — หวาน ละจากความรู้สึกทางโลกทั้งหมด ยกกระดับจิตวิญญาณสู่จิตวิญญาณ

และสร้างแรงบันดาลใจ! ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า ในบรรดาผลงานที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งหมด

ข้าพเจ้าจัดให้อยู่ในประเภทนี้เฉพาะผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความงามอันศักดิ์สิทธิ์ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มองไม่เห็นเท่านั้น

มิใช่ผลงานที่แม้จะมีความงดงาม แต่เป็นการแสดงออกถึงสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมดาทางจิตวิญญาณหรือทางกายภาพ หรือสิ่งต่างๆ
บนโลกซึ่งเป็นองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมปกติของการดำรงอยู่นั้น จิตวิญญาณซึ่งได้รับการนำทางโดยจิตวิญญาณนั้น

ไม่เพียงแต่แสวงหาความงามเท่านั้น แต่ยังแสวงหาการแสดงออกในรูปแบบอันงดงามของโลกที่งดงามซึ่งมองไม่เห็น

ที่ซึ่งจิตวิญญาณนั้นเรียกหาด้วยอิทธิพลของมัน

นี่คือสิ่งที่จิตวิญญาณได้มอบให้แก่จิตวิญญาณ ด้วยการรวมเป็นหนึ่งเดียว

และนี่คือวิธีที่จิตวิญญาณกลายเป็นจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์! ฉันไม่คิดว่าสิ่งใด ๆ ที่กล่าวมาจะทำให้คุณมีความยากลำบาก

แต่ฉันขอรับรองคุณอย่าอ่านผ่านสิ่งที่เขียนไว้ แต่ให้หาหรือเกี่ยวกับมันอย่างละเอียดและนำไปใช้กับตัวเอง

จิตวิญญาณของคุณกลายเป็นจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์แล้วหรือไม่? หายที่สุด คุณก็ร้องเพลงและเล่นดนตรี!

วันหนึ่งเราจะวิจารณ์ด้านนี้ของคุณตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ว่าศิลปะชั้นสูงต้องแสดงออก

| 12 |

ตอนนี้เรามาทบทวนหรือสรุปสิ่งที่ได้กล่าวไปแล้วทั้งหมดกัน คุณเห็นไหมว่าเรามีแง่มุม หรือจะเรียกว่าระดับของชีวิตอยู่ที่ด้าน?

มีด้านจิตวิญญาณและระดับของชีวิต มีด้านจิตวิญญาณ-อารมณ์ มีอารมณ์เอง มีอารมณ์-กาย

(ดูเหมือนว่าฉันไม่ได้เน้นมันอย่างถูกต้อง — นี่รวมถึงการสังเกตด้วยจินตนาการและความทรงจำ

ความต้องการจากความต้องการของร่างกายและความรู้สึกของสภาวะทางกายและผลกระทบ) มีกายภาพ มีห้าชั้น

แต่คนเรามีเพียงใบหน้าเดียว และใบหน้านี้ใช้ชีวิตหนึ่งชีวิต จากนั้นก็ใช้ชีวิตอีกชีวิตหนึ่ง จากนั้นก็ใช้ชีวิตอีกชีวิตหนึ่ง

และขึ้นอยู่กับว่าชีวิตนั้นใช้ชีวิตอย่างไร ใบหน้านั้นก็จะได้รับลักษณะพิเศษ ซึ่งสะท้อนออกมาในมุมมอง กฎเกณฑ์

และความรู้สึกของใบหน้านั้น นั่นคือ มันสามารถเป็นได้ทั้งทางจิตวิญญาณ — ด้วยมุมมองทางจิตวิญญาณ กฎเกณฑ์

และความรู้สึก หรือทางจิตใจ — ด้วยแนวคิดทางจิตใจ กฎเกณฑ์ และความรู้สึก หรือทางกาย — ด้วยความคิด การกระทำ

และความรู้สึกทางกาย (ข้าพเจ้าไม่ได้คำนึงถึงสภาวะระหว่างกลาง — ทั้งทางจิตวิญญาณและจิตใจกับร่างกาย —

เพื่อไม่ให้รายละเอียดมากเกินไป) นี่ไม่ได้หมายความว่าเมื่อบุคคลเป็นคนที่มิจิตวิญญาณแล้ว

ความรู้สึกและร่างกายจะไม่มีที่อยู่ในตัวเขาอีกต่อไป

แต่หมายความว่าจิตวิญญาณจะกลายเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่าในตัวเขา

โดยครอบงำและแทรกซึมเข้าไปในความรู้สึกและร่างกาย และไม่ได้หมายความว่าเมื่อบุคคลมีอารมณ์

ความเป็นจิตวิญญาณและความเป็นกายภาพของเขาจะไม่มีอยู่ แต่ความมีอารมณ์นั้นจะกลายเป็นสิ่งที่ครอบงำ

ควบคุมทุกสิ่งและกำหนดโทษสำหรับทุกสิ่ง และแม้แต่จิตวิญญาณก็ถูกปกคลุมด้วยมันแห่งอารมณ์

ไม่ใช่ว่าเมื่อบุคคลเป็นคนที่ทางกายเนื้อแล้ว ความเป็นจิตวิญญาณและความมีจิตวิญญาณของเขาจะหายไป

แต่เป็นเพราะทุกสิ่งในตัวเขากลายเป็นทางกายเนื้อ

ความเป็นจิตวิญญาณและความมีจิตวิญญาณของเขากลายเป็นทางกายเนื้อ ยอมจำนนต่อเนื้อหนัง ถูกเหยียบย่ำ

และถูกกดขี่ให้เป็นทาสของมัน

เนื่องจากไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในขั้นตอนใดของชีวิตก็ตาม แง่มุมอื่น ๆ ของชีวิตยังคงเป็นส่วนหนึ่งของตัวเขาอยู่เสมอ

เขาจึงไม่เคยถูกจองจำอยู่ในสภาพใดจนไม่สามารถหลุดพ้นจากพันธนาการนี้ได้

แต่มีโอกาสเสมอที่จะก้าวจากขั้นตอนหนึ่งไปสู่อีกขั้นตอนหนึ่ง

โดยทำให้แง่มุมหนึ่งของชีวิตอ่อนแอลงและเสริมสร้างแง่มุมอื่นให้แข็งแกร่งขึ้น ดังนั้น

บุคคลที่มีจิตวิญญาณสามารถตกอยู่ในกามารมณ์และความเป็นโลกีย์ได้

และบุคคลที่หมกมุ่นในกามารมณ์สามารถยกระดับสู่จิตวิญญาณได้ เมื่อบุคคลแรกรักในกามารมณ์และความเป็นโลกีย์

และบุคคลหลังแสวงหาจิตวิญญาณ มนุษย์มีอิสระเสมอ อิสระภาพถูกมอบให้พร้อมกับสติรู้ตัว และทั้งสองสิ่งนี้รวมกันเป็นแก่นแท้ของจิตวิญญาณและมาตรฐานของความเป็นมนุษย์ เมื่อดับสติรู้ตัวและอิสระภาพ คุณก็ดับจิตวิญญาณ และมนุษย์ก็หยุดที่จะเป็นมนุษย์

แต่ในการยืนยันว่ามนุษย์มีเสรีภาพที่จะเคลื่อนที่ขึ้นและลงตามระดับของชีวิตของเขา ข้าพเจ้าไม่ได้ยืนยันในขณะเดียวกันว่ามันง่ายและสะดวกเท่ากันสำหรับเขาที่จะเคลื่อนที่ ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนที่จากบนลงล่างหรือจากล่างขึ้นบน หรือการเคลื่อนไหวเหล่านี้สามารถทำได้ในตัวเขาอย่างรวดเร็วและบ่อยครั้งเท่ากับการเปลี่ยนจากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นหลายครั้งต่อวัน ฉะนั้นเพียงต้องการจะบอกว่าบุคคลที่อยู่ในภาวะตื่นรู้ (self-) มีสติสัมปชัญญะและเป็นอิสระนั้น มีความรับผิดชอบต่อสภาวะภายในของตนเอง

และหากเขาพบว่าตนเองอยู่ในสภาวะที่ไม่สามารถยอมรับได้และยังคงอยู่ในสภาวะนั้นต่อไป เขาก็ต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อสิ่งนั้นและต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าและมนุษย์

แต่ละขั้นตอนหรือการแสดงออกของชีวิตเราที่แสดงไว้ที่นี่เป็นธรรมชาติของเรา และด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถปฏิเสธได้เอง สิ่งที่ไม่เป็นธรรมชาติและด้วยเหตุนี้จึงควรถูกปฏิเสธในตัวมันเอง คือสภาวะที่ความคิดล่องลอย เร่งรำ และปั่นป่วน ความปรารถนาผันแปร ถูกกระตุ้นโดยกิเลสที่ไม่เป็นธรรมชาติของเราแต่เป็นของแปลก ความรู้สึกในใจก็ถูกปลุกเร้าและวุ่นวายโดยกิเลสเหล่านี้เช่นกัน ข้าพเจ้าได้เน้นย้ำถึงสิ่งที่ไม่เป็นธรรมชาติเหล่านี้ภายในตัวเราอย่างจริงจังเมื่อพูดถึงชีวิตทางจิตวิญญาณ เพื่อที่จะดึงความสนใจของท่านมาสู่สิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงเรื่องนี้อีกครั้งในตอนนี้อย่างสั้น เพื่อให้ท่านเข้าใจประเด็นนี้ได้ดียิ่งขึ้น และปฏิบัติต่อมันด้วยความเคารพอย่างที่เราควรจะเป็น ความคิดที่ล่องลอย ความไม่แน่นอนของความคิดอันแรงกล้า และความวิตกกังวลของหัวใจ ล้วนรบกวนเราอยู่ตลอดเวลา ทำให้เราไม่สามารถทำอะไรได้อย่างถูกต้อง และเกือบจะนำเราไปสู่ความผิดพลาดอยู่เสมอ นี่คือโรคที่แพร่หลายไปทั่วโลก แต่ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หากแต่เป็นสิ่งที่เราได้รับมาโดยพลการ ศตวรรษที่สิบเก้าจะมีประโยชน์ต่อเขามากเพียงใด และเมื่อเขาพยายามล่อลวงใครสักคน เขาจะพยายามปลุกพวกเขาให้เข้าสู่กระแสเวลานี้ก่อน — เริ่มจากการแนะนำให้รู้จักกับกระแสความคิด จากนั้นจุดประกายความปรารถนาอันแรงกล้าได้จิตใจ และปลุกเร้าหัวใจด้วยสิ่งเหล่านี้

ผู้ที่ถูกนำพาถึงจุดนี้ได้มาถึงจุดแห่งการล่อลวงแล้ว หากพวกเขาไม่กลับใจ พวกเขาจะลุ่มหลง และเมื่อลุ่มหลงแล้ว ก็จะถูกพัดพาไปในวังวนแห่งความคิด ความปรารถนา และความรู้สึกที่ปั่นป่วน บางครั้งเป็นเวลาสั้นๆ บางครั้งเป็นเวลานาน และบ่อยครั้งตลอดไป ชีวิตนั้น ซึ่งคุณเองก็เคยมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของมัน จำไว้ว่ามันดำเนินไปทั้งหมดในวังวนนี้ และเมื่อพิจารณาจากวงกลมแล้ว บางครั้งก็ปั่นป่วน บางครั้งก็เงียบสงบ บางครั้งก็อ้อมตัว บางครั้งก็เปิดเผยอย่างเต็มที่ — ในความเปลือยเปล่าและความละอายทั้งหมดของมัน แต่แม้จะเลยจากนี้ไป ก็แทบไม่มีใครที่หลุดพ้นจากความปั่นป่วนภายในนั้นได้เลย ไม่ ไม่ — มันจะทะลุผ่านไปได้ ส่วนเรื่องการเร่ร่อนของความคิดและจินตนาการนั้น ข้าไม่รู้ว่าใครบ้างที่ปราศจากสิ่งเหล่านี้ ดังนั้น จึงสังเกตความเจ็บป่วยนี้ของเรา (และเจ้าเองก็ได้สังเกตเห็นบางส่วนแล้ว ด้วยการบ่นถึงความไม่สามารถควบคุมความคิดของเจ้า) — และเมื่อได้สังเกตเห็นแล้ว จงเริ่มงานแห่งการเยียวยา อย่าปล่อยให้ความคิดที่ว่ามีความชั่วร้ายบางอย่างอยู่ภายในตัวคุณที่พร้อมจะผลักดันคุณออกจากเส้นทางที่ถูกต้องและนำคุณไปสู่ความหลงผิด

สำหรับเรื่องจิตวิญญาณและร่างกายนั้น ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วว่า ทั้งสองสิ่งนี้ล้วนปราศจากบาปในตัวเอง เพราะเป็นธรรมชาติของเรา แต่บุคคลที่ถูกหลอหลอมด้วยจิตวิญญาณ หรือที่แย่กว่านั้น คือถูกหลอหลอมด้วยร่างกาย กลับไม่ปราศจากบาป เขาเป็นผู้มีความผิดที่ปล่อยให้สิ่งที่ไม่ควรครอบงำ กลับได้ครอบงำตนเอง ทั้งที่ควรอยู่ในฐานะรอง ดังนั้นจึงปรากฏว่า แม้จิตวิญญาณจะเป็นธรรมชาติ แต่การที่บุคคลจะมีจิตวิญญาณนั้นกลับเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับที่ความทางโลกก็เป็นธรรมชาติ แต่การที่บุคคลจะมีลักษณะทางโลกนั้นก็ไม่ใช่อะไรที่เป็นธรรมชาติเช่นกัน

บาปในที่นี้อยู่ที่การครอบงำอย่างเด็ดขาดของสิ่งที่ควรอยู่ใต้บังคับบัญชา แต่เมื่อจิตวิญญาณครอบงำบุคคลแล้ว แม้จะเป็นเพราะอุปนิสัยและลักษณะพิเศษของเขาเองก็ตาม เขาก็จะไม่ทำบาป ประการแรกเพราะจิตวิญญาณเป็นบรรทัดฐานของชีวิตมนุษย์ และด้วยเหตุนี้ การเป็นคนมีจิตวิญญาณจึงทำให้เขาเป็นบุคคลที่แท้จริง

ในขณะที่บุคคลที่หมกมุ่นในกามารมณ์และตัณหาราคะไม่ใช่บุคคลที่แท้จริง และประการที่สอง ไม่ว่าบุคคลจะมีความเป็นจิตวิญญาณสูงเพียงใด ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงการให้ความสนใจแก่จิตวิญญาณและร่างกายได้ เพียงแต่เขาควบคุมและให้จิตวิญญาณอยู่เหนือกว่าเท่านั้น แม้ว่าจิตวิญญาณของเขาจะไม่กว้างขวาง (ในความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ และการแสวงหาอื่น ๆ) และร่างกายของเขาจะถูกควบคุมอย่างเข้มงวด เขาก็ยังคงเป็นบุคคลที่แท้จริงและสมบูรณ์ แต่บุคคลที่มีจิตวิญญาณ (มีความรู้ มีทักษะ มีความเป็นมืออาชีพ) และยิ่งไปกว่านั้นคือบุคคลที่มีแต่กิเลสตัณหา ไม่ใช่บุคคลที่แท้จริง ไม่ว่าเขาจะดูน่าประทับใจเพียงใดจากภายนอกก็ตาม เขาไร้ซึ่งศรัทธา ดังนั้น

บุคคลธรรมดาที่เกรงกลัวพระเจ้าจึงเหนือกว่าบุคคลที่มีการศึกษาสูงและสง่างามแต่ไม่มีเป้าหมายและความปรารถนาที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย ตัดสินงานวรรณกรรมและศิลปะด้วยมาตรฐานเดียวกัน งานที่ทุกอย่างเป็นทางกายภาพล้วนชัดเจนว่าไม่ดี; แต่แม้กระทั่งงานที่จิตวิญญาณมีชัยก็ยังไม่บรรลุจุดประสงค์ของมัน แม้ว่ามันจะเหนือกว่างานทางกายภาพก็ตาม การตัดสินเช่นนี้มีผลเฉพาะกับงานที่ปราศจากองค์ประกอบทางจิตวิญญาณเท่านั้น; งานที่เป็นปฏิบัติโดยตรงต่อทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ นั่นคือ ต่อพระเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ถือเป็นคำแนะนำที่เป็นปฏิบัติโดยตรงและไม่ควรยอมรับ

จากนี้ คุณจะเห็นได้ว่า ด้วยการออกแบบตามธรรมชาติ มนุษย์ต้องดำรงชีวิตอยู่ในจิตวิญญาณ ยอมให้ทุกสิ่งอยู่ภายใต้จิตวิญญาณ และให้จิตวิญญาณแทรกซึมอยู่ในทุกสิ่งที่เป็นจิตวิญญาณ และยิ่งกว่านั้นคือทุกสิ่งที่เป็นทางกายภาพ — และหลังจากนั้น ทุกสิ่งภายนอก นั่นคือ ครอบครัวและชีวิตทางสังคม นี่คือมาตรฐาน!

ฉันไม่ได้พยายามโน้มน้าวให้คุณใช้ชีวิตตามจิตวิญญาณและยอมจำนนทุกสิ่งต่อมัน โดยเชื่อว่าหากคุณเข้าใจทุกสิ่งที่ได้กล่าวไปแล้ว การตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตในลักษณะนี้ก็เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวคุณแล้ว คุณได้แสดงความต้องการที่แน่นอนแล้วที่จะยืนอยู่ในระดับของชีวิตมนุษย์ตามที่มันควรจะเป็น ตอนนี้คุณเห็นแล้วว่ามันควรจะเป็นอย่างไร และแน่นอนว่าคุณต้องการเปิดเผยมันในลักษณะนั้น เพราะท้ายที่สุดแล้ว คุณได้ใช้ชีวิตมาจนถึงตอนนี้ในครอบครัวและท่ามกลางญาติพี่น้องของคุณตามที่อธิบายไว้ นั่นคือ ตามจิตวิญญาณ แม้ว่าคุณจะได้ศึกษาวิทยาศาสตร์ วัธีบริหารบ้าน และเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีและการร้องเพลงแบบบัลลีและบัลลี ( ) ก็ตาม คุณต้องไม่พัฒนาจิตวิญญาณภายในตัวคุณเอง แต่ต้องรักษาและปกป้องมันไว้ ปกป้องตัวเองจากอิทธิพลและสิ่งล่อใจของชีวิตทางจิตวิญญาณและทางโลกีย์ ซึ่งคุณได้เริ่มตกลงไปในวังวนนั้นแล้ว นี่คือนี่ที่เราตกลงกันว่า จะพูดคุยกัน และแน่นอนว่าคุณกำลังรอการตัดสินใจโดยเร็วที่สุด: แล้วคุณควรทำอย่างไร?

| 13 |

ฉันต้องการจะตอบคำถามที่ท้ายจดหมายฉบับที่แล้วของฉัน แต่แล้ววันชื่อของคุณก็มาถึง และฉันคิดขึ้นมาได้ว่าควรที่จะส่งคำอวยพรที่ดีของฉันให้คุณในโอกาสนี้

ก่อนอื่น ผมขอให้คุณมีสุขภาพที่ดี เพราะนั่นคือเงื่อนไขสำหรับการได้รับพรทั้งหมดที่มนุษย์คิดว่าดี และเพื่อที่จะได้เพลิดเพลินหรือลิ้มรสสิ่งเหล่านั้น ความสุขใดที่เป็นไปได้สำหรับผู้ที่เป็โรครและอ่อนแอ เมื่อทุกประสาทสัมผัสอยู่ในสภาวะผิดปกติ? ช้อยกเว้นเพียงอย่างเดียวคือการปลอมประโลมทางจิตวิญญาณ ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับสภาพสุขภาพและสามารถสัมผัสได้แม้ในความทุกข์ทรมานทางกาย นักบุญผู้พลีชีพได้ชื่นชมยินดีอย่างแท้จริงในช่วงเวลาที่ทรมานที่สุด และพวกเขาไม่ได้เพียงแค่พูดว่าพวกเขามีความสุขด้วยสิ้นของพวกเขาเท่านั้น

แล้วหลังจากนั้นเราควรปรารถนาอะไรอีก? โดยปกติแล้วผู้คนมักปรารถนาความสุข ฉันก็ขอให้คุณมีความสุขเช่นกัน แต่แท้จริงแล้วเราควรปรารถนาอะไรกันแน่? ท้ายที่สุดแล้ว ยังไม่มีใครให้คำนิยามว่าความสุขคืออะไร หรือใครคือผู้ที่มีความสุขอย่างแท้จริง ตามที่ฉันเข้าใจ คนที่มีความสุขคือผู้ที่รู้สึกมีความสุข ดังนั้นนี่คือสิ่งที่ฉันขอให้คุณ ขอให้มีความสุข! ฉันหวังว่าคุณจะรู้สึกมีความสุขเสมอ ทำไมและอย่างไร? ผู้คนมีความคิดและรสนิยมที่แตกต่างกันมากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้จนเป็นไปได้ที่จะเข้าใจ ฉันจะบอกคุณอย่างเรียบง่ายว่าทราบใดที่คุณไม่ได้ใช้ชีวิตด้วยจิตวิญญาณ อยู่คาดหวังความสุข ชีวิตทางจิตวิญญาณและทางกายภาพ เมื่อทุกอย่างดำเนินไปด้วยดี จะให้บางสิ่งที่คล้ายกับความสุข แต่เป็นเพียงภาพลวงตาของความสุขที่ชั่วครู่ซึ่งจะหายไปไม่ช้า ยิ่งไปกว่านั้น สภาพแวดล้อมที่ปั่นป่วนซึ่งก่อตัวขึ้นระหว่างจิตวิญญาณและร่างกาย ถูกปลุกเร้าโดยความคิดอันเร้าร้อน

ความปรารถนา และความรู้สึกต่างๆ นั้น มักจะรุนแรงอยู่เสมอ และด้วยพิษแห่งราคะตัณหา มีเพียงความมึนเมาเท่านั้นที่เป็นไปได้ โดยลืมความทุกข์ทรมานไป ดังที่เกิดขึ้นเมื่อเสพฝัน แต่ไม่ใช่การปราศจากความทุกข์และความเจ็บปวดในใจ ความเจ็บปวดทางใจเป็นส่วนหนึ่งที่แยกไม่ออกของชีวิตนั้น อย่างไรก็ตาม จิตวิญญาณยังคงลอยอยู่เหนือความวุ่นวายทั้งหมดและพาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นให้ล่องลอยไป ทำให้เขาได้ลิ้มรสพรอันยั่งยืนและทำให้เขามีความสุขอย่างแท้จริงและถาวร

แล้วอย่างไร? เราควรหยุดความปรารถนาดีของเราไว้เพียงนี้หรือ? ไม่, ฉันคิดว่ามันยังไม่เพียงพอ หากชีวิตของเราสิ้นสุดลงเพียงแค่นี้ แน่ใจว่ามันก็เพียงพอที่จะกล่าวว่า: ขอให้สุขภาพแข็งแรงและมีความสุข แต่เนื่องจากมันไม่ได้จบลงเพียงเท่านั้น แต่ยังคงดำเนินต่อไปหลังความตาย และกลายเป็นชีวิตที่สำคัญอย่างแท้จริง เพื่อความสมบูรณ์ของคำอวยพรอันดีของฉัน ฉันไม่อาจไม่ขอให้คุณได้รับพรที่นั่นเช่นกัน ขอให้คุณได้รับพรที่นั่นด้วยเช่นกัน ข้าพเจ้าขออวยพรสิ่งนี้ให้แก่ท่านด้วยสุดหัวใจของข้าพเจ้า และเหนือสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขออธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างแรงกล้าให้พระองค์ทรงนำทางท่านให้ปลอดภัยตลอดชีวิตนี้ และนำท่านเข้าสู่พระอาณาจักรอันเปี่ยมด้วยพระพรของพระองค์

แน่นอน คุณทราบดีว่าสภาพแวดล้อมนั้นยากลำบากมาก แน่ใจว่ามีเงื่อนไขที่สำคัญ แต่พวกมันรุนแรงหรือไม่? สำหรับตอนนี้ ฉันจะพูดโดยทั่วไปว่า: ใช่และไม่ใช่ ขึ้นอยู่กับว่าเราได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างไรตั้งแต่เด็ก และเมื่อพิจารณาจากสิ่งนี้ ฉันคิดว่าพวกมันไม่รุนแรงสำหรับคุณ คุณกำลังปฏิบัติตามเงื่อนไขเหล่านั้นอยู่แล้ว แค่ระวังและอย่าหลงทาง

ฉันนึกขึ้นได้ว่าอยากจะสงขมไปให้คุณสำหรับวันหยุด แต่ฉันไม่แน่ใจว่าจะสามารถรวบรวมได้หรือไม่ ฉันจะพยายามดู

หากคุณสามารถ ฉันเคยพูดถึงองค์ประกอบบางอย่างที่มีความละเอียดอ่อนและประณีต ซึ่งละเอียดยิ่งกว่าแสง มันเรียกว่า "อีเธอร์" แต่ไม่ใช่ชื่อที่สำคัญ แต่เป็นการยอมรับว่ามันมีอยู่ ฉันยอมรับว่าองค์ประกอบที่ละเอียดอ่อนเช่นนี้มีอยู่ มันแทรกซึมและผ่านทุกสิ่ง ทำหน้าที่เป็นขอบเขตสูงสุดของการดำรงอยู่ทางวัตถุ ข้าพเจ้าเชื่อว่าวิญญาณที่ได้รับพรทั้งหมด — ทั้งทูตสวรรค์และนักบุญของพระเจ้า — อาศัยอยู่ในธาตุนี้ โดยสวมใส่เสื้อผ้าบางอย่างที่สร้างขึ้นจากธาตุเดียวกันนี้ เปลือกของจิตวิญญาณของเราก็ทำจากธาตุนี้เช่นกัน (โปรดเข้าใจคำว่านี้ว่าหมายถึงจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นจิตวิญญาณของจิตวิญญาณมนุษย์ของเรา) จิตวิญญาณนั้นเองคือจิต เป็นสิ่งที่ไม่มีการปรุงแต่ง แต่เปลือกของมันทำมาจากธาตุที่ไม่มีรูปร่างซึ่งละเอียดอ่อนนี้ ร่างกายของเราหยาบ แต่เปลือกของจิตวิญญาณนั้นละเอียดมาก และทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างจิตวิญญาณกับร่างกาย ผ่านทางมัน จิตวิญญาณสามารถกระทำต่อร่างกายได้ และร่างกายสามารถกระทำต่อจิตวิญญาณได้ แต่ฉันกล่าวถึงสิ่งนี้เพียงผ่าน ๆ โปรดจำไว้ว่าจิตวิญญาณมีเปลือกที่ละเอียดอ่อนมาก และเปลือกนี้เหมือนกันสำหรับจิตวิญญาณของเราเช่นเดียวกับสำหรับวิญญาณทั้งหมด จากสิ่งนี้ คุณไม่ยากที่จะสรุปได้ว่าธาตุละเอียดอ่อนสากลที่เปลือกเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นและที่ซึ่งวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ก็เป็นสื่อกลางสำหรับการสื่อสารระหว่างจิตวิญญาณของเราและวิญญาณของพวกเขาเช่นกัน

ตอนนี้จะละสายตาจากภาพนี้และหันความสนใจมาที่เรื่องราวในชีวิตประจำวันของเรา คุณกำลังอาศัยอยู่ในมอสโก นั่งอยู่ภายในกำแพงของอพาร์ตเมนต์ของคุณ ล้อมรอบด้วยอาคารทุกด้าน และไม่ว่าคุณจะมองไปทางไหน ก็พบกับอุปสรรคมากมาย: วัตถุมากมายบดบังความคมชัดและวิสัยทัศน์ของสายตาคูณ แต่หากคุณลอยขึ้นไปเหนือกรุงมอสโก ในบอลลูนหรือยานพาหนะใด ๆ คุณจะไม่เพียงแต่เห็นทั้งเมืองเท่านั้น แต่ยังมองเห็นบริเวณโดยรอบโดยไม่มีสิ่งใดมาบดบังอีกด้วย หากคุณลอยขึ้นไปสูงยิ่งกว่านั้น คุณก็จะเห็นสิ่งที่อยู่ไกลออกไปอีก เสริมสร้างวิสัยทัศน์ของคุณให้แข็งแกร่งขึ้น และได้ขึ้นไปให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ แล้วคุณสามารถมองเห็นเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก, ปารีส, ลอนดอน, เป็นต้น

ทั้งหมดนี้เป็นเพราะวิสัยทัศน์ของคุณได้กลายเป็นคมชัด และไม่มีสิ่งกีดขวางต่อการมองเห็นของคุณ บัดนี้ให้กลับไปหาผู้บริสุทธิของพระเจ้า องค์ประกอบที่กำลังพูดถึงนี้สามารถผ่านทุกสิ่งทุกอย่างได้ และไม่พบอุปสรรคใด ๆ ที่ใดเลย รังสีของแสงอาทิตย์สามารถผ่านกระจกได้ และองค์ประกอบนี้ก็สามารผ่านกระจก ผ่านผนัง ผ่านดิน และผ่านทุกสิ่งทุกอย่างได้เช่นกัน แต่เช่นเดียวกับที่มันผ่านทุกสิ่งไปได้ ผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นก็สามารถผ่านทุกสิ่งไปได้เมื่อจำเป็น เช่นเดียวกับที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้เข้าไปในห้องชั้นบนที่เหล่าอัครสาวกอยู่ "เมื่อประตูบ้านที่เหล่าสาวกของพระองค์รวมตัวกันอยู่ถูกปิดล็อก" (ยอห์น 20:19) พวกเขาอาศัยอยู่ในสถานที่หนึ่ง

แต่เมื่อได้รับคำสั่งหรืออนุญาต พวกเขาจะถูกเคลื่อนย้ายไปยังที่ที่ต้องการโดยทันทีผ่านธาตุนั้น และไม่เพียงแต่ไม่พบอุปสรรคใด ๆ เท่านั้น แต่ยังไม่สามารถมองเห็นอุปสรรคเหล่านั้นได้เลย เมื่อจำเป็น พวกเขาจะถูกเคลื่อนย้าย และเมื่อไม่มีความจำเป็น พวกเขาจะอยู่ในที่ของตน และมองเห็นทุกทิศทางว่าจะไรอยู่ที่ไหน และอะไรกำลังเกิดขึ้น และเมื่อพวกเขามองตาไปยังโลก นั่นคือเราผู้บาปหนา พวกเขาจะมองเห็นเราอย่างชัดเจนเช่นกัน... ไม่ใช่เพียงร่างกายหยาบของเราเท่านั้น ซึ่งพวกเขาไม่สนใจ แต่พวกเขามองเห็นจิตวิญญาณของเราอย่างแท้จริง ไม่ใช่โดยตรง แต่ผ่านเปลือกของจิตวิญญาณ ซึ่งคล้ายกับเปลือกของพวกเขาและธาตุที่พวกเขาอาศัยอยู่ — เพราะสภาพของจิตวิญญาณนั้นสะท้อนออกมาอย่างแท้จริงในเปลือกของมัน

ตอนนี้ลองจินตนาการ: มีคนสองคนนั่งคุยกัน แต่ละคนมีสภาวะจิตใจของตนเอง ไม่มีใครสามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่ในจิตวิญญาณของอีกฝ่ายได้ เนื่องจากม่านหยาบของร่างกายที่ซ่อนจิตวิญญาณไว้เบื้องหลัง แต่เหล่าทูตสวรรค์และนักบุญ หากพวกเขาหันมามองพวกเขา จะเห็นจิตวิญญาณของพวกเขาตามที่เป็นอยู่และสิ่งที่อยู่ในตัวพวกเขา เพราะสิ่งที่พวกเขาเป็นและสิ่งที่อยู่ในตัวพวกเขาสะท้อนออกมาในเปลือกนอกของพวกเขา หากมีความคิดและความรู้สึกที่ศักดิ์สิทธิ์อยู่ในพวกเขา เปลือกนอกของพวกเขาจะสว่างไสว และด้วยทุกความรู้สึกที่ศักดิ์สิทธิ์ มันจะสว่างไสวในแบบพิเศษ แต่หากความคิดและความรู้สึกของมันไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด เปลือกของมันก็จะไม่สว่างไสวและถูกทำให้มืดลงด้วยความรู้สึกโกลาหลทุกประการ บางครั้งก็ปรากฏเป็นหมอก บางครั้งก็ปรากฏเป็นความมืดของราตรี หากคุณสามารถขึ้นสู่วรรคและมองเห็นด้วยสายตาของเทวดา โดยได้ละทิ้งสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ไปแล้ว ร่างกายนี้ เมื่อมองลงไปทีพื้นโลก คุณจะเห็นแทนมวลชนที่หลากหลายเป็นเงาบางประการ: สว่าง, กึ่งสว่าง, หมอก, และมืดมน และมันจะไม่แปลกใจเลยที่ผู้ที่แต่งกายด้วยสีสันสดใสจะดูมืดมนในสายตาของคุณหากวิญญาณของพวกเขาชั่วร้าย และผู้ที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าขาววันจะดูสว่างไสวหากวิญญาณของพวกเขาบริสุทธิ์ และนี่คือวิธีที่เหล่าเทพเจ้าทั้งหลายมองเห็นเรา และเมื่อพิจารณาจากวิธีที่พวกเขาเห็นเราแล้ว พวกเขาก็จะยินดีหรือโศกเศร้าไปกับเรา

ขอให้ฉันถามคุณ: นักบุญที่ชื่อของคุณได้รับมาจากมองคุณอย่างไร โดยเฉพาะตอนนี้ที่เธอกำลังมองคุณอย่างใกล้ชิดมากขึ้น เพราะคุณกำลังหันมาหาเธออย่างจริงจังมากขึ้น ทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ของคุณ ซึ่งอยู่กับคุณเสมอ มองเห็นคุณอย่างไร และองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง ซึ่งประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา แต่ทรงสัญญาว่าจะอยู่กับเราเสมอ มองเห็นคุณอย่างไร? การที่พวกเขามองเห็นคุณเช่นนั้น คือสิ่งที่คุณเป็นจริง ๆ ข้าพเจ้าขอริบเสริมาว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งใจจะทำให้ท่านสับสนกับคำถามนี้หรือทำให้การเฉลิมฉลองของท่านมืดมนแต่อย่างใด ตรงกันข้าม ข้าพเจ้าหวังว่าจะนำความสบายใจและความสุขทางจิตวิญญาณมาให้ท่าน เพราะข้าพเจ้าไม่อาจคาดหวังได้ว่าท่านจะถูกมองเห็นจากสวรรค์ด้วยความเศร้าหมองหรือหม่นหมอง คุณยังไม่มีเวลาที่จะมืดมน ดังนั้นคุณจึงถูกมองว่าสว่างไสว อย่างน้อยที่สุด ความปรารถนาอย่างจริงใจของฉันในวันชื่อของคุณคือ: ขอให้คุณเป็นและคงอยู่เช่นนั้นเสมอ เพื่อให้เหล่าเทพเจ้าในสวรรค์มองเห็นคุณว่าสว่างไสวเสมอ แล้วคุณจะได้ผ่านจากชีวิตนี้ไปสู่พวกเขาโดยตรง นี่คือการที่ฉันปรารถนาให้คุณด้วยใจทั้งหมดของฉัน

| 14 |

ข้าพเจ้าต้องการเพิ่มเติมบางสิ่งจากสิ่งที่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ ข้าพเจ้าจะเล่าประสบการณ์หลายประการที่แสดงให้เห็นว่าจิตวิญญาณในเปลือกของมันจะมีลักษณะที่สอดคล้องกับอารมณ์ภายในของมัน ในช่วงชีวิตของนักบุญแอนดรูว์ ผู้เป็นคนโง่เพื่อพระคริสต์ มีพระสงฆ์รูปหนึ่ง (ไม่แต่งงาน) ในเมืองคอนสแตนติโนเปิล ผู้ซึ่งถือศีลอด อยู่อย่างสันโดษ และอุทิศตนในการสวดมนต์ ทุกคนให้เกียรติเขา นั่นคือเคารพนับถือเขา แต่เมื่อนักบุญแอนดรูว์พบเขาและเห็นว่าเขาสวมเสื้อผ้าที่คล้ายกับหมอกสีเข้ม และมีงูพันรอบคอพร้อมจารึกว่า "งูแห่งความโลก" นั่นคือจิตวิญญาณของเขา! ในขณะเดียวกัน ไม่มีใครสามารถมองเห็นสิ่งนี้ได้ มีเพียงดวงตาทางจิตวิญญาณที่สว่างไสวของนักบุญแอนดรูว์เท่านั้นที่สามารถมองเห็นมันได้ (นักบุญแอนดรูว์ หลังจากที่ได้สนทนาเป็นการส่วนตัวกับพระสงฆ์นี้ ได้นำเขาไปสู่การกลับใจ และเขาก็ได้ปฏิรูปตนเอง ที่นั่นและต่อไป

บันทึกนี้ได้มาจากฉบับปี 1914) แต่เหล่าเทพเจ้านั้นมีดวงตาที่สว่างไสวมากกว่า ดังนั้น ในขณะที่เราคิดว่าไม่มีใครเห็นเราในแบบที่เราเป็น ดวงตาจำนวนมากนับไม่ถ้วนกำลังมองเราอยู่ ดูสิว่ามีดาวมากมายเพียงใดบนท้องฟ้า! มีดวงตามากยิ่งกว่านั้นที่จับจ้องมาที่เรา

แต่ถึงแม้ตัวเราเอง หากไม่ได้เห็น ก็สามารถตัดสินใจได้ว่าเราเป็นอย่างไร สิ่งนี้ถูกบอกเล่าแก่เราโดยมนโธรมของเร ผู้พิพากษาที่ไม่เสื่อมเสีย มันอาจถูกทำให้เจียบไปชั่วขณะ

แต่ในที่สุดมันก็มักจะหาทางปลดปล่อยตัวเองจากการกดขี่และเปล่งเสียงออกมา แม้แต่ในผู้ที่ไม่ได้มีมนโธรมอย่างเต็มที่ และในผู้ที่ยังไม่ถูกทำให้เสื่อมเสีย เสียงของมันจะชัดเจนและก้องกังวานเสมอ

มันมีอยู่จริงและถูกเรียกว่าเสียงของพระเจ้าในจิตวิญญาณของมนุษย์

นอกจากนี้ยังสะท้อนความคิดเห็นที่สิ่งมีชีวิตในสวรรค์มีต่อเรา หรือมุมมองที่พวกเขามีต่อเรา ดังนั้น

เมื่อมนโธรมบอกเราว่าเราบริสุทธิ์ในทุกสิ่งต่อหน้าพระเจ้าและมนุษย์

คำพยานของมนโธรมนี้จะสะท้อนในแสงสว่างรอบจิตวิญญาณของเรา — และทุกคนในสวรรค์จะเห็นเราสว่างไสว

แต่ถ้าจิตสำนึกของเราต่ำหน้าเราว่าไม่สะอาด เราก็จะดูมืดมน อย่างไรก็ตาม

เทวดาผู้พิทักษ์ของเราจะมองเห็นเราอย่างใกล้ชิดเสมอ โดยตัดสินใจว่าเราดูมืดหรือสว่างตามอารมณ์ภายในของเรา

ไม่ว่าจะเป็นความมืดหรือความสว่างที่คงที่หรือเกิดขึ้นโดยบังเอิญ

นอกจากเทวดาและนักบุญแล้ว กองกำลังมืดก็มองเห็นเราเช่นกัน แม้ว่าเราจะมองไม่เห็นพวกเขา อย่างไรก็ตาม

เมื่อจิตวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถมองเห็นได้ เพราะกลัวแสงสว่างเหมือนค้างคาว

และจะมองเห็นได้ก็ต่อเมื่อมันเริ่มมืดลง พวกมันบินว่อนเป็นฝูงอยู่ทุกหนทุกแห่ง และทันทีที่สังเกตเห็นจิตวิญญาณที่มีมืดมน

พวกมันก็เข้าโจมตีพร้อมกันทันที โดยเริ่มบิดเบือนมันไปทางนี้ทางนั้นด้วยความคิด ความปรารถนาอันเร่าร้อน

และความวุ่นวายทางอารมณ์ ภูมิภาคที่วุ่นวายนั้น

ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวว่าคุณจัดตั้งขึ้นอย่างผิดกฎหมายระหว่างจิตวิญญาณและร่างกาย

เป็นสถานที่ที่ปีศาจจะนั่งลงกับจิตวิญญาณและเริ่มโยนมันไปมาเหมือนฝุ่นในลม

พวกเขาพยายามแอบเข้าหาจิตวิญญาณที่สว่างไสว แต่พวกเขาจะถูกขับไล่และถูกโจมตีเหมือนลูกธนูโดยลำแสงแห่งแสงสว่าง

ที่เมืองอันโทอิก มีนักเวทย์คนหนึ่งชื่อว่าไซปรีอัน ชายหนุ่มคนหนึ่งได้ขอให้เขาใช้เวทมนตร์เพื่อเอาชนะใจจัสตินา

หญิงสาวคริสเตียนผู้งดงามที่เขาต้องการแต่งงานด้วย แต่เธอไม่แม้แต่จะมองเขา

ไซปรีอันส่งปีศาจของเขาหลายคนไปหาเธอหลายครั้งเพื่อปลุกความรักของเธอที่มีต่อชายหนุ่มในแบบของพวกเขาเอง

แต่เมื่อพวกเขาเข้าใกล้ที่พักของเธอ พวกเขาก็ไม่สามารถเข้าไปได้ และ เมื่อพวกเขากลับมา พวกเขาบอกว่าจากภายใน

มีแสงสว่างขับไล่และเผาไหม้พวกเขา เพราะจัสตินาถูกห่อหุ้มด้วยแสงสว่างเหมือนเมฆ และพวกเขาไม่สามารถมองเห็นเธอได้

(สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปไม่สำคัญสำหรับเราในตอนนี้อย่างไรก็ตาม ทั้งชายหนุ่มและพ่อมดหันมาหาพระคริสต์ ดูชีวิตของนักบุญ)

นี่คือตัวอย่างที่ดีที่สุดของความสว่างไสวของจิตวิญญาณเมื่อมันเป็นคริสเตียน มีความบริสุทธิ์ในจิตสำนึก

และทุ่มเทให้กับพระเจ้า ด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์

ความกลัวพระเจ้าจะเต็มเปี่ยมในจิตวิญญาณและทำให้มันไม่สามารถถูกทำลายได้

จากนั้นพระเจ้าผู้ทรงสถิตทุกหนทุกแห่งและทรงครอบครองทุกสิ่งจะมาเยือนจิตวิญญาณนั้น

และมันก็จะกลายเป็นแสงสว่างทั้งหมดและส่องแสงเหมือนดาว

ยังคงบริสุทธิ์และสว่างไสว ดวงวิญญาณก็ผ่านเข้าสู่โลกหน้าหลังจากออกจากร่างกายไปอย่างสว่างไสวเช่นกัน

นักบุญแอนโทนีเคยคุยกับลูกศิษย์ของท่าน และเห็นแสงสว่างพุ่งขึ้นสู่สวรรค์ เมื่อมองดูอย่างใกล้ชิดและพิจารณาว่ามันคืออะไร

เขากล่าวว่า "นั่นคือนักบุญแอมมอนกำลังขึ้นสู่สวรรค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์"

ดังนั้นนี่คือสิ่งที่คุณควรพยายามทำ อย่าพึ่งพาเพียงรูปลักษณ์ภายนอก

เพราะสิ่งที่เราเห็นในตัวเองอาจแตกต่างจากความเป็นจริง แต่แน่นอนว่า การเป็นคนที่ดีกว่าการดูเหมือนจะดีกว่านั้นย่อมดีกว่า

ฉันนึกถึงคำพูดของบาซิลผู้ยิ่งใหญ่ ที่กล่าวว่า: ร่างกายเป็นของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างที่เรามี เริ่มตั้งแต่เสื้อผ้าของเรา

คือสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา แล้วเราคืออะไร? เราคือจิตวิญญาณ (พร้อมกับจิต) มันอยู่ที่นั่น

ทำให้เราหลงลืมทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกเรา และจากร่างกายของเราเอง เราต้องรวบรวมตัวเอง เข้าไปในตัวเอง

ตรวจสอบทุกสิ่งทุกอย่าง และตัดสินใจว่า: คุณคืออะไร, แม่, จิตวิญญาณของเรา?

นี่ทำให้เรากลับมาสู่สิ่งที่เราหลงทางไปเล็กน้อย — นั่นคือ การตัดสินใจ:

จะใช้ชีวิตในจิตวิญญาณและใช้มันเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับจิตวิญญาณ ร่างกาย และทุกสิ่งภายนอกได้อย่างไร?

แต่เราจะพูดถึงเรื่องนี้ในครั้งต่อไป

ฉันดีใจมากที่คุณชอบสุนทรพจน์ของฉันเกี่ยวกับธาตุนั้น รับมันไว้ จดจำมันให้มั่นคงในใจ และเก็บไว้ในใจเสมอ คุณจะเห็นว่ามันจะช่วยคุณในทุกสิ่งอย่างไร มันอธิบายสิ่งต่างๆ ได้มากแค่ไหน และนำความสบายใจมาให้มากเพียงใด! คุณอาจเคยได้ยินคำถามว่า นักบุญได้ยินคำภาวนาของเราอย่างไร หรืออาจเคยถามตัวเองคำถามนี้บ้าง ในการตอบคำถามนี้ ผู้คนต่างตีความและอธิบาย แต่คำถามก็ยังคงเป็นคำถามอยู่ในความคิดของฉัน หากสมมติว่าองค์ประกอบนั้นมืออยู่จริง ก็ย่อมเป็นไปได้ตามนั้นว่า นักบุญทั้งหลายจะไม่ได้ยินคำอธิษฐานของเราได้อย่างไร? คุณรู้ไหมว่าโทรเลขไฟฟ้าทำงานอย่างไร? ในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ตัวอย่างเช่น พวกเขาเริ่มเปิดอุปกรณ์ที่มีชื่อเสียง และในขณะนั้นเอง การกระทำในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กจะถูกสะท้อนในมอสโกในอุปกรณ์ที่คล้ายกันและในลักษณะเดียวกันกับการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นที่นั่น ทำไม่จึงเป็นเช่นนั้น? เพราะอุปกรณ์ทั้งสองเหมือนกันทุกประการ และสายไฟที่เชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ก็เหมือนกันทุกประการเช่นกัน ดังนั้น การทำงานของโทรเลขเช่นนี้จึงเปรียบเสมือนการสวดมนต์ของเรา เราและนักบุญทั้งหลายเปรียบเสมือนอุปกรณ์สองชิ้นที่เหมือนกันทุกประการ สภาพแวดล้อมที่นักบุญอยู่และล้อมรอบจิตวิญญาณของเรา ก็คือสายไฟนั่นเอง เมื่อคำอธิษฐานที่แท้จริง — คำอธิษฐานที่มาจากใจ — เกิดขึ้นในจิตวิญญาณ คำอธิษฐานนั้นจะเดินทางผ่านธาตุนั้น ส่งผลกระทบต่อมันเหมือนกับลำแสงที่บินไปยังนักบุญและบอกพวกเขาว่าเราต้องการอะไรและเราอธิษฐานขออะไร ไม่มีช่องว่างระหว่างคำอธิษฐานของเราและการได้ยินคำอธิษฐานนั้น — สิ่งที่เป็นคือคำอธิษฐานนั้นต้องมาจากใจ มันคือโทรเลขของเราที่ส่งไปยังสวรรค์ คำอธิษฐานที่ไม่ได้มาจากใจ แต่มาจากเพียงสมองและลิ้นเท่านั้น จะไม่ส่งแสงขึ้นสู่สวรรค์และจะไม่ถูกได้ยินที่นั่น แท้จริงแล้ว สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่คำอธิษฐาน แต่เป็นเพียงเทคนิคการอธิษฐานเท่านั้น บางทีคุณอาจไม่ได้สังเกต แต่คุณได้ให้หลักฐานเชิงประจักษ์สนับสนุนสิ่งที่ฉันพูดไว้แล้ว

คุณเขียนว่าคุณได้อธิษฐานอย่างจริงจังและรู้สึกสงบในทันที พร้อมได้รับความมั่นใจภายในว่าคุณจะได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งที่ทรมานคุณ และหลังจากนั้นทุกอย่างก็เป็นที่ปรากฏว่าการเปรียบเทียบของฉันที่เปรียบเทียบการอธิษฐานจากใจจริงกับโทรเลข ซึ่งส่งผ่านองค์ประกอบนั้น ไปยังสวรรค์อย่างมองไม่เห็นนั้นถูกต้อง กระแสหรือรังสีหนึ่งพุ่งจากหัวใจของคุณขึ้นสู่สวรรค์ และตามเส้นทางเดียวกันหรือผ่านรังสีเดียวกันจากสวรรค์ สิ่งที่คุณต้องการก็มาถึงหัวใจของคุณเป็นการตอบสนอง สิ่งนี้เป็นจริงเสมอสำหรับคำอธิษฐานทั้งหมดที่มาจากหัวใจ การสมหวังในคำอธิษฐานเช่นนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันทีเสมอไป แต่การได้รับการรับฟังนั้นเกิดขึ้นทันที

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่สิ่งนี้เกิดขึ้นกับท่าน ขอพระเจ้าประทานพรให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับท่านบ่อยครั้งยิ่งขึ้น จงระลึกถึงวิธีที่คุณได้อธิษฐานที่นี่ และพยายามอธิษฐานในลักษณะที่คำอธิษฐานนั้นออกมาจากใจจริง มิใช่เพียงเอ่ยด้วยปากหรือคิดในใจเท่านั้น

หากคุณทำเช่นนี้ คุณจะพบทางแก้ปัญหาที่เป็นประโยชน์ต่อคำถามเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในพระวิญญูญาณ เพราะการภาวนาเช่นนี้คือชีวิตของพระวิญญูญาณ ที่นี้จิตวิญญาณสถิตอยู่ในพระเจ้าและรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ และนี่คือพลังทั้งหมดของชีวิตของมัน จงรู้ว่าจิตวิญญาณจะมีชีวิตอยู่ก็ต่อเมื่อมันอธิษฐานเหมือนที่คุณได้อธิษฐานเท่านั้น เมื่อไม่มีการอธิษฐานเช่นนั้น นั่นหมายความว่าจิตวิญญาณได้แข็งตัวไปแล้ว หากไม่ถึงกับถูกทำให้เสียบสนธิ

ข้าพเจ้าจะไม่ปิดบังท่านว่า แม้ท่านจะอธิษฐานเช่นนี้ ท่านก็แทบจะไม่สามารถอธิษฐานเช่นนี้ได้เสมอไป การอธิษฐานเช่นนี้ได้รับจากพระเจ้าหรือได้รับแรงบันดาลใจจากทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ และมันจะมากขึ้น อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้หมายความว่าเราจะได้รับอนุญาตให้ละทิ้งความพยายามในการอธิษฐาน มันมาเมื่อมีคนทำงานหนักในการอธิษฐาน แต่จะไม่มาหาผู้ที่ไม่ได้ทำงานหนัก และเราเห็นว่าคุณพ่อศักดิ์สิทธิ์ทำงานหนักมากในการอธิษฐาน และผ่านการงานหนักเหล่านี้ได้จุดประกายจิตวิญญาณแห่งการอธิษฐานภายในตนเอง พวกเขาบรรลุสิ่งนี้ได้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ทิ้งภาพไว้ให้เราในผลงานเขียนของพวกเขา ทุกสิ่งที่พวกเขาพูดในเรื่องนี้ถือเป็นศาสตร์แห่งการสวดมนต์ ซึ่งเป็นศาสตร์แห่งศาสตร์ทั้งหลาย เมื่อถึงเวลาเราจะศึกษาศาสตร์นี้ร่วมกัน แต่ตอนนี้ฉันได้กล่าวถึงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น: มันเกิดขึ้นโดยบังเอิญ และข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมว่า: ไม่มีสิ่งใดสำคัญไปกว่าการอธิษฐาน ดังนั้น เราต้องมุ่งมั่นในการอธิษฐานให้มากกว่าสิ่งอื่นใด ขอพระเจ้าโปรดประทานความขยันหมั่นเพียรในการงานนี้แก่ท่าน

ความคิดและความรู้สึกที่ถ่อมตนของคุณเป็นความรู้สึกที่เหมือนเทวดา. เทวดาช่างสมบูรณ์แบบและสว่างไสวเพียงใด! และพวกเขาถ่อมตน ทุกคนถ่อมตนมากกว่าทุกคนในโลก. จิตใจที่ถ่อมตนนั้นสว่างไสวอยู่เสมอ. ความมิดมนของจิตใจเริ่มต้นขึ้นเมื่อมันเริ่มคิดถึงตัวเองมากเกินไป เพราะนี่คือผลงานของพลังมิด. ขอพระองค์ทรงโปรดประทานให้เราไม่สูญเสียความรู้สึกเช่นนี้เลย เพื่อเราจะได้อยู่ในแสงสว่างเสมอ. เรามาถึงจุดเดิมอีกครั้งที่หลงประเด็นจากคำถามของเรา กรุณาอดทนกับเรานิดหนึ่ง

| 16 |

เกิดอะไรขึ้นกับคุณ? และคำถามเหล่านี้คืออะไร: "ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรกับชีวิตของฉัน ฉันต้องทำอะไรสักอย่าง" "ฉันต้องตั้งเป้าหมายให้ตัวเองหรือ?" "ฉันอ่านและประหลาดใจกับความคิดที่ชาญฉลาดเช่นนี้มาจากไหน ทำดีที่สุดแล้ว คุณก็ได้ตัดสินใจทั้งหมดนี้แล้ว โดยการแสดงออกถึงความปรารถนาที่จะยืนอยู่บนระดับของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ซึ่งเหมาะสมกับคุณตามคำนิยามของพระเจ้า แล้วเรากำลังพูดถึงอะไรอีกถ้าไม่ใช่เรื่องนี้! งานเหล่านี้มาจากไหนกัน?! ฉันเดาว่าในบรรดาคนรู้จักของคุณน่าจะมีพวกหัวก้าวหน้า หรือคุณอาจไปอยู่ในสังคมที่มีคนแบบนั้นและพวกเขาได้เผยแพร่ความคิดของพวกเขา พวกเขาอาจจะพูดจาโอ้อวดแบบนั้น พวกเขาอาจจะพูดถึงความดีของมนุษยชาติ ความดีของประชาชนอยู่เสมอ ดังนั้น เมื่อคุณได้ฟังแนวคิดอันสูงส่งเช่นนี้แล้ว คุณก็ถูกดึงดูดและหลงใหลในสิ่งเหล่านั้น และเมื่อหันกลับมามองชีวิตจริงของคุณ คุณก็รู้สึกเสียใจที่พบว่าตัวเองกำลังใช้ชีวิตอย่างไร้จุดหมายในวงล้อมของครอบครัวและญาติพี่น้องโดยไม่มีประโยชน์หรือจุดหมายใด ๆ โอ้! และโอ้! ทำไมไม่มีใครเปิดตาของคุณมาก่อนจนถึงตอนนี้!

หากการคาดเดาของฉันถูกต้อง คุณสมควรได้รับคำชมที่ไม่กล่าวถึงเรื่องนี้ ทั้งที่ได้ให้สัญญาว่าจะเขียนทุกอย่างอย่างตรงไปตรงมา ไม่ว่าสิ่งนี้จะจริงหรือไม่ก็ตาม ฉันไม่อาจปล่อยให้คำถามของคุณค้างคาอยู่ได้ การสนทนาทั้งหมดของเราจะเป็นทางออกที่สมบูรณ์สำหรับพวกเขา ตอนนี้ฉันจะแสดงเพียงแนวคิดทั่วไปเพื่อให้คุณเห็นว่าชีวิตที่คุณได้ดำเนินมาและยังคงดำเนินต่อไปนั้นเป็นชีวิตจริงและไม่มีอะไรที่ต้องเปลี่ยนแปลง

จุดประสงค์ของชีวิตต้องถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่สิ่งนี้เป็นการฉลาดหรือไม่? และมันไม่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วหรือ? ตำแหน่งทั่วไปคือ หากมีชีวิตหลังความตาย จุดประสงค์ของชีวิตนี้ โดยไม่มีช้อยกเว้น จะต้องอยู่ที่นั่น ไม่ใช่ที่นี่ ตำแหน่งนี้เป็นที่รู้จักกันทุกคน และไม่มีคำถามจำเป็นต้องอธิบายมัน แม้ว่ามันจะถูกจดจำน้อยที่สุดในทางปฏิบัติก็ตาม แต่หากคุณทำให้มันเป็นกฎของชีวิตคุณที่จะไล่ตามเป้าหมายนี้ด้วยทุกสิ่งที่คุณมี คุณจะได้เห็นด้วยตาของคุณเองว่าแสงสว่างใดจะส่องสว่างบนการอยู่ชั่วคราวของคุณบนโลกนี้และบนการกระทำของคุณ สิ่งแรกที่จะชัดเจนคือความเชื่อที่ว่า ด้วยเหตุนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่นี่เป็นเพียงเครื่องมือเพื่อชีวิตอื่น สำหรับวิธีการ มีเพียงกฎเดียว: ใช้และผลิตเพลนกับวิธีการเหล่านั้นในลักษณะที่นำไปสู่เป้าหมาย และอย่าเบี่ยงเบนหรือขัดขวางมัน นี่คือการตอบสำหรับความสับสนของคุณ: "ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรกับชีวิตของฉัน" มองไปที่ห้องฟ้าและวัดทุกอย่างก้าวของชีวิตคุณเพื่อให้มันเป็นก้าวที่นำไปสู่เป้าหมายนั้น ดูเหมือนว่าสิ่งนี้ทั้งเรียบง่ายและครอบคลุมในตัวเอง

คุณถามว่า "เราควรทำอะไรใหม่?" แนนอน เราควรทำ ทำอะไรก็ได้ที่ทำได้ ในขอบเขตของคุณและในสถานการณ์ของคุณ และเชื่อว่านี่คือและจะเป็นภารกิจที่แท้จริงของคุณ และไม่มีสิ่งใดที่จำเป็นสำหรับคุณมากกว่านี้อีกแล้ว เป็นความผิดพลาดอย่างยิ่งที่คิดว่าเพื่อจะไปถึงสวรรค์หรือ — ในแง่ของความก้าวหน้า — เพื่อสร้างคุณประโยชน์แก่มนุษยชาติ จำเป็นต้องกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่และเป็นที่ยกย่อง ไม่เลย ทุกคนเพียงแค่อำนาจตามพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น อะไรกันแน่? ไม่มีอะไรพิเศษ เพียงแต่สิ่งที่ถูกนำเสนอแก่แต่ละคนตามสถานการณ์ในชีวิตของพวกเขา สิ่งจำเป็นต่อสถานการณ์เฉพาะที่แต่ละคนต้องเผชิญ นั่นคือทั้งหมด มันเป็นอย่างนั้น พระเจ้าทรงจัดการชะตากรรมของแต่ละคน และเส้นทางทั้งหมดในชีวิตของแต่ละคนก็เป็นผลงานแห่งการดูแลอันดีงามของพระองค์ ดังนั้น ทุกช่วงเวลาและการพบเจอทุกครั้งก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน ให้เราลองยกตัวอย่าง: มีชายยากจนคนหนึ่งมาหาคุณ — พระเจ้าได้นำเขามาหาคุณ คุณควรทำอย่างไร? ช่วยเหลือเขา พระเจ้าผู้ซึ่งได้นำชายยากจนคนนั้นมาหาคุณ แนนอนด้วยความต้องการให้คุณปฏิบัติต่อชายยากจนนี้ตามที่พระองค์พอพระทัย กำลังเฝ้าดูคุณว่าคุณจะปฏิบัติอย่างไรจริงๆ

พระองค์ต้องการให้คุณช่วยเหลือ คุณจะช่วยเหลือหรือไม่? หากคุณทำสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย คุณก็จะก้าวไปสู่เป้าหมายสูงสุด: มรดกแห่งสวรรค์ ให้คุณนำภรรยาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใด ๆ และในทุกการพบเจอ เราต้องทำสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราทำ และเรารู้แน่ชัดว่าพระองค์ต้องการอะไรจากพระบัญญัติที่พระองค์ได้ประทานให้เรา มีใครกำลังขอความช่วยเหลือหรือไม่? จงช่วยเหลือเขา มีใครทำให้คุณชื่นเคืองใจหรือไม่? จงให้อภัยเขา คุณได้ทำให้ใครชื่นเคืองใจหรือไม่? จงรีบขอโทษและคืนดี มีใครชมเชยคุณหรือไม่? อย่าหยิ่งผยอง มีใครตำหนิคุณหรือไม่? อย่าโกรธ ถึงเวลาที่จะภาวนาหรือยัง? ภาวนา. ถึงเวลาที่จะทำงานหรือยัง? ทำงาน — และต่อไปเช่นนี้.

หากคุณได้ทำหรือเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว และตัดสินใจที่จะกระทำในลักษณะที่การกระทำของคุณเป็นที่พอใจแก่พระเจ้า โดยกระทำอย่างเคร่งครัดตามพระบัญญัติแล้ว

ทุกภารกิจที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของคุณก็จะได้รับการแก้ไขอย่างสมบูรณ์และน่าพอใจ.

เป้าหมายคือชีวิตที่สุขสันต์หลังความตาย; วิธีการคือการกระทำตามคำสั่งสอน ซึ่งต้องปฏิบัติตามในทุกสถานการณ์ของชีวิต ดูเหมือนว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่นี้ชัดเจนและง่าย และไม่มี ความจำเป็นที่คุณจะต้องทรมานตัวเองด้วยการกียากลำบาก คุณต้องกำจัดความคิดทั้งหมดเกี่ยวกับแผนการที่มีประโยชน์ ครอบคลุมกว้างขวาง และสากล ซึ่งถูกคิดค้นขึ้นโดยนักก้าวหน้า ออกไปจากจิตใจของคุณ และชีวิตของคุณจะถูกมองว่าเหมาะสมกับกรอบที่สงบสุข และค่อย ๆ

นำไปสู่เป้าหมายหลักอย่างเรียบง่าย ๆ จำไว้ว่าพระเจ้าไม่ลืมแม้กระทั่งน้ำเย็นแก้วเดียวที่ให้แก่ผู้ที่กำลังจะตายจากความกระหาย

คุณอาจกล่าวว่า "แต่เราจะเลือกและกำหนดวิถีชีวิตของเราได้อย่างไร?" เราจะกำหนดมันได้ทีไร!

หากเราเริ่มคิดเกี่ยวกับมัน จิตใจของเราจะสับสน มันดีกว่าและปลอดภัยกว่าที่จะยอมรับด้วยความถ่อมตน ความกตัญญู และความรัก การตัดสินใจที่พระเจ้าทรงประกาศผ่านสถานการณ์ของชีวิต ฉันจะดูแลคุณเอง!

ตอนนี้คุณอยู่ภายใต้หลังคาของพ่อแม่คุณแล้ว คุณต้องการอะไรอีก? ที่นี้อบอุ่น ปลอดภัย และสะดวกสบาย

ใช้ชีวิตของคุณโดยไม่ต้องปล่อยให้ความคิดล่องลอยไปไกลเกินไป และทำทุกอย่างที่จำเป็นอย่างขยันขันแข็ง "แต่คิดดูสิ คุณไม่สามารถอยู่แบบนี้ตลอดไปได้ คุณต้องเริ่มชีวิตของคุณเองในที่สุด — ชีวิตพิเศษของคุณเอง คุณควรทำอย่างไร? คุณจะคิดถึงมันได้อย่างไร? นี่คือวิธีที่ดีที่สุดในการคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้:

จงวางตัวคุณไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าและอธิษฐานขอให้พระองค์ทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆ ให้คุณตามที่พระองค์เห็นว่าเหมาะสม เพื่อที่ชะตากรรมของคุณจะไม่ขัดขวางคุณ แต่จะช่วยให้คุณบรรลุชีวิตที่เปี่ยมด้วยความสุขหลังความตาย โดยไม่ต้องฝันถึงโซโคซตาอันรุ่งโรจน์ ด้วยทัศนคตินี้ จงรอคอยอย่างอดทนให้พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับคุณในที่สุด เขาจะตัดสินใจตามสถานการณ์และความประสงค์ของบิดามารดาของท่าน

เมื่อท่านได้ยืนยันความคิดเหล่านี้แล้วและพบความสงบในพระเจ้า จงดำเนินชีวิตโดยไม่วางแผนที่ว่างเปล่า

และทำสิ่งที่ท่านมีหน้าที่ต่อบิดามารดา พี่น้อง ญาติพี่น้อง และทุกคน แต่จงอย่าคิดว่าชีวิตนี้ว่างเปล่า

ทุกสิ่งที่คุณทำในลักษณะนี้จะเป็นกิจหนึ่ง

และหากคุณทำมันด้วยความตระหนักรู้ว่ามันสอดคล้องกับพระบัญญัติและเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า

มันจะเป็นกิจที่น่ายินดีต่อพระเจ้า เช่นเดียวกันกับทุกสิ่งเล็กน้อย

ดูเหมือนว่าฉันได้อธิบายทุกอย่างให้คุณฟังแล้ว ฉันเพียงหวังว่าคุณจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสิ่งที่ได้เขียนไว้ ยืนยันมัน

และตั้งใจมั่นในสิ่งนั้น ฉันทำนายว่าคุณจะพบความสงบสุขอย่างสมบูรณ์ และจะไม่ถูกรบกวนด้วยความคิดเช่น

"ชีวิตของฉันไร้ค่า — ฉันไม่ทำอะไรที่เป็นประโยชน์" และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกันอีกต่อไป

มีเพียงหัวใจของคุณเท่านั้นที่ต้องถูกควบคุมไว้ มิฉะนั้นมันอาจนำความเดือดร้อนมาสู่คุณมากมาย

เป็นความจริงที่ชีวิตที่ไม่มีหัวใจนั้นเลวร้าย เพราะที่ใดไม่มีหัวใจ ที่นั่นจะมีชีวิตแบบใด? แต่ถึงกระนั้น

คุณก็ไม่ควรปล่อยให้มันมีอิสระอย่างเต็มที่ มันมีขอบเขต และหากปราศจากการชี้แนะที่เข้มงวด มันจะตกลงไปในหลุมทันที

ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้ใส่ใจในสิ่งที่ได้เขียนไว้ในจดหมายฉบับก่อน และตกลงที่จะประพฤติตนในลักษณะนี้ ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเหลือท่านด้วย!

พระเจ้าประทานชีวิตนี้แก่เราเพื่อให้เรามีเวลาเตรียมตัวสำหรับชีวิตต่อไป ชีวิตนี้สั้น แต่ชีวิตต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด แต่ถึงแม้จะสั้น ในระหว่างนี้เราสามารถเตรียมสิ่งของสำหรับนิรันดร์กาลได้

ทุกการกระทำที่ดีจะถูกส่งไปที่นั่นเป็นการบริจาคเล็กน้อย; การบริจาคทั้งหมดนี้จะกลายเป็นทุนรวม

ซึ่งดอกเบี้ยของมันจะกำหนดฐานะของผู้บริจาคตลอดกาล ผู้ที่ส่งการบริจาคมากขึ้นจะมีฐานะที่ร่ำรวยขึ้น; ผู้ที่ส่งน้อยลงจะมีฐานะที่น้อยลง พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบแทนทุกคนตามการกระทำของพวกเขา

นี่คือสิ่งที่เราควรให้ความสนใจในตอนนี้เป็น การส่งการมีส่วนร่วมไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และความกังวลนี้ไม่ได้ยากลำบากหรือเป็นภาระหนักหนาย่างที่คิด เพราะพระผู้เป็นเจ้าเองได้ทรงยืนยันไว้ว่า "เอกของเราไม่หนัก และภาระของเราไม่หนัก" (มัทธิว 11:30)

ฉันได้อธิบายเรื่องนี้ให้คุณฟังแล้วในแง่ของความคิดที่รบกวนคุณ

เพื่อขจัดความเศร้าของคุณที่คุณกำลังใช้ชีวิตโดยไร้จุดหมายและจะใช้ชีวิตทั้งชีวิตโดยไร้จุดหมายหากคุณยังคงใช้ชีวิตเช่นนี้ต่อไป โครงสร้างทั้งหมดของชีวิตคริสเตียนคือ: เชื่อในพระเจ้า ผู้ทรงเป็นตรีเอกานุภาพ ผู้ทรงช่วยเราให้รอดในพระเยซูคริสต์เจ้าโดยพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเมื่อได้รับพลังที่เติมไปด้วยพระคุณผ่านศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักรอันศักดิ์สิทธิ์ ให้ดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระวรสาร ได้รับแรงบันดาลใจจากความหวังว่าพระเจ้าจะทรงประทานสวรรค์แก่เรา แม้เราจะมีพยายามเพียงเล็กน้อยและถ่อมตน มีความศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเชื่อฟังพระองค์ ข้าพเจ้าได้เพิ่มข้อความนี้โดยเจตนาเพื่อให้ท่านได้เห็นที่เราในฐานะคริสเตียนควรกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยจิตวิญญาณเช่นไร เพราะบางคนกล่าวว่า "ทำ ทำ" และบางคนกล่าวว่า "เชื่อ เชื่อ" ทั้งสองอย่างจำเป็น: การรวมศรัทธากับการกระทำ และการกระทำกับศรัทธา

แต่ถึงกระนั้น จุดสำคัญหลักควรอยู่ที่การปฏิบัติตามพระบัญญัติ เราเชื่อแล้ว — จะต้องการอะไรอีก? จงรักษาพระบัญญัติ เพราะความเชื่อที่ปราศจากการกระทำก็ตายแล้ว

และขอขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงเลือกที่จะกำหนดคุณค่าของการกระทำของเรา

ไม่ใช่จากความกว้างขวางหรือความยิ่งใหญ่ของมัน แต่จากเจตนาภายในของเราในการกระทำเหล่านั้น

โดยทรงล้อมรอบเราไว้ด้วยโอกาสมากมายที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อว่าหากเราเอาใจใส่ต่อตนเอง

เราก็สามารถกระทำสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าได้ทุกนาที สำหรับเรื่องนี้ ไม่จำเป็นต้องไปต่างประเทศเหมือนพวกก้าวนำ

แต่ให้มองไปรอบๆ ตัวคุณทุกวันและทุกชั่วโมง; ที่ใดก็ตามที่คุณเห็นตราของพระบัญญัติ จงปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า

ด้วยความเชื่อมั่นว่าสิ่งนี้ และไม่ใช่การกระทำอื่นใด ที่พระเจ้าทรงต้องการจากคุณในขณะนี้

พยายามสร้างรากฐานของคุณให้มั่นคงยิ่งขึ้นในความคิดนี้ หันไปที่คุณทำเช่นนั้น

ความสงบจะเริ่มไหลเข้าสู่หัวใจของคุณจากความมั่นใจว่าคุณกำลังทำงานเพื่อพระเจ้าในทุกนาที การเริ่มต้นนี้ครอบคลุมทุกสิ่ง

แม้กระทั่งเมื่อคุณถูกบอกให้ซ่อมถุงเท้าของน้องชายของคุณ และคุณทำมันเพื่อพระบัญชาของพระเจ้า —

เพื่อเชื่อฟังและช่วยเหลือ — มันก็จะถูกนับเป็นส่วนหนึ่งของกิจการที่พอใจต่อพระเจ้า ดังนั้น ทุกอย่างก้าวนำ ทุกคำพูด

แม้กระทั่งทุกการเคลื่อนไหวและการมอง — ทุกสิ่งทุกอย่างสามารถกลายเป็นวิธีการเดินตามพระประสงค์ของพระเจ้า

และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นการก้าวไปสู่เป้าหมายสูงสุดในทุกนาที

นักก้าวนำคำนึงถึงมนุษยชาติทั้งหมด และอย่างน้อยที่สุด ก็คือประชาชนทั้งหมดของพวกเขาเอง

มนุษยชาติหรือประชาชนไม่ได้ดำรงอยู่เป็นหน่วยเดียวที่สามารถทำอะไรได้ในตอนนี้ มันประกอบด้วยบุคคล:

โดยการกระทำบางสิ่งเพื่อบุคคลหนึ่ง เราได้กระทำเพื่อมนุษยชาติทั้งหมด หากทุกคนโดยไม่ละเลยต่อชุมชนของมนุษยชาติ

ทำสิ่งที่สามารถทำได้สำหรับผู้ที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา ทุกคนก็จะทำสิ่งที่ทุกคนต้องการในทุกช่วงเวลา

และด้วยการตอบสนองความต้องการของพวกเขา ก็จะจัดสรรสิ่งที่ดีงามของมนุษยชาติทั้งหมด

ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่เพียงพอและผู้ที่ยากแค้น ผู้ที่อ่อนแอและผู้แข็งแกร่ง

แต่พวกเขายังคงคิดถึงประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งหมด และสิ่งที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา พวกเขาเพิกเฉย และปรากฏว่า

เมื่อไม่สามารถทำสิ่งที่ทำไปได้ และเพิกเฉยต่อสิ่งที่เฉพาะเจาะจง พวกเขาไม่ได้ทำอะไรเพื่อเป้าหมายหลักของชีวิตเลย

ในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ฉันได้ยินเรื่องราวต่อไปนี้มา

ทีมงานชุมนุมของกลุ่มคนหนุ่มสาวที่มีความกระตือรือร้นเพื่อประโยชน์ส่วนรวม—

นี่เป็นช่วงที่กระแสความก้าวนำเฟื่องฟูถึงขีดสุด—

มีสุภาพบุรุษท่านหนึ่งได้กล่าวสุนทรพจน์อันทรงพลังเกี่ยวกับความรักต่อมนุษยชาติและประชาชน ทุกคนต่างประทับใจ

แต่เมื่อเขากลับถึงบ้าน คนรับใช้กลับเปิดประตูซ้ำ — ซึ่งเขาไม่ได้คิดอะไรมาก จากนั้นก็เข้าไปในการนำเทียนมา

แล้วก็ยังมีบางอย่างเกิดขึ้นกับท่อ และในห้องก็ค่อนข้างเย็น... ในที่สุด

นักการกุศลของเราได้สูญเสียความอดทนและดูผู้รับใช้ของเขา ผู้รับใช้ได้คัดค้านอย่างใดอย่างหนึ่ง

และนักการกุศลได้ต้อยหน้าอกของเขา และด้วยเหตุนี้ เพื่อนของเรา ผู้ซึ่งเคยมีความรักใคร่ในมนุษยชาติอย่างแรงกล้า

ก็ไม่สามารถปฏิบัติต่อผู้คนได้แม้แต่คนเดียวอย่างถูกต้อง และในสมัยนั้น ในช่วงที่ความหลงผิดก้าวหน้าถึงขีดสุด ผู้หญิงทั้งดงามมักห่มเหตัวเองให้กับสำนักพิมพ์ โดยทิ้งแม่ของพวกเธอไว้โดยไม่มีขนมปังแม้แต่แผ่นเดียว แต่พวกเธอก็ยังคงฝันว่าพวกเธอกำลังก้าวไปข้างหน้าและทำงานเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ ปัญหาทั้งหมดเกิดจากการมองโลกในมุมที่กว้างเกินไป การลตสายตาลงอย่างถ่อมตัว มองดูเท้าของคุณ และคิดให้ออกว่าจะก้าวต่อไปอย่างไรนั้น เป็นวิธีที่แน่นอนที่สุด

ฉันบอกคุณทั้งหมดนี้อีกครั้งเป็นครั้งที่สองเพื่อให้มันฝังอยู่ในความทรงจำของคุณ และเพื่อปกป้องคุณจากความสับสนที่ความฝันที่ก้าวหน้าจะนำมาสู่จิตวิญญาน

| 18 |

บัดนี้ไม่มีสิ่งใดขัดขวางเราจากการหันไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ยังไม่ได้คำตอบ แต่เพื่อที่จะทบทวนอีกครั้ง กรุณาพยายามนึกถึงสิ่งที่ได้กล่าวไปแล้ว

เราได้ตกลงกันว่า มนุษย์มีระดับชีวิตสามระดับ (และระดับกลางห้า) ได้แก่ ระดับจิตวิญญาน ระดับจิตใจ และระดับร่างกาย; แต่ละระดับมีชุดความต้องการของตัวเอง ซึ่งเป็นธรรมชาติและติดตัวมาแต่กำเนิด; ความต้องการเหล่านี้ไม่ได้มีคุณค่าเท่ากันทั้งหมด บางอย่างมีความสำคัญสูงกว่าบางอย่าง และบางอย่างมีคุณค่าต่ำกว่า และการตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้อย่างสมดุลจะนำมาซึ่งความสงบสุขแก่บุคคล ความต้องการทางจิตวิญญานอยู่เหนือสิ่งอื่นใด และเมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว แม้สิ่งอื่นจะไม่ได้รับการตอบสนอง ก็ยังมีความสงบ แต่เมื่อไม่ได้รับการตอบสนอง แม้สิ่งอื่นจะได้รับการตอบสนองอย่างสมบูรณ์ ก็ไม่มีความสงบ นั่นคือเหตุผลที่การตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญานถูกเรียกว่าความจำเป็นเพียงหนึ่งเดียว

เมื่อความต้องการทางจิตวิญญานได้รับการตอบสนองแล้ว พวกมันจะสอนให้บุคคลนำความพึงพอใจจากความต้องการอื่น ๆ มาประสานกลมกลืนกับสิ่งเหล่านั้น เพื่อที่ทั้งสิ่งที่ทำให้จิตวิญญานพึงพอใจและสิ่งที่ทำให้ร่างกายพึงพอใจจะไม่ขัดแย้งกับชีวิตทางจิตวิญญาน แต่จะส่งเสริมซึ่งกันและกัน — และเกิดความกลมกลืนอย่างสมบูรณ์ในตัวบุคคลในทุกการเคลื่อนไหวและการแสดงออกของชีวิตของเขา: ความกลมกลืนของความคิด ความรู้สึก ความปรารถนา การกระทำ ความสัมพันธ์ และความเปลือยเปลือย และนี่คือสวรรค์! ในทางตรงกันข้าม เมื่อจิตวิญญานไม่พึงพอใจและความเป็นหนึ่งเดียวนี้ถูกสืบทอดไป ความต้องการอื่น ๆ ทั้งหมดก็จะกระเจาไปในทิศทางต่าง ๆ และแต่ละอย่างก็จะเรียกร้องสิ่งของตนเอง และเมื่อพวกมันสะสมมากขึ้น เสียงของพวกมันก็ดังขึ้นเหมือนเสียงในบazaar ทำให้คนยากจนหุนหัน และเขาก็วิ่งไปมาเหมือนคนบ้าเพื่อค้นหาความพึงพอใจ แต่เขาไม่เคยพบความสงบ เพราะเมื่อคนใดคนหนึ่งพอใจ คนอื่น ๆ ก็ไม่พอใจกับสิ่งนั้น และไม่คิดว่าตนเองด้อยกว่าคนที่ได้รับเกียรติและความพึงพอใจ จึงเรียกร้องของตนเองอย่างไม่ลดละ เหมือนกับเมื่อแม่ให้อาหารลูกคนหนึ่ง ลูกอีกห้าคนก็ร้องไห้โวยวาย นั่นคือเหตุผลที่มีเสียงดัง ความวุ่นวาย และความไร้ระเบียบในทุกทิศทางและในทุกสิ่งภายในตัวบุคคลเช่นนั้น นี่คือจุดกำเนิดของนิสัยที่วุ่นวายซึ่งได้กล่าวถึงไว้ก่อนหน้านี้ ซึ่งทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างภายในจิตใจเกิดความวุ่นวายและเสียการควบคุมมากขึ้น คนเช่นนี้ไม่มีวันพอใจกับอะไรเลย อยู่เสมอในสถานการณ์ที่คับขัน แล้วเมื่อเหนื่อยล้าก็ยืนอยู่ด้วยดวงตาที่โป่งออกมา คิดไม่ตกว่าจะทำอะไรดี จากนั้นก็หมุนไปหมุนมา และนี่คือความหยิ่งยโสและการทำลายจิตใจ!

นี่คือจุดที่คำถามเกิดขึ้น: เราควรทำอย่างไร? เราจะช่วยให้ด้านจิตวิญญานของเราเหนือกว่าและปกครองทุกสิ่ง นำความเป็นระเบียบมาสู่ชีวิตของเราได้อย่างไร?

ฉันจะบอกคุณล่วงหน้าว่าคำถามนี้จะไม่เกิดขึ้นหากชีวิตของเราพัฒนาไปตามที่ควรจะเป็น เพราะความต้องการทางร่างกายและอารมณ์เป็นธรรมชาติของเราเช่นเดียวกับความต้องการทางจิตวิญญาน และการตอบสนองความต้องการเหล่านี้ไม่สามารถนำมาซึ่งความวุ่นวายและความสับสนในชีวิตได้ด้วยตัวเอง เช่นเดียวกับการตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญานที่ไม่สามารถนำมาซึ่งความวุ่นวายและความสับสนในชีวิตได้ หากทุกสิ่งพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระเบียบและเป็นไปตามธรรมชาติ โดยมีความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกัน มนุษย์ก็จะมีชีวิตที่งดงาม ปลูกเมล็ดพันธุ์รดน้ำ ดูแลให้อบอุ่น — มันจะงอก แตกหน่อ มีลำต้นและใบ และในที่สุดจะออกดอกที่สวยงาม

เช่นเดียวกับมนุษย์ ให้พวกเขาพัฒนาตามลำดับธรรมชาติ — พวกเขาจะกลายเป็นคนที่ยอดเยี่ยมเสมอ แล้วทำไมเราถึงไม่เห็นตัวเองหรือผู้อื่นว่าเป็นคนที่ยอดเยี่ยม? ทำไมชีวิตของเราถึงบิดเบี้ยว?

จงจำไว้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับคุณหลังจากที่คุณดำดิ่งลงไปในวันนั้นหรือชีวิตที่ปั่นป่วน หลังจากทั้งหมดนั้น คุณได้ประสบกับความวุ่นวายภายในอย่างใหญ่หลวง ทำซ้ำสิ่งนี้หลายครั้ง และหากคุณไม่ระมัดระวัง คุณจะติดอยู่ในวังวนเดิม และชีวิตของคุณจะกลายเป็นเพียงความว่างเปล่าและความพินาศทางจิตวิญญาณ ดังนั้น เราไม่สามารถอธิบายความไม่เป็นระเบียบของเราได้ด้วยความจริงที่ว่า มีผู้คนที่ไม่เป็นระเบียบอยู่: เราถูกพาไปโดยพวกเขาและนำมาใช้ความไม่เป็นระเบียบของพวกเขาได้หรือไม่?

คุณเพิ่งเริ่มถูกอิทธิพลจากความไม่เป็นระเบียบนี้เท่านั้น ขณะที่การเลี้ยงดูของคุณถูกหล่อหลอมโดยอิทธิพลที่เป็นระเบียบของครอบครัวและญาติที่เคร่งศาสนาของคุณ ผู้อื่นซึ่งครอบครัวและญาติของพวกเขาใช้ชีวิตอย่างวุ่นวายและไม่เป็นระเบียบ จะดูดซับความไม่เป็นระเบียบนี้ตั้งแต่เด็ก และเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น ดังนั้น อาจเป็นเหตุผลว่าทำไมชีวิตของเราจึงเบี่ยงเบนไปจากเส้นทางตามธรรมชาติและเต็มไปด้วยความวุ่นวายที่ไม่เป็นธรรมชาติ

ไม่, นี่ไม่ได้อธิบายมัน เพราะคำถามยังคงอยู่: ความวุ่นวายนี้เข้ามาในวงคนนี้ได้ได้อย่างไร? มันมาจากไหนในครอบครัวและสังคม? พฤติกรรมภายนอกของบุคคลเป็นการสะท้อนถึงสภาวะภายในของพวกเขา ความวุ่นวายเข้ามาในครอบครัวและสังคมจากภายในบุคคล หากมันไม่ได้อยู่ข้างใน มันก็จะไม่มีอยู่ข้างนอก บัดนี้ภายนอกได้คืนให้กับภายในสิ่งที่ได้รับมาจากมัน และคำถามก็เกิดขึ้นอีกครั้ง: มันมาจากที่ไหนภายใน? และฉันจะพูดเพิ่มเติม: ความวุ่นวายภายนอกส่งผลกระทบต่อภายในและสร้างตัวเองขึ้นใหม่ที่นั่น เพราะเมล็ดพันธุ์และความโน้มเอียงต่อมันมีอยู่แล้วภายใน คุณสับสนในตอนนั้นและไม่สามารถหาความสงบได้ ทำไม? คุณยังคงเงิบ และฉันไม่ได้บอกคุณเพราะมันไม่ใช่เวลาที่เหมาะสม แต่ตอนนี้ฉันจะบอกคุณ ในช่วงสองวันนั้น เมื่อคุณทุ่มเทตัวเองเข้าไปในชีวิตที่วุ่นวาย คุณก็ถูกพัดพาไป และหัวใจของคุณก็เห็นอกเห็นใจหลายสิ่งหลายอย่าง หากไม่ใช่ทุกสิ่ง ความเห็นอกเห็นใจเหล่านี้ก่อให้เกิดความวุ่นวายและความสับสนภายในตัวคุณ เมื่อคุณกลับมาสติสัมปชัญญะ คุณก็เห็นบางสิ่งใหม่ในตัวเอง มีธรรมชาติของคุณบอกคุณว่าสิ่งใหม่นี้เป็นผลงานของคุณ และมันผิด และเริ่มลงโทษคุณสำหรับมัน เมื่อเชื่อฟังเสียงนี้

คุณจึงได้พูดทุกอย่างอย่างละเอียดและประเมินชีวิตนั้นอย่างถูกต้อง หลังจากนั้น หากคุณพบว่าตัวเองตกอยู่ในความวุ่นวายเช่นนี้อีกครั้ง และตั้งที่ฉันได้กล่าวไว้หลายครั้งแล้วว่า คุณเก็บหัวใจของคุณไว้ห่างๆ ไม่ปล่อยให้มันมีอิสระเมื่อมันเริ่มเร่งรีบไปหาความเห็นใจ คุณจะไม่ประสบกับความทุกข์ทรมานที่คุณเคยประสบมาก่อน แต่ฉันกล่าวถึงเรื่องนี้เพียงผ่านๆ เท่านั้น ประเด็นของฉันคือ คุณซึ่งมีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันมาจนถึงตอนนี้ ได้ความเห็นอกเห็นใจต่อความไม่เป็นระเบียบนี้มาจากไหน? ลองใช้เวลาสักครู่คิดดู แล้วคุณจะพบว่ามันอยู่ภายในตัวคุณมาตลอด เพียงแต่ถูกซ่อนไว้ และตอนนี้มันได้ออกมาแล้ว อิทธิพลภายนอกไม่ได้ให้สิ่งใหม่ใด ๆ แต่เพียงกระตุ้นสิ่งที่อยู่ภายในเท่านั้น ขอให้ฉันยกตัวอย่างให้คุณฟัง ข้าพเจ้าเคยเห็นผู้ป่วยโรคเรื้อน บุตรของพวกเขาเกิดมาอย่างดงามและเติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์แข็งแรง แต่เมื่อถึงเวลาโรคเรื้อนก็ปรากฏในตัวพวกเขา และพวกเขาก็เริ่มเป็นเหมือนบิดามารดาของตนและเหมือนผู้ป่วยโรคเรื้อนทั้งหลาย แล้วมันมาจากไหน? มันมาจากภายใน! แล้วมันมาจากไหน? มันได้รับมาตั้งแต่กำเนิด

จากสิ่งนี้ ไม่ยากที่จะสรุปได้ว่า หากเราเห็นความไม่เป็นระเบียบและความสับสนภายในตัวเราเอง — ในความคิด ความรู้สึกของเรา ความปรารถนา ความพยายาม และการกระทำ — และเราถูกดึงดูดเข้าไปในสิ่งเหล่านี้ ก็เพราะเมล็ดพันธุ์ของทุกสิ่งเหล่านี้ฝังอยู่ในธรรมชาติของเรา และเมล็ดพันธุ์ของความวุ่นวายนี้ ซึ่งเผยตัวออกมาพร้อมกับการเปิดเผยของพลังและความต้องการของเรา นำความสับสนมาสู่สิ่งเหล่านี้ และทำให้ชีวิตของเราทั้งหมดสับสนและวุ่นวาย ตอนนี้ขอให้เราพิจารณาว่าเมล็ดพันธุ์นี้มาจากไหน ข้าพเจ้าขอเสนอให้เราพิจารณาเรื่องนี้

เพราะฉะนั้นเราจะไม่สามารถหาคำตอบที่น่าพอใจสำหรับคำถามที่ได้ถูกกล่าวซ้ำหลายครั้งแล้วว่า: เราควรทำอย่างไร? ใครก็ตามที่ต้องการรักษาโรคให้หายขาดได้ต้องหาสาเหตุของมัน หากปราศจากสิ่งนี้ การรักษาจะไม่สามารถดำเนินไปอย่างถูกต้องและประสบความสำเร็จได้

ดังนั้นนี่คือสิ่งที่เราต้องหารู้กันในตอนนี้

แม้ว่าฉันได้เขียนถึงคุณเพื่อพิจารณาและสัญญากับตัวเองว่าจะพูดคุยเกี่ยวกับต้นตอของความวุ่นวายและความไม่สงบภายใน แต่ความจริงนั้นเป็นที่รู้จักอยู่แล้ว และคุณก็รู้ว่ามันมาจากไหน ดังนั้นจึงไม่มีอะไรต้องพูดคุยกันอีก มีเพียงการระลึกถึงสิ่งที่เราเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่านั้น

เราเชื่อว่าเมล็ดพันธุ์นี้ไม่ได้ถูกวางไว้ในธรรมชาติของเราโดยพระเจ้าผู้สร้างเมื่อพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ แต่ถูกนำเข้ามาภายหลังการสร้าง — โดยพลังแห่งการล้มลงของบรรพบุรุษของเราผู้แรก ซึ่งเมื่อได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติแล้ว ได้ทำลายและทำให้ธรรมชาติของเราเสียหายและถูกทำลาย ซึ่งพวกเขาได้ส่งต่อให้ลูกหลานของพวกเขา นั่นคือ มนุษยชาติทั้งหมด ดังนั้น สิ่งนี้จึงถูกส่งต่อมาถึงเราและเป็นสาเหตุของความสับสนและความวุ่นวายภายในตัวเรา ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของความวุ่นวายทั้งภายนอกและในชีวิตส่วนตัวของแต่ละบุคคล ทั้งในชีวิตครอบครัวและสังคม ทำให้ความผิดปกตินี้ แม้ว่าจะมีอยู่ในตัวเราตั้งแต่เกิด แต่กลับไม่เป็นธรรมชาติของเรา ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของมนุษย์

และไม่ได้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งจนหากปราศจากมันแล้วมนุษย์จะไม่ใช้มนุษย์อีกต่อไป แต่ตรงกันข้าม หากปราศจากมัน มนุษย์ก็ยังคงเป็นมนุษย์ที่แท้จริง นี่คือโรคของเรา และเพียงด้วยการกำจัดมันออกไปเท่านั้น

เราจึงจะสามารถมีสุขภาพที่ดีตามธรรมชาติที่ควรจะเป็นได้ ดังที่มันมาจากพระหัตถ์ของผู้สร้าง

ข้าพเจ้าจำความปรารถนาของท่านที่จะบรรลุถึงระดับของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ได้

รักษาตัวเองให้หายจากโรคที่กล่าวมาข้างต้น แล้วท่านจะกลายเป็นเช่นนั้น

จงจำไว้ว่าความวุ่นวายและความไร้ระเบียบภายในตัวเรานั้นเป็นสิ่งที่ติดตัวเรามาแต่กำเนิด

แต่ไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติสร้างมา; มันไม่ใช่ส่วนสำคัญของธรรมชาติของเรา

แต่ได้แทรกซึมเข้ามาในระหว่างส่วนที่เป็นธรรมชาติและรอบกวนมัน ทั้งในส่วนต่าง ๆ

ของกิจกรรมของเราและในความสัมพันธ์ระหว่างกัน หากมันเป็นธรรมชาติ

มันจะไม่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดที่เราประสบจากมัน สิ่งที่เป็นธรรมชาติคือความสุขของชีวิต

และสิ่งที่ขัดต่อธรรมชาตินั้นจะทรมานและทารุณมัน ในทางกลับกัน หากมันเป็นธรรมชาติ

ใครก็ตามที่ปรากฏว่าอิสระและบริสุทธิ์จากมันก็จะไม่ใช่มนุษย์อีกต่อไป แต่เรารู้จักชายผู้หนึ่งซึ่งบริสุทธิ์โดยสิ้นเชิงจากสิ่งนี้ และยังคงเป็นมนุษย์—มนุษย์ที่แท้จริง เราทราบด้วยว่าทุกคนที่สวมใส่พระองค์จะได้รับพลังในการชำระตนเองให้บริสุทธิ์

"*ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์*" (1 ยอห์น 3:3) และจะเป็นเหมือนพระองค์

จงจำไว้ว่า ข้าพเจ้าขออภัยว่า ความผิดปกตินี้เกิดขึ้นกับเราโดยธรรมชาติ แต่ไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้น —

จงจำสิ่งนี้ไว้และยึดมั่นในความเชื่อมั่นนี้ ความเชื่อมั่นนี้จะช่วยคำนวณความมุ่งมั่นของท่านในการรักษาโรคนี้

หากมันไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้น ก็ย่อมสามารถรักษาให้หายได้ ด้วยความหวังนี้

ใครเล่าจะไม่ได้รับแรงบันดาลใจที่จะรักษาตัวเอง? ธรรมชาติของเราในรูปแบบที่บริสุทธิ์นั้นน่ารักน่าเอ็นดู

เหล่าเทวดาเองก็มองดูด้วยความรักและความพิศวงเมื่อมันเป็นเช่นนั้น เราไม่ควรปรารถนาที่จะเห็นมันเช่นนั้นหรือ

และไม่ใช่ในผู้อื่น แต่ในตัวเราเอง? ความสุขและความเป็นอยู่ที่ดีทั้งหมดของเราขึ้นอยู่กับภารกิจนี้ออกไป

เพราะเมื่อมันหายไป อะไรจะขัดขวางเราจากการอยู่ในสภาวะแห่งความสุขและรู้สึกว่าเป็นเช่นนั้น? ในทางตรงกันข้าม

หากโรคนี้เป็นธรรมชาติ มันก็ไม่สามารถรักษาได้ มันจะคงอยู่ตลอดไป

ไม่ว่าคุณจะพยายามขับไล่มันออกไปมากเพียงใดก็ตาม ยอมรับความคิดนี้ และคุณจะยอมแพ้ โดยบอกตัวเองว่า: ใช่

นั่นต้องเป็นความจริง และนี่คือความพึงพอใจที่ร้ายแรงซึ่งเมื่อจมลงไปนั้นแล้ว ผู้คนจะปล่อยตัวเอง *ให้ตกอยู่ใน "การเสเพล*

จนทำทุกสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยความไม่รู้จักพอ" (เอเฟซัส 4:19)

และขออภัยอีกครั้ง: จงยึดมั่นในความเชื่อมั่นว่าความไม่เป็นระเบียบของเราไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติสร้างมา

และอย่าฟังผู้ที่พูดว่า: จะถกเถียงกันไปทำไม นี่คือสิ่งที่เราเป็นมา ไม่มีอะไรที่เราจะทำได้ เราไม่ได้ถูกสร้างมาแบบนั้น

และหากเราควบคุมตัวเองอย่างถูกต้อง เราก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองได้

ฉันกำลังอธิบายทั้งหมดนี้ให้คุณฟังเพื่อให้คุณได้รับแรงบันดาลใจในการควบคุมตัวเองและไม่ยอมให้ตัวเองต้องทนทุกข์ทรมานอีกเหมือนที่เคยเป็นมา แต่ให้กำจัดความเป็นไปได้ของความทุกข์ทรมานเช่นนั้นออกไปเสีย

การจะบรรลุเป้าหมายนี้ได้อย่างไรนั้นเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณา

ฉันจะพูดต่อไป สิ่งที่เกิดขึ้นกับเราเป็นผลมาจากอาชญากรรมของบรรพบุรุษของเราคืออะไร? ธรรมชาติของเราไม่ได้เปลี่ยนแปลง ส่วนต่าง ๆ และพลังของธรรมชาติของเราไม่ได้เปลี่ยนแปลง กฎหมายและข้อกำหนดก็ยังคงเหมือนเดิม แต่จิตสำนึกของเราไม่ได้ไปในทิศทางที่ถูกต้องพร้อมกับเสรีภาพ ดังนั้นจึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ และอำนาจของเราเสียไป และด้วยการละเมิดคำสั่งเดิมของสิ่งเหล่านี้ จึงเกิดความวุ่นวายในกิจกรรมทั่วไปและชีวิตของมนุษย์ขึ้นมา จนก่อให้เกิดกลุ่มพลังทำลายล้างชนิดพิเศษขึ้น — ความปรารถนาที่ไม่เป็นธรรมชาติแก่เรา แต่ได้ทรงอำนาจมากจนสามารถควบคุมอำนาจของเราได้ตามใจชอบ นี่คือวิธีที่ทุกสิ่งเกิดขึ้น

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นเพื่อความสุข และโดยเฉพาะในพระองค์ ผ่านการมีชีวิตอยู่ร่วมกันกับพระองค์ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงหาใจกลมหายใจแห่งชีวิตของพระองค์เข้าไปในใบหน้าของเขา ซึ่งก็คือวิญญาณ ตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว คุณสมบัติที่สำคัญของจิตวิญญาณคือความสำนึกและเสรีภาพ และการเคลื่อนไหวที่สำคัญของมันคือการสารภาพพระเจ้า ผู้สร้าง ผู้ทรงพระกรุณา และผู้ให้รางวัล พร้อมกับความรู้สึกของการพึ่งพาอย่างสมบูรณ์ต่อพระองค์ ซึ่งแสดงออกผ่านมุมมองที่รักใคร่ต่อพระเจ้า

การเอาใจใส่ต่อพระองค์อย่างไม่หยุดยั้งและความเกรงกลัวอย่างนอบน้อมต่อพระองค์ พร้อมด้วยความปรารถนาที่จะทำสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระองค์เสมอ ตามคำแนะนำของผู้บัญญัติกฎหมาย — มโนธรรม — และด้วยการละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อจะได้ลิ้มรสพระเจ้าองค์เดียวและดำรงชีวิตและชื่นชมยินดีในพระองค์เพียงผู้เดียว มนุษย์ได้รับสติปัญญาและเสรีภาพในจิตวิญญาณ แต่ไม่ใช่เพื่อให้เขาเกิดความหยิ่งยโสและดื้อรั้น

แต่เพื่อให้เขาตระหนักว่าทุกสิ่งทุกอย่างมาจากพระเจ้า และเพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ในพระเจ้า เขาจึงสามารถนำทุกสิ่งทุกอย่างไปสู่เป้าหมายเดียวนี้ได้อย่างอิสระและมีสติปัญญา เมื่อเขาอยู่ในสภาพเช่นนั้น เขาจะดำรงอยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าจะดำรงอยู่ในเขา พระเจ้า ผู้ประทับอยู่ในมนุษย์ มอบพลังแห่งจิตวิญญาณให้มนุษย์ปกครองจิตวิญญาณและร่างกายของตนเอง และยิ่งกว่านั้น

ยังให้อำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกตนเองด้วย นี่คือสภาพดั้งเดิมของมนุษย์ พระเจ้าทรงปรากฏแก่บรรพบุรุษมนุษย์คนแรกและทรงยืนยันสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดด้วยพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ โดยทรงบัญชาให้พวกเขารู้จักพระองค์แต่เพียงผู้เดียว รับใช้พระองค์แต่เพียงผู้เดียว และดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว เพื่อที่พวกเขาจะไม่สับสนเกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พระองค์จึงประทานบัญญัติเล็กๆ ให้พวกเขา: คืออย่ากินผลไม้จากต้นไม้ต้นหนึ่ง ซึ่งพระองค์เรียกว่าต้นไม้แห่งความรู้ดีรู้ชั่ว ดังนั้นบรรพบุรุษของเราจึงเริ่มมีชีวิตและมีความสุขในสวนสวรรค์

วิญญาณที่เคยพ่ายแพ้ต่อความหยิ่งยโสและตกลงมาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ได้เกิดความอิจฉาต่อพวกเขาและนำพาพวกเขาให้หลงผิด โดยล่อลวงให้พวกเขาฝ่าฝืนบัญญัติเล็กน้อยที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการเสนอแนะอย่างเขี้ยววนว่า หากได้ลิ้มรสผลไม้ไม่ต้องห้ามนั้น

พวกเขาจะได้สัมผัสกับความสุขอันล้นพ้นจนไม่อาจจินตนาการได้ — พวกเขาจะกลายเป็นดังเทพเจ้า พวกเขาเชื่อ — และลืมนึก การชิมอาจไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่การที่พวกเขาเชื่อโดยที่ไม่รู้ว่าใครบอกนั้นเป็นเรื่องไม่ดี บางทีเรื่องนี้อาจไม่สำคัญนักหากไม่ใช่เพราะความคิดและความรู้สึกที่เลวร้ายต่อพระเจ้าซึ่งวิญญาณชั่วร้ายได้ปลุกฝังไว้ในใจ พวกเขาเหมือนยาพิษ

มันบอกพวกเขาว่าพระเจ้าห้ามไม่ให้พวกเขาชิมผลไม้จากต้นไม้เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่กลายเป็นพระเจ้าเอง พวกเขาเชื่อเช่นนั้น แต่เมื่อเชื่อเช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงความคิดที่เป็นการดูหมิ่นพระเจ้าได้

ราวกับว่าพระองค์อิจฉาพวกเขาและไม่เมตตาต่อพวกเขา และเมื่อยอมรับความคิดเช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อพระองค์และการตัดสินใจที่ตั้งใจได้ ดังนั้นเราเองก็จะเอาสิ่งที่คุณไม่ต้องการให้เรามี ดังนั้นนี่คือสิ่งที่พวกเขาคิดเกี่ยวกับพระเจ้า และเราคิดว่าพระองค์ทรงดีเหลือเกิน เอาละ เราจะจัดการทุกอย่างด้วยตัวเองโดยไม่สนใจพระองค์

ความคิดและความรู้สึกเหล่านี้เป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรงมาก! พวกเขาแสดงถึงการแยกตัวออกจากพระเจ้าอย่างชัดเจน และการกบฏอย่างไม่เป็นมิตรต่อพระองค์ สิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวพวกเขาคือสิ่งเดียวกับที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นของวิญญาณชั่ว: เราจะตั้งบัลลังก์ของเราเหนือเมฆ และจะเป็นเหมือนพระเจ้าผู้สูงสุด — และนี่ไม่ใช่ความคิดที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว แต่เป็นการตัดสินใจอย่างไม่เป็นมิตร ดังนั้น จิตสำนึกจึงกลายเป็นความหยิ่งยโส และเสรีภาพก็กลายเป็นความเอาแต่ใจตนเอง

รับเอาการจัดวางชะตากรรมของตนเองไว้แต่เพียงผู้เดียว

การตกจากพระเจ้าจึงสมบูรณ์พร้อมด้วยความรังเกียจอย่างสิ้นเชิงและการกบฏอย่างศัตรูต่อพระองค์ ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงถอนพระองค์ออกจากอาชญากรเหล่านี้ — และพันธะแห่งชีวิตที่เชื่อมโยงกันก็ถูกทำลายลง

พระเจ้าทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งและทรงครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง

แต่พระองค์ทรงเข้าสู่สิ่งมีชีวิตที่มีอิสระเมื่อพวกเขาสละตนเองต่อพระองค์ เมื่อพวกเขาปิดกั้นตนเอง

พระองค์ไม่ทรงละเมิดความเป็นอิสระของพวกเขา แต่ทรงรักษาและค้ำจุนพวกเขาโดยไม่ทรงเข้าสู่ภายใน ดังนั้น

บรรพบุรุษของเราจึงถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพัง หากพวกเขาได้สำนึกผิดอย่างรวดเร็ว บางทีพระเจ้าอาจกลับมาหาพวกเขา

แต่พวกเขายังคงดื้อรั้น และแม้เมื่อถูกเผชิญหน้าอย่างชัดเจน ทั้งอาดัมและเอวาต่างก็ไม่ยอมรับผิด การพิพากษาจึงตามมา

และการลงโทษในรูปแบบของการถูกขับออกจากสวรรค์ จากนั้นพวกเขาก็ได้สติ แต่ทุกอย่างก็สายเกินไปแล้ว

พวกเขาต้องทนรับการลงโทษที่ถูกกำหนดไว้แก่พวกเขา และรวมถึงพวกเราทั้งหมดในเผ่าพันธุ์ของเราด้วย

ขอขอบคุณพระเจ้าผู้ทรงเมตตาทุกสิ่ง ที่พระองค์ได้ถอนพระองค์ออกจากเรา แต่ไม่ได้ทอดทิ้งเราไว้

โดยจัดเตรียมทางที่ยอดเยี่ยมเพื่อให้เราได้กลับมาอยู่ร่วมกับพระองค์อีกครั้ง

แต่นั้นได้ทำเกินไปหน่อย เราต้องให้ความสนใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นภายในมนุษย์ นี่คือนั่นที่ที่เกิดขึ้น:

วิญญาณมีอำนาจเหนือจิตและร่างกายเพราะมันอยู่ในความสัมพันธ์ที่ดำรงอยู่กับพระเจ้าและได้รับพลังศักดิ์สิทธิ์จากพระองค์

เมื่อความสัมพันธ์ที่ดำรงอยู่กับพระเจ้าสิ้นสุดลง การไหลของพลังศักดิ์สิทธิ์ก็หยุดลง

วิญญาณที่ถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังไม่สามารถเป็นผู้ปกครองจิตและร่างกายได้อีกต่อไป

แต่ถูกพัดพาไปและเข้าครอบครองมันเอง ความอ่อนไหวทางอารมณ์ครอบงำมนุษย์ และผ่านความอ่อนไหวทางอารมณ์

ความเป็นกายภาพ และเขาก็กลายเป็นคนอ่อนไหวและโลกาภิวัตน์ จิตวิญญาณยังคงเหมือนเดิม แต่ไร้พลัง

มันประกาศการดำรงอยู่ของตนผ่านความกลัวพระเจ้า ผ่านความกังวลของจิตสำนึก

ผ่านความไม่พอใจกับสิ่งใดก็ตามที่ถูกสร้างขึ้น แต่ข้อเรียกร้องของมันไม่ได้รับการพิจารณา

และจะได้รับการพิจารณาเพียงเท่านั้น โดยให้ความสนใจทั้งหมดไปที่การจัดเตรียมชีวิตทางโลกซึ่งวิญญาณถูกกำหนดไว้ —

และชีวิตที่เน้นทางวัตถุมากกว่า

เพราะชีวิตทางโลกถูกเป็นตัวกลางโดยร่างกายและทุกสิ่งที่ทางกายภาพนั้นจับต้องได้มากกว่าและดูเหมือนจะจำเป็นมากกว่า

เมื่อเกิดความบิดเบี้ยวของระเบียบในความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของธรรมชาติของเรา

มนุษย์ก็ไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริงได้อีกต่อไป ไม่สามารถจัดลำดับความต้องการ ความปรารถนา

และความรู้สึกของตนได้อย่างเหมาะสม สิ่งเหล่านี้กลับสับสนวุ่นวาย และความไร้ระเบียบก็กลายเป็นลักษณะเด่นของพวกเขา

แต่สภาพอันน่าเศร้านี้คงทนได้ หากไม่ใช่เพราะกิเลสตัณหา — เพราะกิเลสตัณหาได้เกิดขึ้นและครอบงำมนุษย์

ดูสิว่าความโกรธได้โจมตีผู้ที่โกรธแค้นเหมือนไข่ ความอิจฉาทำให้คนอิจฉาหมดแรงจนกลายเป็นสีน้ำเงิน

ความเศร้าโศกทำให้คนเศร้าโศกแห่งเหือดจนเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก ความหลงใหลทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้น

พวกมันเข้ามาพร้อมกับตัวตน ทันทีที่บรรพบุรุษกล่าวกับตัวเองว่า "นี่คือตัวฉัน" ตัวตนก็เข้ามาในตัวเขา —

ทั้งพิษและเมล็ดพันธุ์ของชาติตน จากนั้นก็พัฒนาเป็นความหลงใหลมากมาย: ความภูมิใจ, ความอิจฉา, ความเกลียดชัง,

ความเศร้า, ความสิ้นหวัง, ความใคร่, และความใคร่ทางกาม — พร้อมกับลูกหลานมากมายหลากหลายของพวกเขา

เมื่อได้เพิ่มจำนวนขึ้นภายในแล้ว พวกมันก็รบกวนสภาพที่วุ่นวายอยู่แล้วให้ยิ่งวุ่นวายมากขึ้น

นี่คือลักษณะของความทุกข์ทรมาน จิตวิญญาณกลายเป็นหลงตัวเองและตามใจตนเอง

ด้วยเหตุนี้มันจึงสูญเสียพลังและตกอยู่ภายใต้การครอบงำของจิตและร่างกายและทุกสิ่งภายนอก

ดังนั้นจึงเกิดความวุ่นวายของความต้องการและความปรารถนาทางจิตใจและร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความยิ่งใหญ่ของมัน

ความยิ่งใหญ่ที่ถูกถ่ายทอดไปยังความต้องการเหล่านั้นโดยจิตวิญญาณซึ่งถูกมันครอบงำ ในตัวมันเอง

ความต้องการเหล่านี้มีความพอประมาณและไม่ก่อความวุ่นวาย ความจริงที่ว่าพวกเขาไร้ขอบเขตและปั่นป่วนนั้น

เป็นเพราะจิตวิญญาณที่โหมกระหน่ำอยู่ภายใน เนื่องจากมันมีพลังอันไร้ขอบเขตโดยธรรมชาติ ดังนั้นความตะกละ

ความมีนเมา การสะสมเงินทอง... และสิ่งอื่นๆ อีกมากมายที่มนุษย์ไม่คิดจะควบคุม แต่โรคหลักคือความหลงใหล

ซึ่งเป็นทรรายจากภายนอก

ตอนนี้มันไม่ยากสำหรับคุณที่จะเสนอแนะ: อะไรคือสิ่งที่จำเป็นเพื่อฟื้นฟูทุกสิ่งในตัวเราให้กลับคืนสู่สภาพเดิม?

ฉันจะเขียนถึงคุณเกี่ยวกับเรื่องนี้ในครั้งต่อไป แต่ตอนนี้ คิดเกี่ยวกับมันก่อน

แล้วคุณได้คิดอะไรขึ้นมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่จำเป็นในการฟื้นฟูทุกสิ่งในตัวเราให้กลับคืนสู่ระเบียบเดิมหรือไม่? ไม่ว่าคุณจะได้คิดอะไรขึ้นมา ฉันก็จะทำของฉันต่อไป

เช่นเดียวกับที่เราไถลลงมาจากภูเขา เราต้องปีนกลับขึ้นไปบนภูเขาเช่นกัน เช่นเดียวกับที่โรคภัยไข้เจ็บมาเยือนเรา เราสามารถขับไล่มันออกไปได้ด้วยการกระทำในทางตรงกันข้าม เมื่อเราห่างไกลจากพระเจ้า เราต้องกลับมาหาพระองค์ เมื่อเราหลงทางเพราะสงสัยในพระวามะของพระเจ้า เราต้องฟื้นฟูความเชื่อที่สมบูรณ์ในพระวามะนั้น เมื่อเราสูญเสียศรัทธาในพระเจ้าและในพระเจ้า เราจึงตัดสินใจทำลายล้าง ดังนั้นเราต้องทำลายตนเองที่ทำลายล้างนี้ เมื่อตนเองที่ทำลายล้างนี้เกิดขึ้น จิตวิญญาณของเราสูญเสียพลังที่มีอยู่โดยธรรมชาติในการปกครองจิตและร่างกาย และในทางกลับกัน ตกอยู่ภายใต้แอกของการเป็นทาสของสิ่งเหล่านี้ — เราต้องฟื้นฟูพลังของจิตวิญญาณนี้ เมื่อพลังแห่งจิตวิญญาณถูกตัดขาด ความต้องการของจิตวิญญาณและร่างกายก็กระจัดกระจายไปในทิศทางต่างๆ และความสับสนเกิดขึ้นในความปรารถนาของเรา —

เราต้องนำความต้องการทั้งหมดเหล่านี้กลับมารวมเป็นหนึ่งเดียวและจัดตั้งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในลำดับของพวกเขา พร้อมกับสิ่งทำลายล้าง ความหลงใหลมากมายได้แทรกซึมเข้ามาในชีวิตของเรา ราวกับสัตว์ป่าที่คอยทรมาณเรา — เราต้องขับไล่ความหลงใหลเหล่านี้ออกไป

ดูว่าต้องการมากเพียงใด จากขนาดและความสำคัญของงานนี้เพียงอย่างเดียว คุณสามารถสรุปได้ว่าเราไม่สามารถรับมือกับมันได้ด้วยตัวเอง ไม่ว่ามันจะจำเป็นสำหรับเราเพียงใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราไม่อาจหวังที่จะบรรลุภารกิจสำคัญที่สุดนี้ได้ด้วยตนเอง เพราะก้าวแรกซึ่งขาดไม่ได้และไม่อาจก้าวต่อไปได้หากไม่มี นั่นคือการกลับคืนสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า นั่นอยู่เหนือกำลังของเราโดยสิ้นเชิง เราสามารถปรารถนาและแสวงหามันได้ แต่การจะทำให้สำเร็จนั้น ไม่ได้อยู่ในมือของเรา ใครเล่าจะสามารถลวงล้ำเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า หรือเปิดทางไปสู่พระองค์ได้? ใครเล่าจะทรงฤทธิ์ทางภาพพจน์ที่จะเอาสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาไปจากพระองค์ได้ และยิ่งไปกว่านั้น ยังบังคับให้พระเจ้าสถิตอยู่ในเรา เพื่อที่เราจะได้อยู่ในพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทุกสิ่งเหล่านี้ได้ถูกประทานให้แก่เราแล้ว แต่เรากลับดูหมิ่นและเหยียดหยามพระพักตร์ของพระเจ้าด้วยความไม่ไว้วางใจ และเหยียบย่ำอำนาจของพระองค์ด้วยเจตจำนงของเราเอง? คุณพูดว่า: ข้าพเจ้าสำนึกผิด — และข้าพเจ้าก็สำนึกผิดจริง แต่การตั้งเงื่อนไขนั้นไม่ใช่หน้าที่ของคุณ การสำนึกผิดอาจเกิดขึ้นได้ แต่เฉพาะเมื่อพระเจ้าทรงมีพระบัญชาและทรงยินยอมที่จะรับมันเท่านั้น แล้วมันคืออะไรในตัวของมันเอง?! คุณทำร้ายตัวเองและมันเจ็บ — แล้วอย่างไร?!

ดังนั้น การกลับมาเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าไม่ได้อยู่ในอำนาจของเรา เงื่อนไข วิธีการบรรลุผล และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมันไม่ได้อยู่ในมือของเรา ในขณะที่เดียวกัน มันสำคัญมากที่คุณต้องบรรลุการกลับมาเป็นหนึ่งเดียว — ทุกสิ่งทุกอย่างจะตามมาเองตามธรรมชาติ จิตวิญญาณจะรับพลังทันที ยับยั้งจิตและกาย จัดระเบียบความต้องการและความปรารถนา และขับไล่ความหลงใหลออกไป แต่จะเกิดขึ้นได้อย่างไร? ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้เพื่อให้ท่านเข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องคิดหนักว่าจะกลับคืนสู่พระเจ้าได้อย่างไร ไม่ว่าคุณจะได้คิดหนักแค่ไหน คุณก็จะไม่สามารถคิดอะไรออกได้;

หากแต่หากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะสถาปนาความสงบเรียบร้อยของการรวมตัวครั้งนี้ จงยอมรับด้วยความศรัทธาอย่างเต็มที่และใช้ประโยชน์จากมันด้วยความขอบคุณอย่างอบอุ่น และขอบคุณพระเจ้าผู้เมตตา ทุกสิ่งทุกอย่างได้ถูกทำให้สำเร็จ ถูกสถาปนา และถูกตีความไว้เพื่อจุดประสงค์นี้แล้ว! จงยอมรับและใช้มัน

ข้าพเจ้าจะไม่อธิบายให้ท่านทราบว่าทั้งหมดนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะกล่าวเพียงสิ่งสำคัญที่สุดว่า เพื่อฟื้นฟูจิตวิญญาณของเราและนำมันกลับคืนสู่พระเจ้า

จำเป็นที่พระวิญญาณของพระเจ้าต้องเสด็จลงมาสถิตในจิตวิญญาณนั้นและประทานชีวิตให้แก่มัน เพื่อเปิดทางให้พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมา พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าได้เสด็จลงมา ทรงรับสภาพมนุษย์ ทรงทนทุกข์ ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทรงฟื้นคืนพระชนม์ และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ในเรื่องนี้

พระบุตรของพระเจ้าเองทรงมอบหมายงานของพระองค์แก่พระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อพระองค์ได้ประกาศแก่สาวกของพระองค์ถึงการจากไปของพระองค์สู่พระบิดา และทรงปลุกความเศร้าโศกในใจพวกเขา พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาเพื่อปลอบประโลมใจว่า: "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า

การที่เราจากไปนั้นเป็นประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย ถ้าเราไม่ไป ผู้ลอบประโลมใจจะไม่มาหาท่าน แต่ถ้าเราไป เราจะส่งท่านมาหาท่าน" (ยอห์น 16:7) และก่อนหน้านั้น นักบุญยอห์นผู้ประกาศพระวรสาร นักเทววิทยาผู้ศักดิ์สิทธิ์ ได้อธิบายพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า: "ผู้ใดเชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้ว แม่น้ำน้ำชีวิตจะไหลจากภายในผู้นั้น" พระองค์ตรัสเพิ่มเติมว่า "พระองค์ตรัสอย่างนี้หมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งยังไม่ประทานแก่คนเหล่านั้น เพราะพระเยซูยังไม่ได้รับพระเกียรติ" (ยอห์น 7:38-39)

เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพระบุตรของพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงถ่อมพระองค์เองลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์และทนทุกข์ทรมาน เพื่อจะได้รับพระเกียรติและพระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้เสด็จมาสถิตอยู่กับผู้ที่เชื่อในพระองค์ พระองค์เสด็จมาและประทับอยู่ และการประทับของพระองค์ในผู้เชื่อนั้นลึกซึ้งถึงขนาดที่อัครทูตอีกท่านหนึ่งได้ถามพวกเขาด้วยความประหลาดใจว่า "พวกท่านไม่รู้หรือว่าท่านเป็นพระวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่าน?" (1 คร. 3:16)

ดังนั้นนี่คือสิ่งที่ท่านได้รับ พระบุตรของพระเจ้า ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ ทรงทนทุกข์ในเนื้อหนัง ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาจากพระบิดา ผู้ซึ่งเมื่อผู้ที่เชื่อในพระบุตรรับไว้แล้ว พระองค์จะทรงกระทำในพวกเขาตามสิ่งที่พระบุตรทรงอธิษฐานไว้ "เพื่อพวกเขาทั้งหมดจะเป็นหนึ่งเดียวกัน เหมือนที่พระองค์, พระบิดา, อยู่ในข้าพระองค์ และข้าพระองค์อยู่ในพระองค์ เพื่อพวกเขาจะอยู่ในเราเช่นกัน" (ยอห์น 17:21)

พระองค์ทรงกระทำสิ่งนี้อย่างไร? พระองค์ทรงรวมพระองค์เองเข้ากับจิตวิญญาณของผู้ที่เชื่อในพระบุตรของพระเจ้า และทรงทำให้จิตวิญญาณนั้นกลับมามีชีวิตอีกครั้ง และทรงนำมันกลับคืนสู่พระเจ้า นี่เรียกว่าการบังเกิดใหม่จากพระเจ้า ซึ่งทำให้ผู้เชื่อเป็นบุตรของพระเจ้าโดยพระคุณ ดังที่นักบุญยอห์นผู้ประกาศพระวรสารกล่าวว่า: "แต่บรรดาผู้ที่รับพระองค์ พระองค์ก็ประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า คือผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ ผู้ซึ่งมิได้บังเกิดโดยสายเลือด หรือโดยความประสงค์ของเนื้อหนัง หรือโดยความประสงค์ของมนุษย์ แต่โดยพระเจ้า" (ยอห์น 1:12-13) และมันกลายเป็นกฎแห่งชีวิตฝ่ายวิญญาณในพระเยซูคริสต์: "ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่โดยน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้" เพราะมีเพียง "สิ่งที่เกิดจากพระวิญญาณเท่านั้นที่เป็นพระวิญญาณ" (ยอห์น 3:5-6)

อย่าพยายามทำความเข้าใจว่าทำไมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจึงจำเป็นสำหรับการฟื้นฟูชีวิตที่แท้จริงในตัวเอง แต่จงยอมรับและยึดมั่นในสิ่งนี้ด้วยความเรียบง่ายและความจริงใจเหมือนความเชื่อของเด็ก หากคุณพยายามตั้งคำถาม ศัตรูจะมาและเหมือนที่เขาเคยทำกับเอวา จะกระชกคำล่อลวงให้คุณและสั่นคลอนความเชื่อของคุณ ทำให้คุณสูญเสียผลแห่งความเชื่อ เช่นเดียวกับที่มันยากจะเข้าใจในเวลานั้นว่าการกินผลไม้ไม่มีผลเช่นนั้น แต่สิ่งเหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นจากการกระทำแห่งการกินนั่นเอง

ดังนั้นจึงไม่อาจเข้าใจได้ว่าเหตุใดพระบุตรของพระเจ้าจึงต้องเสด็จมาเป็นมนุษย์ ทรงทนทุกข์ และเมื่อเสด็จขึ้นไปแล้วจึงทรงส่งพระวิญญาณลงมาเพื่อฟื้นฟูเรา — และกระนั้น การฟื้นฟูของเราขึ้นอยู่กับความเชื่ออย่างจริงใจในแผนการนี้ และทุกคนที่เชื่อและยอมรับด้วยความศรัทธา ก็ได้รับการฟื้นฟู

ดังนั้นอย่าสงสัยในพระบัญชาของพระเจ้า และฉันจะไม่พูดอะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก แม้ว่าโดยปกติแล้วจะมีการอธิบายเพิ่มเติมก็ตาม ฉันจะพูดเพียงไม่กี่คำเกี่ยวกับสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำในเรา คือการฟื้นฟูจิตวิญญาณของเรา อย่างไรก็ตาม ขอให้อดทนรอจดหมายฉบับต่อไปของฉัน

| 22 |

ฉันจะดำเนินการต่อ พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อเรา ทรงทำให้ความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นที่พอพระทัยด้วยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน และทรงคืนดีเราให้กลับคืนสู่พระเจ้า; ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์และประทับนั่งเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา ทรงเป็นผู้กลางในการวิงวอนเพื่อเราด้วยการวิงวอนที่ทรงทำให้เป็นที่พอพระทัย แต่พร้อมกับสิ่งนี้ พระองค์ทรงเป็นแหล่งที่มาของชีวิตมนุษย์ที่แท้จริงสำหรับเราด้วย พระองค์ทรงเปิดเผยความหมายของการเป็นมนุษย์ผ่านความเป็นมนุษย์ของพระองค์เอง และผู้เชื่อทุกคนเมื่อพวกเขาบังเกิดใหม่ จะได้รับเมล็ดพันธุ์แห่งชีวิตที่เหมือนพระคริสต์ ผู้ที่รับบัพติศมาในพระคริสต์จะสวมใส่พระคริสต์ สิ่งนี้ก่อให้เกิดพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในผู้เชื่อ แล้วอะไรเกิดขึ้นในตัวเราภายใต้พระคุณ?

แต่ก่อนอื่น ข้าพเจ้าขอให้ท่านระลึกไว้เสมอว่า เมื่อมีการกล่าวว่ามีสิ่งหนึ่งได้กระทำและสำเร็จโดยพระบุตรของพระเจ้า และอีกสิ่งหนึ่งโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราไม่ควรแบ่งแยกการกระทำแห่งการฟื้นฟูของพวกเขาในตัวเรา การกระทำนั้นมาจากพระเจ้าผู้เดียวอย่างแยกไม่ออก ซึ่งเราควรนมัสการในพระตรีเอกภาพ เหตุใดนักบุญเปาโลจึงกล่าวคำหักทลายอันเปี่ยมด้วยเมตตาต่อผู้ที่ท่านเขียนจดหมายฉบับนี้ถึง โดยกล่าวว่า "ตามพระประสงค์ของพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงรู้จักล่วงหน้า ผ่านการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณ เพื่อความเชื่อฟังและการประพรมพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ขอพระคุณและสันติสุขจงเพิ่มพูนแก่ท่านทั้งหลาย" (1 เปโตร 1:2); และนักบุญเปาโลสรุปจดหมายฉบับที่สองถึงชาวโครินธ์ด้วยคำหักทลายที่คล้ายกัน:

"พระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และความรักของพระเจ้าพระบิดา และพระสันติสุขของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด" (2 โครินธ์ 13:13) การกระทำที่ฟื้นฟูของพระเจ้า ผู้ซึ่งได้รับการนมัสการในพระตรีเอกภาพ ในตัวเรานั้นคือการสามัคคีกับจิตวิญญาณของเรา และการสามัคคีนี้ไม่ได้มาจากบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่มาจากพระบุคคลทั้งสามที่แยกจากกันไม่ได้ของพระเจ้า นั่นคือเหตุผลที่กล่าวกันว่าพระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระบิดาทรงเข้าสู่การสามัคคีกับเรา แม้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดา ตามพระสัญญาของพระองค์ พระองค์ทรงอยู่กับเราเสมอ (มัทธิว 28:20) ไม่ใช่ภายนอก แต่ภายใน เพราะพระองค์ตรัสว่า: "ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะรักษาคำของเรา และพระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะมาหาเขา และจะอยู่กับเขา" (ยอห์น 14:23) ดังนั้น พระบิดาและพระบุตรจึงสถิตอยู่ในเรา และดำรงชีวิตผ่านความเชื่อและความรัก ซึ่งแสดงออกผ่านการปฏิบัติตามพระบัญญัติ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในผู้เชื่อที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ข้าพเจ้าได้อ้างพระคัมภีร์ไว้แล้วเมื่อครั้งที่แล้วว่า "ท่านไม่รู้หรือว่าท่านเป็นพระนิเวศของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่าน?" (1 โครินธ์ 3:16) พระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อเรานั้นยิ่งใหญ่และเกินจะพรรณนาได้เพียงใด! พระเจ้าผู้ทรงเป็นตรีเอกภาพสถิตอยู่ในเรา หากเราซื่อสัตย์ต่อเงื่อนไขที่สิ่งนี้เกิดขึ้น!

แต่การสามัคคีกับพระเจ้าสำเร็จได้ด้วยพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเตรียมที่อยู่อาศัยไว้ในเรา และทรงสถิตอยู่ในเราพร้อมกับพระบิดาและพระบุตรของพระเจ้า การเตรียมที่อยู่อาศัยนี้ทำอย่างไร?

พระวิญญาณของพระเจ้าทรงกระทำอย่างลับๆ ต่อจิตวิญญาณของเราและทรงทำให้มันเคลื่อนไหว จิตวิญญาณของเราเมื่อถูกทำให้เคลื่อนไหวแล้ว จะฟื้นฟูความรู้ตามธรรมชาติเกี่ยวกับพระเจ้า ว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่ ทรงครอบครองทุกสิ่ง และทรงเป็นผู้ประทานรางวัล การตระหนักรู้ในเรื่องนี้ฟื้นฟูความรู้สึกของการพึ่งพาพระเจ้าอย่างสมบูรณ์และฟื้นฟูความยำเกรงพระเจ้า ทั้งสองสิ่งนี้รับกวนจิตสำนึก — พยานและผู้พิพากษาแห่งการกระทำและความรู้สึกของเรา ซึ่งในนั้นแทบไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงมองด้วยความโปรดปราน จิตสำนึกที่ทุกซักร้อน ประกอบกับความยำเกรงพระเจ้าและความรู้สึกพึ่งพาพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ทำให้บุคคลรู้สึกว่าจะสถานการณ์ของตนไร้ความหวัง: ข้าพเจ้าจะไปที่ไหนได้ ข้าพเจ้าจะหนีไปที่ใดได้? (สดุดี 138:7) แต่ไม่มีที่ใดให้หนีไปได้ เราถูกจับและอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า — ผู้พิพากษาและผู้ประทานรางวัล เรารู้สึกถึง "พระพิโรธของพระเจ้าจากสวรรค์ต่อความอธรรมและความไม่ชอบธรรมทั้งปวง" (โรม 1:18)

แต่แล้วข่าวดีของพระกิตติคุณก็มาถึงและนำเราออกจากปัญหา หากปราศจากพระกิตติคุณ การตื่นรู้ของจิตวิญญาณเช่นนี้จะพินาศ เพราะมันจะนำเราไปสู่ความสิ้นหวังอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ความดีของพระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นเพื่อให้การตื่นรู้ของจิตวิญญาณที่แท้จริงเกิดขึ้น และมาพร้อมกับพระออสเปิล. สำหรับผู้ที่, จากการตื่นรู้ของจิตวิญญาณ, ถามตัวเองว่า: ฉันจะไปที่ไหน, ฉันจะวิ่งไปที่ไหน? — พระออสเปิลประกาศว่า: ที่ไหนและทำไมต้องวิ่ง? มาอยู่ใต้ร่มเงาของไม้กางเขน — และคุณจะได้รับช่วยเหลือ. พระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อชำระบาปของเรา จงเชื่อในสิ่งนี้ แล้วท่านจะได้รับการอภัยบาปและได้พบกับพระเมตตาของพระเจ้า อัครสาวกทำเช่นนี้เสมอเมื่อเทศนาพระออสเปิล พวกเขาจะเตือนผู้คนให้ตื่นตัวแล้วกล่าวว่า: จงเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าที่ถูกตรึงกางเขน และท่านจะได้รับการช่วยเหลือ ดังนั้น ในคำเทศนาครั้งแรกของท่านในวันเพนเทคอสต์

นักบุญเปโตรได้ทำให้ชาวยิวตื่นตระหนกและกลัวมากจนพวกเขาเริ่มร้องตะโกนว่า: เราจะทำอะไรได้บ้างในตอนนี้? เราจะไปที่ไหนได้บ้าง? จากนั้นท่านได้เทศนาแก่พวกเขาว่า: "จงกลับใจใหม่ และให้ทุกคนในพวกท่านรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพื่อการอภัยบาป" (กิจการ 2:38) อัครสาวกผู้ศักดิ์สิทธิ์เปาโลได้จัดเรียงจดหมายถึงชาวโรมันในลักษณะที่ทำให้ทุกคนตกใจกลัวก่อน โดยกล่าวว่า

"พระพิโรธของพระเจ้าได้ปรากฏแก่ทุกคน" (โรม 1:18) และจากนั้นซีให้เห็นที่หลบภัยสำหรับทุกคน — ในความเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า (โรม 3:22 เป็นต้นไป)

เมื่อใครบางคนอยู่ในความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส และพบทางออกและที่หลบภัย พวกเขาจะคิดว่าไว้ด้วยความกระตือรือร้นเช่นนั้นเช่นกัน จิตวิญญาณของเรา เมื่อได้ยินข่าวดีแห่งความรอดในองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็คว้าไว้ด้วยกำลังทั้งหมดด้วยความหวังและความพร้อมที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งในพรแห่งพระกิตติคุณ การเตรียมตัวของจิตวิญญาณของเราทำให้พร้อมสำหรับการสื่อสารกับพระเจ้า และพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งจนถึงตอนนี้ได้กระทำอยู่ภายนอก กระตุ้นให้เราตื่นตัว ไม่ได้เข้ามาในเราโดยตรง แต่ผ่านทางศีลศักดิ์สิทธิ์ ผู้เชื่อกลับใจรับศีลล้างบาป และได้รับพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 2:38) นี่คือผลงานของการสามัคคีกับพระเจ้า — ที่มีชีวิตและทรงพลัง. ผลงานนี้ได้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในระหว่างการเทศนาครั้งแรกของอัครสาวกผู้ศักดิ์สิทธิ์, ได้ปรากฏให้เห็นหลังจากพวกเขา, และได้ปรากฏให้เห็นจนถึงทุกวันนี้, เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำนั้นถูกต้องตามสมควร.

ไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าเพียงลำพัง บางสิ่งบางอย่างต้องการให้เราทำ และสิ่งนั้นมีความสำคัญ พระวิญญาณของพระเจ้าทรง دلใจเรา และพระกิตติคุณทรงแสดงให้เราเห็นว่าเราควรทำอะไร สิ่งนี้มาจากพระเจ้า แต่เมื่อเราทำสิ่งนี้แล้ว พระเจ้าทรงหยุดและรอการตัดสินใจของเรา พระองค์ทรงกระทำสิ่งแรกเหมือนกับว่าทรงถามว่า: คุณต้องการจะออกจากปัญหาหรือไม่? นี่คือนี่ที่คุณควรทำ ขณะนี้คือเวลาที่สำคัญที่สุด ผู้ที่ก้มศีรษะต่อคำแนะนำจะเปิดประตูสู่การกระทำแห่งพระคุณต่อไป ซึ่งจะนำพวกเขาเข้าสู่โลกของผู้ได้รับการช่วยเหลือ ผู้ที่ไม่ก้มศีรษะจะตัดการกระทำแห่งพระคุณต่อไป และยังคงอยู่ในหมู่ผู้ที่กำลังจะสูญสิ้น อัครสาวกปอลเทศนาที่อาเรโอปาซัส หลังจากเทศนาแล้ว นักบุญดีโอนีซิอัสและคนอื่นๆ อีกไม่กี่คนติดตามเขาไปและรับบัพติศมา ขณะที่บางคนกล่าวว่า "คนพูดเพื่อเจ้านี้ต้องการจะพูดอะไร?" (กิจการ 17:18) และบางคนกล่าวว่า "เราจะฟังคำพูดของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ในโอกาสหน้า" (กิจการ 17:32)

พระเจ้าไม่ได้บังคับให้ใครได้รับความรอด แต่ทรงเสนอทางเลือกและทรงช่วยเหลือผู้ที่เลือกความรอดเท่านั้น หากเสรีภาพในการเลือกของเราไม่จำเป็น พระเจ้าคงทรงช่วยเหลือทุกคนในทันที เพราะ "พระองค์ทรงปรารถนาให้ทุกคนได้รับความรอด" (1 ทิโมธี 2:4) หากเป็นเช่นนั้น ก็จะไม่มีการพิพากษาเลย แต่เจตจำนงเสรีของเรานั้น ไม่ได้มีเหตุผลเสมอไป มันดีร้ายและไม่ยอมฟังพระเจ้าเอง และเพราะเหตุนี้ เราจึงต้องพิพากษา

ดังนั้นโปรดทราบประเด็นนี้ ต้องมีอยู่ในจิตวิญญาณเสมอเมื่อมีใครยืนอยู่ข้างผู้ที่กำลังได้รับการช่วยเหลือ ประกอบด้วยพฤติกรรมดังต่อไปนี้: หลังจากที่พระคุณปลุกความรู้สึกถึงความรุนแรงของสถานการณ์ และพระกิตติคุณชี้ทางออกให้แล้ว

หนึ่งต้องเพิ่มความตระหนักถึงความทุกข์ทรมานด้วยการตระหนักว่าตนเองเป็นผู้รับผิดชอบต่อทุกสิ่ง และกลับใจจากมัน เชื่อในประสิทธิภาพของวิธีการที่เสนอในการช่วยให้รอด; มีความปรารถนาที่จะได้รับการช่วยให้รอดในวิธีนี้และมีความหวังในมัน; แสดงความพร้อมอย่างเต็มที่ที่จะทำทุกสิ่งที่จะระบุไว้เป็นเงื่อนไขสำหรับการช่วยให้รอดด้วยใจทั้งหมด เมื่อทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในจิตวิญญาณของเรา สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือการดำเนินการสู่ศีลศักดิ์สิทธิ์ — และการมีส่วนร่วมกับพระเจ้าจะสำเร็จลุล่วง ขอให้เราสรุป: การกลับใจ, การปรารถนาความรอดในองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้รับความปลอบประโลมใจในสิ่งนั้น —

การกระทำเหล่านี้เป็นการกระทำที่หยุดพัก, เกิดขึ้นภายใน และพึงพอใจกับการปรากฏตัวในที่นั้น และการกระทำสุดท้าย: ความพร้อมที่จะทำทุกสิ่งที่เป็น — นี่คือนี่ที่แท้จริงสำหรับการช่วยเหลือให้รอดพ้น เพราะมันขึ้นอยู่กับเรา แผลงกำเนิดของกิจกรรมที่ช่วยเหลือให้รอดพ้น และชีวิตที่ได้รับการช่วยเหลือ ความพร้อมนี้ ครอบคลุมโดยที่มันถูกแสดงออกโดยเราเพียงลำพัง มันจะอ่อนแอ แต่เมื่อพระคุณของพระเจ้าสถิตอยู่ภายใน มันจะกลายเป็นอำนาจสูงสุด ไม่มีสิ่งใดขวางกั้นได้ และเอาชนะทุกสิ่งทุกอย่าง มันคือความกระตือรือร้นที่ไม่รู้จักพอในการทำให้พระเจ้าพอพระทัยและปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์อย่างจริงจังด้วยความเชื่ออย่างสมบูรณ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้าและความหวังในความรอดพ้นในพระองค์เพียงผู้เดียว มันบรรลุถึงพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้า

"เพื่อให้เราเป็นที่บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์ด้วยความรัก" (เอเฟซัส 1:4) ซึ่งพระเจ้าทรงทำให้เราตั้งใจกระทำความดี (ทิตัส 2:14)

ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะดึงความสนใจของท่านมาด้วยความกระตือรือร้นนี้ เพื่อที่ท่านจะได้มีความกระตือรือร้นเช่นเดียวกัน เมื่อมันปรากฏในส่วนของเรา พระคุณของพระเจ้าในส่วนของเราจะไม่ขาดที่จะทำทุกสิ่งอย่างสิ้นเหลือ

ดังนั้นเมื่อความกระตือรือร้นนี้ปรากฏ — ในขอบเขตของความเชื่อและการแสวงหาความรอด — แล้วทุกสิ่งก็ปรากฏ และการบรรลุความรอดของเราก็กำลังดำเนินไปอย่างไม่ต้องสงสัยและกำลังมาถึงจุดสิ้นสุด แต่เมื่อมันไม่อยู่ ก็ไม่มีอะไร: ผู้ที่ไม่กระตือรือร้นในการไถ่บาป ก็ไม่มีส่วนในความไถ่บาป

ข้างเป็นการอ้อมไกลเสียเหลือเกินที่ข้าพเจ้าต้องพาท่านมาถึงจุดนี้ แต่ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นข้อพิจารณาทั่วไปทั้งสิ้น บัดนี้ขอให้เราหันมาพูดถึงตัวท่านเองเถิด

| 23 |

ครั้งที่แล้ว ฉันเริ่มสรุปแล้วแต่ยังไม่เสร็จ แต่โดยหลักแล้วนั่นคือสิ่งที่ต้องทำ ข้อสรุปคือ: จงรู้ว่าความอิจฉาที่เราพูดถึง — ความอิจฉาที่กระตือรือร้น มีชีวิตชีวา ร้อนแรง และไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย —

เป็นสัญญาณว่าจิตวิญญาณของเราได้รับการฟื้นฟูความเข้มแข็งและสิทธิอันชอบธรรมของตนอีกครั้ง ผ่านการกลับคืนสู่พระเจ้าโดยพระคุณและการกระทำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เรามีความกระตือรือร้นเป็นครั้งคราว แต่พวกมันจะลุกโชนขึ้นแล้วก็จางหายไป ความกระตือรือร้นที่ลุกใหม้อยู่เสมอ ไม่หยุดยั้งและไม่เหน็ดเหนื่อย จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อจิตวิญญาณของเราได้รับพระพรจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น ดังนั้น เมื่อคุณมีความกระตือรือร้นเช่นนี้ แสดงว่าจิตวิญญาณของคุณได้รับการฟื้นฟูแล้ว และ — อย่างดั่งมันไป — มันจะควบคุมจิตและกายของคุณ ความต้องการทั้งหมดของธรรมชาติของคุณ

และความสัมพันธ์ทางโลกและพลเมืองทั้งหมดของคุณ และนำทุกสิ่งไปสู่สิ่งเดียว: การทำให้พระเจ้าพอใจและการไถ่บาป ตอบใช่หรือไม่

ข้าพเจ้าคิดว่ามันคงยากมากสำหรับท่านที่จะตอบคำถามนี้ และไม่ใช่เพียงเพราะความถ่อมตนเท่านั้น

ข้าพเจ้าจะช่วยท่านเอง อย่าสับสนระหว่างความกระตือรือร้นกับความอิจฉา

ความกระตือรือร้นทางจิตวิญญาณนั้นอุทิศตนทั้งหมดเพื่อความพอพระทัยของพระเจ้าและการไถ่บาปของจิตวิญญาณ มันเต็มไปด้วยความเกรงกลัวพระเจ้าและคอยจดจ่ออยู่กับพระเจ้าอยู่เสมอ

ระมัดระวังทุกประการไม่ให้สิ่งใดที่ไม่น่าพอใจต่อพระเจ้าเข้ามาในความคิด ความรู้สึก คำพูด หรือการกระทำของตน ตามที่มโนธรรมของตนซึ่งรักษาให้บริสุทธิ์ดุจกระจกเงา

มันปกป้องหัวใจของตนจากการผูกพันกับสิ่งใดก็ตามที่ไม่ใช่พระเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และด้วยความหวังของมัน

มันเคลื่อนย้ายไปสู่โลกอื่น ตัดขาดความหวังทางโลกทั้งหมด มันไม่หลีกเลี่ยงสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตชั่วคราว

แต่ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมันเป็นเพียงการเพิ่มเติมสำหรับมัน และการก็มีเพียงหนึ่งเดียว:

การทำให้พระเจ้าพอพระทัยและการไถ่บาป คุณเห็นไหม?

กรุณาหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างละเอียดและตรวจสอบตัวเองในเรื่องนี้ด้วย

นอกจากนี้ ควรคำนึงด้วยว่ามีทั้งความกระตือรือร้นและความกระตือรือร้นทางจิตวิญญาณ

และความกระตือรือร้นอย่างแรงกล้า แต่ทั้งหมดนี้ล้วนถูกนำไปใช้กับการจัดระเบียบชีวิตชั่วคราว

บางคนกระตือรือร้นในวิทยาศาสตร์ไม่เคยหลับนอน บางคนกระตือรือร้นในศิลปะ เดินทางไปทั่วโลก

บางคนกระตือรือร้นในอุตสาหกรรมและการค้า ไม่ละเว้นความพยายามใดๆ บางคนกระตือรือร้นในสิ่งอื่นๆ

ทั้งในชีวิตประจำวันหรือในสังคม ทั้งหมดนี้จะไม่เป็นปัญหา หากแต่ปัญหาคือเมื่อความอิจฉาใด ๆ

เข้ามาครอบงำความสนใจและพลังงานของคุณ มันจะดับความอิจฉาทางจิตวิญญาณ

ความอิจฉาทางจิตวิญญาณในลักษณะที่ดีที่สุด ดังที่ได้กล่าวไว้

จะยื่นขาต่อสิ่งที่เป็นจิตวิญญาณและทำให้ความปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมในสิ่งที่ทำให้ความอิจฉาทางจิตวิญญาณพึงพอใจลด

ลง สำหรับความอิจฉาประเภทอื่น ๆ ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงความน่ารังเกียจของพวกมันต่อจิตวิญญาณ

เพราะยังมีความอิจฉาที่ไร้สาระ (เกี่ยวกับเสื้อผ้าและสิ่งของที่คล้ายกัน) และความอิจฉาที่ชั่วร้าย — ซึ่งมุ่งร้ายและบาป

ขึ้นไปสู่การตอบสนองความปรารถนา สิ่งหลังนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ความกระตือรือร้นทางจิตวิญญาณเย็นลงเท่านั้น

แต่ยังเป็นอุปสรรคอย่างสิ้นเชิงต่อมันและกดขี่มันภายในตนเอง และหากมันเคลื่อนไหวในมโนธรรมของพวกเขาในทางใดก็ตาม

พวกเขาจะขับไล่และข่มเหงมันในผู้อื่น ดังนั้นจึงมีความกระตือรือร้นหลายประเภท! จงพิจารณาดูให้ดีว่าคุณมีสิ่งใดบ้าง

ความอิจฉาทางจิตวิญญาณไม่ได้ขับไล่จิตวิญญาณ (ทางวิทยาศาสตร์, ศิลปะ, โลกีย์, พลเมือง)

แต่เพียงปรับและจัดระเบียบมัน ให้มุ่งไปสู่สิ่งที่เหมือนกัน ไม่ให้อิจฉาส่งใดที่ขัดแย้งกับตัวเอง

มันขับไล่เพียงผู้ที่หลงตัวเองและเต็มไปด้วยอารมณ์เท่านั้น

และไม่อนุญาตให้พวกเขาปรากฏในวงชีวิตของผู้ที่มันได้ครอบครอง
มีเพียงกรณีเดียวเท่านั้นที่มันจะไม่ยอมหลีกเลี่ยงให้กับความหึงหวงทางจิตวิญญาณ นั่นคือ
เมื่อมันเห็นว่ากิจกรรมและการแสวงหาที่ตอบสนองความหึงหวงนี้ — ไม่ว่าจะเป็วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ฝีมือช่าง ชีวิตครอบครัว
การรับราชการ หรือหน้าที่ในสำนักงาน — ไม่ได้เปิดโอกาสให้มันได้หายใจ แต่กลับเบียดเบียน เย็นชา และดับมันลง
จากนั้นมันจะถอนรากถอนโคนบุคคลที่มันได้ครอบครองออกจากระเบียบของชีวิตที่ถูกควบคุมโดยความหึงหวงทางจิตวิญญาณ
และนำเขาไปสู่สถานที่ที่สิ่งเดียวที่มีความสำคัญคือการตอบสนองมัน — ความหึงหวงทางจิตวิญญาณ
คุณสามารถเดาได้ว่าฉันกำลังพูดถึงอะไร ใช่ไหม?

ข้าพเจ้ากำลังแยกความอิจฉาทางจิตวิญญาณที่แท้จริงออกจากสิ่งอื่นทั้งหมด
เพื่อให้ท่านสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามันคืออะไร และเกิดความอิจฉาในสิ่งนั้น
มันคือไฟที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามาจุดขึ้นบนโลก และเมื่อไฟนี้ตกลงบนพื้นดินแห่งธรรมชาติของเรา
มันจะเผาผลาญทุกสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ และกลั่นและชำระทุกสิ่งที่มีความจำเป็นให้บริสุทธิ์
อัครสาวกเข้าใจเรื่องนี้เมื่อท่านเขียนถึงชาวเธสะโลนิกา (เธสะโลนิกา): *"อย่าดับพระวิญญาณ"* (1 เธสะ. 5:19)
เพราะแม้ว่าพระวิญญาณนี้เป็นพระวิญญาณแห่งพระคุณ
การประทับอยู่ของพระองค์ในตัวเราเป็นเครื่องพิสูจน์โดยความร้อนแรงแห่งความกระตือรือร้นฝ่ายจิตวิญญาณ
และพระองค์จะถูกดับเมื่อความกระตือรือร้นนี้ถูกดับลง เขายังเข้าใจสิ่งนี้เมื่อเขาสอนชาวโรมัน: *"อย่าให้ใจของท่านเฉื่อยชา
แต่จงมีความร้อนรนในจิตวิญญาณของท่าน และให้บริการพระเจ้า"* (โรม 12:11)

ความขยันหมั่นเพียรและความขยันขันแข็งคือความกระตือรือร้นในตัวเอง
การเผาไหม้ด้วยจิตวิญญาณเป็นหลักฐานของการมีอยู่และประสิทธิภาพของมัน
การรับใช้พระเจ้าคือทิศทางและจิตวิญญาณของความกระตือรือร้นนี้ ด้วยแรงจูงใจเช่นนี้
อัครสาวกคนเดียวกันนี้ได้บัญชาแก่ชาวฟิลิปปีว่า: *"สิ่งใดที่เป็นความจริง สิ่งใดที่เป็นเกียรติ สิ่งใดที่เป็นธรรม
สิ่งใดที่เป็นบริสุทธิ์ สิ่งใดที่เป็นน่ารัก สิ่งใดที่เป็นสรรเสริญ สิ่งใดที่มีคุณค่า และสิ่งใดที่มีคุณงามความดี
ให้ท่านคิดถึงสิ่งเหล่านี้... และพระเจ้าแห่งสันติจะอยู่กับท่าน"* (ฟิลิปปี 4:8-9) นี่คือน้ำที่จิตวิญญาณซึ่งได้มีชีวิตขึ้นมาใหม่
สัมพันธ์เป็นหนึ่งในพระเจ้า มีความกระตือรือร้น และด้วยแรงแห่งความกระตือรือร้นนี้เอง
จึงรักษาความสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์นี้ไว้ได้ ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าแห่งสันติสุขจึงสถิตอยู่กับจิตวิญญาณนั้น —
เป็นพรอันประเสริฐสูงสุด ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน

การกำหนดทิศทางที่เหมาะสมของความกระตือรือร้น เขาเขียนถึงชาวโรมันว่า:
*"ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านทั้งหลายด้วยพระเมตตาของพระเจ้า ให้ท่านถวายร่างกายของท่านเป็นเครื่องบูชาที่บริสุทธิ์ มีชีวิต
และเป็นที่ยอมรับพระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่ท่านควรทำเพื่อถวายแด่พระองค์ และอย่าให้ตัวท่านเป็นไปตามโลกนี้
แต่จงเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านใหม่โดยการฟื้นฟูความคิด
เพื่อท่านจะได้พิสูจน์ให้เห็นว่าอะไรคือน้ำพระทัยที่ดีและเป็นที่ยอมรับและสมบูรณ์ของพระเจ้า"* (โรม 12:1-2)
การเปลี่ยนแปลงจิตใจคือการฟื้นฟูจิตวิญญาณของเราโดยพระคุณ เมื่อเราได้มีชีวิตใหม่แล้ว จิตใจจะละทิ้งการกระทำแห่งยุคนี้
และมุ่งมันแสวงหาแต่สิ่งที่เป็นที่ยอมรับพระเจ้าเท่านั้น โดยถวายตนเองทั้งหมดแด่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต
เป็นที่ชอบพระทัยและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า

ดังนั้นนี่คือความกระตือรือร้น นี่คือน้ำของมันเป็น และนี่คือทิศทางของมัน!
เนื่องจากความกระตือรือร้นนี้มีความสำคัญมาก คุณจะเห็นด้วยว่ามันคุ้มค่ากับความพยายามที่จะตรวจสอบว่าเรามีมันหรือไม่
และทำงานกับมัน

เทศกาลคริสต์มาสกำลังจะมาถึง ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีและส่งความปรารถนาดีมายังท่าน! ในขณะเดียวกัน
ข้าพเจ้าขออวยพรปีใหม่ให้ท่านด้วย บางทีข้าพเจ้าอาจจะไม่ต้องเขียนถึงท่านก่อนถึงเวลานั้น

| 24 |

ฉันได้แสดงความยินดีกับคุณในวันปีใหม่ผ่านไปแล้ว
และจากนั้นฉันก็คิดขึ้นมาว่าจะแสดงความยินดีกับคุณอีกครั้งและขอให้คุณได้รับสิ่งพิเศษ อะไรกันแน่?
ว่าคุณจะกลายเป็นคนใหม่ทั้งหมด ใหม่ขนาดไหน? ก็เหมือนกับชุดใหม่เอี่ยม: ทุกอย่างอยู่ในที่ของมัน
ไม่มีรอยเปื้อนหรือรอยยับให้เห็น มันแค่เปล่งประกายความสดชื่น นั่นคือสิ่งที่ฉันปรารถนาให้กับจิตวิญญาณของคุณ

ทางร่างกาย คุณเป็นเหมือนที่พูดกันเกี่ยวกับชุดเดรส ใหม่เอี่ยม สดใหม่ทั้งหมด แต่จิตวิญญาณของเราเข้าสู่โลกพร้อมกับสิ่งเก่าๆ และหากเราไม่เอาสิ่งเก่าเหล่านี้ออกไปจากมัน มันก็จะยังคงเก่าอยู่ โดยไม่ได้ลึ้มรสสิ่งใหม่ๆ สิ่งเก่าในจิตวิญญาณคือความหยิ่งโสและความหลงใหล ทั้งสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไปแล้วคุณก็จะกลายเป็นคนใหม่

ฉันจะเล่าตำนานให้คุณฟัง แล้วคุณก็จะเข้าใจชัดเจนขึ้นว่าทั้งหมดนี้เกี่ยวกับอะไร มีชายคนหนึ่งอาศัยอยู่ที่ไหนสักแห่งในทะเลทรายอันไกลโพ้น ภายในร่างกายของเขาป่วยหนัก ไม่ว่าจะปอด หัวใจ หรือตับ หรือทั้งหมดนั้นรวมกัน ความเจ็บปวดทรมานจนเขาอยากตาย เมื่อไม่มีความช่วยเหลือจากมนุษย์ที่จะคาดหวังได้ เขาจึงหันไปหาพระเจ้าด้วยการอธิษฐานอย่างแรงกล้า พระเจ้าทรงได้ยินเขา ในคืนหนึ่ง ขณะที่เขากำลังหลับไป เขามีนิมิต: มีทูตสวรรค์สององค์มาพร้อมกับมิด ตัดเขาออก นำส่วนที่ป่วยออกไป ทำความสะอาด ล้าง และหาด้วยบางสิ่งบางอย่าง จากนั้นพวกเขาก็เอาทุกอย่างกลับไปไว้ในที่เดิม โรยด้วยบางสิ่งบางอย่าง แล้วทุกอย่างก็เติบโตเข้าด้วยกันราวกับไม่เคยมีการตัดขาด เมื่อเขาตื่นขึ้น ชายชราที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ราวกับว่าเขาไม่เคยป่วยมาก่อน ใหม่เอี่ยมเหมือนชายหนุ่มในวัยหนุ่มสาว คุณเห็นสิ่งที่ฉันปรารถนาให้คุณไหม? ว่าทุกสิ่งในจิตวิญญาณของคุณจะถูกชำระให้สะอาดหมดจด สิ่งที่เจ็บป่วยและเก่าแก่จะถูกทิ้งไป ทุกสิ่งได้รับการรักษาและฟื้นฟูกลับคืนสู่ที่ของมัน และถูกโปรยด้วยน้ำแห่งชีวิต และคุณก็จะกลายเป็นคนใหม่ สดชื่น เต็มไปด้วยชีวิตที่สดใสและเปี่ยมด้วยความสุข

ฉันเล่าเรื่องนี้ให้หนึ่งในผู้ที่กำลังพัฒนาตนเองฟัง หลังจากที่เขาฟังจบ เขาก็อุทานว่า: โอ้ ถ้าเพียงแต่เหล่าเทวดาจะมาทำกับจิตวิญญาณของฉันเหมือนที่พวกเขาทำกับร่างกายของชายชราคนนั้น! ในคำอุทานนี้ เราสามารถได้ยินทั้งคำภาวนาและความปรารถนาที่จะผลึกฤทธิ์ที่ควรทำด้วยตนเอง ไปให้ผู้อื่นแทนได้ เพราะความเจ้าเล่ห์เช่นนี้ไม่ใช่สิ่งแปลกปลอมในหัวใจของเรา เราไม่ได้เกลียดชังความดี แต่เราล่งเลที่จะลงมือทำเพื่อมัน เทวดาจะไม่มาชำระล้างและเยียวยาจิตวิญญาณของเรา พวกเขาอาจให้คำแนะนำและคำตักเตือนแก่เรา แต่เราต้องทำทุกอย่างด้วยตนเอง ทุกวิถีทาง หรือเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ ได้ถูกมอบให้แก่เราแล้ว จงหยิบมันขึ้นมาใช้เองและตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไปโดยไม่สงสัยตัวเอง ไม่มีใครสามารถทำสิ่งนี้แทนคุณได้ แม้แต่พระเจ้าเองก็ไม่ได้เข้าสู่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของจิตวิญญาณด้วยพลังของพระองค์ แต่ทรงขอเข้าด้วยพระกรุณา

ฉันไม่ได้ถามคุณว่ารู้สึกอย่างไรกับเรื่องนี้: ไม่ว่าคุณต้องการชำระล้างตัวเองหรือโทษคนอื่นสำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านยังไม่ได้ทำมันอย่างถูกต้อง แต่เมื่อท่านทำแล้ว ข้าพเจ้าทำนายว่าท่านจะมีปรารถนาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็วอยู่บ่อยครั้ง: โอ้ หากแต่นางฟ้าจะมารับใช้และชำระทุกสิ่งให้สะอาด! แต่กระนั้น นางฟ้าจะไม่ทำสิ่งนี้แทนท่าน แม้ว่าพวกนางจะอยู่เคียงข้างท่านก็ตาม การชำระล้างต้องทำโดยตัวท่านเอง โดยไม่มีความเมตตาต่อตัวเอง แหล่งกำเนิดของงานนี้ภายในตัวเราคือความกระตือรือร้นที่มอบชีวิตซึ่งข้าพเจ้าได้เขียนถึงเมื่อครั้งที่แล้ว มันเป็นทั้งเครื่องตัดและมิด ซึ่งทำงานได้ดีมากเมื่อได้รับการปลอบด้วยพระคุณและถูกนำทางโดยการกระตุ้นเตือนของมัน มันสามารถไร้ความปรานีเมื่อเข้าสู่หัวใจ ตัดโดยไม่ฟังเสียงร้องของผู้ที่ถูกตัด แต่ด้วยสิ่งนี้ งานก็ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและไม่นานก็สิ้นสุดลง เพราะไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะต้องถูกตัด เมื่อทุกสิ่งถูกตัดออกไปแล้ว ความกระตือรือร้นก็ไม่ใช่มิดอีกต่อไป แต่เป็นผู้พิทักษ์ และมันหันความดุร้ายทั้งหมดของมันไปยังศัตรูแห่งความรอดพ้น ซึ่งไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงหนีจากการรบกวนของพวกเขาได้ และความไร้ยางอายของพวกเขาก็ไม่เคยปล่อยให้ใครอยู่ในความสงบ

ท่านทั้งหลายเห็นด้วยตนเองว่า ข้าพเจ้าได้หยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาเพื่อกระตุ้นให้ท่านต้องการที่จะตรวจสอบให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าท่านมีความหึงหวงเช่นนั้นหรือไม่ เพราะหากปราศจากสิ่งนี้ งานทางจิตวิญญาณของท่านจะไม่ก้าวหน้า และเมื่อมันไม่อยู่นั้นหมายความว่าจิตวิญญาณกำลังหลับไหล และเมื่อมันหลับไหล ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะพูดคุยเรื่องทางจิตวิญญาณ

| 25 |

ฉันอยากจะแบ่งปันความคิดที่ผุดขึ้นมาในใจฉันในวันฉลองพิธีล้างบาปของพระเยซูเจ้า ฉันตั้งใจจะถามคุณว่า คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับพิธีล้างบาปของคุณ? มันเป็นเพียงพิธีกรรมธรรมดา หรือมันให้อะไรกับคุณบ้าง? แต่แล้วฉันก็คิดว่ามันจะดีกว่ามากถ้าฉันตัดสินใจเรื่องนี้ด้วยตัวเอง และฉันก็ได้ตัดสินใจแล้ว

บัพติศมาให้สิ่งที่ไม่มียัง โดบนโลกนี้สามารถให้ได้ มันรวมและผสมผสานพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์เข้ากับธรรมชาติของเรา จนบุคคลหนึ่งออกมาจากอ่างบัพติศมาเหมือนกับผลิตภัณฑ์ที่ออกมาจากโรงงาน ตัวอย่างเช่น กระจกที่เพิ่มเงินลงในทองแดง กระจกทองแดงที่คล้ายกันแต่ไม่มีเงินดูเหมือนกันกับกระจกที่มีเงิน แต่ส่วนผสมของมันต่างกัน เสียงของมันต่างกัน และเกียรติและราคาของมันต่างกัน เช่นเดียวกับคนที่ได้รับศีลล้างบาปและคนที่ยังไม่ได้รับศีลล้างบาป ความแตกต่างคือผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปจะได้รับการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระหรรษทานของพระเจ้า เพราะผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปด้วยน้ำก็ได้รับศีลล้างบาปด้วยพระเจ้าด้วยเช่นกัน ภายนอกแล้ว เขาเป็นบุคคลเดียวกับผู้ที่ยังไม่ได้รับศีลล้างบาป แต่ในความเป็นจริง ในองค์ประกอบของพวกเขา ทั้งสองแตกต่างกัน และแตกต่างกันอย่างมาก

ดังนั้น ในพิธีศีลล้างบาปอันศักดิ์สิทธิ์

องค์ประกอบใหม่เหนือธรรมชาติจะถูกเพิ่มเข้าไปในองค์ประกอบตามธรรมชาติของเรา และมันจะยังคงซ่อนอยู่ภายในเรา ทำงานอย่างลับๆ เราได้รับศีลล้างบาปในวัยทารก และแม้ว่าเราจะไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเรา

แต่พระหรรษทานก็ยังคงรวมเข้ากับเราและเริ่มทำงานในตัวเราทันทีเกินกว่าที่เราจะรับรู้ได้

โดยความดีเพียงอย่างเดียวของพระเจ้า เพื่อเห็นแก่ความเชื่อของพ่อแม่ทูนหัวและพ่อแม่ของเรา เมื่อเราเติบโตขึ้น

เราไม่สามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจนภายในตัวเราเองว่าอะไรมาจากธรรมชาติของเราและอะไรมาจากพระคุณ

ซึ่งได้อยู่ในตัวเราตั้งแต่รับศีลล้างบาปแล้ว ไม่ได้อยู่นิ่งเฉย แต่ได้กระทำในวิถีทางของมันเอง แต่ในช่วงแรกเริ่ม

เมื่อผู้ใหญ่ได้รับการนำเข้าสู่ความเชื่อและรับศีลล้างบาป

การกระทำของพระหรรษทานก็ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในตัวพวกเขา ทั้งที่ตนเองรู้สึกได้และที่ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้

การเปลี่ยนแปลงในลักษณะนิสัยและชีวิตนั้นเห็นได้ชัดเจนเป็นพิเศษ เช่น เมื่อคนโกรธกลายเป็นคนอ่อนโยน

คนหยิ่งกลายเป็นคนถ่อมตน คนตระหนี่กลายเป็นคนใจกว้าง คนเสเพลกลายเป็นคนบริสุทธิ์ และอื่นๆ

สิ่งที่คล้ายกันนี้ย่อมเกิดขึ้นกับเราในอ่างศีลล้างบาปอย่างแน่นอน เมื่อเราเติบโตขึ้นและเห็นสิ่งดีในตัวเอง

เรามักจะภาคภูมิใจในสิ่งนั้น หรือให้ผู้อื่นภาคภูมิใจในตัวเรา โดยคิดว่าสิ่งนั้นเป็นผลมาจากตัวเราเอง แต่ในความเป็นจริงแล้ว

ทุกสิ่งที่ดีในตัวเราต้องยกย่องให้กับพระคุณของพระเจ้า ซึ่งเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งที่เป็นธรรมชาติในตัวเรา และมอบสิ่งต่าง ๆ

ให้เราโดยตรงจากพระองค์เอง

พระคุณทำงานอย่างลับๆ ในตัวเราตั้งแต่เด็ก

พระคุณได้รับการต่ออายุในตัวเราโดยศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งพระกายและพระโลหิต และสภาพแวดล้อมที่เราเติบโตขึ้น

หากเป็นสภาพแวดล้อมที่ซื่อสัตย์และเคร่งศาสนา จะเปิดโอกาสให้พระคุณทำงานในตัวเราผ่านการอบรมแบบคริสตชน

และเราเติบโตจากวัยเด็กและวัยรุ่นภายใต้เงื่อนไขซึ่งแตกต่างอย่างมากจากผู้ที่ไม่ได้รับศีลล้างบาป

ข้าพเจ้าเชื่อว่าคุณจะยินดีรับแนวคิดและความเชื่อที่ว่า คุณได้รับพร โปรดอย่าปฏิเสธ แต่จงขอบคุณแทน

ความเมตตาทำงานอย่างลับๆ แต่มักจะทะลุผ่านและแสดงออกในแรงกระตุ้นและกิจการอันศักดิ์สิทธิ์

หากคุณขัดเกลากตัวเองบ่อยขึ้น เดินตามวิถีคริสเตียน คุณจะสัมผัสกับการกระทำของพระคุณบ่อยขึ้น มีไฟอยู่ในไม้ แต่ซ่อนอยู่

เริ่มขัดไม้กับไม้ ควันจะปรากฏขึ้น และไฟจะปรากฏขึ้น มีไฟฟ้าในอำพันและซีผึ้งปิดผนึก แต่ไม่สามารถมองเห็นได้ ภูมัน

แล้วมันจะเผาตัวเองทันทีโดยดึงดูดอนุภาคเล็กๆ และแม้กระทั่งประกายไฟ โทรเลขเจียบ แต่ทันทีที่เครื่องเริ่มสร้างแรงเสียดทาน

ไฟฟ้าจะถูกปลุกขึ้นทันที และคุณจะเห็นว่ามันทำงานอย่างรวดเร็วเพียงใด

ดังนั้นเจ้าจึงเห็นแล้ว บุตรีผู้เป็นที่รักของพระเจ้า ว่าปัญหาคืออะไร! เจ้าต้องพยายามดำเนินชีวิตตามวิถีคริสเตียน

และพระคุณของพระเจ้าจะปรากฏให้เห็นถึงความมีชีวิตชีวาของพระองค์ในตัวเจ้าอยู่เสมอ มีดวงอาทิตย์ไฟฟ้าอยู่ ทำไมล่ะ?

เพราะมีไฟฟ้าจำนวนมากที่ถูกผลิตขึ้นโดยอุปกรณ์บางอย่าง และถูกเก็บรักษาไว้ในสภาพของการกระตุ้นเช่นนี้

ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านกลายเป็นดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงสว่างด้วยตนเอง

ภายใต้พระคุณที่ได้ประทานแก่ท่านและดำรงอยู่ในตัวท่าน และดังนั้นเราจึงกลับมาสู่สิ่งเดียวกัน: ท่านไม่ควรสงสารตนเอง

แต่ควรตัดและขัดเกลากตัวเอง มิฉะนั้นแล้ว เราจะไม่มีเกิดผลใดในทางจิตวิญญาณ แม้ว่าเราอาจดูงดงามเพียงใดก็ตาม

ข้าพเจ้าเชื่อว่า คุณยังคงจดจำได้ว่า คริสเตียนไม่ได้เป็นเพียงคนธรรมดา แต่ประกอบด้วยธรรมชาติและพระคุณ

ตอนนี้ฉันต้องการอธิบายให้คุณฟังว่า ผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอด — ผู้ที่จะเข้าสู่ราชอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า —

คือเฉพาะผู้ที่พระองค์ไม่ได้ซ่อนอยู่เท่านั้น แต่ยังคงเปิดเผย

ทะลุทะลวงเข้าไปในตัวตนของเราทั้งหมดและกลายเป็นสิ่งที่มองเห็นได้แม้ภายนอก ราวกับว่ากำลังดูดซับธรรมชาติของเรา

จงฟังพระวจนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด! พระองค์ตรัสว่า

อาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเสมือนหญิงคนหนึ่งซึ่งนำไปใส่ในแป้ง เมื่อแป้งได้รับเชื้อแล้ว มันก็ไม่ได้กลายเป็นขนมปังทันที แต่ต้องใช้เวลา เชื้อที่ใส่ลงไปในแป้งจะค่อยๆ แพร่กระจายไปทั่วแป้งทั้งหมด — และแป้งทั้งหมดก็จะกลายเป็นแป้งที่ฟู:

ขนมปังที่ทำจากแป้งนั้นจะออกมาฟู นุ่ม และมีกลิ่นหอมอร่อย เช่นเดียวกัน พระคุณเมื่อถูกเทลงในธรรมชาติของเรา

ก็ไม่ได้แพร่กระจายไปทั่วทันที แต่ค่อยๆ ทีละน้อย จากนั้น เมื่อมันได้แทรกซึมไปทุกสิ่งแล้ว

ธรรมชาติทั้งหมดของเราก็คงกลายเป็นสิ่งที่ได้รับพร และกิจการที่บุคคลนั้นกระทำต่อไปจะเป็นกิจการที่มีลักษณะพิเศษ

แม้ว่ากิจการเหล่านั้นอาจปรากฏเหมือนกับกิจการของผู้อื่น แต่พวกมันจะมีกลิ่นหอมพิเศษ รสชาติพิเศษ และเสียงพิเศษ

พระเจ้าทรงยอมรับพวกมันเพียงในฐานะกิจการที่ทรงโปรดปรานเป็นพิเศษเท่านั้น

ฉันจะใช้การเปรียบเทียบอีกครั้งเพื่ออธิบายว่าพระคุณ เมื่อได้รับอิสระในการกระทำ

จะแทรกซึมเข้าไปในธรรมชาติทั้งหมดของเรา แล้วออกมาให้เห็นได้ชัดเจนต่อทุกคนที่สามารถมองเห็น

เช่นเดียวกับไฟที่ทะลุเหล็ก ไม่คงอยู่เพียงภายในเหล็กเท่านั้น แต่จะออกมาเผาพลังอันร้อนแรงให้ทุกคนเห็น

พระคุณที่แทรกซึมเข้าไปในธรรมชาติทั้งหมดของเรา ก็จะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนแก่ทุกคนเช่นกัน

ทุกคนที่ได้สัมผัสกับบุคคลผู้ได้รับพรเช่นนี้จะรู้สึกถึงพลังอันยิ่งใหญ่ที่แฝงอยู่ในตัวเขา ซึ่งปรากฏออกมาในหลากหลายรูปแบบ

เมื่อเขาพูดถึงเรื่องทางจิตวิญญาณ ทุกสิ่งจะปรากฏชัดเจนราวกับอยู่ในกลางวัน

และคำพูดของเขาจะตรงเข้าสู่จิตวิญญาณและก่อให้เกิดความรู้สึกและอุปนิสัยที่สอดคล้องกันอย่างมีพลัง

แม้ในเวลาที่เขาไม่พูด เขาก็แผ่รังสีความอบอุ่นที่ทำให้ทุกคนรู้สึกอบอุ่น และพลังบางอย่างแผ่ออกมาจากตัวเขา

กระตุ้นให้เกิดพลังงานทางศีลธรรม และทำให้เกิดความพร้อมที่จะกระทำกิจการทางจิตวิญญาณและวีรกรรมทุกชนิด

เราได้รับพระคุณของพระเจ้าผ่านพิธีบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์ในวัยทารก ตั้งแต่วินาทีนั้นเป็นต้นไป

พระคุณเริ่มทำงานในตัวเราและทำหน้าที่ของมันด้วยความหวังว่าเมื่อเราเติบโตขึ้น เราเองด้วยความสมัครใจของเรา

จะเริ่มกระตือรือร้นทำทุกสิ่งที่ยั่งยืนกับความพยายามของเราในงานแห่งความรอด

เมื่อครอบครัวหนึ่งมีความศรัทธาและเล็งดูลูกหลานตามวิถีชีวิตคริสเตียน พระคุณเองจะปลอบประโลมจิตใจของพวกเขา

และพวกเขาจะเติบโตขึ้นเป็นคนอ่อนโยน ถ่อมตน เชื่อฟัง เมตตา เคารพยำเกรง และเต็มไปด้วยความเกรงกลัวต่อพระเจ้า

ตัวอย่างของสิ่งนี้สามารถพบเห็นได้ทั่วไป

ฉันก็จะชี้ให้คุณดูเช่นกัน ถ้าฉันไม่กลัวว่าคุณจะฝันถึงตัวเอง ถึงแม้ว่าจะยังไม่มีอะไรให้คิดเกี่ยวกับตัวเองมากนัก

เพราะยังไม่มีอะไรที่สำเร็จจากความพยายามของคุณเอง ทุกสิ่งที่ดีซึ่งสามารถมองเห็นได้ล้วนเป็นของผู้อื่น

ได้รับการมอบให้และเพาะปลูกไว้แล้ว บัดนี้ขึ้นอยู่กับคุณที่จะรักสิ่งดีงามเหล่านี้ทั้งหมดและเก็บไว้ในใจของคุณ

เพื่อยกย่องและเพิ่มพูนให้มากขึ้น เป็นความจริงที่คุณยืนอยู่บนรากฐานที่ดีและได้ถูกวางไว้บนเส้นทางที่ดีแล้ว แต่ในทุกสิ่งนี้

ยังไม่มีเจตจำนงเสรีและการตัดสินใจของคุณเอง และหากคุณไม่ใช่สิ่งนี้ในตอนนี้

ทุกสิ่งที่ดีที่ถูกปลูกฝังไว้ในตัวคุณจากการเลี้ยงดูในอดีตจะไม่คงอยู่ และภายใต้สถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวย จะหายไป

เหลือไว้เพียงความทรงจำที่น่าพอใจ และอาจไม่เป็นที่พอใจ

คุณจำได้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นกับคุณเมื่อคุณดำดิ่งลงไปในช่วงวันของชีวิตทางโลก?

ใครกันที่ทรมาณคุณและบดขยี้หัวใจของคุณในตอนนั้น?

สิ่งที่ดีทั้งหมดในตัวคุณได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความกรุณาของพระเจ้าผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัวที่เคร่งศาสนา

ทำไมพวกเขาถึงทรมาณคุณ? สำหรับการที่คุณอนุญาตให้ตัวเองรู้สึกเห็นใจต่อพฤติกรรมที่ไม่เป็นระเบียบเหล่านั้น

แม้ว่าคุณจะไม่ได้บอกฉันเรื่องนี้ แต่มันก็เกิดขึ้นตามธรรมชาติจากความเศร้าที่ทรมาณคุณหลังจากนั้น

หากปราศจากความเห็นใจนี้ ก็คงจะไม่มี ความทรมาณเกิดขึ้น และข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านว่า

หากความจำเป็นบังคับให้ท่านต้องดำดิ่งลงไปในช่วงวันเดียวกันอีกครั้ง อย่าผูกใจของท่านไว้กับสิ่งใดที่ท่านเห็นหรือได้ยินที่นั่น

และหากท่านไม่ผูกพันตัวเอง ท่านก็จะไม่ประสบกับความทุกข์ทรมาณ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณอยู่ที่นั่นหรือไม่

และหากท่านอยู่ที่นั่น ท่านทำตามที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านหรือไม่ ดูด้วยตัวคุณเองเถิด ทำยที่สุดแล้ว

คุณคือเจ้านายของตัวเอง กำลังก้าวเข้าสู่ยุคแห่งการกระทำด้วยตนเอง ข้าพเจ้าจะกล่าวกับคุณเพียงว่า

คุณจะเป็นบุคลิกภาพที่ว่างเปล่า ไร้สาระ และหลงใหลเช่นเดียวกับคนอื่นๆ หรือไม่ก็เป็นอะไรที่ไม่ใช่ทั้งสองอย่าง

บุคลิกภาพแบบแรกจะปรากฏขึ้นเมื่อคุณทุ่มเททั้งใจและกายให้กับชีวิตนั้นอย่างเต็มที่ จากนั้นคุณจะมีทุกสิ่งที่ดี, บริสุทธิ์

และจิตวิญญาณในอดีต และกลายเป็นศัตรูกับมัน เมื่อรู้จักคุณ ฉันมั่นใจว่าสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับคุณ

แต่ฉันไม่สามารถปฏิเสธความเป็นไปได้ของสถานการณ์ที่สอง: คุณอาจกลายเป็นไม่ใช่ทั้งสองอย่าง — ไม่ใช่จิตวิญญาณหรือทางโลก, ไม่ใช่คริสเตียนหรือนอกรีต สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อคุณ ในขณะที่ยังคงรักษาขนบธรรมเนียมอันศักดิ์สิทธิ์ที่คุณได้รับการเลี้ยงดูมา ไม่สามารถปกป้องใจของคุณจากการเห็นอกเห็นใจต่อขนบธรรมเนียมของชีวิตทางโลกได้ จำไว้ว่า: ฉันหมายถึงการเห็นอกเห็นใจ ไม่ใช่การมีส่วนร่วม ซึ่งบางครั้งก็จำเป็น อย่างที่คุณว่า การเห็นอกเห็นใจนี้จะไม่ทำให้คุณแปลกแยกจากสิ่งเดิม แต่จะทำให้ความรู้สึกรู้สึกของคุณต่อสิ่งนั้นเย็นลง และคุณจะไม่ได้อยู่ในโลกทางโลกหรือในขอบเขตทางจิตวิญญาณที่แท้จริง: คุณจะไม่ใช่สิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง คุณจะได้รับอะไรจากสิ่งนี้?

สิ่งเดียวกับที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในพระวรสารวิวรณ์แห่งหนึ่งในทูตสวรรค์ของคริสตจักร: "เราทราบถึงการกระทำของท่าน ท่านไม่เย็นและไม่ร้อน โอ้ หากท่านเย็นหรือร้อนเสียแล้ว เราก็จะพอใจท่าน แต่เพราะท่านเป็นน้ำอุ่น ไม่เย็นและไม่ร้อน เราจึงจะถ่มท่านออกจากปากของเรา" (วิวรณ์ 3:15-16) บุคคลต้องมีความร้อนรนต่อพระเจ้าและทุกสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นเขาต่อทุกสิ่งที่ทางโลกและทางโลกีย์ หาก你不เย็นเขาต่อทางโลกและไม่ร้อนรนต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่กลับเป็นกลางและครึ่งเย็นครึ่งร้อนต่อทั้งสองสิ่ง คุณจะถูกละทิ้งโดยพระเจ้า แล้วควรทำอย่างไร? ตอนนี้อยู่ต้องเลือกด้วยหัวใจของคุณเอง ชีวิตคริสเตียนที่ศักดิ์สิทธิ์ สตรีทในพระเจ้า และจิตวิญญาณ — ตอนนี้อยู่ ขณะที่คุณกำลังก้าวเข้าสู่ช่วงชีวิตที่เป็นอิสระ นี่คือนิสัยที่คำพูดทั้งหมดของฉันต้องการจะสื่อ เลือก — และคุณจะถูกหลุมพรางจากความโชคร้ายของการเป็นคนที่ไม่ใช่สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแท้จริง ขอพระเจ้าอวยพรคุณและให้ความเข้าใจแก่คุณ!

| 27 |

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งกับความปรารถนาของท่านที่จะเกิดใหม่ ท่านได้ถูกรอบงำด้วยความปรารถนา แต่ขอพระเจ้าอวยพรท่าน และประทานความมุ่งมั่นให้ท่านในการทำตามความปรารถนานี้ และจากนั้นตัดสินใจและลงมือทำ ซึ่งไม่ใช่เรื่องยากหรือยาวนานในแง่ของตัวอักษร แต่ในแง่ของความหมายที่แท้จริง มันต้องเป็นงานตลอดชีวิต เราจะพูดถึงวิธีการตัดสินใจในภายหลัง ตอนนี้นั้นจะพูดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในตอนท้าย การสิ้นสุดอย่างมีสติและสว่างไสวของทุกการกระทำช่วยรักษาพลังงานที่จำเป็นในการทำให้สำเร็จ

ครั้งที่แล้วที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านว่า เราต้องเต็มใจเปิดพื้นที่ให้กับพระคุณของพระเจ้า ซึ่งเราได้รับในพิธีล้างบาป เพื่อว่าพระคุณนั้นจะซึมซาบเข้าไปในทุกส่วนและทุกชิ้นส่วนของตัวเรา เหมือนกับเชื้อที่ฟูขึ้น จากนั้นข้าพเจ้าได้เพิ่มเติมว่า ตั้งแต่วันนี้ที่ได้รับศีลล้างบาป พระหรรษทานก็เริ่มทำงานในทันที และหากไม่มีสิ่งใดขัดขวาง พระหรรษทานก็จะกระทำทุกสิ่งที่เป็นไปได้ในจิตวิญญาณ ด้วยความหวังว่า เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม จิตวิญญาณจะเลือกด้วยเจตจำนงเสรีของตนเองที่จะเริ่มต้นดำเนินชีวิตคริสตชนตามแบบฉบับที่พระหรรษทานได้วางรากฐานไว้แล้ว โดยเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เมื่อบุคคลได้บรรลุนิติภาวะแล้ว เลือกที่จะรับพระคุณด้วยจิตสำนึกและเจตจำนงเสรี พระคุณจะสอนเขาให้รู้จักอยู่ร่วมกับตนเองและเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งภายในตนเอง และจะไม่จากเขาไปจนกว่าจะสำเร็จภารกิจ เว้นแต่บุคคลนั้นจะต่อต้านด้วยเจตจำนงของตนเอง ขณะนี้คุณยืนอยู่ที่ ณ

ช่วงเวลาหนึ่งในชีวิตที่ขึ้นอยู่กับเจตจำนงและเสรีภาพของคุณที่จะเลือกว่าจะอยู่เคียงข้างความกรุณาหรืออยู่ตรงข้ามกับมัน สมมติว่าคุณได้เลือกสิ่งแรกแล้ว และได้มาถึงจุดสิ้นสุดที่สุขสันต์ของชีวิตที่เต็มไปด้วยความกรุณาผ่านการทำงานหนักในชีวิต คุณคิดว่าภายในตัวคุณจะถูกมองอย่างไรในตอนนั้น? เหมือนดาวที่ส่องแสงสว่างไสวไปทุกที่. นั่นแหละจะเป็นเช่นนั้น!

จำได้ไหมว่าคุณเคยบอกว่าคุณไม่สามารถควบคุมความคิดของตัวเองได้ แล้วคุณก็เขียนว่าฉันเป็นคนทำลายคุณด้วยคำพูดของฉัน ว่าทุกอย่างเคยดีกว่านี้ แต่เมื่อคุณเริ่มมองเข้าไปในตัวเองตามที่ฉันแนะนำ คุณกลับเห็นแต่ความยุ่งเหยิง: ความคิด ความรู้สึก และความปรารถนาของคุณกระจัดกระจายไปหมด และคุณไม่มีพลังที่จะนำสิ่งเหล่านั้นมาจัดให้เป็นระเบียบได้

นี่คือเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น: ไม่มีศูนย์กลาง และไม่มีศูนย์กลางเพราะคุณยังไม่ได้ตัดสินใจด้วยจิตสำนึกและเสรีภาพในการเลือกว่าจะเลือกข้างใด พระคุณของพระเจ้าได้นำความเป็นระเบียบมาสู่ตัวคุณจนถึงบัดนี้ และมันเคยอยู่ในตัวคุณและยังคงอยู่ในตัวคุณ แต่จากนี้ไป

มันจะไม่กระทำเพียงลำพังอีกต่อไป แต่จะรอการตัดสินใจของคุณ และหากคุณไม่เลือกและตัดสินใจที่จะเข้าข้างเธอ เธอจะจากคุณไปอย่างสิ้นเชิงและปล่อยคุณไว้ในมือของเจตจำนงของคุณเอง

คุณจะถูกละทิ้งไปยังฝั่งตรงข้ามและอาจเลือกมันด้วยใจของคุณเอง

แต่จงอย่าคาดหวังว่าทิศทางนี้จะลดความวุ่นวายภายในตัวคุณลง ไม่, จะมีความสับสนและความวุ่นวายมากยิ่งขึ้น.

ความเป็นระเบียบภายในตัวคุณจะเริ่มดีขึ้นเพียงเมื่อคุณเลือกข้างแห่งพระคุณ และทำให้ระเบียบของชีวิตในจิตวิญญาณของมันเป็นกฎที่เร่งด่วนในชีวิตของคุณ.

ตั้งแต่ช่วงเวลาที่มีการตัดสินใจเช่นนี้เกิดขึ้นภายในตัวคุณ ศูนย์กลางก็จะเกิดขึ้นภายในตัวคุณเช่นกัน

ศูนย์กลางที่แข็งแกร่งซึ่งจะเริ่มดึงดูดทุกสิ่งที่มีอยู่ภายในตัวคุณให้มาหาตัวเอง ณ ศูนย์กลางนั้นจะมีความเมตตาซึ่งได้ครอบครองจิตสำนึกและเสรีภาพของคุณไว้

หรือจิตสำนึกและเสรีภาพของคุณที่ผสานรวมกับความเมตตาไว้

นี่ก็คือสิ่งเดียวกับที่เคยถูกเรียกว่าการฟื้นคืนชีพหรือการฟื้นฟูของจิตวิญญาณ

จากนั้นพระคุณของพระเจ้าจะเริ่มดึงดูดพลังทั้งหมดในธรรมชาติของคุณ ทั้งทางจิตวิญญาณและทางกายภาพ ให้มาสู่ศูนย์กลางนี้ และนำการกระทำทั้งหมดของพลังเหล่านั้นให้ดำเนินไปตามทิศทางที่ดี โดยรักษาสິงที่ดีไว้ในตัวพวกมัน และทำลายสิ่งที่ไม่ดีทั้งหมดให้สิ้นไป

การวาดภาพของทุกสิ่งให้รวมศูนย์ที่จุดเดียวและนำทุกสิ่งไปสู่จุดนั้นคือการเกิดใหม่ภายในที่คนปรารถนาอย่างแรงกล้า

เมื่อการเกิดใหม่นี้เสร็จสมบูรณ์แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่าง — ทั้งเล็กและใหญ่ — จะแผ่ขยายออกมาจากศูนย์กลางเดียว

และความกลมกลืนที่สมบูรณ์แบบจะครอบครองอยู่ภายใน และ "สันติสุขของพระเจ้า ซึ่งเกินความเข้าใจ"

จะปกคลุมวิหารภายในของธรรมชาติของคุณ "และพระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงอยู่กับท่าน" (ฟิลิปปี 4:8-9)

ช่างเป็นสภาวะที่น่ารื่นรมย์และเปี่ยมสุขเหลือเกิน

คุณได้เร่งรีบด้วยความปรารถนาไปยังสิ่งที่มีคุณค่าคู่ควรกับความปรารถนาของคุณอย่างยิ่ง

ตอนนี้ลองนึกถึงสิ่งที่ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับธาตุหนึ่งซึ่งมีอยู่ทั่วไป ชับซ้อน แทรกซึมอยู่ทุกหนทุกแห่ง และเป็นเนื้อเดียวกันกับเปลือกของจิตวิญญาณของเรา เมื่อจิตวิญญาณอยู่นอกเหนือพระคุณ เปลือกของมันจะเป็นสีดำมืดดั่งราตรีที่มืดมิด หากบุคคลปล่อยตัวตามกิเลสและรับใช้มัน หรือจะเป็นสีเทาเหมือนหมอกที่ไม่แน่นอน เมื่อบุคคลไม่ได้ทุ่มเทให้กับกิเลสมากนัก แต่ยังคงใช้ชีวิตอยู่ในความไร้สาระ ภายใต้การทรงนำของพระคุณ เมื่อจิตวิญญาณได้รับการเติมเต็มด้วยพระคุณ เปลือกของจิตวิญญาณก็จะค่อยๆ สว่างไสวขึ้น เช่นเดียวกับสภาพอากาศที่มีเมฆครึ้มซึ่งมักจะแจ่มใสขึ้น เมื่อจิตวิญญาณถูกเติมเต็มด้วยพระคุณอย่างสมบูรณ์ เปลือกของมันก็จะสว่างไสวขึ้น เนื่องจากทุกสิ่งภายในในกรณีนี้จะถูกดึงดูดไปยังจุดเดียว ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของการเคลื่อนไหวและการกระทำทั้งหมด

ความสว่างของเปลือกจึงปรากฏว่าแผ่นานออกมาจากศูนย์กลางเดียวกันนี้ตามการกระทำทางจิตวิญญาณ นี่คือการสัมผัส แก่นแท้ภายในของผู้ได้รับพรสองประกายดั่งดวงดาว ไม่เพียงแต่ด้วยแสงแห่งจิตวิญญาณเท่านั้น แต่ยังด้วยแสงแห่งวัตถุอีกด้วย

ความเจิดจรัสภายในนี้มักจะส่องประกายออกมาสู่ภายนอกและสามารถมองเห็นได้โดยผู้อื่น

ขณะที่ฉันอยู่ในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กในช่วงทศวรรษ 1940

ฉันได้ยินเรื่องนี้จากบางคนและปรารถนาอย่างยิ่งที่จะได้เห็นด้วยตาตัวเอง

บังเอิญว่าฉันได้ต้อนรับพระภิกษุรูปหนึ่งซึ่งเริ่มแสดงสัญญาณแห่งพระคุณที่จับต้องได้แล้ว

เราเริ่มพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องทางจิตวิญญาณ เมื่อเขามองอยู่ในความคิดมากขึ้นเรื่อยๆ ใบหน้าของเขาก็สว่างขึ้นเรื่อยๆ

และกลายเป็นสีขาวดั่งหิมะ และดวงตาของเขาก็เป็นประกาย

มีคำกล่าวถึงพระบิดาเซราฟิมแห่งซารอฟว่าท่านมักจะเปล่งประกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการสวดมนต์ในโบสถ์

ซึ่งทุกคนสามารถมองเห็นได้ มีเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับการปรากฏตัวเช่นนี้ในชีวิตของนักบุญ

ตัวอย่างหนึ่งเล่าว่าทันทีที่เขาลุกขึ้นสวดมนต์และยกมือขึ้นสู่ท้องฟ้า

ลำแสงสว่างก็ไหลออกมาจากนิ้วทุกนิ้วของทั้งสองมือของเขาเป็นระยะทางที่ไกลพอสมควร

อีกเรื่องหนึ่งเล่าว่าลูกศิษย์ของเขาได้มาหาเขาเพื่อขออะไรบางอย่างและเคาะประตู แต่ไม่มีเสียงตอบรับ

เขาโน้มตัวลงเพื่อมองผ่านช่องตาและเห็นผู้แต่มาเยือนเปล่งประกายสว่างไสวราวกับเสาแสง มีตำนานเช่นนี้มากมายหลายเรื่อง

ฉันเคยได้ยินเรื่องคล้ายๆ กันเกี่ยวกับนักบุญที่คอนเมื่อฉันยังเป็นเด็ก การทรงเปลี่ยนพระวรกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เมื่อพระองค์ปรากฏในแสงสว่างเจิดจ้า มีที่มาเดียวกัน

ความสว่างไสวเช่นนี้ปรากฏขึ้นโดยธรรมชาติเมื่อเข้าสู่ชีวิตอีกด้านหนึ่ง เพราะเมื่อนั้นร่างกายหยาบนี้จะสลายไปและไม่เป็นอุปสรรคต่อการมองเห็นของผู้อื่น ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงท่านนักบุญแอนโทนีผู้ยิ่งใหญ่แล้วว่า ครั้งหนึ่งท่านนั่งสนทนากับเหล่าสาวกของท่าน จู่ๆ ท่านก็จ้องมองไปยังท้องฟ้าและมองอยู่นานพอสมควร แล้วกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเห็นเสาแสงสว่างพุ่งขึ้นจากพื้นดินสู่ท้องฟ้า นั่นคือวิญญาณของอโมเนียสกำลังไต่ขึ้นสู่พระเจ้า" มีบันทึกภาพนิมิตเช่นนี้ไว้มากมาย และไม่มีข้อสงสัยเลยว่า เฉพาะผู้ที่ได้รับความกรุณาจากพระเจ้าแล้ว และพระคุณนั้นได้เริ่มทำงานในตัวเขาบ้าง แม้จะยังไม่ซึมซาบถึงแก่นแท้ทั้งหมดก็ตาม จะได้เข้าสู่ราชอาณาจักรแห่งสวรรค์ โปตรระลึกลงมาเรื่องหญิงสาวสิบคน หญิงสาวห้าคนเป็นคนโง่ เพราะไม่ได้เตรียมน้ำมันไว้ในตะเกียงของตน ซึ่งหมายความว่า แม้จะได้รับพระพรหยาบเช่นเดียวกับทุกคนแล้ว แต่พวกเขาไม่ได้ใส่ใจจุดไฟในใจตนเอง และไม่ได้พยายามพัฒนาตนเองเพื่อให้พระพรหยาบนั้นได้มีที่วางและสามารถส่งผลต่อชีวิตของพวกเขาอย่างเต็มที่ พวกเขาดับความกรุณา และไม่มีแสงสว่าง เพราะไม่มีที่ใดที่มันจะสามารถเกิดขึ้นจากภายในเรา ยกเว้นจากความกรุณา ลองนึกดูว่าพวกเขาตกใจแค่ไหนเมื่อยืนอยู่ที่ประตูแล้วถูกปฏิเสธ และได้ยินเสียงเจ้าบ่าวไม่เรียกพวกเขาเข้าไป แต่กลับไล่พวกเขาออกไป พระเจ้าโปรดเมตตาเถิด! ช่างเป็นชะตากรรมที่ขมขื่น! จงคิดถึงช่วงเวลานี้บ่อย ๆ และทำทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้สิ่งเช่นนี้เกิดขึ้นกับคุณ

ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 28 |

ข้าพเจ้าขอรับส่งข้อความเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยเกี่ยวกับเรื่องเดิมนี้ เพิ่มจากที่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ ผู้ที่ได้รับพระคุณแล้ว แต่ไม่ยอมให้พระคุณนั้นทำงานในตน กลับปิดกั้นพระคุณนั้นไว้ จะถูกริบพระคุณไปก่อนในการพิพากษาของพระเจ้า แล้วจะถูกโยนออกไปในที่มืดภายนอก ซึ่งได้ถูกเปิดเผยโดยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ (ลูกา 19:12-26) คนรับใช้ทุกคนได้รับหนึ่งมินา: พระคุณถูกประทานให้ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่คนหนึ่งได้เพิ่มอีกสิบ ส่วนอีกคนหนึ่งได้ห้า และคนที่สามไม่ได้ทำอะไรเลย: เขาห่อมันไว้ด้วยผ้าเช็ดหน้าและเก็บไว้ นี่หมายความว่า คนแรกทำงานหนักที่สุดเพื่อให้ได้รับพระคุณ คนที่สองทำงานหนักครึ่งหนึ่ง และคนที่สามละเลยของขวัญ ไม่สนใจที่จะจุดประกายพระคุณภายในตัวเขาเลย รางวัลนั้นจึงถูกมอบตามความพยายามที่ได้กระทำเพื่อประโยชน์หรือความกระตือรือร้นแก่ตนเอง ภายใต้อิทธิพลแห่งพระคุณ ส่วนคนสุดท้ายไม่ได้ทำอะไรเลย — พวกเขาเอาสิ่งที่ได้รับมาอย่างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในตอนแรกไปจากเขา

คุณเห็นไหมว่าสิ่งต่างๆ ทำงานอย่างไรและจบลงอย่างไร?

เราผู้ที่ได้รับบัพติศมาต่างได้รับพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในปริมาณหนึ่งแล้ว พระคุณนี้ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้ว ทำงานในตัวเราเพียงลำพังในตอนแรก จนกว่าเราจะเติบโตเต็มที่ เมื่อเราเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มันก็ยังคงพร้อมที่จะทำงานในตัวเราตลอดเวลา แต่ไม่ได้ทำงาน; มันรอจนกว่าเราจะโน้มเอียงตัวเองไปหาอย่างเสรีและเต็มใจ โดยที่เราเองต้องการให้มันทำงานอย่างเต็มที่ในตัวเราและแสวงหามัน เมื่อเราเริ่มแสวงหามัน มันจะเริ่มทำงานในตัวเราอีกครั้งทันที กระตุ้น ชี้นำ และเสริมสร้างเรา

การแทรกซึมของพระคุณเข้าสู่ตัวเรานั้นเป็นไปตามความปรารถนาและความพยายามของเราที่จะบรรลุถึงมัน แต่หากเราไม่ปรารถนาและไม่ทำงานเพื่อเป้าหมายนี้และในความหมายนี้แล้ว พระคุณก็จะไม่กระทำในตัวเราโดยขัดต่อความประสงค์ของเรา ราวกับว่าเป็นการบังคับ

พระเจ้าได้ประทานเสรีภาพแก่มนุษย์และไม่ต้องการละเมิดเสรีภาพนั้น

ไม่ต้องการเข้าไปในตัวเขาโดยขัดต่อความประสงค์ของเขาและกระทำในตัวเขา

หากบุคคลต้องการยอมจำนนต่อการกระทำของพระเจ้าด้วยความเต็มใจ

พระเจ้าจะเริ่มกระทำในตัวเขาด้วยพระคุณของพระองค์ หากทุกสิ่งขึ้นอยู่กับพระเจ้า ในทันทีทุกคนก็จะกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ เพียงชั่วขณะเดียวของพระประสงค์ของพระเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะเปลี่ยนไป

แต่กฎนั้นคือว่ามนุษย์ต้องปรารถนาและแสวงหาด้วยตนเอง และจากนั้นพระคุณจะไม่ทอดทิ้งเขา

ตราบใดที่เขายังคงซื่อสัตย์ต่อพระประสงค์นั้น

โปตรระลึกลงมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับสมบัติที่ซ่อนอยู่ในทุ่งนาและชายผู้แสวงหาไข่มุกอันล้ำค่า (มัทธิว 13:44-46) ชายคนหนึ่งเห็นทุ่งนาที่มีสมบัติฝังอยู่ จึงไปขายทุกสิ่งที่เขามีและซื้อทุ่งนั้น

แน่นอนว่าเขาชุดสมบัติขึ้นมาและกลายเป็นคนร่ำรวย แม้ว่าจะไม่ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ก็ตาม ฟุงนาหรือสวนสปีนนี่คือจิตวิญญาณของเรา สมบัติที่ซ่อนอยู่ในนั้นคือพระคุณ ซึ่งถูกวางไว้ผ่านพิธีล้างบาปอันศักดิ์สิทธิ์ สิ่งที่ขายในอุปมาเห็นว่าเป็นสมบัติล้ำค่า

หมายถึงช่วงเวลาที่เราคริสเตียนตระหนักว่าภายในตัวเรามีสมบัติที่ซ่อนอยู่ซึ่งไม่อาจเปรียบเทียบได้ นั่นคือพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาขายทุกสิ่งทุกอย่าง — นั่นคือ เขาเสียสละทุกสิ่งที่เขา มีทุกสิ่งที่รักใคร่ เพื่อที่จะได้มาซึ่งสมบัติล้ำค่า — เพื่อที่จะตื่นขึ้นมาและทำให้พระคุณที่ซ่อนอยู่ภายในตัวเขาปรากฏเป็นจริง

พ่อค้าอีกรายหนึ่งค้าขายอัญมณีมีค่า เขาได้ยินมาว่ามีเพชรเม็ดหนึ่งซึ่งไม่มีใครเทียบได้อยู่ที่ไหนสักแห่ง แต่ไม่มีใครรู้ราคาในสถานที่ที่พบมัน (ชื่อนี้ข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมเอง) เมื่อต้องการได้มาเป็นเจ้าของ เขาจึงขายทุกสิ่งที่มีแล้วไปซื้อเพชรเม็ดนั้นมา และแน่นอน เขาก็กลายเป็นคนมั่งคั่ง ไข่มุกอันล้ำค่านี้เป็นภาพแทนพระคุณของพระเจ้า ซึ่งซ่อนอยู่ภายในตัวเราและเราไม่รู้จักจนกว่าเราจะตระหนักถึงมัน ผู้ที่ตระหนักถึงสิ่งนี้ยอมเชื่อมั่นว่าไม่มีสิ่งใดมีค่ามากกว่านี้อีกแล้ว ดังนั้น ด้วยความเสียสละตนเองอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจึงละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างและพยายามจดประกายและจุดไฟแห่งพระคุณภายในตนเอง

จากอุปมาเหล่านี้ ท่านสามารถเห็นได้ว่าสิ่งที่คาดหวังจากเราคืออะไร เราถูกคาดหวังให้:

1. **ตระหนักถึงการมีอยู่ของของขวัญแห่งพระคุณภายในตัวเราเอง**
2. เข้าใจถึงความล้ำค่าของมันสำหรับเรา ยิ่งใหญ่จนมีค่ามากกว่าชีวิตเอง จนหากปราศจากมัน ชีวิตก็ไม่ใช่ชีวิต
3. **ปรารถนาด้วยสุดหัวใจของเราที่จะสัมผัสพระคุณนี้ และตัวเราเองเข้ากับมัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือให้เราเปี่ยมล้นไปด้วยพระคุณนี้ในธรรมชาติทั้งหมดของเรา ให้ได้รับการเปิดเผยและชำระให้บริสุทธิ์**
4. **ตั้งใจที่จะบรรลุสิ่งนี้ในทางปฏิบัติและจากนั้น**
5. **ดำเนินการตามการตัดสินใจนี้** ทั้งทุกสิ่งไว้เบื้องหลัง หรือปล่อยใจของเราให้หลุดพ้นจากทุกสิ่งและมอบให้กับพระคุณอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า

เมื่อการกระทำทั้งห้าประการนี้สำเร็จในตัวเราแล้ว การเริ่มต้นของการเกิดใหม่ภายในของเราจะได้รับการสถาปนา หลังจากนั้น หากเรายังคงกระทำในจิตวิญญาณเดียวกันโดยไม่ลดละ การเกิดใหม่ภายในและการตรัสรู้ของเราจะเติบโตขึ้น — เร็วหรือช้า ขึ้นอยู่กับความพยายามของเรา และที่สำคัญที่สุด คือการลืมนองและการเสียสละตนเอง

จำได้ไหมว่าฉันเคยบอกคุณเกี่ยวกับพี่เลี้ยงเด็กที่เลี้ยงอย่างกะทันหันคนนั้น?

(เธอได้สวมผ้าคลุมศีรษะเป็นแม่ชีแม็กดาเลนในอารามเยเลตสกีแล้ว เรื่องของเธอ — ใน "สตราเนก" ปี 1876) ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นกับเธอ เมื่อเธอเริ่มต้นแล้ว เธอไม่เห็นหลังกลับ แต่เดินหน้าต่อไปเรื่อยๆ สูงขึ้นไปเรื่อยๆ และเธอไปถึงเปลวไฟแห่งพระคุณอันร้อนแรง พระคุณของพระเจ้าไม่มองว่าคนๆ หนึ่งเคยเป็นอะไรมาก่อนที่พวกเขาจะปรารถนา แต่รอคอยเพียงความปรารถนานั้นเท่านั้น และเริ่มทำงานของมันทันที เช่นเดียวกับนักบุญผู้ยิ่งใหญ่แคทเธอรินผู้บริสุทธิ์ และมารีย์แห่งอียิปต์ ผู้ซึ่งก่อนหน้านี้เคยเป็นคนไม่ชอบธรรม มีก้นที่เดินตามเส้นทางนี้ในรัสเซีย ทั้งผู้สูงศักดิ์และต่ำศักดิ์ ทั้งชายและหญิง ทั้งหญิงม่ายและหญิงสาว! ดวงวิญญาณที่เปี่ยมด้วยพระพรและเปี่ยมด้วยพระพรสูงสุด!

นักบุญออกัสตินผู้เปี่ยมด้วยพระพรถูกพันธนาการอยู่ในชีวิตที่ปราศจากจิตวิญญาณเป็นเวลานาน แม้ว่าท่านจะรู้เกี่ยวกับจิตวิญญาณและปรารถนา ในสิ่งนั้นก็ตาม อะไรคือสิ่งที่ช่วยให้ท่านหลุดพ้นจากพันธนาการเหล่านี้?

เรื่องราวที่ท่านได้ยินเกี่ยวกับบร็อสมีแห่งพระคุณของนักบุญแอนโทนีผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งเป็นคนธรรมดาและไร้การศึกษา

เมื่อได้ยินเช่นนี้ เขาอุทานว่า: "คนธรรมดาเหล่านี้กลับนำหน้าเราไป

ทั้งเราไว้เบื้องหลังทั้งที่เรามีความรู้และความสำคัญในสายตาผู้คน" และนับจากขณะนั้นเป็นต้นมา

เขาได้เปลี่ยนแปลงตนเองและติดตามเส้นทางเดียวกับนักบุญแอนโทนีอย่างกระตือรือร้น

แล้วคุณกับฉันล่ะ? เราจะหาข้อแก้ตัวหรือเลื่อนมันออกไปวันแล้ววันเล่าหรือไม่?

ขอพระเจ้าอวยพรคุณด้วยพรอันสว่างไสวของพระองค์

และนั่นไม่ใช่ทั้งหมด นอกจากนี้ ฉันจะเขียนสิ่งอื่นเพิ่มเติม

ความสำคัญขอหัวข้อที่กำลังอภิปรายอยู่นี้ทำให้ฉันจำเป็นต้องทำเช่นนั้น

รัศมีแห่งจิตวิญญาณซึ่งเปี่ยมล้นด้วยพระคุณของพระเจ้า ราวกับไฟที่แทรกซึมผ่านเหล็ก เป็นสภาวะที่น่าดึงดูดใจ เมื่อได้ยินเรื่องนี้ ทุกคนพร้อมที่จะรับแรงด้วยความปรารถนาที่จะบรรลุถึงมัน ข้าพเจ้าคิดว่าคุณก็คงมีแรงกระตุ้นเช่นเดียวกัน แต่ถึงแม้แรงกระตุ้นจะหมายความว่าจิตวิญญาณสามารถเลือกสิ่งที่ดีที่สุดได้ มันก็ไม่ได้แสดงถึงทุกสิ่งที่เป็นในกรณีนี้ คนเราสามารถเร่งรีบแล้วหยุดได้ — แต่แรงกระตุ้นนั้นจะไม่ก่อให้เกิดผลใด ๆ ไม่ใช่แค่แรงกระตุ้นเท่านั้นที่ต้องการที่นี่ แต่เป็นการพิจารณาอย่างรอบคอบในเรื่องนี้และการสร้างเจตจำนงที่มั่นคงและไม่หวั่นไหว พร้อมกับการตระหนักถึงงานหนัก อุปสรรค และปัญหาทั้งหมดที่อยู่ข้างหน้า และความกระตือรือร้นที่กล้าหาญที่จะยืนหยัดต่อสู้กับสิ่งเหล่านั้นจนถึงที่สุด

การแสวงหาพระคุณของพระเจ้าที่แทรกซึมอยู่ในตัวตนของเราทั้งหมดนั้น เหมือนกับการแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า หรือความกระตือรือร้นในการช่วยให้วิญญาณรอด หรือความรักและการเลือกสรรสิ่งเดียวและสิ่งเดียว ชื่อและคำแสดงออกอาจแตกต่างกัน แต่สาระสำคัญนั้นเหมือนกัน ข้าพเจ้าได้เลือกข้างที่เห็นได้ชัดเจนกว่า ไม่ว่าคุณจะเรียกมันว่าอะไรก็ตาม สิ่งของนั้นเองเป็นที่ปรารถนาอย่างยิ่ง คุณจึงไม่อาจห้ามใจไม่ให้ปรารถนาได้ ลองถามใครสักคนว่า "คุณอยากไปสวรรค์ ไปยังอาณาจักรแห่งสวรรค์หรือไม่?" และพวกเขาจะตอบด้วยจิตวิญญาณว่า "ฉันอยากไป ฉันอยากไป" แต่เมื่อคุณบอกพวกเขาว่า "เอาละ ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น" มือของพวกเขาจะตกลง พวกเขาต้องการไปสวรรค์ แต่พวกเขามักไม่มีความปรารถนาที่จะทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งมัน สิ่งที่คุณต้องการจะสื่อคือ มันไม่เพียงพอที่จะเพียงแค่ปรารถนาบางสิ่ง

แต่คุณต้องมีความมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะบรรลุสิ่งที่ปรารถนา และเริ่มทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น เพื่อให้คุณเข้าใจชัดเจนขึ้น ฉันจะบอกคุณว่าความปรารถนาทั่วไปจะกลายเป็นการมุ่งมั่นอย่างไร

มีหลายสิ่งที่เราคิดถึงและหลายสิ่งที่เราวางแผนจะทำ แต่เราคิดถึงมันแล้วก็ลืมไป นั่นหมายความว่าจิตวิญญาณของเราไม่ได้ผูกพันกับสิ่งเหล่านั้น: จิตวิญญาณไม่ได้ผูกพัน และจดจำไม่ได้ สิ่งที่จิตวิญญาณผูกพันคือสิ่งที่จดจำได้ เมื่อจิตวิญญาณผูกพัน หมายความว่าเราชอบสิ่งนั้น แม้ว่าเราจะชอบเรื่องนั้นก็ตาม การคิดถึงมันหรือเก็บไว้ในใจ การจินตนาการถึงมัน ก็อาจยังไม่ทำให้เกิดความปรารถนาที่จะมีมัน และหากเป็นเรื่องของการกระทำ ก็อาจยังไม่ทำให้เกิดความปรารถนาที่จะกระทำมัน เราอาจกล่าวได้ว่า: มันเป็นเรื่องที่ดีหรือการกระทำที่ดี แต่เราสนใจในสิ่งเหล่านั้นเพียงใด? เราอาจชื่นชมมัน แต่เราไม่รู้สึกถึงความปรารถนาที่จะเอื้อมไปหาหรือมุ่งไปสู่สิ่งเหล่านี้ ในการที่จะปรารถนาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จำเป็นที่วัตถุที่เราปรารถนาจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับเราอย่างใกล้ชิด ไม่ว่าจะป็นประโยชน์หรือจำเป็นสำหรับเรา หรือเราชอบมันมากจนหากไม่มีมันชีวิตจะน่าเบื่อและขมขื่น เมื่อเราเห็นแง่มุมเหล่านี้ในงานหรือวัตถุใด เราไม่สามารถระงับความปรารถนาของเราได้: มันเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สมมติว่าเราได้ปรารถนาสิ่งนั้นแล้ว นั่นคือทั้งหมดที่มีใช่ไหม? ยังไม่หมด

ความปรารถนาหลายอย่างยังคงไม่ได้รับการเติมเต็มเนื่องจากขาดพลังงานหรือความพยายามที่จะบรรลุมัน สำหรับความปรารถนาที่จะเป็นจริง มันต้องถูกเปลี่ยนเป็นความตั้งใจหรือความมุ่งมั่นที่ไม่สั่นคลอน จิตวิญญาณต้องบอกกับตัวเองว่า: "ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ฉันจะได้รับความนี้หรือทำสิ่งนี้" เมื่อคำนี้ถูกเปล่งออกมาในจิตวิญญาณ มันจะตามมาด้วยการพิจารณาว่าจะนำการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติอย่างไร: การคิดถึงวิธีการ การวางแผนสถานการณ์ที่เหมาะสมของเวลาและสถานที่ การคาดการณ์อุปสรรคและการระดมมาตรการที่จะเอาชนะมัน และอาจทบทวนกระบวนการทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ เมื่อทั้งหมดนี้ถูกกำหนดในจิตวิญญาณแล้ว มันก็พร้อมสำหรับการกระทำอย่างสมบูรณ์

ทุกอย่างพร้อมสำหรับการทำงานแล้ว แต่ตัวงานเองยังไม่ได้เริ่มต้น — มันต้องเริ่มต้นและดำเนินต่อไปด้วยความพากเพียร ความอดทน และความขยันหมั่นเพียรที่เหมาะสมจนกว่าจะเสร็จสมบูรณ์ ทุกสิ่งที่ได้อธิบายมาจนถึงตอนนี้คล้ายคลึงกับวิธีการเตรียมโรงเลื่อยสำหรับการเลื่อยไม้: เปิดไอน้ำ นำไม้เข้ามา และจัดเตรียมทุกอย่างให้พร้อมอย่างเหมาะสม สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือการเริ่มต้น — และงานก็ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว นี่ — การเริ่มต้น — คือจุดสูงสุดของการเตรียมการทั้งหมดที่ผ่านมา และดูเหมือนว่าจะไม่ได้เพิ่มอะไรให้กับงานเลย แต่การสำเร็จของงานนั้นขึ้นอยู่กับมันอย่างสิ้นเชิง

มันเหมือนกันทุกประการกับการเปลี่ยนผ่านจากความต้องการไปสู่ความมุ่งมั่นและการลงมือทำ: เมื่อความมุ่งมั่นได้เติบโตเต็มที่และทุกสิ่งทุกอย่างได้ถูกคิดไตร่ตรองไว้สำหรับภารกิจแล้ว สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือการกระทำที่จำเป็นที่สุด ซึ่งพลังทั้งหมดอยู่ที่นั่น — การเริ่มต้นลงมือทำ คุณอาจคิดว่ามันยากอะไรในเมื่อทุกอย่างพร้อมอยู่แล้ว? แต่ในความเป็นจริง นี่คือก้าวที่ยากที่สุด ทุกสิ่งทุกอย่างจนถึงการตัดสินใจเกิดขึ้นภายใน แต่ตอนนี้การทำงานภายในของเรา — ส่วนที่ชาญฉลาด —

ต้องเข้าสู่กลางเหตุการณ์และไหลไปตามผู้อื่น แคว้นแรก และสถานการณ์ที่บุคคลที่เริ่มงานได้เข้าไปจะเริ่มผลักดันเขา — ให้ทำและทำในจิตวิญญาณและลำดับที่เขาเริ่มต้น ดังนั้นนั่นคือขั้นตอนทั้งหมด!

ฉันพูดทั้งหมดนี้เพื่อชี้ให้เห็นสิ่งที่คุณยังต้องทำภายในตัวคุณเอง

เพื่อให้ความปรารถนาที่คุณรีบเร่งเข้ามาในงานของพระเจ้าจะกลายเป็นความกระตือรือร้นในการลงมือทำ เพื่อให้ความปรารถนาของคุณไม่สูญเปล่า คุณต้องนำมันไปสู่การตัดสินใจที่ไม่ใช่เพียงชั่วคราว แต่เป็นสิ่งที่หนักแน่น รอบคอบ แข็งแกร่ง มีเหตุผล และที่สำคัญที่สุดคือไม่อาจเพิกถอนได้ จากนั้นจึงลงมือปฏิบัติ

สิ่งแรกต้องสำเร็จภายในตัวคุณเองผ่านการไตร่ตรองอย่างสงบด้วยการอธิษฐาน

ขอพระเจ้าให้พระปัญญาและพระแสงสว่างแก่คุณเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ สิ่งที่สองจะไม่ยากสำหรับคุณ

หากพิจารณาจากระเบียบที่ปกครองบ้านของคุณ

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่านและประทานพรแก่การหล่อหลอมที่อยู่ในตัวท่าน!

| 30 |

ฉันรอไม่ไหวแล้ว ฉันหยิบปากกาขึ้นมาและเริ่มอธิบายให้คุณฟังถึงสิ่งเดียวกัน — ความน่าดึงดูดของสภาวะที่เปี่ยมด้วยพร — เพื่อนำคุณเข้าสู่เส้นทางสู่การบรรลุ การซึมซับ และการตั้งมั่นอยู่ในสภาวะนั้น เพียงแต่คราวนี้ฉันจะไม่ใช้คำพูดของตนเอง แต่จะเป็นคำพูดของมาคาริอัสผู้ยิ่งใหญ่ผู้มีศรัทธา ซึ่งมาจากบทสนทนาที่สับสนของเขาโดยเฉพาะ

หากมีใครในโลกที่ร่ำรวยและมีสมบัติซ่อนอยู่ ด้วยสมบัติและความมั่งคั่งนี้

เขาจะได้รับความปรารถนาทุกอย่างที่เขาต้องการ เช่นเดียวกัน ผู้ที่ได้พบและครอบครองสมบัติในสวรรค์ (พระคุณ) แล้ว จะได้รับคุณธรรมทุกอย่างด้วยสมบัตินี้ และด้วยสมบัติเดียวกันนี้ จะเพิ่มทรัพย์สมบัติในสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่กว่าให้แก่ตนเอง

อัครสาวกกล่าวว่า: "เราคือขุมทรัพย์นี้ไว้ในภาชนะดิน" (2 คร. 4:7) นั่นคือ ในขณะที่เราอยู่ในเนื้อหนัง

เรายังได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะพบขุมทรัพย์นี้ภายในตัวเราเอง—พลังแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณ

ผู้ใดที่ได้พบและครอบครองขุมทรัพย์แห่งพระวิญญาณอันประเสริฐนี้ภายในตนเอง

ผู้นั้นจะดำเนินตามความจริงทุกประการโดยปราศจากตำหนิและบริสุทธิ์ผุดผ่อง

ตามพระบัญญัติและกระทำความดีงามทุกอย่างโดยปราศจากการบังคับหรือความยากลำบาก ดังนั้น

ขอให้เราวิงวอนต่อพระเจ้า ขอให้เราแสวงหาและทูลขอเพื่อให้พระองค์ประทานขุมทรัพย์แห่งพระวิญญาณของพระองค์แก่เรา

เพื่อว่าเราจะได้สามารถดำรงอยู่ในความบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในทุกพระบัญญัติของพระองค์

และเพื่อจะได้ปฏิบัติตามความจริงทุกประการอย่างบริสุทธิ์และสมบูรณ์

เราต้องบังคับตนเองให้ขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงประทานสมบัติสวรรค์แห่งพระวิญญาณแก่เรา

และให้เราถึงภาวะที่เราสามารถปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าได้โดยง่ายและไม่มีอุปสรรค

ซึ่งเราไม่สามารถทำได้มาก่อน แม้จะพยายามอย่างเต็มที่ก็ตาม สมบัติล้ำค่านี้ได้มาจากการแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียร

ความศรัทธา และความอดทนในความพยายามของการแสวงหา ด้วยใจที่เต็มไปด้วยความเสียใจและความศรัทธา

เราควรขอพระเจ้าให้ประทานความมั่งคั่งของพระองค์ในใจของเรา ในพลังและความมีประสิทธิภาพของพระวิญญาณ

นักบุญมาคาริอัสอธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้ที่พระคุณของพระเจ้าได้เริ่มปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนว่า:

"บางครั้งพวกเขา รู้สึกมีกำลังใจขึ้น ราวกับอยู่ในงานเลี้ยงของพระราชินี

และยินดีด้วยความสุขและความปิติที่ไม่อาจบรรยายได้" ในบางครั้ง พวกเขา ก็เหมือนเจ้าสาว

ที่ได้รับการปลอบประโลมด้วยความสงบจากพระเจ้า ในขณะที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกับเจ้าสาว

บางครั้งก็เหมือนกับเทวดาที่ไม่มีร่างกาย ในขณะที่ยังคงอยู่ในร่างกาย

พวกเขา รู้สึกถึงความเบาสบายและความปิติยินดีภายในตนเอง บางครั้งพวกเขา ดูเหมือนอยู่ในความสงบสุข

รื่นเริง และได้รับการปลอบประโลมจากพระวิญญาณ ในความปิติยินดีแห่งความลึกซึ้งทางจิตวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์

บางครั้งจิตวิญญาณของพวกเขา ก็ถูกไขว่คว้าด้วยความรักอันยิ่งใหญ่จนหากเป็นไปได้

พวกเขา จะโอบกอดทุกคนไว้ในหัวใจโดยไม่แยกแยะระหว่างความดีและความชั่ว บางครั้งในความถ่อมตนของจิตวิญญาณ

พวกเขา จะถ่อมตนต่อทุกคนจนคิดว่าตนเองเป็นที่สุดท้ายและต่ำต้อยที่สุด

บางครั้งจิตวิญญาณของพวกเขา จะพักผ่อนอยู่ในความเงียบสงบอันยิ่งใหญ่ ในความเงียบและความสงบสุข

บางครั้งก็ได้รับการส่องสว่างด้วยพระคุณในการเข้าใจบางสิ่ง ในปัญญาที่ไม่อาจบรรยายได้

ในการรู้สิ่งที่ไม่อาจถ่ายทอดเป็นคำพูดได้ บางครั้งคนเราก็กลายเป็นเหมือนคนธรรมดาทั่วไป

ช่างเป็นสภาวะที่น่าประหลาดอะไรเช่นนี้! และนี่คือภาพร่างเล็กๆ

อีกภาพหนึ่งของสภาวะภายในที่ได้รับการส่องสว่างด้วยพระคุณ

เมื่อจิตวิญญาณได้ขึ้นสู่ความสมบูรณ์ของพระวิญญาณ

หลังจากได้รับการชำระล้างจากความหลงใหลทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ และในการสื่อสารที่ไม่อาจบรรยายได้ ได้เข้าสู่การรวมตัวและการละลายกับพระวิญญาณผู้ลอบประโลม และโดยการร่วมสร้างกับพระวิญญาณนั้นเอง กลายเป็นจิตวิญญาณ จากนั้นมันกลายเป็นแสงสว่างทั้งหมด เป็นดวงตาทั้งหมด เป็นความสุขทั้งหมด เป็นความสงบทั้งหมด เป็นความรักทั้งหมด เป็นความเมตตาทั้งหมด เป็นพระคุณและความดีทั้งหมด

นี่คือสิ่งที่นักพรตผู้ศักดิ์สิทธิ์แสวงหาและพยายามบรรลุ!

คุณต้องยอมรับว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ต้องพยายามเพื่อให้ได้มา แต่การเข้าถึงอาณาจักรนี้เปิดกว้างสำหรับทุกคน มันไม่ใช่ทุ่งหญ้าหรือสวนที่ได้รับการคุ้มครอง ทุกคนได้รับคำสัญญาว่าจะได้รับพรเช่นนี้ และมีการให้คำมั่นสัญญาสำหรับการบรรลุถึง — พระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ — ในการรับศีลล้างบาปและศีลกำลัง สิ่งที่เราต้องทำคือขุดลึกลงไปในตัวเราเองและนำสมบัติล้ำค่านี้ออกมา สมบัตินั้นอยู่ในสวนของเรา — เราเพียงแค่ออกไปขุดขึ้นมาและเริ่มขุด ตั้งแต่การขุดครั้งแรก พลั้วจะเริ่มกระทบกับเงินและทอง และจากนั้น ดูเกิดสมบัติก็ปรากฏขึ้น ความสุขของเราจะไม่มีที่สิ้นสุด

เอาละ! เรารออะไรอยู่ตอนนี้?

ในจดหมายฉบับที่แล้ว ข้าพเจ้าได้แสดงให้เห็นถึงหนทางสู่ความมุ่งมั่น

แต่ข้าพเจ้ายังไม่ได้กล่าวถึงแนวคิดเฉพาะที่ก่อให้เกิดความมุ่งมั่นนี้และนำไปสู่ความเข้มแข็งสูงสุด บัดนี้ข้าพเจ้าจะขอสรุปประเด็นสำคัญที่สุดโดยสังเขป

และเสน่ห์ของหัวข้อนี้ปลุกเร้าพลังงาน แต่ที่นี้สามารถปล่อยเรื่องนี้ไว้จนถึงวันพรุ่งนี้ได้ เมื่อในขณะที่เดียวกัน ความจำเป็นอย่างยิ่งและความหลีกเลี่ยงไม่ได้ถูกเข้าใจอย่างชัดเจน และในอีกด้านหนึ่ง มีวิธีการที่สามารถใช้ได้ การตัดสินใจก็เกิดขึ้นอย่างไม่อาจต้านทานได้ นี่คือการช่วย คนซีเกียจคนหนึ่งนั่งอยู่ในห้อง และคุณไม่สามารถทำให้เขาขยับได้ แต่หากให้เขาเห็นว่าไฟกำลังลุกไหม้ เขาจะรีบวิ่งออกไปทันที เราต้องทำเช่นเดียวกันกับตัวเอง และในกรณีที่เราลังเล เราต้องจุดไฟให้เกิดปัญหาขึ้นรอบตัวเรา นั่นคือ ทำให้ตัวเองเชื่อว่าเราต้องทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น ไม่เช่นนั้นเราจะสูญเสียไปตลอดกาล ทันทึที่เราคิดถึงสิ่งนี้ในจิตสำนึกของเรา พลังทางศีลธรรมของเราทั้งหมดจะเพิ่มขึ้นทันทีด้วยกำลังเต็มที่ และตั้งดูเราไปสู่ภารกิจอย่างไม่อาจต้านทานได้ วิธีทำสิ่งนี้ในบริบทของหัวข้อที่เรากำลังพูดคุยกัน คุณต้องคิดหาคำตอบด้วยตัวเอง สำหรับส่วนของฉัน ฉันจะกล่าวถึงความตายกำลังจะมาถึงในไม่ช้า และอะไรจะเกิดขึ้นหลังจากความตาย? อะไรสะที่เกิดขึ้นกับทาสซิว: เอาเงินมินาของเขาไป ซึ่งเป็นของขวัญแห่งพระคุณ และโยนเขาเข้าไปในความมืดภายนอก! หรือสิ่งที่เกิดขึ้นกับสาวพรหมจารีที่โง่เขลา: ประตูจะถูกปิด และท่านจะได้ยินว่า: เราไม่รู้จักท่านว่าเป็นใคร! อย่างใดอย่างหนึ่งจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน หากเราไม่ทำให้ตัวเองอบอุ่นด้วยพระคุณ และไม่ทำให้ตัวเองสว่างไสวด้วยพระคุณนั้น จงวางตัวเองในสถานการณ์นี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และข้าพเจ้าไม่คิดว่ากำลังเลขของคุณ หากมีอยู่ จะสามารถต้านทานต่อคำเตือนอันหนักแน่นนี้ได้ ( ) ความคิดนี้เป็นสิ่งที่ทรงพลังที่สุด นักปราชญ์โบราณเคยกล่าวไว้ว่า: "ในการกระทำทุกอย่าง จงระลึกถึงจุดจบ แล้วเจ้าจะไม่ทำบาปเลย" (Sir. 8:39) ลองนึกภาพสิ่งนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเมื่อคุณเข้าใจอย่างชัดเจนแล้ว อย่าทำให้ความเข้าใจนี้อ่อนแอหรือคลุมเครือ จงใช้หนังสือ "จงลุกขึ้นเถิด ผู้หลับใหล" เป็นเครื่องช่วยและอ่านมัน หนังสือเล่มนี้เคยมอบให้คุณมาก่อนแล้ว

การมีวิธีการหรือเครื่องมือเป็นปัจจัยที่สองซึ่งในสถานการณ์ที่อันตรายอย่างยิ่ง

จะให้ความกล้าหาญและความมั่นใจในการเอาชนะความโชคร้ายและด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการกระทำ ในทางกลับกัน หากปราศจากสิ่งนี้ ความรู้สึกของอันตรายอย่างยิ่งจะนำไปสู่ความสิ้นหวังอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในตัวอย่างที่กล่าวถึง หากไม่มีประตูหรือหน้าต่างที่เปิดอยู่

คนที่ติดอยู่ในไฟจะมีทางเลือกเพียงอย่างเดียวคือดึงผมของตัวเองออก เช่นเดียวกันในวิชาของเรา

ในสถานการณ์ที่สิ้นหวังซึ่งเราพบตัวเองอยู่จริง ๆ (หากปราศจากพระคุณ

ก็ไม่มีทางหนีพ้นจากการถูกตัดขาดจากอาณาจักรแห่งสวรรค์) หากไม่มีวิธีการใด ๆ ที่เราสามารถนำมาใช้ได้

ความตระหนักถึงสภาพที่เลวร้ายเช่นนี้ก็จะทำให้เราตกอยู่ในความสิ้นหวังอย่างเดียวดาย แต่ขอขอบคุณพระเจ้า

ทุกสิ่งทุกอย่างได้ถูกเตรียมไว้สำหรับเราแล้วเพื่อหลีกเลี่ยงความสุดโต่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในชีวิตหลังความตาย —

ทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมแล้ว และเราสามารถนำมาใช้ได้ตามต้องการ และแม้กระทั่งภายในตัวเราเอง สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือการลงมือทำและกระทำตามนั้น เราจะยังคงผัดวันประกันพรุ่งและเลื่อนออกไปวันแล้ววันเล่าได้หรือไม่ แม้จะคิดถึงสิ่งนี้อยู่ในใจก็ตาม?

เกี่ยวกับคุณ ฉันอยากจะเพิ่มเติมว่าคุณไม่จำเป็นต้องเริ่มอะไรพิเศษ ใช้ชีวิตในจิตวิญญาณที่คุณได้รับการเลี้ยงดูมา และยึดถือประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์ที่คุณเห็นในครอบครัวและในหมู่ญาติของคุณ และฉันพูดทั้งหมดนี้เพียงเพื่อให้คุณเลือกวิถีชีวิตนี้อย่างเต็มใจและตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตเช่นนี้จนถึงที่สุด ชีวิตของคุณจนถึงตอนนี้ไม่ได้เป็นของคุณเอง คุณถูกชี้นำในทางนี้มาตลอด นี่เป็นสิ่งที่มิประโยชน์มาก แต่มันจะไม่ถาวรเว้นแต่คุณจะเลือกวิถีชีวิตนี้สำหรับตัวคุณเองและทำให้มันเป็นกฎที่เร่งด่วนสำหรับตัวคุณเอง หาก你不ทำเช่นนั้น ในตอนนี้ วิญญาณชั่วร้ายของชีวิตทางโลกจะพาคุณไป หรือคุณจะเป็นอะไรที่ไม่ใช่สิ่งหนึ่งสิ่งใดตามที่ฉันได้กล่าวไว้แล้ว

เพื่อพระเจ้า คิดถึงทุกสิ่งทุกอย่างนี้ และรีบตัดสินใจให้เร็ว. พระเจ้าอวยพรคุณ!

| 31 |

ขอบคุณพระเจ้า! คุณเขียนว่าคุณมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

ข้าพเจ้าได้พูดถึงสิ่งใดอีกเล่า หากไม่ใช่การปลุกความปรารถนานี้ในตัวคุณ

และทำให้ความยำเกรงพระเจ้ากลับมาอบอวนในใจของคุณ จงรู้ไว้ว่าเมื่อคุณมีความยำเกรงต่อพระเจ้า

นั่นหมายความว่าจิตวิญญาณของคุณมีชีวิตอยู่ และพระคุณของพระเจ้ากำลังทำงานในตัวคุณ

หน้าที่แรกของจิตวิญญาณของเราคือการรู้จักพระเจ้าและยำเกรงพระเจ้า

และของขวัญหลักของพระคุณของพระเจ้าคือจิตวิญญาณแห่งความยำเกรงพระเจ้า มันคือจุดเริ่มต้น การดำเนินต่อไป

และการบรรลุถึงจุดสิ้นสุดของเส้นทางแห่งความรอด ผู้ใดมีความยำเกรงพระเจ้าอย่างแท้จริงและกระตือรือร้นอยู่ในใจ

ผู้นั้นย่อมมีพลังอันไม่มีที่สิ้นสุดสถิตอยู่ในตน ดลใจให้กระทำทุกสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

และในขณะที่เดียวกันก็มีผู้พิทักษ์เฝ้าระวังอย่างรอบคอบ

ป้องกันการโจมตีจากศัตรูและจากความหลงผิดของตนเองเมื่อถึงทางแยก

ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานกำลังให้ท่านจดปรกาศและรักษาจิตวิญญาณแห่งความยำเกรงพระเจ้านี้ให้เข้มแข็งอยู่เสมอ!

เป็นเรื่องดีมากที่คุณสละเวลาในตอนเช้าเพื่ออ่านหนังสือทางจิตวิญญาณ แต่ใครกันที่มองสิ่งนี้ในแง่ลบ?

หากคุณทุ่มเทเวลาทั้งหมดไปกับการอ่านและการสวดมนต์ มันคงจะเป็นสิ่งที่พิเศษมาก แต่ในความเป็นจริง —

การอ่านและการคิดเพียงเล็กน้อย — มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับสิ่งนั้น? เทาที่ฉันทราบ

คนที่เคร่งศาสนาและเกรงกลัวพระเจ้าทุกคนทำเช่นนี้ ฉันคิดว่าพ่อแม่ของคุณก็ปฏิบัติตามกฎเดียวกันนี้

การอ่านนี้ร่วมกับคำอธิษฐานก่อนหน้านี ช่วยเสริมสร้างจิตวิญญาณและมอบพลังให้กับมันตลอดทั้งวัน แพทย์กล่าวว่า:

อย่าออกไปข้างนอกเมื่อห้องว่าง ในแง่ของจิตวิญญาณ สิ่งนี้จะสำเร็จได้ด้วยการสวดมนต์และการอ่านในตอนเช้า

จิตวิญญาณได้รับการบำรุงเลี้ยงจากสิ่งเหล่านี้และจะไม่ออกไปทำงานประจำวันด้วยความหิวอีกต่อไป

ฉันมีข้อเสนอแนะสำหรับคุณด้วย เริ่มต้นสมุดบันทึกและเขียนความคิดที่เกิดขึ้นเมื่ออ่านพระวรสารและหนังสืออื่นๆ ในลำดับนี้: พระเจ้าตรัสว่าสิ่งนี้และสิ่งนั้นในพระวรสาร;

จากสิ่งนี้เราสามารถเห็นได้ว่าเราต้องปฏิบัติในลักษณะนั้นและลักษณะนี้; สำหรับฉัน สิ่งนี้เป็นไปได้ในกรณีนั้นและกรณีนี้;

ข้าพเจ้าจะทำสิ่งนี้; โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยเถิด พระเจ้า! การกิจนี้อาจเล็กน้อย แต่มีประโยชน์มาก! ทำสิ่งนี้

ความคิดของท่านจะเฉียบแหลมและมีแรงบันดาลใจมากขึ้น

จิตวิญญาณที่เคลื่อนไหวในพระคัมภีร์จะเข้ามาในใจของท่านและทำให้มีชีวิตชีวาขึ้น และนี่คือยาบำรุงสำหรับบาดแผล!

หากความคิดของคุณล่องลอยไปในระหว่างการอ่านและการภาวนา — คุณควรทำอย่างไร?

ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งนี้ได้. แต่ไม่มีบาปในสิ่งนี้ มีเพียงความไม่เหมาะสมเท่านั้น.

มันเป็นบาปเมื่อใครบางคนตั้งใจพัฒนาความคิดที่ไม่เกี่ยวข้องในตัวเอง; แต่เมื่อพวกเขาหลงไปโดยไม่ตั้งใจ

จะมีข้อผิดพลาดอะไร? ข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเมื่อใครบางคนสังเกตเห็นความคิดที่หลงไป แต่ยังคงปล่อยให้มันหลงไป

สิ่งที่คุณต้องทำคือ: หันที่ที่คุณสังเกตเห็นความคิดของคุณหลงไป ให้รีบนำมันกลับมาที่เดิมทันที

เพื่อลดสิ่งรบกวนในระหว่างการภาวนา บุคคลต้องพยายามภาวนาด้วยจิตใจที่อบอุ่น และเพื่อทำเช่นนั้น

บุคคลต้องเตรียมจิตใจให้พร้อมก่อนการภาวนา — ก่อนการภาวนา — ด้วยการคิดไตร่ตรองและกราบไหว้

ให้ชินกับการสวดมนต์ของคุณเอง ตัวอย่างเช่น

แก่นของการสวดมนต์ในตอนเย็นคือการขอบคุณพระเจ้าสำหรับวันและทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างวัน

ทั้งสิ่งที่น่ารื่นรมย์และสิ่งที่ไม่รื่นรมย์; การสำนึกผิดในสิ่งที่ทำผิดพลาดและขอการอภัยโทษ พร้อมสัญญาว่าจะดีขึ้นในวันพรุ่งนี้

และขอให้พระเจ้าคุ้มครองระหว่างการนอนหลับ กล่าวสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต่อพระเจ้าจากจิตใจและหัวใจของคุณ

แก่นแท้ของการสวดมนต์ยามเช้าคือการขอบคุณพระเจ้าสำหรับการนอนหลับและความเข้มแข็ง

และขอให้พระองค์ช่วยคุณทำสิ่งต่างๆ เพื่อพระเกียรติของพระองค์ตลอดทั้งวัน

และจงกล่าวสิ่งนี้ต่อพระองค์จากจิตใจและจากหัวใจของคุณ ในเวลาเดียวกัน ทั้งในตอนเช้าและตอนเย็น

จงแสดงความต้องการจากใจของคุณต่อพระเจ้า โดยเฉพาะความต้องการทางจิตวิญญาณของคุณ

และแม้กระทั่งความต้องการภายนอกของคุณ โดยกล่าวกับพระองค์อย่างเด็กๆ ว่า: "ดูเถิด พระเจ้า ข้าพเจ้าป่วยและอ่อนแอ!"

ช่วยและรักษาด้านด้วย! สิ่งเหล่านี้และสิ่งที่คล้ายกันสามารถกล่าวต่อพระเจ้าได้ในคำพูดของคุณเอง

โดยไม่ต้องพึ่งพาหนังสือสวดมนต์ และบางทีนี้อาจจะดีกว่า ลองดูสิ ถ้ามันได้ผล คุณสามารถทิ้งหนังสือสวดมนต์ไปเลยก็ได้

และถ้ามันไม่ได้ผล คุณต้องสวดมนต์ด้วยหนังสือสวดมนต์ เพราะมีฉะนั้นคุณอาจจะไม่มีคำสวดมนต์เลย

เพื่อให้การสวดมนต์ตามหนังสือสวดมนต์สามารถรวบรวมความคิดและทำให้หัวใจของคุณอบอุ่น ในเวลาว่างของคุณ

— นอกเหนือจากเวลาที่คุณกำลังยืนสวดมนต์ —

นั่งลงและคิดอย่างรอบคอบเกี่ยวกับเนื้อหาของบทสวดที่กำหนดไว้และรู้สึกถึงมัน

เมื่อคุณอ่านคำอธิษฐานเหล่านี้ในระหว่างการภาวนาตอนเช้าหรือตอนเย็น

ความคิดและความรู้สึกที่คุณได้รับจากการคิดไตร่ตรองจะถูกฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ จะรวบรวมความสนใจของคุณไว้

และทำให้ใจของคุณอบอุ่น อย่าอ่านคำอธิษฐานอย่างรีบร้อน และอีกอย่าง: พยายามท่องจำบทสวดมนต์ด้วย

สิ่งนี้จะช่วยในการสวดมนต์โดยไม่วอกแวกได้มาก และการสวดมนต์ต้องเรียนรู้เหมือนทักษะอื่นๆ

ฝึกนิสัยให้คิดถึงพระเจ้าไม่เพียงแต่เมื่อคุณกำลังภาวนาเท่านั้น แต่ทุกชั่วโมงและทุกนาที

เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่ทุกที่ นี่จะนำมาซึ่งสันติสุขแก่ดวงวิญญาณของคุณ ความแข็งแกร่งแก่การกระทำของคุณ

และความเป็นระเบียบแก่กิจการของคุณ

ความปรารถนาในปัจจุบันของคุณที่จะเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้นจะบรรลุผลอย่างสมบูรณ์ในวิธีนี้

เช่นเดียวกับผู้ที่ยืนอยู่ในแสงแดดจะอบอุ่นอยู่เสมอ ผู้ที่ระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอจะอบอุ่นเช่นกัน

จงเพิ่มการระลึกถึงพระเจ้าให้มากขึ้นด้วยการระลึกถึงความตายและความสุขนิรันดร์หรือความทุกข์ทรมานชั่ววินาที

ความทรงจำทั้งสองนี้จะนำคุณให้ห่างไกลจากสิ่งชั่วร้ายทั้งปวง แม้แต่ในความคิดของคุณ และนำทางคุณไปสู่สิ่งที่ดีงามทั้งหมด

ไม่ใช่ด้วยความโอ้อวด แต่ด้วยความจริงใจ เป็นความผิดพลาดที่จะคิดว่าความทรงจำถึงความตายเป็นพิษต่อชีวิต

มันไม่ได้เป็นพิษ แต่สอนให้เราระมัดระวังและหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่ทำลายชีวิต หากเราจดจำความตายบ่อยขึ้น

ความวุ่นวายในชีวิตส่วนตัวและสาธารณะของเราจะน้อยลง

คุณตำหนิตัวเองเพราะรักตัวเอง ดี ดี จับตาดูการแสดงออกของมันเป็นและตัดมันออกทันที

ความรักตัวเองต้องการทำทุกอย่างเพื่อตัวเอง แต่คุณควรทำทุกอย่างเพื่อพระเกียรติของพระเจ้าและเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น

โดยไม่คิดถึงตัวเอง โดยไม่สงสารตัวเอง หายที่สุดแล้ว แม้แต่ผู้ที่ดูหยิ่งยโสภายนอกก็มักจะทำสิ่งเดียวกันกับผู้ที่ไม่ได้หยิ่งยโส

เพียงแต่พวกเขาถูกนำทางด้วยแรงจูงใจที่ต่างกันและมีเจตนาที่ต่างกัน

หน้าที่ของเราคือการเปลี่ยนเจตนาเหล่านี้จากความหยิ่งยโสเป็นความไม่เห็นแก่ตัว

และจากนั้นนำทางการกระทำของเราให้สอดคล้องกัน และนี่คือสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เรียนรู้ เรียนรู้ ขอพรให้ข้าพเจ้าด้วยเถิด

พระเจ้า!

คุณต้องการให้ฉันดูคุณโดยไม่มีอารมณ์ตา นั้นจะไม่เกิดขึ้น แต่ในตอนนี้

คุณยืนอยู่ตรงหน้าฉันอย่างบริสุทธิ์และสว่างไสว

และฉันสามารถทำได้เพียงภาวนาให้พระเจ้าทรงคุ้มครองคุณตลอดไปเหมือนที่คุณปรากฏต่อฉัน;

หากคุณไม่ได้เป็นเช่นนั้นในความเป็นจริง ขอให้พระองค์ทรงพอพระทัยที่จะทำให้คุณเป็นเช่นนั้น

พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ พระเจ้า! ฤดูเช้าพรรษามาถึงแล้ว

และพระองค์ได้ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขด้วยการประกาศว่าพระองค์ได้ตัดสิ้นใจที่จะอดอาหารโดยเร็วที่สุด

อย่าได้เปลี่ยนพระทัยเลย ผู้คนยังอดอาหารในช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ด้วย แต่ไม่ต้องรอนจนถึงตอนนั้น ในช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ผู้ที่ได้ออดอาหารมาแล้วในสัปดาห์ก่อนหน้าจะอดอาหารเป็นครั้งที่สอง ด้วยความปรารถนาที่จะรับศีลมหาสนิทหรือผู้ที่ถูกบังคับด้วยความต้องการบางอย่าง หรือผู้ที่ต้องการจบการอดอาหารที่ยากลำบากให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะมีเพียงสามวันของการทำงานหนักเท่านั้น กรณีแรกเท่านั้นที่เหมาะสมกับคุณ

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่านให้ออดอาหารอย่างถูกต้อง ทุกสิ่งที่ท่านตั้งใจทำนั้นคือสิ่งที่ผู้ที่อดอาหารทุกคนควรทำการอดอาหาร การไปโบสถ์ การปลีกตัว การอ่าน การคิด และการดูแลตนเอง — ทั้งหมดนี้ล้วนจำเป็น แต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียว — การมีส่วนร่วมที่สมควร กับพระสิบลักษณ์ศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ เพื่อที่จะรับศีลมหาสนิทอย่างสมควร บุคคลต้องชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์ผ่านการกลับใจ เพื่อที่จะสำนึกผิดอย่างถูกต้อง — ด้วยความสำนึกผิดอย่างจริงใจและมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะไม่ทำให้พระเจ้าทรงขุนเคืองอีก — การปฏิบัติบูชาอื่น ๆ ทั้งหมดจึงถูกกำหนดไว้: การไปโบสถ์, การสวดมนต์ที่บ้าน, การอดอาหาร, และอื่น ๆ

ขั้นตอนแรกของการสำนึกผิดคือการมองเข้าไปภายในตนเอง กิจการโลกีย์ ความกังวล และความฟุ้งซ่านของความคิดที่ควบคุมไม่ได้ ล้วนเป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้เรามองเข้าไปภายในตนเองและใส่ใจดูแลตนเอง ดังนั้น ในช่วงของการถือศีลอด ผู้ที่ถือศีลอดจึงควรหยุดกิจกรรมต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และอยู่บ้านแทนที่จะออกไปทำธุระต่างๆ การหยุดความวุ่นวายนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการถือศีลอด ผู้ที่ไม่ทำเช่นนั้นจะถือศีลอดได้ไม่ดีอย่างแน่นอน ดังนั้นคุณต้องทำเช่นเดียวกัน ไม่ว่าความวุ่นวายของคุณจะเล็กน้อยเพียงใด มันยังคงอยู่และทำให้คุณเสียสมาธิ เริ่มต้นการถือศีลอดของคุณโดยวางสิ่งอื่นทั้งหมดไว้ข้างหลัง

สมมติว่าคุณได้ทุกอย่างและนั่งลงในห้องของคุณแล้ว มีอะไรให้ทำที่นี่บ้าง? คุณสามารถนั่งเฉยๆ อยู่คนเดียวได้ คุณจำเป็นต้องทำกิจกรรมที่นำไปสู่การอดอาหาร กิจกรรมเหล่านั้นคืออะไร? การสวดมนต์ การอ่าน การไตร่ตรอง

การสวดมนต์นอกเหนือจากการสวดมนต์ในโบสถ์ นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ต้องพูดก็รู้ คุณรู้วิธีสวดมนต์ในโบสถ์แน่นอน แต่ให้คำนึงถึงสิ่งนี้ด้วย! ไปโบสถ์ด้วยความเต็มใจ เหมือนไปบ้านของพระเจ้าของคุณเอง

โดยไม่ทำหน้าบูดบึ้งหรือรู้สึกเบื่อหน่าย อย่าไปโบสถ์เพียงเพื่อยินตลอดพิธี แต่จงไปเพื่อสวดภาวนาจากใจ —

สวดภาวนาด้วยความอบอุ่น ระบายความรู้สึกสำนึกผิด ความถ่อมตน และความเกรงกลัวอย่างเคารพต่อพระเจ้า และถวายคำวิงวอนอย่างจริงใจเพื่อความต้องการทางจิตวิญญาณของคุณ เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ บุคคลต้องคิดล่วงหน้า และเมื่อมาถึงโบสถ์แล้ว ต้องพยายามทำเช่นนั้น

อย่าคิดว่าความว่างเปล่าคือการยืนอยู่ในระหว่างพิธีกรรมเท่านั้น

ซึ่งในระหว่างนั้นหัวใจได้ถูกทำให้อบอุ่นและถูกเรียกให้ไปหาพระเจ้าด้วยความอบอุ่น นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุด

บุคคลยังต้องฟังพิธีกรรม และติดตามมันด้วยความคิดและความรู้สึกของตน ความหลากหลายที่มุ่งเน้นไปที่สิ่งเดียวโดยไม่ทำให้เสียสมาธิ จะช่วยรักษาความสนใจของคุณให้จดจ่อในทางที่สร้างสรรค์และบำรุงเลี้ยงได้อย่างน่าพอใจ จงดำดิ่งลงไปในเรื่องที่ถูกขับร้องและอ่าน โดยเฉพาะในบทสวด เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นบทสรุปของความต้องการทั้งหมดของเรา พร้อมคำขอร้องให้หันไปหาพระเจ้าโดยไม่มี ความละอาย

แต่โดยปกติแล้ว ความคิดมักจะล่องลอยไป นี้เกิดจากการขาดความรู้สึกที่เปี่ยมด้วยการอธิษฐาน อย่างไรก็ตาม จงทำเช่นนี้กับพวกเขา: ทันทีที่คุณสังเกตเห็นว่าความคิดของคุณได้หลุดออกจากโบสถ์

ให้หันกลับมาและอย่าปล่อยให้ตัวเองเหม่อลอยหรือปล่อยให้ความคิดล่องลอยไปโดยรู้ตัว — ตอนนี้อยู่ในช่วงเวลาถือศีลอด และในเวลาอื่น ๆ ด้วย เมื่อความคิดของคุณล่องลอยไปโดยไม่รู้ตัว มันก็ยังเป็นบาปเล็กน้อย

แต่เมื่อคุณตั้งใจปล่อยให้ความคิดล่องลอยไปมาขณะยืนอยู่ในโบสถ์ นั่นก็คือบาปแล้ว

พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางผู้ที่อยู่ในโบสถ์ ผู้ใดที่ไม่คิดถึงพระเจ้าในที่นี้ แต่ฝันเพื่องอยู่

ก็เปรียบเสมือนผู้ที่มาเฝ้าพระราชารเพื่อขอสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่กลับเริ่มกระโดดโลดเต้นและหมุนตัวไปมาต่อหน้าพระองค์

โดยไม่สนใจพระองค์เลย อาจจะเป็นไปไม่ได้เลยที่คุณจะควบคุมความคิดไม่ให้ล่องลอยไปโดยสิ้นเชิง

แม้ว่าคุณจะพยายามอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม

แต่สิ่งที่เป็นไปได้และจำเป็นก็คือการไม่ปล่อยให้ตัวเองฝันหรือปล่อยให้ใจไปตามความคิดโดยเจตนา

สำหรับการปล่อยให้ความคิดล่องลอย มีกฎอยู่สองข้อคือ 1) ทันทีที่คุณสังเกตเห็นว่าความคิดกำลังล่องลอย

ให้หันกลับมาคิดเรื่องอื่น และ 2) จงตั้งใจไม่ให้ความคิดล่องลอยไปเอง

การเยียวยาความคิดที่ล่องลอยคือการมีสติ การมีสติในความจริงที่ว่าพระเจ้าอยู่เบื้องหน้าเรา และเราอยู่เบื้องพระองค์ คุณต้องมุ่งความสนใจของจิตใจทั้งหมดไปที่ความคิดนี้ และไม่ปล่อยให้มันหลุดลอยไปจากมัน

การมีสติเชื่อมโยงกับพระเจ้าผ่านความกลัวพระเจ้าและความเคารพ จากสิ่งเหล่านี้จะเกิดความอบอุ่นในหัวใจ

ซึ่งดึงดูดความสนใจไปยังพระเจ้าองค์เดียว จงพยายามกระตุ้นจิตใจของคุณ แล้วคุณจะเห็นด้วยตนเองว่ามันจะควบคุมความคิดของคุณได้อย่างไร คุณต้องบังคับตัวเอง หากปราศจากความพยายามและความตั้งใจของจิตใจ คุณจะไม่สามารถบรรลุสิ่งใดทางจิตวิญญาณได้ การโค้งคำนับช่วยได้มากในการทำให้จิตใจอบอุ่น จงทำบ่อยๆ ทั้งการโค้งคำนับที่เอวและการกราบ

ขอพระเจ้าประทานความหวานของการอยู่ในโบสถ์แก่ท่าน

เพื่อท่านจะได้พยายามไปโบสถ์เหมือนคนที่พยายามเข้าไปในห้องที่อบอุ่นจากความหนาวเย็น ในการถือศีลอด สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ถือศีลอดคือเพื่ออยู่ในโบสถ์อย่างเหมาะสม สิ่งอื่นๆ เป็นเพียงความช่วยเหลือและสนับสนุนเท่านั้น แต่จะพูดถึงเรื่องนี้ในโอกาสต่อไป

| 33 |

ข้าพเจ้าขอกล่าวต่อในหัวข้อเรื่องการอดอาหาร ผู้ที่อดอาหารจะรู้สึกเพียงโบสถ์และบ้านของตนเท่านั้น เมื่อท่านกลับถึงบ้าน มีสิ่งใดอยู่ที่นั่น? และนี่จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

ที่ท่านควรรักษาจิตใจและหัวใจของตนให้เคารพสักการะต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ รีบกลับห้องของคุณทันทีหลังจากออกจากโบสถ์ และทักทายห้องด้วยการโค้งคำนับหลายครั้ง

ขอพระเจ้าอย่างนอบน้อมให้ใช้เวลาแห่งการปลื้มใจที่บ้านนี้เพื่อประโยชน์ทางจิตวิญญาณ

จากนั้นคุณควรพักผ่อนสักครู่โดยนั่งลง อย่าปล่อยให้ความคิดของคุณล่องลอยไป แต่จงบอกตัวเองโดยคิดถึงแต่สิ่งเดียวเท่านั้น ไม่มีสิ่งอื่นใด: "พระเจ้า ขอพระเมตตา! พระเจ้า ขอพระเมตตา!"

หลังจากพักผ่อนแล้ว คุณควรทำอะไรสักอย่าง: ไม่ว่าจะเป็นการสวดมนต์หรือทำงานเย็บปักถักร้อย

คุณสามารถตัดสินใจเองได้ว่าจะทำอะไรและเมื่อไหร่ คุณไม่สามารถอุทิศตนให้กับเรื่องทางจิตวิญญาณได้ทั้งหมด

คุณจำเป็นต้องมีงานเย็บปักถักร้อยง่ายๆ ทำบ้าง

แต่คุณควรหิบบนขึ้นมาทำก็ต่อเมื่อจิตวิญญาณของคุณเหนื่อยล้าและไม่สามารถอ่าน คิด หรือสวดมนต์ต่อพระเจ้าได้

และหากการแสวงหาทางจิตวิญญาณเหล่านั้นดำเนินไปด้วยดีแล้ว คุณก็ไม่จำเป็นต้องแตะต้องงานฝีมือ

มันมีไว้เพื่อเติมเต็มเวลาที่จะเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ซึ่งมักจะเป็นอันตรายเสมอ และยิ่งเป็นอันตรายมากขึ้นในช่วงถือศีลอด

จะสวดมนต์ที่บ้านอย่างไร? คุณพูดถูกแล้วว่าบอกว่าควรเพิ่มสิ่งเล็กน้อยเข้าไปในกฎการสวดมนต์ตามปกติ หนึ่งควรทำ

หนึ่งควรทำ แต่จะดีกว่าหากคุณไม่เพิ่มบทสวดที่ไม่จำเป็น แต่สวดมนต์ให้นานขึ้นโดยไม่มีหนังสือสวดมนต์

แสดงความต้องการทางจิตวิญญาณจากใจของคุณต่อพระเจ้าด้วยคำพูดของคุณเอง

อ่านในตอนเช้าและตอนเย็นไม่เกินวันธรรมดา แต่ก่อนและหลังหนังสือสวดมนต์ของคุณ ให้สวดมนต์ด้วยคำพูดของคุณเอง

และแทรกคำสวดมนต์ของคุณเองระหว่างการอ่าน ก็ตัวลงที่เอวและลงถึงพื้นและคุกเข่า รบกวบนพระผู้เป็นเจ้า

พระมารดาของพระเจ้า และเทวดาผู้พิทักษ์ของคุณ ขอให้พวกเขาทุกสิ่งที่คุณรู้สึกว่าเป็นอย่างยิ่งสำหรับตัวคุณเอง

ขออธิษฐานให้พวกเขาเปิดเผยตัวเองต่อท่าน และผ่านความรู้นี้

พวกเขาจะปลุกฝังความปรารถนาและมอบพลังให้ท่านในการแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดทั้งหมด และยิ่งกว่านั้น

ขอให้พวกเขาเติมเต็มหัวใจของท่านด้วยจิตวิญญาณแห่งการสำนึกผิดและความถ่อมตน

ซึ่งการเสียสละแด่พระเจ้าจะเป็นที่พอพระทัยพระองค์มากที่สุด

แต่อย่าผูกมัดตัวเองด้วยกฎเกณฑ์ที่ยืดเยื้อและน่าเบื่อหน่ายเกินไป การลุกขึ้นสวดมนต์บ่อยๆ

และกัมศีระตลอดทั้งวันจะน้อยๆ แต่บ่อยๆ จะดีกว่า เพื่อให้ตลอดทั้งวันเต็มไปด้วยการกัมศีระ

อย่าให้จิตใจของคุณหลงไปจากพระเจ้า ไม่ว่าคุณจะทำสวดมนต์หรือทำสิ่งอื่นอยู่ก็ตาม

หลังจากการสวดมนต์แล้ว ให้อ่านและไตร่ตรอง

คุณควรอ่านไม่ใช่เพื่อเติมความจำของคุณด้วยข้อเท็จจริงและแนวคิดต่างๆ

แต่เพื่อรับการเสริมสร้างและเข้าใจวิธีการทำสิ่งที่จำเป็นสำหรับเราในช่วงวันแห่งการอดอาหารนี้ให้ดียิ่งขึ้น ในการทำเช่นนี้

คุณจำเป็นต้องอ่านเพียงเล็กน้อย

แต่ให้นำทุกข้อความที่คุณอ่านมาสู่ประสาทสัมผัสของคุณโดยให้ความสนใจอย่างใกล้ชิดเป็นเวลานาน

คุณควรอ่านอะไร? แนนอน หนังสือทางจิตวิญญาณเท่านั้น ในบรรดาหนังสือเหล่านั้น

ฉันไม่สามารถแนะนำอะไรได้มากไปกว่างานเขียนของนักบุญทิโคคอน มีหนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า "ลุกขึ้นเกิด โอ ผู้หลับใหล" —

เป็นการคัดลอกบทความของนักบุญทิโคคอนที่ส่งเสริมการกลับใจ นอกจากนี้ยังมีหนังสือเกี่ยวกับการกลับใจและศีลมหาสนิท

บทเทศนาสำหรับมหาพรตและสัปดาห์ก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้าได้ยืนยันว่ามันเหมาะสมมากในตอนนั้น: มันพูดถึงเพียงการสำนึกผิดและการรวมเป็นหนึ่งเดียว ข้าพเจ้าไม่สามารถหาสิ่งที่ดีกว่านี้ให้คุณอ่านได้ หนังสือเหล่านี้ได้ถูกมอบให้คุณแล้ว นำไปอ่านเถิด

การอ่านอย่างช้าๆ และไตร่ตรองในหนังสือที่เหมาะสมสามารถปลุกจิตวิญญาณได้อย่างมาก จงมุ่งเน้นไปที่สิ่งนี้ ในตอนเช้าหลังจากการสวดมนต์ (การสวดมนต์ตอนเช้าจะฟังในตอนเย็น) อุทิศเวลาทั้งหมดของคุณให้กับสิ่งนี้ จนถึงชั่วโมงของการสวดมนต์ มันจะเตรียมคุณสำหรับการสวดมนต์ในโบสถ์ และหลังจากชั่วโมงของการสวดมนต์แล้ว คุณสามารถทำสิ่งเดียวกันนี้ต่อไปเมื่อคุณมีความปรารถนาและความตั้งใจ หากคุณรู้สึกอยากสวดมนต์ขณะอ่าน ให้ลุกขึ้นและสวดมนต์ ควรอ่านกับคนอื่นหรืออ่านคนเดียว? การอ่านคนเดียวจะดีกว่า เพราะจะทำให้คุณมีสมาธิกับตัวเองและนำสิ่งที่อ่านมาปรับใช้กับตัวเองได้ง่ายขึ้น การไตร่ตรองควรรวมอยู่ในการอ่านด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นฝันกลางวันและคุณจะไม่สามารถมีสมาธิกับมันได้ ดังนั้น คุณได้อ่าน ไตร่ตรอง และกราบไหว้แล้ว — นั่นคือทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ถือศีลตลอดที่บ้าน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกครั้งที่จะสามารถรักษาสมาธิที่เข้มข้นเช่นนี้ได้ เมื่อคุณรู้สึกเหนื่อยล้า คุณสามารถนั่งทำงานได้ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้ว

และคุณพูดถูกที่ว่าเราต้องอดอาหาร เราต้องอด เราต้องอด แต่ไม่มากเกินไป คุณกินน้อยอยู่แล้ว คุณต้องการพลังเพื่อยืนในโบสถ์และกัมศีระที่บ้าน แต่ทำตามที่คุณสะดวกและช่วยเหลือตัวเองได้มากที่สุด คุณเพียงแต่ต้องให้ร่างกายของคุณรู้ว่ามันก็มีส่วนผิดเช่นกันที่ต้องการการสำนึกผิดและดังนั้นจึงต้องแบกรับภาระของการอดอาหาร และคุณต้องลดการนอนหลับลงเล็กน้อย ทั้งในระยะเวลาและความสงบ บทความนี้ดูเหมือนจะต้องการการเสียสละจากคุณ และอย่าซี้อายที่จะทำให้ดีที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้ การอดทนทุกประเภทนั้นเหมาะสมในช่วงเวลานี้

แล้วการพูดคุยล่ะ? คุณสามารถพูดคุยได้ แต่ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ควรพูดคุยเรื่องดีๆ เท่านั้น แทนที่จะพูดคุยกัน ควรแบ่งเวลาหนึ่งชั่วโมงเพื่ออ่านหนังสือด้วยกัน — และอ่านไปด้วยกัน ในตอนเย็น นี่จะเป็นสิ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่ง ไม่มีอะไรจะดีไปกว่าการที่คุณหนึ่งในพวกคุณเล่าเรื่องราวที่สร้างแรงบันดาลใจซึ่งเผยให้เห็นพลังของการกลับใจและสามัคคีธรรม และสำหรับการอ่านร่วมกัน ให้เลือกเรื่องราวเช่นนั้นจาก Cheti Minei

นั่นเพียงพอแล้วในตอนนี้ ฉันจะเพิ่มสิ่งที่ต้องการเพิ่มเติมในภายหลัง

| 34 |

ขอให้เราคุยกันต่อเกี่ยวกับการอดอาหาร

ทุกสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นกรอบที่การอดอาหารสามารถเข้าไปอยู่ในนั้น หรือกฎเกณฑ์ภายนอกและระเบียบที่ผู้อดอาหารที่ดีมักจะปฏิบัติตาม พยายามปฏิบัติตามหากคุณต้องการเป็นคนรักษาคำพูดที่ดี แต่ไม่มองดูเศร้าหมอง อย่าทำให้หน้าตาหม่นหมอง ทำทุกอย่างด้วยความเต็มใจ ด้วยทำที่ที่ดีและมีความสุข ใช้เวลาของคุณเหมือนกับผู้ที่กำลังจะไปร่วมงานเลี้ยงของพระราชินีใช้เวลาของพวกเขา พวกเขาคิดและคุยกันแต่เพียงว่างงานเลี้ยงจะเป็นอย่างไร พวกเขาจะพบกับพระราชินีอย่างไร จะพูดอะไร พระราชินีจะทักทายพวกเขาอย่างไร จะแต่งตัวให้ดีขึ้นอย่างไรเพื่อให้ตัวเองอาย และอื่น ๆ แต่คุณมีสิ่งที่ดีกว่าและสูงส่งกว่าอย่างเทียบไม่ได้รออยู่ข้างหน้า — งานเลี้ยงที่ไม่ได้จัดโดยกษัตริย์บนโลก แต่โดยกษัตริย์แห่งสวรรค์ หากคุณยอมลำบากแต่งตัวและเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อให้กษัตริย์พอพระทัย คุณจะได้รับการโอบกอดจากพระองค์ ได้รับสิ่งที่มีค่าเกินกว่าจะประเมินได้ และมีความสุขเกินกว่าจะบรรยาย ท่านพูดว่าจะอดอาหารและอดอาหาร! ขอพระเจ้าอวยพรท่าน! ตอนนี้คิดถึงเรื่องการแต่งตัวบ้าง กำจัดชุดเก่าทั้งหมดของท่าน ท่านต้องการชุดใหม่ หากชุดเก่าไดยังดีอยู่ ให้ซักให้สะอาด ริดให้เรียบร้อย และนำไปถวายเหมือนกับว่าเป็นของใหม่ สิ่งที่คุณหมายถึงคือคุณต้องมองตัวเองให้ดี: กำจัดสิ่งที่ไม่ดีและเก็บสิ่งที่ดีไว้ แก้วไขและทำให้สมบูรณ์

ให้เราลองมองเข้าไปในตัวเราเองและเริ่มจัดระเบียบสิ่งที่เรามีอยู่

การแทรกแซงของบุคคลภายนอกในเรื่องนี้ไม่เหมาะสมและไม่สามารถทำได้โดยสิ้นเชิง ไม่มีใครนอกจากตัวคุณเองที่สามารถเข้าไปในตัวคุณและจัดการกับเรื่องราวของจิตสำนึกของคุณได้

และคุณต้องทำสิ่งนี้ด้วยตัวเอง ฉันจะให้คำแนะนำเพียงไม่กี่ข้อสำหรับโอกาสนี้เท่านั้น และในหนังสือที่ฉันแนะนำให้คุณอ่าน มีคำแนะนำมากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ฉันจะพูดอีกอย่างหนึ่ง

เพื่อที่จะตรวจสอบตนเองอย่างถูกต้อง เราต้องให้ความสนใจกับสามด้านของชีวิตที่กระตือรือร้นของเรา: การกระทำของเรา — การกระทำส่วนบุคคลที่กระทำในเวลาที่เหมาะสม สถานที่ที่เหมาะสม และภายใต้สถานการณ์ที่เหมาะสม; ทัศนคติที่ซ่อนอยู่ภายในใจและความ โน้มเอียงที่เป็นลักษณะเฉพาะของเรา ซึ่งซ่อนอยู่เบื้องหลังการกระทำของเรา; และจิตวิญญาณทั่วไปของชีวิตของเรา

ชีวิตของเราทั้งหมดประกอบไปด้วยการกระทำอย่างต่อเนื่อง: ความคิด, คำพูด, การกระทำ, หนึ่งตามอีกหนึ่ง และหนึ่งไล่ตามอีกหนึ่ง. เป็นไปไม่ได้ที่จะหลบหนการกระทำทั้งหมดเช่นนี้ — แต่ละอย่างแยกกัน — และกำหนดคุณค่าทางศีลธรรมของพวกมัน. แม้ว่า คุณจะตัดสินใจหลบหนและตัดสินใจการกระทำของคุณที่ทำในวันเดียว คุณก็ไม่สามารถทำได้. มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เขาเปลี่ยนใจและทำสิ่งต่างๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าตั้งแต่เช้าจรดค่ำ! เขาทำอะไรมากมายระหว่างการสารภาพบาป! ควรจะอย่างไร? ไม่จำเป็นต้องหลบหนทุกอย่างและตัดสินใจเป็นรายบุคคล เรามีผู้ที่ทักซ์ที่คอยเฝ้าระวังอยู่เสมอ นั่นคือมโนธรรมของเรา มันจะไม่ปล่อยให้สิ่งใดที่เราร้ายผ่านไปโดยไม่สังเกตเห็น และไม่ว่าคุณจะพยายาม โน้มน้ำหนักแค่ไหนว่ามันไม่เป็นไร มันจะไม่มีวันหยุดย้าข้อความของมัน: สิ่งที่เราร้ายก็คือเลวร้าย และนี่คือการกิจแรกของคุณ: ฟังเสียงของมโนธรรมของคุณและยอมรับทุกสิ่งที่คุณประณามว่าเป็นบาป โดยไม่มีข้อแก้ตัวใดๆ และเตรียมตัวที่จะสารภาพมัน

สิ่งนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นสิ่งแรกและสิ่งสุดท้ายที่ควรทำ นั่นคือ การสารภาพว่าตนเองมีความผิดอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ต่อสิ่งที่มโนธรรมของตนกล่าวหา โดยละทิ้งความปรารถนาที่จะหลีกเลี่ยงมัน — และนั่นก็เพียงพอแล้ว หากเราสามารถมั่นใจได้ว่ามโนธรรมของเราถูกต้องในทุกเรื่อง แต่มันเกิดขึ้นที่มันไม่สังเกตเห็นบางสิ่งบางอย่างเพราะความสับสน บางอย่างลึบไปเพราะการผ่านของเวลา และบางทีอาจไม่คิดว่าบางสิ่งเป็นบาปเพราะความไม่รู้หรือความรู้ที่ไม่สมบูรณ์เกี่ยวกับสิ่งที่เราต้องทำตาม ที่นี้เองที่เราต้องหันไปหาพระบัญญัติของพระเจ้า ตามที่ปรากฏในพระวจนะของพระเจ้า เพื่อช่วยจิตสำนึกของเรา และเมื่อหลบหนพระบัญญัติเหล่านั้น ให้ถามตนเองว่าเราได้กระทำการใดที่ขัดต่อพระบัญญัติข้อใดข้อหนึ่งหรือไม่ ในการกระทำเช่นนี้ เราจะระลึกถึงหลายสิ่งที่เราเคยลืมนไป และหลายสิ่งที่เราจำได้จะปรากฏในมุมมองที่แตกต่างไปจากที่เราเคยคิด พระวจนะของพระเจ้าเปรียบเสมือนกระจกเงา เช่นเดียวกับทุกคนที่มองเข้าไปในกระจกจะเห็นจุดหรือรอยเปื้อนบนใบหน้าหรือเสื้อผ้าของตน จิตวิญญาณที่อ่านพระวจนะของพระเจ้าและพิจารณาพระบัญญัติที่ระบุไว้ ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะไม่เห็นว่าคุณชอบธรรมหรือไม่ชอบธรรมในพระบัญญัตินั้นๆ มโนธรรมซึ่งได้รับการเปิดเผยโดยพระวจนะของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ จะบอกกล่าวโดยปราศจากความเสแสร้งในทันที และนี่คือสิ่งที่สอง จงพิจารณาพระบัญญัติแต่ละข้อและดูว่าคุณได้ปฏิบัติตามหรือไม่ ตัวอย่างเช่น พระบัญญัติสั่งให้เราให้ทานเมื่อมีคนมาขอ และดูว่าคุณได้ทำเช่นนั้นเสมอหรือไม่ บางครั้งคุณปฏิเสธโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่เพียงเพราะคุณถูกคนขอทาน หากเป็นเช่นนั้น จงตระหนักไว้ว่านั่นคือบาป พระบัญญัติกล่าวว่า: จงให้อภัยทุกคน ทุกสิ่งทุกอย่าง แม้กระทั่งสิ่งที่ไม่พอใจและน่ารังเกียจ และดูว่าคุณได้ยอมเสมอมาหรือไม่ หากไม่มีการโต้เถียง การสนทนาที่ร้อนแรง หรือแม้กระทั่งการทะเลาะวิวาท หากคุณสามารถจำได้ว่าสิ่งนี้เคยเกิดขึ้น ให้บันทึกไว้และอีกอย่างหนึ่ง: บาป แม้ว่าจะไม่มีมโนธรรมที่มักจะไม่นำสิ่งเหล่านี้มาพิจารณา นอกจากนี้ คุณต้องวางความหวังทั้งหมดของคุณไว้ในพระเจ้า สิ่งนี้เคยเป็นเช่นนั้นเสมอสำหรับคุณหรือไม่? ในเหตุการณ์ปกติ คุณอาจไม่สังเกตเห็นสิ่งนี้ แต่เมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น มันจะปรากฏขึ้นทันที และจะชัดเจนว่าจิตวิญญาณของคุณพึ่งพาอะไร ไม่ว่าจะเป็นพระเจ้าหรือสิ่งอื่น โดยลืมนพระเจ้าไป ไม่มีข้อสงสัยเลยว่า คุณต้องใช้ทุกวิถีทางของตนเองเพื่อปลดปล่อยตนเองจากสถานการณ์ที่ยากลำบาก เพราะสิ่งเหล่านี้ก็มาจากพระเจ้าเช่นกัน แต่คุณสามารถหวังความสำเร็จสูงสุดได้เพียงจากพระเจ้าเท่านั้น นั่นคือเหตุผลที่คุณควรหันไปหาพระองค์ด้วยการอธิษฐานขอความช่วยเหลือ และเมื่อเรื่องราวคลี่คลายแล้ว จงขอบคุณพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพียงผู้เดียว โดยไม่กล่าวถึงวิธีการของตนเอง ตอนนี้ลองดูว่าคุณได้กระทำในลักษณะนี้หรือไม่ หากไม่ได้กระทำ ให้จดบันทึกไว้ว่า: บาป ทำเช่นนี้กับทุกพระบัญญัติ และจดบันทึกการกระทำใดที่คุณได้กระทำผิดต่อพระบัญญัติข้อใด ด้วยวิธีนี้ คุณจะตรวจสอบการกระทำของคุณได้อย่างละเอียดมากขึ้น

แต่จะทำเช่นนี้ให้สะดวกที่สุดได้อย่างไร? คุณได้ศึกษาคำสอนของคริสตจักรหรือไม่? ที่นั่นแต่ละบัญญัติจะถูกอธิบายและแสดงให้เห็นว่าเราต้องทำสิ่งดีใดบ้างตามแต่ละบัญญัติ และบาปใดบ้างที่ถูกห้ามไว้รับไปและใช้มันเพื่อทบทวนการกระทำของคุณ ฉะนั้นจำได้ว่าคุณมีหนังสือเล่มหนึ่งที่บ้าน ชื่อว่า "วิธีการสารภาพและสารภาพ" โดยพระคุณเจ้าเพเลโตแห่งคอซโตรอมา หนังสือเล่มนี้ได้รับคำถามที่ควรถามผู้ที่มาสารภาพไว้อย่างละเอียดมากด้วยหนังสือเล่มนี้ คุณอาจสามารถทบทวนตัวเองได้ง่ายขึ้น

ผมเชื่อว่านี่เป็นครั้งแรกที่คุณต้องการจะตรวจสอบตัวเองอย่างถูกต้อง และตัดสินใจว่าคุณคือใคร และอะไรอยู่ภายในคุณ ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบตัวเองอย่างละเอียดตามคำแนะนำเหล่านี้ หลังจากนั้นคุณจะไม่ยากลำบากในการทำเช่นนี้อีก แต่ในตอนนี้อย่างไรก็ตามให้ความสำคัญกับการทำสิ่งนี้ มันจะเขียนเกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ ที่คุณต้องทำหลังจากนี้ในครั้งต่อไป

| 35 |

ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไป ด้านที่สองของชีวิตคืออุปนิสัย หรืออารมณ์และความโน้มเอียงของจิตใจ การกระทำยังไม่สามารถให้ความเข้าใจที่สมบูรณ์เกี่ยวกับตนเองได้ จำเป็นต้องมองลึกเข้าไปในตนเองและพิจารณาว่าจิตใจเป็นอย่างไร — และให้ความสำคัญกับสิ่งนี้มากกว่าการกระทำ มันอาจเกิดขึ้นได้ เช่น บุคคลหนึ่งอาจไม่ตอบสนอง (ไม่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้) โดยบังเอิญ แม้ว่าใจของเขาจะตั้งตามก็ตาม แต่บุคคลอีกคนหนึ่งอาจไม่ช่วยเหลือเช่นกัน ไม่ใช่โดยบังเอิญ แต่เพราะเขาเป็นคนตระหนี่ บนผิวเผิน การกระทำทั้งสองอาจเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างอย่างมากในอารมณ์ภายในของผู้เกี่ยวข้อง การกระทำคือการกระทำเพียงครั้งเดียวในเวลานี้และสถานที่นี้ ในขณะที่นิสัยหมายถึงอารมณ์ที่คงอยู่ในใจ ซึ่งกำหนดลักษณะนิสัยและอารมณ์ของบุคคล และเป็นต้นกำเนิดของความปรารถนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและทิศทางของการกระทำของเขา สิ่งที่ดีเรียกว่าคุณธรรม และสิ่งที่ไม่ดีเรียกว่านิสัยเสีย ความโน้มเอียงที่ชั่วร้ายและความหลงใหล

ลักษณะนิสัยที่คริสเตียนควรมีในใจนั้นได้ถูกระบุไว้ในพระดำรัสของพระคริสต์ผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับพระพร ได้แก่ ความถ่อมตน ความสำนึกผิด ความอ่อนโยน ความซื่อสัตย์และความรักในความจริง ความเมตตา ความจริงใจ ความสงบ และความอดทน อัครสาวกเปาโลชี้ให้เห็นถึงลักษณะของจิตใจคริสเตียนซึ่งเป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ดังนี้: *"ความรัก ความยินดี ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน การควบคุมตนเอง"* (กาลาเทีย 5:22-23) ที่อื่น: *"ในฐานะประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ เป็นผู้บริสุทธิ์และเป็นที่รักยิ่ง จงสวมใส่ความเมตตา ความกรุณา ความถ่อมใจ ความอ่อนโยน และความอดทน จงอดทนต่อกันและกัน และให้อภัยซึ่งกันและกัน หากใครมีเรื่องขัดเคืองต่อผู้ใด จงให้อภัยกัน ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดยกโทษแก่ท่านทั้งหลาย" และเหนือสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด จงสวมความรักไว้ ซึ่งเป็นสายสัมพันธ์แห่งความสมบูรณ์ และขอให้สันติสุขของพระเจ้าครอบครองจิตใจของท่านทั้งหลาย ซึ่งท่านได้รับเรียกให้เป็นกายเดียวกัน จงมีความคิดเดียวกัน มีความรักเดียวกัน มีความสามัคคีกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และขอให้ความกรุณาทุกอย่างอยู่กับท่านทั้งหลาย* (โคโลสี 3:12-15) สิ่งที่ดีตรงข้ามกับอุปนิสัยเหล่านี้คือ บาปหรือกิเลส—แหล่งกำเนิดของกรรมชั่วทั้งหมดที่ทำลายเรา สิ่งที่สำคัญที่สุดในเหล่านี้คือ ความหยิ่งโส ความหลงตัวเอง ความเห็นแก่ตัว ความไม่รู้จักประมาณ ความโกรธ ความเกลียดชัง ความอิจฉา ความเกียจคร้าน ความหลงใหลในความสุขทางกาย ความท้อแท้ และความสิ้นหวัง อัครทูตได้บัญชาไว้ว่าคริสเตียนไม่ควรเพียงแต่ละเว้นจากสิ่งเหล่านี้เท่านั้น แต่ไม่ควรมีการเอ่ยถึงสิ่งเหล่านี้ในหมู่พวกเขาเลย: *"พวกเขาไม่ควรเอ่ยถึงสิ่งเหล่านี้ในหมู่พวกเขาเลย"* (เอเฟซัส 5:2)

ดูสิว่ามันเข้มงวดแค่ไหน! ดังนั้นจงพิจารณาให้ดีว่าคุณมีแนวโน้มหรือความหลงใหลที่ไม่ดีหรือไม่ ทุกคนมีอยู่บ้างเล็กน้อย แต่พวกมันตื่นขึ้นและชั่วครว แต่ทุกคนมีความหลงใหลหลักหนึ่งอย่าง ซึ่งสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดจะหมุนรอบมัน นี่เป็นสิ่งเดียวที่คุณควรใส่ใจค้นหาเหนือสิ่งอื่นใด แม้ว่ามันอาจจะยังไม่ปรากฏชัดเจนนัก เนื่องจากคุณยังเยาว์วัย แต่ร่องรอยของมันควรจะสัมผัสได้ หากคุณมองอย่างใกล้ชิด เมื่อคุณพบมันแล้ว คุณจะสามรถกำหนดได้ว่าสิ่งอื่นใดที่อยู่ใกล้มันมากกว่า และสิ่งใดที่อยู่ห่างออกไป และคุณจะเข้าใจโครงสร้างของหัวใจของคุณ นี่คือการค้นพบที่มีค่าอย่างยิ่ง!

เพราะเมื่อคุณตั้งใจที่จะชำระล้างตนเองจากกิเลสและนิสัยไม่ดี คุณจะเห็นได้ว่าควรทุ่มเทความพยายามและใจจดใจจ่อไปที่ใด — นั่นคือ กิเลสหลักของคุณ เมื่อคุณเอาชนะมันได้ กิเลสอื่น ๆ ทั้งหมดก็จะสลายไปเอง: เช่นเดียวกับในสงคราม เมื่อกองกำลังหลักของศัตรูถูกปราบแล้ว กองกำลังที่เหลือก็สามารถถูกไล่ตามและกำจัดได้อย่างง่ายดาย

การแก้ไขการกระทำของตนเองนั้นง่าย เพียงแค่ไม่ทำก็จบ
แต่การเปลี่ยนและแก้ไขจิตใจของตนเองนั้นไม่สามารถทำได้ในทันที การต่อสู้รออยู่ข้างหน้า
และในการต่อสู้ที่ไม่รู้ว่าอะไรจะโถมตีไปที่ใด คุณอาจหมดแรงไปโดยเปล่าประโยชน์ และไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นจงพยายาม!

แง่มุมที่สามของชีวิตคือจิตวิญญาณแห่งชีวิต นี่เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดและในขณะที่เดียวกันก็เป็นสิ่งที่ยากที่สุด
จิตวิญญาณที่ไม่ดีสามารถเจ้าเล่ห์และเชี่ยวชาญในการปกปิดตัวเองด้วยเปลือกของความเมตตาและความเหมาะสมจนทำให้ตัวเองใช้สายตาทางจิตวิญญาณที่เฉียบคมที่สุดในการตรวจจับ ในทางกลับกัน จิตวิญญาณที่ดีนั้นเห็นได้ชัดเจน
เพราะมันเป็นสิ่งที่มีเอกลักษณ์และไม่เหมือนใคร — กล่าวคือ การมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า โดยละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง
จิตวิญญาณตรงข้ามคือการมีชีวิตอยู่เพื่อตนเอง (อัครตา) จิตวิญญาณนี้มักจะ (หากไม่ใช่เสมอ) จะเบี่ยงเบนไปในทิศทางอื่น:
การมีชีวิตอยู่เพื่อโลก

ดังนั้น หากเราสมมติว่าการมีชีวิตอยู่เพื่อใครบางคนหมายถึงจิตวิญญาณแห่งชีวิตแล้ว
ก็จะไม่ยากสำหรับคนที่กำหนดจิตวิญญาณแห่งชีวิตของคุณโดยการตัดสินใจว่าคุณมีชีวิตอยู่เพื่อใคร
หรือหากคุณเพิ่งเริ่มต้นชีวิต คุณมีชีวิตอยู่เพื่อใครมากที่สุด คุณปรารถนาที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อใครมากที่สุด
หัวใจของคุณโยเยหาใครมากที่สุด และคุณมีแนวโน้มที่จะทุ่มเทชีวิตของคุณให้กับใครมากที่สุด
ไม่ว่าคุณจะมีแนวโน้มเชิงลบไปทางใดมากที่สุด จงกำหนดจิตวิญญาณของชีวิตคุณตามสิ่งนั้น

แม้ว่าจะยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นหรือเหมือนนกน้อยที่เพิ่งออกจากรังก็ตาม
ผู้ที่ดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้าจะมีจิตวิญญาณที่เกรงกลัวพระเจ้า มุ่งมั่นที่จะทำให้พระเจ้าผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวพอพระทัย
ผู้ที่ใช้ชีวิตเพื่อตนเองเท่านั้น จะมีจิตวิญญาณที่หมกมุ่นในตนเอง เห็นแก่ตัว เอาแต่ประโยชน์ส่วนตน หรือตามกิเลสตัณหา
ส่วนผู้ที่ใช้ชีวิตเพื่อโลก จะมีจิตวิญญาณที่รักความสงบหรือหลงมัวเมาในสิ่งไร้สาระ
จงพิจารณาคุณลักษณะเหล่านี้เพื่อดูว่าจิตวิญญาณใดกำลังสถิตอยู่ภายในตัวคุณ

เมื่อพิจารณาจากความกระตือรือร้นที่คุณรีบเร่งเข้าใกล้พระเจ้า ก็ต้องสันนิษฐานว่าจิตวิญญาณหลักของคุณนั้นดี
เป็นจิตวิญญาณที่แท้จริง สมควรแก่การเป็นเช่นนั้น
เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่คุณได้พบเจอกับวิถีชีวิตทางโลกที่ไม่เป็นมิตร ซึ่งจิตวิญญาณของโลกครอบงำอยู่
ก็ต้องสันนิษฐานว่าจิตวิญญาณนี้ไม่มีที่ทางและอำนาจในตัวคุณ แม้ว่ามันสามารถครอบงำคุณได้หากคุณไม่ระมัดระวังก็ตาม
ยังคงเป็นคำถามว่าจิตวิญญาณที่เห็นแก่ตัวมีอยู่หรือไม่ ฉันคิดว่ามีอยู่ แม้ว่าฉันจะไม่รู้ว่ามันแข็งแกร่งเพียงใดก็ตาม
ปล่อยให้มันเป็นไปตามนั้น แต่เนื่องจากท่านได้เร่งรีบด้วยความปรารถนาที่จะเข้าใกล้พระเจ้า
และจิตวิญญาณของท่านไม่ได้ผูกพันกับโลก วิญญาณที่เห็นแก่ตัวของท่านจะระเหยหายไปโดยไม่ช้า
หากท่านปล่อยให้ใจปรารถนาพระเจ้าอย่างอิสระมากขึ้นเรื่อยๆ โปรดพิจารณาเรื่องนี้ด้วย

ดังนั้นคุณเห็นแล้วว่าท่านต้องทำอะไร — และทำมันเสีย ในตอนแรกอาจดูเหมือนภารกิจใหญ่หลวง
แต่ในความเป็นจริงมันง่ายและสะดวกมาก ขอพรจากพระเจ้า เริ่มต้นทำ และคุณสามารถตัดสินใจทุกอย่างได้ในคำคืนเดียว
คุณไม่จำเป็นต้องไปไกล แต่ให้สำรวจสิ่งที่อยู่ภายในตัวคุณเอง อย่างไรก็ตาม
อย่าผัดวันประกันพรุ่งไปจนถึงตอนเย็นหลังการสวดภาวนาไป ไม่ใช่เลย เริ่มต้นนี่เลย ในตอนต้นของเทศกาลมหาพรต ค่อยๆ
คุณจะเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างอย่างลึกซึ้งและชัดเจนยิ่งขึ้น มันอาจจะยากเพียงครั้งเดียวเท่านั้น
แต่ถ้าคุณเริ่มใช้ชีวิตตามแรงกระตุ้นของจิตวิญญาณที่ดีของคุณ ชีวิตเองจะนำคุณไปสู่การรู้จักตนเองอย่างสมบูรณ์
เพราะเหตุใดเราจึงไม่รู้จักตนเองเป็นส่วนใหญ่? เพราะเราใช้ชีวิตอย่างไม่เต็มที่

สมมติว่าคุณได้ตรวจสอบตัวเองอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วและพบข้อบกพร่องมากมายในตัวเอง
แล้วต่อไปควรทำอย่างไร? คุณควรใช้ความรู้นี้อย่างไร? ฉันจะเขียนถึงคุณเกี่ยวกับเรื่องนี้ในครั้งต่อไป

| 36 |

แล้วคุณควรใช้ความรู้ที่คุณได้รับเกี่ยวกับตัวเองอย่างไร? ประการแรก คุณต้องตำหนิตัวเองสำหรับข้อบกพร่องทั้งหมดของคุณ
โดยไม่มีข้อแก้ตัวหรือข้ออ้างใดๆ ในระหว่างพิธีบูชาขอบพระคุณก่อนศีลมหาสนิท หลังจากบท

"ขอให้การสวดภาวนาของข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับ" พวกเขาจะร้องเพลงว่า: "อย่าให้ใจของข้าพเจ้าหันไปสู่คำเท็จ
หรือดีเถียนข้าพเจ้าเพราะบาปของข้าพเจ้า" (สดุดี 140:5)

ผู้ศรัทธาได้รับแรงบันดาลใจให้อธิษฐานขอให้พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาใช้ความเจ้าเล่ห์และหลอกลวงเพื่อสร้างข้อแก้
ตัวสำหรับบาปของตน อย่าคาดหวังการสำนึกผิดจากผู้ที่สร้างข้อแก้ตัวเช่นนี้ขึ้นมา;

และผู้ที่ไม่เอาสั้นสุดจะไม่ทำการแก้ไขตนเอง. ประเด็นทั้งหมดก็คือการตำหนิตนเองอย่างไม่ปราณีปราศย์ นำตนเองไปถึงจุดที่ตนเองสามารถกล่าวในใจอย่างซื่อสัตย์ว่า: ฉันมีความผิดในทุกทาง.

เมื่อหัวใจของคุณกล่าวว่า "ฉันผิด" คุณต้องเพิ่มความกลัวต่อการตัดสินใจของพระเจ้าเข้าไปด้วย หากจิตสำนึกของคุณตัดสินคุณ พระเจ้าจะไม่ยกโทษให้คุณ และพระเจ้าจะเห็นว่าคุณผิด หากพระองค์เห็นคุณเช่นนั้น พระองค์ก็จะตัดสินคุณ หากพระองค์ตัดสินคุณ พระองค์ก็จะลงโทษหรือกำหนดโทษที่เหมาะสมด้วยการลงโทษนี้จะตกอยู่กับคุณในวันนี้หรือพรุ่งนี้ และมันได้แขวนอยู่เหนือคุณแล้วเมื่อคุณถูกตัดสินโดยพระเจ้า

อะไรคือสิ่งที่ควรทำ? เราจะไม่รู้ว่าจะทำอะไรหากไม่มีความเมตตาของพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงเมตตาประทานความหวังให้เราได้รับการอภัยบาป หากเราสำนึกผิดอย่างจริงใจและตั้งมั่นที่จะหลีกเลี่ยงบาปในอดีตของเรา และไม่ทำให้พระเจ้าทรงกริ้วด้วยบาปเหล่านั้น นี่คือการแก้แค้นของการกลับใจ

ดังนั้น อย่าเพียงแต่ตระหนักถึงความผิดพลาดของตนเองอย่างเย็นชา แต่จงเศร้าเสียใจและเสียใจอย่างจริงใจที่ได้กระทำการเหล่านั้นลงไป ความเศร้าโศกจะก่อให้เกิดความตั้งใจอย่างถ่อมตนที่จะหลีกเลี่ยงความผิดพลาด ในขณะที่ความรู้เพียงอย่างเดียว แม้จะมาพร้อมกับความตั้งใจที่ระมัดระวัง ก็ยังนำไปสู่ความหยิ่งยโส ซึ่งข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดปลดปล่อยเราให้พ้นจากสิ่งนั้น!

เมื่อได้ตัดสินใจที่จะหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดแล้ว คุณต้องพิจารณาและกำหนดวิธีการที่จะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ เพื่อให้คุณสามารถเริ่มแก้ไขตัวเองได้จริงๆ ตั้งแต่ตอนนี้เป็นต้นไป หากตัวอย่างเช่น คุณได้โกรธเกี่ยวกับบางสิ่ง ให้ตัดสินใจที่จะไม่โกรธอีกต่อไปและกำหนดวิธีที่ดีที่สุดในการปรับตัวเพื่อไม่ให้โกรธอีก สิ่งเดียวกันนี้ใช้กับทุกสิ่งทุกอย่าง: คุณต้องตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไรในแต่ละกรณีเพื่อไม่ให้ตัวเองตกอยู่ในความผิดอีกครั้ง เพื่อให้ง่ายขึ้น ให้จดบันทึกข้อผิดพลาดของคุณทันทีที่คุณตระหนักถึงมัน และเพิ่มวิธีที่คุณคิดว่าจะแก้ไขได้ทันที นี่จะเป็นการสารภาพทั่วไปครั้งแรกของคุณที่ต้องอย่างสมบูรณ์ พยายามทำเช่นนี้เถิด เพื่อพระเจ้า คุณจะเห็นว่าคุณจะมีอำนาจเหนือตัวเองมากเพียงใด และคุณจะเริ่มควบคุมตัวเองได้อย่างทรงพลังเพียงใด ด้วยความตระหนักถึงความเหมาะสมของแนวทางนี้ ไม่ใช่แนวทางอื่น

การสำนึกผิดในบาปของคุณและตัดสินใจที่จะไม่ทำบาปอีก คุณต้องทำสิ่งนี้ร่วมกับคำภาวนาที่ร้อนแรงต่อพระเจ้า ขอให้พระองค์ช่วยคุณให้สามารถต้านทานบาปได้ และเชื่อว่าราชฎีจะไม่ทรงละเว้นความช่วยเหลือเช่นนี้ คริสเตียนควรยึดมั่นในใจอย่างลึกซึ้งซึ่งว่า เช่นเดียวกับบาปของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้สำนึกผิดและสารภาพพร้อมทั้งสัญญาว่าจะหลีกเลี่ยงบาปเหล่านั้น และได้รับการอภัยจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตาเพราะการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขน เช่นเดียวกันนั้น พระคุณของพระเจ้าได้ประทานให้โดยอาศัยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงบาป พระคุณนี้เสด็จลงมาเหนือความตั้งใจแน่วแน่ที่จะไม่ทำบาป และศรัทธาอันมั่นคงและสว่างไสวในพระคริสต์ผู้ทรงไถ่บาป

เมื่อคุณได้ทำสิ่งนี้แล้ว คุณก็พร้อมสำหรับการสารภาพบาป และเมื่อคุณได้รับอภัยโทษสำหรับบาปของคุณหลังจากการสารภาพ คุณก็จะพร้อมสำหรับการรับศีลมหาสนิท เมื่อท่านกลับใจอย่างจริงใจและมุ่งมั่นที่จะเป็นคนชอบธรรม พระเจ้าจะเสด็จมาหาท่านในพระธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และสถิตอยู่ในท่าน และท่านจะอยู่ในพระองค์ โอ พระเมตตาอันยิ่งใหญ่และไม่อาจบรรยายได้ของพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ!

ฉันนึกขึ้นได้ว่าอยากจะแนะนำสิ่งต่อไปนี้ให้คุณ! รับนหนังสือ Cheti Minei สำหรับเดือนมีนาคม และอ่านเรื่องราวของพระนางอีโอดอราผู้ได้รับพระพรเกี่ยวกับวิธีที่เธอผ่านพ้นการทดสอบต่างๆ เรื่องนี้อยู่ในชีวประวัติของบาซิลผู้ใหม่ภายใต้วันที่ 26 มีนาคม ชีวิตของท่านผู้อาวุโสเองก็ยิ่งใหญ่เช่นกัน เริ่มต้นทันทีด้วยเรื่องราวของอีโอดอรา และคุณสามารถหาจุดเริ่มต้นได้จากหมายเหตุในขอบหน้า

ชีวิตของท่านผู้เฒ่ามีรายละเอียดโดยย่อดังนี้ บาซิล เดอะ นิน อาศัยอยู่ในทะเลทรายใกล้กรุงคอนสแตนติโนเปิลในตอนแรก จากนั้นถูกจับเป็นสายลับและทนทุกข์ทรมานอย่างหนัก ก่อนจะถูกโยนลงทะเล พระเจ้าได้ช่วยชีวิตเขาไว้อย่างปาฏิหาริย์ และเขาได้เดินทางมายังเมืองอย่างลับๆ โดยมีคนใจดีรับเขาไว้ ผู้อาวุโสเริ่มทำงานหนักอีกครั้ง เช่นเดียวกับที่เขาเคยทำในทะเลทราย และอีโอดอราที่รับใช้เขาอย่างขยันขันแข็ง ผู้หญิงสูงอายุคนนี้เสียชีวิตก่อนผู้อาวุโส บาซิลยังมีศิษย์คนหนึ่งชื่อเกรกอรี เป็นฆราวาสที่เกรงกลัวพระเจ้าอย่างมาก เขาต้องการรู้ว่าอีโอดอราได้รับอะไรจากการรับใช้ท่านนักบุญบาซิลอย่างขยันขันแข็ง เขาถามผู้อาวุโสเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผู้อาวุโสได้อธิษฐาน และเกรกอรีเห็นอีโอดราในความฝันในสวรรค์ ในสถานที่ที่เตรียมไว้สำหรับบาซิล
สว่างไสวและเปล่งประกาย

เกรกอรีถามเธอว่าเธอแยกจากร่างกายของเธอได้อย่างไรและเธอมาถึงสถานที่อันเป็นสุขนี้ได้ได้อย่างไร ในเรื่องนี้
พระนางอีโอดราผู้ทรงพระคุณได้ตอบด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระนางและการอดทนต่อความทุกข์ยากที่พระ
นางต้องเผชิญ นี่คือนิทรรศการที่ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพราะเป็นบทเรียนที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง
จะนำทางท่านสู่การรู้จักตนเอง และยิ่งกว่านั้น

ยังจะปลูกฝังความเชื่อมั่นในพลังแห่งการกลับใจและการสารภาพบาปด้วยน้ำตาให้แก่ท่านอีกด้วย

ในขณะที่คุณกำลังไปเอาหนังสือ ฉันจะเล่าอะไรบางอย่างให้คุณฟังอีกครั้ง

นักบุญอีโอดราได้ทนทุกข์ทรมานจากการทดลองยี่สิบครั้ง

ครั้งแรกคือการทรมานจากบาปของคำพูดและการพูดที่เกี้ยวคร้าน หยาบคาย ไร้ศีลธรรม และไม่เหมาะสม: การสาปแช่ง
การเยาะเย้ย เพลงที่ไร้ยางอายทางโลก การอุทานที่ไม่เหมาะสม เสียงหัวเราะ และเสียงหัวเราะเยาะเย้ย

ประการที่สองคือการทรมานจากคำโกหก ซึ่งทุกคำเท็จจะถูกลงโทษ โดยเฉพาะการให้การเท็จ

การกล่าวอ้างพระนามพระเจ้าโดยปราศจากเหตุผล การเป็นพยานเท็จ การไม่ปฏิบัติตามคำปฏิญาณที่ให้ไว้กับพระเจ้า

การสารภาพบาปเท็จ และคำโกหกอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน ( ) ประการที่สามคือความทรมานจากการถูกประณามและใส่ร้ายป้ายสี
การหมิ่นประมาทเพื่อนบ้าน การเยาะเย้ยต่อข้อบกพร่องและบาปของพวกเขา

ประการที่สี่คือความทรมานจากการกินอย่างตะกละตะกลาม ความใคร่ ความอึดเอิบ การเลี้ยงสังสรรค์และการสำมะเลเทเมา

การเมาสุรา และการละเมิดการถือศีลอด ประการที่ห้า ความเกี้ยวคร้าน ซึ่งใช้เวลาทั้งวันทั้งคืนไปกับการไม่ทำอะไรเลย

คนเกี้ยวคร้าน คนรับจ้างทำงาน คนที่ไม่ทำงานตามค่าจ้างที่ตกลงกันได้

คนที่ละเลยการนมัสการในโบสถ์ในวันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

คนที่เปื้อนหนายในการสวดมนต์ตอนเช้าและพิธีกรรมทางศาสนา คนที่ไม่สนใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการไถ่บาปของวิญญาณ

ข้อที่หกคือการลักขโมยในหลากหลายรูปแบบ ข้อที่เจ็ดคือความโลภและความตระหนี่ถี่เหนียว แปร —

การกั๊กเงินโดยคิดดอกเบี้ยและผลกำไรที่ผิดกฎหมายทุกชนิด เก้า — ความอยุติธรรม

ซึ่งผู้พิพากษาที่ไม่ยุติธรรมจะถูกลงโทษ ผู้ที่ตัดสินคดีเพื่อรับสินบน ปล่อยผู้กระทำผิดให้เป็นอิสระ

และตัดสินผู้บริสุทธิ์ให้มีความผิด กักขังค่าจ้างของแรงงานที่จ้างไว้ ใช้มาตรการและตาชั่งที่ไม่เป็นธรรมในการซื้อขาย

ข้อที่สิบคือความอิจฉา ความเกลียดชัง ความเป็นศัตรูระหว่างพี่น้อง และความไม่เป็นมิตร ข้อที่สิบเอ็ดคือความหยิ่งโส

ความหลงตัวเอง ความถือตนว่าสำคัญ ความดูหมิ่น ความหยิ่งผยอง การไม่เคารพพ่อแม่ และการไม่เชื่อฟังผู้มีอำนาจ

ข้อที่สิบสองคือความโกรธและความเดือดดาล สิบสาม — ความมั่งร่ำรวย การเก็บความแค้นต่อเพื่อนบ้าน การแก้แค้น

และการตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว สิบสี่ — การฆาตกรรม ซึ่งไม่เพียงแต่การปล้นเท่านั้นที่จะถูกลงโทษ

แต่ยังรวมถึงบาดแผล การตีที่ศีรษะหรือไหล่ซึ่งกระทบถึงหัวใจ การตบที่แก้ม การผลักด้วยความโกรธ สิบห้า —

เวทมนตร์คาถา, การสะกดจิต, การวางยาพิษ, การกระชับ และการเรียกปีศาจ สิบหก, สิบเจ็ด, สิบแปด — บาปทางกามารมณ์

สิบเก้า — การนอกรีต การคาดเดาที่ไม่ชอบธรรมเกี่ยวกับศรัทธา การละทิ้งความเชื่อในศาสนาคริสต์ออร์โธดอกซ์

การดูหมิ่นพระเจ้าและทุกสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ ยี่สิบ — ความไร้เมตตาและความโหดร้าย

และการปิดใจต่อความต้องการของคนยากจน

สิ่งที่พระนางเทโอดราผู้ได้รับพระพรประสบพบเจอ ทุกวิญญาณก็ต้องประสบเช่นกัน อัครสาวกเรียกปีศาจว่า

"อำนาจแห่งอากาศ"

ปีศาจชั่วร้ายและนาราคาญเหล่านี้จะยอมให้วิญญาณใดผ่านไปได้เมื่อวิญญาณนั้นกำลังจะขึ้นสู่บัลลังก์ของพระเจ้า

โดยไม่พยายาม แม้จะไม่ได้หมายจะยึดครอง ก็ยังจะพยายามทำให้สับสนด้วยคำพูดของพวกเขาหรือไม่? แล้วเราควรทำอย่างไร?

เพื่อความปลอบประโลมใจอย่างยิ่งของเรา น้ำตาแห่งการกลับใจ พร้อมกับการกระทำแห่งการกลับใจ โดยเฉพาะการให้ทาน

ลบล้างบาปทั้งหมดได้ก็ครั้งแล้วที่พระนางเทโอดราผู้ได้รับพระพรเห็นปีศาจนำม้วนหนังสือซึ่งมีบาปของพระนางเขียนไว้และ

ถือออกเพื่อเปิดโปงพระนาง แต่กลับไม่พบอะไรเลย เหล่าเทวดาที่ติดตามเธอมา เมื่อเธอถามถึงเหตุผลในเรื่องนี้

พวกเขาได้อธิบายให้เธอฟังว่า ผู้ใดก็ตามที่สำนึกผิดในบาปของตนอย่างจริงใจ อดอาหาร สวดมนต์ และบริจาคทาน

บาปของเขาจะถูกลบล้าง

อย่าโง่เขลา แต่จงรับคำพูดนี้ไว้ในใจ และปฏิบัติตามคำแนะนำของมันในการจัดการกับข้อบกพร่องทั้งหมดของคุณ

ฉันไม่ได้ยืนยันว่าคุณได้เริ่มถือศีลอดหรือกำลังถือศีลอดอยู่ เมื่อคุณเริ่มถือศีลอด ทุกสิ่งที่เขียนถึงคุณเกี่ยวกับการถือศีลอดจะมีประโยชน์ ในระหว่างนี้ ฉันจะเพิ่มอีกคำหนึ่งเพื่ออธิบายบางประเด็น หัวข้อนี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถอธิบายได้ในไม่กี่บรรทัด

ดังนั้น ให้เราสมมติว่า เมื่อคุณได้วางตัวเองไว้ในกรอบของการถือศีลอด หรือระเบียบภายนอกของการถือศีลอดแล้ว ในระหว่างนี้คุณจะได้ตรวจสอบตนเองอย่างเคร่งครัดตามคำแนะนำที่ให้ไว้ เพื่อว่าเมื่อได้ตรวจสอบข้อบกพร่องทั้งหมดแล้ว คุณจะสามารถถูกต้องในทุกสิ่งทุกอย่างได้

คำว่า "ถูกต้อง" นี้จำเป็นต้องมีการนิยามให้ชัดเจน นี่คือแก่นแท้ของเรื่องนี้ หากไม่ทราบความหมายที่ถูกต้อง อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดใหญ่หลวงได้ โดยเชื่อว่าการกำลังทำสิ่งนั้นอย่างถูกต้อง

เพื่อให้ถูกต้อง แต่ตอนนี้เราเป็นอะไรไป? พฤติกรรมของเราเป็นอะไรไป? ฉันคิดว่าคุณก็เคยรู้สึกเช่นนั้นเช่นกัน เมื่อคุณไปสารภาพบาป คุณไม่รู้ว่าอะไรจะพูดอะไร: คุณไม่สามารถมองเห็นสิ่งที่คุณทำผิดได้ ทำไมคุณคิดว่ามันเป็นเช่นนั้น? เป็นเพราะเราไม่เข้าใจว่าชีวิตของเราควรเป็นอย่างไร และว่าทุกการกระทำและความคิดของเราล้วนมุ่งไปสู่สิ่งนั้นหรือไม่ เนื่องจากสิ่งนี้ไม่ชัดเจน เมื่อเรามองชีวิตของเราโดยทั่วไปและเห็นว่ามันไม่ดีและเป็นสิ่งที่สังเกตได้เช่นเดียวกับของคนอื่น ๆ เราจึงสงบอยู่ โดยพูดหรือรู้สึกเพียงในใจว่า: เราต้องการอะไรอีก?

เพื่อไม่ให้สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อคุณ ทุกสิ่งที่เขียนมาจนถึงตอนนี้ได้ถูกเขียนขึ้นเพื่อต่อต้านสิ่งนี้ และหากคุณทำตามคำแนะนำ คุณก็จะไม่สามารถพูดได้ว่า: อะไรจะดีไปกว่านี้อีก? ฉันจะขอให้คุณสนใจเรื่องนี้อีกสักครู่

ประเด็นคือ อย่างที่ได้อธิบายไปหลายครั้งแล้ว นั่นคือ ชีวิตของเราทั้งหมด ในทุกรายละเอียดและทุกสิ่งเล็กน้อย ต้องอุทิศถวายแด่พระเจ้า กฎทั่วไปคือ สิ่งใดก็ตามที่เราทำ

จงทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าและเพื่อความพอพระทัยของพระองค์

เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระนามอันบริสุทธิที่สุดของพระองค์ ดังนั้น เราต้องตรวจสอบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนบัญญัติ ( ) ที่เกิดขึ้น เพื่อความมั่นใจสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่;

และเราต้องทำเช่นนั้นหลังจากมั่นใจว่ามั่นใจสอดคล้องกับพระประสงค์จริง ๆ แล้ว; และเราต้องทำในลักษณะที่พระเจ้าพอพระทัย ผู้ใดที่กระทำด้วยความรอบคอบและมีสติรู้ตัวอยู่เสมอว่า การกระทำของตนนั้นเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

ย่อมไม่อาจไม่ตระหนักได้ว่าชีวิตของตนนั้นดำเนินไปด้วยดี แม้ว่าการกระทำของตนอาจไม่โดดเด่นหรือสมบูรณ์แบบ แต่ตนก็ได้ตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะไม่กระทำการสิ่งใดที่จะทำให้พระเจ้าทรงไม่พอพระทัยหรือเป็นที่ไม่พอใจของพระองค์

ความตระหนักนี้เติมเต็มหัวใจของเขาด้วยความสงบเยือกเย็นจากความสงบของจิตสำนึกของเขา

และด้วยความปิติทางจิตวิญญาณที่เกิดจากความรู้สึกว่าเขาไม่ใช่คนแปลกหน้าสำหรับพระเจ้า และแม้ว่าเขาจะไม่ได้ยิ่งใหญ่

งามสง่า หรือเป็นที่ประจักษ์แก่สายตา เขาเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ พยายามทุกวิถีทางเพื่อให้พระองค์พอพระทัย

และมุ่งความพยายามทั้งหมดไปสู่จุดมุ่งหมายนั้น โดยเชื่อว่าพระเจ้าเองทรงเห็นเขาเช่นนั้น

ชีวิตทางศีลธรรมของเราควรเป็นเช่นนั้นสำหรับพวกเราทุกคน แต่ในความเป็นจริงส่วนใหญ่แล้วเกิดอะไรขึ้น?

เราดำเนินชีวิตตามวิถีของเรา การที่เราตั้งใจและกระตือรือร้นในการจัดการทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่

เพื่อให้เป็นที่พอพระทัยของเจ้านั้น ไม่ได้อยู่ในความคิดหรือเจตนาของเรา เรื่องราวต่าง ๆ ของเราดำเนินไปตามที่มันเป็น และสิ่งที่ทำไปนั้นส่วนใหญ่ก็ทำตามขั้นตอนที่วางไว้ เพราะทุกคนก็ทำเช่นนั้น โดยไม่มีความมั่นใจเลยว่าสิ่งเหล่านั้นเหมาะสมกับจุดประสงค์หลักของชีวิตหรือไม่

เมื่อไม่นานมานี้ ฉันได้กล่าวกับคุณว่า จิตวิญญาณแห่งชีวิตสามารถมีความยำเกรงต่อพระเจ้า รักตนเอง หรือรักสันติได้ และฉันสัมผัสที่จะเพิ่มข้อที่สี่: ไม่ใช่อย่างใดอย่างหนึ่งเลย แม้ว่าฉันจะกล่าวถึงมันผ่านๆ ที่ไหนสักแห่ง

(จดหมายฉบับที่ 26 ตอนท้าย) นี่ไม่ใช่หรือคือจิตวิญญาณที่คนส่วนใหญ่หายใจอยู่? พวกเขาดูเหมือนไม่มีอะไรต่อต้านพระเจ้า แต่พวกเขาไม่มีเจตนาที่จะทำให้พระองค์พอใจอย่างตั้งใจเช่นกัน หากพวกเขาต้องไปโบสถ์ พวกเขาจะไป แต่หากไม่ไป

พวกเขาก็ไม่รู้สึกเดือดร้อน และเมื่ออยู่ที่บ้าน เมื่อพวกเขาภาวนา พวกเขา ก็ก้มศีรษะหนึ่งหรือสองครั้ง และนั่นก็คือทั้งหมด และพวกเขาก็พอใจแล้ว ดังนั้นจึงเป็นเช่นนั้นกับทุกสิ่งที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาไม่ได้เห็นแก่ตัวอย่างชัดเจนเสมอไป

แต่เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง เพื่อยกเว้นตนเองจากการเสียสละ พวกเขาจะหาเหตุผลมาหลีกเลี่ยงเสมอ

พวกเขาไม่ได้รักสันติเป็นพิเศษ แต่ก็ไม่ได้รังเกียจที่จะเปลืองเปลืองกับสิ่งต่างๆ ในโลกนี้เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ

คนเช่นนี้มีอยู่ทุกหนทุกแห่ง พวกเขาไม่สนใจในสาเหตุของการทำให้พระเจ้าพอพระทัยและการไถ่บาป ไม่ร้อนแรงหรือเย็นชา พระเจ้าทรงหันหลังให้พวกเขาและปฏิเสธพวกเขา

คุณไม่เคยอยู่ในหมวดหมู่นี้มาก่อนเลยหรือ? ฉันคิดว่าไม่ใช่ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม สิ่งที่คุณทำส่วนใหญ่ก็ทำเพราะนั่นคือวิธีที่ทุกคนในวงของคุณทำกัน แต่เราควรทิ้งสิ่งที่เราเคยเป็นไว้ข้างหลัง ข้าพเจ้าขอรับรองว่า หากคุณทำทุกสิ่งที่กำหนดไว้ด้วยความตั้งใจจริง คุณจะหยุดที่จะคล้อยคลึงกับพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย และคุณจะเริ่มทำแต่สิ่งที่ดีและยอดเยี่ยมเท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะมีลักษณะพิเศษอะไร แต่สิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นสิ่งที่มีสีสันพิเศษ มีลักษณะเฉพาะตัว ความงามและความเหมาะสมที่แตกต่างออกไป ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

ข้าพเจ้าขออวยพรนี้ให้คุณด้วยใจจริง เมื่อคุณได้วางทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าและเริ่มดำเนินชีวิตเช่นนี้แล้ว คุณจะได้รับความสงบภายในอย่างแน่นอน คุณจะได้รับความสงบในจิตใจที่แจ่มใส อบอุ่น และเปี่ยมด้วยความสุข ซึ่งในนั้นคือสวรรค์ทางจิตวิญญาณ

แต่เพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น คุณต้องมีความมุ่งมั่นที่จะใช้ชีวิตเช่นนั้น; สำหรับความมุ่งมั่นนี้ที่จะเกิดขึ้น คุณต้องรู้สึกถึงความไม่ดีของชีวิตที่ไม่ใส่ใจในสิ่งที่สำคัญ (ไม่สิ่งหนึ่งก็สิ่งอื่น) และเกียรติยศที่น่าพอใจของชีวิตที่ใส่ใจ และนั่นยังไม่เพียงพอ คุณต้องคร่ำครวญว่า แม้ว่าคุณจะมีชีวิตอยู่มาสักกระยะหนึ่งแล้ว แต่ก็ยังมีบางส่วนของชีวิตที่ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์

การคร่ำครวญของใจต่อความไม่คู่ควรต่อพระเจ้าเป็นรากฐานของความตั้งใจที่จะเป็นคนชอบธรรมต่อพระองค์ในอนาคต จงดลแลสิ่งเหล่านี้ให้ติดตั้งแต่ตอนนี้ ขอพระเจ้าทรงช่วยคุณ!

ขอพระเจ้าผู้ทรงจัดเตรียมความรอดให้แก่ทุกคนที่ได้รับความรอดตามชะตากรรมของพวกเขา โปรดสอนท่านให้รู้วิธีเตรียมตัวเพื่อชีวิตของท่านจะไม่สูญเปล่า — ไม่ว่าจะในทางใดทางหนึ่ง — แต่จะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า นำความรอดมาสู่ท่าน และเป็นเส้นทางสู่การได้รับอาณาจักรสวรรค์!

| 38 |

และฉันจะเพิ่มเติมอีกอย่างหนึ่ง หลังจากที่คุณได้อ่านทุกสิ่งที่คุณต้องทำแล้ว อย่าคิดว่า: "โอ้ มากมายขนาดนี้! ฉันจะทำทั้งหมดนี้ได้อย่างไร?" แม้ว่ามันจะเป็นเช่นนั้นก็ตาม ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะต่อต้าน เพราะเรื่องนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่ไม่มีอะไรที่ยากหรือทรมานเลย ทุกอย่างล้วนง่ายมาก เริ่มต้นทีละน้อย และคุณสามารถทำทุกอย่างได้ถูกต้อง แต่ถึงแม้ว่าคุณจะไม่สามารถทำทุกอย่างได้ตามที่คุณต้องการ ก็จงทำในสิ่งที่คุณสามารถทำได้

พระเจ้าไม่ได้เรียกร้องในสิ่งเล็กน้อย พระองค์ทรงเห็นคุณค่าของความขยันหมั่นเพียรและความตั้งใจ พระองค์จะยอมรับความพยายามของคุณในการทบทวนและสร้างตัวเองขึ้นมาใหม่ว่าเป็นเรื่องที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว เพียงแต่อย่าท้อถอย แต่จงจำไว้ว่าให้ทำต่อไปและทำต่อไปจนกว่าคุณจะเชื่อมั่นไปสู่ความสำเร็จ สิ่งสำคัญที่สุด นั่นคือความตั้งใจแน่วแน่ที่จะอุทิศตนทั้งหมดแด่พระเจ้า คุณต้องปลูก เสริมสร้าง และสถาปนาความตั้งใจนี้ในตัวคุณให้มันคงอยู่อย่างเด็ดขาด

นี่เป็นเงื่อนไขเร่งด่วนสำหรับการรับพระพรพรหมานที่ประทานในศีลอภัยบาปและศีลมหาสนิท

ขอให้ฉันเตือนคุณเกี่ยวกับแผนการแห่งความรอดของเรา แล้วคุณจะเห็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับคุณในตอนที่เราได้ทำบาปในบรรพบุรุษของเรา

พระคุณของพระเจ้าได้ทรงเมตตาเราและจัดเตรียมการไถ่บาปของเราในพระเยซูคริสต์องค์พระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์เพื่อเรา มนุษยชาติ และเพื่อความรอดของเรา

พระองค์ทรงทำให้การไถ่บาปนี้สำเร็จโดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน การฟื้นคืนพระชนม์ชีพ และการส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มา ผู้ที่เชื่อในพระองค์ เข้าหาพระองค์ด้วยการกลับใจ จะได้รับการอภัยบาปผ่านความตายของพระองค์ และผ่านความตั้งใจที่จะติดตามพระองค์และคำสอนของพระองค์ในชีวิต

จะได้รับพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในศีลศักดิ์สิทธิ์ ทั้งหมดนี้สำเร็จลุล่วงในศีลล้างบาปและศีลกำลัง ผู้ที่ได้รับพระคุณจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ เกิดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราได้รับชีวิตใหม่นี้ตั้งแต่มายังเป็นทารก

พ่อแม่และพ่อแม่ทูนหัวของเราได้เป็นพยานถึงความเชื่อของเรา

พวกท่านยังรับรองแทนเราด้วยว่าเราจะดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ ในศีลศักดิ์สิทธิ์เบื้องต้น ทุกสิ่งจึงถูกมอบให้แก่เราเสมือนว่าเราเองเป็นผู้ประกาศความเชื่อและให้คำปฏิญาณโดยรู้สำนึก

แต่แน่นอนว่าภายใต้เงื่อนไขว่าเมื่อเราเติบโตขึ้นและรู้จักตนเองแล้ว

เราเองจะเป็นผู้สมัครใจรับพันธะที่ผู้อื่นได้ประกาศแทนเราในพิธีล้างบาป เมื่อมีผู้ใดกระทำเช่นนี้ พระคุณของพระเจ้า ซึ่งก่อนหน้านั้นได้ทรงกระทำอยู่เพียงลำพังและอย่างลับๆ ก็เริ่มทรงกระทำร่วมกับเสรีภาพ

และบ่อยครั้งจะสำแดงให้เห็นอย่างชัดเจนและสัมผัสได้ในการจัดเตรียมความรอดให้แก่บุคคลผู้นั้นที่ได้ตัดสินใจเช่นนี้ โดยมากแล้ว สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในระหว่างการอดอาหาร

และนี่คือสิ่งที่คุณควรต้องการทำ คุณได้อดอาหารมาก่อนและทำทุกสิ่งที่มีจะทำในช่วงเวลานี้แล้ว แต่ตอนนี้คุณกำลังจะทรมานอย่างละเอียดถี่ถ้วนมากขึ้น โดยมีความตระหนักรู้ในสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ จากสิ่งนี้ ข้าพเจ้าจะอธิบายให้คุณฟังถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหลังคุณแล้ว:

มันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคุณเองที่จะต้องให้คำปฏิญาณที่ผู้อื่นได้ให้ไว้แทนคุณ จากนั้นผู้อื่นได้ละทิ้งซาตานเพื่อคุณ และทุกสิ่งที่เขาทำ และทุกการปรนนิบัติของเขา (ชีวิตทางโลก) และบัดนี้คุณเองจะละทิ้งทุกสิ่งนี้ แล้วผู้ที่ยืนหยัดเพื่อคุณยืนยันว่าคุณจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ และปรนนิบัติและนมัสการพระองค์ — บัดนี้คุณเองจะประกาศสิ่งนี้ด้วยจิตวิญญาณและจิตใจทั้งหมดของคุณ

เข้าสู่สิ่งนี้ด้วยความเชื่อมั่นและตัดสินใจอย่างเหมาะสม ขอให้พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเหลือของท่าน พระมารดาของพระเจ้า และเทวดาผู้พิทักษ์ของท่าน!

ขอพระพรของท่านของพระเจ้าสถิตอยู่กับท่านในศีลลภยบาปและศีลมหาสนิท ซึ่งท่านจะได้รับด้วยจิตใจที่พร้อมและตัดสินใจดี

| 39 |

จดหมายฉบับล่าสุดของคุณทำให้ฉันมีความสุขมาก จิตใจของคุณชัดเจนขึ้นเพียงใด และการตัดสินใจของหัวใจคุณได้ก้าวไปในทิศทางที่แท้จริงและนำไปสู่ความรอด!

ดังนั้น คุณได้ตัดสินใจที่จะทำทุกอย่างตามที่ควรทำ ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

แผนการทั้งหมดของคุณสำหรับวิถีชีวิตใหม่ล้วนดีทั้งสิ้น แต่อย่าได้รับร้อนในเรื่องนี้ แม้มันจะถูกต้องเพียงใดก็ตาม (การเบี่ยงเบนสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งทางขวาและทางซ้าย; ทางแรกคือความกระตือรือร้นที่ไม่สมเหตุผล ทางหลังคือความเกียจคร้าน) ข้าพเจ้าจึงรีบกล่าวบางสิ่งเพื่อเป็นแนวทางแก่ท่าน

ดูสิ เมื่อสร้างทุกสิ่งขึ้นมาใหม่ ให้ใส่ใจกับสิ่งภายในมากกว่าสิ่งภายนอก สิ่งภายนอกสามารถปล่อยไว้ตามเดิมได้ก่อน ยกเว้นสิ่งที่ก่อให้เกิดโทษต่อจิตใจโดยแท้ เช่น สิ่งที่ทำให้ไขว้เขว ทำลายความคิด เติมเต็มด้วยกิจการที่ไม่จำเป็น และสิ่งในทำนองเดียวกัน การปรับโครงสร้าง แน่นนอนว่าต้องส่งผลกระทบต่อระเบียบภายนอกด้วย แต่ไม่ใช่ในแง่ของรูปแบบเท่ากับในแง่ของจิตวิญญาณที่ต้องใช้ในการดำเนินการ หากคุณทำเช่นนั้น ภายนอกจะยังคงเหมือนเดิม ยกเว้นเพียงเล็กน้อย แต่จิตวิญญาณจะแตกต่างกันไปอย่างสิ้นเชิงในทุกด้าน ข้อดีของการไม่ทำลายระเบียบภายนอกอย่างรุนแรงเกินไปก็คือ การเปลี่ยนแปลงของคุณจะไม่เป็นที่สังเกตเห็นโดยใครเลย

สิ่งที่คุณต้องระลึกไว้เป็นข้อสองคือสิ่งที่คุณมีอยู่แล้ว — นั่นคือ

อย่าคิดว่าความปรารถนาของคุณจะกลายเป็นจริงได้โดยง่าย มีอุปสรรคมากมายทั้งภายนอกและภายใน!

และคุณคิดถูกแล้วที่จะเตรียมตัวไว้ไม่ใช่เพื่อเส้นทางที่โรยด้วยดอกไม้ แต่เพื่อการต่อสู้ นั่นแหละ!

เตรียมตัวให้พร้อมที่จะต่อสู้และขอให้พระเจ้าประทานกำลังให้คุณอดทนต่อศัตรูและอุปสรรคทั้งหมดที่คุณจะเผชิญ

อย่าพึ่งพาตัวเอง จงฝากความหวังทั้งหมดไว้กับพระเจ้า และความช่วยเหลือของพระองค์จะอยู่กับคุณเสมอ

แต่ในขณะที่คุณเตรียมตัวต่อสู้ อย่าคิดว่าคุณจะชนะเสมอไป

บ่อยครั้งคุณจะต้องอดทนต่อความยากลำบากและแบกรับภาระหนัก บ่อยครั้งคุณจะเห็นว่า

แม้คุณจะปรารถนาที่จะเป็นคนชอบธรรม แต่ความผิดพลาดก็แทรกซึมและเข้ามาทำลายได้

จงรู้ไว้ล่วงหน้าว่าสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นไปตามลำดับของสิ่งต่างๆ เมื่อคุณเผชิญกับมัน อย่ากลัว ตอนนี้, โดยคาดการณ์ล่วงหน้า,

อย่าคาดหวังสิ่งใดในชีวิตข้างหน้าคุณนอกจากความขัดแย้ง, ความวุ่นวาย และความล้มเหลว.

จงเตรียมตัวด้วยสิ่งเดียวเท่านั้น — ความกล้าหาญอันแข็งแกร่งที่จะยืนหยัดในสิ่งที่คุณได้เริ่มต้นไว้

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม สิ่งนี้ต้องถูกสถาปนาให้มั่นคงตลอดชีวิตและถูกผนึกด้วยคำปฏิญาณและความมุ่งมั่นที่แน่วแน่

สำหรับว่าชีวิตจะเป็นอย่างไร ความสำเร็จและความผิดพลาดจะมีมากน้อยเพียงใด ผู้อื่นจะมีปฏิกิริยาอย่างไร —

จงปล่อยให้ทั้งหมดนั้นเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า

จากประสบการณ์ที่บันทึกไว้ในชีวิตของนักบุญทั้งหลาย

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงนำผู้ที่ยึดมั่นในพระองค์ด้วยความรักอันอบอุ่นและอุทิศชีวิตแด่พระองค์ไปสู่ความสมบูรณ์แบบในวิถีทางที่แตกต่างกัน พระองค์ทรงอนุญาตให้ศัตรูกระทำการอย่างมั่งร้าย

โดยไม่ทรงถอนพระหัตถ์แห่งความช่วยเหลือของพระองค์ออกไป ทุกสิ่งคือพระเจ้า แต่หนทางของพระองค์นั้นน่าอัศจรรย์และที่สำคัญที่สุดคือลึกลับ แม้แต่ผู้ที่ได้รับการชี้แนะก็มองเห็นสิ่งเหล่านั้นได้เพียงเมื่อย้อนกลับไปมองเท่านั้น ดังนั้น การสวดอ้อนวอนอย่างต่อเนื่องจึงเหมาะสมอย่างยิ่ง: "พระองค์ผู้ทรงชั่งน้ำหนักชะตากรรม โปรดช่วยข้าพระองค์ด้วย!" และด้วยการสวดอ้อนวอนคือการยอมจำนนตนเองเข้าสู่พระหัตถ์ของพระเจ้า — อย่างสมบูรณ์และไม่อาจหวนกลับ และศัตรูจะไม่หลบไหล บรรดาผู้บริสุทธิของพระเจ้าได้สังเกตเห็นว่าเขาทำในสองวิธีต่อผู้เริ่มต้น: เขาไม่แทรกแซงกับบางคนเลยและไม่ต่อต้านใดๆ ผู้ที่ไม่พบอุปสรรคทั้งภายในหรือภายนอกและเห็นว่าทุกอย่างดำเนินไปอย่างราบรื่นเริ่มฝันว่าศัตรูทั้งหมดของพวกเขาได้กระจัดกระจายและไม่กล้าที่จะแสดงตัว ทันททีที่ความคิดเหล่านี้หยั่งราก ศัตรูจะมาถึงทันทีและเริ่มพัฒนาความฝันอันว่างเปล่า ซึ่งความมั่นใจในตนเองและการล้มความช่วยเหลือจากพระเจ้าจะเกิดขึ้น และเพราะเหตุนี้ — ความขาดแคลนทันทีที่สิ่งนี้เกิดขึ้น ศัตรูจะเริ่มกระทำการอย่างเผด็จการ: ยุ่งให้เกิดความชั่วร้ายภายในและต่อต้านอย่างรุนแรงจากภายนอก — และบุคคลที่ขาดความมั่นใจในตนเองจะล้มลง กรณีเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องแปลก และให้คำนึงถึงสิ่งนี้ได้ด้วย ขณะที่คุณกำลังคิดเกี่ยวกับการจัดระเบียบชีวิตของคุณ เพื่อว่าเมื่อคุณเริ่มต้นชีวิตใหม่และทุกอย่างดำเนินไปอย่างราบรื่น คุณจะไม่นึกถึงตัวเอง แต่จะมองเห็นในสิ่งนี้ว่าเป็นกับดักของศัตรูที่อันตรายที่สุด และเพิ่มความระมัดระวังและความใส่ใจในเรื่องนี้ให้มากขึ้น ความสมบูรณ์แบบ แม้เพียงเล็กน้อยที่มองเห็นได้ เกิดขึ้นหลังจากหลายปีของการทำงานหนัก ไม่ใช่จากจุดเริ่มต้นหรือเพียงไม่กี่วันแรก

ในทางตรงกันข้าม บางคนถูกศัตรูโจมตีด้วยกำลังและความรุนแรงทั้งหมดตั้งแต่วันแรก ทำให้ผู้เริ่มต้นสับสน ไม่ว่าเขาจะหันไปทางไหน ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนต่อต้านเขา: ในความคิดของเขา ในความรู้สึกของเขา และภายนอก เขาเห็นเพียงสิ่งเดียวที่ขัดแย้งกับเจตนาดีของเขา และไม่มีสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ ศัตรูทำเช่นนี้เพื่อข่มขู่ผู้เริ่มต้นตั้งแต่แรกเริ่มและบังคับให้เขาละทิ้งความตั้งใจดีและกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิมที่ขาดความระมัดระวังและไม่ใส่ใจ อย่างไรก็ตาม ทันททีที่ศัตรูสังเกตเห็นว่าผู้เริ่มต้นไม่ยอมแพ้แต่ยืนหยัดอยู่ เขาก็จะถอยกลับไปทันที สำหรับการต่อต้านศัตรูอย่างกล้าหาญนั้นสมควรได้รับมงกุฎสำหรับผู้ทำงาน และเขาไม่ต้องการมอบให้แก่พวกเขา ดังนั้นจงจำไว้ให้ดี เพื่อว่าในกรณีที่มีการต่อต้านอย่างรุนแรง คุณจะไม่เสียกำลังใจทันที เมื่อทราบว่าเป็นกลอุบายของศัตรู ซึ่งเขาจะละทิ้งทันทีเมื่อสังเกตเห็นความมั่นคงของคุณ

คุณทำได้ดีมากที่ไม่เห็นดอกไม้ข้างหน้า นั่นคือวิธีมองสิ่งต่างๆ ที่ถูกต้อง และเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความมั่นคง อย่างไรก็ตาม ช่วยเหลือตัวเองด้วย ยังมีบางสิ่งที่คุณต้องบอกคุณ แต่จะต้องรอจนถึงเวลาอื่น

| 40 |

คุณกลัวว่าคุณจะไม่สามารถทำมันให้สำเร็จได้ แม้ว่า คุณจะเริ่มต้นด้วยความกระตือรือร้นก็ตาม ใช่แล้ว นี่คือสิ่งที่ควรกลัว เพราะเรามักจะเปลี่ยนใจและไม่สนับสนุนตัวเองอยู่บ่อยครั้ง ไม่มีอะไรให้พึ่งพาได้นอกจากตัวเราเอง ความหวังทั้งหมดอยู่ในพระเจ้า อย่าละทิ้งความกลัวนี้ แต่ให้รักษาไว้ด้วยความหวาดกลัวที่จะทำให้พระเจ้าผู้เป็นที่รักต้องขุ่นเคือง และด้วยความกลัวว่าหากท่านอ่อนแอลง ท่านจะไม่สามารถกลับมา มีแรงบันดาลใจเช่นนี้ได้ อีก และด้วยความกลัวว่าความตายจะมาถึงในไม่ช้า หลังจากนั้น ความกลัวนี้จะผ่านไปและถูกแทนที่ด้วยความหวังอันมั่นคงในความรอด แต่จงอย่าละทิ้งมันในตอนนี เพราะมันจะเติมเต็มความกระตือรือร้นของคุณและขับไล่ความอยากที่จะปล่อยตัวปล่อยใจในความฟุ่มเฟือย ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่ง ผลที่ตามมาคือ จะมีเสียงร้องในใจของคุณอยู่เสมอว่า โอ พระเจ้า โปรดช่วยข้าพระองค์ด้วย! โอ พระเจ้า ขอให้พระองค์ทรงเจริญรุ่งเรือง! และ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ผู้ไม่คู่ควรให้รอดพ้นโดยพระพิพากษาของพระองค์! นี่คือนิสัยที่ข้าพระองค์เรียกเสมอว่า การยึดมั่นอย่างเจ็บปวดในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในใจของข้าพระองค์ ศัตรูนั้นแข็งแกร่ง และท่านไม่รู้เลยว่าพายุจะเกิดขึ้นและทำให้ท่านสับสนอย่างไร ทั้งภายนอกและภายใน หากท่านล้มลง ท่านก็จะพินาศ ดังนั้นจงร้องออกมาว่า: โอ พระเจ้า โปรดช่วยข้าพระองค์ด้วย! นี่คือนิสัยที่แตกสลายและถ่อมตน ซึ่งผู้เผยพระวจนะดาวิดผู้ส่านึกผิดกล่าวว่าพระเจ้าไม่ทรงดูหมิ่นหรือเหยียดหยาม แต่ทรงฟังเสียงของเขา จงรับสิ่งนี้ไว้ในใจ เพราะท่านได้เห็นอันตรายนี้แล้ว การที่จะระลึกรู้ถึงมันอยู่เสมอและร้องขอความช่วยเหลือนั้นไม่ใช่เรื่องยากสำหรับท่านเลย ความรู้สึกของการยึดติดอย่างเจ็บปวดต่อพระเจ้าด้วยความตระหนักรู้ถึงอันตรายรอบข้างที่สามารถหยุดการไหลของชีวิตจิตวิญ

ญาณและทำให้มันหยุดชะงักได้นั้น ต้องเป็นความรู้สึกที่ต่อเนื่องตลอดเวลา ( ) ให้สังเกตไว้ว่า ผู้ใดที่มีความรู้สึกเช่นนี้ ผู้นั้นกำลังเดิน และกำลังเดินอยู่บนเส้นทางที่ตรง นี่คือสัญญาญาณที่ชัดเจนที่สุดของมัน!

คุณเขียนว่า: "ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานให้การเตรียมพร้อมในปัจจุบันสำหรับงานที่กำลังจะเริ่มตอนนี้ ไม่ให้อ่อนแอลงเป็นเวลานาน" ไม่ใช่เพียงไม่นาน แต่ไม่ควรให้อ่อนแอลงเลย โปรดทราบว่าคุณพร้อมนี้ หรือความกระตือรือร้นในการทำงานเพื่อพระเจ้า หรือความกระตือรือร้นเพื่อความพอพระทัยของพระเจ้า หรือความมุ่งมั่นที่จะอธิษฐานเพื่อรับใช้พระเจ้า โดยการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์อย่างเคร่งครัด (ซึ่งทั้งหมดเหมือนกัน: คำพูดอาจแตกต่างกัน แต่การกระทำนั้นเหมือนกัน) ถือเป็นชีวิตฝ่ายวิญญาณ เมื่อมีความพร้อมนี้ ชีวิตฝ่ายวิญญาณก็มีอยู่ และเมื่อขาดความพร้อมนี้ ชีวิตฝ่ายวิญญาณก็ไม่มีอยู่ เมื่อมันสิ้นสุดการดำรงอยู่ ก็เหมือนกับการหายใจทางจิตวิญญาณหยุดลง และหัวใจทางจิตวิญญาณหยุดเต้น: จิตวิญญาณจะตายหรือเงียบบงบไป นั่นคือเหตุผลว่าทำไมความกังวลแรกของผู้ที่เข้าสู่เส้นทางของพระเจ้าควรเป็นการสนับสนุนและบำรุงรักษาความพร้อม ความกระตือรือร้น และความขยันหมั่นเพียรในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ บุคคลสามารถจำกัดตนเองไว้เพียงกฎข้อนี้และกฎข้อต่อไปทั้งหมด กล่าวคือ จงรักษาความกระตือรือร้นและความพร้อมนี้ไว้เท่านั้น และมันจะสอนและสอนอย่างต่อเนื่องว่าควรทำอะไรและควรปฏิบัติอย่างไร จงจดจำข้อนี้ไว้!

สิ่งนี้ รวมกับความทุ่มเทที่เจ็บปวดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในอดีต เป็นรากฐานของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ การปกป้องและการป้องกันของมัน ท่านได้ระบุศัตรูของลักษณะพื้นฐานนี้อย่างถูกต้องแล้ว และด้วยเหตุนี้ ศัตรูที่สำคัญที่สุดก็คือ ความเย็นชา โอ้ ช่างเป็นสิ่งที่ขมขื่นและเจ็บปวดเพียงใด! แต่จงรู้ไว้เถิดว่าไม่ใช่ทุกการลดลงของความรุ่มร่าแห่งความกระตือรือร้นจะเป็นการเย็นชาที่ทำลายล้าง มันอาจเกิดขึ้นจากการที่จิตวิญญาณถูกกดดันมากเกินไป หรือเป็นผลมาจากความอ่อนแอทางร่างกายหรือสุขภาพที่ไม่ดี ทั้งสองสิ่งนี้ไม่ใช่อะไรเลย; พวกมันจะผ่านไป

ความเย็นชาอย่างร้ายแรงเกิดขึ้นจากการเบี่ยงเบนเจตนารมณ์จากพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างจงใจ ด้วยสติสัมปชัญญะครบถ้วน และขัดขืนต่อมโนธรรมที่ตักเตือนและยับยั้ง โดยมีแนวโน้ม โน้มเอียงไปสู่อะไรที่ไม่เป็นไปตามหลักศาสนา

สิ่งนี้ทำลายจิตวิญญาณและบีบคั้นชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณให้ดับสิ้น และนี่คือสิ่งที่คุณควรกลัวมากที่สุด กล่าวเหมือนไฟ กล่าวเหมือนความตาย มันเกิดขึ้นจากการสูญเสียความสนใจในตนเองและความกลัวต่อพระเจ้า ปกป้องสิ่งเหล่านี้เพื่อหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายอันน่ากลัวนั้น

สำหรับการเย็นลงโดยไม่ตั้งใจเนื่องจากความเหนื่อยล้าและสุขภาพไม่ดี มีกฎหนึ่งสำหรับพวกเขา: คือการอดทนโดยไม่ละเมิดระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ แม้ว่าท่านจะทำโดยปราศจากரசชาติก็ตาม ผู้ใดอดทนต่อสิ่งนี้ด้วยความอดทน จะเห็นความเย็นหายไปโดยไม่ช้า และความกระตือรือร้นตามปกติที่อบอุ่นและจริงใจจะกลับมา กรุณาพิจารณาสิ่งนี้ไว้ และตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ประการแรก อย่าให้แรงบันดาลใจของคุณเย็นลงโดยไม่มีเหตุผล และประการที่สอง ในกรณีที่แรงบันดาลใจเย็นลงโดยบังเอิญ ให้ดำเนินการตามระเบียบที่กำหนดไว้ต่อไป ด้วยความมั่นใจว่าการปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัดนี้จะช่วยฟื้นฟูความกระตือรือร้นและความอบอุ่นของแรงบันดาลใจให้กลับมาในไม่ช้า

ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านในจดหมายสองฉบับล่าสุดนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ท่านในอนาคต เมื่อท่านได้เริ่มต้นชีวิตใหม่จริง ๆ แต่เนื่องจากท่านจำเป็นต้องทำเช่นนี้ในตอนนี้อย่างไรก็ตาม แม้ในขณะที่ท่านยังคงจัดระเบียบชีวิตใหม่ของตนเองอยู่ แม้จะเป็นเพียงในทางความคิดเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่เป็นการเกินเลยที่จะบอกกล่าวสิ่งเหล่านี้แก่ท่านในตอนนี้อย่างไรก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถ้อยคำของท่านได้ให้เหตุผลแก่ข้าพเจ้าในการทำเช่นนี้

นี่คือสิ่งที่ทำให้ฉันมีความสุข ที่คุณ, อาจโดยไม่รู้ตัว, ได้สัมผัสกับแง่มุมที่สำคัญที่สุดของชีวิตทางจิตวิญญาณ นี่หมายความว่าจิตใจของคุณกำลังทำงานอย่างถูกต้อง: พระเจ้า, เมื่อเห็นความเต็มใจของคุณที่จะรับใช้พระองค์อย่างสุดใจ, กำลังช่วยเหลือคุณ — และตัวคุณเองก็ไม่รู้ว่าการสมมติและความกลัวบางอย่างเกิดขึ้นในใจได้อย่างไร มันคือทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ของคุณ ภายใต้คำสั่งของพระเจ้า ที่ตีความสิ่งเหล่านี้ให้คุณ ขอพระเจ้าอวยพรความพยายามของคุณ! ข้าพเจ้าขออวยพรให้คุณประสบความสำเร็จด้วยใจจริง

เมื่อคุณเริ่มทำงานกับตัวเอง คุณจะเห็นว่าคำแนะนำและคำสั่งจากภายนอกทั้งหมดเป็นเพียงเครื่องมือช่วยเหลือเท่านั้น สิ่งที่จิตวิญญาณต้องการจริงๆ หรือวิธีที่ดีที่สุดในการกระทำในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งนั้น เป็นสิ่งที่แต่ละจิตวิญญาณต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง ด้วยความช่วยเหลือจากพระคุณของพระเจ้า ซึ่งนำทางอย่างมองไม่เห็น

ผู้ที่ปรารถนาอย่างจริงใจที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยและได้อุทิศตนทั้งหมดแด่พระองค์ จะพบว่าตนเองอยู่ในสถานที่ที่ถูกต้องเสมอ แต่พวกเขาจะยอมรับสิ่งนั้นด้วยความถ่อมตน ข้าพเจ้าขอสรุปด้วยความปรารถนาอย่างสุดซึ้ง ขอพระเจ้าทรงประทานความช่วยเหลือแก่ท่านในการปฏิบัติบูชาครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีที่สุด

| 41 |

ถึงเวลาแล้วที่จะสารภาพบาป ตามด้วยช่วงเวลาที่ยาวนานที่สุดของการรับศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์! ขอพระเจ้าอวยพรให้คุณทำทั้งสองอย่างได้อย่างสมเกียรติ เพื่อจุดประสงค์นี้ การอดอาหารและการวางแผนทั้งหมดที่คุณได้ทำที่นี่จะได้รับการประทับตราด้วยตราประทับของพระเจ้า แต่ทำไม เมื่อคุณเขียน คุณกลัวที่จะไปสารภาพบาป? หลายคนกลัว แต่ทำไมคุณต้องกลัว? โปรดเข้าใจเรื่องนี้ให้ชัดเจน ผู้สารภาพบาปเป็นเพียงพยาน; พระเจ้าเป็นผู้ทรงรับบาป พระองค์ทรงบัญชาให้ผู้สารภาพบาปให้อภัยแก่ผู้สารภาพบาป พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา พระองค์ทรงรอคอยเพียงให้ใครสักคนสารภาพบาปของตน และทันทีที่พวกเขาทำเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงอภัยให้ในทันที ควรหรือที่ใครจะเกรงกลัวพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเช่นนี้?

ส่วนหนึ่งของความกลัวนี้มาจากการไม่เข้าใจว่าควรพูดอะไรในระหว่างการสารภาพบาป แต่เมื่อคุณทำทุกอย่างตามกฎ ทุกอย่างจะชัดเจนสำหรับคุณ และจะไม่มียะไรให้กลัว ความกลัวนี้ยังเกิดจากการที่เราไม่ค่อยสารภาพบาป หากเราสารภาพบาปบ่อยขึ้น เราก็จะไม่กลัวมากเช่นนี้ ขอพระเจ้าทรงโปรด ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ท่านจะได้รับศีลมหาสนิทของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น และด้วยเหตุนี้ ท่านก็จะสารภาพบาปบ่อยขึ้นเช่นกัน นี่คือสิ่งที่ควรทำ! เขียนทุกสิ่งที่คุณรู้สึกว่าเป็นต้องสารภาพลงไป และเมื่อคุณไปหาผู้ฟังคำสารภาพ ให้บอกเขาทุกอย่างโดยใช้บันทึกของคุณช่วย หลังจากทั้งหมดแล้ว การสารภาพที่แท้จริงต้องเป็นของตนเอง นั่นคือ ผู้สารภาพต้องบอกสิ่งที่ตนเองได้ทำผิด ไม่ใช่ขอให้ผู้ฟังคำสารภาพถาม นี่คือสิ่งที่กลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในหมู่พวกเรา และการสารภาพบาปก็แทบไม่เคยเป็นไปตามที่ควรจะเป็น ผู้รับสารภาพบาป ด้วยเหตุผลจำเป็น มักจะถามคำถามที่ไม่จำเป็นมากมายซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง และบางครั้งก็ไม่ได้ถามคำถามที่จำเป็น ดังนั้น เรื่องที่ควรจะได้รับก็ยากที่จะได้รับการเปิดเผย คุณสามารถพูดสิ่งที่อยู่ในจิตสำนึกของคุณได้โดยไม่ต้องจดบันทึก หากคุณหวังว่าจะจำได้ทุกอย่าง แต่โปรดแน่ใจว่าคุณบอกทุกอย่างด้วยตัวเอง ขอพระเจ้าอวยพรให้คุณสารภาพด้วยความสำนึกผิดและตั้งใจแน่วแน่ที่จะเป็นคนชอบธรรมในทุกสิ่งหลังจากนี้ โดยปราศจากความกลัวใดๆ เพราะความกลัวนั้นไม่จำเป็นอย่างยิ่งและเป็นอุปสรรคต่อเรื่องนี้

มันถูกขัดจังหวะจากจดหมายและสูญเสียความคิดที่ตั้งใจจะถ่ายทอดให้คุณฟัง หากความกลัวมาก่อนการสารภาพ จงขับไล่มันออกไป ความยำเกรงพระเจ้าด้วยความเคารพเป็นสิ่งมีค่า แต่ความกลัวแบบเด็กๆ ที่คุณมีอยู่นี้เป็นผลงานของศัตรู ไม่มีเหตุผลที่แท้จริงสำหรับมัน แต่ศัตรูได้ปลุกฝังมันเข้าไป จงไปหาพระเจ้าอย่างสงบ แม้ใจจะแตกสลาย จงไปเหมือนในอุปมาเรื่องบุตรที่หลงทางซึ่งกลับไปหาบิดา บิดาไม่ได้ดูตาหรือตำหนิบุตรที่กลับมา แต่กางแขนออกต้อนรับและจุมพิตเขา เช่นเดียวกันนี้พร้อมสำหรับคุณ พระหัตถ์ของพระเจ้ากำลังเปิดกว้างต้อนรับท่านอยู่แล้ว สิ่งที่ท่านต้องทำคือรีบวิ่งเข้าสู่อ้อมแขนของพระองค์ และจงทำด้วยความรักที่เคารพสักการะ

สิ่งสำคัญที่สุดในการกลับใจคือการเจ็บป่วยในใจเกี่ยวกับความไม่ชอบธรรมของตนเองต่อพระพักตร์ของพระเจ้า และความตั้งใจแน่วแน่ที่จะพยายามเป็นคนชอบธรรมในทุกสิ่งตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ท่านได้แสดงออกถึงความตั้งใจที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยแล้ว และพระเจ้าผู้ทรงเห็นทุกสิ่งทุกอย่างก็ทรงยอมรับแล้วอย่างแน่นอน แต่ท่านมีความเจ็บป่วยในใจเกี่ยวกับความไม่ชอบธรรมหรือไม่? จงพยายามกระตุ้นมันให้เกิดขึ้น ไม่ว่าคุณจะมีบาปเพียงเล็กน้อยเพียงใด และบาปเหล่านั้นอาจดูเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม บาปเหล่านั้นก็ยังเป็นบาป และไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า บางครั้งเราอาจรู้สึกอายต่อหน้าผู้คนเพียงเพราะคำพูดหรือการกระทำที่ไม่ระวัง! และนี่ไม่ใช่คำพูดที่ว่างเปล่า แต่เป็นบาป จงฉลาดพอที่จะถูกกดขี่ด้วยสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและทนทุกข์ต่อหน้าพระเจ้า หลังจากการบดขยี้แล้ว ความแข็งแกร่งจะไหลออกมาจากคุณเพื่อไม่ให้ตกอยู่ในความผิดพลาด

คุณได้ตัดสินใจที่จะทบทวนทุกอย่างละเอียดและแก้ไขให้ถูกต้อง บางทีคุณอาจไม่สามารถทำทุกอย่างได้หรือไม่ได้ทุกอย่างละเอียดถี่ถ้วนตามที่คุณตั้งใจไว้ อย่ายายในสิ่งนี้ พระเจ้าทรงให้คุณค่ากับความตั้งใจหลักและการตัดสินใจของคุณที่จะเป็นคนที่ชอบธรรมต่อพระองค์ในทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อเห็นแก่พระองค์ คุณจะได้รับการอภัยบาปและการฟื้นฟูพระคุณ

จงไปหาพระเจ้าด้วยความตั้งใจแน่วแน่ที่จะเป็นคนที่ชอบธรรมแทนการกระทำผิดทั้งหมดที่ได้ยอมรับแล้วและยังไม่ได้ยอมรับ นำความตั้งใจแน่วแน่ของคุณมาถวายพระเจ้าที่ปฏิบัติตามทุกสิ่งที่มีในธรรมของคุณเห็นว่าจำเป็นสำหรับคุณในปัจจุบันและในอนาคต จงอย่ายายหรือรู้สึกอับอายเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด

การสารภาพบาปในตอนเย็นก่อนสวดภาวนาจะดีกว่า เพื่อที่คุณจะได้รู้สึกดีและเข้าให้กับการคิดถึงการรับองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มที่ ในเวลานี้ให้อ่านคำเทศนาที่เตรียมไว้สำหรับสวดภาวนาในหนังสือที่ฉันให้ไว้กับคุณ มิฉะนั้น ก็แค่นั่งและคิดถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า ภาวนาในใจของคุณ: พระเจ้า ขอทรงกระทำต่อข้าพระองค์และในตัวข้าพระองค์ตามพระประสงค์ของพระองค์ ขอเพียงอย่าทรงพรากข้าพระองค์ให้ขาดจากการร่วมสามัคคีกับพระองค์ และขอให้ท่านภาวนาคำภาวนาสั้น ๆ นี้ พร้อมกับกำสัตรีชะลง หากท่านเลื่อนการสารภาพบาปไปจนถึงเช้า ความคิดของท่านจะกระจัดกระจายในตอนเย็น และสิ่งที่ไม่ชัดเจนจะออกมา

เมื่อเข้าใกล้ศีลศักดิ์สิทธิ์ จงเข้าใกล้ด้วยความเรียบง่ายของจิตใจ ด้วยความเชื่ออย่างสมบูรณ์ว่าคุณจะได้รับองค์พระผู้เป็นเจ้าภายในตัวคุณเอง และด้วยความเคารพอย่างเหมาะสม อะไรก็ตามที่คุณรู้สึกในใจหลังจากนี้ จงปล่อยให้เป็นที่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเองที่จะตัดสินใจ หลายคนปรารถนาล่วงหน้าที่จะได้รับสิ่งนั้นสิ่งนี้จากศีลมหาสนิท และเมื่อไม่เห็นสิ่งนั้น พวกเขาเกิดความรู้สึกสับสนและแม้กระทั่งหวุ่นไหวในความเชื่อของตน ในอำนาจของศีลศักดิ์สิทธิ์ แต่ความผิดไม่ได้อยู่ที่ศีลศักดิ์สิทธิ์ แต่เป็นเพราะความคาดหวังที่มากเกินไปเหล่านี้ อย่าสัญญาเกี่ยวกับตัวเองในสิ่งใด แต่จงมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอพระองค์ทรงประทานพระเมตตาหาหนึ่งประการแก่ท่าน คือ ขอให้พระองค์ทรงเสริมกำลังท่านสำหรับทุกสิ่งที่ตั้งงามที่พระองค์พอพระทัย ผลแห่งการสามัคคีธรรมมักจะตอบสนองในใจด้วยความสงบสุขอันหวานชื่น บางครั้งก็นำมาซึ่งความสว่างในความคิดและแรงบันดาลใจในการอุทิศตนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า บางครั้งแทบจะมองไม่เห็นอะไรเลย แต่หลังจากนั้น ในการกระทำของคุณ คุณจะค้นพบพลังและความมั่นคงอันยิ่งใหญ่ในความชอบธรรมที่สัญญาไว้ ข้าพเจ้าขอเน้นย้ำที่นี่ว่า เราไม่เห็นผลที่จับต้องได้ของการรับศีลมหาสนิท เพราะเราได้รับมันน้อยมาก จงตั้งใจรับศีลมหาสนิทบ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วคุณจะเห็นผลอันปลอบประโลมของศีลศักดิ์สิทธิ์นี้

ข้าพเจ้าสวดมนต์ตลอดเวลาและจะสวดมนต์ต่อไปขอให้พระเจ้าทรงช่วยท่านให้เข้าถึงศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนี้ด้วยการฟื้นฟูจิตวิญญาณของท่านอย่างสมบูรณ์ และในทุกสิ่งที่จิตวิญญาณของท่านปรารถนาซึ่งเป็นสิ่งที่ดี ขอให้พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเหลือท่าน!

| 42 |

ณ ตอนนี คุณอาจได้สารภาพบาปและรับศีลมหาสนิทแล้ว ขอแสดงความยินดีด้วย!

ขอให้พระเจ้าทรงประทานสิ่งนี้แก่คุณเป็นแรงบันดาลใจของจิตวิญญาณ เป็นความผูกพันของหัวใจต่อพระเจ้า เป็นความบรรเทาและความสบายใจในเส้นทางชีวิต และเป็นพลังทางศีลธรรมสำหรับการกระทำที่ตั้งงาม

แต่เหนือสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านได้สัมผัสถึงความปิติยินดีแห่งความรอดในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่ในท่าน และที่ใดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิต ที่นั่นย่อมมีความรอด เมื่อภคทรัพย์ต่างศาสนาคนหนึ่งถูกพายุ่พัดกลางทะเล และเหล่าลูกเรือต่างหวาดกลัวไม่รู้จะทำอย่างไร ภคทรัพย์จึงกล่าวด้วยท่าทีหยิ่งผยองตามนิสัยว่า "พวกเจ้ากลัวอะไรกัน?" "ท่านกำลังอุมภคทรัพย์อยู่" มันเป็นเพียงคำพูดที่ว่างเปล่า

แต่เมื่อครั้งหนึ่งพายุ่ใหญ่ได้คุกคามเรือที่พระองค์กำลังเสด็จอยู่พร้อมกับสาวกของพระองค์ข้ามทะเลกาลิลี และพวกเขาไม่รู้จะทำอย่างไร จึงร้องทูลพระองค์ว่า "พระอาจารย์! ช่วยพวกเราด้วย เรากำลังจะตาย!"

พระองค์ทรงดำหนิลมและคลื่นก่อน และเมื่อคลื่นสงบลงและเกิดความเงียบ พระองค์ตรัสว่า "ความเชื่อของเจ้าอยู่ที่ไหน?" (ลูกา

8:23-25; มัทธิว 8:24-25) ดังนั้น เฉพาะเมื่อเกี่ยวข้องกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่เราสามารถพูดได้อย่างแท้จริงว่า "เจ้ากลัวอะไร?" พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับท่าน ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านว่า อย่ากลัวคลื่นทั้งภายในและภายนอกเลย เพราะพระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับท่าน อย่าสูญเสียความเชื่อที่มีชีวิตในสิ่งนี้ และหัวใจของคุณจะสารภาพว่า: "แม้ว่าข้าพเจ้าจะเดินผ่านหุบเขาแห่งแวมัจจราช ข้าพเจ้าจะไม่กลัวอันตรายใด เพราะพระองค์ทรงอยู่กับข้าพเจ้า" (สดุดี 22:4) และเป็นการเหมาะสมสำหรับผู้รับศีลมหาสนิททุกคนที่จะร้องเพลงว่า: "องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมทพิทรงอยู่กับเรา พระเจ้าของเราคือยาโคบเป็นโล่ของเรา" (สดุดี 45:8)

บัดนี้ ท่านได้รับการฟื้นฟูและเสริมกำลังด้วยพระคุณของพระเจ้า และได้รับแรงบันดาลใจจากการประทับอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงออกไปทำพระราชกิจของพระเจ้า ซึ่งท่านได้อุทิศตนด้วยความกระตือรือร้น เพื่อทำจนสิ้นชีวิต เพื่อช่วยเหลือท่าน ข้าพเจ้าขอเอ่ยถึงเคล็ดลับหนึ่งแห่งชีวิตที่สมกับเป็นคริสตชน — นั่นคือ การระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอ ในการระลึกถึงนี้ ท่านต้องเสริมสร้างตนเองในทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้มันหลุดจากความสนใจของท่าน พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกหนแห่งและอยู่กับเราเสมอ และในตัวเรา แต่เราไม่ได้อยู่กับพระองค์เสมอไป เพราะเราไม่ได้ระลึกถึงพระองค์ และเพราะเราไม่ได้ระลึกถึง เราจึงยอมให้ตนเองทำหลายสิ่งที่เราจะไม่ยอมหากเราได้ระลึกถึงพระองค์ จงรับภาระในการฝึกฝนนิสัยแห่งการระลึกถึงพระเจ้าไว้เสมอ สิ่งที่เป็น ไม่มีอะไรพิเศษ เพียงแต่มีเจตนาที่จะยอมรับและพยายามระลึกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่ในตัวท่าน และอยู่ใกล้ท่าน มองดูท่านและพิจารณาท่านอย่างลึกซึ้งดังเช่นใครบางคนจ้องมองเข้าไปในดวงตาของท่าน ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด จงระลึกไว้เสมอว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้และเฝ้าดูท่านอยู่เสมอ เริ่มฝึกฝนสิ่งนี้ แล้วคุณจะคุ้นเคยกับมัน และทันทีที่คุณคุ้นเคยกับมัน หรือแม้แต่เริ่มฝึกฝนมันเพียงเล็กน้อย คุณจะเห็นถึงผลที่ช่วยรักษาจิตวิญญาณของคุณได้อย่างมาก อย่าลืมว่าคุณไม่ควรจดจำพระเจ้าเหมือนที่คุณจดจำสิ่งอื่นใด แต่ควรรวมความยำเกรงและความเคารพต่อพระองค์ไว้ด้วย สิ่งนี้จะทำให้ผู้คนมีความเคารพนับถือ

เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำพระเจ้า คริสเตียนที่กระตือรือร้นมีเทคนิคพิเศษ — คือการท่องคำอธิษฐานสั้น ๆ ที่มีสองหรือสามคำอยู่เสมอ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็น: พระเจ้าข้า โปรดเมตตาข้าพระองค์ด้วย! พระเยซูคริสต์เจ้า โปรดเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาป! หาก你不เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อน ให้ฟังในตอนนี และหาก你不เคยทำสิ่งนี้มาก่อน ให้เริ่มทำตั้งแต่ตอนนี้ เป็นต้นไป ไม่ว่าคุณจะทำสิ่งใด นั่ง ทำงาน กิน หรือเข้านอน ให้ทำซ้ำว่า: พระเจ้าข้า ขอพระเมตตา! พระเยซูคริสต์เจ้า ขอพระเมตตาแก่ข้าพเจ้า ผู้เป็นคนบาป! ด้วยการฝึกฝนเป็นเวลานาน คำเหล่านี้จะฝังแน่นอยู่ในสันของคุณจนสามารถพูดออกมาได้โดยอัตโนมัติ และนี่จะช่วยให้คุณคลายความเครียดและร่อนคลายได้มาก แต่ทั้งนี้ อย่าลืมที่จะใช้คำนี้ด้วยความเคารพ

ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทุกเรื่องที่เหมาะสมที่ท่านควรทราบแล้ว ทันทีที่ท่านได้แสดงเจตจำนงที่จะดำเนินการในเรื่องนี้อย่างถูกต้อง กรุณาตรวจสอบอีกครั้ง และสำหรับสิ่งที่จะต้องเตือนความจำเพิ่มเติม จะได้หารือกันในภายหลัง จงมีจิตใจที่จริงจังและยินดีที่ท่านได้เริ่มต้นเดินทางบนเส้นทางแห่งการรับใช้พระเจ้าอย่างจริงใจ ซึ่งเป็นเส้นทางที่แท้จริงจะนำท่านไปสู่การได้รับมรดกแห่งอาณาจักรสวรรค์ ขอพระเจ้าและพระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าทรงช่วยเหลือท่าน!

| 43 |

ผมขอเสนอคำแนะนำบางอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่คุณต้องการในตอนนี ขณะที่คุณกำลังเริ่มต้นเส้นทางใหม่นี้ จิตวิญญาณของเราเป็นจิตวิญญาณที่ตกต่ำนั้น เป็นสิ่งที่เข้าใจได้อย่างชัดเจนโดยผู้ใดก็ตามที่ตั้งกฎให้สิ่งเกิดสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตนเอง แม้เพียงวันเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าได้บอกเรื่องนี้แก่ท่านมานานแล้ว จงจำไว้ว่า: สิ่งที่สำคัญก็คือ มีความมุ่งมั่นอยู่กับเรา และความมุ่งมั่นนี้ได้เข้ามาอย่างไม่ชอบธรรม ดังนั้นจึงต้องถูกระงับไว้ คุณเองเคยเขียนไว้ว่าคุณไม่สามารถรับมือกับความกระสับกระส่ายที่ควบคุมไม่ได้ภายในได้ ฉะนั้นจะอธิบายสภาวะนี้อีกครั้งอย่างย่อ

ความคิดในจิตใจของเราล้วนหันไปสู่สิ่งทางโลก และไม่มีทางที่จะยกมันขึ้นสู่สวรรค์ได้ เนื้อหาของมันล้วนไร้สาระ โลกภพ และบาป คุณเคยเห็นหมอกที่แผ่กระจายไปทั่วหุบเขาไหม? นั่นคือภาพที่สะท้อนความคิดของเราได้อย่างแม่นยำ ทุกความคิดค่อยๆ คลานและแผ่ขยายไปทั่วพื้นโลก แต่เหนือจากความคิดต่ำต้อยนี้ ความคิดยังเดือดุดๆ อย่างไม่หยุดยั้ง ไม่เคยอยู่นิ่งในจุดใดจุดหนึ่ง ผุ่งบินว่อนเหมือนฝูงยุงในฤดูร้อน ขณะเดียวกัน มันก็ไม่ได้อยู่นิ่งเฉย

ไม่ใช่ได้พวกเขา แต่เป็นหัวใจที่อยู่ใต้พวกเขา และจากหัวใจนี้เองที่ลมหายใจเข้าออกอย่างต่อเนื่องพัดกระทบหัวใจนี้ และก่อให้เกิดผลตามไปด้วย ไม่ว่าความคิดจะเป็นเช่นไร การเคลื่อนไหวของหัวใจก็จะเป็นเช่นนั้นเช่นกัน ดังนั้น ความสุข ความรำคาญ ความอิจฉา ความกลัว ความหวัง ความมั่นใจในตนเอง และความสิ้นหวัง จึงเกิดขึ้นในหัวใจอย่างต่อเนื่อง ไม่มีการหยุดพักและไม่มีลำดับ เหมือนกับความคิดในใจ หัวใจสั่นไหวไม่หยุดหย่อนด้วยความรู้สึกเหมือนใบไม้ที่ไหวไปตามลม

และมันไม่ได้หยุดเพียงแค่นั้น ความคิดที่มีอารมณ์ย่อมก่อให้เกิดความปรารถนาเสมอ ไม่ว่าจะมากหรือน้อย ภายใต้ความวุ่นวายของความคิดและความรู้สึก ความปรารถนาทั้งหลายก็ปั่นป่วนอย่างสับสน: ต้องการครอบครองสิ่งหนึ่ง ทั้งอีกสิ่งหนึ่งไว้ อยากเมตตาคคนหนึ่ง แต่แค้นอีกคน อยากหนีจากทุกคน แต่กลับก้าวไปข้างหน้าและลงมือทำ เชื้อเพลิงในกรณีหนึ่งและยีนกรานในทางของตนเองในอีกกรณีหนึ่ง; และอื่นๆ อีกมากมาย ไม่ใช่ว่าทั้งหมดนี้จะเป็นจริง แต่ปริศนาเกี่ยวกับเรื่องนั้นเรื่องนี้ก็มักจะวนเวียนอยู่ในจิตวิญญาณ สังกะต้วเองดูสิ เช่น เมื่อคุณนั่งทำงาน คุณจะเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นภายในตัวคุณเอง ราวกับว่ากำลังแสดงอยู่บนเวที

นี่คือความวุ่นวายและความสับสนที่อยู่ในตัวเรา

มันก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบในชีวิตของเราและบรรยากาศหม่นหมองรอบตัวเรา

และอย่าคาดหวังชีวิตที่ดีจนกว่าคุณจะทำลายความวุ่นวายภายในนี้เสียก่อน

มันก่อให้เกิดความชั่วร้ายมากมายในตัวเองอยู่แล้ว แต่สิ่งที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งคือปีศาจจะนั่งอยู่บนมัน

บิดเบือนและกระตุ้นให้มันยิ่งรุนแรงขึ้นภายใน ชี้นำทุกสิ่งไปสู่ความชั่วร้ายและการทำลายล้างของเรา

เมื่อใดก็ตามในระหว่างการอดอาหารของคุณ

ที่คุณได้ตรวจสอบตัวเองและตัดสินใจที่จะกำจัดสิ่งหนึ่งและเพิ่มสิ่งอื่นเข้าไป

คุณยอมไม่อาจไม่สังเกตเห็นความวุ่นวายภายในจิตใจของคุณ

และเตรียมตัวให้พร้อมต่อสู้กับมันด้วยความกระตือรือร้นอย่างเหมาะสม

และคุณต้องมุ่งเน้นไปที่การต่อสู้กับศัตรูภายในนี้เป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุด

คุณได้ตั้งปณิธานอย่างแน่วแน่ที่จะทำงานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและจะเป็นของพระองค์แต่เพียงผู้เดียวตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

ป สิลแห่งการกลับใจใหม่ได้อภัยบาปทั้งสิ้นแก่ท่านและทำให้ท่านบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้า

ศีลมหาสนิทได้นำท่านเข้าสู่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดหรือฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า

และเติมเต็มท่านด้วยพลังแห่งพระพรทานทุกประการ และตอนนี้คุณพร้อมสำหรับภารกิจแล้ว

หากการต้องการแก้ไขชีวิตภายในของเราเพียงอย่างเดียวก็เพียงพอ —

และทุกสิ่งจะปรากฏที่นั่นในทางที่ดีที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ หรือเพียงแค่อย่อยคำ — และคำนั้นก็จะเป็นไปตามมาด้วยการกระทำในทันที

คุณก็จะไม่มีอะไรต้องกังวลอีกต่อไป ทุกอย่างจะเป็นไปได้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

และคุณไม่สามารถปรารถนาสิ่งใดเพิ่มเติมได้อีก แต่เช่นนั้นคือกฎของชีวิตที่มีเสรีภาพทางศีลธรรม

ยิ่งโดยเฉพาะในผู้ที่เสียหายแล้ว แม้จะมีความตั้งใจแน่วแน่และความช่วยเหลือที่เอื้อเพื่ออยู่ใกล้ตัว

คุณก็ยังต้องพยายามและดิ้นรน และเหนือสิ่งอื่นใด คือการดิ้นรนกับตัวเอง

ทันใดนั้น จิตใจภายในของเราไม่เคยถูกจัดระเบียบ

และหลังจากที่ได้ตระหนักถึงเจตนาที่ดีและได้รับพระคุณที่ช่วยเหลือผ่านศีลศักดิ์สิทธิ์แล้ว จำเป็นและต้องทำงานหนักกับตนเอง กับตัวตนภายในของตนเอง —

การทำงานและความพยายามที่มุ่งทำลายความวุ่นวายที่ครอบงำอยู่ภายในและแทนที่ด้วยระเบียบและโครงสร้าง ซึ่งจะมาด้วยความสงบภายในและสภาวะแห่งความสุขที่คงอยู่ในใจ

และนี่คือสิ่งที่คุณต้องเผชิญอยู่ข้างหน้า! อย่างไรก็ตาม อย่าคิดว่าคุณต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำอีกเป็นกอง หรือกำหนดกฎเกณฑ์มากมายให้กับตัวเองเลย ไม่เลย แค่สองหรือสามกฎ สองหรือสามคำเตือน — แค่นั้นเอง

คุณรู้จักประสบการณ์ว่ามีความไม่ลงรอยกันอยู่ภายใน คุณต้องการทำลายมัน และคุณได้ตัดสินใจที่จะทำเช่นนั้น ดังนั้นจงลงมือกำจัดสาเหตุของความไม่ลงรอยนี้

สาเหตุของความไม่ลงรอยคือจิตวิญญาณของเราได้สูญเสียจุดสนับสนุนตามธรรมชาติ จุดสนับสนุนของมันคือพระเจ้า จิตวิญญาณจะกลับมาตั้งมั่นได้อีกครั้งโดยการระลึกถึงพระเจ้า ดังนั้น

ก่อนอื่นเราต้องเรียนรู้ที่จะระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอด้วยความยำเกรงและความเคารพ ฉันได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อครั้งที่แล้ว และคุณก็เห็นด้วย ท่านทราบดีว่าเทคนิคใดที่จะใช้สำหรับสิ่งนี้ และท่านได้เริ่มต้นแล้ว ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน!

และโปรดทำงานนี้ต่อไปอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง จงอยู่กับพระเจ้าในทุกสิ่งที่ท่านกระทำ

และหันไปหาพระองค์ด้วยจิตใจของท่าน พยายามประพฤติตนเหมือนผู้ที่ประพฤติตนต่อหน้าพระราชา คุณจะคุ้นเคยกับมันในไม่ช้า แต่ไม่ยอมแพ้และไม่ขัดจังหวะ หากคุณปฏิบัติตามกฎเล็กๆ น้อยๆ อย่างจริงจัง ความวุ่นวายภายในของคุณจะถูกควบคุมจากภายใน

และแม้กระทั่งหากมันทะลักออกมาในรูปแบบของความคิดที่ว่างเปล่าและไม่คู่ควร

หรือในรูปแบบของความรู้สึกและความปรารถนาที่ไม่เหมาะสม คุณจะสังเกตเห็นความผิดพลาดนี้ทันที

และขับไล่แขกที่ไม่ได้รับเชิญเหล่านี้ออกไป โดยเรอรับทุกครั้งเพื่อฟื้นฟูความมุ่งมั่นที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียว

ข้าพเจ้าขอสนับสนุนท่าน! จงรับภารกิจนี้ด้วยความกระตือรือร้นและดำเนินต่อไปโดยไม่หยุดชะงัก

แล้วท่านจะบรรลุสิ่งที่ท่านแสวงหาในไม่ช้า ความเคารพสักการะต่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวจะได้รับการสถาปนาขึ้น

และพระองค์จะประทานสันติสุขภายในแก่ท่าน ข้าพเจ้าขอกล่าวไว้ว่า: "ในไม่ช้า" แต่ไม่ใช่ภายในวันหรือสองวัน

อาจต้องใช้เวลาหลายเดือน โอ้! แม้จะต้องใช้เวลาหลายปีก็ตาม! จงทูลขอพระเจ้า และพระองค์จะทรงช่วยคุณเอง

ในเรื่องนี้ ให้เพิ่มเติมดังนี้: อย่าทำสิ่งใดที่มีโมธรรมของคุณห้ามไว้ และอย่าละเลยสิ่งใดที่มีโมธรรมสั่งให้คุณกระทำ

ไม่ว่าจะเล็กน้อยหรือยิ่งใหญ่เพียงใด มีโมธรรมเป็นเครื่องชักนำทางศีลธรรมของเราเสมอ เมื่อเด็กภายในของเรา — ความคิด ความรู้สึก และความปรารถนา — หลงใหลในความสนุกสนานเกินขอบเขต เหตุผลหนึ่งก็คือมีโมธรรมได้สูญหายไปแล้ว

ฟื้นฟูพลังของมันด้วยการแสดงความเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์ต่อโมธรรม

คุณได้ให้ความกระฉ่างแก่สิ่งนั้นแล้วโดยการชี้แจงทุกสิ่งที่ควรและไม่ควรทำอย่างชัดเจน

จงปฏิบัติตามสิ่งนี้อย่างไม่หวั่นไหวและแน่วแน่จนคุณยอมตายดีกว่าที่จะยอมทำสิ่งใดที่ขัดต่อโมธรรมของคุณ

ยิ่งคุณกระทำในลักษณะนี้อย่างแน่วแน่มากขึ้นเท่าใด มีโมธรรมของคุณก็จะยิ่งเข้มแข็งขึ้นเท่านั้น

และมันจะบันดาลใจให้คุณกระทำสิ่งที่ถูกต้องและปฏิเสธสิ่งที่ผิดในกิจการ การพูด

และการคิดของคุณอย่างเต็มที่และมั่นคงยิ่งขึ้น —

และตัวตนภายในของคุณก็จะได้รับการจัดระเบียบให้อยู่ในระเบียบอย่างรวดเร็วขึ้น มีโมธรรม

พร้อมด้วยความระลึกถึงพระเจ้าด้วยความเคารพยำเกรง คือหัวใจที่เด่นของชีวิตจิตวิญญาณที่แท้จริง

จงระลึกถึงสิ่งที่ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับจิตวิญญาณในตอนต้นของการสนทนาของเรา (จดหมาย 9, 11-13)

ไม่มีอะไรมากไปกว่ากฎสองข้อนี้ สิ่งเดียวที่ต้องเพิ่มเติมคือความอดทน หากความสำเร็จไม่มาทันที คุณต้องรอ

ทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย คุณต้องทำงานหนัก และที่สำคัญที่สุดคือ ไม่ยอมแพ้ต่อความฟุ้งเฟ้อหรือความสุขทางโลก

จะมีการต่อต้านอย่างต่อเนื่องต่อระเบียบที่คุณได้เริ่มต้นไว้ คุณต้องเอาชนะพวกมัน ดังนั้นจงใช้กำลังของคุณ และด้วยเหตุนี้

จงอดทน สวมใส่อาวุธอันทรงพลังนี้และอย่าท้อใจเมื่อคุณเห็นความล้มเหลว ทุกสิ่งจะมาถึงในเวลาของมัน

จงมีแรงบันดาลใจในความอดทนของคุณด้วยความหวังนี้

ความจริงที่ว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นได้นั้นได้รับการพิสูจน์แล้วจากประสบการณ์ของทุกคนที่ได้แสวงหาและบรรลุความรอด

นั่นแหละ! จงระลึกถึงพระเจ้าด้วยความเคารพยำเกรง ปฏิบัติตามโมธรรมของตนเอง

และเตรียมความอดทนกับความหวังไว้เสมอ สิ่งเล็กน้อยนี้คือเมล็ดพันธุ์แห่งทุกสิ่ง

ขอพระเจ้าอวยพรให้คุณมีจิตใจเช่นนี้และรักษาไว้ตลอดไป

| 44 |

ครั้งที่แล้วฉันได้ชี้ให้คุณเห็นกฎเล็ก ๆ สองสามข้อ ตอนนี้นั้นจะชี้ให้คุณเห็นข้อควรระวังเล็ก ๆ สองสามข้อ

ประการแรก: อย่าคิดว่าคุณประสบความสำเร็จในสิ่งใดแล้ว

ความอ่อนแอของเราคือเมื่อใดก็ตามที่สิ่งดีปรากฏขึ้นภายในตัวเรา เราก็จะร้องออกมาทันทีว่า: นี่ไง เราทำได้แล้ว!

ขับไล่ความคิดเช่นนั้นออกไป เพราะความดีงามไม่เคยมาอย่างฉับพลัน และนี่คือสิ่งที่ศัตรูพยายามชักจูง

หากท่านยอมตามคำแนะนำนี้ พลังของท่านจะอ่อนแอลงทันที — และความไม่พอใจก็จะกลับมาใกล้ตัวอีกครั้ง

เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของความคิดชั่วร้ายนี้ ทุกเช้าเมื่อท่านตื่นขึ้น

จงตั้งตนให้พร้อมราวกับว่าท่านกำลังเริ่มต้นเดินทางในเส้นทางนี้เป็นครั้งแรก

สอง: ภายใต้อาณัติการณใด ๆ ก็ตาม อย่าให้ตัวเองมีการผ่อนปรนใด ๆ ทั้งสิ้น
หลังจากที่คุณสังเกตตัวเองและควบคุมตัวเองเป็นเวลาหนึ่งหรือสองวัน ศัตรูจะเข้ามาใกล้และเริ่มกระซิบในหูคุณว่า:
คุณทำงานหนักมาเยอะแล้ว ตอนนีให้ตัวเองได้พักสักนิดเถอะ นี่เป็นข้อเสนอที่น่าชื่นชมมากจนคุณ ไม่คิดจะต่อต้านมันเลย
แต่มันก็แยบยลจนถ้าคุณยอมให้มันแม้เพียงเล็กน้อย ทุกสิ่งภายในตัวคุณจะถูกครอบงำ การตามใจตัวเองก็เหมือนกับรูสึกๆ
ในเชื่อน ทันทีที่รูนี้ปรากฏขึ้น เชื่อนก็ไม่สามารถกั้นน้ำไว้ได้อีกต่อไป และน้ำก็จะทะลักหลายเชื่อนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นภายในตัวเราเมื่อเราตามใจตัวเอง: ทุกสิ่งจะถูกทำลาย และเราจะต้องเริ่มต้นสร้างตัวเองขึ้นมาใหม่ตั้งแต่ต้น
จงกลัวสิ่งนี้ให้มากที่สุด ในฐานะศัตรูที่ร้ายกาจที่สุด แม้จะพูดจาหวานหูก็ตาม

มีสองโอกาสพิเศษที่คุณควรระวังเรื่องนี้ นั่นคือช่วงเทศกาลอีสเตอร์และฤดูใบไม้ผลิ ที่แย่ที่สุดแล้ว
ในช่วงเทศกาลอีสเตอร์ เราทุกคนต่างก็มีการควบคุมตนเองมากขึ้นหรือน้อยลง
แล้วทำไมเราทุกคนจึงไม่รักษาความอดทนนี้ไว้? เพราะบางคนปล่อยตัวในช่วงอีสเตอร์
และบางคนก็ปล่อยตัวหลังจากนั้นในช่วงฤดูใบไม้ผลิ ในวันอีสเตอร์เราคิดว่า: เป็นช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลอง
เราสามารถตามใจตัวเองได้ บางคนฟังเช่นนี้แล้วก็ทำลายตัวเองด้วยความสนุกสนาน เพราะเมื่อได้ปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระแล้ว
พวกเขาจึงไม่หวนกลับมาควบคุมตนเองอีก และเริ่มทำตามความต้องการของเนื้อหนังและความคิดของตนเหมือนเดิม

ฤดูใบไม้ผลิเป็นช่วงเวลาที่น่ารื่นรมย์ แต่ในแง่ศีลธรรมแล้วมันก่อให้เกิดความชั่วร้ายมากเพียงใด!
คุณเคยเห็นลูกแกะกระโดด เหา ร้อง และเล่นกันอย่างสนุกสนานเมื่อพวกมันถูกปล่อยออกมาหากินหรือไม่?
ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? ชีวิตคือการละเล่น ผู้คนรูสึกถึงความมีชีวิตชีวาเช่นนี้ ไม่เพียงแต่เด็กๆ เท่านั้น แต่รวมถึงผู้สูงอายุด้วย
ไม่มีสิ่งใดที่เป็นบาปในเรื่องนี้ มันเป็นความรู้สึกบริสุทธิ์
แต่การที่ผู้คนใช้ประโยชน์จากมันอย่างไม่ถูกต้องนั้น ไม่ใช่เรื่องที่รับบาปโดยสิ้นเชิง ความสุขในชีวิต! เมื่อเราได้รูสึกถึงมัน
เราต้องขอบคุณพระเจ้าที่บนโลกใบนี้ซึ่งเต็มไปด้วยความเศร้าโศกจากบาปของเรา พระองค์ได้ทรงให้ที่ว่างไว้สำหรับความสุข
เพื่อที่เราจะไม่ตกอยู่ในความสิ้นหวัง แต่แล้วอะไรเกิดขึ้น? แทนที่จะขอบคุณพระเจ้า ผู้คนกลับรีบเร่งที่จะยึดเยื้อความสุขนี้
กระจ่ายตัวออกไป และกลับไปสู่ทางเก่าของตน ความสุขหรือความร่าเริงของชีวิตนี้เป็นที่พอใจ แต่ทั้งหมดนี้เป็นเพียงทางโลกีย์
ทางกามารมณ์ และแรงปรารถนาที่เกิดขึ้นมาก็เป็นทางโลกีย์และทางกามารมณ์เช่นกัน
คนเราต้องการมองสิ่งที่สวยงามต่อสายตา ฟังสิ่งที่ไพเราะต่อหู ดมกลิ่นที่หอมชื่นใจ สูดอากาศบริสุทธิ์ สัมผัสสายลมเย็นสบาย
— โดยทั่วไปแล้ว คือการเพิ่มพูนความรู้สึกอันน่าพึงพอใจทางประสาทสัมผัสให้มากยิ่งขึ้น
ผู้ที่ตามแรงกระตุ้นเหล่านี้จะไม่สามารถนั่งนิ่งได้ แต่จะออกไปข้างนอกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
จากนั้นความสนใจในตนเองจะหยุดลง ความคิด ความรูสึก
และความปรารถนาจะเริ่มเดือดพล่านอีกครั้งและกลับสู่ความวุ่นวายเช่นเดิม ความคิดถึงพระเจ้าจะค่อยๆ จางหายไป
และความสงบภายในจะเลื่อนหายไปด้วย ใจจะถูกทรมานโดยมโนธรรม และวิญญาณจะกล่าวว่า:
พรุ่งนี้ฉันจะไม่กระทำเช่นนี้อีก แต่พรุ่งนี้สิ่งเดิมก็จะเกิดขึ้นอีก และวันมะรืนก็เช่นกัน แล้วมือก็จะหย่อนลง ชีวิตจะดำเนินต่อไป
"ตามปกติ" อีกครั้ง ผลแห่งการอดทนในเทศกาลมหาพรตเพื่อจัดระเบียบวิญญาณจะสูญสิ้นไป
และนี่เป็นเหตุผลเดียวที่พวกเขาไม่ได้ใช้ความระมัดระวังเพียงเล็กน้อยและไม่สามารถปฏิเสธความสุขบางอย่างต่อความรู้สึกของ
พวกเขาได้ และเมื่อพวกเขาอนุญาตให้ตัวเองมีความสุขอื่น ๆ
พวกเขาไม่ได้ดูแลที่จะรักษาภายในของพวกเขาให้อยู่ในความกลัวที่เหมาะสม และถูกพัดพาไปด้วยสิ่งภายนอก ทั้งมัน
(ภายใน) ไว้โดยไม่สนใจ

ขอพระเจ้าคุ้มครองท่านจากสิ่งนี้! ท่านได้มีความคิดที่อันตรายแล้ว: ท่านจะต้านทานได้อย่างไร?
หากท่านไม่สามารถต้านทานได้อย่างแน่นอน ไม่ว่าท่านจะกลับมามีเจตนาแน่วแน่เช่นนั้นอีกหรือไม่ —
มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้ แต่จงรู้ไว้ว่าหากท่านหันหลังกลับ
ท่านจะตกอยู่ในสภาพที่เลวร้ายยิ่งกว่าตอนที่ท่านเริ่มต้นชีวิตใหม่นี้เสียอีก
พระเจ้าได้เปรียบเทียบการหวนกลับไปสู่ความวุ่นวายเช่นนี้กับการกลับไปยังบ้านที่ปีศาจตั้งรังไว้ แต่ไม่ใช่เพียงลำพัง
แต่ไปกับปีศาจอีกเจ็ดตน และพระองค์ทรงสรุปอุปมาของพระองค์ว่า สถานะสุดท้ายของมนุษย์จะเลวร้ายยิ่งกว่าครั้งแรก
ขอพระเจ้าทรงช่วยคุณให้พ้นจากสิ่งนี้!
หลังจากอ่านสิ่งนี้แล้ว อย่าพูดว่า "โอ้ ทำไมฉันถึงเริ่มต้น!" ไม่ ไม่! อย่ากังวลใจ คุณได้ตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว:
ในวิถีชีวิตที่คุณจะเป็นผู้เดียวที่จะรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคุณไว้ ตามที่คุณปรารถนาไว้แต่แรก
ตั้งนั้นอย่าดูแคลนการตัดสินใจของคุณ และอย่าทำให้พระเจ้าทรงขุ่นเคือง ราวกับว่าพระองค์จะทรงทอดทิ้งคุณ
พระองค์สถิตอยู่ในคุณด้วยพระคุณของพระองค์ แต่หากพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในคุณแล้ว ใครเล่าจะเป็นปฏิปักษ์ต่อคุณ? (โรม

8:31) "เพราะพระองค์ผู้ทรงสถิตอยู่ในคุณนั้นยิ่งใหญ่กว่าผู้ใดที่อยู่ในโลก" (1 ยอห์น 4:4) ยิ่งไปกว่านั้นชีวิตที่เต็มไปด้วยการตระหนักรู้ในตนเองนั้น

ไม่ใช่ชีวิตที่ปราศจากความสะดักสะบายบางอย่างไปจากคุณ โดยไม่ได้ตอบแทนอะไรเลย ตรงกันข้าม ชีวิตเช่นนี้ซึ่งเต็มไปด้วยความระลึกถึงพระเจ้าและการดำเนินตามมโนธรรมของตนเอง

คือแหล่งกำเนิดความสุขทางจิตวิญญาณอันไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อเปรียบเทียบกับแล้ว

ความสุขทางโลกก็เปรียบได้เพียงเหมือนต้นกระถินผัดขมิ้นเมื่อเทียบกับน้ำผึ้ง คุณจะต้องอดทนต่อสิ่งภายนอกเพียงเล็กน้อย ทุกสิ่งทุกอย่างต้องเกิดขึ้นภายใน เป็นไปได้ที่จะมีส่วนร่วมในทุกสิ่งและรู้สึกแปลกแยกจากทุกสิ่ง ภายนอกทำสิ่งหนึ่ง แต่ภายในกลับเกิดอีกสิ่งหนึ่ง

ดังนั้นนี่คือทั้งหมด (ฉันหมายถึงกฎและคำเตือนที่เขียนไว้ในจดหมายสองฉบับนี้) มันมากไปไหม? ไม่มีอะไรมากมาย และทุกอย่างก็ทำได้ง่ายและเรียบง่ายมาก และผลที่ออกมามันยอดเยี่ยมมาก! ดังนั้น

จงมีแรงบันดาลใจและตั้งใจสว่างหน้าที่จะปฏิบัติตามสิ่งที่เขียนไว้ ขอให้ทุกอย่างเป็นไปตามที่ตั้งใจไว้ อาเมน

| 45 |

ข้อสรุปของคุณเป็นความจริงมากแค่ไหน: "ดังนั้น ปรากฏว่าทั้งหมดนี้เกี่ยวกับการสวดมนต์!" ใช่แล้ว การสวดมนต์ การสวดมนต์เพื่อการสังเกตตนเองเป็นเหมือนบารอมิเตอร์ทางจิตวิญญาณ บารอมิเตอร์จะวัดว่าอากาศหนักหรือเบาเพียงใด และการสวดมนต์จะแสดงให้เห็นว่าจิตวิญญาณของเราสูงหรือต่ำเพียงใดในการวิงวอนต่อพระเจ้า

และอธิษฐานเหมือนที่คุณเริ่มต้น ยืนต่อหน้าไอคอนของคุณบอยขึ้นตลอดทั้งวัน และโค้งคำนับหลายครั้ง

ทั้งโค้งระดับเอวและโค้งถึงพื้น การคุกเข่าและก้มศีรษะลงยิ่งดียิ่งขึ้น ไม่มีใครเห็นคุณนอกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

การอธิษฐานในตอนเช้าและตอนเย็น — ในเวลาที่เหมาะสมของมันเป็นเอง ในช่วงเวลาเหล่านั้น

คุณจำเป็นต้องสวดมนต์มากขึ้นตามที่คุณเคยทำ และในช่วงเวลานี้ ให้ก้มศีรษะลงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าบ่อยๆ ทีละน้อย

อย่างไรก็ตาม อย่าทำเหมือนที่คุณทักทายคนรู้จักตามปกติ แคพยักหน้าศีรษะก็เพียงพอแล้ว

ความกระตือรือร้นจะสอนคุณทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นจงส่งเสริมมันในทุกวิถีทาง

แต่อย่าลืมว่าแก่นแท้ของการสวดมนต์คือการยกระดับจิตใจและหัวใจขึ้นสู่พระเจ้า

เพราะพระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง และศาสดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้สอนจิตวิญญาณของท่านว่า:

"ในทุกสถานที่แห่งอำนาจของพระองค์ จงสรรเสริญพระเจ้า โอ้จิตวิญญาณของข้า" (สดุดี 102:22)

ดังที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้แล้ว ความทรงจำในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ส่งเสริมสิ่งนี้มากที่สุด และท่านได้เพิ่มเติมสิ่งที่ดีกว่านั้นอีก:

ความรักต่อพระเจ้า ขอพระเจ้าอวยพรท่าน สำหรับสิ่งนี้ — สำหรับความรักอันพิเศษของท่านต่อพระเจ้า

แต่หนทางสู่การรักพระเจ้านั้น ก็คือการระลึกถึงพระองค์เช่นกัน

ด้วยการคิดใคร่ครวญถึงพระลักษณะและพระราชกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เราต้องฝึกฝนตนเองให้คุ้นเคยกับการระลึกถึงพระเจ้า และวิธีการที่จะทำเช่นนี้ ตามที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ คือการสวดภาวนาสั้น ๆ ซ้ำ ๆ ในความคิดของตนอยู่เสมอว่า: พระเจ้าข้า ขอทรงพระเมตตาเถิด! พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า

ขอทรงพระเมตตาต่อข้าพเจ้า ผู้เป็นบาป! บัดนี้ท่านได้เริ่มต้นแล้ว — จงดำเนินต่อไป ไม่ว่าจะนั่ง เดิน ทำสิ่งใดหรือพูดอะไร

ในทุกกรณีและทุกขณะ จงระลึกไว้ในใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้ท่าน และจงร้องทูลพระองค์จากใจของท่านว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ด้วย!"

คุณบอกว่าคุณมีความคิดที่กระจัดกระจาย ทันใดนั้นมันก็กลายเป็นไปไม่ได้

คุณต้องทำงานหนักจนกว่าจะพัฒนาเป็นนิสัยในการอยู่ในใจของคุณอย่างไม่หยุดยั้งต่อหน้าพระเจ้า

ฉันคิดว่าฉันได้บอกคุณไปแล้วว่าทันทีที่คุณสังเกตเห็นว่าความคิดของคุณกระจัดกระจาย

คุณควรหันกลับมาและอย่าปล่อยให้มันหลงทางไปโดยพลการและโดยรู้ตัว

สิ่งนี้ควรทำไม่เพียงแต่ในระหว่างการสวดมนต์เท่านั้น แต่ควรทำอยู่เสมอ และให้มันเป็นกฎสำหรับตัวคุณเอง:

จงอยู่กับพระเจ้าในใจของคุณเสมอ และอย่าปล่อยให้ความคิดของคุณล่องลอยไป แต่ทันทีที่มีมันออกไป ให้ดึงมันกลับมาอีกครั้ง

และบังคับให้มันอยู่บ้าน ในกรงของหัวใจคุณ และสนทนากับพระเจ้าผู้แสนหวาน เมื่อได้กำหนดกฎนี้แล้ว

จงบังคับตนเองให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ตักเตือนตนเองเมื่อละเมิดกฎ กำหนดบทลงโทษแก่ตนเอง

และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในเรื่องที่จำเป็นอย่างยี่งนี้ หากคุณทำงานอย่างหนัก คุณจะประสบความสำเร็จในไม่ช้า

เงื่อนไขสำหรับความสำเร็จมีดังนี้: 1) ความต่อเนื่องและความสม่ำเสมอในความพยายามนี้

ไม่ใช่เรื่องของการเริ่มต้นแล้วล้มเลิก เริ่มต้นแล้วล้มเลิก แต่ควรเป็น: เมื่อเริ่มต้นแล้วต้องอดทนจนกว่าจะประสบความสำเร็จ ในทุกความพยายาม ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความพยายามอย่างต่อเนื่อง; 2) เพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น คุณต้องเตรียมความอดทนและวินัยในตนเองให้พร้อม เมื่อความเกียจคร้าน ความต้องการที่จะผ่อนคลาย หรือแม้แต่ความสงสัยว่าจำเป็นต้องทำหรือไม่เกิดขึ้น จงจัดสิ่งเหล่านี้ออกไปทั้งหมด และตามที่คุณได้ตัดสินใจไว้ จงบังคับตัวเองให้ทำงานนี้ 3) เพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น จงได้รับแรงบันดาลใจจากความหวังและความมั่นใจที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นความเพียรพยายามในการอธิษฐานและความกระตือรือร้นที่คุณแสวงหาทักษะในการอธิษฐาน ท้ายที่สุดพระองค์จะประทานการอธิษฐานแก่คุณ และการอธิษฐานนั้นเมื่อได้หยั่งรากในใจของคุณแล้ว จะผุดขึ้นมาจากที่นั่นดังน้ำพุ ผลอันประเสริฐนี้คือผลแห่งการงานที่ประกอบด้วยการภาวนา! ความคาดหวังในผลนี้ได้เป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ภาวนาทุกคน และการบรรลุถึงผลนี้ได้เป็นแหล่งแห่งความสุขทางจิตวิญญาณที่ไม่มีวันสิ้นสุด ความสุข และสันติภาพในใจในพระเจ้า โอ ขอพระเจ้าประทานผลนี้แก่ท่านเถิด! แต่พระองค์จะไม่ประทานให้โดยปราศจากความเพียรพยายาม ด้วยความอดทน ด้วยความหวัง และความพากเพียรที่ท่านตั้งขึ้นเอง จงกล้าหาญและเข้มแข็งเถิด!

ข้าพเจ้ากำลังส่งหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ท่าน ชื่อว่า "จดหมายเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ" (ท่านอาจเพิ่มหนังสือรวมเล่มเล็กเรื่อง "ความมีสติและคำภาวนาจากบรรดาพระบิดา" ด้วยก็ได้)

ซึ่งเนื้อหาทั้งหมดมุ่งเน้นเพื่อช่วยให้จิตใจตั้งมั่นอยู่ในใจด้วยความเอาใจใส่ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและทำที่แห่งการภาวนา การงานที่ต้องทำด้วยการภาวนาต้องมีการอ่านหนังสือหรือบทความที่กล่าวถึงการภาวนาและนิสัยที่เหมาะสมแก่การภาวนาคู่ไปด้วย

ยิ่งคุณมั่นคงอยู่ในความทรงจำของพระเจ้า หรืออยู่ในพระพักตร์อันเปี่ยมสติปัญญาของพระเจ้าในจิตใจของคุณมากเท่าใด ความคิดของคุณก็จะยิ่งสงบและวอกแวกน้อยลงเท่านั้น ความเป็นระเบียบภายในและความสำเร็จในการอธิษฐานย่อมดำเนินไปควบคู่กัน

โปรดจำไว้ว่าตั้งแต่เริ่มต้นของจดหมายเหล่านี้ มีการพูดถึงจิตวิญญาณของเรา (จดหมาย 20-21) นี่คือการฟื้นฟูสติของมโน เมื่อสิ่งนี้ได้รับการฟื้นฟูแล้ว การเปลี่ยนแปลงชีวิตที่กระตือรือร้นของจิตวิญญาณ ร่างกาย และความสัมพันธ์ภายนอกจะเริ่มต้นขึ้น — การชำระล้าง และคุณจะเป็นบุคคลที่แท้จริง

| 46 |

ท่านได้เริ่มต้นเดินทางบนเส้นทางแห่งการรับใช้พระเจ้าอย่างแน่วแน่ ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน! จงทำงานเพื่อพระเจ้า! เหนือสิ่งอื่นใด:

1. ระวังความหยิ่งยโส มันคือศัตรูตัวแรก ความชอบธรรมของเราต่อพระเจ้า แม้เพียงตั้งใจ ก็ทำให้เกิดความคิดว่ามีความเหนือกว่าผู้อื่นและแม้กระทั่งเหนือกว่าตัวเราเอง — เหนืออดีตของเรา โดยเฉพาะเมื่อเราประสบความสำเร็จในการทำบางสิ่งบนเส้นทางนี้ ทันทันทีที่เราอยู่ในความชอบธรรมนี้เพียงเล็กน้อย มันก็ดูเหมือนสิ่งที่น่าอัศจรรย์ และเราเริ่มฝันถึงตัวเองว่าเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบซึ่งทำสิ่งที่น่าอัศจรรย์ และนี่คือศัตรูที่กระชกกระชาบเพื่อปลุกความหยิ่งยโส ผู้ใดที่พ่ายแพ้และตกอยู่ในความหลงตัวเองนี้ พระคุณจะจากเขาไปทันทีและทิ้งเขาไว้ตามลำพัง จากนั้นศัตรูจะเข้าครอบงำเขาเหมือนเหยื่อที่ไร้ทางสู้

2. ความกลัวและความวิตกกังวลไม่จากคุณไป เราเดินอยู่ในท่ามกลางตาข่าย ศัตรูไม่เคยล่อลวงเราด้วยสิ่งที่ชั่วร้ายอย่างชัดเจน แต่หลอกลวงเราด้วยสิ่งที่ดูเหมือนดี ผู้ที่ขาดประสบการณ์จะหลงเชื่อเหยื่อล่อและตกอยู่ในเงื้อมมือของศัตรู เช่นเดียวกับสัตว์ที่เดินอย่างประมาทในป่าและตกลงไปในหลุม แต่อย่าสูญเสียความกล้าหาญในความกลัวของคุณ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้

3. ให้ความกลัวต่อความตาย และการตัดสินใจ และการได้รับรางวัลหรือการลงโทษหลังความตาย ไม่ห่างไกลจากท่านเลย ในตอนเช้า เมื่อท่านฟื้นฟูความทรงจำของพระเจ้าในใจของท่าน ให้ระวังที่จะผูกติดกับความทรงจำของสิ่งสุดท้ายเหล่านี้ด้วย จงเก็บความคิดนี้ไว้กับคุณตลอดทั้งวัน เช่นเดียวกับที่ท่านทำกับพระเจ้า และเมื่อคุณเข้านอน จงพูดว่า: หลุมศพของฉันอยู่ตรงหน้าฉัน! ความตายของฉันกำลังมา! คุณจะเห็นว่าคุณจะพบผู้พิทักษ์ใดในสิ่งเหล่านั้น

4. คุณไม่สามารถแยกตัวออกจากสังคมได้อย่างสมบูรณ์ แต่ขึ้นอยู่กับคุณที่จะอยู่ในสังคมที่มีสิ่งบันเทิงน้อยลง และในสิ่งนี้ เมื่อคุณอยู่ที่นั่น อย่าสูญเสียความสนใจต่อพระเจ้าผู้ซึ่งอยู่ใกล้และอยู่ในตัวคุณ และความทรงจำถึงความตายซึ่งพร้อมที่จะพาคุณไปเท่าที่คุณจะทำได้
พยายามอบหัวใจของคุณให้กับความประทับใจของความสุขที่อยู่ตรงหน้า ตา หู และประสาทสัมผัสอื่น ๆ ของคุณ ชีวิตในโลกนี้เลวร้ายเพราะมันเต็มเต็มจิตวิญญาณด้วยสิ่งต่างๆ มากมาย ผู้คน และการกระทำ ซึ่งความทรงจำเหล่านั้นจะปกคลุมจิตวิญญาณ และสิ่งนี้ขัดขวางไม่ให้เราสวดมนต์ได้อย่างถูกต้อง มีวิธีแก้ไขเพียงอย่างเดียวเท่านั้น: ปกป้องหัวใจจากการรับความประทับใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ปลดปล่อยให้ทุกสิ่งผ่านไปโดยไม่เข้าสู่หัวใจของคุณ

5. อย่างไรก็ตาม อย่าหนีจากผู้คนหรือทำหน้าที่ ในตำแหน่งของคุณ สิ่งนี้ไม่สะดวก และจะไม่เป็นประโยชน์กับคุณเลย อย่างไรก็ตาม ใช้เวลากับคนของคุณเองให้มากขึ้น คุณอาจมีนิสัยที่ดี อย่าออกนอกกลุ่มนอกทางจากพวกเขา เพื่อไม่ให้โดดเดี่ยวจากฝูงชนและเปิดเผยตัวเองให้กับการค้นหาไร้สาระ

6. กิจกรรมทางจิตวิญญาณ — การภาวนา, การอ่าน, และการนั่งสมาธิ — ต้องทำอย่างไม่ขาดตกบกพร่องทุกวัน คุณเองควรตัดสินใจว่าจะทำอะไรในเวลาใด ให้ตื่นเช้า และก่อนออกไปหาครอบครัวของคุณ ให้ทำกิจกรรมเหล่านี้ให้มากที่สุดเท่าที่คุณทำได้ อย่างไรก็ตาม จงอธิษฐานภาวนาให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ แสดงความต้องการจากใจจริงของคุณต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยถ้อยคำและความไว้วางใจอย่างเด็กน้อย ข้าคำอธิษฐานจากหนังสือสวดมนต์ด้วยการก้มศีรษะและวิงวอนสั้น ๆ ต่อพระเจ้า หลังจากอธิษฐานแล้ว จงอ่านพระวาจาด้วยความใคร่ครวญ และนำทุกสิ่งที่ได้อ่านมาประยุกต์ใช้กับตนเอง หรือพิจารณาว่าจะนำไปปฏิบัติในชีวิตอย่างไร ข้าพเจ้าได้เขียนไปแล้วและขอซ้ำอีกครั้ง: จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากทุกเช้าท่านจดบันทึกความคิดที่เกิดขึ้นหรือได้รับการใคร่ครวญขณะอ่านพระวรสารและจดหมายของอัครสาวกไว้สั้น ๆ ขอให้ท่านรับภารกิจนี้ไว้และปฏิบัติด้วยความเรียบง่าย โดยไม่ใช้ถ้อยคำเยิ่นเย้อ

7. จงทำงานอย่างขยันขันแข็ง และมอบความกังวลทั้งหมดเกี่ยวกับความสำเร็จไว้กับพระเจ้า การวางใจในพระเจ้าเป็นรากฐานของชีวิตฝ่ายวิญญาณ ทันใดนั้น แม้จะไม่มีสิ่งใดถูกมอบให้ แต่ทุกสิ่งจะมาถึงในเวลาของมันเอง ทุกสิ่งที่คุณแสวงหาด้วยความเชื่อจะมาถึง เมื่อใดหรือ? เมื่อพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะประทานให้ จงอดทน ยืนหยัดมั่นคงในเส้นทางที่คุณได้เริ่มต้นไว้ จงได้รับแรงบันดาลใจจากความหวังว่าวันหนึ่งแสงแห่งความสุขจะส่องสว่างในหัวใจของคุณ ฟืนฟู่ให้มันหลุดพ้นจากพันธนาการทั้งปวง นำพาความคล่องแคล่วและการยกระดับไปสู่ที่ที่การออกแบบอันดีงามของจิตวิญญาณนำพาไป คุณจะโยยบินในอาณาจักรแห่งจิตวิญญาณตั้งนทที่ได้รับการปล่อยออกจากกรง

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน! ขอพระมารดาของพระเจ้าทรงปกปักรักษาท่านด้วยผ้าคลุมของพระองค์!
ขอเทวดาผู้พิทักษ์ของท่านคุ้มครองท่านจากศัตรูทั้งปวง!

| 47 |

ท่านถามเกี่ยวกับกฎของการภาวนา ใช่แล้ว จำเป็นต้องมีกฎของการภาวนาเพราะความอ่อนแอของเรา เพื่อว่าในทางหนึ่ง เราจะไม่ยอมแพ้ต่อความเกียจคร้าน และในทางหนึ่ง เราจะสามารถควบคุมความกระตือรือร้นของเราได้ แม้แต่ผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการภาวนา ก็ยังมีกฎของการภาวนาและปฏิบัติตามกฎนั้น ทุกครั้งที่พวกเขาเริ่มสวดมนต์ด้วยบทสวดที่กำหนดไว้ และหากในระหว่างที่สวดมนต์พวกเขาพบว่าตนเองถูกกระตุ้นให้สวดมนต์อย่างฉับพลัน พวกเขาจะละทิ้งบทสวดที่กำหนดไว้และสวดมนต์ด้วยคำพูดที่ออกมาจากใจ หากพวกเขาทำเช่นนั้น เราก็ควรทำเช่นนั้นยิ่งกว่าอีก หากปราศจากบทสวดที่กำหนดไว้ เราจะไม่มีทางรู้วิธีสวดมนต์เลย หากไม่มีบทสวดเหล่านั้น เราจะไม่มีสวดมนต์เลย

อย่างไรก็ตาม ไม่จำเป็นต้องรวบรวมคำอธิษฐานจำนวนมาก คำอธิษฐานจำนวนน้อยที่ปฏิบัติอย่างถูกต้องดีกว่าคำอธิษฐานจำนวนมากที่ปฏิบัติอย่างเร่งรีบ ซึ่งยากที่จะรักษาไว้เมื่อถูกรวบรวมมากเกินไป ในความกระตือรือร้นในการอธิษฐาน

สำหรับคุณ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าการสวดมนต์เช้าและเย็นตามที่ระบุไว้ในหนังสือสวดมนต์ในตอนเช้าและก่อนนอนนั้นเพียงพอแล้ว เพียงแค่พยายามปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ทุกครั้งด้วยความตั้งใจอย่างเต็มที่และด้วยความรู้สึกลำดับที่เหมาะสม เพื่อให้ทำสิ่งนี้ให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ให้ใช้เวลาว่างของคุณในการอ่านสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด คิดถึงมัน และรู้สึกถึงมัน เพื่อให้เมื่อคุณอ่านสิ่งเหล่านี้ในกฎการสวดมนต์ของคุณ คุณจะคุ้นเคยกับความคิดและความรู้สึกอันศักดิ์สิทธิ์ที่บรรจุอยู่ในนั้น การสวดมนต์ไม่ได้หมายถึงการอ่านคำสวดเพียงอย่างเดียว แต่คือการถ่ายทอดเนื้อหาของคำสวดให้เกิดขึ้นภายในตัวเรา และกล่าวออกมาเหมือนกับว่าคำสวดนั้นออกมาจากความคิดและหัวใจของเราเอง

จากนั้น หลังจากที่ได้พูดคุยและรู้สึกถึงคำอธิษฐานแล้ว

พยายามท่องจำคำอธิษฐานเหล่านั้นเพื่อที่คุณจะได้ไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับหนังสือสวดมนต์และแสงสว่างเมื่อถึงเวลาสวดมนต์ และเพื่อให้ในขณะที่สวดมนต์คุณจะไม่ถูกรบกวนจากสิ่งที่ตาเห็น แต่สามารถจดจ่อกับพระเจ้าได้ง่ายขึ้น คุณจะเห็นด้วยตัวคุณเองว่าสิ่งนี้ช่วยได้มากเพียงใด และข้อเท็จจริงที่ว่าในกรณีนี้ หนังสือสวดมนต์อยู่กับคุณตลอดเวลาและทุกที่นั่นมีความหมายมาก

เมื่อได้เตรียมตัวในลักษณะนี้แล้ว เมื่อคุณยืนอธิษฐาน จงระมัดระวังไม่ให้จิตใจของคุณล่องลอย และไม่ให้ความรู้สึกของคุณเย็นชาและไม่สนใจ

พยายามทุกวิถีทางเพื่อรักษาความสนใจของคุณและกระตุ้นความอบอุ่นในความรู้สึกของคุณ

หลังจากที่คุณอ่านคำอธิษฐานแต่ละครั้ง ให้ก้มศีรษะลงตามจำนวนครั้งที่คุณเห็นว่าเหมาะสม

พร้อมกับคำอธิษฐานเกี่ยวกับความต้องการที่คุณรับรู้หรือคำอธิษฐานสั้นๆ ตามปกติ

นี่จะทำให้การภาวนาของคุณยาวนานขึ้นเล็กน้อย แต่พลังของมันจะเพิ่มขึ้น อย่างเฉพาะเจาะจงในตอนท้ายของการภาวนา คุณควรภาวนาให้ยาวนานขึ้นเอง ขอให้พระเจ้าทรงอภัยโทษให้แก่การหลงทางของจิตใจที่ไม่ตั้งใจ และมอบตัวคุณไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าตลอดทั้งวัน

ในระหว่างวัน คุณควรรักษาความตั้งใจในการสวดมนต์ต่อพระเจ้าไว้เสมอ เพื่อทำเช่นนี้ ดังที่ได้กล่าวไว้หลายครั้งแล้ว จงระลึกถึงพระเจ้า และเพื่อสิ่งนี้ จงสวดมนต์สั้นๆ การท่องจำบทสวดดีหลายบทและอ่านขณะทำงานหรือระหว่างงาน หรือบางครั้งแทนการสวดภาวนาสั้นๆ พร้อมกับการไตร่ตรองนั้น เป็นสิ่งที่ดีและดีมาก นี่เป็นธรรมเนียมโบราณของคริสตชน ซึ่งได้รับการสังเกตและนำมาบรรจุไว้ในกฎระเบียบโดยนักบุญปอลโอมีอัสและนักบุญแอนโทนี

เมื่อได้ใช้เวลาทั้งวันในลักษณะนี้แล้ว จงอธิษฐานในตอนเย็นด้วยความร้อนรนและตั้งใจมากขึ้น เพิ่มความลึกซึ้งในการก้มกราบและการวิงวอนต่อพระเจ้า และอีกครั้งหนึ่ง จงมอบตัวคุณไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า แล้วเข้านอนพร้อมกับคำอธิษฐานสั้นๆ บนริมฝีปาก และหลับไปด้วยคำอธิษฐานนั้นหรือด้วยการอ่านบทสวดดี

คุณควรท่องจำสวดดีบทใด? จงท่องจำบทที่สัมผัสหัวใจคุณเมื่อคุณอ่านมัน

สวดดีแต่ละบทมีผลกระทบต่อผู้คนที่แตกต่างกัน เริ่มต้นด้วย: "ขอพระเจ้าทรงพระกรุณาข้าพระองค์" (สวดดี 50) แล้ว:

"ขอวิญญูญาณข้าพระองค์จงสรรเสริญพระเจ้า" (สวดดี 102) และ "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย" (สวดดี 145) —

สวดดีที่ร้องสลับกันในพิธีกรรม; รวมถึงสวดดีเปิดสำหรับศีลมหาสนิท: "พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้เลี้ยงของข้าพระองค์" (สวดดี 22),

"แผ่นดินเป็นของพระเจ้า และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น" (สวดดี 23), "ข้าพเจ้าเชื่อแล้วจึงได้พูด" (สวดดี 115);

สวดดีบทแรกของเวลากลางคืน: "ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์" (สวดดี 69) สวดดีของชั่วโมง... และอื่นๆ

อ่านหนังสือสวดดีและเลือก

เมื่อท่านได้จดจำทั้งหมดนี้แล้ว ท่านจะพร้อมเสมอสำหรับการภาวนา เมื่อมีความคิดที่รบกวนเข้ามา

ให้ท่านล้มลงต่อพระพักตร์พระเจ้าพร้อมคำภาวนาสั้น ๆ หรืออ่านบทเพลงสวดดี โดยเฉพาะ: โอ พระเจ้า

ขอทรงฟังคำภาวนาของข้าพระองค์... และเมฆหมอกแห่งความสับสนทั้งหมดจะสลายไปทันที

นั่นคือทั้งหมดของกฎแห่งการภาวนา แต่ฉันจะกล่าวซ้ำอีกครั้ง:

จงจำไว้ว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นเพียงเครื่องมือช่วยเหลือ

แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือการยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าด้วยความเคารพในใจของคุณ และก้มลงต่อหน้าพระองค์ด้วยความถ่อมตน

ฉันนึกขึ้นได้ว่าอยากจะบอกคุณเรื่องนี้ด้วย!

คุณสามารถจำกัดกฎการสวดมนต์ทั้งหมดให้เหลือเพียงแค่การก้มศีรษะพร้อมกับการสวดสั้นๆ

และคำอธิษฐานของคุณเองก็ได้ ยืนขึ้นและก้มศีรษะลง พร้อมกล่าวว่า "พระเจ้าเป็นเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพเจ้าด้วย!" —

หรือคำอื่น ๆ ที่แสดงถึงความต้องการหรือการสรรเสริญ และขอบคุณพระเจ้า เพื่อป้องกันไม่ให้ความเกียจคร้านเข้ามาครอบงำ

คุณต้องกำหนดจำนวนคำภาวนา หรือระยะเวลาที่คำภาวนาควรดำเนินไป หรือทั้งสองอย่าง

นี่เป็นสิ่งจำเป็นเพราะเรามีลักษณะพิเศษที่แปลกประหลาด เมื่อเราทำกิจกรรมภายนอกบางอย่าง
ชั่วโมงจะผ่านไปเหมือนเป็นเพียงไม่กี่นาที แต่เมื่อเรากลับขึ้นสวดมนต์ แม้จะผ่านไปไม่ถึงนาที
แต่กลับรู้สึกเหมือนสวดมนต์มานานมากแล้ว ความคิดนี้ไม่ก่อให้เกิดอันตรายใด ๆ เมื่อสวดมนต์ตามกฎหมายที่กำหนดไว้
แต่เมื่อใครสักคนสวดมนต์เพียงด้วยการก้มศีรษะและคำอธิษฐานสั้น ๆ
มันจะกลายเป็นสิ่งล่อลวงที่ยิ่งใหญ่และสามารถหยุดการสวดมนต์ที่เพิ่งเริ่มต้นได้
ทั้งไว้ซึ่งความมั่นใจที่ล่อลวงว่าการสวดมนต์เป็นไปด้วยดี ดังนั้น
ผู้นำสวดที่ดีจึงคิดค้นลูกประคำขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงการล่อลวงตัวเองนี้
ซึ่งมอบให้สำหรับผู้ที่ไม่ได้สวดตามบทสวดในหนังสือสวดมนต์ แต่สวดด้วยตนเอง ลูกประคำเหล่านี้ใช้ดังนี้:
พวกเขาจะกล่าวว่า พระเยซูคริสต์เจ้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าผู้เป็นคนบาป หรือ: ข้าพเจ้าผู้เป็นคนบาป —
และพวกเขาขยับลูกปัดหนึ่งลูกระหว่างนิ้วของพวกเขา; พวกเขาพูดอีกครั้งและขยับลูกปัดอีกลูกหนึ่ง และทำเช่นนี้ต่อไป;
ในแต่ละคำอธิษฐานพวกเขาจะก้มศีรษะลงที่เอวหรือถึงพื้นตามที่พวกเขาต้องการ หรือใช้ลูกประคำเล็ก — ที่เอว
และลูกประคำใหญ่ — ถึงพื้น กฎที่นี่คือการสวดมนต์จำนวนหนึ่งที่มีการโค้งคำนับ ซึ่งมีการแทรกคำสวดมนต์อื่น ๆ
ที่พูดด้วยคำพูดของตนเองเข้าไป เพื่อไม่ให้ล่อลวงตัวเองด้วยความริบร้อนในการกล่าวคำอธิษฐานและก้มศีรษะ
เมื่อกำหนดจำนวนครั้งของการก้มและคำอธิษฐาน ระยะเวลาของการอธิษฐานก็ถูกกำหนดไว้ด้วย เพื่อตัดความริบร้อน
และหากมันแอบเข้ามา ให้ชดเชยเวลาด้วยการเพิ่มการก้มใหม่เข้าไป

จำนวนครั้งของการกราบไหว้ในแต่ละบทสวดถูกระบุไว้ใน "Followed Psalter" ที่ส่วนท้าย และมีสองสัปดาห์:
สำหรับผู้ที่ยืนและสำหรับผู้ที่นั่งหรือมีงานยุ่ง ผู้ว่าวโซที่ยังคงอาศัยอยู่กับเราในสเกิร์ตหรือห้องพิเศษ เช่น
ที่วาลาอัมและโซโลฟกี ทำการสวดมนต์ทั้งหมดในลักษณะนี้ หากคุณต้องการ หรือหากคุณต้องการเป็นบางครั้ง
คุณก็สามารถปฏิบัติตามกฎของคุณในลักษณะนี้ได้เช่นกัน แต่ก่อนอื่น
กรุณาใช้เวลาทำความเข้าใจกับการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ก่อน บางทีกฎใหม่นี้อาจไม่จำเป็นก็ได้ อย่างไรก็ตาม
ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าได้ส่งลูกประคำมาให้คุณแล้ว กรุณาดำเนินการดังนี้!
สังเกตว่าคุณใช้เวลาในการสวดมนต์ตอนเช้าและตอนเย็นมากเพียงใด จากนั้นนั่งลงและสวดมนต์สั้น ๆ พร้อมกับลูกประคำ
แล้วดูว่าคุณผ่านลูกประคำไปกี่ครั้งในช่วงเวลาที่คุณใช้ในการสวดมนต์ตามปกติ ให้จำนวนนี้เป็นตัววัดกฎเกณฑ์ของคุณ
คุณจะทำสิ่งนี้ไม่ใช่ระหว่างการสวดมนต์ แต่ทำเพิ่มเติมจากการสวดมนต์ โดยให้ความสนใจเช่นเดียวกัน
จากนั้นให้ปฏิบัติตามกฎการสวดมนต์ในลักษณะนี้ โดยยืนและก้มศีรษะ
หลังจากอ่านสิ่งนี้แล้ว อย่าคิดว่าฉันกำลังส่งคุณไปอยู่สำนักสงฆ์
ฉันเองก็ได้ยินเรื่องการสวดภาวนาด้วยลูกประคำจากฆราวาส ไม่ใช่พระสงฆ์ ฆราวาสชายหญิงหลายคนสวดภาวนาในวิธีนี้
สิ่งนี้จะช่วยให้คุณได้ เมื่อการสวดมนต์ที่ท่องจำกลายเป็นเรื่องน่าเบื่อและไม่ได้สร้างแรงบันดาลใจให้คุณอีกต่อไป
คุณสามารถสวดมนต์ในลักษณะนี้สักหนึ่งหรือสองวัน แล้วจึงกลับไปสวดมนต์ที่ท่องจำ และทำเช่นนี้สลับกันไปเรื่อย ๆ
และข้าพเจ้าจะกล่าวซ้ำอีกครั้ง: แก่นแท้ของการสวดภาวนาคือการยกลึกลับใจและหัวใจของท่านขึ้นสู่พระเจ้า;
กฎเหล่านี้เป็นเพียงเครื่องช่วย เราไม่อาจปราศจากมันได้ เพราะเราเป็นเพียงสิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอ ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน!

| 48 |

คุณเขียนว่าคุณไม่สามารถควบคุมความคิดของคุณได้ ทุกอย่างวิ่งหนีไปหมด และการภาวนาไม่เป็นไปตามที่คุณต้องการ;
และในระหว่างวัน ท่ามกลางกิจกรรมและการพบปะกับผู้อื่น คุณแทบจะไม่ได้ระลึกถึงพระเจ้าเลย
ทันใดนั้น มันก็กลายเป็นไปไม่ได้ ต้องพยายามอย่างหนักเพื่อสร้างความคิดของตนเองแม้เพียงเล็กน้อย และอย่างที่คุณคาดไว้:
แค่เริ่มต้น แล้วมันก็เกิดขึ้น — มันไม่เคยเกิดขึ้นจริง
มันเป็นความสำเร็จแล้วที่คุณเริ่มสังเกตเห็นสิ่งนี้และพิจารณาวามันไม่เหมาะสม มันเคยเป็นเช่นนั้นมาก่อน
แต่ก่อนนั้นมีความเศร้าโศกน้อยมาก และตอนนี้คุณไม่เพียงแต่สังเกตเห็นความวุ่นวายของความคิดของคุณเท่านั้น
แต่คุณยังกังวลเกี่ยวกับมันและแสดงความปรารถนาที่จะยอมรับมันด้วย
จงกระตุ้นความวิตกกังวลนี้ต่อไปและพยายามแก้ไขข้อบกพร่องของคุณ

ข้าพเจ้าได้เขียนไว้แล้วว่า

ความพากเพียรและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นเงื่อนไขเร่งด่วนสำหรับความสำเร็จในชีวิตจิตวิญญาณ
ความสงบสุขในใจที่ยั่งยืนเป็นของขวัญจากพระเจ้า

แต่ของขวัญนี้ไม่ได้มอบให้โดยปราศจากความพยายามอย่างหนักจากตัวคุณเอง
คุณจะได้อะไรจากความพยายามของคุณเพียงอย่างเดียว
และพระเจ้าจะไม่ให้สิ่งใดแก่คุณหากคุณไม่พยายามอย่างสุดความสามารถ นี่คือกฎที่เร่งด่วน
คุณมีหนังสือบทสนทนาของนักบุญมาคาริอุสแห่งอีลิปต์ โปรดอ่านบทสนทนาที่ 19 —
เกี่ยวกับวิธีที่คริสเตียนต้องบังคับตนเองให้ทำทุกการกระทำที่ดี
มันกล่าวไว้ว่าคนเราต้องบังคับตนเองให้สวดมนต์หากไม่มีคำอธิษฐานทางจิตวิญญาณ และในกรณีเช่นนั้น
พระเจ้าจะเห็นได้ว่าบุคคลนั้นกำลังพยายามอย่างหนักและยับยั้งตนเอง (นั่นคือความคิดของเขา)
ต่อต้านความปรารถนาของหัวใจของเขา พระองค์จะประทานการอธิษฐานที่แท้จริงแก่เขา นั่นคือ การอธิษฐานที่ไม่ออกแวก
มีสมาธิ ลึกซึ้ง เมื่อจิตใจจดจ่ออยู่กับพระเจ้าตลอดเวลา
และทันทีที่จิตใจเริ่มจดจ่ออยู่กับพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ในระหว่างการอธิษฐาน
หลังจากนั้นจิตใจจะไม่ต้องการแยกจากพระองค์อีกต่อไป เพราะสิ่งนี้มาพร้อมกับรสหวาน และเมื่อได้ลิ้มรสแล้ว
ก็ไม่ต้องการลิ้มรสสิ่งอื่นได้อีก

และข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้วหลายครั้งว่าความพยายามที่จำเป็นในที่นี้คืออะไร:
อย่าปล่อยให้ความคิดของคุณล่องลอยไปตามอำเภอใจ แต่เมื่อมันพลอยหลุดลอยไปโดยไม่ได้ตั้งใจ จงรีบนำมันกลับมาทันที
พร้อมตำหนิตัวเอง เสียใจ และเศร้าโศกต่อความไม่เป็นระเบียบนี้ นักบุญยอห์น คลีมาคัส กล่าวว่า
บุคคลต้องพยายามจำกัดจิตใจของตนให้จดจ่ออยู่กับถ้อยคำแห่งการสวดภาวนา
เมื่อคุณได้ท่องจำบทสวดมนต์แล้ว ตามที่ฉันได้เขียนไว้เมื่อครั้งที่แล้ว บางทีสิ่งต่าง ๆ อาจจะดีขึ้น
การไปโบสถ์จะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดใน เพราะที่นั่นจิตวิญญาณแห่งการสวดมนต์จะเผยให้เห็นในไม่ช้า
เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างที่นั่นมุ่งเน้นไปที่สิ่งนั้น แต่สำหรับคุณแล้วมันไม่สะดวก
พยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับการสวดมนต์โดยไม่ให้สิ่งรบกวนที่บ้าน และใช้เวลาให้มากที่สุดเท่าที่คุณสามารถทำได้กับพระเจ้า
เมื่อท่องจำบทสวด อย่าลืมที่จะเจาะลึกทุกคำและรู้สึกถึงทุกคำ

แล้วคำเหล่านั้นจะดึงดูดความสนใจของคุณในระหว่างการสวดมนต์และทำให้ความรู้สึกในการสวดมนต์ของคุณอบอุ่นขึ้น
ทำเช่นนี้ด้วย อย่าเริ่มสวดมนต์ทันทีหลังจากทำงานบ้าน คุยกัน หรือวิ่งวนไปมา แต่ให้เตรียมตัวเล็กน้อยสำหรับมัน
โดยพยายามรวบรวมความคิดล่วงหน้าและมุ่งเน้นไปยังการมีอยู่ที่มีคุณค่าต่อพระเจ้า
ปลุกความรู้สึกในตัวเองว่าต้องการสวดมนต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ เพราะอาจไม่มีโอกาสอีกครั้ง
อย่าลืมที่จะฟื้นฟูความตระหนักในความต้องการทางจิตวิญญาณของคุณ
และที่สำคัญที่สุดคือความต้องการในปัจจุบันของคุณ:
การจัดระเบียบความคิดของคุณในคำอธิษฐานด้วยความปรารถนาที่จะหาความพึงพอใจให้กับพวกเขา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระเจ้า เมื่อหัวใจของคุณตระหนักและรู้สึกถึงความต้องการเหล่านี้
หัวใจของคุณเองจะไม่ยอมให้ความคิดของคุณหลงไปสู่อื่น ๆ แต่จะบังคับให้คุณวิ่งวนต่อพระเจ้าเพื่อสิ่งเหล่านั้น
เหนือสิ่งอื่นใด จงรู้สึกถึงความไร้หนทางอย่างสิ้นเชิงของคุณให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้: ว่าหากไม่มีพระเจ้า
คุณก็จะหลงทางอย่างสิ้นเชิง หากมีใครถูกคุกคามด้วยปัญหา
และมีอยู่คนหนึ่งที่สามารถช่วยเขาให้พ้นจากปัญหานี้ได้ด้วยวิธีการเพียงครั้งเดียว เขาจะมองไปทางนี้ทางนั้นหรือไม่?
ไม่เลย เขาจะล้มลงต่อหน้าเขาและขอร้อง ดังนั้นจะเป็นเช่นนั้นกับคุณในการสวดมนต์
เมื่อคุณเข้าหาด้วยความรู้สึกทุกซอกหัวใจอย่างสมบูรณ์และตระหนักว่าไม่มีใครนอกจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่สามารถช่วยคุณไ
ด้

เราทุกคนล้วนมีบาปสำคัญประการหนึ่ง นั่นคือ ขณะที่เรามักจะเตรียมตัวสำหรับงานอื่น ๆ แม้เพียงเล็กน้อย
เราก็รีบเร่งเข้าสู่การสวดมนต์และรีบเร่งให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด ราวกับว่ามันเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย
เป็นเพียงส่วนเสริมของกิจการของเรา และไม่ใช้สิ่งที่สำคัญที่สุด
แล้วเราจะสามารถรวบรวมความคิดและความรู้สึกของเราให้อยู่ในสมาธิขณะอธิษฐานได้อย่างไร?
และดังนั้นมันจึงดำเนินไปอย่างไม่เป็นระเบียบ ไม่มีทิศทาง ไม่เลย
คุณต้องละทิ้งบาปนี้และอย่าให้ตัวเองมีท่าทีไม่จริงจังต่อการอธิษฐาน ไม่ว่าในสถานการณ์ใดก็ตาม
จงโน้มหน้าใจตนเองว่าทัศนคติเช่นนี้ต่อการภาวนาเป็นอาชญากรรม และอาชญากรรมที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง —
อาชญากรรมทางอาญา จงมองการภาวนาเป็นสิ่งแรกในชีวิตของคุณ และเก็บไว้ในใจของคุณเช่นนั้น
จากนั้นจงเข้าหาการภาวนาเหมือนเป็นภารกิจแรกของคุณ และไม่ใช้สิ่งใดที่อยู่ระหว่างทาง

ทำงานหนัก ขอพระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเหลือท่าน แต่จงแน่ใจว่าได้ทำในสิ่งที่ถูกกำหนดไว้สำหรับท่าน หากท่านทำเช่นนั้น ท่านจะได้เห็นผลในไม่ช้า พยายามสัมผัสถึงความหวานของการสวดมนต์ที่แท้จริง เมื่อท่านรู้สึกถึงมัน มันจะดึงดูดท่านให้มาสู่การสวดมนต์และสร้างแรงบันดาลใจให้ท่านสวดมนต์อย่างต่อเนื่องและตั้งใจ ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน!

| 49 |

ผมจะดำเนินการกล่าวสุนทรพจน์ต่อไปเกี่ยวกับข้อร้องเรียนของคุณเกี่ยวกับความไม่เป็นระเบียบของความคิดของคุณซึ่งเกิดจากกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

หากไม่มีงานทำ ควรทำอะไร? จะเกิดความเครียดร้ายที่เป็นบาป จำเป็นต้องทำงานบางอย่างและทำหน้าที่ในบ้าน นี่คือน้ำหนักของคุณ และความสัมพันธ์ภายนอกไม่สามารถถูกกดขี่ได้ คุณต้องรักษาสิ่งเหล่านี้ และรักษาให้ถูกต้อง. นี่คือน้ำหนักของสังคมมนุษย์.

แต่ทุกเรื่องและกิจกรรมเช่นนี้สามารถทำได้และควรทำในลักษณะที่ไม่ทำให้คุณเสียสมาธิจากความคิดถึงพระเจ้า. แล้วจะทำได้อย่างไร?

เรามีความเชื่อที่แท้จะเป็นสากลว่า ทันทีที่คุณมีส่วนร่วมในสิ่งใดก็ตาม ไม่ว่าจะในบ้านหรือนอกบ้าน คุณก็กำลังก้าวออกจากขอบเขตของเรื่องศักดิ์สิทธิ์และสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าแล้ว ดังนั้น เมื่อความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตในลักษณะที่น่ายินดีต่อพระเจ้าเกิดขึ้น หรือเมื่อมีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องนี้ มักจะมีความคิดที่ว่า หากเป็นเช่นนั้นแล้ว บุคคลนั้นควรหลีกเลี่ยงจากสังคม หลีกเลี่ยงจากบ้านไปยังทะเลทราย ไปยังป่า

อย่างไรก็ตาม ทั้งสองสิ่งนี้ไม่เป็นความจริง กิจกรรมในชีวิตประจำวันและสังคม ซึ่งการดำรงอยู่ของบ้านเรือนและชุมชนขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ เป็นเรื่องที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้

และการปฏิบัติตามสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การหนีไปสู่โลกที่ไม่เชื่อพระเจ้า แต่เป็นการดำเนินชีวิตในกิจการของพระเจ้า เมื่อมีความเชื่อที่ไม่ชอบธรรมเช่นนี้ ทุกคนก็กระทำตนในลักษณะที่ ในกิจวัตรประจำวันและสังคมของตน พวกเขาไม่มีความกังวลที่จะคิดถึงพระเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าความเชื่อนี้ก็มีอิทธิพลต่อท่านเช่นกัน กรุณา

ทิ้งมันไปและเชื่อมั่นว่าทุกสิ่งที่คุณทำที่บ้านและนอกบ้าน ในกิจการของสังคม ในฐานะลูกสาว ในฐานะน้องสาว ในฐานะชาวออสโกในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า เพราะมีบัญญัติพิเศษสำหรับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ การปฏิบัติตามพระบัญญัติจะเป็นสิ่งที่ทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัยได้อย่างไร? ด้วยความเชื่อของคุณ คุณกำลังทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัยอย่างแน่นอน เพราะคุณไม่ได้ปฏิบัติตามด้วยเจตนาที่พระเจ้าต้องการให้ปฏิบัติตาม การกระทำที่เป็นของพระเจ้าไม่ได้ถูกกระทำในลักษณะที่เป็นพระเจ้าโดยคุณ การกระทำเหล่านั้นสูญเปล่า และยังทำให้ผู้คนหันเหออกจากพระเจ้าอีกด้วย

แก้ไขสิ่งนี้ และตั้งแต่นี้เป็นต้นไป จงเริ่มกระทำกิจการทั้งปวงเช่นนี้ด้วยความตระหนักว่าเป็นพระบัญญัติ และกระทำมันเสมือนกับว่าคุณกำลังกระทำพระบัญญัติของพระเจ้า เมื่อคุณอยู่ในสภาพจิตใจเช่นนี้ กิจการใดในโลกนี้ก็จะไม่สามารถทำให้ความคิดของคุณหันเหออกจากพระเจ้าได้ แต่ตรงกันข้าม จะนำคุณให้เข้าไปใกล้พระองค์มากขึ้น พวกเราทุกคนล้วนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงมอบตำแหน่งและหน้าที่ของเราแต่ละคนไว้แล้ว และพระองค์ทรงเฝ้าดูว่าเราปฏิบัติหน้าที่นั้นอย่างไร พระองค์ทรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง และพระองค์ทรงเฝ้าดูแลคุณอยู่เสมอ

จงระลึกไว้เสมอและทำทุกสิ่งราวกับว่าสิ่งนั้นได้รับมอบหมายมาจากพระเจ้าโดยตรง ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม ทำงานบ้านของคุณแบบนี้ และเมื่อมีใครมาหาคุณหรือคุณออกไปข้างนอก จงระลึกไว้เสมอว่า ในกรณีแรก พระเจ้าได้ส่งคนนั้นมาหาคุณและกำลังเฝ้าดูว่าคุณจะต้อนรับและปฏิบัติต่อเขาด้วยวิธีที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าหรือไม่ และในกรณีที่สอง

พระเจ้าได้มอบหมายหน้าที่ให้คุณทำนอกบ้านและกำลังเฝ้าดูว่าคุณจะทำหน้าที่นั้นตามที่พระองค์ทรงประสงค์หรือไม่ หากคุณจัดเตรียมตนเองในลักษณะนี้

ไม่ว่าเรื่องภายในหรือภายนอกก็จะไม่สามารถทำให้จิตใจของคุณหันเหออกจากพระเจ้าได้ ตรงกันข้าม ทุกสิ่งจะยิ่งทำให้จิตใจจดจ่ออยู่กับพระองค์ พร้อมทั้งพิจารณาว่าสิ่งใดที่พระเจ้าพอพระทัยและพึงประสงค์

คุณจะทำทุกสิ่งด้วยความยำเกรงพระเจ้า

และความยำเกรงนี้จะช่วยรักษาความตั้งใจแน่วแน่ของคุณต่อพระองค์ไว้อย่างไม่เสื่อมคลาย

สำหรับเรื่องราวการกระทำใดภายในครอบครัวและภายนอกครอบครัวที่พระเจ้าทรงพอพระทัยนั้น ท่านควรทำความเข้าใจให้ชัดเจนโดยละเอียดผ่านการปรึกษาหนังสือที่อธิบายการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้ โปรดเข้าใจสิ่งนี้ให้ถ่องแท้ เพื่อว่าในสถานการณ์ปัจจุบันของชีวิตและสังคม

คุณสามารถแยกแยะสิ่งที่เหมาะสมออกจากสิ่งที่ถูกนำเข้ามาด้วยความหึงหวง โศกเศร้าในกามารมณ์ การเอาใจผู้อื่น และความโลภในทางโลกได้ แต่เมื่อคุณได้แสดงความตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตในแบบที่พระเจ้าพอพระทัยแล้ว แน่ใจว่าคุณจะละทิ้งสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดโดยไม่ต้องมีใครเตือนเป็นพิเศษ

นอกเหนือจากความเชื่อที่กล่าวมาแล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นจุดอ่อนที่ฝังรากลึกอยู่ในกิจการของเรานั้นคือ ความกังวล ทุกการกระทำที่ถือว่าสมควรแก่การกระทำ จะต้องกระทำด้วยความขยันหมั่นเพียรอย่างที่สุด — นี่คือน้ำที่ที่ได้รับการค้ำครองโดยโทษอันน่าสะพรึงกลัว: ผู้ใดที่กระทำกิจการของพระเจ้าด้วยความประมาทเลินเล่อ

ผู้นั้นจะต้องถูกสาปแช่ง แต่ความกังวล หรือความหึงหวงที่มากเกินไป ซึ่งกัดกินหัวใจและไม่ปล่อยให้มีความสงบสุขเลยนั้น เป็นโรคของผู้ตกต่ำ ผู้ซึ่งรับเอาภาระในการจัดสรรชะตากรรมของตนเองและรีบเร่งไปในทุกทิศทาง

มันรบกวนความคิดและแม้กระทั่งขัดขวางไม่ให้มุ่งเน้นไปที่ภารกิจที่อยู่ตรงหน้า ดังนั้น พยายามทำความเข้าใจสิ่งนี้

และหากคุณพบว่าความกังวลนี้บางครั้งครอบงำคุณ พยายามขับไล่มันออกไปและไม่ให้มันมีที่ยืน

จงขยันหมั่นเพียรในงานของคุณ และทำด้วยความระมัดระวังทุกประการ คาดหวังความสำเร็จจากพระเจ้า

โดยอุทิศงานนั้นแด่พระองค์ ไม่ว่างานนั้นจะเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม — และระงับความกังวลของคุณ

จงทำเช่นนี้ แล้วกิจกรรมประจำวันและเรื่องราวต่าง ๆ ของท่านจะไม่รบกวนท่านจากพระเจ้า ขอพระเจ้าทรงช่วยท่าน!

| 50 |

และอีกสองสามคำเพิ่มเติมจากที่ได้กล่าวไปแล้ว

เราต้องระลึกถึงพระเจ้า เราต้องนำสิ่งนี้ไปสู่จุดที่ความคิดถึงพระเจ้าเป็นสิ่งที่คุ้นเคยและผสมเข้ากับจิตใจ หัวใจ และจิตสำนึกของเรา เพื่อให้ความทรงจำและความคิดเช่นนี้หึงหวงลึก เราต้องหมั่นพัฒนาตนเองอย่างขยันขันแข็ง ทำงานหนัก แล้วพระเจ้าจะประทานความสำเร็จให้แก่คุณ หาก你不ทำงานหนัก คุณจะไม่สามารถประสบความสำเร็จ และหากคุณไม่สามารถประสบความสำเร็จ คุณจะไม่เป็นอะไรเลย คุณจะไม่สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตทางจิตวิญญาณของคุณ และคุณจะไม่มีการดำรงชีวิตทางจิตวิญญาณเลย เพราะนี่คือสิ่งที่ชีวิตทางจิตวิญญาณคือ นั่นคือความสำคัญขนาดไหน!

เมื่อพยายามยึดมั่นในความคิดเกี่ยวกับพระเจ้า อย่าปล่อยให้มันว่างเปล่า

แต่จงเชื่อมโยงมันกับแนวคิดทั้งหมดที่คุณรู้เกี่ยวกับพระเจ้า คุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์และการกระทำของพระองค์

ทำให้จิตใจของคุณลึกซึ้งขึ้นในสิ่งหนึ่งแล้วอีกสิ่งหนึ่ง ให้คิดถึงพระสร้างสรรพสิ่งและพระเมตตาของพระเจ้าให้มากขึ้น,

การเสด็จมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าพระคำและพระกรณียกิจที่สมบูรณ์แบบเพื่อความรอดของเรา, การสิ้นพระชนม์ของพระองค์,

การฟื้นคืนชีพและการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ การส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ การสถาปนาพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์

ผู้พิทักษ์ความจริงและพระคุณ

และการเตรียมที่พำนักในสวรรค์สำหรับผู้เชื่อทุกคนในอาณาจักรสวรรค์และสำหรับพวกท่านเอง

จงพิจารณาถึงคุณลักษณะของพระเจ้าด้วย: ความดีที่ไม่อาจบรรยายได้, ปัญญา, ความสามารถที่ไม่มีขีดจำกัด, ความจริง,

ความอยู่ทุกที่, ความสามารถที่ไม่มีขีดจำกัด, ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด, ความเมตตาที่ไม่มีขีดจำกัด,

และความยิ่งใหญ่ที่ไม่มีใครเทียบได้ของพระองค์ พุดคุยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในระหว่างการสวดมนต์

และดียิ่งกว่านั้นคือในขณะที่คุณกำลังอ่าน เมื่อคุณได้พุดคุยเกี่ยวกับทุกสิ่งและไตร่ตรองอย่างชัดเจนแล้ว

ความคิดของคุณเกี่ยวกับพระเจ้าจะไม่ว่างเปล่า แต่จะมีความคิดที่ช่วยในการรักษาหลายประการที่เข้ามาและดึงดูดใจ

ซึ่งส่งผลต่อหัวใจและกระตุ้นพลังงานของจิตวิญญาณ คุณสามารถเขียนคำอธิษฐานสั้น ๆ ของคุณเองเพื่อสรรเสริญพระเจ้า

ซึ่งสามารถรวมทุกสิ่งเหล่านี้ไว้ด้วยกันได้ ตัวอย่างเช่น: สรรเสริญพระองค์ พระเจ้า ผู้ทรงสรรเสริญในพระตรีเอกภาพ พระบิดา

พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์! สรรเสริญพระองค์ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง! สรรเสริญพระองค์

ผู้ทรงให้เกียรติเราด้วยพระฉายาของพระองค์! พระสิริแด่พระองค์ ผู้ไม่ทรงทอดทิ้งเราในความล้มเหลวของเรา!

พระสิริแด่พระองค์ พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้เสด็จมา ทรงรับสภาพมนุษย์ ทรงทนทุกข์ ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา

ทรงฟื้นคืนพระชนม์ชีพ ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาแก่เรา

ผู้ที่ทรงสถาปนาคริสตจักรของพระองค์เพื่อความรอดของเรา และทรงสัญญาและสถาปนาอาณาจักรสวรรค์ไว้สำหรับเรา!
สรรเสริญพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงจัดเตรียมความรอดไว้อย่างอัศจรรย์สำหรับแต่ละบุคคลและประชาชาติทั้งปวง
สรรเสริญพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงนำข้าพระองค์มาถึงความรอด

พยายามทำความเข้าใจประเด็นสุดท้ายนี้ให้่องแท้เป็นพิเศษ

จงตระหนักถึงความเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่มีต่อท่านอยู่เสมอ และจงขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคุณเหล่านั้นอยู่เสมอ
ขอบคุณพระองค์ที่ประทานชีวิตแก่ท่าน ที่ท่านได้เกิดมาในหมู่มนุษย์คริสตชน ในครอบครัวที่เคร่งศาสนา
และได้รับการเลี้ยงดูที่ดีเช่นนี้ จงขอบพระคุณสำหรับความจริงที่ว่าพระองค์ได้ทรงปลุกฝังความตั้งใจอันศักดิ์สิทธิ์ไว้ในตัวท่าน
ดังที่ท่านได้ตั้งมั่นไว้เมื่อไม่นานมานี้ และทรงประทานกำลังให้ท่านสามารถปฏิบัติตามได้
จงย้อนมองชีวิตของท่านทั้งหมดตั้งแต่เริ่มต้น ตั้งแต่เมื่อท่านเริ่มมีสติรู้ตัว
และสังเกตเหตุการณ์ทั้งหมดที่ท่านได้รับการช่วยเหลืออย่างไม่คาดคิดจากเคราะห์ร้ายและความสุขที่ไม่ได้คาดฝัน
เราไม่สังเกตเห็นความโชคร้ายมากมายเพราะมันผ่านไปโดยไม่ถูกสังเกต แต่เมื่อมองย้อนกลับ
เราไม่สามารถไม่เห็นได้ว่ามีปัญหาเกิดขึ้นที่นั่นและที่นั่น และมันผ่านไปโดยไม่ถูกสังเกต
แต่เราไม่สามารถบอกได้ว่ามันผ่านไปอย่างไร มองหาตัวอย่างเช่นนี้ในชีวิตของคุณ
และสารภาพว่านั่นคือพระเมตตาของพระเจ้า ผู้ที่รักคุณ

โปรดทราบว่ามีพระเมตตาที่ซ่อนอยู่มากมายจากพระเจ้าสำหรับพวกเราทุกคน เพราะทุกสิ่งมาจากพระเจ้า
สารภาพถึงความเมตตาเหล่านั้นและขอบคุณพระเจ้าด้วยสุดใจของคุณ แต่หากคุณพิจารณาเส้นทางชีวิตของคุณอย่างใกล้ชิด
คุณจะพบหลายกรณีของความเมตตาที่ชัดเจนของพระเจ้าที่มีต่อคุณ อาจมีปัญหาเกิดขึ้น
แต่ปัญหาเหล่านั้นผ่านไปโดยที่คุณไม่รู้ตัว พระเจ้าทรงช่วยคุณไว้ สารภาพสิ่งนี้และขอบคุณพระเจ้าผู้ทรงรักคุณ

และความรู้เกี่ยวกับพระเมตตาที่มีต่อทุกคนทำให้หัวใจอบอุ่น

และจะอบอุ่นยิ่งขึ้นเมื่อได้เห็นพระเมตตาที่แสดงแก่คุณโดยเฉพาะ ความรักจุดประกายความรัก

เมื่อรู้สึกว่ารักของเจ้ามีมากเพียงใด คุณไม่สามารถยืนขาต่อพระองค์ได้

หัวใจของคุณจะถูกดึงดูดเข้าหาพระองค์ด้วยความกตัญญูและความรัก

จงรักษาใจของคุณให้อยู่ภายใต้ความเชื่อมั่นในความรักของพระเจ้าที่มีต่อคุณ

และความอบอุ่นในใจของคุณจะเติบโตขึ้นเป็นเปลวไฟแห่งความรักต่อพระเจ้า เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น

คุณจะไม่ต้องมีใดเตือนให้ระลึกถึงพระเจ้า หรือคำแนะนำใดๆ เกี่ยวกับวิธีการประสบความสำเร็จในเรื่องนี้

ความรักจะไม่ยอมให้คุณลืมพระเจ้าผู้เป็นที่รักของคุณแม้เพียงชั่วขณะเดียว นี่คือการขัดจำกัด จงยอมรับสิ่งนี้ในใจของคุณ

และยอมรับมันด้วยความเชื่อมั่น

จากนั้นจงทุ่มเทความพยายามทั้งหมดของคุณไปกับการปลุกฝังความคิดถึงพระเจ้าในจิตใจและหัวใจของคุณ

อาจเป็นเรื่องยากสำหรับคนที่จะไม่ไตร่ตรองถึงพระลักษณะและพระกรณียกิจของพระเจ้าด้วยตัวคุณเอง

แต่ดูเหมือนว่าคุณจะมีงานเขียนของนักบุญทิคอน ในจดหมายส่วนตัวของท่าน คุณจะพบแนวทางที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

นักบุญได้ใคร่ครวญถึงทุกคุณลักษณะและการกระทำของพระเจ้าอย่างชัดเจน

และบรรยายสิ่งเหล่านั้นด้วยความอบอุ่นและความเชื่อมั่น ซึ่งหากคุณอ่านอย่างตั้งใจ

ความรู้สึกเหล่านั้นจะหลั่งไหลเข้าสู่หัวใจของคุณ

มีอีกประเด็นหนึ่งที่จะต้องชี้แจง แต่ขอไว้เป็นโอกาสหน้า

| 51 |

นักบุญทิคอนได้ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์แก่คุณดังนี้ — นั่นคือ

วิธีที่จะเปลี่ยนทุกสิ่งให้กลายเป็นผู้ประกาศความจริงของพระเจ้า และเป็นการเตือนใจให้ระลึกถึงพระเจ้า

คุณได้เขียนว่างานบ้านทำให้ความคิดของคุณหลุดจากพระเจ้า

ฉันได้แสดงให้เห็นแล้วว่าเราจะป้องกันไม่ให้สิ่งเหล่านั้นรบกวนคุณได้อย่างไร

แต่คุณยังไม่ได้กล่าวถึงอีกสิ่งหนึ่งที่สามารถทำให้จิตใจวอกแวกและทำให้จิตใจห่างจากพระเจ้าได้ นั่นคือ

ทุกสิ่งภายนอกที่กระทบต่อประสาทสัมผัสของเรา จะดึงดูดความสนใจของเราให้หันไปหาสิ่งนั้น

และพยายามดึงความสนใจของเราให้ห่างจากพระเจ้า แต่มีเทคนิคบางอย่างที่สามารถทำให้สิ่งเหล่านี้ไม่ทำให้เราวอกแวก

แต่กลับดึงดูดเราให้หันไปหาพระเจ้าได้ แล้วสิ่งนี้จะไปได้อย่างไร?

คุณจำเป็นต้องตีความสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ตรงหน้าคุณใหม่ในแง่ของจิตวิญญาณ และเติมเต็มจิตใจของคุณด้วยการตีความใหม่นี้ จนเมื่อใดก็ตามที่คุณมองเห็นสิ่งใด สิ่งที่มาของคุณเห็นคือสิ่งที่เป็นรูปธรรม แต่จิตใจของคุณจะพิจารณาถึงความจริงทางจิตวิญญาณ ตัวอย่างเช่น

คุณเห็นคราบเปื้อนบนชุดสีขาวและรู้สึกถึงความไม่สบายใจและความน่าสยดสยองที่ต้องพบเจอสิ่งนี้ ลองตีความใหม่ว่ามันน่าสยดสยองและไม่สบายใจเพียงใดสำหรับพระเจ้า เทวดา

และนักบุญผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่ต้องเห็นคราบบาปบนจิตวิญญาณของเรา ซึ่งถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ได้รับการบังเกิดใหม่ในอ่างศีลล้างบาป หรือถูกชำระล้างด้วยน้ำตาแห่งการกลับใจ คุณได้ยินไหมว่าเด็กเล็ก ๆ ที่ถูกทิ้งไว้ตามลำพังจะก่อความวุ่นวาย เสียงดัง และเสียงอึกทึก?

จงตีความสิ่งนี้ว่าเป็นเสียงและความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณของเราเมื่อเราหันหลังให้พระเจ้าด้วยความยำเกรงในพระองค์ คุณได้กลิ่นหอมของดอกกุหลาบหรือกลิ่นหอมอื่น ๆ ที่น่ารักนุ่มนวล แต่เมื่อคุณได้กลิ่นเหม็น คุณก็หันหน้าหนีและปิดจมูกไว้ ให้ตีความสิ่งนี้ว่า: ทุกวิญญาณมีกลิ่นหอมเป็นของตัวเอง วิญญาณที่ดีจะส่งกลิ่นหอมที่น่ายินดี

วิญญาณที่เต็มไปด้วยความปรารถนาจะส่งกลิ่นเหม็น อัครทูตกล่าวว่า "เราคือกลิ่นหอมของพระคริสต์" (2 คร. 2:15) เหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าและนักบุญทั้งหลาย และบ่อยครั้งผู้ชอบธรรมบนโลกนี้ได้กลิ่นหอมนี้และยินดีในสิ่งที่ดี แต่เศร้าโศกในสิ่งที่ไม่ดี

ฉันบอกคุณเรื่องนี้เพียงเพื่อเป็นตัวอย่างเท่านั้น แต่ทุกสิ่งสามารถก่อให้เกิดความคิดทางจิตวิญญาณที่แตกต่างกันได้ บางคนอาจคิดอย่างหนึ่ง บางคนอาจคิดอีกอย่างหนึ่ง เมื่อคุณพบว่าสิ่งใดเหมาะสมที่สุดสำหรับตัวคุณเอง จงตีความทุกสิ่งรอบตัวคุณและทุกสิ่งที่คุณอาจพบเจอในลักษณะเดียวกัน

เริ่มต้นที่บ้านของคุณและตีความทุกสิ่งทุกอย่างในบ้าน: ตัวบ้านเอง ผนัง หลังคา ฐานราก หน้าต่าง เตา ตู้ โต๊ะ กระจก แก้ว และสิ่งของอื่นๆ ต่อไปให้พิจารณาผู้อยู่อาศัยและตีความใหม่เกี่ยวกับพ่อแม่ ลูก พี่น้อง ญาติ คนรับใช้ ผู้มาเยือน และอื่นๆ ตีความใหม่เกี่ยวกับวิถีชีวิตปกติ: การตื่นนอน การทักทาย อาหารกลางวัน การทำงาน การไม่อยู่ การกลับมา การดื่มชา การรับประทานของว่าง การร้องเพลง วัน กลางคืน การนอนหลับ และอื่นๆ และอื่นๆ และอื่นๆ

ให้เซนต์ทิตคอนเป็นผู้นำทางของท่านอีกครั้ง ท่านได้เขียนหนังสือสี่เล่มเกี่ยวกับการตีความใหม่เช่นนี้ภายใต้ชื่อ "สมบัติทางจิตวิญญาณที่รวบรวมมาจากโลก" นำหนังสือเหล่านี้ไปอ่านเถิด หลังจากที่您已经อ่านและเห็นวิธีที่เขาทำแล้ว คุณก็จะสามารถทำแบบเดียวกันได้ด้วยตัวเอง หรือคุณอาจเลือกนำการตีความใหม่ของเขาไปใช้เป็นของตนเองก็ได้ หากการอ่านหนังสือเหล่านั้นดูจะใช้เวลามากเกินไป เขาก็มีฉบับย่อของการตีความใหม่ทั้งหมดของเขาในชื่อ "โอกาสและเหตุผลทางจิตวิญญาณ" (เล่มที่ 2) ที่นี้เขาได้ตีความใหม่ 176 กรณี โดยแต่ละกรณีจะสั้น ๆ คุณไม่ต้องใช้ความพยายามมากนักในการทบทวนอย่างละเอียด และพวกมันครอบคลุมทุกสิ่งที่คุณต้องการในการตีความใหม่ อย่างไรก็ตาม ตามที่คุณทราบอยู่แล้ว ให้ทำตามคำแนะนำที่ได้รับไว้

เมื่อคุณทำเช่นนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างจะกลายเป็นเหมือนคัมภีร์หรือบทความในหนังสือสำหรับคุณ จากนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะนำคุณให้คิดถึงพระเจ้า เช่นเดียวกับทุกอาชีพและทุกการกระทำ และคุณจะเดินอยู่ในโลกแห่งการมรณัมเหมือนอยู่ในโลกแห่งจิตวิญญาณ ทุกสิ่งจะพูดกับคุณเกี่ยวกับพระเจ้าและรักษาความสนใจของคุณไว้ที่พระองค์ หากคุณเพิ่มการเตือนใจนี้ด้วยความกลัวพระเจ้าและความเคารพในความยิ่งใหญ่ของพระองค์อยู่เสมอ แล้วคุณยังต้องการครูและผู้นำทางอื่นใดอีกหรือ?

แต่แน่นอนว่า การทำงานหนักและความพยายามเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งทางจิตใจและอารมณ์ และอย่าสงสารตัวเอง หากคุณละเว้นตัวเอง คุณจะทำลายตัวเอง หากคุณไม่ละเว้นตัวเอง คุณจะช่วยเหลือตัวเองได้ ทั้งการกระทำที่ไม่ชอบธรรมซึ่งมักโหมติเราทุกคน: ที่เราไม่ละเลยความพยายามใด ๆ สำหรับภารกิจอื่น ๆ แต่ละเล่มมันสำหรับภารกิจแห่งการไถ่บาป เราคิดว่าสิ่งที่เราต้องทำคือคิดและต้องการ และทุกสิ่งจะพร้อม แต่ในความเป็นจริงแล้ว สิ่งนี้ไม่เป็นเช่นนั้น งานแห่งความรอดเป็นงานที่สำคัญที่สุด ดังนั้นจึงเป็นงานที่ยากที่สุดด้วยความสำคัญของงานเป็นตัวกำหนดความยากลำบาก จงทำงานหนักเพื่อเห็นแก่พระเจ้า! คุณจะเห็นผลแห่งความพยายามของคุณในไม่ช้า แต่หากคุณไม่ทำงานหนัก คุณจะไม่มีอะไรเหลือและจะไร้ประโยชน์ ขอให้พระเจ้าทรงช่วยคุณให้พ้นจากสิ่งนี้!

บัดนี้มันเสร็จสมบูรณ์แล้ว สิ่งที่เหลืออยู่สำหรับคุณคือการทำให้สำเร็จ และเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้พูดถึงความทรงจำของพระเจ้าอย่างมากก็เพราะนั่นคือที่ที่พลังทั้งหมดอยู่ เมื่อคุณตั้งตนอยู่ในความระลึกถึงนี้ ไม่ใช่ความว่างเปล่า แต่ด้วยความเคารพและอารมณ์ความรู้สึกอื่น ๆ ที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ความระลึกถึงนี้จะทำให้คุณเป็นผู้ชอบธรรมในทุกสิ่งทุกอย่าง และชอบธรรมถึงขนาดที่คุณจะมีพระสิริอันน่าอัศจรรย์ในความชอบธรรมนี้ เพราะความชอบธรรมอาจหายาบกระด้างและเงอะงะได้ ความทรงจำนี้จะเป็นนายของคุณ ผู้จัดการของคุณ และผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของคุณ โดยเฉพาะชีวิตภายในของคุณ ดังนั้น สิ่งที่อัครสาวกได้อธิษฐานเพื่อชาวเอเฟซัส และในตัวพวกเขาเพื่อคริสเตียนทุกคน จะสำเร็จในตัวท่าน โดยกล่าวว่า:

"ขอพระองค์ประทานตามพระสิริอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ให้ท่านทั้งหลายมั่นคงขึ้นด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ โดยพระวิญญาณ ในมนุษย์ภายใน เพื่อพระคริสต์จะประทับอยู่ในใจของท่านทั้งหลาย โดยความเชื่อ" (เอเฟซัส 3:16-18)

นี่คือสิ่งที่ฉันกำลังพูดถึง อัครสาวกถือว่าสิ่งนี้สำคัญมากจนเขาอธิษฐานขอสิ่งนี้ด้วยความร้อนรนเป็นพิเศษ:

"ข้าพเจ้าขอคุกเข่าต่อพระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา" (เอเฟซัส 3:14) เราจะพูดถึงเรื่องนี้ได้อย่างไร?

เมื่อคุณมั่นคงในตัวตนภายในของคุณด้วยความทรงจำของพระเจ้า พระคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทับอยู่ในคุณ ทั้งสองสิ่งนี้ดำเนินไปพร้อมกัน

และนี่คือเครื่องหมายที่คุณสามารถมั่นใจได้ว่างานอันยอดเยี่ยมนี้ได้เริ่มสำเร็จในตัวคุณแล้ว—นั่นคือ ความรู้สึกอบอุ่นบางอย่างที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า หากคุณทำทุกสิ่งที่กำหนดไว้ ความรู้สึกนี้จะเริ่มปรากฏขึ้นในไม่ช้า บ่อยขึ้นเรื่อยๆ และในที่สุดก็จะกลายเป็นความรู้สึกที่ต่อเนื่อง ความรู้สึกนี้หวานและเปี่ยมสุข และตั้งแต่ครั้งแรกที่ปรากฏ มันปลุกเร้าความปรารถนาและการแสวงหา จนไม่จากไปจากหัวใจ เพราะในนั้นคือสวรรค์

คุณต้องการเข้าสู่สวรรค์นี้โดยเร็วที่สุดหรือไม่? นี่คือสิ่งที่คุณควรทำ: เมื่อคุณสวดมนต์ อย่าละทิ้งการสวดมนต์โดยปราศจากการปลุกความรู้สึกบางอย่างในใจของคุณต่อพระเจ้า: ไม่ว่าจะเป็นความเคารพ ความศรัทธา ความกตัญญู ความยกย่อง ความถ่อมตนและความสำนึกผิด หรือความหวังและความไว้วางใจ นอกจากนี้ เมื่อคุณเริ่มอ่านหลังจากสวดมนต์แล้ว อย่าละทิ้งการอ่านโดยไม่นำความจริงที่คุณได้อ่านมาสู่ความรู้สึกของคุณ สองความรู้สึกนี้ (การรับ) ที่อุ่นกันและกัน หากคุณสามารถใส่ใจตัวเองได้ จะสามารถทำให้คุณอยู่ภายใต้อิทธิพลของมันได้ตลอดทั้งวัน พยายามทำให้การรับทั้งสองนี้ถูกต้องแม่นยำ แล้วคุณจะเห็นด้วยตัวคุณเองว่าจะเกิดอะไรขึ้น

เมื่อสิ่งใดอยู่กลางแดดเป็นเวลานาน มันก็จะร้อนมาก เช่นเดียวกับตัวคุณ การที่คุณอยู่ภายใต้แสงแห่งความทรงจำของพระเจ้า และอยู่ภายใต้ความรู้สึกที่มีต่อพระองค์ คุณจะค่อยๆ ร้อนขึ้นด้วยความอบอุ่นที่ไม่ใช่ของมนุษย์ และจากนั้นคุณจะร้อนจนสุดขีด ไม่เพียงแต่ร้อนเท่านั้น แต่ยังลุกเป็นไฟอีกด้วย และสิ่งนี้จะจริงในตัวท่าน: *"เราได้อ่านมาแล้วเพื่อจะจุดไฟบนแผ่นดินโลก และเราปรารถนาเพียงให้ไฟนั้นลุกขึ้น!"* (ลูกา 12:49)

นำการเปรียบเทียบต่อไปนี้มาใช้กับสิ่งนี้: เมื่อประกายไฟตกลงบนวัตถุที่ติดไฟได้ วัตถุนั้นจะเริ่มคุกรุ่นที่ละน้อย จากนั้นก็ลุกไหม้เป็นเปลวไฟ และในที่สุดทุกสิ่งก็จะถูกไฟคลอกไหม้ไปหมด และเนื่องจากโดยธรรมชาติแล้วมันมีดี จึงกลายเป็นสว่างและเปล่งประกายเพราะไฟที่ได้ประกาศมัน; เช่นเดียวกันกับคุณ ค่อยๆ อบอุ่นที่ละน้อย คุณจะรู้สึกอบอุ่น เปลวไฟแห่งจิตวิญญาณจะลุกโชนขึ้นและแทรกซึมเข้าไปในส่วนต่างๆ ของคุณ จะห่อหุ้มคุณไว้และทำให้คุณสว่างไสว แม้ว่าตนเองจะอยู่ในความมืดก็ตาม โปรดจำไว้ว่าในตอนแรกได้กล่าวถึงเปลือบบางประการของจิตวิญญาณ และจากนั้นก็กล่าวถึงความสว่างไสวของจิตวิญญาณที่เปี่ยมด้วยพระพร (จดหมาย 13-14, 27)

นี่คือสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นกับคุณและภายในตัวคุณ! เป็นเช่นนั้นจริง แต่ก่อนอื่นต้องมีการทำงานและเหงื่อ — และเวลาจะมากเพียงใด มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้ เพราะทุกสิ่งมาจากพระองค์ เพียงรู้ไว้ว่าพระเจ้าไม่ไร้เมตตา พระองค์จะไม่ลืมความพยายามแห่งความรักของคุณ

เมื่อหัวใจของคุณอบอุ่นด้วยความอบอุ่นของพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงภายในของคุณจะเริ่มเกิดขึ้น ประกายไฟนั้นจะลุกไหม้และละลายทุกสิ่งในตัวคุณ หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ มันจะเริ่มทำให้ทุกสิ่งกลายเป็นจิตวิญญาณ

จนกระทั่งมันกลายเป็นจิตวิญญาณอย่างสมบูรณ์ จนกว่าประกายไฟนั้นจะมาถึง จะไม่มีการกลายเป็นจิตวิญญาณเกิดขึ้น
ไม่ว่าคุณจะทำอย่างไรเป็นจิตวิญญาณมากเพียงใดก็ตาม ดังนั้นตอนนี้มันเป็นเรื่องของ การได้รับประกายไฟ
และคุณต้องมุ่งความพยายามทั้งหมดของคุณไปสู่สิ่งนี้

แต่จงรู้ไว้ว่า: ประกายไฟจะไม่ปรากฏในขณะที่ความหลงใหลยังแรงกล้า แม้ว่าเราไม่ได้ปล่อยให้มันครอบงำก็ตาม
ความหลงใหลก็เหมือนความชื้นในพื้น ไม้ที่ชื้นจะไม่ลุกไหม้ คุณต้องนำไม้แห้งจากภายนอกมาและจุดไฟ เมื่อมันเผาไหม้
มันจะเริ่มทำให้ความชื้นแห้ง และเมื่อมันแห้ง มันจะจุดไฟให้ไม้ที่ชื้นติดไฟ ทีละน้อย ไฟจะไล่ความชื้นออกไปและลุกลาม
ครอบคลุมไม้ทั้งหมดด้วยเปลวไฟ

ไม้ของเราคือพลังทั้งหมดของจิตวิญญาณและหน้าที่ทั้งหมดของร่างกายของเรา
จนกว่าบุคคลจะให้ความสนใจกับตัวเอง ทุกสิ่งเหล่านี้จะอึดด้วยตัวความชื้น — ความปรารถนา —
และจนกว่าความปรารถนาจะถูกขับออกไป พวกมันจะต่อต้านไฟแห่งจิตวิญญาณอย่างดื้อรั้น จงจำไว้ว่า
เมื่ออธิบายสิ่งที่อยู่ภายในตัวเรา ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ว่า มีพื้นที่หนึ่งภายในเราที่ไร้ระเบียบและปั่นป่วน ซึ่งความคิด
ความปรารถนา และความรู้สึกต่าง ๆ ล้วนไร้ระเบียบและปั่นป่วน รวากับฝุ่นละอองที่ถูกปลุกเร้าโดยกิเลสตัณหา
ข้าพเจ้าวางพื้นที่นี้ไว้ระหว่างจิตวิญญาณกับร่างกาย หมายความว่ากิเลสตัณหาเหล่านั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ
แต่เป็นสิ่งแปลกปลอม แต่พวกมันไม่ได้คงอยู่ที่นั่นในช่วงเวลาว่าง แต่จะผ่านเข้าสู่จิตวิญญาณและร่างกาย
นำแม้กระทั่งจิตสำนึกและเสรีภาพเข้าไปอยู่ภายใต้การควบคุมของพวกมัน และด้วยเหตุนี้จึงครอบครองบุคคลทั้งหมด
เนื่องจากพวกมันสมรู้ร่วมคิดกับปีศาจ ปีศาจจึงสามารถครอบงำบุคคลที่ฝันว่าตนเองเป็นนายของตนเองได้

ก่อนอื่น จิตวิญญาณจะหลุดพ้นจากพันธนาการเหล่านี้ พระคุณของพระเจ้านำมันออกไป
เมื่อจิตวิญญาณเต็มไปด้วยความยำเกรงพระเจ้าภายใต้พระคุณ จิตวิญญาณจะตัดขาดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับกิเลสตัณหา
และสำนึกผิดในอดีต

ตั้งปณิธานแน่วแน่ที่จะทำให้พระเจ้าผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวพอพระทัยและดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์เพียงผู้เดียว
โดยปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ ยืนหยัดในความมุ่งมั่นนี้ จิตวิญญาณ ด้วยความช่วยเหลือจากพระคุณของพระเจ้า
จึงขับไล่กิเลสตัณหาออกจากจิตวิญญาณและร่างกาย และทำให้ทุกสิ่งภายในตนเองกลายเป็นสิ่งที่เปี่ยมจิตวิญญาณ ดังนั้น
ในตัวคุณ จิตวิญญาณจึงได้หลุดพ้นจากพันธนาการที่กักขังมันไว้ ด้วยจิตสำนึกและเจตจำนงของคุณ
คุณยืนอยู่เคียงข้างพระเจ้า คุณต้องการเป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้าและทำให้พระองค์พอพระทัยเพียงผู้เดียว
นี่คือรากฐานสำหรับกิจกรรมของคุณในจิตวิญญาณ แต่ในขณะที่จิตวิญญาณของคุณได้รับการฟื้นฟูแล้ว
จิตใจและร่างกายของคุณยังคงอยู่ภายใต้การครอบงำของกิเลสตัณหาและทนทุกข์จากความรุนแรงของมัน
บัดนี้ท่านต้องเตรียมอาวุธให้พร้อมเพื่อต่อสู้กับตัณหาของตนเองและเอาชนะมัน —

ขับไล่พวกมันออกจากจิตวิญญาณและร่างกายของท่าน การต่อสู้กับตัณหาของท่านเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
พวกมันจะไม่ยอมปล่อยการยึดครอง แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายก็ตาม

ก่อนหน้านี้นี้ ข้าพเจ้าได้อธิบายให้ท่านฟังทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับความทรงจำของพระเจ้า
เกี่ยวกับการดำรงอยู่กับพระเจ้าและการดำเนินชีวิตต่อหน้าพระองค์ และท่านก็สงสัยว่า: ทำไมข้าพเจ้าจึงพูดถึงเรื่องเดิมซ้ำอีก?
ความทรงจำของพระเจ้าคือชีวิตแห่งจิตวิญญาณ มันจุดประกายความกระตือรือร้นเพื่อความพอพระทัยของพระเจ้า
และทำให้ความตั้งใจของท่านที่จะเป็นของพระเจ้าอย่างไม่หวั่นไหว ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่า
นี่คือจุดมุ่งหมายสำหรับชีวิตในจิตวิญญาณ และข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมว่า

นี่คือรากฐานสำหรับการปฏิบัติภารกิจของทุกท่านในการต่อต้านกิเลสตัณหา

คุณอาจถามว่า: นี่จะเป็นไปได้อย่างไร? เมื่อฉันหันไปหาพระเจ้าด้วยความสนใจและความปรารถนาของฉัน
จะมีที่ใดสำหรับกิเลสตัณหา? แต่ทำไมต้องถาม? ดูสิ พวกมันยังคงอยู่ในตัวคุณ ไม่ใช่หรือ? เมื่อไม่นานมานี้
คุณเขียนว่าคุณโกรธมาก นั่นไม่ใช่กิเลสตัณหาหรือ? แต่มันไม่ได้มาเพียงลำพัง ยังมีทิว ความต้องการของตนเอง
และความดูหมิ่นอีกด้วย และก่อนหน้านั้น คุณได้กล่าวว่าคุณปฏิเสธใครบางคนที่คุณชอบทำบางอย่าง นั่นคืออะไร?
นั่นไม่ใช่ความตระหนี่หรือ? นอกจากนี้ คุณยังได้กล่าวว่าคุณไม่สามารถทนต่อคนบางคนได้ นั่นไม่ใช่ความหลงใหลหรือ?
และความรักในการนอนของคุณ — นั่นไม่ใช่ความหลงใหลทางกามารมณ์หรือ? และทั้งหมดนี้ถูกเปิดเผยในระหว่างที่พูดถึง
แต่หากคุณค้นหาตัวเองอย่างละเอียดมากขึ้น คุณจะพบอะไรที่นั่น?

ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องถาม คุณคงรู้อยู่แล้วว่าคุณมีความหลงใหลบางอย่าง และสิ่งเหล่านั้นจำเป็นต้องถูกขับออกไป
เพราะการมีอยู่ของมันเป็นสิ่งผิดกฎหมายและเป็นอันตราย เนื่องจากมันขัดขวางความก้าวหน้าในชีวิตจิตวิญญาณ

จงเตรียมตัวให้พร้อมต่อสู้กับสิ่งเหล่านั้น อยากลัว มันง่ายมาก: เพียงสองหรือสามเทคนิค — แค่นั้นเอง แต่จะพูดถึงเรื่องนี้เพิ่มเติมในโอกาสหน้า

| 54 |

ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไป ความปรารถนาต่าง ๆ อยู่ในตัวเรา แต่ไม่ได้มีความเป็นอิสระในตัวเรา ตัวอย่างเช่น จิตใจเป็นส่วนสำคัญของจิตวิญญาณ และไม่สามารถถูกพรากไปได้โดยไม่ทำลายจิตวิญญาณ ความหลงใหลไม่เหมือนเช่นนั้น

พวกมันได้แทรกซึมเข้าไปในธรรมชาติของเราและสามารถถูกขับไล่ออกไปได้โดยไม่ทำให้บุคคลนั้นสูญเสียความเป็นมนุษย์ ตรงกันข้าม เมื่อถูกขับไล่ไปแล้ว พวกมันจะทิ้งให้บุคคลนั้นเป็นคนที่มิมีมนุษยธรรมอย่างแท้จริง ในขณะที่การมีอยู่ของพวกมันจะทำให้บุคคลนั้นเสื่อมทรามลง และในหลายกรณี ทำให้เขาแยกกว่าสัตว์เสียอีก เมื่อพวกเขาครอบครองบุคคลหนึ่ง และบุคคลนั้นรักพวกเขา

พวกเขาก็จะกลายเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติของมนุษย์มากจนเมื่อบุคคลนั้นกระทำตามพวกเขา ก็เหมือนกับว่าเขากำลังกระทำตามธรรมชาติของตัวเอง นั่นเป็นเพราะบุคคลนั้นได้ยอมจำนนต่อพวกเขาแล้ว จึงกระทำตามพวกเขาอย่างเต็มใจและเชื่ออย่างมั่นใจว่ามันไม่สามารถเป็นอย่างอื่นได้ นั่นคือธรรมชาติ

ทั้งหมดนี้ (ความหลงใหล) ล้วนมาจากความตามใจตนเอง ความรักตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง และสิ่งเหล่านี้ก็ค้ำจุนมันไว้

เมื่อใดที่บุคคลปฏิเสธตนเองและได้รับแรงบันดาลใจจากความมุ่งมั่นที่จะทำให้พระเจ้าองค์เดียวพอพระทัย ในขณะที่แห่งการกระทำทางจิตวิญญาณนี้เอง ความหลงใหลทั้งหลายก็จะสูญเสียการค้ำจุน

กลายเป็นสิ่งอยู่นอกเหนือจิตสำนึกและเจตจำนง ซึ่งแต่เดิมมันเคยมีอยู่ เมื่อพวกเขาสูญเสียการสนับสนุน พวกเขาถูกพรากอำนาจในการกำหนดทิศทางที่เคยมี ซึ่งเคยดึงดูดผู้คนให้เดินตามพวกเขาไป

เหมือนกับลาที่ถูกจูงเชือกตามนายของมัน ก่อนหน้านี้ เมื่อใดก็ตามที่แรงกระตุ้นอันเร่าร้อนปรากฏขึ้น คนเราจะทุ่มเทพลังทั้งหมดเพื่อตอบสนองมันทันที แต่ตอนนี้ไม่เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป พวกเขายังคงปรากฏอยู่ แต่แทนที่จะรีบเร่งตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ผู้คนกลับต่อต้านและขับไล่สิ่งเหล่านั้นให้ห่างจากสายตาของตน

นี่คือสิ่งที่คุณได้รับในตอนนี้อย่างไร? หลังจากที่คุณได้ทุ่มเทตัวเองอย่างแรงกล้าในการรับใช้พระเจ้า โดยไม่เสียความพยายาม จริตอยู่ ความหลงใหลของคุณยังไม่มีเวลาเติบโตและแข็งแกร่งขึ้นภายในตัวคุณ แต่ทั้งหมดนั้นก็ยังมีอยู่แล้ว และคุณได้กระทำไปตามมันโดยไม่รู้ตัวว่าคุณกำลังขัดแย้งกับตัวเอง และบางครั้งยังภาคภูมิใจในความไม่พอใจอันสูงส่งหรือความภาคภูมิใจอันสูงส่งของคุณอีกด้วย ในขณะที่แม้แต่ในรูปแบบอันสูงส่งนั้น มันก็ยังต่ำต้อยไม่ต่างจากในรูปแบบอื่นใดเลย พวกเขาเคยอยู่ที่นั่นมาก่อน และบางครั้งก็เข้ามาครอบงำคุณโดยที่คุณไม่รู้ตัว พวกเขาจะยังคงปรากฏตัวต่อไป แต่พวกเขาจะต้องไม่เข้ามาครอบงำคุณอีก ฉะนั้นอยากพูดว่า: พวกเขาจะไม่ทำ เพราะตอนนี้ ด้วยความมุ่งมั่นของคุณ อำนาจของพวกเขาถูกตัดขาดแล้ว — ถูกตัดขาดในขณะที่เดียวกับที่คุณตัดสินใจที่จะไม่ละเว้นตัวเองเพื่อพระเจ้า

แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะสิ่งนี้จะออกมาเป็นอย่างไรสำหรับท่าน เพราะการตัดสินใจเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ท่านต้องลงมือทำด้วย — ทำอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ประนีประนอม ความสงสารตนเองช่างน่าปลื้มใจ และความปรารถนาบางครั้งก็ปรากฏในรูปแบบลักษณะที่น่าพึงพอใจ จนไม่น่าแปลกใจหากท่านจะกลับไปสู่วิถีเดิมที่เคยตามใจตนเอง แม้ท่านจะไม่ตระหนักถึงสิ่งนี้อย่างชัดเจนและไม่สังเกตเห็นก็ตาม

คุณสามารถเห็นได้จากที่นี่ว่า แม้ว่าท่านได้ตัดสินใจแล้วที่จะทำให้พระเจ้าพอใจเพียงผู้เดียว และได้ทำให้ชัดเจนแก่ตัวเองแล้วว่า *'พระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งดีและเป็นที่ยอมรับและสมบูรณ์แบบ'* (โรม 12:2)

ท่านต้องปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้อย่างเคร่งครัด: *"จงระวังให้ดีกว่าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบ ไม่ใช่เหมือนคนโง่ แต่ให้ดำเนินชีวิตอย่างคนมีปัญญา โดยใช้โอกาสให้คุ้มค่า เพราะวันเวลาที่ผ่านไปนั้นชั่วร้าย"* (เอเฟซัส 5:15-16)

วันเวลาที่หลอกลวงเหล่านี้เป็นยุคสมัยแห่งการหลอกลวง

เป็นสภาพและสถานการณ์ที่หลอกลวงซึ่งเราพบตัวเองอยู่เพราะความหลงใหลที่หลอกลวงภายในตัวเรา *"จงมีสติสัมปชัญญะ จงระวังตัว"* (1 เปโตร 5:8) *"จงเฝ้าระวัง จงตื่นตัว และจงอธิษฐาน"* (มาระโก 13:33)

เราควรเฝ้าระวังและปกป้องสิ่งใด? จงเฝ้าดูอย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้กิเลสตัณหาเข้ามาครอบงำ และระวังอย่าให้มันหลอกหลวงคุณจนทำให้คุณทำสิ่งใดเพื่อสนองความต้องการของมัน ไม่ว่าจะเล็กน้อยหรือใหญ่หลวงเพียงใดก็ตาม

แม้ว่าคุณจะยอมแพ้ต่อความหลงใหลอย่างไม่รู้ตัวและทำบางสิ่งบางอย่างโดยไม่ได้ตั้งใจเพื่อสนองมัน มันก็ยังเป็นความผิดที่ทำให้เอาใจศัตรู ไม่ใช่พระเจ้า คุณต้องจัดการสิ่งต่างๆ ให้ศัตรูไม่สามารถทำอะไรจากคุณ แม้แต่สิ่งเล็กน้อยที่สุด และเพื่อสิ่งนี้ คุณต้องเฝ้าระวัง ระวังศัตรู ระวังมีสติ และระวังตัว

การกระทำทั้งหมดนี้หมายถึงสิ่งเดียว: ระวังศัตรูที่กำลังย่องเข้ามาหาคุณ การเฝ้าระวังและตื่นตัวหมายถึงการไม่หลับ ไม่ยอมให้ความประมาทครอบงำ แต่ให้ทั้งจิตวิญญาณและร่างกายอยู่ในความตื่นเครียด การมีสติหมายถึงการไม่ผูกใจไว้กับสิ่งใดนอกจากพระเจ้า การผูกพันนี้ทำให้จิตวิญญาณมีนเมา และมันเริ่มทำในสิ่งที่ไม่มีการรู้ การเฝ้าระวังหมายถึงการเฝ้าดูอย่างเข้มงวดเพื่อไม่ให้สิ่งชั่วร้ายปรากฏในใจ เมื่อคุณรักษาความเข้มแข็งของคุณให้ตั้งเครียดและไม่ผูกใจไว้กับสิ่งใด เฝ้าดูอย่างใกล้ชิดทุกสิ่งที่เกิดขึ้นภายใน คุณก็จะปฏิบัติตามคำแนะนำข้างต้นของพระเจ้าและอัครสาวกอย่างแท้จริง — คุณจะยืนเฝ้าระวัง

นี่คือก้าวแรกในการต่อสู้กับความปรารถนา เมื่อใดที่ศัตรูถูกมองข้ามและพลาดไป คุณสามารถคาดหวังได้ว่าจะได้รับบาดเจ็บหรือพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง แต่ศัตรูที่สังเกตเห็นแล้วไม่ควรกลัว เพียงแค่ขูเขา เขาก็จะหนีไป นี่คือการกลอุบายของศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณของเราที่เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเห็นว่าตนเองถูกเปิดโปง พวกเขาจะหนีไปทันที แม้ว่านี่จะไม่ใช่วิธีที่สมเหตุสมผลก็ตาม แนนอน ยังมีพวกที่ซุกซ่อนอยู่ที่นั่นซึ่งไม่สนใจอะไรเลยและยังคงผลัดกันและผลัดกันต่อไป

เราจะหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งหมดในภายหลัง แต่ตอนนี้ — ช่วยเหลือตัวเองเถอะ!

| 55 |

สมมติว่าคุณปกป้องหัวใจของคุณ คุณจะปกป้องมันหรือไม่?

ก่อนอื่น ผมขอพูดว่าคุณมีโอกาสที่จะปกป้องมันได้ เมื่อมีดี คุณจะมองไม่เห็นสิ่งใหญ่ แต่เมื่อสว่าง แม้แต่สิ่งเล็ก ๆ ก็สะดุดตาคุณ จิตวิญญาณนั้นมืดมิดจนกว่าจะหันไปสูพระเจ้า ใช้ชีวิตอยู่กับการปล่อยตัวตามใจตนเอง แต่เมื่อจิตวิญญาณหันไปสูพระเจ้า แสงสว่างก็เข้ามาในจิตวิญญาณนั้น และความคิดถึงพระเจ้า ก็เหมือนดวงอาทิตย์ ที่ส่องสว่างทุกสิ่งทุกอย่างในจิตวิญญาณนั้น ผู้ที่ใช้ชีวิตตามใจตนเองไม่จำเป็นต้องพูดอะไร: จงระวังความหลงใหลใดๆ ที่อาจค่อยๆ แทรกซึมเข้ามา เพราะการตามใจตนเองคือแหล่งรวมของความหลงใหลทั้งปวง มันยอมรับ ปกปิด ให้เหตุผล และทำทุกสิ่งที่พอใจโดยไม่สนใจอะไรทั้งสิ้น แต่ผู้ที่หันกลับมาหาพระเจ้า และละทิ้งตนเอง ตั้งใจที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยแล้ว พวกเขาก็ได้เห็นแล้วว่าอะไรที่ไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า และสังเกตเห็นได้ทันที ทุกสิ่งที่เต็มไปด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า นั้นไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

เพราะความปรารถนาเหล่านี้ขัดแย้งกับพระบัญชาของพระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่พอพระทัยของพระเจ้า และแสดงถึงพระประสงค์ของพระองค์ ดังนั้นคุณได้ตัดสินใจแล้ว โดยไม่สงสัยตัวเอง เพื่อที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย และด้วยเหตุนี้คุณจึงได้จัดความมืดในจิตวิญญาณของคุณและได้รับความสว่างในจิตวิญญาณของคุณ หากคุณทำตามที่เราเขียนไว้เกี่ยวกับการระลึกถึงพระเจ้า ดวงอาทิตย์แห่งจิตวิญญาณก็จะส่องแสงในตัวคุณ มันกลายเป็นไปได้มากสำหรับคุณที่จะเห็นว่ามิสิ่งใดที่เราซ่อนเข้ามาหาคุณหรือไม่

ประการที่สอง ข้าพเจ้าขอพูดว่าคุณได้เตรียมตัวสำหรับเรื่องนี้แล้ว

เมื่อคุณได้ตรวจสอบตนเองก่อนการสารภาพบาปและชี้แจงแนวทางที่เหมาะสมสำหรับคุณในอนาคต คุณก็ได้กำหนดสิ่งที่คุณควรหลีกเลี่ยงไว้แล้ว สิ่งที่คุณควรหลีกเลี่ยงคือขอบเขตแห่งกิเลสตัณหา ซึ่งมักจะขัดแย้งกับสิ่งที่ควรกระทำเสมอ คนเราต้องถ่อมตน แต่ความหลงใหลสอนให้มีความภาคภูมิใจและความหยิ่งโส คนเราต้องอ่อนโยน แต่ความหลงใหลก่อให้เกิดความโกรธและความเกรี้ยวกราด คนเราต้องยินดีในความทุกข์ของผู้อื่น แต่ความหลงใหลก่อให้เกิดความอิจฉา คนเราต้องให้อภัยความผิด แต่ความหลงใหลจุดไฟแห่งการแก้แค้น ดังนั้น ทุกสิ่งที่ถูกต้องล้วนถูกต่อต้านโดยความรู้สึกและการเคลื่อนไหวอันหลงใหลของตนเอง ทั้งหมดนี้ได้ถูกชี้แจงให้คุณทราบแล้ว และได้รับการยืนยันโดยความตั้งใจและคำสาบานของคุณที่จะทำสิ่งที่ถูกต้องและปฏิเสธสิ่งที่ผิด นั่นคือ สิ่งที่มีความปรารถนา ฉันกล่าวเช่นนั้นเพราะเหตุนี้ คุณจึงพร้อมไม่เพียงแต่จะปกป้องตนเอง แต่ยังปกป้องผู้อื่นด้วย: เพื่อสังเกตเห็นความปรารถนาที่ค่อยๆ คืบคลานเข้ามา

เหตุผลเดียวที่การปกป้องตัวเองของคุณอาจไม่ประสบความสำเร็จก็คือ ความหลงใหลไม่ได้ปรากฏในรูปแบบที่หยาบกระด้างเสมอไป แต่มักจะแสดงออกมาในลักษณะที่น่าพิงพอใจจนคุณไม่รู้ว่านั้นคือความหลงใหล แต่กลับคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ดี ความโกรธ ตัวอย่างเช่น เมื่อมันปะทุขึ้น จะเห็นได้ชัดเจนสำหรับทุกคนว่าเป็นอารมณ์ แต่ไม่ได้ปรากฏในรูปแบบหยาบคายเสมอไป และมักจะมาในรูปแบบของความโกรธเคืองอันสูงส่ง ดังนั้น ทุกอารมณ์จึงมีนิสัยชอบแต่งตัวให้ดูดีและสร้างทำตัวให้ดูสูงส่ง ท่านเป็นผู้สูงศักดิ์และสามารถถูกหลอกได้ง่ายมาก ระวังให้ดี! หนึ่งในต้องปฏิเสธทุกสิ่งทีเติมไปด้วยความหลงใหล ไม่ว่าจะแสดงออกเพียงเล็กน้อยหรืออยู่ในลักษณะที่ละเอียดอ่อนที่สุดก็ตาม ปฏิเสธ?! ดังนั้น จงสังเกตมันและอย่าให้มันเข้ามา

แต่เราควรทำอย่างไร? ทำยที่สุดแล้ว มันจะค่อยๆ แทรกซึมเข้ามาภายใต้ความน่าเชื่อถือเช่นนี้! ก่อนอื่น หากคุณสามารถหันหน้าไปหาพระเจ้าอย่างเต็มใจและมอบตัวคุณให้พระองค์อย่างสมบูรณ์ พระองค์จะไม่ทิ้งคุณไว้โดยปราศจากคำแนะนำอย่างแน่นอน ทูตสวรรค์ของพระองค์ ผู้พิทักษ์ของคุณ จะมอบความคิดเตือนใจให้คุณเสมอ ให้ความสนใจกับตัวเองและฟังเสียงที่ตำหนิสิ่งทีผิด. สอง, เมื่อคุณเริ่มต่อสู้กับความปรารถนาของคุณ — และคุณได้เริ่มแล้ว — คุณจะเริ่มพัฒนาประสบการณ์ทางจิตวิญญาณ: ความสามารถในการแยกแยะสิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งทีผิดได้ทันที.

เพียงแค่ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณไม่มองข้ามสิ่งใดทีมีความหลงใหลอย่างตั้งใจ ไม่ว่าจะเล็กน้อยและให้อภัยได้เพียงใด หากคุณทำเช่นนี้โดยไม่มีคามสงสัย ประสบการณ์ของคุณจะเติบโตขึ้นในไม่ช้า นักบุญเปาโลกล่าวไว้ในที่หนึ่งว่า ความรู้สึกได้รับการฝึกฝน "เพื่อแยกแยะสิ่งทีดีและสิ่งทีไม่ดี" (ฮีบรู 5:14) นี่คือนี่ทีจะพัฒนาขึ้นในตัวคุณ

เช่นเดียวกับทีลื่นสามารถแยกแยะรสชาติของอาหารได้ หัวใจทีได้รับการฝึกฝนด้วยความรู้สึกก็คือนี่ทีบอกคุณได้ว่าอะไรดีและอะไรไม่ดี

คุณอาจพูดว่า: จงกว่าว่าคุณจะเรียนรู้ ทุกสิ่งทีเติมไปด้วยความหลงใหลจะผ่านไปและผ่านไป เป็นความจริงทีสิ่งนี้เกิดขึ้น — และมันจะเกิดขึ้นกับคุณ แต่คุณ แน่แน่นอน จะไม่ยอมให้ความหลงใหลใดๆ เข้ามาในรูปแบบทีหยาบกระด้าง ยืนหยัดในจุดนี้ และหากมีบางสิ่งทีมีความหลงใหลแอบเข้ามาเหมือนขโมย พระเจ้าจะไม่ลงโทษคุณสำหรับสิ่งนั้น พระองค์ลงโทษเฉพาะสิ่งทีมองข้ามไปโดยรู้ตัวด้วยความหลงใหลเท่านั้น แต่พระองค์ไม่ลงโทษสำหรับสิ่งทีหลุดรอดไปโดยไม่ทันสังเกต หากสิ่งทีมีความหลงใหลถูกมองข้ามไป และแล้วคุณตระหนักว่ามันไม่ควรเป็นเช่นนั้น จงชำระล้างมันด้วยการสำนึกผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และร่วมกันพิจารณาว่ามันเข้ามาได้อย่างไร และดำเนินมาตรการสำหรับอนาคต ผ่านสิ่งนี้ คุณจะเรียนรู้วิธีจัดการกับความหลงใหลและทุกสิ่งทีมีความหลงใหล

แต่มีเทคนิคหนึ่งซึ่งหากคุณยึดมั่นกับมันด้วยความใส่ใจทั้งหมดของคุณ แทบจะไม่มีสิ่งใดทีเติมไปด้วยอารมณ์หลุดรอดไปโดยไม่ถูกสังเกต นั่นคือ การพูดคุยเกี่ยวกับความคิดและความรู้สึกของคุณ ว่ามันโน้มเอียงไปทางใด ว่ามันเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าหรือเป็นที่พอใจของตนเอง การตัดสินใจในเรื่องนี้ไม่ได้ยากเลย เพียงแค่ใส่ใจกับตัวเอง จงรู้ว่่าท่านทีที่คุณทำสิ่งใดทีขัดต่อความตามใจตนเอง ย่อมไม่มีข้อผิดพลาด ผู้เฒ่ากล่าวกับศิษย์ว่า "ดูสิ อย่าเก็บคนทรยศไว้กับตัว" "ใครคือคนทรยศ?" ศิษย์ถาม "ความตามใจตนเอง" ผู้เฒ่าตอบ และแท้จริงแล้ว มันคือต้นเหตุของปัญหาทั้งปวง หากคุณวิเคราะห์มัน คุณจะเห็นว่าความชั่วร้ายทั้งหมดทีเกิดขึ้นมาจากมัน ดังนั้น หากคุณต่อต้านมันด้วยความมุ่งมั่นทีไม่ย่อท้อ คุณอาจจะไม่ยอมให้สิ่งใดทีผิดเกิดขึ้น และฉันขออวยพรจากใจจริงว่า: อย่าเก็บคนทรยศชั่วร้ายนี้ไว้ภายในตัวคุณ

จากทั้งหมดทีได้กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าสรุปได้ว่าท่านจะสามารถปกป้องตนเองได้อย่างง่ายดาย หากท่านไม่เกียจคร้าน ไม่ปล่อยให้คามสนใจของท่านหลุดลอยไป และไม่ลดทอนความมุ่งมั่นของท่าน (จำวลีของท่านได้ไหม?) ในการรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของท่าน ขอพระเจ้าอวยพรท่าน!

ฉันต้องการทีจะชมคุณ — หรือพูดให้ถูกคือ

ฉันต้องการทีจะนำเสนอข้อดีของตำแหน่งของคุณในความสัมพันธ์กับความปรารถนา

คุณมีชีวิตอยู่น้อยและยังไม่มีเวลาทีจะมีความหลงใหลอย่างลึกซึ้ง แม้ว่าคุณจะมีทุกความหลงใหลอยู่ในตัวคุณ แต่มันยังคงอ่อนแอ เหมือนเด็กเล็ก และเพียงแค่สร้างความรำคาญ นี่เป็นข้อได้เปรียบทียิ่งใหญ่สำหรับคุณ เพราะในหลายๆ กรณี มันเพียงพอแล้วสำหรับคุณทีจะสังเกตเห็นบางสิ่งทีมีความหลงใหล เพื่อทีจะหันหลังให้หรือขับไล่มันออกไป

นี่ไม่ใช่กรณีของผู้ที่ได้ใช้ชีวิตยาวนานและได้เติมเต็มความปรารถนาของตนมานับครั้งไม่ถ้วน

ที่นั่นพวกเขาตำราดั่งสิงโตและพุ่งเข้าใส่ผู้ที่ลุกขึ้นต่อต้านด้วยความอดทน แต่ก็มีข้อเสียอย่างมากในสิ่งนี้เช่นกัน นั่นคือด้วยความเบาของความคิด ความรู้สึก และการเคลื่อนไหวที่เต็มไปด้วยอารมณ์ คุณอาจไม่สนใจพวกมัน โดยคิดว่า: มันไม่ใช่เรื่องใหญ่ มันจะผ่านไปเอง คุณไม่สามารถไล่ตามทุกสิ่งเล็ก ๆ ได้! ความคิดนี้ซึ่งดูธรรมดาสามัญสำหรับคุณนั้นอันตราย

การกระทำเช่นนี้หมายถึงการปล่อยให้ความรู้สึกและความเคลื่อนไหวที่เต็มไปด้วยอารมณ์เติบโตและแข็งแกร่งตามใจชอบ พวกมันจะเติบโตขึ้นและเปลี่ยนจากสิ่งเล็กน้อยกลายเป็นสิ่งใหญ่โต จากนั้นพวกมันจะไม่อาจหันหลังกลับได้ แม้เพียงสายตาที่ไม่เห็นด้วยจากคุณเพียงครั้งเดียว

จากนี้ คุณสามารถสรุปได้ว่า ไม่ว่าความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหลงใหลจะดูเล็กและอ่อนแอเพียงใด ก็ต้องได้รับการปฏิบัติเสมือนเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแข็งแกร่งที่สุด เมื่อคุณตื่นมา คุณก็กำจัดแมลงวันตัวเล็กที่สุดที่ตกลงไปในน้ำนั้น เมื่อคุณมีเศษไม้ที่มึนนี้ แม้จะมองเห็นได้ยากเพราะมันเล็กมาก คุณก็รีบกำจัดมันเพื่อให้ความรู้สึกไม่สบายหายไป; เมื่อมีฝุ่นละอองเล็กที่สุดเข้าตาและทำให้การมองเห็นพร่ามัว คุณก็จะพยายามอย่างเต็มที่เพื่อขจัดมันออกให้เร็วที่สุด ดังนั้นจงตั้งกฎให้ตนเองปฏิบัติต่อความหลงใหลทั้งหลายในลักษณะเดียวกัน: ไม่ว่ามันจะดูเล็กน้อยเพียงใด จงรีบทิ้งมันออกไปโดยปราศจากความปรานี จนไม่เหลือร่องรอยใด ๆ ไว้เลย

จะขับไล่พวกมันออกไปได้อย่างไร? ด้วยการเคลื่อนไหวอย่างรุนแรงด้วยความโกรธ หรือด้วยการโกรธพวกมัน เมื่อใดก็ตามที่คุณสังเกตเห็นความหลงใหล ให้พยายามกระตุ้นความโกรธต่อมันอย่างรวดเร็ว ความโกรธนี้คือการปฏิเสธอย่างเด็ดขาดต่อความหลงใหลนั้น ความหลงใหลไม่สามารถดำรงอยู่ได้นอกจากด้วยความเห็นอกเห็นใจต่อมัน แต่ความโกรธทำลายความเห็นอกเห็นใจทั้งหมด — ความหลงใหลจะหายไปหรือลดลงเมื่อมันปรากฏขึ้นครั้งแรก และนี่คือสถานที่เดียวที่ความโกรธสามารถยอมรับได้และเป็นประโยชน์ ข้าพเจ้าพบในบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายว่าความโกรธนั้นถูกมอบให้แก่พวกเขาเพื่อใช้เป็นอาวุธต่อต้านความเคลื่อนไหวอันเร่าร้อนและบาปในใจ และเพื่อขับไล่สิ่งเหล่านั้นออกไป ที่นี้พวกเขาอ้างถึงพระวจนะของศาสดาดาวิดว่า "จงโกรธแต่อย่าทำบาป" (สดุดี 4:5) ซึ่งต่อมาได้ถูกกล่าวซ้ำโดยอัครสาวกเปาโล (เอเฟซัส 4:26) จงโกรธด้วยความปรารถนาชั่ว และท่านจะไม่ทำบาป เพราะเมื่อความปรารถนาชั่วถูกขับไล่ด้วยความโกรธ ทุกโอกาสที่จะทำบาปก็จะถูกตัดขาดไป

จงเตรียมตัวให้พร้อมเช่นนี้เพื่อต่อต้านกิเลสตัณหา ความโกรธต่อกิเลสตัณหาต้องหยั่งรากลึกในตัวท่านตั้งแต่ขณะที่ท่านตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ทำสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระองค์ ที่นี้ท่านได้เข้าสู่พันธสัญญากับพระเจ้าตลอดไปนิรันดร์ แกนแท้ของพันธสัญญานี้คือ: เพื่อนของคุณคือเพื่อนของฉัน ศัตรูของคุณคือศัตรูของฉัน แล้วความหลงใหลคืออะไรในสายพระเนตรของพระเจ้า? ศัตรูตลอดพระวจนะของพระเจ้า ความไม่พอพระทัยอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ต่อสิ่งเหล่านั้นได้ถูกประกาศไว้ พระเจ้าทรงต่อต้านผู้หยิ่งยโส; ความรักในเงินทองเป็นการบรูชารูปเคารพ; พระเจ้าจะกระจัดกระจายกระดูกของผู้ที่ทำตามใจมนุษย์ และอื่นๆ อีกมากมาย นั่นคือเหตุผลที่อัครสาวกได้สั่งสอนคริสเตียนเกี่ยวกับกิเลสตัณหา: อย่าให้แม้แต่ชื่อของสิ่งเหล่านี้ถูกเอ่ยขึ้นในหมู่พวกท่าน (เอเฟซัส 5:3) ดังนั้น เพื่อที่จะโกรธต่อกิเลสตัณหา คุณควรที่จะรู้สึกโกรธทันทีที่มันปรากฏขึ้น แต่เนื่องจากความเสื่อมทรามของเรา สิ่งนี้จึงไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป

ทำไมความโกรธต่อกิเลสตัณหาจึงต้องการการกระทำพิเศษ เจตนาเป็นศัตรู ความพยายาม และความตั้งใจ?

เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ เมื่อใดก็ตามที่คุณสังเกตเห็นความหลงใหลภายในตัวคุณ คุณต้องรีบเร่งที่จะรับรู้และยอมรับมันว่าเป็นศัตรูกับตัวคุณเองและกับพระเจ้า ทำไมเราต้องรีบ? เพราะการปรากฏตัวครั้งแรกของความปรารถนาจะกระตุ้นให้เกิดความเห็นอกเห็นใจเสมอ เพราะการตามใจตัวเองนั้นซ่อนตัวอยู่ภายในเราอย่างลับๆ เป็นเวลานานหลังจากที่เราได้ปฏิเสธตัวเองอย่างชัดเจนและยอมจำนนต่อพระเจ้าแล้ว และเราไม่ต้องการที่จะละเมิดการตัดสินใจนี้แม้แต่น้อย ความหลงใหลในตนเองที่ซ่อนเร้นนี้ หรือความตั้งใจของตนเอง ย่อมต้อนรับความปรารถนาอยู่เสมอ และการต้อนรับนี้ถูกแสดงออกผ่านความเห็นอกเห็นใจที่มีต่อมันมากหรือน้อย ดังนั้น เราต้องขับไล่ความเห็นอกเห็นใจนี้และปลุกเร้าความโกรธ ทั้งสองสิ่งนี้ถูกสื่อกลางและเื้ออำนวยการโดยความตระหนักและการรับรู้ถึงศัตรูในความคิดหรือการเคลื่อนไหวที่เต็มไปด้วยอารมณ์

ณ์ซึ่งได้ปรากฏขึ้น ไม่ว่าจะดูน่าชื่นชมเพียงใดก็ตาม เมื่อความเป็นศัตรูของอารมณ์ได้รับการยอมรับแล้ว การโกรธมันก็ไม่ยากเลย ความโกรธนี้เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ

ไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามทางจิตใจมากนักในการรู้จักศัตรูในความหลงใหล เพียงแค่ฟื้นฟูความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานสิ่งใดที่มีความหลงใหล และดังนั้นจึงไม่ทรงโปรดปรานผู้ที่ยอมรับและทะนุถนอมความหลงใหลภายในตนเอง ดังนั้น ความหลงใหลจึงทำให้พระเจ้าทรงต่อต้านเราและขับไล่เราให้ห่างไกลจากพระองค์ และนี่คือความพินาศสูงสุดของเรา ความคิดและความเชื่อมั่นเหล่านี้จะสองประกายในจิตใจของผู้ที่ใส่ใจในทันที และสะท้อนในหัวใจด้วยความเกลียดชังต่อความหลงใหล ความขุ่นเคืองและความโกรธแค้นต่อมัน แต่จงอย่าต่อสู้กับความหลงใหล ด้วยการคิดหาข้อหาต่างๆ มาต่อต้านมัน ความสำเร็จของเรื่องนี้ยังน่าสงสัยมาก ในขณะที่คุณกำลังพิจารณาข้อกล่าวหาทั้งหมด จำเลย—ความหลงใหล—ก็นั่งอยู่ตรงนั้น แม้จะอยู่บนม้านั่งจำเลยก็ตาม และยังคงเกาะติดกับทนายของตน—ความเห็นใจ—ไว้แน่น ซึ่งหมายความว่า คุณกำลังเก็บความไม่บริสุทธิ์ไว้ในตัวคุณเองโดยพลการ ซึ่งเป็นเรื่องอันตราย ไม่, โดยไม่ต้องไตร่ตรองใด ๆ เมื่อคุณสังเกตเห็นความหลงใหลในตัวเอง ให้รับรู้ทันทีว่าเป็นศัตรูและโกรธมัน

| 57 |

ความหลงใหลที่แสดงออกมาในตัวเรานั้น ยังไม่ถือเป็นเคราะห์ร้ายที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ มันหมายความว่าเรายังไม่บริสุทธิ์ แต่ไม่ได้ทำให้เราเป็นผู้มีความผิด

ความรู้สึกผิดของเราเริ่มต้นขึ้นเมื่อเราปฏิบัติต่อความหลงใหลที่เราสังเกตเห็นด้วยความเอื้อเฟื้อ นั่นคือ เมื่อเราไม่รีบเร่งที่จะยอมรับมันว่าเป็นศัตรูและเตรียมตัวต่อสู้กับมันด้วยความโกรธ แต่ตรงกันข้าม เรากลับยอมรับและชื่นชมมัน เพลิดเพลินไปกับการเคลื่อนไหวที่มันปรากฏขึ้น นี่จะแสดงให้เห็นแล้วว่าเราไม่ได้รังเกียจที่จะเป็นเพื่อนกับความหลงใหล และเป็นศัตรูกับพระเจ้าในที่สุด "เพราะจิตใจฝ่ายเนื้อหนังเป็นศัตรูกับพระเจ้า" (โรม 8:7)

เมื่อความไม่แน่นอนเริ่มขึ้น ความผิดก็เริ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งเติบโตขึ้นเมื่อเราดำดิ่งลึกลงไปในความปรารถนา มันจะอธิบายให้คุณฟังว่าทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร สภาพปกติของเราคือ: ความคิดของเราล่องลอยไปมา ความรู้สึกและความปรารถนาของเราเปลี่ยนแปลงไปมา แต่ไม่มีทิศทางที่ชัดเจน สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา บางครั้งทั้งวันก็ผ่านไปเช่นนี้ ความคิดเหล่านี้ส่วนใหญ่ไร้สาระ ติดอยู่กับเรื่องประจำวันและกิจกรรมที่สะดวก ระหว่างนั้น มักจะมีความเกียจคร้านหรือการเพ้อฝันถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่มีจุดหมาย ทั้งความคิดที่ว่างเปล่าและไร้สาระมักจะเข้ามาเบียดเบียนอยู่ส่วนใหญ่นบนผิวหน้าของจิตวิญญาณ วิธีที่จะทำให้ความคิดที่สับสนนี้สงบลงและจัดระเบียบได้ ซึ่งขัดขวางไม่ให้คุณระลึกถึงพระเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ได้ถูกอธิบายให้คุณฟังมากกว่าหนึ่งครั้งแล้ว

แต่ดูสิ วัตถุหนึ่งได้กลายเป็นสิ่งพิเศษขึ้นมาท่ามกลางสิ่งอื่น ๆ และเรียกร้องความสนใจ สังเกตช่วงเวลาตอนนี้: มันได้กลายเป็นสิ่งพิเศษและต้องการความสนใจ และอย่ามองข้ามมันเด็ดขาด ตอนนี้จงถามตัวเองว่า: มันคืออะไร มาจากไหน และมันต้องการอะไร? คุณจะพบคำตอบของคำถามเหล่านี้ได้ทันทีโดยการมองไปที่สิ่งที่ปรากฏขึ้น สมมติว่าเป็นใบหน้าของคนที่เคยทำให้คุณขุ่นเคืองใจ เป็นที่ชัดเจนว่ามีใครบางคนต้องการดึงความสนใจของคุณไปที่บุคคลนี้และการกระทำของเขา เพื่อทำให้คุณรู้สึกไม่พอใจ โกรธ หรือแม้กระทั่งอยากแก้แค้น นี่คือนั่นที่จะเกิดขึ้นหาก你不ดำเนินการที่จำเป็น คุณควรใช้มาตรการใดเพื่อขจัดภาพลักษณ์นี้ออกไป? สิ่งที่คุณต้องการนำคุณไปสู่คือสถานะที่ไม่ดี ดังนั้น เขาคือศัตรูของคุณ จงปฏิบัติต่อเขาเช่นนั้น นั่นคือ อย่าปฏิบัติต่อเขาด้วยเกียรติยศ แต่ให้ใช้เทคนิคที่ได้กล่าวไว้เมื่อครั้งก่อน — นั่นคือ การปฏิเสธอย่างโกรธเคือง

หากคุณทำเช่นนี้ คุณจะขัดขวางแผนการหรือกับดักของศัตรูได้อย่างสิ้นเชิง แต่หากคุณจดจ่อความสนใจไปที่บุคคลที่ปรากฏตัวขึ้นมา บุคคลนั้นซึ่งในตอนแรกเปลือยเปล่าและอยู่เพียงลำพัง จะถูกล้อมรอบด้วยความคิดและภาพอื่นๆ

มากมายที่จะวาดภาพในจินตนาการของคุณอย่างชัดเจนว่าบุคคลนั้นทำให้คุณขุ่นเคืองใจอย่างไร พร้อมรายละเอียดทั้งหมดของเหตุการณ์นั้น พร้อมกับนี้ ความรู้สึกเก่า ๆ ของการถูกดูหมิ่น, ความไม่พอใจ, และความโกรธจะเกิดขึ้นในใจของคุณ.

สิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกอย่างแรงกล้าหรือความคิดเกี่ยวกับมันได้ทำให้เกิดความรู้สึกอย่างแรงกล้าขึ้น
ความหลงใหลได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

หากคุณสามารถสติและตระหนักว่าคุณกำลังทำผิดโดยการปล่อยให้ตัวเองถูกรอบงำด้วยความหลงใหล
แน่นอนว่าคุณจะเห็นศัตรูในสิ่งนี้เช่นกันและปฏิบัติต่อมันด้วยความเกลียดชัง

ขับไล่ความรู้สึกไม่ได้ออกจากใจของคุณและขับไล่สิ่งที่ก่อให้เกิดมันออกจากความคิดของคุณ ความวุ่นวายจะผ่านไป
และความสงบของจิตใจจะกลับคืนมา

แต่ถ้าคุณไม่ทำเช่นนั้น ความรู้สึกอื่น ๆ จะเข้าร่วมกับความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความปรารถนาซึ่งกำลังต่อต้านอยู่แล้ว
และทำให้มันรุนแรงขึ้น คุณจะเริ่มคิดเหตุผล: เขาจะกล้าได้อย่างไร? เขาคิดว่าตัวเองเป็นใคร? ฉันไม่แยไปกว่าเขาเลย ไม่
นี่ไม่สามารถปล่อยไว้แบบนี้ได้ ฉันไม่รู้ได้อย่างไรที่ฉันพลาดมันในตอนนั้น หากเราปล่อยให้ทุกคนทำเช่นนี้ได้
ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะมีชีวิตอยู่ คุณต้องพิสูจน์ให้เขาเห็นว่าเขาไม่สามารถกระทำเช่นนี้ได้โดยปราศจากการลงโทษ
และความปรารถนาที่จะแก้แค้นนี้ — ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็กก็ตาม — มันอยู่ในตัวคุณแล้ว ความหลงใหลได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก
นี่คือขั้นตอนที่สามแล้ว หากคุณสามารถสติในจุดนี้ คุณจะสามารถขับไล่ความปรารถนาออกไปได้
เพราะความปรารถนายังไม่เท่ากับความมุ่งมั่น มันมาเพียงชั่วขณะที่ และในอีกนาทีหนึ่งก็อาจหายไป ทำเช่นนั้นแล้ว
คุณจะทำได้ดี หากคุณไม่ทำ ความกลัวของคุณจะยังคงอยู่ต่อไป

หมายเหตุ: ความคิดก่อให้เกิดความรู้สึก และความคิดกับความรู้สึกก่อให้เกิดความปรารถนา
จิตวิญญาณเต็มไปด้วยความหลงใหล แต่ทั้งหมดนี้ยังคงเป็นความไม่บริสุทธิ์ทางจิตใจและความบาป
ยังมีหนทางอีกยาวไกลก่อนการกระทำ ระหว่างความปรารถนาและการกระทำนั้น ย่อมมีความตั้งใจที่จะกระทำเสมอ
พร้อมกับการพิจารณาว่าจะทำอย่างไร การก่อตัวของเจตจำนงนั้นไม่ชัดเจนเสมอไป
มันมีอยู่แล้ว ในรูปแบบที่อ่อนแอในความปรารถนา จากนั้นมันเติบโตขึ้นพร้อมกับการพิจารณาการกระทำ นั่นคือ
การเลือกวิธีการและการจัดตั้งวิธีการและสถานการณ์ เมื่อทุกอย่างได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว เจตจำนงก็สมบูรณ์
จากนั้นการกระทำก็เกิดขึ้นภายในแล้ว ต่อหน้าพระเจ้าและมโนธรรม บาปได้ถูกกระทำไปแล้ว: พระบัญญัติได้ถูกละเลย
มโนธรรมได้ถูกเหยียบย่ำ บางครั้งเวลาผ่านไปนานพอสมควรระหว่างความปรารถนาและความมุ่งมั่น
เนื่องจากเรื่องนี้ถูกไตร่ตรอง ความกลัวพระเจ้าถูกค้นพบ พระบัญญัติถูกจดจำ และมโนธรรมไม่ได้เงียบ
แต่ข้อเสนอแนะที่ช่วยชีวิตทั้งหมดถูกปฏิเสธด้วยความตูด ดังนั้น จึงมีอาชญากรรมและบาปอยู่แล้วในความมุ่งมั่น ความคิด
ความรู้สึก และความปรารถนา แม้ว่าจะได้ครอบงำจิตวิญญาณทั้งหมดแล้วก็ตาม
ยังคงดูเหมือนเกิดขึ้นบนเนินผิวน้ำของจิตวิญญาณ ยังไม่มีความโน้มเอียงที่จะทำบาป มีเพียงความปรารถนาเท่านั้น
ความโน้มเอียงเริ่มต้นเมื่อจิตวิญญาณเริ่มพิจารณาว่าจะตอบสนองความปรารถนาของตนหรือไม่และอย่างไร ณ จุดนี้
จิตวิญญาณได้เข้าสู่เส้นทางแห่งบาปแล้ว

เมื่อมีการตัดสินใจแล้ว เสรีภาพก็ถูกผูกมัด และจิตวิญญาณรู้สึกราวกับว่าจำเป็นต้องทำตามสิ่งที่ได้วางแผนไว้
แต่ความจริงแล้วสิ่งนี้ไม่มีความจำเป็น มันเป็นเพียงการหลอกตัวเองภายใน
การตัดสินใจนั้นอาจไม่ถูกนำไปปฏิบัติเนื่องจากอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน
มันอาจถูกทิ้งไว้เพราะบุคคลนั้นเปลี่ยนใจด้วยเหตุผลบางอย่าง หรือเพราะความรู้สึกผิดและความกลัวต่อพระเจ้า
หากพวกเขาต้องลุกขึ้นด้วยพลังทั้งหมดของตน

ในที่สุด ทุกอย่างก็เรียบร้อย — และสิ่งที่ต้องทำก็เสร็จสิ้น คุณได้แก้แค้นตามที่คุณตั้งใจ
ความปรารถนาของคุณได้รับการตอบสนอง บาปได้ถูกกระทำในที่สุด อะไรที่ถูกเพิ่มเข้าไปในคำตัดสินใจที่ได้ตัดสินใจไว้แล้ว?
ดูเหมือนไม่มีอะไรเลย เพราะที่นั่นมีเพียงแผนที่ได้คิดไว้แล้วถูกนำไปปฏิบัติเท่านั้น ดูเหมือนจะเป็นเช่นนั้น แต่ในความเป็นจริง
ความผิดทางอาญาที่เพิ่มขึ้นถึงระดับสูงสุด ประการแรก
ความกลัวพระเจ้าและมโนธรรมเคยถูกปฏิเสธและเพิกเฉยมาโดยตลอด แต่บัดนี้กลับถูกเหยียบย่ำอย่างไม่ไยดี
เดิมทีมันเหมือนกับแม่ที่พยายามโน้มน้าวลูกชายไม่ให้ทำผิด แต่เขากลับปล้ำใส่หรือวิ่งหนีไป
แต่บัดนี้มันกลับกลายเป็นเหมือนลูกชายที่ตบหน้าอกหรือโบหน้าของแม่เพื่อตอบโต้คำตักเตือนของเธอ ประการที่สอง:
ขณะนี้เรื่องภายในได้ถูกนำเข้าสู่กระบวนการของเหตุการณ์ภายนอกแล้ว และจะต้องมาพร้อมกับผลลัพธ์ภายนอกของมันเอง
— ผลลัพธ์ในชีวิตประจำวัน มันไม่สามารถถูกลบออกจากวงจรของเหตุการณ์ได้ด้วยปากกาหรือคำพูดเชิงลบ
มันจะคงอยู่ที่นั่นตลอดไปและจะติดตามบุคคลที่กระทำมันไว้เสมอ บังคับให้เขาต้องลิ้มรสผลของมัน ประการที่สาม:
พระคุณของพระเจ้าได้จากไป และมนุษย์ก็ออกจากอาณาจักรของพระเจ้า เข้าสู่อาณาจักรของศัตรูของพระเจ้าและของตนเอง
เขาจมลง หนักอึ้ง รู้สึกถูกกดขี่ด้วยความหนักบางอย่าง อุปมาได้สำเร็จลงกับเขา: ปีศาจกลับมาพร้อมกับอีกเจ็ดตน ความมืด

ความวิตกกังวล ความหนักอึ้ง — นี่คือการวัดของความปรารถนาที่ถูกเติมเต็ม ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบใดก็ตาม และนี่คือปาฏิหาริย์! トラバドที่ความปรารถนาไม่ได้รับการตอบสนองด้วยการกระทำ สวรรค์จึงถูกคาดหวังจากการเติมเต็มนั้น: คุณจะกลายเป็นเทพเจ้า แต่ทันทีที่มันได้รับการตอบสนอง เสน่ห์ก็หลุดออกจากดวงตา ภาพลวงตาจางหายไป เหลือเพียงความว่างเปล่า ความโหยหา ความผิดหวัง และความหนักอึ้ง — เขาเห็นว่าเขาเปลือยเปล่า เขาได้แก้แค้นศัตรูของเขาแล้ว เขาควรจะยินดีตามที่คาดหวัง แต่ผลลัพธ์กลับแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง

คุณเห็นหรือไม่ว่ามันเป็นเส้นทางที่อันตรายเพียงใดที่จะปล่อยให้หลงใหลในความหลงใหลใดๆ และตกอยู่ในบาปเป็นผล? ขอให้เราหันมาที่คุณบ้าง สิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น มีสิ่งใดที่เป็นไปได้สำหรับคุณบ้าง? หากความตั้งใจของคุณที่จะทำงานเพื่อพระเจ้านั้นจริงใจ หากเมื่อได้ตัดสินใจเช่นนั้นแล้ว คุณปฏิบัติตามคำแนะนำที่ให้ไว้ คือให้ระลึกถึงพระเจ้าด้วยความยำเกรงและเคารพเสมอ หากคุณเฝ้าระวังตนเองอย่างเคร่งครัดแล้ว ก็เป็นไปได้เลยที่คุณจะโน้มเอียงไปพึ่งพอใจในความปรารถนาอันเร่าร้อนและสิ่งที่จะตามมา แต่ความคิด ความรู้สึก และความปรารถนาที่เต็มไปด้วยความหลงใหลนั้นเป็นไปได้ และสิ่งเหล่านี้คือหัวข้อของการต่อสู้ภายในของคุณ

ความคิด ความรู้สึก และความปรารถนาที่เต็มไปด้วยความหลงใหล บางครั้งก็แวบผ่านจิตใจในช่วงพริบตา โดยไม่เหลือเวลาให้เราได้ตอบสนอง ในกรณีเช่นนั้น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เรารู้สึกผิด

トラバドที่เมื่อเราตระหนักถึงแม้แต่ความปรารถนาเพียงเล็กน้อย เราก็ขับไล่สิ่งเหล่านั้นออกไปด้วยความโกรธเคืองอย่างไม่ปราณี ความรู้สึกผิดในความคิด ความรู้สึก และความปรารถนาของเรา

ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราชะลอการจัดการกับสิ่งเหล่านั้นหลังจากที่เราสังเกตเห็นแล้วและไม่ขับไล่พวกมันออกไป แต่กลับครุ่นคิดอยู่กับมัน ขับไล่ความคิดออกไป แล้วจะไม่มีความรู้สึกหรือความเห็นอกเห็นใจ ขับไล่ความรู้สึกไปพร้อมกับความคิด แล้วจะไม่มีความปรารถนา ขับไล่ความปรารถนาออกไป แล้วจะไม่มีความอันตรายของการเริ่มต้นและโน้มเอียงไปสู่ความหลงใหล

หากเมื่อสังเกตเห็นความคิดที่เต็มไปด้วยความหลงใหลแล้ว คุณยังคงยึดติดกับมันโดยไม่มีเหตุผล

คุณก็มีความผิดในการมีส่วนร่วมกับการที่รู้ว่าเป็นศัตรูของพระเจ้าและตัวคุณเอง

แต่หากความสนใจของคุณถูกดึงดูดไปยังความคิดนั้นโดยไม่ได้ตั้งใจ

คุณจะไม่มีความผิดหากเริ่มเบี่ยงเบนความสนใจจากมันทันทีและขับไล่ความคิดนั้นออกไป

หากเป็นผลมาจากความสนใจโดยสมัครใจของคุณต่อความคิดที่เต็มไปด้วยอารมณ์

ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยอารมณ์เกิดขึ้นในตัวคุณ ความรู้สึกผิดของคุณก็จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

แต่หากคุณสังเกตเห็นการเกิดขึ้นของความรู้สึกที่เต็มไปด้วยอารมณ์แล้ว ยังคงคิดถึงความคิดที่เต็มไปด้วยอารมณ์นั้นต่อไป

และด้วยเหตุนี้จึงตั้งใจทำให้ความรู้สึกนั้นรุนแรงขึ้น ความรู้สึกผิดของคุณก็จะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าเมื่อเทียบกับก่อนหน้านี้

หากคุณสังเกตเห็นความรู้สึกที่เต็มไปด้วยอารมณ์ แล้วตกใจและขับไล่ความรู้สึกนั้นออกไปพร้อมกับความคิด

คุณก็จะเป็นเพียงผู้ที่มีความผิดในการคิดอย่างเต็มไปด้วยอารมณ์โดยพลการเท่านั้น แต่คุณจะไม่มีความผิดในความรู้สึกนั้น เพราะความรู้สึกเกิดขึ้นโดยไม่สมัครใจภายใต้อิทธิพลของความคิด

หากภายใต้การครอบงำของความคิดและความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหลงใหลซึ่งคุณได้ยอมให้เกิดขึ้นโดยสมัครใจ

ความปรารถนาที่จะกระทำการอย่างรุนแรง (เช่น การแก้แค้น) เกิดขึ้นในตัวคุณ ความผิดของคุณก็จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเช่นกัน เพราะความปรารถนานั้นเกิดขึ้นโดยไม่สมัครใจจากความคิดและความรู้สึก ความรู้สึกผิดของคุณยังคงเหมือนเดิม:

ทำไมคุณถึงเข้าไปพัวพันกับเรื่องที่เต็มไปด้วยอารมณ์ และเมื่อความรู้สึกที่เต็มไปด้วยอารมณ์เกิดขึ้นจากมัน

ทำไมคุณถึงปล่อยให้ความรู้สึกและความคิดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกนั้นยังคงอยู่ภายในตัวคุณ? นั่นคือ

ความรู้สึกผิดของคุณมีสองประการ แต่หากเมื่อท่านสังเกตเห็นความปรารถนาอันแรงกล้าแล้ว

ท่านปล่อยให้มันค้างคาอยู่ในใจและไม่รีบเตรียมตัวต่อต้านมัน ความรู้สึกผิดของท่านก็จะเพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่ง — มันจะเป็นสามเท่า

ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวต่อไปอีก เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าจนถึงเพียงเท่านั้นเท่านั้นที่ข้าพเจ้าสามารถตกเตือนท่านได้

คุณเองก็สามารถเห็นได้ หากคุณขับไล่ความคิดที่เต็มไปด้วยความหลงใหลออกไปทันที คุณจะยุติการต่อสู้ทั้งหมดได้ จะไม่มีความรู้สึกอีกต่อไป ไม่ต้องพูดถึงความปรารถนา และจงกระทำในลักษณะนี้

ทำไมคุณจึงต้องนำภาระเพิ่มเติมของการต่อสู้มาสู่ตัวเอง และบางครั้งยังต้องเผชิญกับอันตราย

ในเมื่อคุณถูกกำหนดให้ไม่ให้ความหลงใหลเกิดขึ้นอยู่แล้ว เพราะมันขัดต่อพระเจ้า

หากมีความรู้สึกใดเกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจพร้อมกับความคิด จงขับไล่ทั้งความรู้สึกและความคิดนั้นออกไปทันที

หากความปรารถนาใดเกาะติดอยู่กับสิ่งเหล่านั้นโดยไม่ตั้งใจ จงขับไล่ความปรารถนาพร้อมทั้งสิ่งเหล่านั้นออกไปทันที
ที่ใดที่ท่านพบการเคลื่อนไหวของราคะภายในตัวท่าน จงขับไล่สิ่งนั้นออกไปจากที่นั่น
จงตั้งกฎให้ตนเองว่าอย่าปล่อยใจให้หลงไหลในความคิด ความรู้สึก หรือความปรารถนาอันเร้าร้อนโดยไร้เหตุผล
แต่ให้ขับไล่สิ่งเหล่านั้นออกไปด้วยความเกลียดชังอย่างสิ้นเชิงทันทีที่สังเกตเห็น
และคุณจะเป็นผู้บริสุทธิ์เสมอทั้งต่อหน้าพระเจ้าและต่อมโนธรรมของตนเอง
แม้ในใจของคุณจะมีความไม่บริสุทธิ์จากกิเลสตัณหาอยู่บ้าง แต่ก็จะมีทั้งความบริสุทธิ์อยู่ด้วยเช่นกัน
คุณจะทำหน้าที่ของหญิงซักผ้า ทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อฟอกขาวจิตวิญญาณของคุณ
ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน!

| 58 |

ครั้งที่แล้ว ฉันได้อธิบายให้คุณฟังถึงกระบวนการทั้งหมด ตั้งแต่ความคิดง่าย ๆ ไปจนถึงความปรารถนาอย่างแรงกล้า
และจากนั้นไปสู่การกระทำ ในความเป็นจริง กระบวนการของการกระทำไม่ได้ยาวนานเสมอไปเหมือนที่ปรากฏบนกระดาษ
บ่อยครั้ง ถ้าไม่ใช่ส่วนใหญ่ของเวลา ทุกขั้นตอนจะเสร็จสิ้นอย่างรวดเร็วมาก จนกระทั่งก่อนที่ความคิดจะมีเวลาปรากฏออกมา
การกระทำ และโดยเฉพาะคำพูด ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว

ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์และแยกแยะระหว่างเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนทั้งหมดนี้

การทำเช่นนี้จะไม่ช่วยในการต่อสู้กับความปรารถนา จงยึดมั่นในสิ่งเดียว: ทันทีที่คุณสังเกตเห็นความปรารถนา
ให้เตรียมตัวต่อต้านมันด้วยความโกรธและความเกลียดชัง

ความโกรธนี้ในสงครามทางจิตใจมีความสำคัญเช่นเดียวกับที่คุณตีคนชกอย่างแรงที่หน้าอกเมื่อเขาโจมตีคุณ
แต่ก็เช่นเดียวกับในการโจมตีเช่นนั้น การถูกตีที่หน้าอกไม่ได้ทำให้คนชกหนีไปเสมอไป ในสงครามทางจิตวิญญาณ
ความโกรธต่อความคิด ความรู้สึก

และความปรารถนาที่รุนแรงไม่ได้ขับไล่พวกมันออกจากจิตวิญญาณและยุติการต่อสู้กับพวกมันเสมอไป ตามธรรมชาติแล้ว
สิ่งนี้ควรจะเป็นเช่นนั้น และมันก็เป็นเช่นนั้น แต่ไม่ใช่เสมอไป สาเหตุก็เพราะปีศาจมักมีส่วนร่วมในการกระตุ้นความคิด
และพวกมันไรร่างกาย ไม่ว่าจะคุณจะโกรธพวกมันแค่ไหน พวกมันก็ยังคงยืนหยัดในความคิดของคุณอย่างไม่เปลี่ยนแปลง
อย่างเห็นได้ชัด หลังจากโกรธแล้ว จำเป็นต้องใช้วิธีอื่น แล้ววิธีนั้นคืออะไร?

เมื่อบุคคลถูกโจมตีโดยคนชั่วร้าย เขาจะอย่างไร? เขาจะผล็อยเขาและร้องตะโกนว่า "ช่วยด้วย!" เมื่อเขาตะโกน
ผู้รักษาจะรีบวิ่งมาและช่วยเหลือเขาให้พ้นจากอันตราย ในสงครามทางจิตใจกับกิเลสตัณหา ก็ต้องทำเช่นเดียวกัน:

เมื่อโกรธต่อกิเลสตัณหา ก็ต้องร้องตะโกนขอความช่วยเหลือ: พระเจ้าช่วยข้าพเจ้าด้วย! พระเยซูคริสต์เจ้า
พระบุตรของพระเจ้า โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยเถิด! พระเจ้า โปรดฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือของข้าพเจ้าเถิด พระเจ้า
โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยเถิด! เมื่อได้เห็นมาหาพระเจ้าในลักษณะนี้แล้ว

อย่าได้เห็นเหอกจากพระองค์ด้วยการใส่ใจในสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวคุณ แต่จงยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า

อ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากพระองค์ จากสิ่งนี้ ศัตรูจะหนีไปทันทีราวกับถูกไฟเผา นักบุญท่านหนึ่งกล่าวว่า:

จงโจมตีทหารเหล่านั้นในพระนามของพระเยซูคริสต์ "ไม่มีสิ่งใดสามารถต่อต้านองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ และพระองค์ทรงอยู่ใกล้
"องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ คือทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ด้วยความจริงใจ

พระองค์จะทรงเติมเต็มความปรารถนาของผู้ที่เกรงกลัวพระองค์

พระองค์จะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของพวกเขาและช่วยกู้พวกเขา" (สดุดี 144:18-19)

พระองค์ทรงสัญญาไว้กับผู้ที่ยกขานพระองค์ด้วยความหวังในยามทุกข์ยากว่า "เพราะเราวางใจในเรา เราจะช่วยให้เขาพ้น
เราจะปกป้องเขา เพราะเขารู้จักนามของเรา เขาจะร้องเรียกเรา และเราจะตอบเขา เราจะอยู่กับเขาในยามทุกข์ยาก
เราจะช่วยให้เขาพ้นและให้เกียรติเขา" (สดุดี 90:14-15) อย่าลืมทำสิ่งนี้

และคุณจะทำเช่นนี้และขับไล่ความปรารถนาทั้งหมดที่เกิดขึ้นในตัวคุณได้อย่างสำเร็จเสมอ

คนอื่น ๆ ได้ทำ และอาจยังคงทำอยู่ ดังต่อไปนี้: เมื่อสังเกตเห็นความหลงไหลและรู้สึกไม่พอใจกับมัน

พวกเขาจะเริ่มอ่านว่า: "ความหึงผยองเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้า; เจ้า ผู้เป็นเพียงดินและขี้เถ้า

จะไม่ละอายใจได้อย่างไรที่ยกตนให้สูงส่งในความคิด จงระลึกถึงบาปของเจ้า" — และข้อความทำนองนี้

ทุกคนเลือกความคิดที่ต่อต้านความหึงผยองไป โดยเชื่อว่าสิ่งนี้จะขับไล่ความคิดที่หึงผยองออกไป

บางครั้งมันก็ขับไล่ความคิดนั้นออกไปได้ แต่โดยทั่วไปแล้ว วิธีนี้ไม่ถูกต้อง เมื่อเราเปิดเผยความคิดที่เต็มไปด้วยอารมณ์ เราก็ยังคงเก็บมันไว้ในใจ และในขณะที่เดียวกันมันก็ปลุกเร้าความรู้สึกและปลุกความปรารถนา นั่นคือ มันยังคงทำให้จิตวิญญาณเสื่อมเสียต่อไป และการที่มันปรากฏอยู่ในความคิดของเรา ก็เป็นการทำให้เสื่อมเสียแล้ว แต่เมื่อเราไม่เข้าสู่การต่อสู้ทางคำพูดกับความคิดที่เต็มไปด้วยอารมณ์นี้ แต่หันไปหาพระเจ้าโดยตรงด้วยความกลัว ความเคารพ ความหวัง และความจงรักภักดีต่อพระอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

ความคิดที่เต็มไปด้วยอารมณ์นั้นก็จะถูกกำจัดออกไปจากดวงตาของจิตใจที่จ้องมองพระเจ้า เมื่อถูกตัดขาดจากจิตวิญญาณด้วยความเอาใจใส่เช่นนี้ จิตวิญญาณย่อมละออกจากโดยธรรมชาติหากได้รับการกระตุ้นตามธรรมชาติ และหากศัตรูแทรกแซงในที่นี้

เขาจะถูกแสงสว่างแห่งจิตใจที่แผ่มาจากการใคร่ครวญถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าสองกระทบ และจะเกิดเหตุการณ์ที่จิตวิญญาณสงบลงจากแรง โจมตีอันเร่าร้อนทันทีที่หัน ไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและร้องเรียกพระองค์ เพื่ออธิบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจะเล่าตำนานให้ฟัง มีชายชราคนหนึ่งอาศัยอยู่ในทะเลทรายอันเงียบสงบ

ปีศาจได้บุกโจมตีเขาและเริ่มลากเขาออกจากห้องซัง โดยมีเจตนาจะขับไล่เขาออกจากทะเลทรายโดยสิ้นเชิง ชายชราเริ่มต่อสู้กับพวกมัน แต่พวกมันมีกำลังเหนือกว่าและลากเขาไปถึงประตู อีกนิดเดียวพวกเขาก็จะโยนเขาออกไปแล้ว

เมื่อเห็นอันตรายอย่างรุนแรง ชายชราจึงร้องออกมาว่า: "พระเยซูคริสต์เจ้าข้า!" "เหตุใดพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพระองค์? โปรดช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด พระเจ้า!" ทันทีที่เขากร้องออกมา พระเจ้าก็ปรากฏพระองค์และขับไล่ปีศาจออกไป แล้วตรัสกับผู้อาวุโสว่า "เราไม่ได้ทอดทิ้งเจ้า แต่เพราะเจ้ามิได้ร้องเรียกเราและคิดว่าเจ้าสามารถจัดการกับศัตรูของเจ้าได้เอง

เราจึงมิได้มาช่วยเหลือเจ้า เจ้าต้องโทษตัวเองที่พึ่งพาตนเอง" จงเรียกหาเรา แล้วเจ้าจะพบความช่วยเหลือพร้อมเสมอ" เมื่อกล่าวจบ พระองค์ก็หายตัวไป เหตุการณ์นี้สอนบทเรียนแก่ผู้อาวุโส และสอนบทเรียนแก่เราทุกคนด้วย

อย่าต่อสู้กับความคิดที่เต็มไปด้วยตัณหาด้วยการโต้แย้งในใจของเรา แต่จงหันไปหาพระเจ้าด้วยการสวดภาวนาต่อต้านความคิดเหล่านั้นทันที

ทุกคนที่ต่อสู้กับกิเลสของตนด้วยสติปัญญาอย่างชาญฉลาดย่อมทำเช่นนั้น นักบุญจอห์น โคลโลฟ กล่าวถึงตัวเองว่า: "ฉันทำเหมือนคนหนึ่งที่นั่งอยู่ใต้ต้นไม้และมองไปรอบๆ อย่างระมัดระวัง ทันทีที่คนนั้นเห็นสัตว์ร้ายกำลังเข้ามาเพื่อจะกินเขา เขาก็ปีนขึ้นต้นไม้ทันที และสัตว์ร้ายเหล่านั้นเมื่อเข้ามาใกล้ก็เดินวนไปรอบๆ แล้วจากไป"

และทันทีที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นสัตว์ร้ายทางจิตใจกำลังเข้ามาใกล้ด้วยความคิดอันเร่าร้อน ข้าพเจ้าก็หันจิตใจไปหาพระเจ้าทันที และสัตว์ร้ายทางจิตใจเหล่านี้ก็ไม่มีเวลาแม้แต่ว่าจะเข้ามาใกล้ข้าพเจ้า

เพราะพวกมันถูกบังคับให้กระจัดกระจายไปโดยเปล่าประโยชน์ จงระลึกถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านไว้ก่อนหน้านี้ว่า จำเป็นต้องตั้งสติของจิตใจไว้ในหัวใจ และให้เพ่งมองและเรียกหาองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอในที่นั้น นี่ก็เหมือนกับที่กล่าวไว้ในขณะนี้ว่า

จำเป็นต้องหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการอธิษฐาน เมื่อมีความคิด ความรู้สึก หรือความปรารถนาอันเร่าร้อนเกิดขึ้น เราต้องหันไปหาพระเจ้าโดยการลดความสนใจของจิตใจลงสู่ใจของเราและร้องเรียกหาพระองค์ที่นั่น

หากเราปฏิบัติตามกฎนี้ๆ อย่างไม่ขาดสาย: ตั้งใจให้จิตใจของเราอยู่ในใจของเรา ยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าด้วยความกลัว ความเคารพ และความจงรักภักดี แล้วไม่เพียงแต่ความปรารถนาและความรู้สึกที่ร้อนแรงจะไม่เกิดขึ้นในเราเท่านั้น แต่แม้แต่ความคิดที่เปลือยเปล่าก็จะไม่เกิดขึ้นด้วย

แต่ความโชคร้ายของเราคือเราหันจิตใจของเราออกจากพระเจ้าและหลงทางไปในความคิดที่ห่างไกล ณ ขณะนี้ ความคิดที่เต็มไปด้วยอารมณ์เข้ามาแทรกแซง และหากเราไม่ระวัง เราจะเห็นว่าความรู้สึกที่เต็มไปด้วยอารมณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว และความปรารถนาได้เริ่มก่อตัวขึ้น ดังนั้นเราจึงต้องต่อสู้ แล้วใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ?!

หากเราไม่ยอมให้ความคิดของเราล่องลอยไป ไม่มีเรื่องทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น แต่หากเราทำผิดพลาดโดยหันใจของเราออกจากพระเจ้า และนำมาซึ่งปัญหาแก่ตัวเอง อย่างน้อยตอนนี้ที่ปัญหาได้ถูกสังเกตเห็นแล้ว ให้เราเร่งรีบไปหาที่หลบภัยอีกครั้ง — ในใจของเราต่อหน้าพระเจ้า — เพื่อขอความช่วยเหลือจากพระองค์

ในเรื่องนี้ นักบุญจอห์น โคลโลฟ ได้เล่าเรื่องอุปมาไว้ดังนี้: ครั้งหนึ่งมีหญิงสาวผู้หนึ่งรูปร่างงามแต่มีศีลธรรมเสื่อมทราม ผู้ปกครองของประเทศนั้นเกิดความสงสารเธอ เมื่อเห็นความงามเช่นนี้ถูกปล่อยให้สูญเปล่า และเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม จึงกล่าวกับเธอว่า: "ละทิ้งความชั่วร้ายของเธอเถิด ข้าจะพาเธอเข้าบ้านของข้า และเธอจะเป็นภรรยาและเจ้าของสมบัติมากมาย ขอเพียงให้เธอจงซื่อสัตย์ มิฉะนั้นเธอจะต้องพบกับความทุกข์ทรมานที่ไม่อาจจินตนาการได้" เธอตกลงและถูกพาไปยังบ้านของผู้ปกครอง

เพื่อนเก่าของเธอเมื่อเห็นว่าเธอหายตัวไปก็เริ่มค้นหาและสอบถามจนพบว่าเธออยู่กับผู้ปกครอง แม้ผู้ปกครองจะน่าเกรงขามเพียงใด พวกเขาก็ยังไม่สิ้นหวังที่จะล่อให้หญิงงามกลับมาหาพวกเขา เพราะรู้ถึงจุดอ่อนของเธอ สิ่งที่เราต้องทำคือไปหลังบ้านแล้วผิวปาก แล้วเธอจะเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นและรีบวิ่งออกมาหาเราทันที พวกเขาจึงทำตามนั้น พวกเขาเข้ามาใกล้บ้านจากด้านหลังและผิวปากเรียก เสียงผิวปากนั้นทำให้หญิงสาวผู้งดงามสะดุ้งไหว บางสิ่งในใจของเธอก็ปลิวไหวตามเช่นเคย แต่เธอได้สติกลับมาแล้ว แทนที่จะวิ่งออกจากบ้าน เธอกลับรีบเข้าไปในห้องด้านในก่อนที่ผู้ว่าราชการจะมาถึง ที่นั่นเธอสงบลงทันที ไม่มีเสียงผิวปากดังขึ้นอีก เพื่อนเหล่านั้นผิวปากและผิวปากแล้วเดินจากไปมือเปล่า ความหมายของอุปมานี้ชัดเจน ความงามนี้เปรียบเสมือนวิญญาณที่หลงทางซึ่งหันกลับมาหาพระเจ้าด้วยการกลับใจ และรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์เพื่อที่จะเป็นของพระองค์เพียงผู้เดียวและรับใช้พระองค์เพียงผู้เดียว อดีตเพื่อนของเธอเป็นตัวแทนของความหลงใหล เสียงหวีดหวิวของพวกเขาคือการเคลื่อนไหวของความคิด ความรู้สึก และความปรารถนาอันเร่าร้อน การหลบหนีเข้าไปในห้องภายในลึกที่สุดคือการหาที่พึ่งในห้วงลึกของหัวใจ เพื่อยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ณ ที่นั่น เมื่อสิ่งนี้สำเร็จภายใน สิ่งใดก็ตามที่สร้างความวุ่นวายในจิตวิญญาณจากความหลงใหลจะจากไปโดยอัตโนมัติ และจิตวิญญาณจะสงบลง จงยอมรับคำกล่าวนี้และปฏิบัติตามความหมายของมันเสมอ คุณจะเห็นได้ว่าความสงบภายในของคุณซึ่งถูกรบกวนโดยการปรากฏของกิเลส จะได้รับการฟื้นฟูอย่างรวดเร็วเพียงใด ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน! ช่วยตัวเองเถิด!

| 59 |

ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับสงครามทางจิตใจโดยทั่วไปได้ถูกกล่าวแก่ท่านแล้ว มีกิเลสตัณหามากมาย แต่ไม่ว่ากิเลสเหล่านั้นจะมีมากเพียงใดก็ตาม ทั้งหมดล้วนเกิดขึ้นในลักษณะที่ได้กล่าวไว้แล้ว และล้วนถูกขับไล่และเอาชนะได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ละความหลงใหล แน่แน่นอนว่ามีลักษณะเฉพาะของตัวเองที่ถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้น; นอกจากนี้ยังมีความบังเอิญมากมายในวิธีที่พวกมันปรากฏขึ้น แต่สิ่งนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการทั่วไปในการต่อสู้กับพวกมัน ทำตามที่ได้กล่าวมาแล้ว และคุณจะถูกขับไล่ความหลงใหลทุกชนิดออกไปได้สำเร็จ ไม่ว่าจะมันจะเกิดขึ้นในตัวคุณอย่างแรงกล้าเพียงใดก็ตาม

เพื่อที่คุณจะได้จดจำสิ่งเหล่านี้ได้ดีขึ้นและเชื่อมั่นว่านี่คือแนวทางที่ควรปฏิบัติ ข้าพเจ้าจึงขอลดลอกข้อความบางส่วนจากท่านบาทหลวงอิสิดอัส ผู้เป็นปฏิรูปแห่งกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งข้าพเจ้าจำได้ว่าเคยส่งหนังสือของท่านให้ท่านไปแล้ว นี่คือนสิ่งที่เขาพูด: "ผู้ที่ต่อสู้ภายในต้องมีความต้อไปนี้สี่ประการในทุกขณะ: ความถ่อมตน, ความเอาใจใส่อย่างยิ่ง, การขัดแย้ง (กับความคิด) และการอธิษฐาน. ความถ่อมตน — เพราะศัตรูของเขาในการต่อสู้คือปีศาจที่หยิ่งผยอง — เพื่อรักษาความช่วยเหลือของพระคริสต์ด้วยมือของหัวใจ, เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าเกลียดชังผู้หยิ่งผยอง. ความสนใจ — เพื่อไม่ให้ใจมีความคิดใด ๆ แม้ว่าจิตก็ตาม ความขัดแย้ง — เพื่อให้เมื่อความคิดเกิดขึ้น ก็สามารถถูกขับไล่ด้วยความโกรธได้ทันที การอธิษฐาน — เพื่อว่าหลังจากความขัดแย้งแล้ว บุคคลอาจร้องเรียกพระคริสต์ด้วยเสียงถอนหายใจที่ไม่อาจบรรยายได้ทันที และจากนั้นผู้ถือศีลอดนี้จะเห็นศัตรูถูกผูกมัดหรือถูกขับไล่ออกไปด้วยพระนามของพระเยซูที่เคารพบูชา ราวกับฝุ่นในสายลม หรือเหมือนควันที่หายไปพร้อมกับฝน" (ย่อหน้า 20)

นี่คืออีกข้อความหนึ่งที่มีความคล้ายคลึงกัน: "ในการสงครามทางจิตใจ บุคคลต้องกระทำเช่นเดียวกับในสงคราม (ธรรมดา) ประการแรก ต้องมีสติสัมปชัญญะ ประการที่สอง เมื่อสังเกตเห็นว่าศัตรูได้ก่อให้เกิดความคิดใดขึ้น ต้องโต้ตอบด้วยคำสาปแช่ง ด้วยความโกรธแค้นในใจ" ประการที่สาม เราต้องอธิษฐานต่อท่านเขา โดยเรียกพระนามพระเยซูคริสต์ในใจของเรา เพื่อที่วิญญาณชั่วร้ายจะหายไปทันที และจิตใจจะไม่ติดตามความฝัน เหมือนเด็กที่ถูกหลอกลวงโดยนักมายากลหรือตัวตลก (105)

"หากคุณปฏิบัติต่อหัวใจของคุณด้วยความถ่อมตนเสมอ ระวังถึงความตาย การตำหนิตนเอง การขัดแย้งกับความคิดของตนเอง และการเรียกขานพระนามของพระเยซูคริสต์ และด้วยอาวุธเหล่านี้ คุณยังคงดำเนินต่อไปทุกวันอย่างรอบคอบ บนเส้นทางที่แคบ เส้นทางแห่งความคิดที่เปี่ยมด้วยความสุข ความคิดสร้างสรรค์ และความรื่นรมย์ แล้วท่านจะเข้าสู่การไคร่ครวญอันศักดิ์สิทธิ์ของนักบุญทั้งหลาย

และได้รับการเปิดเผยจากปรีศนาอันลึกซึ้งของพระคริสต์ "ผู้ทรงซ่อนไว้ซึ่งทรัพย์สมบัติทั้งปวงแห่งปัญญาและความรู้" และในพระองค์ "ทรงสถิตอยู่ซึ่งพระภาคทั้งหมดของพระเจ้าอย่างบริบูรณ์" (โคโลสี 2:3, 9) เพราะท่านจะรู้สึกในพระเยซูว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาเหนือจิตวิญญาณของท่าน ผู้ทรงให้ความสว่างแก่จิตใจเพื่อให้สามารถมองเห็นด้วยใบหน้าเปิดเผย ไม่มีใครเลยที่กล่าวว่า "พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า" นอกจากโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 คร. 12:3) แน่แน่นอนว่า ด้วยวิธีนี้ เขาได้ยืนยันอย่างลึกกลับต่อผู้แสวงหา (29)

ในข้อความเหล่านี้และข้อความที่คล้ายคลึงกันอื่น ๆ

บาทหลวงเฮไซคิอุสได้กล่าวถึงโดยทั่วไปเกี่ยวกับวิถีทางของสงครามทางจิตวิญญาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือของท่านได้อภิปรายถึงเทคนิคต่าง ๆ ของสงครามที่แสดงไว้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสนใจต่อการพิจารณาในนั้น และการหันจิตใจไปยังพระเจ้าในการอธิษฐานจากตรงนั้น กรุณาพิจารณาหนังสือทั้งหมดในตอนี้ และฉันจะเขียนประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้คุณ

โมเสส ผู้บัญญัติกฎหมายผู้ยิ่งใหญ่ หรือจะกล่าวให้ถูกต้องคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านปากของท่าน กล่าวหาว่า: 'จงระวังตัวให้ดี อย่าให้มีภัยคำสลับใจให้ท่านบาปอยู่ในใจของเจ้าเลย' (เฉลยธรรมบัญญัติ 15:9) โดยคำสลับ เขาหมายถึงภาพในใจเพียงภาพเดียวของสิ่งชั่วร้าย (เติมไปด้วยตัณหา) ที่พระเจ้าทรงเกลียดชัง ซึ่งบรรพบุรุษยังเรียกอีกอย่างว่า "การชกน้า" ที่ปีศาจนำมาสู่จิตใจ ซึ่งทันทีที่ปรากฏในจิตใจ ก็จะดึงดูดความคิดของเราและสื่อสารกับมันอย่างรุนแรงทันที (2)

"ความสนใจคือการเสียบสงบอย่างต่อเนื่องของใจจากทุกความคิด ซึ่งในนั้นวิญญาณ ผ่านพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า และพระเจ้าเอง ได้หายใจและเรียกหาพระองค์อยู่เสมอ และต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้ง; กล่าวหาเหยียบอาวุธขึ้นมามาต่อสู้กับศัตรูร่วมกับพระองค์;" สารภาพต่อพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจในการให้อภัยบาป; มักจะโอบกอดพระคริสต์ ผู้ทรงรู้ใจมนุษย์ ด้วยการเรียกอย่างลับๆ (5)

"ความมีสติคือการตั้งมั่นของความคิดและการยืนหยัดอยู่ที่ประตูของหัวใจ เพื่อที่มันจะเห็นความคิดที่ตีบคลานเข้ามาและเข้าใจว่าภาพใดที่ปีศาจพยายามวาดและประทับไว้ในจิตใจเพื่อหลอกลวงมันผ่านจินตนาการ" (6)

ความคิดที่ตั้งมั่น (ในใจ) และเรียกร้องพระคริสต์เพื่อต่อต้านศัตรูและฟังพาพระองค์นั้น เปรียบเสมือนสัตว์ร้ายที่ถูกล้อมรอบด้วยฝูงสุนัขจำนวนมากและกำลังป้องกันตัวเองอยู่ในป้อมปราการ มันมองเห็นการข่มขู่โจมตีทางจิตใจของศัตรูที่มองไม่เห็นจากกระยะไกล และด้วยการสวดอ้อนวอนต่อพระเยซูผู้สร้างสันติเพื่อต่อต้านพวกเขาอยู่เสมอ จึงไม่ได้รับอันตรายจากพวกเขาเลย (8)

"ผู้ที่ไม่มี การสวดมนต์ที่บริสุทธิ์จากความคิด ไม่มีอาวุธสำหรับการต่อสู้ ด้วยการสวดมนต์ นั้นหมายถึงสิ่งที่ทำอย่างต่อเนื่องภายในจิตวิญญาณ เพื่อให้ศัตรูที่ต่อสู้อย่างลับๆ ถูกโจมตีและถูกเผาไหม้ด้วยการอภัยเชิญพระคริสต์" เพราะเจ้าต้องเฝ้าดูด้วยสายตาที่เฉียบคมและเข้มข้นของจิตใจเพื่อจะรู้จักผู้ที่เข้ามา และเมื่อเจ้าได้รู้จักพวกเขาแล้ว จงบดขยี้หัวของงูด้วยความขัดแย้งทันที และในขณะที่เดียวกันก็ร้องเรียกพระคริสต์ด้วยเสียงคร่ำครวญ — แล้วเจ้าจะได้ประสบกับความช่วยเหลือที่มองไม่เห็นของพระเจ้า แล้วเจ้าจะได้เห็นสภาพที่ถูกต้องของหัวใจเจ้าอย่างชัดเจน (21, 22)

"ดังนั้น จงให้จิตวิญญาณกล่าวหาเกี่ยวกับพระคริสต์ จงให้จิตวิญญาณเรียกหาพระองค์ และอย่ากลัวเลยแม้แต่น้อย เพราะมันไม่ได้ต่อสู้เพียงลำพัง แต่ต่อสู้ร่วมกับพระราชามุทราชผู้ทรงนำกลัว พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ทั้งที่มีร่างกายและไม่มีร่างกาย ทั้งที่ปรากฏให้เห็นและที่มองไม่เห็น" (40)

ฉันจะจำกัดตัวเองไว้เพียงข้อความที่คัดมานี้เท่านั้น เพราะหากฉันจะเขียนทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่นี้ ฉันคงต้องเขียนใหม่ครึ่งหนึ่งของหนังสือ และฉันได้คัดข้อความเหล่านี้มาเพื่อเตือนความทรงจำของคุณว่า ฉันได้พูดคุยกับคุณมานานเกี่ยวกับความทรงจำของพระเจ้าและการต่อสู้ภายในกับกิเลสตัณหา โปรดทราบว่าเป็นแก่นแท้ทั้งหมดของงานแห่งการไถ่บาป

หลังจากอ่านสิ่งนี้แล้ว อย่าพูดกับตัวเองว่า: "ฉันเป็นใครกัน เป็นฤๅษีหรือที่ต้องปฏิบัติตามกฎเช่นนี้?!" คุณไม่ได้เป็นคนเดียวที่พูดเช่นนี้ มีคนมากมายนับไม่ถ้วนที่พูดเช่นเดียวกัน แต่ไม่ใช่ผู้ที่ได้เริ่มต้นงานแห่งความรอดอย่างถูกต้อง ผู้ที่ได้เริ่มต้นงานนี้แล้วจะไม่สามารถพูดเช่นนั้นได้ ดังนั้น คุณเองก็เช่นกัน หากต้องการดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ ซึ่งเป็นแก่นแท้ของการบรรลุความรอดของคุณ ก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้โดยเจตนา และหากคุณต้องการดำเนินชีวิตอย่างครึ่งๆ กลางๆ

แน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไม่เหมาะกับคุณ ข้าพเจ้าเริ่มเขียนเรื่องนี้ด้วยความเชื่อว่าการตัดสินใจของคุณที่จะเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจริงใจ สำหรับผู้ใดที่มีความตั้งใจจริงเช่นนี้ย่อมไม่อาจหลีกเลี่ยงหนทางที่กำหนดไว้ได้ เขาอาจทำงานหนักและเลือกทางอ้อมต่าง ๆ นานา แต่ตราบใดที่ยังไม่พบเส้นทางนี้ก็จะไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ ข้าพเจ้าชี้แนะให้ท่านเห็นโดยตรง เพื่อท่านจะได้ไม่หลงทาง จงทำงานให้หนักยิ่งขึ้นแล้วความสำเร็จจะปรากฏแก่ท่านในไม่ช้า แต่ทุกงานล้วนมีความจำเป็น ไม่มีสิ่งใดได้มาโดยปราศจากความพยายาม

อย่าให้สิ่งไร้สาระเช่นนี้เกิดขึ้น ไม่ว่าใครจะอาศัยอยู่ในทะเลทราย ในวัด หรือในโลก

กฎที่เร่งด่วนสำหรับทุกคนคือการชำระล้างใจของตนให้ปราศจากกิเลส และพวกเขาไม่สามารถชำระล้างได้ยกเว้นในวิธีที่อธิบายไว้ อย่าปฏิเสธและอย่าต่อต้าน

ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 60 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านได้รับการกิจนี้ไว้ด้วยความเหมาะสมและกำลังพยายามอย่างขยันขันแข็งที่จะระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ ฟังเสียงในใจของท่าน และต่อต้านทุกความเคลื่อนไหวที่ไม่ชอบธรรมในใจด้วยความเกลียดชังและปฏิเสธอย่างเด็ดขาด

ในขณะที่เดียวกันก็หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการอธิษฐานขอความช่วยเหลือ แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นก็ไม่สามารถเชื่อได้ว่า ทันทิที่คุณเริ่มต้น คุณก็ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์: ความคิดของคุณล้วนบริสุทธิ์และความรู้สึกและความปรารถนาของคุณล้วนศักดิ์สิทธิ์ เพราะไม่มีใครเป็นเช่นนั้น ความคิดของคุณจะสงบมากขึ้นและการเคลื่อนไหวของความรู้สึกและความปรารถนาอย่างแรงกล้าจะเกิดขึ้นน้อยลงเรื่อยๆ แต่พวกมันจะยังคงทะลุผ่านเข้ามาได้ และบางครั้งก็ด้วยพลังมหาศาล

พวกเขาทะลุผ่านเข้ามา — ไล่พวกเขาออกไป; พวกเขาทะลุผ่านเข้ามาอีกครั้ง — ไล่พวกเขาออกไปอีกครั้ง. แต่นั่นคือสิ่งที่ควรจะเป็น.

ตอนนี้ฉันแค่อยากบอกว่าคุณควรปฏิบัติต่อการลวงละเมิดเหล่านี้อย่างไรตามมโนธรรมของคุณ

คุณควรปฏิบัติต่อมันด้วยความเฉยเมยหรือเสียใจในสิ่งที่เกิดขึ้นและกลับใจต่อพระเจ้า?

คุณไม่สามารถเฉยเมยต่อการลวงละเมิดเหล่านี้ได้ แต่หลังจากขับไล่พวกมันออกไปแล้ว

คุณต้องเสียใจและกลับใจต่อพระเจ้าเสมอสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น แม้เมื่อความคิด ความรู้สึก

และความปรารถนาอันแรงกล้าเกิดขึ้นอย่างฉับพลันโดยไม่เกี่ยวข้องกับเจตจำนงเลยก็ตาม

นั่นก็ยังหมายความว่าใจของคุณไม่บริสุทธิ์ และ "ความคิดชั่วร้ายก็ออกมาจากใจ" (มัทธิว 15:19)

และคุณมีหน้าที่ที่จะต้องมิให้บริสุทธิ์ รู้สึกเสียใจที่ใจของคุณไม่บริสุทธิ์ และขอโทษต่อพระเจ้าสำหรับความไม่บริสุทธิ์นี้

โดยสัญญาว่าจะทำงานเพื่อทำให้บริสุทธิ์ขึ้น และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ในเรื่องนี้ แต่ในความเป็นจริง

ความสมัครใจมักมีส่วนเกี่ยวข้องเสมอ ผ่านความไม่ใส่ใจ คุณยอมให้ความคิดที่เต็มไปด้วยอารมณ์เข้ามา

และมันสามารถทำให้เกิดความรู้สึกที่เต็มไปด้วยอารมณ์ได้ — คุณต้องรับผิดชอบที่ไม่ให้ความสนใจ

เนื่องจากความไม่ใส่ใจเช่นเดียวกัน หรือแม้แต่ความหวานของความรู้สึกนั้น

คุณจึงไม่ได้รับแรงที่จะเตรียมตัวต่อต้านและขับไล่มันออกไป และมันก็สามารถก่อให้เกิดความปรารถนาอันเร่าร้อนได้ —

คุณต้องรับผิดชอบที่ไม่ได้เตรียมตัวทันที แต่กลับปล่อยให้ตัวเองหลงไหลในความเพลิดเพลินที่เป็นบาปและเต็มไปด้วยอารมณ์

ข้าพเจ้าไม่อนุญาตให้ท่านให้ความปรารถนาของท่านก่อให้เกิดความ โน้มเอียงที่จะกระทำ

แต่ท่านสามารถให้ความปรารถนานั้นดำเนินต่อไปได้ และไม่จำเป็นต้องเตรียมตัวต่อต้านมันในทันที

และสิ่งนี้ทำให้ท่านมีความผิดมากขึ้นไปอีก ดังนั้น ความคิดที่ไม่ดีจึงได้รับอนุญาต — นั่นคือความผิดหนึ่งประการ;

ความรู้สึกที่ไม่ดีได้รับอนุญาตให้เกิดขึ้นจากความคิดนั้น — นั่นคือความผิดอีกประการหนึ่ง;

ความปรารถนาที่ไม่ดีได้รับอนุญาตให้เกิดขึ้นจากความรู้สึกที่ไม่ดี — นั่นคือความผิดประการที่สาม;

ความปรารถนาที่ไม่ดีได้รับอนุญาตให้คงอยู่ — นั่นคือความผิดประการที่สี่ นั่นคือจำนวนความผิดทั้งหมด!

และอย่าพยายามปลอมตัว ซ่อนตัวอยู่หลัง โบริมเตื่อ หรือซ่อนตัวอยู่ในพุ่มไม้จากพระเจ้า

ผู้ซึ่งเสด็จมาหาท่านในมโนธรรมของท่านและเปิดเผยท่าน แต่จงตำหนิตัวเองอย่างเต็มที่และขอการอภัยโทษ

โดยไม่โยนความผิดให้ผู้อื่น หากตัวอย่างเช่น คุณโกรธแม่บ้าน — และยิ่งไปกว่านั้นหากคุณพูดจาแรงกับเธอ —

อย่าโทษแม่บ้าน ปล่อยให้แม่บ้านทำผิดพลาดไป แต่ไม่ใช่เรื่องของเธอ แต่เป็นเรื่องของเหตุผลที่คุณโกรธ คุณไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้โดยไม่โกรธหรือ? แม้ว่าจะไม่สามารถแก้ไขได้ ทุกอย่างก็สามารถแก้ไขได้โดยไม่โกรธ ที่นี้มีความโกรธ ที่นี้มีการตัดสิน ที่นี้มีความอิจฉา ที่นี้มีความหยิ่งยโส แน่แน่นอนว่ามีเหตุผลภายนอกสำหรับทุกสิ่งนี้ แต่ไม่ใช่เหตุผลที่ควรถูกตำหนิ แต่เป็นคุณที่ควรถูกตำหนิที่ปล่อยให้ความรู้สึกไม่ดีเช่นนี้เกิดขึ้น ดังนั้น โดยไม่ต้องซ่อนตัวอยู่เบื้องหลังข้อแก้ตัว จงตำหนิตัวเองโดยตรงต่อหน้าพระเจ้าและขอการให้อภัย ทำเช่นนี้ทุกครั้งที่คุณสังเกตเห็นสิ่งไม่ดีและขับไล่มันออกไป ผ่านการกลับใจและการสำนึกผิดนี้ ท่านจะได้รับการคืนดีกับพระเจ้าและมโนธรรมของท่าน และท่านจะสามารถมองดูพระเจ้าอีกครั้งด้วยความสงบ แต่หากท่านไม่กลับใจ ท่านจะไม่สามารถมองดูพระองค์ได้ และสิ่งนี้จะยากลำบากและเป็นอันตรายสำหรับท่าน

อย่าปล่อยให้การลวงละเมิดที่เต็มไปด้วยความหลงใหลเช่นนี้ไม่ได้รับการชำระล้างด้วยการกลับใจจนถึงยามเย็น แต่จงชำระล้างพื้นที่ที่ขับไล่สิ่งเหล่านั้นออกไปในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทั้งวันจะผ่านไปสำหรับคุณด้วยการสำนึกผิด เพราะการละเมิดเหล่านี้จะเกิดขึ้นบ่อยครั้งในตอนแรก และในตอนเย็น ก่อนที่จะสวดมนต์ ให้ทบทวนถึงการละเมิดที่เต็มไปด้วยความหลงใหลทั้งหมดของคุณอีกครั้ง รู้สึกเสียใจอีกครั้งด้วยความสำนึกผิด และสำนึกผิด นี่คือการล้างใจประจำวัน นี่คือการเรียนอีกบทหนึ่งจากบาทหลวงอิชิวอส "เราต้องชั่งน้ำหนักการกระทำของเราในแต่ละวันอย่างรอบคอบทุกชั่วโม่ง และเท่าที่จะทำได้ ให้บรรเทาภาระเหล่านั้นในตอนเย็นด้วยการกลับใจ หากเราต้องการเอาชนะกิเลสตัณหาด้วยความช่วยเหลือของพระเยซู" เราต้องดูด้วยว่าเรากำลังทำกิจการที่ปรากฏทั้งหมดของเราตามพระประสงค์ของพระเจ้า ต่อพระเจ้า และเพื่อพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวหรือไม่ เพื่อที่ความรู้สึก (ที่เราร้อน) ของเราจะไม่หลอกลวงเรา ราวกับว่าเราเป็นคนโง่เขลา (124)

หากคุณกระทำตามสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ด้วยความมุ่งมั่นอย่างไม่ลดละต่อตัวเอง คุณจะเห็นผลในไม่ช้า: ใจของคุณจะสงบ และพระสิริของพระเจ้าจะฉายแสงในใจของคุณ ทำไมใจถึงไม่สงบ? เพราะมันถูกกัดกร่อนโดยกิเลสตัณหาเอาชนะกิเลสตัณหา และใจของคุณจะได้รับความสงบ หนึ่งในบรรดาบิดาเปรียบหัวใจกับโพรงที่เต็มไปด้วยงูเหล่านี้คือกิเลสตัณหา เมื่อสิ่งใดที่เต็มไปด้วยความหลงใหลปรากฏขึ้นจากหัวใจ ก็เปรียบเสมือนงูที่โผล่หัวออกมาจากโพรง จงฟาดมันที่หัวในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วมันจะซ่อนตัวไป อีกตัวหนึ่งจะปรากฏขึ้น — ทูมมันด้วยเช่นกัน และทุบทุกตัว หลังจากตีงู — ความหลงใหล — ไปสิบสองครั้ง มันจะลึบที่โผล่หัวออกมา หรือแม้กระทั่งตายไปทั้งหมด ไม่ว่าในกรณีใด หากคุณเติมเต็มหลุมหรือไม่ให้อาหารงูก็จะตาย เช่นเดียวกัน ความปรารถนาจะตายลงหากคุณไม่ให้อาหารพวกมันด้วยความเห็นอกเห็นใจต่อข้อเสนอนั้นของพวกมัน แต่กลับฉีกพวกมันออกด้วยความโกรธที่พวกมันปรากฏขึ้น

นี่คือเส้นทางที่สั้นที่สุดในการชำระล้างใจของคุณให้บริสุทธิ์จากตัณหา. หากคุณรักความบริสุทธิ์นี้ จงเดินตามเส้นทางนี้ เพราะไม่มีเส้นทางอื่น. หาก你不เห็นด้วยที่จะกระทำเช่นนี้ ตัณหาจะยังคงอยู่ในใจของคุณ. คุณสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของคุณให้สมบูรณ์แบบได้โดยไม่ต้องมีสิ่งนี้ แต่หัวใจของคุณจะยังคงเต็มไปด้วยความหลงใหลและจะไม่ยอมให้คุณเห็นพระเจ้า อย่าลืมนคนโง่ศักดิ์สิทธิ์! ขอพระเจ้าทรงช่วยท่าน! ช่วยตัวเองด้วย!

| 61 |

ครั้งที่แล้วข้าพเจ้าได้กล่าวถึงสาเหตุของความคิด ความรู้สึก และความปรารถนาอันแรงกล้าแก่ท่าน โดยกล่าวว่าท่านไม่ควรตำหนิสิ่งเหล่านั้น บัดนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงเรื่องเหล่านี้เพิ่มเติมอีกเล็กน้อย

ความคิดที่เต็มไปด้วยความหลงใหล ตามมาด้วยอารมณ์และความปรารถนา บางครั้งเกิดขึ้นในจิตวิญญาณของเราเองโดยที่เราไม่รู้ตัว แต่ส่วนใหญ่แล้วสิ่งเหล่านี้ถูกกระตุ้นโดยความประทับใจจากภายนอก สิ่งของ ผู้คน และเหตุการณ์ที่เราพบเจอในชีวิตประจำวัน ล้วนกระตุ้นให้เกิดความคิดในตัวเรา สิ่งที่ดีก่อให้เกิดความคิดที่ดี และสิ่งที่ไม่ดีก่อให้เกิดความคิดที่ไม่ดี แต่สิ่งตรงกันข้ามก็สามารถเกิดขึ้นได้เช่นกัน: สิ่งที่ดีสามารถก่อให้เกิดความคิดที่ไม่ดี และสิ่งที่ไม่ดีสามารถก่อให้เกิดความคิดที่ดีได้ ทั้งหมดขึ้นอยู่กับอารมณ์ที่คงที่หรือบังเอิญของบุคคลที่เผชิญกับสิ่งเหล่านั้น ดังนั้น คำตอบจึงอยู่ที่ตัวเขาเองทั้งหมด แล้วควรทำอย่างไร?

ประการแรก: อย่าปล่อยให้ประสาทสัมผัสของคุณ โดยเฉพาะดวงตาและหู ทำงานตามอำเภอใจ อย่าให้ตัวเองมองเห็นได้ยิน และสัมผัสทุกอย่างโดยไม่เลือกหน้า ประสาทสัมผัสของเราเปรียบเสมือนหน้าต่างหรือประตู หรือจะเปรียบเสมือนทัพพีก็ตาม ใครที่เปิดหน้าต่างแล้วปล่อยให้อากาศเสียเข้ามา ก็ยอมทำผิด ผู้ที่เปิดประตูและยอมให้สัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดเข้ามาในบ้านของตน ย่อมไม่อาจหลีกเลี่ยงคำตำหนิได้ แต่ท่านจะพูดอย่างไรกับผู้ที่ใช้ช้อน ถ้วย หรือแก้ว เดินผ่านแอ่งน้ำสกปรกและโสโครก หยิบเอาน้ำจากแอ่งนั้นขึ้นมา แล้วสาดใส่ตัวเอง? อะไรจะโง่เขลากว่านี้อีกเล่า?

แต่ไม่ใช่สิ่งที่ใครบางคนทำเมื่อหยุดอยู่หน้าสิ่งที่ไม่ติดด้วยความอยาก رؤ้อยากเห็นและฟังคำพูดที่ไม่ดีหรือ? ผ่านสิ่งนี้พวกเขาได้รับความคิดที่ไม่ดี ซึ่งนำไปสู่ความรู้สึกและความปรารถนาที่ไม่ดี — และพวกเขาก็เดินไปมาอย่างกลัว ๆ เหมือนอยู่ในหมอก ดังนั้น ความรอบคอบและหน้าที่ในการรักษาตนเอง (ความสงบภายใน) จึงกำหนดให้เราไม่มองทุกสิ่ง ฟังทุกสิ่ง หรือสัมผัสทุกสิ่งที่เราพบเจอโดยไม่ได้ตั้งใจ หากสิ่งใดดูเหมือนจะกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึก เราต้องละสายตาจากสิ่งนั้น ปิดหู หรือมองเห็นโดยไม่มอง และได้ยินโดยไม่ฟัง

ประการที่สอง: บางครั้งบางสิ่งอาจสร้างความประทับใจที่ไม่ดีและก่อให้เกิดความคิดที่ไม่ดี คุณต้องรีบเร่งลบความประทับใจนั้นและระงับความคิดในลักษณะที่แสดงไว้ข้างต้นทันที แน่แน่นอนว่าการหยุดการไหลของความประทับใจต้องทำล่วงหน้า การอยู่ภายใต้ความประทับใจที่ไม่ดีหรือปล่อยให้การลบและความสงบของจิตใจกลับมาในภายหลังนั้น ไม่ฉลาด ด้วยการยังคงอยู่ภายใต้ความประทับใจที่ไม่ดี เราจึงยินดีที่จะมีส่วนร่วมในการแพร่กระจายของความคิดและความรู้สึกที่ไม่ดี และด้วยการปล่อยให้ความประทับใจที่ไม่ดีนี้อยู่ในตัวเราเป็นเวลานาน เราจึงให้ออกาสมันได้หยั่งรากลึกยิ่งขึ้นและต่อต้านการขับไล่และการชำระล้างได้นานขึ้น หากไม่ยึดครองจิตวิญญาณไปโดยสิ้นเชิง

ประการที่สาม: เมื่อคุณได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว คุณไม่ควรปล่อยให้ตัวเองเผชิญกับสิ่งนั้นอีกโดยผลการกระทำเช่นนี้หมายความว่าบุคคลนั้นชอบที่จะหมกมุ่นอยู่กับสิ่งชั่วร้าย และด้วยเหตุนี้จึงเป็นคนไม่บริสุทธิ์ถึงแก่นแท้ของจิตใจ หากความจำเป็นบังคับให้ต้องเผชิญกับมัน บุคคลต้องเตรียมตัวล่วงหน้าและเตรียมใจให้พร้อมที่จะต่อต้านความประทับใจที่ไม่ดี และไม่ให้ความประทับใจนั้นส่งผลกระทบต่อตนเองได้ ความตั้งใจ ความอดทนต่อตนเองอย่างเข้มแข็ง และการภาวนาจะทำให้สิ่งนี้เป็นไปได้

ประการที่สี่:

ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านแล้วเกี่ยวกับการตีความทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านพบเจอและอาจพบเจอในแง่จิตวิญญาณ ซึ่งสิ่งนี้ต้องทำเช่นเดียวกันกับวัตถุที่มีลักษณะไม่ดีด้วย หลังจากนั้น เมื่อคุณพบพวกเขา คุณจะไม่ได้คิดในทางที่ไม่ดี แต่จะคิดในทางที่ดี เช่นเดียวกับนักบุญเอเฟรมชาวซีเรีย เมื่อเขาพบหญิงสาวที่แต่งกายไม่เหมาะสม ท่านได้กล่าวกับลูกศิษย์ว่า "ดูสิว่าเธอใส่ใจในการแต่งกายร่างกายของเธอ ซึ่งในไม่ช้าก็จะกลายเป็นผงธุลี แล้วเราจะไม่นึกถึงการแต่งกายจิตวิญญาณอมตะของเราได้อย่างไร?"

กฎเหล่านี้เพียงพอแล้ว

สิ่งที่จำเป็นคือการชี้ให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่ไม่เป็นผลต่อชีวิตภายในของคุณในชีวิตประจำวันของคุณ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีเหตุการณ์เช่นนั้นในครอบครัวหรือในหมู่ญาติของคุณ คุณสามารถพบเจอได้เฉพาะนอกบ้านของคุณเท่านั้น เช่น ในสังคมที่คุณบังเอิญไปอยู่เมื่อไม่นานมานี้ ตามที่คุณได้เขียนไว้เกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าว โปรดปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในข้อที่สาม ใช้หลักการเดียวกันนี้กับทุกสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันที่คุณอาจพบในอนาคต โดยทั่วไป ให้ยึดหลักการวัดสิ่งที่ยอมรับได้จากผลกระทบที่มีต่อตัวคุณภายใน อนุญาตให้สิ่งที่คุณสร้างคุณค่าแก่ตัวคุณเอง และอย่าอนุญาตให้สิ่งใดที่ทำให้คุณไม่สบายใจไม่ว่าในสถานการณ์ใดก็ตาม ใครกันที่มีสติสัมปชัญญะครบถ้วนจะยื่นมือไปหยิบแก้วเครื่องดื่มที่มีพิษ ทั้งที่รู้ว่ามันมีอะไรอยู่ข้างใน?

ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าท่านควรจำกัดตัวเองมากจนกลายเป็นคนสันโดษ แต่ข้าพเจ้าเพียงต้องการสนับสนุนให้คุณไม่บริโภคสิ่งใดที่เป็นอันตรายต่อจิตวิญญาณของคุณ หลังจากที่您已经ตระหนักแล้วว่าชีวิตที่แท้จริงคือชีวิตในจิตวิญญาณเท่านั้น และไม่เพียงแต่ตระหนักเท่านั้น แต่ยังได้สัมผัสประสบการณ์นั้นด้วย

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

ข้างต้นนี่ถือเป็นคำแนะนำที่เพียงพอสำหรับการชำระล้างความหลงใหลของคุณ แม้ว่าแค่เพียงเล็กน้อยก็ตาม แต่ในเมื่อเราได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอเพิ่มเติมบางสิ่งซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่ท่าน ไม่ใช่ในอนาคต แต่คือตอนนี้เลย

การต่อสู้ที่กำหนดไว้กับกิเลสตัณหาเป็นการต่อสู้ทางจิตใจ และมันมีประสิทธิภาพเพราะการไม่ยอมให้กิเลสตัณหาได้กินสิ่งใด ๆ นั้น ทำให้กิเลสตัณหาถูกกดขี่ไว้ แต่การต่อสู้กับกิเลสตัณหาอย่างกระตือรือร้นก็มีอยู่เช่นกัน ซึ่งประกอบด้วยการตั้งใจทำสิ่งต่าง ๆ ที่ตรงกันข้ามกับกิเลสตัณหาอย่างเจตนา ตัวอย่างเช่น เพื่อระงับความตระหนี่ ต้องเริ่มมีความใจกว้าง; ต่อต้านความหยิ่งยโส ต้องเลือกการกระทำที่ถ่อมตน; ต่อต้านความหลงใหลในความสนุกสนาน ต้องเลือกวิถีชีวิตที่สงบเสถียรและสิ่งอื่นที่คล้ายคลึงกัน เป็นความจริงที่ว่า การกระทำเช่นนี้ไม่ได้นำไปสู่เป้าหมายโดยตรง เพราะเมื่อต้องเผชิญกับข้อจำกัดภายนอก ความหลงใหลสามารถทะลุผ่านภายในได้ — ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเองหรือยอมแพ้ต่อสิ่งอื่น แต่เมื่อการต่อสู้อย่างแข็งขันนี้ถูกผสมผสานกับการต่อสู้ภายในจิตใจ ทั้งสองสิ่งนี้จะสามารถเอาชนะความปรารถนาใด ๆ ที่ถูกมุ่งหมายต่อต้านได้อย่างรวดเร็ว

และนี่คือคำแนะนำของฉันสำหรับคุณ จงพยายามค้นหาความหลงใหลหลักของคุณ และทุ่มเททั้งความคิดและการกระทำเพื่อต่อสู้กับมันอย่างจริงจัง ฉันไม่สามารถระบุได้อย่างแน่ชัดว่าความหลงใหลหลักของคุณคืออะไร บางทีมันอาจจะยังไม่ถูกค้นพบ แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม หากคุณเริ่มสังเกตการเคลื่อนไหวของหัวใจของคุณอย่างใกล้ชิดมากขึ้น มันจะเข้ามาในความสนใจของคุณเอง จากนั้น หากคุณเต็มใจที่จะเชื่อใจฉัน เราจะร่วมกันหาวิธีการจัดการกับจุดอ่อนหลักของคุณให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ขอให้ฉันเตือนคุณว่ามีวิธีการที่รุนแรงในการต่อสู้อย่างแข็งขันกับความหลงใหลเหล่านี้ สำหรับพวกเราแล้ว สิ่งที่เป็นปกติคือชีวิตที่ละทิ้งโลกในรูปแบบที่แยกตัวออกมา

เมื่อได้ละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้เบื้องหลังอย่างเด็ดขาดและฝากความหวังทั้งหมดไว้กับพระเจ้าแล้ว จึงเข้าสู่ชีวิตในอารามเพื่อใช้ชีวิตอย่างไม่ปนพรำ อดอาหารอย่างเคร่งครัด อธิษฐานภาวนา ทำงานหนัก และฝึการระวังอย่างไม่ประมาท ที่นี่ ความยากจน การตัดขาดจากความต้องการของตนเอง และการปฏิเสธตนเอง ล้วนชำระล้างความปรารถนาทั้งปวงออกจากจิตวิญญาณอย่างรวดเร็ว จากนั้น ความสงบในจิตใจและความบริสุทธิ์แห่งดวงใจก็ตั้งมั่นขึ้น — ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการดำเนินชีวิตแห่งการละทิ้ง ข้าพเจ้าไม่ได้ขับไล่ท่านออกจากโลกนี้

ท่านจะได้รับการช่วยเหลือในโลกนี้หากท่านรักษาความสัมพันธ์กับมันไว้เหมือนกับว่าท่านไม่มีตัวตนอยู่ในนั้น ข้าพเจ้าเพียงแต่เตือนท่านถึงสิ่งนี้ในฐานะวิถีชีวิตที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการชำระล้างจิตใจจากความหลงใหล

ข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมว่า หนึ่งในกฎแห่งการทรงนำของพระเจ้าสำหรับเรา คือการจัดเตรียมชีวิตของแต่ละบุคคลและเส้นทางของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตนั้นให้ดำเนินไปในรูปแบบที่เมื่อบุคคลใช้สิ่งเหล่านี้อย่างชาญฉลาดแล้ว จะสามารถชำระตนเองให้พ้นจากกิเลสตัณหาได้อย่างรวดเร็วและสะดวกที่สุด ฉันเตือนคุณเรื่องนี้เพราะคุณเคยถามว่าทำไมผู้คนถึงมีชะตากรรมที่แตกต่างกันและทำไมมันถึงเปลี่ยนแปลงได้ และฉันคิดว่าฉันยังไม่ได้ตอบคุณ ดังนั้นนี่คือคำตอบของฉัน เป็นเพราะตามที่พระเจ้าทรงจัดวางไว้ มันสะดวกกว่าสำหรับผู้คนที่ชำระล้างตนเองจากกิเลส หรือเพราะพระองค์ต้องการในวิธีนี้จะบดขยี้ตัวตนที่เสื่อมทรามของเรา ความเห็นแก่ตัวที่ดื้อรั้นของเรา ซึ่งเป็นพื้นฐานของกิเลสที่ทำลายมนุษย

และฉันจะเพิ่มเติมอีกอย่างหนึ่ง จงต่อสู้กับความปรารถนาของคุณทั้งภายในและภายนอก และปลุกฝังคุณสมบัตินี้ที่ดีของคุณ ให้พื้นที่และฝึกฝนสิ่งเหล่านั้น สิ่งสำคัญที่สุดที่นี่คือการสวดมนต์ เราได้พูดถึงเรื่องนี้ไปแล้ว ควรตามด้วยการทำความดี เราได้พูดถึงเรื่องนี้เช่นกันเมื่อคุณกำลังคิดเกี่ยวกับเป้าหมายที่กว้างขวางในชีวิต และควบคู่กับสิ่งนี้ควรมีการอ่านและการสนทนาที่ช่วยรักษาจิตวิญญาณ การปฏิบัติหน้าที่ทางศาสนา

และการกระทำที่เป็นการปฏิเสธตนเอง: ปฏิเสธตนเองเมื่อจำเป็น ที่ละน้อยในอาหาร การนอน ความบันเทิง และความสุขที่เกิดจากการตามใจตนเองทุกประเภท และรักษาตนเองให้อยู่ในภาวะต่อต้านตนเองและบังคับตนเองอย่างต่อเนื่อง เราได้พูดคุยเรื่องนี้ไปแล้ว

นั่นคือกระบวนการทั้งหมดของการชำระตนเองให้บริสุทธิ์จากกิเลสตัณหา ท่านกำลังทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่แล้ว ขององค์พระผู้เป็นเจ้าประธานความสำเร็จแก่ท่าน

| 63 |

ข้าพเจ้าได้รับแรงกล้าว่าจบเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้กับความปรารถนา — แม้ว่าจะไม่มีวันสามารถกล่าวจบได้อย่างแท้จริง — และได้ทิ้งสิ่งที่เขียนไว้ในตอนนั้นไว้โดยไม่ได้รับคำตอบไว้มากมาย

คุณจะได้รับคำตอบสำหรับบางคำถามของคุณในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ และข้าพเจ้าจะตอบคำถามอื่น ๆ ให้ในตอนนี้

คุณเขียนว่าคุณมีงานบ้านมากมายที่ต้องทำ ทำทุกสิ่งที่คุณได้รับมอบหมายด้วยความขยันขันแข็ง นี่คือน้ำหนักของคุณ แต่อย่าทำตัววุ่นวาย การวุ่นวาย (การกังวล) มักมาพร้อมกับความวุ่นวายภายในใจ และนั่นไม่ถูกต้อง คุณไม่สามารถพูดคุยอย่างสงบเกี่ยวกับทุกสิ่งที่คุณได้รับมอบหมายให้ทำ และทำมันโดยไม่วุ่นวาย ด้วยจิตใจที่แจ่มใสได้หรือ? ในชีวิตประจำวัน หากมีสิ่งใดที่รบกวนชีวิตทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่การทำงานหรือกิจกรรมต่างๆ แต่เป็นความกังวลวุ่นวายเปล่าที่กัดกินหัวใจ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่สามารถผลักดันเรื่องนั้นให้ก้าวหน้าไปแม้เพียงเล็กน้อย และความวุ่นวายเหล่านี้ก็กวาดความคิดไปเหมือนพายุหมุน สิ่งนี้นำไปสู่ความสับสนเสมอ และเรื่องนั้นก็ไม่ได้สำเร็จเลย ดังนั้นจงแยกแยะระหว่างความขยันหมั่นเพียรที่เหมาะสมกับความกังวลและความวิตกกังวลที่ไม่สมควร และเรียนรู้ที่จะทำทุกสิ่งอย่างรอบคอบ โดยไม่หวั่นความคิดออกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ให้ยึดมั่นในความเชื่อมั่นว่าคุณกำลังทำให้พระองค์พอพระทัยในทุกสิ่งเหล่านี้

คุณถามว่า: "แล้วการร้องเพลงและเล่นเปียโนกับฮาร์โมนีเยมล่ะ?"

ฉันเคยเล่นและร้องเพลงโดยไม่สนใจเนื้อหาของเพลง แต่ตอนนี้มันเข้ามาในหัวของฉัน เป็นที่รู้กันดีว่าไม่ใช่ทุกเพลงจะมีเนื้อหาที่ดี แม้ว่าพวกมันจะประพันธ์มาอย่างไพเราะก็ตาม" ฉันควรทำอย่างไร? คุณไม่สามารถเปลี่ยนแปลงทุกอย่างได้ในทันที มันจะสังเกตเห็นได้ในทันที ให้ร้องและเล่นเพลงที่คุณเคยร้องและเล่นมาก่อน โดยพยายามไม่สนใจเนื้อหา ในขณะที่เดียวกัน ค่อยๆ เลือกเพลงที่มีเนื้อหาดีหรือแม้กระทั่งแค่พอรับได้ และร้องและเล่นมันมากขึ้น จนในที่สุดคุณลืมเพลงอื่นๆ ที่บังคับให้คุณร้องและเล่นไป ฮาร์โมนีเยมมีความสามารถมากในการถ่ายทอดการร้องเพลงในโบสถ์ได้อย่างเหมาะสม ควรหาผลงานของ Turchaninov มาศึกษาและเลือกบทเพลงที่คุณชื่นชอบมากที่สุด เรียนรู้เพลง "God Save the Tsar", "How Glorious is Our Lord in Zion" และบทเพลงในลักษณะเดียวกัน หากคุณร้องเพลงประเภทนี้ด้วยความรู้สึก ฉันรับรองว่าพวกมันจะได้รับการชื่นชมมากกว่าสิ่งอื่นใด และจากนั้นคุณจะถูกขอให้ร้องและเล่นไม่ใช่เพลงเล็กๆ ที่ว่างเปล่า แต่เป็นผลงานอันยิ่งใหญ่เหล่านี้ เมื่อไม่นานมานี้ คุณได้กล่าวถึงเสียงและการร้องเพลงของคุณได้รับคำชม พวกมันทำหน้าที่ของมัน และคุณก็ทำหน้าที่ของคุณ เมื่อทั้งสองสิ่งดีแล้ว จะไม่สรรเสริญได้อย่างไร? แต่ท่านไม่ควรโอ้อวดในเรื่องนี้ จงถ่อมตนไว้ ที่ท่านมีเสียงและรสนิยมในการร้องเพลงนั้น ท่านได้จากไหน? พระเจ้าประธานให้ท่าน แล้วพระเจ้าประธานให้ท่านเพื่ออะไร? เพื่อยั่วเย้าผู้อื่นหรือเพื่อสิ่งอื่นใด? เพื่อสิ่งอื่นใดนอกจากให้ท่านนำไปสู่พระเกียรติของพระเจ้า? แล้วท่านได้ทำเช่นนั้นหรือยัง? ไม่ คุณเพียงแค่สร้างความบันเทิงให้ตัวเองและผู้อื่นเท่านั้น และคุณไม่ได้กล่าวถึงพระเจ้าเลยแม้แต่น้อย ดังนั้นคุณจึงใช้ของขวัญจากพระเจ้าในทางที่ผิด สูญเปล่าไปกับสิ่งไร้ค่า บัดนี้เมื่อความคิดของคุณหันมาสนใจที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยแล้ว จงหันการใช้ของขวัญจากพระเจ้าไปในทิศทางนั้นด้วยเช่นกัน หากการกินและการดื่มควรทำเพื่อพระเกียรติของพระเจ้าแล้ว การร้องเพลงและการเล่นดนตรีก็ควรทำมากขึ้นไปอีก หากคุณเล่นและร้องเพลงบางสิ่งที่มีสัมผัสจิตวิญญาณของผู้ฟังและทำให้พวกเขาถอนหายใจต่อพระเจ้าหรือลุกขึ้นถวายพระเกียรติและขอบคุณพระองค์ คุณก็จะทำสิ่งเดียวกับที่นักเทศน์ที่ดีทำในโบสถ์ และนี่คือผลแห่งการช่วยเหลือจากของขวัญของคุณ! ดังนั้นจงใช้มันในทิศทางนี้ เลือกทั้งบทเพลงทางโลกและทางจิตวิญญาณที่มีคุณค่า และร้องและเล่นเฉพาะสิ่งเหล่านั้นเท่านั้น นี่คือเพื่อผู้อื่น; อย่าร้องเพลงทางโลกด้วยตัวเองเลย แต่จงร้องเฉพาะบทเพลงทางจิตวิญญาณเท่านั้น แต่ขออย่าอีกครั้ง: อย่าหยุดกะทันหัน แต่ค่อยๆ ทำไป

โดยทั่วไปแล้ว อย่าแสดงพฤติกรรมที่แปลกประหลาดใด ๆ ทั้งสิ้น จงเป็นมิตร อภัยยศยดี และร่าเริงกับทุกคนเหมือนที่คุณเป็นอยู่เสมอ เพียงแต่ขอให้งดเสียงหัวเราะ การพูดเล่น หรือพูดคุยเรื่องไร้สาระ คุณสามารถเป็นมิตร ร่าเริง และน่าพึงพอใจได้โดยไม่ต้องมีสิ่งเหล่านี้ อย่าเป็นคนที่เศร้าหมองไม่ว่าในสถานการณ์ใด เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดบอกกับผู้ที่กำลังอดอาหารให้ล้างตัว ทาหัว และหิวผม พระองค์หมายถึงอย่างชัดเจนว่าพวกเขาไม่ควรเป็นคนที่เศร้าหมอง ขอพระเจ้าประทานปัญญาแก่ท่าน!

| 64 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

คุณเขียนว่า: "ฉันอยู่คนเดียวและฉันรู้สึกเบื่อ" นี่เป็นความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ แต่นั่นคิดว่าคุณอาจไม่รู้สึกละหลังหลังจากที่คุณตัดสินใจและสิ่งที่คุณได้รับข้อเสนอให้ทำเป็นผลมาจากการตัดสินใจนั้น หากสิ่งหลังได้ฝังรากลึกในตัวคุณแม้เพียงเล็กน้อย คุณจะไม่ได้รู้สึกเหงาเลย แม้ว่าคุณจะอยู่คนเดียวก็ตาม คุณจะรู้สึกโดดเดี่ยว เพราะคุณจะตระหนักได้ว่าพระเจ้าอยู่ใกล้มาก ใกล้มาจริง ๆ และเทวดาผู้พิทักษ์ของคุณอยู่กับคุณ ไม่ใช่แค่ในความคิดของคุณเท่านั้น แต่เป็นความจริง และความรู้สึกโดดเดี่ยวก็จะไม่เหมาะสม และตามมาด้วยความเบื่อหน่ายที่มากับมันก็จะไม่เหมาะสมเช่นกัน

แต่นั่นเชื่อว่าความเบื่อหน่ายนี้จะเพียงชั่วคราวและจะผ่านไปเร็วๆ นี้

อย่างไรก็ตาม ในอนาคต เมื่อใดก็ตามที่คุณพบว่าตัวเองอยู่คนเดียว ให้รีบฟื้นฟูความเชื่อมั่นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับคุณ เช่นเดียวกับเทวดาผู้พิทักษ์ของคุณ และรีบใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาแห่งความโดดเดี่ยวเหล่านี้เพื่อการสื่อสารที่ไม่ถูกรบกวนกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและการสนทนาอันหวานชื่นกับพระองค์ ความโดดเดี่ยวในจิตวิญญาณเช่นนี้ช่างหวานชื่น ฉันหวังว่าคุณจะได้ลิ้มรสความหวานนี้สักวันหนึ่ง เพื่อที่คุณจะได้ปรารถนาให้มันเป็นสวรรค์บนดิน

เมื่อวันก่อน ขณะที่ฉันกำลังพลิกดูหนังสือเล่มหนึ่ง ฉันได้พบกับคำแนะนำจากบิดา (เคาน์ตัสเปแรนสกี) ถึงบุตรสาวของเขา ในบรรดาคำแนะนำต่าง ๆ นั้น มีเรื่องเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่ายด้วย นี่คือสิ่งที่เขาแนะนำทุกคน, เขาบอกว่า, มิวกลมของกิจกรรมประจำวันซึ่งพวกเขาทำเหมือนเป็นภาชี. แต่มีผู้คนมากมายที่กิจกรรมภาชีเหล่านี้ไม่ซับซ้อนและไม่ต้องใช้เวลาานาน. พวกเขาใช้เวลาเหลือมากมาย และหากพวกเขาไม่เต็มเต็มมันด้วยสิ่งใด พวกเขาก็จะไม่สามารถหลีกเลี่ยงความเบื่อได้. นี่คือวิธีที่แน่นอนที่สุดในการหลีกเลี่ยงมัน: จัดการสิ่งต่าง ๆ ให้คุณไม่มีเวลาว่างแม้แตนาทีเดียว และเวลาทั้งหมดของคุณถูกเติมเต็มด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม ดังนั้นเมื่อคุณเสร็จสิ้นงานหนึ่งและกลายเป็นอิสระ คุณก็มีงานอื่นพร้อมที่จะทำต่อไปแล้ว งานเหล่านี้คืออะไร? 1. การแสวงหาความงาม: ดนตรี, ร้องเพลง, วาดภาพ. แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ขนมปังประจำวัน, แต่เป็นของหวาน. 2. งานฝีมือบางอย่าง — การถัก, การปัก, และสิ่งที่คล้ายกัน. 3. แต่ทางแก้ที่ดีที่สุดสำหรับความเบื่อหน่ายคือการหาความเพลิดเพลินในการอ่านอย่างจริงจังและศึกษาหัวข้อที่คุณยังไม่เคยสำรวจมาก่อน ไม่ใช่การอ่านเพียงอย่างเดียวที่ช่วยขจัดความเบื่อหน่าย แต่เป็นการศึกษาต่างหาก

ในตอนนั้น ฉันตัดสินใจที่จะแบ่งปันสูตรนี้กับคุณไว้เผื่อกรณีจำเป็น แต่ตอนนี้มีความจำเป็นต้องใช้แล้ว โปรดจดจำไว้และจัดการตามความเหมาะสม และแน่นอน คุณจะไม่ต้องประสบกับความเบื่อหน่ายอีกต่อไป ฉันรู้จักชายคนหนึ่งที่มีจะอยู่คนเดียวเสมอ ไม่เคยไปที่ไหนและไม่เคยเชิญใครมาที่บ้านของเขาเลย ผู้คนถามเขาว่า "คุณไม่รู้สึกละเบื่อบ้างหรือ?" เขาตอบว่า "ผมไม่มีเวลา ผมมีอะไรที่ต้องทำมากมายจนทันทีที่ผมลืมตาหลังจากนอนหลับ ผมก็เริ่มทำงานและไม่สามารถทำทุกอย่างให้เสร็จก่อนที่ผมจะหลับไปอีกครั้ง"

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า การศึกษาที่บิดาของลูกสาวอ้างถึงนั้น หมายถึงการศึกษาทั้งศาสตร์ทั้งหมดหรือบางส่วนของศาสตร์ที่ยังไม่ได้รับการศึกษาอย่างครบถ้วน ซึ่งชัดเจนว่าไม่รวมถึงการอ่านหนังสือที่วางเปล่า ดูเหมือนว่าคุณจะไม่ชอบสิ่งนี้ และนั่นก็เป็นเรื่องดี อย่าละทิ้งนิสัยนี้ อ่านหนังสือจิตวิญญาณเพิ่มเติม นี่คือขอบเขตของหัวข้อที่จริงจังที่สุดและที่สำคัญที่สุดคือหัวข้อที่จำเป็นที่สุด ในขอบเขตนี้ ทุกสิ่งล้วนใหม่และไม่เคยเก่าลง ยิ่งคุณเรียนรู้มากเท่าไร คุณก็จะยิ่งเห็นสิ่งที่คุณรู้จักในแง่มุมใหม่มากขึ้นเท่านั้น ความปรารถนาที่จะเรียนรู้หัวข้อเหล่านี้และความสามารถในการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลได้เริ่มต้นเดินทางบนเส้นทางแห่งชีวิตจิตวิญญาณแล้วเท่านั้น ตั้งแต่คุณตัดสินใจที่จะทำให้พระเจ้าพอใจ

ฉันก็ถือว่าไม่ใช่คนแปลกหน้าสำหรับเส้นทางนี้อีกต่อไป ดังนั้นจงอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้และกลายเป็นผู้รู้พระเจ้าอวยพรคุณ!

| 65 |

ใครแนะนำให้คุณรู้จักกับนักบุญปีเมน ที่คุณต้องการจะรู้เกี่ยวกับท่าน? แต่ไม่ว่าใครจะแนะนำคุณมา ฉันก็ยินดีเป็นอย่างยิ่ง คุณจะพบว่านักบุญปีเมนคือใครและท่านใช้ชีวิตอย่างไรใน Cheti Minei ภายใต้วันที่ 27 สิงหาคม และยังมีในหนังสือ "เรื่องเล่าที่น่าจดจำเกี่ยวกับการถือศีลของนักบุญและบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์" ในทั้งสองแห่งท่านจะพบคำสอนของเขาอยู่มากมาย เขาเป็นคนเรียบง่ายและขาดการศึกษา

แต่ประสบการณ์ในชีวิตจิตวิญญาณและพระคุณของพระเจ้าได้ทำให้จิตใจของเขาว่างใสมากจนตามความรู้อันละเอียดและแม่นยำของเขาเกี่ยวกับกฎแห่งการก้าวไปสู่ความสมบูรณ์แบบในจิตวิญญาณ

เขาควรได้รับการนับถือว่าเป็นหนึ่งในบรรดาบิดาผู้ทรงปัญญาและเคร่งศาสนาเป็นอันดับแรก

จนกว่าคุณจะหาโอกาสอ่านเกี่ยวกับเขาได้

ฉันจะเขียนจุดสำคัญที่สุดจากคำสอนและคำแนะนำของเขาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ฉันได้อธิบายให้คุณฟังมานานแล้วให้คุณทราบ

จุดเริ่มต้นของเส้นทางของพระเจ้าคือการกลับใจและร้องไห้เพื่อบาป นี่คือนี่ที่เราพบในนักบุญปีเมน

ท่านเห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนหลุมศพและร้องไห้อย่างขมขื่น และกล่าวว่า: "หากความสุขทั้งหมดของโลกปรากฏขึ้นที่นี่ พวกมันก็จะไม่สามารถปลดปล่อยวิญญาณของเธอจากความเศร้าได้ ดังนั้นเราจึงต้องร้องไห้เสมอ" (26) (ข้อคิดจาก

"เรื่องราวที่น่าจดจำเกี่ยวกับการบำเพ็ญเพียรของพระผู้ศักดิ์สิทธิ์และบิดาผู้ทรงพร") ในข้อที่ 27

ได้มีการอธิบายสถานการณ์เดียวกันนี้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น และได้อ้างคำพูดของนักบุญปีเมนไว้ดังนี้: "ข้าพเจ้าขอรับรองว่าหากบุคคลใดไม่ฆ่าความปรารถนาทั้งปวงของเนื้อหนัง และไม่ร้องไห้ในลักษณะเช่นนี้

เขาจะไม่สามารถเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าได้ จิตวิญญาณและชีวิตทั้งหมดของหญิงผู้นี้จมอยู่ในความโศกเศร้า"

ผู้ที่สำนึกผิดและร้องไห้ต่อบาปของตน ย่อมถอยห่างจากความชั่วร้ายและทำความดีโดยธรรมชาติ

ขณะที่เขายังคงเป็นเช่นนี้ เขาจะไม่กระทำความชั่วร้าย แต่เขาไม่สามารถปลอดจากความคิดชั่วได้ ดังนั้น

การที่เขาถอยห่างจากความชั่วร้ายจึงเกือบจะเป็นการต่อสู้กับความคิดของเขาอย่างเดียว

นี่คือสิ่งที่นักบุญปีเมนกล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ พี่น้องคนหนึ่งมาหาอับบา พิเมนและพูดกับท่านว่า "อับบา!

ข้าพเจ้ามีความคิดมากมาย และมันอันตรายต่อข้าพเจ้า" ผู้อาวุโสเฝ้าเขาออกไปข้างนอกและกล่าวว่า

"เปิดอกของท่านและอย่าให้ลมพัดเข้ามา!" "ข้าพเจ้าทำไม่ได้" พี่น้องตอบ "ถ้าเจ้าทำสิ่งนี้ไม่ได้" ผู้อาวุโสกล่าว

"เจ้าก็จะไม่สามารถหยุดกระแสดความคิดที่หลั่งไหลได้ แต่หน้าที่ของเจ้าคือต้องต่อต้านมัน" (28)

จงต่อต้าน แต่จะอย่างไร? ประการแรก จงใส่ใจต่อตนเองและมีสติสัมปชัญญะ ดังนั้น พี่น้องคนหนึ่งจึงกล่าวว่า

เมื่อเขาพบปะกับผู้อื่น เขารู้สึกเพลิดเพลินและกลับมาหาตนเองไม่ได้เหมือนเดิมอีกต่อไป เขาจึงถามว่าควรทำอย่างไร

ผู้อาวุโสกล่าวกับเขาว่า "เจ้าต้องการกลับคืนสู่ตัวตนของเจ้าและพบตัวเจ้าเองในแบบที่เจ้าเป็นเมื่อครั้งที่เจ้าจากไปหรือไม่?

จงเฝ้าระวังตนเองในบ้านและเฝ้าระวังสิ่งภายนอกบ้านของเจ้า" (137) โดยทั่วไปแล้ว อับบา พิเมน มักจะกล่าวว่า

สิ่งที่เราต้องการมากที่สุดคือจิตใจที่สงบ (135)

ทันทีที่คุณสังเกตเห็นความหลงใหล การปกป้องตัวเอง จงอธิษฐานทันที และมันจะหายไป พี่น้องคนหนึ่งถามอับบา พิเมนเกี่ยวกับการต่อสู้กับความคิดที่กบฏ และผู้อาวุโสตอบว่า:

"เรื่องนี้เหมือนกับชายคนหนึ่งที่มีไฟอยู่ด้านหนึ่งและขามน้าอยู่อีกด้านหนึ่ง เมื่อไฟเริ่มลุกไหม้ เขาเอาน้ำจากถ้วยมาดับไฟ ไฟคือคำชักชวนของศัตรู (กิเลส) และน้ำคือคำภาวนาที่ร้อนแรงต่อพระเจ้า" (146)

เพื่อที่จะหนีห่างจากความคิดที่เต็มไปด้วยอารมณ์ได้น้อยลง จำเป็นต้องขจัดสาเหตุที่ทำให้เกิดอารมณ์เหล่านั้น

ต้องขจัดทุกสิ่งๆ ที่เต็มไปด้วยอารมณ์ออกให้หมด อับบา พิเมน กล่าวไว้ว่า คนที่อยู่ใกล้สิ่งๆ ที่สามารถก่อให้เกิดอารมณ์ได้

ก็เหมือนกับคนที่ยืนอยู่เหนือเหวลึก และศัตรูของมนุษย์สามารถโยนเขาลงไปในเหวนั้นได้อย่างง่ายดาย

แต่ผู้ที่อยู่ห่างไกลจากสิ่งๆ ที่สามารถปลุกเร้าความหลงใหลได้ ก็เหมือนกับผู้ที่ยืนอยู่ห่างไกลจากเหวลึก

ให้ศัตรูลากเขาลงไปในเหวลึกนั้นเกิด แต่ทราบได้ที่เขาจะถูกดึงไปด้วยกำลัง เขาจะเรียกหาพระเจ้า และพระเจ้าจะช่วยเหลือเขา (59)

สิ่งสำคัญที่สุดคือพยายามทุกวิถีทางที่จะไม่ยอมแพ้ต่อความคิด ในเพื่อเป็นกำลังใจในเรื่องนี้

เราได้อ่านคำกล่าวของพระเซนตปีเมนว่า: "พี่น้องคนหนึ่งถามท่านว่า

‘คนเราสามารถควบคุมความคิดของตนได้ตลอดเวลาและไม่ยอมแพ้ต่อศัตรูในทุกความคิดได้หรือไม่? และผู้เฒ่าตอบว่า: “มีชายคนหนึ่งที่ยับยั้งสิบคนได้ แต่ยอมในหนึ่ง” พี่น้องคนเดียวกันถามอับบาซีโซสเกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน และท่านกล่าวว่า: “แท้จริง มีชายคนหนึ่งที่ไม่ยอมอะไรเลยต่อศัตรู” (88, 89)

และเพิ่มเติมว่า: “อับบา อานูวิอุสได้ถามอับบา

พิเมนเกี่ยวกับความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นในใจมนุษย์และความปรารถนาที่ไร้ประโยชน์ อับบา พิเมินตอบว่า:

‘*ชวานจะโอ้อวดต่อผู้ที่ใช้มันฟันหรือ?*’ (อิสยาห์ 10:15) อย่าให้พวกมันมีมือช่วย และพวกมันจะไม่สามารถทำอะไรได้”

ความไม่ยอมอ่อนข้อเช่นนี้จะนำไปสู่สิ่งใด? ความหลงใหลจะดับสูญไป นี่คือน้ำที่อับบา พิเมินกล่าวกับอับบา อิสยาห์ เมื่อเขาถามเกี่ยวกับความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ โดยกล่าวว่า: “หากทิ้งหีบที่มีเสื้อผ้าไว้โดยไม่ดูแล เสื้อผ้าจะเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา เช่นเดียวกัน หากเราไม่ลงมือทำตามความคิดของเรา ความคิดเหล่านั้นก็จะหายไปหรือเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา” (20)

อับบา โจเซฟ ถามอับบา พิเมิน เกี่ยวกับเรื่องเดียวกัน และท่านตอบว่า: “ถ้าใครใส่ถุงและแมงป่องลงในขวดแล้วปิดฝาไว้ แน่แน่นอนว่าสัตว์เลื้อยคลานเหล่านั้นจะตายไปตามกาลเวลา เช่นเดียวกัน ความคิดชั่วร้ายที่มาจากปีศาจจะตายไปเอง หากเราอดทนต่อมันและไม่ให้อาหารแก่มัน” (21).

แต่ในขณะที่เรากำลังแยกตัวออกจากความชั่วร้ายด้วยการต่อต้านความคิดและความปรารถนาอันแรงกล้าอย่างไม่ลดละ เราต้องทำความดีไปพร้อมกันด้วย โดยปลูกฝังคุณธรรมทุกอย่างไว้ในตัวเรา

ทั้งสองสิ่งนี้จะช่วยชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ในไม่ช้า และมีบทเรียนมากมายจากนักบุญพิเมนเกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรม นี่คือน้ำสำคัญที่สุด เขาอ้างคำพูดของอับบา จอห์น โคลอฟ ที่กล่าวว่า: “ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะมีคุณธรรมทั้งหมดอย่างน้อยก็ในระดับหนึ่ง” (46) แล้วเขาก็เสนอคำสอนของเขาเองในเรื่องนี้ โดยกล่าวว่า: “เมื่อบุคคลตั้งใจจะสร้างบ้าน เขาจะรวบรวมวัสดุและสารต่างๆ มากมายเพื่อที่จะสร้างบ้านได้ ดังนั้นเราจึงต้องสะสมคุณธรรมทั้งหมดอย่างน้อยก็ในระดับหนึ่ง” (130)

แต่มีคุณธรรมพื้นฐานและเป็นแนวทางที่เราต้องมุ่งความพยายามทั้งหมดของเราไปที่สิ่งเหล่านี้ นักบุญพิเมนมักจะชี้ให้เห็นถึงสิ่งเหล่านี้ นี่คือน้ำเหล่านั้น: การควบคุมตนเอง การตระหนักรู้ในตนเอง และความรอบคอบ — นี่คือน้ำคุณธรรมสามประการที่นำทางจิตวิญญาณ (35)

การถ่อมตนต่อพระเจ้า การอ่อนน้อมถ่อมตน และการปฏิเสธความปรารถนาของตนเอง — นี่คือน้ำเครื่องมือของจิตวิญญาณ! (36).

พระคัมภีร์กล่าวว่า: “*ถ้าชายสามคนนี้ คือ โนอาห์, ดาเนียล, และโยบ อยู่ในที่นั้น พวกเขาจะช่วยให้อวดได้เพียงวิญญาณของตนเองด้วยความชอบธรรมของพวกเขา*” (เอเสเคียล 14:14, 20) โนอาห์เป็นตัวแทนของความไม่โลภ โยบเป็นตัวแทนของความอดทน และดาเนียลเป็นตัวแทนของความรอบคอบ หากบุคคลใดมีคุณธรรมทั้งสามประการนี้อยู่ภายในตน พระเจ้าจะสถิตอยู่ในผู้นั้น (60)

ความกลัวพระเจ้า, การภาวนา, และการกุศลต่อเพื่อนบ้านของตน คือสามประการที่เป็นรากฐานแห่งความสมบูรณ์แบบ (160)

อับบา พิเมิน ให้เรื่องราวกล่าวดังนี้: “ข้าพเจ้าไม่รู้วิธีพูดจากพระคัมภีร์ แต่ข้าพเจ้าจะเล่าอุปมาให้ท่านฟัง มีชายคนหนึ่งกล่าวกับเพื่อนของเขาว่า ‘ข้าพเจ้าอยากไปเฝ้าพระราชินี ไปกับข้าพเจ้าเถิด’ เพื่อนของเขาตอบว่า ‘ข้าพเจ้าจะไปกับท่านครึ่งทาง’ เขาจึงกล่าวกับอีกคนหนึ่งว่า ‘ไปพาข้าพเจ้าไปเฝ้าพระราชินี’ เขากล่าวว่า ‘ฉันจะพาคุณไปยังพระราชวังของพระราชินี’ เขากล่าวกับคนที่สามว่า ‘มาเถิดไปกับฉันที่พระราชินี’ ‘ไปเถิด’ เพื่อนคนที่สามตอบ ‘ฉันจะพาคุณไปยังพระราชวัง นำคุณเข้าไป บอกพระราชินีเกี่ยวกับคุณ และแนะนำคุณให้พระองค์รู้จัก’ พวกเขาถามเขาว่า ‘คำอุปมานี้หมายความว่าอย่างไร?’ เขาตอบว่า “เพื่อนคนแรกคือความเคร่งครัดในศีลธรรม ซึ่งนำไปสู่เส้นทางที่แท้จริง; เพื่อนคนที่สองคือความบริสุทธิ์ ซึ่งไปถึงสวรรค์; เพื่อนคนที่สามคือความเมตตา ซึ่งกล่าวหาญนำพาไปสู่พระราชินีพระเจ้า” (109)

เมื่อเป็นเช่นนี้ ในทางหนึ่งไม่มีการยอมแพ้ต่ออารมณ์ และในทางตรงกันข้าม คุณธรรมถูกปลูกฝัง หัวใจจะค่อยๆ อ่อนลง (182) อบอุ่นขึ้น และยอมรับไฟศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งคุณเพียงแค่ออกปกป้อง — และคุณจะปลอดภัย อับบา พิเมิน กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า: เมื่อหม้อถูกให้ความร้อนจากด้านล่างด้วยไฟ ทั้งแมลงวันหรือสัตว์เลื้อยคลานอื่น ๆ ก็ไม่สามารถสัมผัสได้ แต่เมื่อมันเย็นลง พวกมันจะนั่งบนมัน สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับจิตวิญญาณ: ตราบใดที่มันยังคงอยู่ในกิจกรรมทางจิตวิญญาณ (การเผาไหม้ของจิตวิญญาณต่อพระเจ้า) ศัตรูไม่สามารถโจมตีมันได้ (111)

พอแล้วกับข้อความเหล่านี้ คุณจะพบสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็นและมีค่าสำหรับคุณในคำเขียนของพระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ ฉันต้องการใช้ข้อความเหล่านี้เพียงเพื่อเตือนความจำของคุณเกี่ยวกับทุกสิ่งที่คุณได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ นี่คือการเตือนที่ฉันได้เริ่มต้นแล้ว ไม่ว่าคุณจะทำจากบิดาท่านใด คุณจะพบสิ่งเดียวกันในแก่นแท้ แม้ว่าพวกเขาจะแตกต่างกันในคำอธิบายและการอธิบายก็ตาม

จงมีปัญญา! ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 66 |

ดังนั้นนั่นคือคนที่พาคุณมาหาเซนต์ฟิเมนโซ่ใหม่? คนที่พูดอย่างมีความหลงใหลเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ฉันเดาว่าใช่ มันต้องเป็นคนเดียวกันกับที่อยู่กับฉันและคุณแน่ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งกับสถานการณ์นี้ — ดีใจเป็นอย่างยิ่ง ที่มีใครสักคนอยู่ใกล้ท่านที่สามารถพูดเช่นนั้นได้ จงใช้ประโยชน์จากเขา และทุกครั้งที่เขาอยู่กับท่าน จงหยิบยกเรื่องเช่นนี้ขึ้นมาพูดคุยกับเขา ดึงทุกสิ่งออกมาจากเขา และเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นด้วยตัวท่านเอง

คุณจะไปเซอร์เจียฟ! ดีมาก ขอพระเจ้าอวยพรคุณ และเดินทางด้วยเท้า! สองหรือสามเท่าจะยิ่งดี! เพื่อไม่ให้คนอื่นนึกหา คุณสามารถซ่อนมันไว้ได้ ถ้าคุณทำไม่ได้ ก็ปล่อยให้พวกเขาพูดไป แต่คุณคิดผิดที่คิดว่ามันจะเป็นการเดินทางที่น่ารื่นรมย์ ห้าสิบเวอร์สต์ คุณอาจจะเดินโดยไม่รู้สึกไม่สบาย แต่หลังจากนั้นคุณจะเริ่มรู้สึกถึงสิ่งที่คุณไม่คาดคิด คุณจะไปถึงในสองวัน ในคืนแรก คุณจะได้เรียนรู้ว่าการเดินทางหมายถึงอะไร หากว่าคุณยังไม่เคยรู้มาก่อน อย่าลืมนำข้าววอดก้าใส่เกลือติดตัวไปด้วย เพื่อหาเกลือของคุณในตอนกลางคืน พอถึงเย็น เถ้าของคุณจะรู้สึกเหมือนไม่ใช่ของตัวเองอีกต่อไป ภูมັນให้หัว แล้วพอถึงเช้า อากาศจะดีขึ้นเล็กน้อย เช้าวันรุ่งขึ้น คุณอาจจะยังเดินไม่ดีเท่าตอนออกจากมอสโก แต่คุณก็จะสามารถเดินต่อไปได้ คุณสามารถเดินทางกลับโดยรถไฟได้ มิฉะนั้นคุณแทบจะเดินไม่ได้อีกสองวัน แต่จงทำตามที่คุณบอก จงทำงานเพื่อพระเจ้า และพระองค์จะประทานกำลังให้คุณ และหลังจากนั้นพระองค์จะประทานบางสิ่งให้คุณ ไม่ว่าจะเห็นได้ชัดหรือไม่เห็นชัด

และบาทหลวงเซอร์เกียสก็จะมอบบางสิ่งให้คุณด้วยเช่นกัน

พระเจ้าประทานความสามารถแก่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ให้สามารถมองเห็นสิ่งที่ผู้เชื่อทำเพื่อพวกเขา และได้ยื่นสิ่งที่พวกเขาขอจากพวกเขาได้ แต่เพียงเมื่อทุกสิ่งมาจากใจเท่านั้น

เช่นเดียวกับโทรเลขที่ส่งข่าวสารจากมอสโกไปยังเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กและไกลออกไปได้ในทันที

สิ่งที่เกิดขึ้นในใจในช่วงพริบตาจะปรากฏให้ผู้ที่มีมันถูกส่งถึงได้ทราบเช่นกัน ทันทีที่คุณตัดสินใจไปหาท่านนักบุญเซอร์เกียส ท่านจะเฝ้าดูคุณอยู่แล้ว เมื่อคุณออกเดินทาง ท่านจะเฝ้าดูคุณมากยิ่งขึ้น และเฝ้าดูคุณมากยิ่งขึ้นอีกเมื่อคุณมาถึงอารามของท่าน

หลังจากที่คุณอดทนต่อความยากลำบากของการเดินทางด้วยความร่าเริงและความยินดี ดังนั้น ขอพระองค์ทรงอวยพรเราเถิด พระเจ้า! แต่ไม่ต้องคาดหวังคำที่ทักทายที่สุภาพ แต่จงเตรียมรับความเหนื่อยล้า ตาปลา และกระดูกที่ปวดเมื่อย เตรียมตัวเสียสละ ไม่ใช่แสวงหาความสุข

ขณะที่คุณเดินไปตามถนน จงท่องบทสวดสั้น ๆ ที่ฉันเขียนให้คุณอยู่เสมอ

เพื่อไม่ให้ความคิดของคุณล่องลอยออกไปสู่ที่โล่งกว้าง ความคิดเหล่านั้นอาจนำพาคุณไปคิดถึงสิ่งที่ไม่สมควรคิดเลย และยังไม่ควรคิดสำหรับผู้ที่กำลังแสวงบุญ เมื่อคุณรู้สึกเหนื่อยกับการสวดมนต์นี้ซ้ำๆ ให้เลือกสวดบทใดก็ได้และอ่านจากความทรงจำพร้อมกับการใคร่ครวญ อ่านว่า "ขอพระเจ้าทรงพระกรุณาข้าพระองค์" หรือ "ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์" หรือบทอื่นๆ ที่คุณรู้จัก อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับการอ่านมันตั้งแต่ต้นจนจบ แต่ให้คิดและรู้สึกถึงเนื้อหาของมันแทน จงดำดิ่งลงไปในแต่ละคำ ถามตัวเองว่าทำไมมันถึงถูกกล่าวไว้ และมันพาคุณไปที่ไหน การดำดิ่งลงไปโดยลักษณะเช่นนี้ คุณจะไม่ได้สังเกตเลยว่าระยะทางจะผ่านไปอย่างไร การอ่านบทสวดดีจากความจำพร้อมการไตร่ตรองระหว่างการเดินทางเป็นกฎของบิดาผู้ยิ่งใหญ่คนแรก ๆ คือ แอนโทนี และ ปาโคมีอัส เป็นกฎของพวกเขาว่าผู้ใดก็ตามที่มาหาพวกเขาเป็นศิษย์ต้องจำบทสวดไว้หลายบท ผู้ที่ไม่สามารถอ่านได้ต้องเรียนรู้บทเพลงสวดดีจากผู้อื่นก่อนเรียนรู้การอ่าน เมื่อได้เรียนรู้บทเพลงสวดดีหลายบทแล้ว พวกเขาต้องอ่านบทเพลงเหล่านั้นขณะนั่งทำงาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเดินทางไปในที่หนึ่ง พยายามเลียนแบบบรรพบุรุษของเรา

อย่าลืมหาสุขภาพและรับศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ในอาราม การเดินทางจะเป็นการทดแทนการอดอาหาร มันจะไม่ยากสำหรับคุณที่จะหาสุขภาพตอนนี้ หลังจากที่คุณได้สุขภาพอย่างละเอียดถี่ถ้วนครั้งสุดท้ายแล้ว

อย่าปิดบังสิ่งใดที่จิตสำนึกของคุณไม่ยอมรับ ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเล็กน้อยหรือใหญ่โตเพียงใด แต่อย่าพลาดสิ่งสำคัญ — น้ำตาแห่งการสำนึกผิด เพียงน้ำตาหนึ่งหยด — และคุณจะรู้สึกเหมือนได้อาบน้ำหรือชำระล้างในโรงอาบน้ำ

ฉันอยากจะเขียนถึงคุณเกี่ยวกับเรื่องราวที่เต็มไปด้วยน้ำตานี้มาก่อนแล้ว แต่ฉันลืมไป ฉันจะเขียนมันลงตอนนี้ คุณเอาหนังสือจากห้องสมุดไปอ่าน หยิบหนังสือของชูคอฟสกีและอ่านบทความเรื่อง "เพรีกับนางฟ้า" ดูเหมือนจะอยู่ในเล่มที่ห้า มันเป็นเรื่องที่ซาบซึ้งมาก และยาว ฉันจะเล่าเนื้อหาโดยย่อให้คุณฟัง เพรีวิญญาณผู้หนึ่งซึ่งเคยหลงทางจากพระเจ้า ได้กลับมา มีสติและหวนคืนสู่สวรรค์ แต่เมื่อเขาบินไปถึงประตูสวรรค์ กลับพบว่าประตูนั้นถูกปิดตาย ทูตสวรรค์ผู้เฝ้าประตูจึงกล่าวกับเขาว่า "ยังมีความหวังที่เจ้าจะได้เข้าไป แต่จงนำของขวัญอันคู่ควรมาด้วย" เพรีจึงบินลงมายังโลกมนุษย์ เขามองเห็นสงคราม นักรบผู้กล้าหาญเสียชีวิต และในน้ำตาแห่งความตายของเขา เขากวณาต่อพระเจ้าเพื่อบ้านเกิดของเขา เปรี่จับน้ำตานี้ไว้และนำมา เขาเอามันมา แต่ประตูไม่เปิด ทูตสวรรค์บอกเขาว่า "นี่คือของขวัญที่ดี แต่ไม่ทรงพลังพอที่จะเปิดประตูสวรรค์ให้คุณได้" นี่แสดงว่าคุณธรรมทางพลเมืองทั้งหมดนั้นดี แต่เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะนำไปสู่สวรรค์ เพอร์รี่บินกลับมายังโลก เขาเห็นโรคระบาด ชายหนุ่มรูปงามกำลังจะตาย เจ้าสาวของเขาดูแลเขาอย่างไม่เห็นแก่ตัว แต่ตัวเธอเองก็ติดเชืเช่นกัน เธอเพียงจะปิดตาของเขาได้เมื่อเธอเองล้มลงตายบนอกของเขา ที่นี้ก็มึน้ำตาเช่นกัน เพอร์รี่หยิบมันขึ้นมาและถือไว้ แต่ประตูสวรรค์ก็ไม่เปิดให้กับสิ่งนี้เช่นกัน ทูตสวรรค์กล่าวกับเขาว่า: "นี่เป็นของขวัญที่ดี แต่เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะเปิดสวรรค์ให้คุณได้" นั่นหมายความว่า คุณธรรมของครอบครัวเพียงอย่างเดียวก็ไม่สามารถนำไปสู่สวรรค์ได้เช่นกัน แสงหาเกิด! ยังมีความหวัง เพอร์รี่กลับมายังโลก เขาพบผู้ที่สำนึกผิด เขาเก็บหยดน้ำตาของเขาไว้ และเมื่อเขาเข้าใกล้สวรรค์ ประตูทุกบานก็เปิดต้อนรับเขา นี่คือหยดน้ำตาที่คุณควรนำมามอบแด่พระเจ้า มีพระพรในสวรรค์เมื่อมีผู้ใดร้องไห้และกลับใจใหม่ รู้สึกบาป และนี่คือเส้นทางที่มั่นคงที่สุดสำหรับเรา: "จงกลับใจและเชื่อในข่าวประเสริฐ" (มาระโก 1:15) ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน!

| 67 |

ท่านได้เสริสัจการเดินทางของท่านแล้ว! สรรเสริญพระบารมีของพระเจ้า! ท่านเห็นแล้วว่า คำทำนายของผมเกี่ยวกับความเหนื่อยล้าและความปวดเมื่อยได้กลายเป็นจริงแล้ว สิ่งที่ได้สัญญาไว้กับดวงวิญญาณของท่านก็ได้กลายเป็นจริงเช่นกัน พระเจ้าได้ทรงปลอบประโลมท่านด้วยความสุขจากการรับศีลมหาสนิท และนักบุญเซอร์เกียสได้ทรงขจัดความสับสนของท่านออกไป

คุณเขียนว่า: "ความสับสนที่รุนแรงและวิตกกังวลเกิดขึ้นในจิตวิญญาณของฉัน ฉันหันไปหาท่านนักบุญเซอร์เกียส — และความสับสนก็หายไปทันที ถูกแทนที่ด้วยความสงบและนารีธรรม" ดังนั้นคุณจะเห็นได้ว่า เสียงร้องจากใจจะได้รับการฟังในสวรรค์ทันที และคำตอบจะถูกส่งลงมาจากที่นั่นทันทีเช่นกัน เรียนรู้จากสิ่งนี้ว่าควรหาความสบายใจและความเข้าใจจากที่ไหน

แต่บาปใดก็ตามที่คุณไม่ได้สารภาพนั้นไม่ดี ไม่ว่าจะบาปใหญ่หรือบาปเล็ก การกระทำหรือคำพูด หากจิตสำนึกของคุณบอกว่าเป็นบาป คุณต้องชำระตัวเองผ่านการสารภาพและการกลับใจ แก่นแท้ของศีลแห่งการกลับใจคือการให้อภัยบาปที่ได้สารภาพแล้ว บาปที่ไม่ได้สารภาพจะไม่ได้รับการอภัยและจะยังคงอยู่ในจิตวิญญาณและติดตามไปสู่โลกหน้า มันจะเป็นจุดดำที่เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นบนชุดขาว ความเจ้าเล่ห์จะไม่ช่วยอะไรในที่นั้น มันต้องทำตามที่เราควรทำ ไม่ใช่โดยมนุษย์ แต่โดยองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง พระองค์ตรัสว่า: "จงประกาศความชั่วร้ายของเจ้าเสียก่อน เพื่อเจ้าจะได้รับการอภัย" (อิสยาห์ 43:25-26) และเพื่อความสบายใจและความโล่งใจของเราในภารกิจที่บางครั้งไม่ถนัดนักนี้ พระองค์ได้ทรงบัญญัติไว้ว่า: "สิ่งใดที่ท่านผูกพันไว้บนแผ่นดินโลก ก็จะถูกพันไว้ในสวรรค์ และสิ่งใดที่ท่านปลดปล่อยไว้บนแผ่นดินโลก ก็จะถูกปล่อยไว้ในสวรรค์" (มัทธิว 18:18)

จงเก็บไว้ในใจและจดจำให้ได้ว่าทุกสิ่งที่ไม่ได้ให้อภัยบนโลกตามระเบียบที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ย่อมไม่ได้รับการอภัยในสวรรค์เช่นกัน และจงรีบขจัดเศษสิ่งทีละวันไว้

บัดนี้ท่านต้องกลับใจจากบาปที่ท่านละเว้นในการสารภาพ และจงกลับใจจากสิ่งที่ท่านรู้แล้วว่าละเว้นไว้ด้วย

คุณทำได้ดีที่ไม่ได้ละเว้นการสวดมนต์สั้น ๆ เกือบตลอดเวลา และจงเรียนรู้ที่จะไม่แยกจากมันเสมอ มันจะรวบรวมความสนใจของคุณ บัดเปาคำความคิดที่เกียจคร้านและไร้ประโยชน์ออกไป และทำให้คุณอยู่ในสภาวะที่รับคำแนะนำจากพระเจ้าผ่านทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ของคุณ ในเวลาที่เหมาะสม คำอธิษฐานเล็กน้อยเป็นสมบัติอันล้ำค่า ไม่มีสิ่งใดเทียบเท่าได้ในเรื่องจิตวิญญาณ พยายามรักษาความสนใจของคุณไว้ในใจของคุณ และอย่าพึ่งพิงแค่พูดคำพูดซ้ำๆ แต่จงรักษาความทรงจำขององค์พระผู้เป็นเจ้าไว้ด้วย จงรวมเข้ากับความเกรงกลัวอย่างเคารพ พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่าเราจะคิดถึงพระองค์หรือไม่ พระองค์ก็ยังคงอยู่กับเราและเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง หากตัดสินใจตามมาตรฐานของมนุษย์ พระองค์คงเศร้าใจเพียงใดที่ไม่มีใครสนใจพระองค์เลย ทั้งที่พระองค์ทรงโอบอ้อมทุกคน ดูแลทุกคน และประทานสิ่งดีงามทุกอย่างแก่ทุกคน อย่าให้ตัวเองเป็นหนึ่งในจำนวนผู้ที่ไม่ใส่ใจเหล่านี้ และอย่าลืมหันสายตาของจิตใจของคุณไปยังพระเจ้า หรืออย่างน้อยก็ให้ระลึกไว้ในใจว่าพระองค์อยู่ใกล้เรา เช่นเดียวกับที่เราสัมผัสได้ว่าดวงอาทิตย์อยู่เหนือเราและให้ความอบอุ่นแก่เรา แม้ว่าเราจะไม่ได้มองมันก็ตาม การวิงวอนต่อพระเจ้าอย่างชาญฉลาดและเคารพจากใจนั้น ถือเป็นสวดมนต์แล้ว ทำเช่นนั้นเมื่อใดก็ตามที่คุณสามารถทำได้ และอย่ากังวลมากเกินไปเกี่ยวกับการไม่สามารถยืนต่อหน้าไอคอนและกัมศิระลงในตอนกลางวัน แต่ให้เวลาทุกเช้าและเย็นของคุณแก่พระเจ้า ที่ที่คุณสามารถอ่าน คิด และอธิษฐานได้นานขึ้น มันเหมือนกับว่าคุณกำลังหลับอยู่ แต่ในขณะที่เดียวกัน ให้ตื่นขึ้นมาแต่เช้า ลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีการสนทนาที่หวานชื่นกับพระเจ้า ทำให้ตัวเองอยู่ในอารมณ์ที่ดีในตอนเช้า และทั้งวันจะผ่านไปอย่างดี การระลึกถึงพระเจ้า การอ่านพระวรสารและจดหมายของอัครสาวกและหนังสือที่เป็นประโยชน์ต่อจิตวิญญาณอื่น ๆ จะเปิดเผยและยืนยันในตัวคุณถึงแนวคิดของสิ่งที่ถูกต้อง

มโนธรรมของคุณจะรับเอาแนวคิดเหล่านี้ไว้ภายใต้ปีกของมันและเริ่มนำไปปฏิบัติ

ไม่ยอมให้คุณเบี่ยงเบนไปจากการกระทำที่พวกมันชี้แนะ และชีวิตของคุณจะสว่างไสว จงตั้งกฎไว้ว่าอย่าทำอะไรเลย ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ที่ขัดต่อมโนธรรมของคุณ และหากมีสิ่งใดหลุดรอดไป จงรีบแก้ไขด้วยการสำนึกผิดทันที — การสำนึกผิดในใจของคุณเอง เป็นเรื่องส่วนตัว จากนั้นจึงไปสารภาพกับบิดาฝ่ายจิตวิญญาณของคุณ

มโนธรรมเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ มันคือเสียงของพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งในจิตวิญญาณ ผู้ใดที่สงบสุขกับมโนธรรม ผู้นั้นก็สงบสุขกับพระเจ้า

ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 68 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

คำพูดของคุณที่ว่า "ชาวสื่อแพร่กระจาย" นั้นเจ็บปวดเพียงใดต่อหัวใจของฉัน! โอ้ ช่างน่ากลัวและก่อกวนเพียงใดไฟแห่งคำพูดและสายตาที่สงสัยของมนุษย์! และเป็นที่น่าใจได้ว่าทำไมในบทเพลงสดุดี ผู้เผยพระวจนะผู้ศักดิ์สิทธิ์ดำริถึงมักหันไปหาพระเจ้าในคำอธิษฐานด้วยหัวใจที่หนักอึ้ง ขอให้พระองค์ช่วยเขาให้พ้นจากลิ้นของมนุษย์

คุณจะพบความสบายใจและการสนับสนุนได้ที่ไหน? ในคำพยานของมโนธรรมของคุณ จงเก็บไว้ในใจและจิตสำนึกของคุณถึงการมีศักดิ์ศรีทางศีลธรรมของการกระทำของคุณต่อพระเจ้าและทุกคนที่มีสติปัญญา ด้วยสิ่งนี้ จงเผชิญหน้ากับคำพูดใดๆ อย่างกล้าหาญ ไม่ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม ในขณะเดียวกัน จงปฏิบัติต่อทุกคนเหมือนกับว่าคุณไม่รู้อะไรเลย

ในชีวิตประจำวัน เราไม่สามารถเพิกเฉยต่อสิ่งที่ผู้คนพูดหรือจะพูดได้อย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตาม ความรอบคอบควรจำกัดอยู่เพียงเท่านั้น: จงดำเนินกิจการของคุณในลักษณะที่ไม่ทำให้ผู้อื่นขุนเคืองด้วยถ้อยคำ หรือขัดหูขัดตาพวกเขา ไม่ควรเลยเถิดไปกว่านั้น เช่น การเลื่อนเรื่องทีถือว่าเป็นหน้าที่หรือข้อบังคับออกไป

แต่คุณทำอะไรพิเศษบ้างหรือยัง? แน่ใจนะว่าไม่ใช่ไปพบบาทหลวงเซอร์เกียส? แต่เรื่องนั้นก็ทำเจียบๆ และคุณก็ซ่อนอยู่หลังคนของคุณเอง หรือไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์และในวันหยุดเพื่อเฝ้าคืนและพิธีกรรม?

แต่นี้คือหน้าที่ที่คริสเตียนทุกคนที่ระลึกว่าตนเป็นคริสเตียนต้องปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์

มีเพียงความจำเป็นอย่างยิ่งยวดเท่านั้นที่สามารถยกเว้นไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่นี้ได้

โดยไม่ถูกตำหนิว่าเกียจคร้านและละเลยความเป็นคริสเตียนของตน อย่ามองดูนิสัยไม่ดีของสภาพสตรีมอสโก

และอย่าฟังคำพูดที่ว่างเปล่าของพวกเธอ ความตายกำลังจะมาถึงในไม่ช้า มันไม่สนใจความงาม มันตัดมันลงเช่นกัน และหลังความตาย การตัดสินใจจะเกิดขึ้นทันที และคำพูดฉลาดของหญิงสาวจะไม่ถูกนำมาพิจารณาที่นั่น

ดังนั้นอย่ากังวลกับคำพูด คุณกำลังทำทุกอย่างในส่วนของคุณเพื่อไม่ให้พวกเขาชวนเคือง หากแม้กระนั้นพวกเขายังคงจากไป ก็ปล่อยพวกเขาไป ตามที่ฉันได้กล่าวไว้

คำพยานของจิตสำนึกของคุณต่อพระเจ้าเพียงพอที่จะปลอบโยนและเสริมสร้างความกล้าหาญของคุณ ให้ทุกคนประณามคุณ แต่หากพระเจ้าทรงรับรองคุณในจิตสำนึกของคุณ การตัดสินใจทั้งหมดเหล่านี้ก็ไม่มีค่าอะไรเลย หนึ่งในผู้สังเกตการณ์บอกฉันว่า คำพูดของมนุษย์ ทรายใดที่ไม่ได้ยึดติดกับสิ่งชั่วร้ายอย่างแท้จริง จะลอยอยู่เหนือผู้คนเหมือนเมฆที่ไม่มีน้ำ แล้วก็จะหายไป ร่องรอยของมันจะจางหายไป และไม่มีใครจะจดจำมันได้อีกต่อไป ฉันคิดว่าสิ่งเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นกับคุณเช่นกัน ฉันขอให้คุณเป็นเช่นนั้นด้วยใจจริง รักษาความสงบไว้เช่นเคย รวากับว่าคุณ ไม่สังเกตเห็นอะไรเลย

แทนที่จะใช้ความเคร่งครัดอย่างสุดโต่ง ซึ่งไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตของคุณได้ ให้คุณนำความกลัวพระเจ้าและการระลึกถึงความตายมาแทน และสิ่งเหล่านี้จะสอนคุณทุกสิ่งทุกอย่าง

เขียนเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่าง ความลับในชีวิตประจำวันไม่ใช่สิ่งเลวร้าย แต่ในชีวิตทางจิตวิญญาณนั้น มันคือสิ่งที่อันตรายที่สุด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสักคนที่คุณสามารถพูดคุยเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ทั้งภายนอกและที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือภายใน เนื่องจากเราได้พูดคุยเรื่องนี้ไปแล้ว ดังนั้นจงเขียน มีพลังชั่วร้ายบางประการอยู่รอบตัวเราและภายในตัวเราที่หลอกลวงเราด้วยคุณธรรมลวงตาต่างๆ และทำให้เรื่องของเราสับสน นำพาเราไปสู่ความเกลียดชังและแม้กระทั่งการกระทำชั่วร้าย ศัตรูนั้นนั่งอยู่ใกล้ๆ และปลุกดันเราไปข้างหน้า เหตุผลของเราเองช่วยได้มากในการต่อต้านเขา: ไม่ใช่ทุกสิ่งที่คุณเหมือนดีทันที แต่ให้หารืออย่างละเอียดก่อน เมื่อคุณเริ่มหารือ ความดีที่หลอกลวงซึ่งศัตรูใช้ปกปิดคำแนะนำของเขาจะสลายไปทันที แต่เหตุผลของคุณไม่สามารถทำเช่นนี้ได้เสมอไป เพราะศัตรูมักจะทำให้สับสนด้วยคำแนะนำของเขา (บรรพบุรุษของเราเรียกสิ่งนี้ว่า "podsady") จงเขียนและบอกทุกอย่าง และหากคุณพบใครที่นั่น ให้คุยกับเขาเกี่ยวกับทุกสิ่งให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองและเมตตาคุณ! หนึ่งในต้องเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิต
สังเกตตัวเอง. ข้อผิดพลาดจะแสดงให้เห็นวิธีที่จะทำได้ดีขึ้นในครั้งต่อไป.

| 69 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

ความวิตกกังวลของคุณเกี่ยวกับประกันภัยนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเข้าใจได้ คุณต้องการอะไร? ทุกอย่างก็ติดอยู่แล้ว ทั้งที่บ้านและในชีวิตจิตวิญญาณของคุณ จงอดทนไว้ คุณจะทำอะไรได้?

อธิษฐานต่อพระเจ้าและมอบชะตากรรมของท่านและชะตากรรมของผู้ที่ท่านรักทั้งหมดไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ นี่คือการหนทางที่แน่นอนที่สุดสู่สันติภาพ! ให้ท่านกังวลเพียงสิ่งเดียว: ไม่ทำสิ่งใดที่จะทำให้พระเจ้าทรงพิโรธ จากสิ่งนี้ท่านจะมีความหวังอันมั่นคงและสันติภาพอันยั่งยืน

ไม่มีอะไรผิดกับการเพลิดเพลินกับความบันเทิงของครอบครัว ขอแค่อย่าปล่อยให้มันมากเกินไป อย่าลืมพระเจ้าและขอบคุณพระองค์สำหรับความสะดวกสบายทุกอย่าง

โดยยอมรับการสะดวกสบายนั้นราวกับว่ามาจากพระหัตถ์ของพระองค์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เมื่อคุณอยู่คนเดียว จงเข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้น ขอให้พระองค์ทรงนำทางและชี้นำชีวิตของคุณ แต่มันก็เกิดขึ้นเช่นกันที่ความบันเทิง แม้แต่ความบันเทิงที่น่ารื่นรมย์ ก่อให้เกิดความเศร้าหมอง เพราะถึงแม้มันจะไม่เป็นบาป แต่มันก็ไม่ใช่ว่าสามารถเติมเต็มหัวใจได้ อย่างไรก็ตาม

ความเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกนั้นเป็นลักษณะเฉพาะตัวของเราอย่างแท้จริง มันต้องถูกอดทนและทนทุกข์ โดยคำนึงเพียงว่าการตัดสินใจหลัก — เป้าหมายของชีวิตที่คุณได้เลือกไว้สำหรับตัวเอง —

ไม่เปลี่ยนแปลงแต่ยังคงมีผลบังคับใช้อยู่เสมอ

อะไรอีกเล่าที่จะเป็นไปได้? พระเจ้าทรงขอเพียงหัวใจของคุณ และหัวใจของคุณก็ปรารถนาพระเจ้า เพราะหากปราศจากพระเจ้า หัวใจจะไม่มีวันพึงพอใจ มันจะโหยหาอยู่เสมอ จงมองดูตัวเองจากมุมมองนี้ บางทีที่นี่คุณอาจพบประตูห้องของพระเจ้า

เป็นเรื่องดีมากที่คุณได้แยกทางกับเพื่อนคนหนึ่งของคุณ ซึ่งด้วยท่าทางที่มีเสน่ห์และยาวนานของเธอ มีอิทธิพลต่อคุณในทางที่ไม่เป็นผลดีต่อเป้าหมายในชีวิตที่คุณได้ตั้งไว้ คุณเคยพูดถึงอิทธิพลนี้ครั้งหนึ่ง แต่นั่นลืมบอกคุณไป: จงระวัง ขอบคุณพระเจ้า! ตอนนี้อย่างเริ่มดีขึ้นแล้ว อย่างไรก็ตาม คุณไม่ควรให้ความเกลียดชังเข้ามาในใจของคุณ แค่จำกัดตัวเองไม่ให้เชื่อใจเธออีกต่อไป และไม่ฟังคำหวานของเธออย่างจริงจัง รักษาความสงบไว้ และอย่าทำลายความสัมพันธ์ที่สงบสุข

คุณถามว่าควรคิดอย่างไรกับอัครสาวกชาวอังกฤษบางคน (เรตสต็อก) แต่คำพูดของคุณเองก็บอกคำตอบอยู่แล้วว่าควรคิดอย่างไรกับเขา เขาบอกว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏแก่เขาและบอกเขาว่าควรทำอะไรและพูดอะไร คุณไม่เห็นหรือว่าเขาเป็นคนหลอกลวง? ถ้าพระเจ้าได้ปรากฏแก่เขา พระองค์จะไม่ส่งเขามาหาเรา แต่จะส่งเขาไปหาพวกเติร์กหรือผู้ที่ไม่เชื่อคนอื่น ๆ พระเจ้าเองได้ยืนยันความเชื่อของเราซ้ำแล้วซ้ำเล่า และยังคงยืนยันด้วยปาฏิหาริย์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ และการปรากฏของพระองค์เองและนักบุญของพระองค์ เราไม่มีอะไรจะสอน ตรงกันข้าม เขาเองต่างหากที่ต้องเรียนรู้จากเรา อัครสาวกท่านนี้ไม่ได้เป็นตัวแทนของความเชื่อแบบทั่วไปในภาษาอังกฤษ แต่เป็นตัวแทนของความเชื่อพิเศษที่เพิ่งปรากฏขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ กลุ่มลัทธิวิญญาณนิยมกลุ่มหนึ่งได้ปรากฏขึ้นที่นั่นเมื่อไม่นานมานี้ มีคนคิดขึ้นมาว่าคริสตจักรของพระคริสต์ควรทำซ้ำสิ่งที่เกิดขึ้นกับอัครสาวก นั่นคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ควรเสด็จลงมาอย่างเห็นได้ชัดและทรงกระทำในผู้เชื่ออย่างเห็นได้ชัด มีคนเชื่อเขาหลายคน ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่สวยงาม พวกเขาเริ่มคิดว่าจะทำสิ่งนี้ให้สำเร็จได้อย่างไร พวกเขาคิดและคิด — และในที่สุดก็คิดออก พวกเขาเริ่มเชื่อมั่นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำงานในตัวพวกเขาอย่างแน่นอน และพวกเขาเริ่มบอกให้ผู้อื่นทราบถึงสิ่งนี้ พวกเขาคิดค้นปาฏิหาริย์ที่ไม่ชัดเจนขึ้นมาหลายอย่าง และเริ่มเผยแพร่คำสอนไปทุกที่ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงรวบรวมผู้คนที่ไม่สงสัยได้เป็นจำนวนมาก พวกเขาแยกตัวออกจากผู้อื่น และก่อตั้งคริสตจักรของตัวเองขึ้นมา และตอนนี้เราก็มีนิกายหนึ่ง!

อัครสาวกของท่านมาจากหมู่พวกเขา เขาพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดเวลา โดยกล่าวว่าทุกคนต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระคุณของพระองค์จึงจะได้รับความรอด ความคิดนี้ถูกต้องอย่างแท้จริง ข้าพเจ้าได้เปิดเผยสิ่งนี้แก่ท่านในจดหมายฉบับแรกแล้ว แต่นั่นคือความจริงเพียงอย่างเดียวในคำพูดของเขา ทุกสิ่งทุกอย่างที่เหลือเป็นคำโกหก! เขาตะโกนออกมา: เชื่อเถิด เชื่อเถิด และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมา นั่นคือคำโกหกหลักของเขา! ความเชื่อเป็นเงื่อนโซ่ที่แรงด่วนจริง ๆ สำหรับการรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ของประทานนั้นเองไม่ได้รับโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว แต่โดยความเชื่อผ่านศีลศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ เช่นเดียวกับในสมัยของอัครสาวก นี่คือตัวอย่าง! นักบุญเปาโลมาถึงเมืองเอเฟซัส และเมื่อพบกับผู้เชื่อบางคนที่นั่น ท่านได้ถามพวกเขาว่าพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือไม่ พวกเขาตอบว่าพวกเขาไม่เคยได้ยินเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย ปรากฏว่าพวกเขาได้รับการบัพติศมาเพียงตามแบบของยอห์นเท่านั้น จากนั้นนักบุญเปาโลได้ให้บัพติศมาแก่พวกเขาในนามของพระคริสต์ และหลังจากบัพติศมา ท่านได้วางมือบนพวกเขา และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับการฟื้นฟูโดยบัพติศมา แต่ยังไม่ได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ได้ประทานให้แก่พวกเขาผ่านการวางมือของอัครสาวก และบัพติศมาเพียงแต่ทำให้พวกเขาสามารถรับของประทานและมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับมัน เช่นเดียวกับผู้เชื่อเหล่านี้ ก็เป็นเช่นเดียวกันกับบรรดาอัครสาวกและผู้ที่มาภายหลังพวกเขา นี่ก็ยังคงเป็นกรณีในคริสตจักรของพระเจ้า นั่นคือผ่านการเจิมศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งถูกแนะนำโดยอัครสาวกผ่านการวางมือ

พวกเราทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปและศีลกำลังแล้ว ล้วนได้รับพระพรแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทุกคนมีพระพรนี้ แต่ไม่ใช่ทุกคนที่พระพรนี้ทำงานอยู่ วิธีที่จะทำให้พระพรนี้ทำงานได้ ได้ถูกอธิบายไว้ในจดหมายฉบับแรกของฉัน ขอให้ทุกท่านเสียเวลาทบทวนอีกครั้ง ฉันจะเพิ่มเติมเพียงอย่างเดียวว่า ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะทำได้

ตอนนี้หันไปหาอัครสาวกชาวอังกฤษและถามเขาว่าตัวเขาเองมีพระพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่ เขาไม่มี เพราะชาวอังกฤษไม่มีศีลกำลัง ซึ่งหากปราศจากศีลนี้ เช่นเดียวกับการปราศจากการวางมือของอัครสาวก พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่เสด็จลงมาและไม่เสด็จลงมา ชาวอังกฤษมีศีลศักดิ์สิทธิ์เพียงสองประการ คือ ศีลล้างบาปและศีลมหาสนิท แต่ไม่มีศีลกำลัง ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้รับพระพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอัครสาวกท่านนี้ก็ไม่มีเช่นกัน ดังนั้นเขาจึงพูดถึงสิ่งที่เขาไม่รู้และเทศนาสั่งสอนเกี่ยวกับการได้รับสิ่งที่เขาเองก็ไม่มี

ในคำพูดของเขา คุณจะได้ยินการกล่าวถึงวิธีรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย เขาแค่พูดถึงความสำคัญของการมีพระองค์ แล้วพูดว่า "จงเชื่อ!" มันเหมือนกับแค่เปิดปากแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะบินเข้ามาเอง

พระวณะของพระเจ้าประยุกต์ใช้กับอัครทูตท่านนี้ได้อย่างไร: ท่านที่เป็นหมอ จงรักษาตนเองเกิด!

กรุณาเห็นด้วยกับสิ่งนี้และถ่ายทอดความคิดของฉันไปยังผู้อื่น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่พูดคุยกับคุณด้วยความกระตือรือร้นเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อ ผ่านพวกเขา

มุมมองนี้ของอัครสาวกอาจแพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

พระเจ้าอวยพรคุณ! ช่วยตัวเองด้วย!

| 70 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

ตามคำขอของคุณ ฉันได้ส่งนักบุญแอนโทนีพร้อมด้วยงานเขียนของท่านมาให้ อ่านและศึกษาให้ลึกซึ้ง และให้ประหลาดใจ ท่านไม่ได้เป็นนักปราชญ์และไม่ได้อ่านหนังสือวิชาการ แต่เพียงขับร้องบทสวดดีและอ่านพระวรสารพร้อมกับอัครสาวก พระคุณของพระเจ้าได้เปิดเผยการใคร่ครวญในจิตใจของเขา และดูเถิด คำพูดของเขานั้นช่างเปี่ยมด้วยปัญญา มีพยานผู้เห็นเหตุการณ์ยืนยันว่าเมื่อเขาเริ่มพูด คำพูดของเขาก็ไหลลื่นดังสายน้ำ และเมื่อออกมาจากใจ ก็เต็มเต็มหัวใจของทุกคนที่ได้ฟัง บางครั้งทั้งคืนถูกใช้ไปกับการสนทนาเช่นนี้ และทั้งเขาและผู้ฟังต่างไม่รู้สึกล้าหรือรู้สึกอยากนอนหลับ ที่นี้เช่นกัน พระบิดาเซราฟิมแห่งซาโรไวไม่ได้รับการศึกษา แต่ประสบการณ์ในชีวิตจิตวิญญาณของท่าน การหยั่งลึกในพระวณะของพระเจ้าและงานเขียนของบรรดาบิดาแห่งพระศาสนจักร ทำให้ท่านเป็นผู้มีปัญญาท่ามกลางผู้ที่มีปัญญา ในชีวิตทางจิตวิญญาณ หนังสือเป็นเพียงแนวทางเท่านั้น ความรู้ที่แท้จริงได้มาจากการลงมือทำ แม้แต่สิ่งที่เรียนรู้จากการอ่าน ซึ่งดูเหมือนชัดเจนและละเอียดถี่ถ้วน ก็ปรากฏในมุมมองที่แตกต่างไปโดยสิ้นเชิงเมื่อถูกทดสอบในการปฏิบัติ ชีวิตทางจิตวิญญาณเป็นโลกพิเศษที่ปัญญาของมนุษย์ไม่สามารถทะลุผ่านได้ คุณจะสัมผัสได้ด้วยตัวเอง หรืออาจกำลังสัมผัสอยู่แล้ว ทำงานกับตัวเองและฟังตัวเอง ที่ละเล็กทีละน้อย คุณจะไปถึงจุดที่คุณจะเริ่มพูดคำแห่งปัญญา ซึ่งคุณควรนั่งลงและเขียนไว้ ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

คุณเขียนว่า: "ฉันอ่านหนังสือเยอะมาก; นั้นไม่ดีหรือ?" มันสามารถเป็นได้ทั้งไม่ดีและดี ขึ้นอยู่กับว่าคุณอ่านอะไรและคุณอ่านอย่างไร

อ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณและตรวจสอบสิ่งที่คุณอ่านด้วยความจริงที่ไม่ผิดพลาดของการสารภาพของเรา ยอมรับสิ่งที่สอดคล้องกับมัน และปฏิเสธทันทีสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับมัน ในฐานะความคิดที่ไร้ศาสนา และทิ้งหนังสือที่แสดงความคิดเช่นนั้นไป คุณได้ตั้งใจที่จะศึกษาชีวิตทางจิตวิญญาณ หัวข้อนี้กว้างใหญ่ สูงส่ง และหวานชื่นต่อหัวใจ ซึ่งไม่อาจพลาดที่จะเห็นในนั้นสิ่งที่ดีเลิศที่สุด คุณได้ตัดสินใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ด้วยตนเอง ทั้งจากหนังสือและที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือจากการลงมือปฏิบัติ คุณรู้อยู่แล้วว่าควรอ่านหนังสือเล่มใด และวิธีเตรียมตัวสำหรับชีวิตที่เกี่ยวข้อง หากคุณมีความปรารถนาอย่างจริงจังที่จะเริ่มต้นเส้นทางนี้ คุณจะไม่มีเวลาไปศึกษาเรื่องอื่น คุณได้ศึกษาและมีพื้นฐานความเข้าใจทั่วไปในทุกสิ่งแล้ว ซึ่งนั่นก็เพียงพอสำหรับคุณ

คุณอาจพูดว่า: คุณจะตามหลังหรือไม่? มันเป็นเรื่องใหญ่หรือ! คุณอาจตามหลังในสิ่งหนึ่ง แต่คุณจะไม่แก่งก้างในสิ่งอื่น และในสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีกมาก หากว่าเมื่อคุณตามหลังในปัญญาของมนุษย์ คุณไม่ได้แก่งก้างในปัญญาของพระเจ้า นั่นจะเป็นการสูญเสีย แต่เนื่องจากคุณจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอนในสิ่งหลัง หากคุณลงมือทำอย่างถูกต้อง คุณจะไม่มีสูญเสียอะไรเลย แต่จะได้รับประโยชน์ที่มากกว่า เพราะปัญญาของมนุษย์ไม่อาจเทียบได้กับปัญญาฝ่ายจิตวิญญาณ

ในการกล่าวเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าไม่ควรอ่านสิ่งอื่นใดเลย

แต่เพียงว่าท่านสามารถอยู่ได้โดยปราศจากสิ่งนั้นโดยไม่สูญเสียอะไร ในขณะที่หากท่านพึ่งพาสีงนั้นมากเกินไป ท่านอาจสูญเสียในความพยายามหลักของตนได้ หากท่านไล่ตามสองสิ่ง ท่านจะไม่ประสบความสำเร็จในสิ่งใดเลย

แต่คำถามยังคงไม่ได้รับการแก้ไข: แล้วเราจะอ่านสิ่งอื่นที่ไม่ใช่งานด้านจิตวิญญาณได้อย่างไร?

ฉันพูดกับคุณผ่านพื้นที่ที่ถนัดแน่นอน แต่จะไม่ได้ยิน: บางทีคุณอาจจะทำได้ แต่เพียงเล็กน้อยและไม่ใช่แบบไม่เลือกหน้า ตั้งกฎให้ตัวเอง: เมื่อคุณอยู่ในอารมณ์ทางจิตวิญญาณที่ดีและเริ่มอ่านหนังสือปัญญาของมนุษย์ และอารมณ์ดีนั้นเริ่มจางลง ให้วางหนังสือลง นี่คือกฎสากลสำหรับคุณ

แต่แม้หนังสือเหล่านี้ซึ่งเต็มไปด้วยปัญญาของมนุษย์ก็สามารถหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณได้เช่นกัน หนังสือเหล่านี้คือสิ่งที่แสดงให้เห็นร่องรอยของปัญญา ความดี ความจริง และการดูแลที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระเจ้าต่อเรา ในธรรมชาติและประวัติศาสตร์ จงอ่านหนังสือเช่นนี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองในธรรมชาติและประวัติศาสตร์เช่นเดียวกับในพระวจนะของพระองค์ และสิ่งเหล่านี้คือหนังสือของพระเจ้าสำหรับผู้ที่รู้จักอ่าน

มันง่ายที่จะพูดว่า "อ่านหนังสือแบบนี้" แต่จะหาได้ที่ไหนล่ะ? ฉันไม่สามารถบอกคุณได้ ในปัจจุบัน มีหนังสือเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติถูกตีพิมพ์มากขึ้น แต่เกือบทั้งหมดนั้นถูกนำไปในทางที่ผิด — พวกมันพยายามอธิบายต้นกำเนิดของโลกโดยปราศจากพระเจ้า และทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม ศาสนา และการปรากฏตัวของชีวิตทางจิตวิญญาณในตัวเรา — โดยปราศจากวิญญาณและจิตวิญญาณ อย่างไรก็ตาม ยินยอมให้มันขึ้นมาอ่านเลย มีหนังสือเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติที่ไม่มีคำลวงเช่นนี้อยู่ด้วย ซึ่งสามารถอ่านได้ การเข้าใจโครงสร้างของพืช สัตว์ โดยเฉพาะมนุษย์ และกฎของชีวิตที่ปรากฏอยู่ในสิ่งเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ดี. พระปัญญาของพระเจ้าในสิ่งเหล่านี้ยิ่งใหญ่! ไม่อาจหยั่งถึงได้! ให้ใครบางคนทีพูดอย่างน่าหลงใหลเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อ บอกว่ามีหนังสือประเภทใดบ้างที่สามารถหาได้.

แล้วนิยายและเรื่องเล่าล่ะ? มีบางเรื่องที่ดีอยู่ในนั้น แต่หากต้องการรู้ว่ามีดีหรือไม่ คุณต้องอ่านมัน และเมื่อคุณอ่านมันแล้ว คุณจะเต็มไปด้วยเรื่องราวและภาพลักษณ์เหล่านั้นจนไม่อาจจินตนาการได้! เติบโตความคิดที่สะอาดในหัวของคุณ แล้วพยายามทำให้มันว่างเปล่า ทำไมต้องนำความยุ่งยากเช่นนี้มาสู่ตัวเอง?! ดังนั้น ฉันคิดว่ามันดีกว่าที่จะไม่อ่านพวกมัน เมื่อมีคนที่ได้อ่านแล้วและมีเจตนาดีแนะนำเรื่องราว คุณสามารถอ่านได้ มีคำอธิบายที่ดีเกี่ยวกับดินแดนนี้ และคุณสามารถอ่านได้ แต่เพียงเล็กน้อยในแต่ละครั้ง และเพื่อความหลากหลายเท่านั้น ให้ทำตามธุรกิจของคุณเอง และอย่าเสียสมาธิจากมัน ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 71 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

คุณเขียนว่า: "คำอธิษฐานของฉันไม่เป็นไปตามที่หวัง" หากคำอธิษฐานของคุณไม่เป็นไปตามที่หวัง ไม่ใช่คำอธิษฐานที่เป็นปัญหา แต่เป็นผู้ที่อธิษฐานต่างหาก พยายามอธิษฐานให้ถูกต้อง แล้วคำอธิษฐานของคุณจะเป็นไปด้วยดี ผู้ที่เขียนไม่ดีจะถูกตำหนิและข่มขู่ จากนั้นพวกเขาก็จะเริ่มเขียนอย่างถูกต้อง จงตำหนิตัวเองและข่มขู่ตัวเองด้วยการพิพากษาของพระเจ้า แล้วคุณจะเริ่มสวดมนต์อย่างถูกต้อง เราแก้ไขกิจการของมนุษย์อย่างรอบคอบเพราะผู้คนจะเห็นและตำหนิเรา แต่เราทำงานของพระเจ้าอย่างไม่รอบคอบเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจียมและไม่ตำหนิเราทันที โดยทรงถือว่างานรับใช้ต่อพระองค์เป็นความกระตือรือร้นของบุตรธิดาของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ประทานพรมากมาย ไร่ช่างขมขื่นเพียงใดเมื่อเราต้องสารภาพความผิดของเราต่อพระพักตร์ของพระเจ้าเอง

คำอธิษฐานของคุณหายไปไหน?! มันกำลังไปได้ดี และคุณก็รู้สึกถึงผลดีของมันในใจแล้ว ฉันจะบอกคุณว่ามันไปที่ไหน หลังจากที่คุณอธิษฐานอย่างจริงจังและอบอุณหนึ่งหรือสองครั้ง และได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วจากนักบุญเซอร์เกียสอันเป็นผลมาจากการอธิษฐานของคุณ คุณก็คิดว่าคำอธิษฐานของคุณได้หยั่งรากแล้วและไม่จำเป็นต้องกังวลกับมันมากนัก: มันจะดำเนินไปได้ด้วยดีเอง เมื่อความคิดนี้ได้เข้ามาในจิตใจของคุณแล้ว คุณก็เริ่มภาวนาอย่างไม่ใส่ใจและรีบเร่ง ไม่สนใจความคิดของตัวเองอีกต่อไป ผลที่ตามมาคือ ความสนใจของคุณกระจัดกระจาย ความคิดของคุณล่องลอยไปในทิศทางต่าง ๆ และการภาวนาของคุณก็ไม่ใช่อะไรอีกต่อไป ครึ่งหนึ่งหรือสองครั้งคุณทำเช่นนี้ และการภาวนาได้หายไปอย่างสิ้นเชิง ให้เริ่มต้นใหม่อีกครั้งเพื่อแสวงหาการภาวนา และขอจากพระเจ้า

จากสิ่งนี้ จงเรียนรู้ว่าคุณไม่ควรถือว่างานทางจิตวิญญาณใดๆ ได้ถูกสถาปนาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสวดมนต์ แต่จงประพฤติเสมอเหมือนกับว่าคุณกำลังทำมันเป็นครั้งแรก สิ่งที่ทำเป็นครั้งแรกนั้นจะได้รับความกระตือรือร้นเป็นครั้งแรก หากคุณเข้าหาการสวดมนต์ด้วยทัศนคติว่าคุณไม่เคยสวดมนต์อย่างถูกต้องมาก่อนและตอนนี้ต้องการทำเช่นนั้นเป็นครั้งแรก คุณจะทำการสวดมนต์ของคุณด้วยความกระตือรือร้นครั้งแรกเสมอ และมันจะไปได้ดี

ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านได้เริ่มปฏิบัติกฎการสวดมนต์ของคุณอย่างเร่งรีบ เพียงเพื่อให้เสร็จสิ้น จงตั้งกฎให้ตัวเองว่าอย่าสวดมนต์อย่างรีบร้อน ไม่มีสิ่งใดที่ทำให้พระเจ้าทรงชื่นเคืองมากไปกว่านี้แล้ว การไม่อ่านบทสวดที่กำหนดไว้ทั้งหมด แต่ทำด้วยความยำเกรงและเคารพในพระเจ้า ย่อมดีกว่าการอ่านทั้งหมดอย่างเร่งรีบ การอ่านคำอธิษฐานเพียงหนึ่งบทหรือแม้กระทั่งการอธิษฐานด้วยคำพูดของตนเอง โดยคุณเขาลง ยังดีกว่าการไม่ทำเลย คุณเริ่มอธิษฐานแบบนี้ และตอนนี้ไม่มีผลใดๆ เกิดขึ้น จงตำหนิตัวเองให้หนักสำหรับความประมาทเช่นนี้ จงรู้ไว้เถิดว่า ไม่มีผู้ใดที่ละหมาดด้วยความตั้งใจและขยันหมั่นเพียรแล้วจะละทิ้งการละหมาดไปโดยปราศจากผลของการละหมาด โอ้ ช่างเป็นการสูญเสียสิ่งที่ดีงามเพียงใดที่เราปล่อยให้ตัวเองละหมาดอย่างไม่ใส่ใจ!

ทำไมเราจึงรีบเร่งในการสวดมนต์? มันเป็นเรื่องที่ไม่สามารถเข้าใจได้ เราใช้เวลาหลายชั่วโมงในเรื่องอื่นๆ และมันไม่รู้สึกราวนานเลย แต่ทันทีที่เราลุกขึ้นสวดมนต์ เรากลับคิดว่าเราไม่รู้เลยว่ายืนมานานแค่ไหนแล้ว และเราก็รีบร้อนให้เสร็จโดยเร็ว ไม่มีประโยชน์ที่จะสวดมนต์แบบนี้ แล้วเราควรทำอย่างไร? บางคนทำดังนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการลอกตัวเอง: พวกเขาจัดเวลาไว้หนึ่งในสี่ของชั่วโมง หรือครึ่งชั่วโมง หรือหนึ่งชั่วโมงสำหรับการสวดมนต์ ตามความสะดวกของพวกเขา และจับเวลาการยืนสวดมนต์ของพวกเขาให้ตรงกับภารกิจของนาฬิกา — ครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมง — เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าเมื่อใดที่การยืนสวดมนต์ของพวกเขาสิ้นสุดลง จากนั้น เมื่อพวกเขาขึ้นยืนเพื่อสวดมนต์ พวกเขาจะไม่กังวลเกี่ยวกับการท่องบทสวดมนต์จำนวนหนึ่งอีกต่อไป แต่จะคำนึงถึงการลุกขึ้นต่อพระเจ้าในการสวดมนต์ที่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น บางคนทำเช่นนั้น: เมื่อกำหนดเวลาสำหรับการสวดมนต์แล้ว พวกเขาจะหาจำนวนครั้งที่สามารถสวดลูกประคำได้ในช่วงเวลานั้น โดยเคลื่อนลูกประคำอย่างช้าๆ จากนั้น เมื่อพวกเขาเริ่มสวดมนต์ พวกเขาจะเคลื่อนลูกประคำช้าๆ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ และในขณะนั้นพวกเขาจะยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าด้วยจิตใจของพวกเขา ไม่ว่าจะสนทนากับพระองค์ด้วยคำพูดของพวกเขาเอง หรืออ่านบทสวดมนต์บางบท หรือเคารพบูชาความยิ่งใหญ่ที่ไร้ขอบเขตของพระองค์อย่างนอบน้อม โดยไม่ทำสิ่งใดเหล่านี้เลย ทั้งสองกลุ่มคุ้นเคยกับการสวดมนต์จนเวลาที่ใช้ในการสวดมนต์กลายเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานขึ้นสำหรับพวกเขา เป็นเรื่องยากที่พวกเขาจะยืนสวดมนต์เพียงเวลาที่กำหนดไว้ แต่พวกเขามักจะสวดมนต์เป็นสองเท่าหรือสามเท่า เลือกวิธีใดวิธีหนึ่งสำหรับตัวคุณเอง และยึดมั่นในวิธีนั้นโดยไม่ชักช้า เราไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน แต่สำหรับผู้ที่สวดมนต์อย่างจริงจังแล้ว ไม่มีกฎเกณฑ์ใดที่จำเป็น

ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านแล้วว่าท่านควรท่องจำบทสวดมนต์ และเมื่อท่านสวดมนต์ จงท่องจากความจำโดยไม่ต้องหยิบหนังสือสวดมนต์ขึ้นมา นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก! เมื่อท่านสวดมนต์ จงท่องบทสวดหรือบทสวดดีที่ท่านได้ท่องจำไว้ และจงโอบรับทุกถ้อยคำ ไม่เพียงแต่ด้วยจิตใจเท่านั้น แต่ยังด้วยความรู้สึกลึกซึ้งของท่านด้วย หากในขณะนี้ท่านทำเช่นนั้น คำอธิษฐานของคุณเองเริ่มผุดขึ้นมาจากถ้อยคำใดในบทสวดดีหรือบทภาวนา อย่าได้ระงับหรือปิดกั้นคำอธิษฐานเหล่านั้น แต่จงปล่อยให้ไหลออกมาตามธรรมชาติ คุณไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับการอ่านให้ครบจำนวนที่กำหนดไว้ แต่เพียงยืนอยู่ในท่าภาวนาตามเวลาที่กำหนด ซึ่งคุณจะได้รับได้จากลูกประคำหรือนาฬิกา ไม่มีความจำเป็นที่ต้องรีบเร่งในการสวดมนต์ของคุณ ให้อ่านบทสวดดีหรือคำอธิษฐานหนึ่งบทในช่วงเวลานี้ มีคนกล่าวว่าเขามักจะอ่านเพียง "บทภาวนาของพระบิดา" เพียงหนึ่งครั้งในช่วงเวลาที่กำหนดสำหรับการสวดมนต์ทั้งหมด นี่เป็นเพราะทุกคำกลายเป็นคำอธิษฐานทั้งหมดสำหรับเขา อีกคนหนึ่งกล่าวว่า เมื่อมีคนอธิบายให้เขาฟังว่าเป็นไปได้ที่จะอธิษฐานในลักษณะนี้ เขาก็ยืนอธิษฐานด้วยความเคารพตลอดทั้งพิธีนมัสการในตอนเช้า อ่านว่า "ขอพระเจ้าทรงเมตตาข้าพระองค์" และไม่สามารถอ่านบทสวดดีให้จบได้

พยายามเรียนรู้ที่จะภาวนาเช่นนี้ด้วยตัวคุณเอง และหากพระเจ้าทรงประสงค์ คุณก็จะสามารถพัฒนาเป็นนิสัยในการภาวนาได้ในไม่ช้า และจากนั้นคุณก็จะไม่ต้องการกฎเกณฑ์ใด ๆ อีกต่อไป จงทำงานหนัก หากไม่เช่นนั้น คุณก็จะไม่ประสบความสำเร็จในสิ่งใด ๆ หากคุณไม่สามารถประสบความสำเร็จในการภาวนาได้ คุณก็อย่าคาดหวังความสำเร็จในสิ่งอื่น ๆ เพราะนี่คือรากฐานของทุกสิ่งทุกอย่าง

ขอพระเจ้าอวยพรคุณ

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน

จดหมายฉบับล่าสุดของคุณนำความสุขที่บรรยายไม่ถูกมาให้ฉัน ดังนั้นคุณได้ตัดสินใจในที่สุดที่จะอุทิศชีวิตของคุณเพื่อรับใช้พระเจ้า โดยไม่ติดอยู่กับชีวิตประจำวัน ขอพระเจ้าทรงยอมรับการเสียสละนี้และประทานพรให้การตัดสินใจที่ดีของคุณ! ท่านได้สาบานต่อพระผู้เป็นเจ้าแล้ว จงรักษาคำสาบานนั้นไว้ และตั้งแต่นี้เป็นต้นไป จงตั้งใจแน่วแน่ในใจว่าท่านได้ตัดขาดจากโลกนี้แล้ว ข้าพเจ้าเคยได้ยินจากท่านมาก่อนว่าจิตวิญญาณของท่านไม่นิ่งเฉยไปทางชีวิตเช่นนี้ ไม่ว่าจะเพราะสุขภาพที่ไม่ดีหรือเพราะความกลัวความล้มเหลวที่ท่านได้สังเกตเห็นในครอบครัวอื่น ๆ แต่สิ่งนั้นเป็นเรื่องหนึ่งและบัดนี้เป็นเรื่องอีกอย่างหนึ่ง เรื่องเดียวกัน แต่จิตวิญญาณที่อยู่เบื้องหลังนั้นต่างกัน ก่อนหน้านี้เป็นการไม่ชอบชีวิตทางโลกด้วยเหตุผลทางโลก แต่ตอนนี้คุณกำลังตัดขาดตัวเองจากชีวิตทางโลกเพื่อที่จะเป็นของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ มีผู้คนมากมายที่อาศัยอยู่โดยไม่มีครอบครัว แต่พวกเขาใช้ชีวิตเหมือนกับผู้มีครอบครัว มีความกังวลและมุมมองเช่นเดียวกัน การตัดสินใจของคุณไม่ได้อยู่ในจิตวิญญาณนี้ มันมาจากแหล่งที่แตกต่างโดยสิ้นเชิงและเป็นวิถีชีวิตที่ต่างออกไป และมันผูกพันคุณไว้กับวิถีนั้น ดังนั้นจงอุทิศวิญญาณที่การตัดสินใจของคุณเกิดขึ้น

การตัดสินใจได้ถูกทำไปแล้ว แต่เมื่อไรและจะดำเนินการอย่างไรนั้นต้องอาศัยความอดทนรอคอย คุณไม่สามารถเร่งรีบทำมันได้ในทันทีในสถานการณ์ของคุณ เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างตามที่คุณคาดหวังไว้จะเป็นประโยชน์ต่อการได้รับพรจากผู้ปกครองคือเงื่อนไขแรก คุณต้องรอคอยมัน รอคอยและอธิษฐานเกิดพระเจ้าผู้ทรงวางเจตนาอันดีไว้ในตัวท่าน จะทรงทำให้สำเร็จลุล่วงด้วยพระองค์เองในทางที่ไม่อาจสังเกตได้ เหมือนก้อนหินที่กลิ้งลงจากเนินเขา อย่าพูดถึงมัน แต่ให้เก็บความคิดนั้นไว้ในใจ และอธิษฐานต่อพระเจ้าให้พระองค์ทรงทำให้เจตนาของท่านสำเร็จลุล่วง ตามพระประสงค์อันชาญฉลาดของพระองค์

ในขณะที่เดียวกัน จงปรับตัวให้เข้ากับชีวิตแบบนั้น — ไม่ใช่ด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอกของคุณ แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในของคุณ โดยสิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงอะไรพิเศษ แต่เป็นสิ่งที่ได้ถูกเขียนไว้มากมายก่อนหน้านี้และที่ว่าคุณได้เริ่มทำไปแล้ว

จงยึดถือทุกสิ่งที่ได้ถูกชี้แนะไว้อย่างเด็ดเดี่ยวมากขึ้นในตอนี้ รากฐานได้ถูกวางไว้แล้ว จงสร้างอาคารให้สมบูรณ์ ท่านได้หันหลังให้กับสิ่งทางโลกแล้ว อย่าหันหน้าไปทางพวกมันอีกเลย

ตอนนี้คุณสามารถละทิ้งความเพลิดเพลินทั้งหมดได้อย่างสมบูรณ์และใช้ชีวิตอยู่บ้านในความสันโดษมากขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่าง และสลับไปมาระหว่างกิจกรรมนั้นกับกิจกรรมอื่นๆ ตามอารมณ์ของคุณ ตอนนี้คุณสามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาดมากขึ้นในเรื่องนี้

ฉันจะกล่าวถึงสิ่งที่สำคัญที่สุด การละทิ้งสิ่งทางโลก บุคคลต้องเข้าใจพระเจ้า คุณรู้เรื่องนี้อยู่แล้ว แต่คุณจะได้รับความสุขหากคุณเริ่มทำมัน คิดถึงพระเจ้าและพระกรณียกิจของพระองค์ให้มากขึ้น จำไว้ว่าพระเจ้าทรงสถิตทุกหนทุกแห่ง พระองค์ทรงอยู่กับคุณและอยู่ในตัวคุณ — จงฝังความทรงจำนี้ไว้ในใจของคุณและเดินไปกับมันอย่างไม่แยกจากกัน: ทำงาน นิ่ง นอน และตื่นอยู่ รวมความทรงจำนี้กับความทรงจำอีกอย่างหนึ่ง — ความทรงจำเกี่ยวกับความตายและสิ่งที่เกิดขึ้นหลังความตาย — การพิพากษาและการกำหนดชะตากรรมนิรันดร์ล่วงหน้า ความทรงจำทั้งสองนี้เป็นผู้พิทักษ์อันทรงพลังของทุกสิ่งที่ดีงาม พวกเขาจะสอนคุณทุกสิ่งทุกอย่างเอง จดประกายความเกรงกลัวพระเจ้าในตัวคุณ — แหล่งกำเนิดแห่งปัญญาอันศักดิ์สิทธิ์

คุณรู้อยู่แล้วว่าทั้งหมดนี้ ฉันกล่าวถึงมันอย่างผ่านๆ เพื่อให้คุณให้ความสำคัญกับมันมากขึ้น มีคำหนึ่งที่คุณจำเป็นต้องมีในตอนนี้เป็นพิเศษ: ขอพระเจ้าทรงอวยพร! แต่จงอดทนรอคอยความสำเร็จของมัน

ขอรีบเพิ่มเติมอีกสักประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องเดียวกันนี้

อัครสาวกเปาโลผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ซึ่งได้ปลุกฝังความเชื่อในพระคริสต์ที่เมืองโครินธ์ ด้วยความเกรงว่าชาวโครินธ์อาจหลงทางไปในทางที่ไม่ชอบธรรม ท่านจึงเขียนจดหมายถึงพวกเขาว่า: "เพราะข้าพเจ้าหวงแหนท่านด้วยความหวงแหนของพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้ห่มท่านไว้กับสามีเพียงผู้เดียว

เพื่อข้าพเจ้าจะได้นำท่านมาเป็นหญิงพรหมจารีที่บริสุทธิ์ถวายแด่พระคริสต์" แต่ข้าพเจ้าเกรงว่า
เช่นเดียวกับที่ผู้ใดล่อลวงเราด้วยความเจ้าเล่ห์ของมัน

จิตใจของท่านทั้งหลายอาจถูกทำให้เสื่อมเสียจากความบริสุทธิ์และความจริงใจที่มีอยู่ในพระคริสต์ (2 โครินธ์ 11:2-3)

ข้าพเจ้าอิจฉาท่านด้วยความอิจฉาของพระเจ้า ดังที่ท่านได้เห็นมาตั้งแต่ต้นของการสนทนาของเรา
ท่านยืนอยู่ต่อหน้าพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าดูหญิงพรหมจารีที่บริสุทธิ์ผู้ใดถวายตนแด่พระองค์!
แต่การหมั้นของท่านกับองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นมิได้สำเร็จโดยข้าพเจ้า

แต่เกิดขึ้นนอกเหนือจากความพยายามและความตั้งใจของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน
ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดในใจนอกจากต้องการให้ท่านได้เดินบนเส้นทางแห่งชีวิตคริสเตียนที่แท้จริง —
เส้นทางที่มั่นคงตั้งเรือปลอดภัยที่ท่านสามารถเล่นข้ามทะเลแห่งชีวิตอันไม่แน่นอนได้ อย่างไรก็ตาม
สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นได้เกิดขึ้น และพระสิริจึงมีแด่พระเจ้า! คุณมีพรสวรรค์โดยธรรมชาติสำหรับสิ่งนี้ —
พระเจ้าประทานมันให้คุณ พระคุณของพระเจ้าได้เป่ามัน และดูเถิด — การตัดสินใจ!

การตัดสินใจ! แต่ภารกิจยังห่างไกลจากการเสร็จสมบูรณ์ มีอุบัติเหตุครั้งหนึ่งที่จะเกิดขึ้นและพลิกทุกอย่างกลับตาลปัตร?
ดังนั้น คุณต้องไม่กลัว มิฉะนั้นจิตใจของคุณอาจถูกทำลายด้วยความเรียบง่าย มิให้ศัตรูล่อลวงคุณด้วยความเจ้าเล่ห์ของเขา
เหมือนที่เขาเคยล่อลวงเรา ขอพระเจ้าทรงปกป้องคุณจากอุบัติเหตุเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม

หากผู้รับใช้ของพระคริสต์จำเป็นต้องมีสติสัมปชัญญะและเฝ้าระวังอยู่เสมอ ต้องเฝ้าดูและอธิษฐานแล้ว
ก็ยังจำเป็นสำหรับท่านมากขึ้นในขณะนี้ หลังจากที่ท่านได้ตัดสินใจแล้ว ข้าพเจ้าไม่สามารถบอกอะไรที่แน่นอนกับท่านได้
นอกจากว่า: จงระวังตัวไว้ ศัตรูอาจโจมตีได้ทุกเมื่อ จงเขียนจดหมายถึงข้าพเจ้าโดยเร็วที่สุด ในระหว่างนี้ จงยืนหยัดมั่นคง

จงเสริมสร้างความเชื่อมั่นของคุณให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่าวิถีชีวิตที่คุณได้เลือกนั้นได้รับการอวยพรจากพระเจ้า
พระเจ้าช่วยให้อวดทรงรับรองสิ่งนี้ด้วยพระวาระของพระองค์เกี่ยวกับชั้นที่เพื่อเห็นแก่แผ่นดินสวรรค์
พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับสิ่งนี้ โดยตรัสถึงมารีย์ผู้ซึ่งนั่งอยู่แทบพระบาทและฟังพระวาระของพระองค์เท่านั้น
ว่านางได้เลือกสิ่งที่ดีแล้ว สิ่งเดียวที่จำเป็น

ท่านเห็นตัวอย่างที่สองประกายของสิ่งนี้ในบุคคลของบรรดาผู้เผยพระวาระและอัครสาวกหลายท่าน
ผู้เป็นผู้เตรียมทางของพระเจ้า และยิ่งไปกว่านั้นในพระนางผู้บริสุทธิ์ที่สุด พระมารดาของพระเจ้า
ผู้เป็นเพื่อนและแหล่งที่มาของความบริสุทธิ์ ขอให้การปกป้องของพระมารดาคุ้มครองท่านเสมอ
เหล่าพรหมจารีเป็นเป้าหมายพิเศษของการดูแลของพระนาง

หญิงพรหมจารี เช่นเดียวกับหญิงพรหมจารี

ได้สถาปนาตนเองในพระศาสนจักรของพระคริสต์แม้ในยุคของอัครสาวกและยังคงอยู่ในนั้นตั้งแต่นั้นมาและจะยังคงอยู่ที่นั่นตรา
บเท่าที่พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ยังคงอยู่ นั่นคือ จนถึงสิ้นสุดของเวลา

เพราะวิถีชีวิตนี้ไม่ใช่สิ่งแปลกปลอมต่อธรรมชาติของเราและเป็นที่ยอมรับโดยจิตวิญญาณแห่งความเชื่อของพระคริสต์
ที่เมืองโครินธ์ หญิงพรหมจารีจำนวนมากไม่ต้องการแต่งงาน เพราะได้รับพระคริสต์เจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจของตน
ผู้ทรงเป็นสามีเพียงหนึ่งเดียวของจิตวิญญาณทั้งปวง

บิดาของพวกเธอจึงได้ไปหาท่านนักบุญเปาโลเพื่อถามว่าจะให้บุตรสาวของตนทำอะไรดี

นักบุญเปาโลได้แนะนำพวกเขาให้ปล่อยให้ลูกสาวของตนมีอิสระในการทำงานเพื่อพระเจ้า โดยไม่ต้องบังคับให้แต่งงาน
พอทั้งหลายได้ปฏิบัติตามคำแนะนำนี้ และหญิงพรหมจารีก็ยังคงเป็นพรหมจารี คริสตจักรอื่นๆ

ได้ทำตามแบบอย่างของชาวโครินธ์ และการรักษาพรหมจารีก็เจริญรุ่งเรืองไปทั่วทุกแห่ง ในที่อื่นๆ

หญิงพรหมจารีได้มารวมตัวกันเพื่ออาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน ทำงานและสวดภาวนาต่อพระเจ้า โดยไม่ติดต่อกับผู้อื่น
พวกเธอหลายคนได้รับการสวมมงกุฎแห่งการพลีชีพ เพื่อเป็นพยานถึงชีวิตที่แท้จริงของพวกเธอ

จงดูว่าคุณกำลังเข้าไปในบริษัทใด คุณกำลังเดินตามรอยเท้าของใคร คุณกำลังได้รับการปกป้องจากใคร
และคุณกำลังฟังคำพูดของใคร ดังนั้น เมื่อท่านได้จับคันไถแล้ว อย่าหันหลังกลับ

จงจดจำคำพูดของอัครสาวกเกี่ยวกับผู้ที่ละทิ้งการแต่งงานไว้ในใจ และจงทบทวนบ่อยๆ ในความคิดของท่านว่า

"หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานนั้นห่วงใยในสิ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือจะรักษาตนเองให้บริสุทธิ์ทั้งกายและวิญญาณ" (1 โครินธ์
7:34) ไม่จำเป็นต้องพูดถึงความบริสุทธิ์ในร่างกาย

แต่เราไม่อาจละเลยที่จะพูดถึงความบริสุทธิ์ของจิตวิญญาณและให้ความสำคัญกับมันอย่างยิ่ง มันสามารถสูญหายไปโดยปริยาย

"จงระวังให้ดีว่าท่านทั้งหลายจะดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบ" (เอเฟซัส 5:15) เราควรระวังอะไร? ใจของเรา

เพื่อไม่ให้ยึดติดกับสิ่งใด ไม่เพียงแต่กับบุคคล — นั่นเป็นเรื่องที่ไม่ต้องพูด — แต่กับสิ่งใดก็ตาม

การผูกพันเช่นนั้นจะเป็นการละเมิดคำมั่นสัญญาของคุณต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการไม่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์ และพระองค์ทรงวางแผน และพระองค์ทรงลงโทษอย่างรุนแรงต่อจิตใจที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์

ฉันไม่ได้เขียนสิ่งนี้เพื่อทำให้คุณกลัว ความกลัวไม่ใช่เครื่องมือที่ทรงพลัง!

แต่ฉันกำลังเตือนคุณถึงความเป็นไปได้ที่คุณเองอาจต้องนำตัวเองกลับมาสู่สติผ่านความกลัว หากวิธีการโน้มน้าวใจอื่น ๆ ไม่ได้ผล เราไม่สามารถพึ่งพาความหวังและความมั่นคงของเราได้ วันนี้มันเป็นอย่างนี้ แต่ใครจะรู้ว่าพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร ดังนั้นจงรู้ไว้ว่ามันจะเลวร้ายเพียงใดหากคุณหลงออกนอกเส้นทางที่ตั้งใจไว้

ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 74 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

คุณเขียนว่า: "โอ้ ถ้าเป็นไปได้เร็วกว่านี้สักหน่อย! ฉันจะบินหนีไปยังทะเลทรายทันที เพื่อไม่ต้องเห็นหรือได้ยินอะไรเลย" ไม่ ไม่ คุณต้องไม่รีบเร่ง ที่ใดที่มีความรีบร้อนและความกระตือรือร้นเช่นนั้น — เร็วเข้า เร็วเข้า — ที่นั่นไม่มีงานของพระเจ้า ความปรารถนาที่สับสน แม้จะเป็นความปรารถนาที่ดี ก็ไม่ดีและไม่นำไปสู่สิ่งที่ดี งานของเจ้านั้นเรียบง่าย ไม่เป็นที่สังเกต แต่มันคง

อธิษฐานและรอคอยอย่างอดทน คอยดูว่าประตูทางออกจะเปิดหรือไม่ พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่ท่านเองไม่อาจคาดเดาได้ว่าทุกสิ่งจะจบลงอย่างไร จงให้คำมั่นสัญญากับพระเจ้าในขณะนี้ — ภายในใจของท่าน ต่อหน้าพระองค์เพียงผู้เดียว และเมื่อถึงเวลาที่จะเข้าร่วมกับคนเจ้าสาวของพระองค์ — จงปล่อยให้พระองค์เป็นผู้ตัดสินใจ จงมอบตัวท่านทั้งหมดไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์

คุณเลือกวัด แต่ไม่ใช่ว่าวัดจะเป็นสถานที่เดียวสำหรับผู้ที่ไม่ผูกพันกับสายสัมพันธ์ครอบครัว ในตอนแรก ไม่มีวัดหรืออารามใด ๆ เลย ผู้ที่ตัดสินใจทำงานเพื่อพระเจ้า โดยไม่ผูกมัดด้วยความกังวลทางโลก ได้สร้างกระท่อมที่เรียบง่ายในบ้านของตนเอง และอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างโดดเดี่ยวจากทุกสิ่งทุกอย่าง อดอาหาร ภาวนา และศึกษาพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ต่อมา เมื่อการอยู่อาศัยในบ้านเรือนกลายเป็นเรื่องไม่สะดวก บางคนเริ่มออกจากเมืองและหมู่บ้านไปอาศัยอยู่ในถ้ำธรรมชาติ สุสาน หรือกระท่อมที่สร้างขึ้นเป็นพิเศษซึ่งมีลักษณะคล้ายเต็นท์ หลังจากพวกเขา ได้มีการก่อตั้งวัดขึ้นเพื่อให้ผู้คนได้อยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน เพื่อเลี้ยงตนเอง และเพื่อทำหน้าที่ในการช่วยเหลือให้รอดพ้นในกิจการพิเศษ แต่แม้ในหมู่พวกเขา บางคนตัดสินใจทศชีวิตของตนแต่พระเจ้าด้วยการถือพรหมจรรย์ ไม่ได้เข้าเป็นพระสงฆ์ในวัด แต่ได้อุทิศตนเพื่อรับใช้พี่น้องชายหญิงในโรงพยาบาล สถานสงเคราะห์ และสถานพยาบาล วิถีชีวิตทั้งหมดเหล่านี้ ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มต้นของคริสตจักรของพระคริสต์ ไม่ได้ถูกปราบปราม แต่มีอยู่ตลอดมาและยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้ และในปัจจุบัน บางคนที่ไม่แต่งงานก็ได้รับความรอดในบ้านของตน บางคนไปอยู่ในอาราม และบางคนก็รับหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในฐานะพี่น้องผู้เมตตา

และคุณสามารถเลือกวิถีชีวิตใดก็ได้เหล่านี้ แต่ว่าจะเป็นที่ใดนั้น คุณต้องรอและดูว่าพระเจ้าจะทรงแสดงให้เห็น คุณพูดถูกที่ว่า การได้รับความรอดในอารามนั้นง่ายกว่า ที่นั่น การชำระจิตใจให้บริสุทธิ์และบรรลุถึงสภาวะซึ่งเป็นความชื่นชมยินดีของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นง่ายกว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่นั่นถูกปรับให้เหมาะสมกับสิ่งนี้ ฉันคิดว่า ด้วยสภาพสุขภาพของคุณ วัดเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับคุณ ดังนั้น อย่าละทิ้งความคิดที่จะไปที่นั่น ในเวลาที่เหมาะสม พระเจ้าจะทรงแสดงให้เห็นเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม จนกว่าจะถึงเวลานั้น คุณต้องอดทน จนกว่าจะถึงเวลานั้น จงใช้ชีวิตแรกของคุณ นั่นคือ การใช้ชีวิตอยู่ที่บ้าน มีห้องเป็นของตัวเอง — จงปฏิบัติต่อมันเหมือนเป็นห้องในวัด และใช้ชีวิตอยู่ในนั้นเหมือนอยู่ในวัด ให้บิดามารดาของคุณเป็นเหมือนแม่ซีใหญ่ของคุณ

ให้ครอบครัวของคุณเป็นเหมือนน้องสาวของคุณ และคุณเองเป็นเหมือนนักรบขี้น้ำที่ไม่เคยหยุดนิ่งสำหรับทุกคน

คุณรีบเร่งไปยังวัดเหมือนกับว่ากำลังมุ่งสู่เสรีภาพและสวรรค์ แท้จริงแล้ว มีเสรีภาพอย่างสมบูรณ์สำหรับจิตวิญญาณ แต่ไม่ใช่สำหรับร่างกายและกิจการภายนอก ในแง่นี้ มีความผูกพันอย่างสมบูรณ์ กฎที่เรงดวน — คือการไม่มีความต้องการของตนเอง และที่นั่นมีสวรรค์อยู่ แต่ไม่ได้พบเสมอไปเพียงแค่ออกไปตามเส้นทางที่เต็มไปด้วยดอกไม้

มันอยู่ที่นั่นจริง ๆ แต่ถูกกั้นไว้ด้วยหนามและต้นหนาม ซึ่งต้องผ่านเข้าไปให้ได้เพื่อจะไปถึง
ไม่มีใครสามารถไปถึงได้โดยไม่ถูกตำหรือถูกข่วน จงจำไว้และแก้ไขความคาดหวังของคุณเกี่ยวกับเสรีภาพและสวรรค์จากวัด
รออย่างอดทน จำครูพี่เลี้ยงไว้! (ดูจดหมายฉบับที่ 28) เธอรออยู่เจ็ดปี ทดสอบความแข็งแกร่งของความตั้งใจของเธอ
และเธอก็กลายเป็นแม่ชีที่ร้อนแรง

ทำไมต้องรีบ? วัตวาทารามไม่ได้หายไปไหน คุณจะมีเวลาเข้าไปอยู่ได้ ในระหว่างนี้
คุณเสริมสร้างความมุ่งมั่นของคุณ และร่างกายของคุณจะแข็งแรงขึ้น ทุกอย่างที่บ้านเป็นระเบียบเรียบร้อย
พ่อแม่และญาติพี่น้องของคุณล้วนเป็นผู้มีความยำเกรงต่อพระเจ้า ( )
คุณไม่อาจทนต่อสิ่งใดที่ขัดแย้งกับการตัดสินใจของคุณให้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าได้
เติบโตในบรรยากาศเช่นนี้และในสภาพแวดล้อมที่หล่อหลอมเช่นนี้
ดังนั้นจึงตัดสินใจแล้ว: รอคอย ปรับชีวิตและนิสัยของคุณให้เข้ากับชีวิตในวัดอย่างค่อยเป็นค่อยไป
ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 75 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

คุณเขียนว่า: "ฉันเศร้า ฉันไม่พบความสงบที่ไหนเลย มีบางสิ่งถ่วงใจฉัน หัวใจของฉันหนักและมีดมน
มันถาโถมเข้ามาอย่างกะทันหัน"

พลังแห่งกางเขนอยู่กับเรา! จงกล้าหาญและยืนหยัดอย่างมั่นคง
ศัตรูได้ตระหนักแล้วว่าความต้องการหลบหนีจากวงล้อมที่เขาสามารถล่าคริสเตียนได้อย่างง่ายดาย
ดังนั้นเขาจึงโจมตีคุณด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าและความทุกข์ทรมาน คุณไม่ได้อยู่คนเดียว
ทุกคนต่างเผชิญกับการโจมตีเช่นนี้ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะเผชิญกับสิ่งเดียวกัน คุณถูกทรมานด้วยความปรารถนา
คนอื่นถูกครอบงำด้วยความกลัว บางคนต้องแบกรับอุปสรรคสูงตระหง่านตั้งภูเขาในใจของตนเอง
บางคนเชื่อมั่นว่าการกระทำนั้นไร้เหตุผล เขาเข้าหาแต่ละคนด้วยวิธีที่เหมาะสมกับแต่ละคนที่สุด
เติมความคิดในจิตใจของพวกเขา ระบายหัวใจ และปลุกเร้าให้พวกเขาตื่นตัวภายใน และสิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน
ราวกับพายุ นี่คือการอุปมาของศัตรูของเรา พวกเขาเป็นคนที่ไม่มีระเบียบ พวกเขาเดินเตร็ดเตร่ไปทั่ว
เมื่อเห็นประตูเปิดและไม่มียามเฝ้า พวกเขาบุกเข้ามาในบ้านของเราและทำให้ทุกอย่างกลับหัวกลับหาง
พวกเขาให้รางวัลตัวเองแล้ววิ่งหนีไป แล้วคุณก็ต้องจัดการกับมันให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ก็ไม่มีอะไรเสียหายอะไรในนั้น
เราไม่ควรโทษตัวเองที่ศัตรูบุกเรา เราไม่ควรโทษตัวเองที่ความวุ่นวายภายในที่เราได้รับจากพวกเขา
เราไม่ควรโทษตัวเองกับความคิดและความรู้สึกที่พวกเขาปลุกเร้าในตัวเรา และพระเจ้าไม่โทษเราในเรื่องนี้
เราต้องไม่ยอมรับอะไร แต่ต้องอดทน — และทุกสิ่งจะผ่านไป

คุณยังไม่ได้กำหนดความทุกข์ทรมานของคุณในทางใดทางหนึ่ง อาจเป็นเพราะมันไม่สามารถกำหนดได้จริง ๆ
ความไม่สามารถกำหนดได้ก็คือหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดว่าสิ่งเหล่านี้คือการโจมตีจากศัตรู จงยืนหยัด!
พระเจ้าทรงอนุญาตให้คุณเผชิญกับการทดสอบนี้เพื่อที่คุณจะได้แสดงให้เห็นว่าคุณไม่ได้ล้อเล่นกับคำปฏิญาณของคุณ
จงถือว่าสิ่งที่กำลังประสบอยู่นี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงส่งมา และจงกล่าวเหมือนโยบว่า
"ขอพระนามของพระเจ้าทรงได้รับคำสรรเสริญ!" มันสงบสุข และตอนนี้มันยากลำบาก!
จงขอบคุณพระเจ้าสำหรับความสงบสุข และขอบคุณสำหรับความยากลำบากนี้ จงกล่าวกับพระเจ้าว่า: ข้าพเจ้าจะอดทน
พระประสงค์ของพระองค์จะสำเร็จ! ขอเพียงพระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้อดทน และพวกท่านทุกคนจงยึดมั่นในพระเจ้า
และขอร้องพระมารดาของพระเจ้า

คุณกำลังถูกโจมตี นี่คือการโอกาสที่จะแสดงความสามารถของคุณในการยืนหยัดในความดิ่งงาม เหมือนนักรบ —
โอกาสที่จะทำให้ตัวเองโดดเด่นเมื่อศัตรูโจมตี ให้ศัตรูโจมตี ยืนหยัดในความดิ่งงาม พูดด้วยลิ้นของคุณว่า:
ฉันจะไม่เปลี่ยนแปลงเจตนาและความตัดสินใจของฉันแม้แต่บ่อย
ข้าพเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดที่ศัตรูได้บันดาลให้เกิดขึ้นในใจข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าจะจดบันทึกสิ่งที่เขาบันดาลให้เกิดขึ้นในใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะปฏิเสธและสาปแช่งมัน
และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ทุกสิ่งจะผ่านไป
วิญญาณแห่งการหมิ่นประมาทและการไม่เชื่อได้โจมตีชายฆราวาสที่ตีคนหนึ่ง เขาได้กล่าวว่า:

"ข้าพเจ้าได้ยินเสียงศัตรูดังก้องในหูของข้าพเจ้าว่า 'ไม่มีพระเจ้า ไม่มีพระคริสต์' และฉันก็พูดเข้าไปเข้ามาว่า: 'ข้าเชื่อ พระเจ้า! ข้าเชื่อ ข้าเชื่อ ข้าเชื่อ!' และฉันก็ขับไล่ศัตรูออกไป" ดังนั้นจงทำเช่นเดียวกัน ตะโกนว่า: ฉันไม่ต้องการสิ่งนี้ ฉันไม่ต้องการสิ่งนั้น ฉันไม่ต้องการสิ่งอื่นใด — ฉันไม่ต้องการสิ่งใดที่ศัตรูเสนอแนะ ฉันต้องการเพียงสิ่งที่ฉันได้ประกาศต่อพระเจ้าในใจของฉันเท่านั้น

จงกล่าวว่า: "เป็นความจริง ข้าพเจ้าเป็นคนบาปใหญ่ และพระเจ้าทรงลงโทษข้าพเจ้า"

การรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนบาปนั้นเป็นเรื่องดี และหากคุณรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนบาปยิ่งกว่าเดิม คุณจะไม้ออกนอกกลุ่มนอกรทาง

พวกเราทุกคนล้วนเป็นคนบาปใหญ่และไม่มีคุณค่า. หากคุณยกกรณีนี้ให้เป็นเพราะบาปของคุณ จะไม่มีปัญหา. เพียงแค่ไม่เปลี่ยนแปลงการตัดสินใจภายในของคุณ และอย่ายอมแพ้ต่อความสิ้นหวัง ไม่ว่าสิ่งใดที่พระเจ้าทรงอนุญาต ทั้งภายในและภายนอก ล้วนถูกชี้นำเพื่อการชำระล้างและการช่วยให้รอดของเรา พระองค์เองทรงอยู่ใกล้และทรงช่วยเหลือเรา และพระองค์ทรงอยู่ใกล้คุณเช่นกัน ฟันฟูความหวังนี้และอธิษฐานด้วยความอดทน

พระเจ้าทรงอนุญาตสิ่งนี้และสิ่งคล้ายคลึงกันเพื่อประโยชน์ของมงกุฎ ผู้ใดอดทนได้จะเป็นผู้ชนะและจะได้รับมงกุฎ เราสามารถสะสมมงกุฎให้กับทุกคนรอบตัวเราและทุกคนที่เราพบเจอ สิ่งที่เราต้องการคือความใส่ใจ ความกล้าหาญ และความสามารถในการยอมรับทุกสิ่งจากพระเจ้าและเชื่อมโยงกับพระเจ้า

จงมีน้ำใจดีและไม่ลังเล ขอพระเจ้าอวยพรท่าน!

| 76 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

เอาละ นั่นไง! ทันทีที่อุปสรรคแรกผ่านพ้นไป อุปสรรคอีกอย่างก็ถูกเตรียมไว้แล้ว —

ซึ่งเป็นสิ่งที่แยบยลและอันตรายที่สุด ใครกันที่ตะโกนใส่คุณอยู่?! เขาโกหกคุณไปกี่ครั้งแล้ว และพูดเรื่องไร้สาระอะไรไปบ้าง?!

เขาพยายามที่จะสั่นคลอนความเชื่อของคุณ ไม่เพียงแต่ทำให้คุณหันหลังให้กับพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ยังทำให้คุณกลายเป็นคนไร้พระเจ้าอย่างสิ้นเชิงอีกด้วย ศัตรูคือผู้ที่ส่งชายผู้ฉลาดและเฉลียวฉลาดเช่นนี้มาหาคุณ

คุณได้ทำดีแล้วที่หลีกเลี่ยงการสนทนากับผู้ไม่เชื่อและการพบปะกับพวกเขา

การสนทนาที่ไม่ดีทำให้สภาพจิตใจที่ดีเสื่อมเสีย จากนั้นคุณต้องต่อสู้และฟันฟูสิ่งที่ถูกทำลายไป

แต่คุณไม่สามารถหลีกเลี่ยงมันได้ สิ่งมีชีวิตชั่วร้ายเหล่านี้ซ่อนตัวอยู่ทุกที่ คุณมองไป และเขาก็อยู่ที่นั่น

ดังนั้นไปข้างหน้าและทำสิ่งนี้: เมื่อคุณบังเอิญได้ยินบางสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความเชื่อของคุณ

พยายามทุกวิถีทางที่จะไม่ให้สิ่งที่คุณได้ยินเข้าไปในใจของคุณ แต่ให้มันผ่านหูข้างหนึ่งเข้าไปและออกจากอีกข้างหนึ่ง ในขณะที่หันความสนใจออกจากคำพูดที่เติมไปด้วยความไม่เชื่อ

ขอให้ระวังที่จะเติมเต็มหัวใจของคุณด้วยความเชื่อมั่นว่าความเชื่อของเราเป็นความจริงอย่างไม่มีข้อสงสัยในทุกแง่มุม

และหากมีผู้คัดค้าน นั่นเป็นเพราะความเข้าใจผิดในเรื่องนี้ คนเราสามารถคัดค้านได้ทุกอย่าง แม้กระทั่งข้อเท็จจริงที่เรามีอยู่

ความเชื่อมั่นที่กลับคืนมาในใจคุณเมื่อคิดถึงความคับแคบและความใจร้ายของผู้พูดจะทำให้จิตวิญญาณของคุณแข็งแกร่งตั้ง หินผา ซึ่งคำพูดชั่วร้ายจะสะท้อนกลับโดยไม่ทิ้งร่องรอยใดๆ หากแม้กระนั้นสิ่งเลวร้ายยังคงเข้ามาในจิตวิญญาณของคุณ

จงหันไปหาการสวดภาวนาทันที เช่นเดียวกับที่พวกเขาทำกับนักบุญเซอร์เกียส: อัญเชิญทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ของคุณ

พระมารดาของพระเจ้า และยิ่งกว่านั้น พระผู้ช่วยให้รอดองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง

และพวกเขาจะขจัดความมืดที่ถูกปกคลุมไว้เหนือเจ้าออกไป หลังจากนั้น จงอภิปรายถึงความสับสนที่เข้ามาครอบงำ

หรือค้นหาข้อโต้แย้งในเรื่องนั้นจากหนังสือ หรือพูดคุยกับใครสักคน แต่จงแน่ใจว่าได้ทำเช่นนั้นจนไม่เหลือร่องรอยใด ๆ

ในจิตวิญญาณของเจ้า เพราะร่องรอยใด ๆ

ที่หลงเหลืออยู่จะบดบังจิตวิญญาณของเจ้าและเปรียบเสมือนก้อนหินที่ถูกโยนใต้ฝ่าเท้าของผู้เดิน

เขียนถึงฉัน คุณทำได้ดีที่จดทุกอย่างที่คุณได้ยิน

แม้ว่าคุณจะไม่มี ความสงสัยและทุกสิ่งที่ติดอยู่ในใจคุณจากคำพูดเหล่านั้น ได้หายไปหมดแล้ว

ฉันจะพูดสักคำสองคำต่อต้านพวกมัน

"ความเชื่อถูกปลุกฝังโดยการเลี้ยงดู" มันไม่ได้ถูกปลุกฝัง แต่ถูกพัฒนาและให้รูปแบบที่เฉพาะเจาะจง

ทุกคนที่เกิดใหม่จะเข้าสู่สังคมที่มีความเชื่อ ความเชื่อของสังคมจะกลายเป็นความเชื่อของเขา เช่นเดียวกับทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ความสามารถในการเชื่อและความจำเป็นของมันต่อจิตวิญญาณไม่ได้ถูกปลุกฝังโดยสังคม มันเหมือนกับความรู้:

ผ่านการศึกษา สังคมถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาให้กับสมาชิกใหม่ แต่ไม่ได้ให้ความสามารถในการรู้แก่เขา

ความสามารถนี้เป็นลักษณะที่ไม่อาจโอนให้ผู้อื่นได้ของจิตวิญญาณ เช่นเดียวกัน
ความเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าและพระอานาภาพอันไม่มีขอบเขตของพระองค์ก็เป็นลักษณะที่ไม่อาจโอนให้ผู้อื่นได้ของจิตวิญญาณ
เช่นกัน ซึ่งปรากฏออกมาอย่างทรงพลังในทุกคนเมื่อความสามารถของพวกเขาพัฒนาขึ้น
สังคมถ่ายทอดเพียงภาพลักษณ์ของความเชื่อของตน ไม่ใช่พลังแห่งความเชื่อเองและความจำเป็นที่ต้องมีความเชื่อนั้น

สังคมปลูกฝังความเชื่อผ่านการศึกษานี้ แต่ความเชื่อนั้นมาจากไหนในตอนแรก?
ทุกสิ่งที่เข้าสู่สังคมล้วนมาจากจิตวิญญาณ มันเป็นแหล่งเก็บสะสม เหมือนกับอ่างเก็บน้ำ
ที่ซึ่งทุกสิ่งที่มาจากจิตวิญญาณไหลเข้ามา ดังนั้นจึงมีความเชื่อในสังคม เพราะมันมีอยู่แล้ว ในจิตวิญญาณ
มันออกมาจากจิตวิญญาณและตั้งรกรากในสังคม ความเชื่อมีอายุมากกว่าสังคมและครอบครัว
ดังนั้นจึงมีอายุมากกว่าการศึกษาเอง

การศึกษาให้สิ่งที่เคยถูกนำเข้ามาในครอบครัวและสังคมจากจิตวิญญาณมาก่อนแล้วแก่ทารกแรกเกิด
ดังนั้น จงตั้งมั่นในใจของคุณอย่างแน่วแน่ว่า การศึกษาพัฒนาเฉพาะสิ่งที่ฝังอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์เท่านั้น
แต่ไม่ได้ปลูกฝังสิ่งใหม่ใด ๆ เข้าไป หากมันพัฒนาความเชื่อ นั่นก็เพราะความเชื่อนั้นฝังอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์
ไม่มีใครสามารถสอนให้ใครรู้จักพระเจ้าและบูชาพระองค์ได้ หากนี่ไม่ใช่กฎที่เร่ร่อนในจิตวิญญาณของมนุษย์
ดังนั้นเราจึงเห็นได้ว่าความเชื่อมีอยู่ในมนุษย์ทุกคน แม้แต่คนป่าเถื่อนที่สุดก็ยังมีสิ่งนี้ เพราะหากปราศจากมัน
มนุษย์ก็ไม่ใช่มนุษย์ หากผู้รู้บางคนไม่เชื่อ

นั่นไม่ได้หมายความว่าพวกเขาได้ก้าวไปข้างหน้าอย่างใหญ่หลวงหรือทะยานขึ้นสู่ที่สูง
แต่กลับหมายความว่าพวกเขาได้ออกห่างจากธรรมชาติของมนุษย์ บิดเบือนตนเองและทำให้ตนเองเสียโฉม
ราวกับว่าได้ควักลูกตาของตนเองหรือตัดจมูกของตนเองออกไป หากทุกคนมีความเชื่อ
ก็ย่อมหมายความว่าบรรทัดฐานของชีวิตมนุษย์จำเป็นต้องมีความเชื่อรวมอยู่ด้วย ดังนั้น
ผู้ที่ไม่มีความเชื่อจึงเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานนี้และกลายเป็นคนผิดศีลธรรม — นี่คือการแก้แค้นของผู้ไม่เชื่อทุกคน

"บุคคลที่เติบโตท่ามกลางสัตว์ตั้งแต่เด็กจะกลายเป็นเหมือนพวกมัน"

ข้อความนี้ถูกเขียนไว้ในนิทานและนวนิยายภาษาฝรั่งเศสเมื่อปลายศตวรรษที่แล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามันเกิดขึ้นจริงหรือไม่
มนุษย์คือมนุษย์ในทุกที่ แม้ว่าเขาจะเติบโตท่ามกลางสัตว์ เขาก็จะเอาทุกสิ่งที่เขาเป็นเจ้าของไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
แต่ถึงแม้จะเป็นอย่างที่เขาว่ากัน ลองนำคนนี่ที่เติบโตท่ามกลางสัตว์มา แล้วนำสัตว์สองตัวนี้ไปแนะนำในวงของคุณดูสิ
ในหนึ่งสัปดาห์ คุณจะเห็นว่าชายผู้นั้นจะห่างเหินจากสัตว์มากเพียงใด ทำไม? เพราะเขามีเมล็ดพันธุ์แห่งชีวิตที่สูงกว่าอยู่ในตัว
และศรัทธาจะปรากฏในตัวเขา มันมีอยู่แล้ว แต่ถูกปกคลุมไว้และถูกกดไว้ จากสัญญาณแรกเริ่ม
มันจะตื่นขึ้นและเริ่มมีพลังในไม่ช้า สัตว์ทั้งหลายจะยังคงเป็นสัตว์ต่อไป

ผู้ไม่เชื่อที่หลงผิดจากธรรมชาติของมนุษย์มักจะหันไปพึ่งความผิดปกติเพื่อยืนยันความไม่เชื่อของพวกเขา
เช่นเดียวกับการอ้างถึงผู้คนที่โง่เขลาโดยธรรมชาติ นอกเหนือจากความคิดที่แต่งขึ้นเกี่ยวกับการเล็งดูที่ผิดปกติในหมู่มนุษย์
แล้วพวกเขาจะไม่พูดอะไรอีกในเรื่องนี้?! ไม่มีพระเจ้า และไม่มีวิญญาณ ในขณะเดียวกัน หากพิจารณาอย่างมีเหตุผล
ก็ไม่ควรสรุปอะไรจากกรณีเหล่านี้ เพราะกรณีเหล่านี้เองยังไม่ได้รับการอธิบาย ลองพิจารณาวีธีคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขา
มีวิญญาณเช่นเดียวกับมนุษย์ทุกคน แต่พวกเขาไม่มีโอกาสที่จะแสดงออกอย่างเต็มที่: พวกเขาถูกผูกมัด
นำสิ่งนี้ไปประยุกต์กับการกระทำของพระเจ้าเป็นเจ้า บังเอิญว่ามีบางคนถูกคุกคามจากอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น
หากเขาเข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น พระเจ้าทรงส่งความเจ็บป่วยมาหาเขา และในขณะที่เขานอนอยู่บนเตียง
สถานการณ์เหล่านี้ก็ผ่านไปโดยที่เขาไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง ดังนั้นเขาจึงรอดพ้นจากปัญหา หากพวกเขามีสุขภาพแข็งแรง
พวกเขาก็คงได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่าง ๆ และตกอยู่ในปัญหาอย่างแน่นอน
คิดถึงเรื่องนี้ในแง่ของผู้ที่โง่เขลาโดยธรรมชาติ จิตวิญญาณของพวกเขาถูกผูกมัดไว้ตลอดเวลาแห่งการดำรงอยู่บนโลกนี้
เพราะหากพวกเขาได้รับการปลดปล่อยแล้ว ก็จะไม่มีการสิ้นสุดของปัญหาที่พวกเขาจะก่อขึ้น — ทั้งต่อผู้อื่นและต่อตนเอง
ในชีวิตอื่น จะมีการเปิดเผยว่าสิ่งนี้เป็นความจริง วิญญาณของพวกเขาจะผ่านไปอยู่ที่นั่น
เหมือนวิญญาณของทารกที่กำลังจะตาย ไม่ว่าจะความเชื่อนี้จะสมเหตุสมผลหรือไม่ก็ตาม เราจะเห็นในโลกหน้า แต่ในโลกหน้า
จะมีข้อโต้แย้งจากสถานการณ์นี้ หากเป็นไปได้ที่จะทำเช่นนั้น และในโลกนี้ ไม่มีสิ่งใดที่สามารถอนุมานได้จากมัน

ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึงความไร้สาระอื่น ๆ ที่ท่านได้ยินมา ท่านเองก็เข้าใจดีอยู่แล้ว

"จงระวังให้ดีกว่าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบ ไม่ใช่เหมือนคนโง่ แต่ให้ดำเนินชีวิตอย่างคนมีปัญญา" (เอเฟซัส 5:15)
ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

นี่อีกเรื่องหนึ่ง! ศัตรูต้องการทำให้คุณเป็นผู้ไม่เชื่อ และตอนนี้เขากำลังทำให้คุณเป็นผู้ก่อการกบฏ และต่อต้านใคร? ต่อต้านพ่อแม่ของคุณ

โอ้ พระเจ้า คุณเขียนจดหมายบ่นอะไรแบบนี้! เกิดอะไรขึ้นกันแน่?! ฉันพนันได้เลยว่าคุณคงโดนหมัดกัดแน่ๆ ฉันเดาได้ว่ามันคงเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่คุ้มค่าที่จะพูดถึง แต่ในใจของคุณ มันได้เติบโตขึ้นจนคุณไม่สามารถเข้าใจได้เลย ทุกสิ่งทุกอย่างคือศัตรู ทุกสิ่งทุกอย่างคือศัตรู เขาขับไล่คุณออกจากบ้านของพ่อแม่ของคุณเพื่อทำลายจิตใจของคุณ เขาทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นเรื่องใหญ่โตเกินความเป็นจริง จนคุณไม่สามารถรับมือได้

คุณไม่สามารถอธิบายได้ว่ามันคืออะไร ฉันจะบอกคุณล่วงหน้าว่าไม่มีอะไรให้บรรยาย

มันเป็นกลยุทธ์ของศัตรูทั่วไปที่จะทำให้เราสับสนด้วยความไม่แน่นอน

และเขารู้วิธีปกปิดความเศร้าที่พวกเขาสร้างขึ้นและการลอบใจที่โง่เขลาของพวกเขาด้วยภาพลวงตา

เพื่อที่ว่าเมื่อมองไม่เห็นอะไรที่ชัดเจนในสิ่งเหล่านั้น ผู้คนก็ยังคงคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ แต่ถ้าคุณเริ่มวิเคราะห์มัน

ทุกสิ่งจะพังทลาย และจะไม่มีทั้งความเศร้าโศกหรือการลอบโยนในที่ที่มันเคยถูกบงชี้ไว้มากมาย

มันเป็นการหลอกลวงทั้งหมด และตอนนี้เขาได้ตั้งการหลอกลวงเหนือคุณแล้ว

จงทำเครื่องหมายกางเขนและถมน้ำลายใส่คำแนะนำของศัตรูเหล่านี้

ปัญหา ปัญหา! ฉันมั่นใจว่าไม่มีเลยแม้แต่อย่างใด แต่ถึงแม้ว่าจะมีจริง คุณควรหนีจากมันหรือไม่?

มันต้องอดทนด้วยความร่าเริงและขอบคุณพระเจ้า ศัตรูกำลังยุ่งคุณ เมื่อนั้นกรพบศัตรู เขาควรหนีหรือไม่? เขาต้องต่อสู้

และคุณก็เช่นกัน คุณกำลังทำอะไรอยู่? ศัตรูเพิ่งจะแสดงเขี้ยวเล็บออกมา สร้างปัญหาเล็กน้อยเท่านั้น แต่คุณกลับวิ่งหนีไปแล้ว

อย่าแม้แต่จะคิดแบบนั้น หลังจากที่คุณตัดสินใจไม่แต่งงานแล้ว คุณก็มีทางเลือกเพียงสองทางเท่านั้น

คือเข้าวัดหรือเข้าสำนักแม่ชี โดยได้รับพรจากพ่อแม่ของคุณ จนกว่าทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจะถูกจัดเตรียมไว้

ให้อยู่ที่บ้านและอดทนต่อทุกสิ่งทุกอย่าง ยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าในตอนนี้

ภาวนาอย่างซื่อสัตย์เพื่อขอโทษในความสับสนที่ไม่ดีของคุณ และตัดสินใจอย่างแน่วแน่: ฉันจะรอ

ฉันจะอดทนต่อทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความสุขใจ ขอให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จลุล่วงในทุกสิ่งทุกอย่าง พระเจ้า!

ฉันไม่เข้าใจว่าทำไมคุณถึงไม่เห็นด้วยกับพ่อแม่ของคุณในทุกเรื่อง หากเป็นเรื่องที่ต้องตัดสินใจ

ทำไมไม่ยอมตามพวกเขาด้วยความถ่อมตนทุกครั้งล่ะ พวกเขาอายุมากกว่าและมีประสบการณ์มากกว่าคุณ

คุณควรยอมรับข้อผิดพลาดในการตัดสินใจของตนเองแทนที่จะสันนิษฐานว่าเป็นความผิดของพวกเขา

ดังนั้นจงคิดกับตัวเองว่า: ใช่ ฉันผิด — และยอมรับความคิดเห็นของพวกเขา หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการภายในบ้าน

ก็ทำตามที่พวกเขาบอก และนั่นคือจุดสิ้นสุดของเรื่องนี้ หากคุณไม่สามารถทำบางสิ่งได้ ให้อธิบายว่าคุณไม่สามารถทำได้

และนั่นคือจุดสิ้นสุดของเรื่องนี้ หากพวกเขายังยืนกรานแม้หลังจากนั้น คุณก็ควรทำเท่าที่คุณทำได้

ฉันนึกไม่ออกเลยว่าความขัดแย้งระหว่างคุณทั้งสองจะมีอะไรที่แก้ไขไม่ได้ ศัตรูมักทำให้เรื่องเล็กกลายเป็นเรื่องใหญ่

คุณไม่ยากให้ทุกอย่างเป็นไปตามที่คุณต้องการหรือ? เด็กผู้หญิงที่หยิ่งผยองอะไรเช่นนี้!

ไม่เพียงแต่สิ่งนี้เป็นสิ่งผิดกฎหมายในความสัมพันธ์กับสิ่งใด ๆ ในบ้านเท่านั้น แต่ยังรวมถึงตัวคุณเองด้วย

จงตั้งใจที่จะยอมจำนนต่อพ่อแม่ของคุณอย่างสมบูรณ์และทำทุกสิ่งเพื่อทำให้พวกเขาพอใจ เพื่อให้จิตใจของพวกเขาสงบ

นี่จะเป็นการเตรียมการเบื้องต้นสำหรับการเชื่อฟังในวัดในอนาคตหรือความขยันหมั่นเพียรในชุมชนของแม่ชีแห่งความเมตตา

อัครทูตได้วางกฎไว้ให้ทุกคน "ยอมจำนนต่อกันและกันด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า" (เอเฟซัส 5:21)

แต่คุณกล้าที่จะขัดแย้งกับพ่อแม่ของคุณและไม่เห็นด้วยกับพวกเขา โดยไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า สิ่งนี้เป็นอย่างไร?

คุณเรียนรู้ปัญญาเช่นนี้จากโรงเรียนของใคร?!

จงระวังให้ดี ข้าพเจ้าขออย่าอีกครั้งว่าหนทางของเจ้านั้นอันตรายเพียงใด! ขอพระเจ้าอวยพรเจ้า!

ขอพระคุณของพระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน!

อีกแล้วหรือ?! ความอยุติธรรม การใส่ร้าย! นี่ต้องมาจากที่อื่นแน่ ๆ แต่ไม่ว่ามันจะมาจากไหน ข้าขอบอกแก่ท่านว่า:

อย่ากลัว แต่จงเข้มแข็งและยินดีเถิด นี่หมายความว่างานทางจิตวิญญาณของคุณกำลังดำเนินไปด้วยดี

พระเจ้าทรงนำคุณไปสู่การชำระล้าง และศัตรูพบคู่ต่อสู้ที่แข็งแกร่งในตัวคุณ จงยืนหยัดในความเชื่อมั่นของคุณ

ไม่มีความจำเป็นต้องอับอายต่อความอยุติธรรมและการใส่ร้ายป้ายสี พระเจ้าจะทรงพิพากษาผู้ที่ก่อให้เกิดสิ่งเหล่านั้น และผู้ที่ต้องทนทุกข์ต้องอดทนด้วยความร่าเริงและขอบคุณพระเจ้า

อย่าลืมว่ามีชีวิตอีกชีวิตหนึ่งซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นที่นี่จะได้รับรางวัลตอบแทน ไม่ว่าจะเป็นการสรรเสริญหรือการตำหนิ คุณจะสามารถทนต่อความไม่เป็นธรรมได้หรือไม่? หากคุณสามารถทนได้ คุณก็จะได้รับการสรรเสริญ หาก你不能ทนได้ คุณก็จะได้รับการตำหนิ ที่นั่น你不能ทนพูดได้ว่า "แต่ฉันไม่ยุติธรรม" ไม่ว่าจะยุติธรรมหรือไม่ก็ตาม นั่นไม่ใช่เรื่องของคนที่ตัดสิน พวกเขาจะพูดว่า "ทำไมคุณไม่ทนต่อมันล่ะ?"

ความอยุติธรรมไม่ได้มาจากพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดเพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้น แท้จริงเพื่อประโยชน์! นี่ไม่ใช่เพียงวลีธรรมดา แต่เป็นความจริง ฉันทยกตัวอย่างผู้พลีชีพ พวกเขาถูกกดขี่ข่มเหงอย่างไร แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำสิ่งใด? พระองค์ทรงสถิตที่นั่น ปรากฏแก่พวกเขา ปลอดภัยพวกเขา บรรเทาความทุกข์ของพวกเขา แต่ยังคงปล่อยให้พวกเขาอยู่ในความทรมาน — เพื่อให้อดทนจนถึงที่สุด เพื่อที่พวกเขาจะได้รับมงกุฎอันสมบูรณ์ ดังนั้นความอยุติธรรมและการใส่ร้ายป้ายสีทุกอย่างจึงเตรียมมงกุฎไว้ แต่ผู้ที่ต้องเผชิญกับสิ่งเหล่านี้จะต้องอดทนต่อมัน ความจำเป็นนี้ได้มาถึงคุณแล้ว และคุณต้องอดทนต่อทุกสิ่งที่คุณมีอยู่ที่นั่น พระเจ้าต้องการสิ่งนี้จากคุณเพื่อประโยชน์ของคุณเอง

คุณกล่าวว่า: มันน่ากลัวที่จะมอบตัวเองให้กับความเท็จตลอดชีวิต แน่แน่นอนว่ามันน่ากลัว นั่นคือเหตุผลที่กล่าวกับผู้ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า: "จงเข้มแข็งและกล้าหาญ" (สดุดี 26:14) กางเขนอยู่ข้างหน้า ปรากฏว่าไม่มีอะไรเหลืออยู่เลยนอกจากยอมจำนนต่อความเศร้าโศก ความขาดแคลน และการกล่าวหาที่ผิด ในความยอมจำนนนี้ ข้าพเจ้าบอกท่านว่า นี่คือจุดเริ่มต้นของเส้นทางที่แท้จริง ท่านจะยอมจำนนต่อมันหรือไม่? ทันทีกที่ท่านทำเช่นนั้น ท่านจะติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดพูดคุยเรื่องนี้ทั้งหมดและตัดสินใจตามพระประสงค์ของพระเจ้า ความสำเร็จของเรื่องทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจที่ถูกต้องในประเด็นนี้

และคุณก็รีบออกจากบ้านของพ่อแม่ไป โดยไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะไปที่ไหน รู้สึกเหมือนพวกเขาจำกัดคุณไว้บางอย่าง มันคือหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะปกป้องคุณ; พวกเขาปกป้องคุณ ฉันคิดว่า เหมือนดวงตาของพวกเขา หากคุณไม่ต้องการให้เป็นเช่นนั้น คุณต้องเชื่อฟัง มันไม่ยุติธรรมที่จะมองพวกเขาเพียงว่ามีความต้องการที่จะทำตามใจตัวเอง; มันเป็นเรื่องชาติมากกว่าที่จะมองว่าพวกเขาต้องการปกป้องคุณและทำให้คุณปลอดภัยจากทุกสิ่ง และนี่คือผลของความรัก จงมั่นใจในสิ่งนี้และทำให้ความขมขื่นของการเชื่อฟังหวานขึ้น หากคุณรู้สึกเช่นนั้นเพราะการไม่เชื่อฟังของคุณ

ด้วยความเชื่อฟังนี้ คุณต้องตอบแทนสิ่งที่ได้รับในครอบครัวของคุณ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัยไม่ใช่สิ่งเล็กน้อย แต่ไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุด สิ่งสำคัญคือ การปกป้องจากปัญหาภายนอก ปีกของนกอินทรีปกคลุมคุณอยู่

คมปากและกรงเล็บของนกอินทรีพร้อมที่จะโจมตีใครก็ตามที่พยายามทำให้คุณเสียใจหรือมีปัญหา พรนี้ไม่มีสิ่งใดมาทดแทนได้ เมื่อใดที่นกอินทรีที่ปกคลุมคุณอยู่หายไป คุณจะถูกจิกตีทันที ตอนนี้อยู่ไม่มีใครโจมตีคุณ แต่หลังจากนั้นทุกคนจะกระโจนเข้าใส่ คุณไม่อาจจินตนาการถึงความน่าสะพรึงกลัวของการไร้การป้องกันได้ เพราะคุณไม่เคยประสบกับมัน และขอพระเจ้าอย่าให้คุณต้องประสบกับมันเลย คุณมีการปกป้องหรือไม่? จงทะนุถนอมมันไว้และอย่าเร่งรีบออกจากที่กำบังนั้น จากที่กำบังนั้น คุณต้องเคลื่อนย้ายไปยังที่กำบังแห่งอื่นอีกครั้ง — ไม่ว่าจะภายในกำแพงของอารามหรือในชุมชนของพี่น้องสตรีผู้เมตตา แต่การเข้าสู่สนามรบเพียงลำพัง — ไม่ ไม่ ไม่ พวกเขาจะจิกคุณ และคุณจะหาที่หลบซ่อนไม่ได้เลย

ความปรารถนาอย่างแรงกล้าของคุณที่จะมีเสรีภาพหมายความว่าอย่างไร? นั่นคือความปรารถนาที่ไม่ดี. เส้นทางของคุณได้ถูกกำหนดไว้แล้ว. คุณกำลังรีบไปไหน? คุณได้ตัดสินใจแล้วหรือยังว่าต้องการอะไร? คุณปรารถนาอิสรภาพมากเพียงใด? ไม่มีความจำเป็นต้องแสวงหาอิสรภาพภายใน เพราะมันมีอยู่แล้ว เป็นคุณสมบัติที่ไม่อาจพรากไปได้ของจิตวิญญาณ ไม่มีใครสามารถพรากมันไปได้ ปรากฏว่าคุณปรารถนาอิสรภาพภายนอก แต่คุณคิดดูเถิด อิสรภาพเช่นนี้สามารถยอมรับได้และบรรลุได้เพียงใด? ไม่ว่าจะคุณจะไปทีใด คุณจะถูกล้อมรอบไปด้วยเสรีภาพที่เท่าเทียมกับของคุณเอง ไม่ว่าจะเราจะตัดสินใจทำอะไร เราต้องพิจารณาการกระทำของเราเสมอในความสัมพันธ์กับการกระทำของผู้อื่น และจำกัดตัวเองตามการกระทำนั้น ๆ ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพของเรา ทุกอย่างก้าวคือการจำกัดเสรีภาพ และยิ่งไปกว่านั้น ยังเป็นการจำกัดทางกฎหมาย ซึ่งเราไม่สามารถคัดค้านได้ตามมโนธรรมของตนเอง หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ความปรารถนาในเสรีภาพก็เปรียบเสมือนการไล่ตามสายรุ้ง หรือแม้กระทั่งเลวร้ายยิ่งกว่านั้น เหมือนกับการพยายามจับผี โดยทั่วไปแล้ว สิ่งที่คุณทำนั้นไร้เหตุผลยิ่งกว่าพันเท่า

ดังนั้น พยายามควบคุมความต้องการของตัวเองไว้
เด็กควรฟังพ่อแม่และปฏิบัติตามคำแนะนำของพวกเขาในการจัดการเรื่องต่างๆ และชีวิตของพวกเขา โดยเชื่อฟังอย่างเต็มใจ
นั่นคือกฎแห่งเสรีภาพ! แล้วคุณกำลังคิดอะไรอยู่? ฉันจะรีบไปที่นั่น ฉันจะรีบไปที่นั่น และไม่มีใครกล้าพูดอะไรสักคำ
ผู้หญิงที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง! แต่ดูสิ คุณไม่รู้สิ กวาดตึกเกินไปหรือ? ผู้หญิงที่เป็นอิสระทุกคนล้วนกวาดตึกทั้งนั้น
การรีบไปไหนๆ เป็นเรื่องฉลาดหรือไม่? เราเห็นผู้คนรีบเร่งอยู่เสมอ แต่เราไม่เห็นใครที่มีความสุขเลย
การรีบเร่งเช่นนี้มีประโยชน์อะไร? ไม่มีอะไรเลย แต่การโอดอย่างเดียว: อยู่ห่างๆ! ฉันต้องการมันมาก! ใครจะหยุดมันได้?
และคนเหล่านี้ที่ประมาทเลนเล่นก็รีบเร่งไปข้างหน้าโดยไม่มองว่ากำลังไปที่ไหน
จนกระทั่งพวกเขาตกลงไปในห้วงลึกที่ไม่มีทางหนีได้ โปรดคำนึงถึงสิ่งนี้เมื่อคุณรู้สึกอยากทำ: ฉันจะทำ ฉันจะตัดสินใจทำ
หนึ่งในเจตนาของคุณนั้นดีมาก และอาจเป็นสัญญาณว่าคุณควรจัดระเบียบชีวิตอย่างไร?
ฉันหมายถึงการเข้าร่วมกับคณะภคินีแห่งเมตตา แต่ความจริงที่มันปรากฏท่ามกลางแรงกระตุ้นที่ไร้ระเบียบเช่นนี้ไม่ดี
ยังไม่มีสัญญาณบ่งบอกว่าคุณควรจัดระเบียบชีวิตอย่างไร รอไว้ก่อน ตามที่ฉันได้เขียนไว้หลายครั้งแล้ว
พระเจ้าจะจัดเตรียมทุกสิ่งไว้ให้แล้ว รังของคุณอบอุ่นและสบาย จงอยู่ในนั้นจนกว่าจะถึงเวลาที่ต้องบินออกไป
ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 79 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

คุณยังคงมีความกังวลอยู่ แล้วบอกฉันสิว่ามันมาจากไหน? สภาพแวดล้อมภายนอกของคุณก็ดี
คุณได้ทบทวนและจัดการกับสภาพแวดล้อมภายในของคุณแล้ว และการตัดสินใจของคุณก็ได้รับการยืนยันแล้ว
ความกังวลของคุณจะมาจากไหน? ทุกสิ่งคือศัตรู ทุกสิ่งคือศัตรู ไม่มีที่อื่นอีกแล้ว
อะไรอีกที่จะมีได้? คุณไม่คิดหรือว่าคุณสามารถจัดระเบียบชีวิตของคุณเองได้ ด้วยกำลังและความสามารถของคุณเอง
แม้ว่าจะจะเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ก็ตาม? ลองพิจารณาให้ละเอียด และหากสิ่งนี้เป็นความจริงแม้เพียงเล็กน้อย
ก็รีบแก้ไขตัวเองเสีย ด้วยโครงสร้างเช่นนี้ คุณจะไม่มีวันหลุดพ้นจากความสับสน ดังนั้นนั่นแหละ!
ทบทวนหรือท้อใจในใจทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้เขียนไว้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณ
และวิธีที่คุณตัดสินใจในเรื่องสำคัญในชีวิตของคุณในที่สุด
และให้ทบทวนนี้มุ่งไปสู่จุดที่คุณตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าคุณต้องมอบชะตากรรมของคุณไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าอย่างไม่มีวัน
เปลี่ยนแปลง จากนั้นยื่นอธิษฐาน และหลังจากอธิษฐานอย่างแรงกล้าแล้ว จงกล่าวจากใจของคุณต่อพระพักตร์พระเจ้าว่า:
"ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าขอฝากชะตากรรมของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์
โปรดจัดการชีวิตของข้าพเจ้าตามที่พระองค์เห็นว่าเหมาะสม พร้อมด้วยทุกการเชื่อมโยงและความบังเอิญทั้งหมด"
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ข้าพเจ้าขอสละความกังวลทั้งหมดเกี่ยวกับตนเอง และยอมรับเพียงสิ่งเดียวคือ
การกระทำสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยของพระองค์เสมอ" กล่าวเช่นนี้และมอบตัวท่านอย่างแท้จริงไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า
ดูแลเอาใจใส่ทุกสิ่งทุกอย่าง และยอมรับทุกสถานการณ์อย่างสงบใจ เหมือนสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เป็นพิเศษเพื่อท่าน
ไม่ว่าสิ่งนั้นจะนำพ้อใจหรือไม่ก็ตาม สิ่งเดียวที่คุณควรกังวลคือการกระทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าในทุกกรณี
สิ่งนี้เท่านั้นที่จำเป็นสำหรับคุณ

เมื่อคุณเข้าสู่ความคิดเช่นนี้แล้ว ทุกความกังวลของคุณจะหมดไป ตอนนี้คุณดูแลตัวเอง
และต้องการจัดการและเปลี่ยนทุกอุบัติเหตุให้เป็นประโยชน์แก่คุณ เมื่อสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง
คุณอาจทุกข์ทรมานกับสิ่งที่ผิดพลาดและสิ่งที่ถูกต้องไม่ถูกต้อง แต่เมื่อคุณมอบทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่พระเจ้า
และยอมรับสิ่งที่มาจากพระองค์ว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับคุณ คุณจะไม่มีอะไรให้กังวล แต่จะมองไปรอบ ๆ
เพื่อดูสิ่งที่พระเจ้าส่งมาให้คุณ และคุณสามารถกระทำตามความหมายของสิ่งที่ส่งมาได้
ทุกสถานการณ์สามารถถูกมองว่าเป็นคำสั่งได้ ให้คุณมองมันเช่นนั้น และกระทำตามคำสั่งนั้น
โดยมุ่งมั่นที่จะทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย และอย่าพยายามที่จะทำให้ความปรารถนาของตัวเองเป็นจริง
คิดให้ดีเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันกำลังพูด และตัดสินใจที่จะบรรลุถึงสภาพจิตใจเช่นนี้ คุณต้องเรียนรู้ และหากเป็นไปได้ในทันที
ก็ให้ภาวนาเกี่ยวกับเรื่องนี้

ข้าพเจ้าขออธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงปลดปล่อยท่านจากสถานการณ์ที่ท่านไม่พึงปรารถนา
ทั้งนี้ขอเพิ่มเติมว่าหากสิ่งนั้นเป็นไปตามพระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และเป็นประโยชน์แก่ท่าน

พระองค์จะทรงปลดปล่อยท่านอย่างแน่นอน ในเวลาอันเหมาะสมของพระองค์ จงสวมใส่ความเชื่อนี้ไว้ และอดทน และเพียงแค่อุสสถานการณ์ปัจจุบัน เราก็จะเห็นว่ามันเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ. ไม่มีอะไรคงอยู่เหมือนเดิม. ภาระที่คุ้นเคยกับอยู่ก็จะเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน วันหนึ่งคุณจะหายใจได้อย่างอิสระ ไม่เพียงแค่อุสสถานการณ์เท่านั้น แต่ยังสามารถโยยบินไปมาเหมือนผีเสื้อท่ามกลางดอกไม้ได้

คุณเพียงแค่ออดทนในช่วงเวลาแห่งความอดทนที่จำเป็นเท่านั้น
แม่บ้านนำพายเข้าเตาอบและไม่เอาออกจนกว่าจะแน่ใจว่ามันสุกแล้ว

พระเจ้าเป็นเจ้าแห่งโลกได้ทรงนำท่านเข้าไปในเตาอบและทรงเก็บท่านไว้ที่นั่น รอให้ท่านสุก ดังนั้นจงอดทนและรอคอย เมื่อท่านสุกแล้ว ท่านจะไม่ได้อยู่ในเตาอบอีกแม้แต่นาทีเดียว พวกเขาจะนำท่านออกมาทันที หากท่านรีบออกไปเอง ท่านจะเหมือนพายที่ยังไม่สุก ดังนั้นจงเตรียมตัวให้พร้อมด้วยความอดทน ข้าพเจ้าจะกล่าวเพิ่มเติมว่า: ตามความเชื่อของเรา ผู้ที่อดทนต่อความทุกข์ยากที่ประสบด้วยความยินดี ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า จะได้มีส่วนร่วมในความกล้าหาญของผู้พลีชีพ จงจดจำสิ่งนี้ไว้ในใจของท่านและใช้เป็นกำลังใจในจิตใจของท่าน

เป็นไปได้ที่จะมีชีวิตอยู่โดยปราศจากความรู้สึก แต่การยอมแพ้ต่อความรู้สึกนั้นเป็นสิ่งผิด
คุณต้องฟื้นฟูและควบคุมความรู้สึกเหล่านั้นด้วยเหตุผล และให้ทิศทางที่ถูกต้องแก่ความรู้สึกเหล่านั้น คุณเป็นคนอ่อนไหว และหัวใจของคุณมักจะครอบงำความคิดของคุณ จงทำตามที่ข้าพเจ้าได้เขียนบอกท่านไว้แล้ว:
จงคิดล่วงหน้าถึงสถานที่หรือสถานการณ์ที่อาจกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกใดความรู้สึกหนึ่ง และจงเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยระมัดระวังใจไม่ให้หวั่นไหว หรือรักษาใจของท่านไว้ในมือที่มั่นคง ท่านต้องฝึกฝนสิ่งนี้ และด้วยการฝึกฝน ท่านจะสามารถควบคุมตนเองได้อย่างสมบูรณ์

แต่ทุกสิ่งมาจากพระเจ้า คุณต้องหันไปหาพระองค์ และคุณเขียนว่าคุณไม่สวดมนต์ เด็กฉลาด! คุณเป็นอะไรหรือ เป็นคนนอกศาสนาหรืออะไร?! คุณจะไม่มีอิฐฐานได้อย่างไร? อย่าอ่านคำอธิษฐานที่เตรียมไว้ แต่ให้บอกพระองค์ด้วยคำพูดของคุณเองว่าจะอะไรอยู่ในใจคุณและขอความช่วยเหลือ ดูเถิด พระเจ้า ข้าพระองค์มีอะไรผิดปกติดัง? ทั้งอย่างนี้และอย่างนั้น ข้าพระองค์ไม่สามารถรับมือกับตัวเองได้ โปรดช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด พระผู้ทรงเมตตาที่สุด! บอกพระองค์ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับความต้องการของพระองค์ และขอความช่วยเหลือที่เหมาะสมสำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง และนี่จะเป็นคำภาวนาที่แท้จริงที่สุด ท่านสามารถภาวนาได้ตลอดเวลาด้วยคำภาวนาของท่านเอง โดยไม่ต้องอ่านคำภาวนาที่พิมพ์ไว้ トラบใดที่ท่านไม่ยอมแพ้ต่อความเกียจคร้าน

แต่ทำไมคุณถึงฟังคนที่บอกให้คุณเลิกสวดมนต์ล่ะ? หรือคุณไม่เห็นว่าเป็นศัตรู? ชัดเจนว่าเป็นศัตรู เขาจะกระชิบข้างหูคุณว่า: เลิกเถอะ; และบางครั้งเหมือนกับว่าเขาห่อหุ้มทั้งตัวคุณ เขาจะลากคุณไปที่เตียงอย่างรวดเร็ว ทั้งหมดนี้คือกลยุทธ์ของเขา แต่เขาก็ทำหน้าที่ของเขาได้ดี ทำให้คุณเสียสมาธิจากการทำความดี และเราต้องทำงานของเรา ไม่เพียงเบนจากการทำความดีจนกว่าเราจะเสร็จสิ้น ดังนั้นจงเตรียมตัวด้วยความกล้าหาญและอย่าฟังศัตรู และอย่าสนใจเสียงหึงๆ ของเขา จะดีกว่าถ้าทำให้เขาโกรธ ความโกรธต่อศัตรูก็เหมือนกับการตอยที่หน้าอก เขาจะบินหนีไปทันที

ฉันขอให้คุณสงบลงในที่สุด
ขอพระเจ้าอวยพรคุณ!

| 80 |

ขอพระเมตตาของพระเจ้าจงอยู่กับท่าน!

ขอบคุณพระเจ้า! คุณเริ่มที่จะต่อสู้กับความวิตกกังวลของคุณด้วยการสวดมนต์ หรือจะพูดอีกอย่างก็คือ ด้วยการเผชิญหน้ากับศัตรูที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลเหล่านั้น และสันติสุขก็มาเยือน
ขอพระเจ้าทรงช่วยคุณให้สามารถดำเนินการเช่นนี้ต่อไป

ดังนั้นคุณจึงเห็นว่าท่านได้ผ่านพายอะไรมา! พระวณะขององค์พระเจ้าได้สำเร็จในตัวคุณแล้ว:
"ชาตาน ได้ขอที่จะตัดคุณเหมือนข้าวสาลี" (ลูกา 22:31) เขาไม่โยนคุณไปที่ไหนบ้าง? องค์พระเจ้าเป็นเจ้าทรงอนุญาต และพระองค์ได้ตัดคุณ: โยนคุณไปทางหนึ่งก่อน แล้วอีกทางหนึ่ง พระเมตตาของพระเจ้าที่ท่านได้รับการช่วยเหลือในที่สุด!
จงเรียนรู้เถิด วิทยาศาสตร์แห่งชีวิตมาจากการประสบการณ์ จงจดจำสิ่งที่เกิดขึ้นกับท่านในสถานการณ์เลวร้ายนี้ให้ดี และให้คำจำกัดความมันอย่างชัดเจนขึ้น ตลอดเวลานี้ท่านอยู่ภายใต้การโจมตีจากศัตรู

และตอนนี้คุณรู้แล้วว่าการโจมตีเหล่านี้เป็นอย่างไร พวกมันมาอย่างไร และพวกมันจากไปอย่างไร ดังนั้นจงเรียนรู้ที่จะรู้จักเมื่อคุณอยู่ภายใต้การโจมตีของศัตรู ศัตรูมักจะปลอมตัวเป็นวิญญาณแห่งความชอบธรรม แต่อย่ามองสิ่งนั้น จงมองสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณของคุณ — นั่นคือ ความวิตกกังวลอย่างต่อเนื่องและความไม่แน่นอนที่คลุมเครือ ดังนั้นคุณสามารถเดาได้ทันทีว่าศัตรูได้เข้ามาใกล้ และไล่เขาออกไปอย่างไม่ปราณีด้วยการปฏิเสธและการภาวนา และอิทธิพลของพระเจ้าจะให้ความสว่างเสมอ มันคือเทวดาผู้คุ้มครองของคุณที่กระซิบคำปลอบใจเข้าหูคุณให้ชินกับการฟังเขา และเขาจะสอนคุณทุกสิ่งทุกอย่าง

ฉันดีใจมากที่คุณได้เริ่มต้นเส้นทางของคุณแล้ว และจงทำงานกับตัวเอง เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับสิ่งที่คุณได้ตั้งเป้าหมายไว้ ศัตรูเร่งร้ำให้คุณรีบ เขาคอยทำให้คุณกลัวเพื่อสร้างความสับสน แต่หนทางของพระเจ้านั้นสงบและเรียบง่าย ไม่มีทางอื่นนอกจากรอคอย ทุกสิ่งมีเวลาของมัน เวลาจะมาถึงเมื่อคุณจะสิ้นใจลงเนินเหมือนบนเลื่อนหิมะ อย่างที่ฉันได้เขียนไว้แล้ว

คุณกำลังจะไปหมู่บ้านและฝันถึงความหวานของชีวิตในชนบท ดี ดี! ชีวิตนั้นมีความจริง ในเมืองใหญ่ และโดยเฉพาะในเมืองหลวง ไม่มีความจริง ที่นี่ ทุกคนกำลังเล่นละครตลก ขอพระเจ้าอวยพรให้คุณเดินทางไปยังสถานที่ที่คุณเติบโตและได้รับการเลี้ยงดูอย่างสงบสุขได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัย คุณจะจดจำการพำนักอยู่ในเมืองหลวงโบราณนี้ได้อย่างไร? มันได้สอนบทเรียนที่ดีให้กับคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนท้าย เมื่อมันทอดคุณจนกรอบในกระทะ

ในหมู่บ้าน คุณจะกลายเป็นผู้สันโดษ ข้าพเจ้าขอเพิ่มบางสิ่งในความฝันของท่านด้วย ค้นหาถ้าธรรมชาติหรือชุดถ้ำด้วยมือของท่านเอง หากเป็นไปได้ ให้มีน้ำพุเล็กๆ อยู่ด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่ง — ต้นไม้ผลชนิดใดก็ได้; ด้านหน้า — แปลงดอกไม้เล็กๆ สอนนกน้อยให้มาที่ต้นไม้และดอกไม้. ตื่นเช้าและมาที่นี้ ร้องเพลง ไปพร้อมกับนกเพื่อสรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง!

ขอพระเจ้าทรงอวยพรเส้นทางของพระองค์!